

میژوویه ک
له لووله ی
تفه نگه وه

شەھاب كەریم

هه والنامهی کتیب

میژووویهک

له لوولهی تفهنگهوه

رۆژگاره سهختهکانی شاخ (۱۹۷۹-۱۹۹۱)

ناسنامەى كتيب

- ناوى كتيب : ميژوويهك له لولهى تفهنگهوه
- بابەت: ياداشتهكانى پيشمهركاىهتى
- نووسينى : شههاب كهريم
- نۆره و سالى چاپ: يهكهه ۲۰۲۰.
- پيوانهى كتيب: ۱۷ x ۲۴.
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۱۰۰۰۰ دينار

مافى له چاپدانهوهى ئەم كتيبە پاريزراوه بو نووسەر.

له بهرپوه بهرايه تى گشتى كتيبخانه گشتيهكان
ژماره (۱۵۶۲) ى سالى ۲۰۲۰ ى پيدراوه

پيشكەشه به:

به هموو بنه ماله‌ی شه‌هيدان و تيكوشه‌رانی دیرين و زيندانیانی سیاسی و ريکخستنه‌کانی نیو شار که له سه‌ره‌تای هه‌لگیرساندنی شورشی ئازادبخوازی رزگاری گه‌لی کورد بوونه قوربانی، به و شه‌هيدانه‌ی هه‌میشه له‌به‌ر چاومن، به گیانی پاکی شه‌هيد ئاراس عه‌بدولپرهمان (ماموستا پيشرپه‌و)ی نه‌مر که له ژووری سیداره‌دا پروو به‌رووی جه‌للاده‌کان پیده‌که‌نی، پيشكەشه به بنه ماله‌ی شه‌هيد یاسين که‌ريم (مام ئاراس)ی حسک که له نیو شورپدا به غه‌در له یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قورباندا گولله‌باران کرا، پيشكەشه به گیانی پاکی ره‌زاق وه‌هاب (شه‌هيد وریا)، له‌سه‌ر نه‌هینییه شاراوه‌کانی نیو شورپ به‌ناهه‌ق شه‌هيد کرا و جه‌سته‌ی شیوینرا، پيشكەشه به گیانی پاکی شه‌هيد سالاری حاجی ده‌رویش که به‌بی به‌لگه و ته‌نها له‌سه‌ر بیرورای جیاواز به فیشه‌کی گ‌ردار شه‌هيد کرا، پيشكەشه به گیانی پاکی شه‌هيد جه‌باری عه‌لی عه‌ویز که به‌بی ئاگاییبونی له هه‌یچ تاوانیکدا، جه‌سته‌ی فری درایه نیو بیریکی قوولی تاریکه‌وه، پيشكەشه به و مرو‌قانه‌ی ریگای راستیان ون نه‌کردوو، پيشكەشه به‌وانه‌ی له پیناوی عه‌داله‌تدا تیکوشان و به‌لام بوونه قوربانی ده‌ستی تیرۆر...

میژوویهک له لوهلی تهنهگهوه

تاکوو بهراستی تهنهگیکت به دهستهوه نهبیته، تیناگهیت گولله چی دهبری و ئازارهکهی چونه! تاکوو پیشمه رگهیهکی گیانله سه ردهست نه بیته، تیناگهی نرخی گیان به خشین چهنده و به خشندهش کییه! تاکوو په لاماری نانه رهقی نیو کوانووی رۆژانی خهبات نه دهیته، تیناگهیت برسیتی چییه! ئەمانه لیکدانه وه و پرسیار ئیکردنی که سیککی سادهن بۆ ژیانیک که سالانیککی زۆر چره دووکه ل و بۆنی بارووتی له شار و شاخ و زیندانه کان هه لگرتوو، پریشکی گر و په لهی به جیماوی خوینی شه هیدی لی به جی ماوه. نووسینه وهی ئەم میژوو، دیویکی تری پیچه وانهی گیرانه وه دیرینه کانه که له خهباتی پیشمه رگه وه بۆ جیهانه فراوانه کهی سیاست و دهسه لات تۆماریان کردوو. ئەو میژوو وهی که به شیک له دهسه لاتداری کوردی نووسیویانه ته وه، به ئەنقهست ئەو پرسیارانه یان پشتگویی خستوو که وه لامه کهی به خراپ به سه ر خۆیاندا ده شکایه وه. ئیتر لی ره وه لوهلی تهنهگی پیشمه رگهیهکی دیرینی پر له به خشین و قوربانی دیته دهنگ و هه ندیک نهینی راسته قینه بۆ میژوو تۆمار دهکات، که رهنگه ته قاندنی دوا فیشهکی تهنهگه کهی خۆی بیته.

پیشہ کی

پیشہ رگہ

یہ کیک له نہریتہ کہسی و گرنگہکانی ژیانم، له بیرنه کردنی هاوړی شه هید و زیندووه کانمه. ئەو شه هیدانه ی سهر به رزییان بو کردینه خه لات و به خوینی خو یان نازادییان بو فه راهم کردین و بوونه قه لغان، ئەو هاوړی یانه ی به ماندوو بوون و شه ونخوونی و ژیانی خو یان، بنه مال له کانیا ن پاراستین و نه یان هیشت خه بات و خوینی شه هیدانمان به فیرو برۆن و ئامانجه کانمان سهر بخه ن و بمانخه نه قوناغیکی نو ی له ژیانی ئاسووده یی بو ئەم نیشتمانه. گهرچی بیرو پای جیاواز له به رده مماندا گوزهر ده کهن، به لام ههرگیز پیروزی هیچ کامیا ن و بیره وه ریی ساته وه ختیکی سه ختی خه بات و تیکوشانیا ن له بیر ناکه م و ههر خو شم دهوین. ئەوان ماندوو بوون و منیا ن پاراست، منیش بو ئەوان خوینی خو م به خشی. ئەوان به خشنده بوون و ئەوانه ی له م هه سته ش تیناگه ن، دلنیا بن که ژیانی سه ختی شار و شاخیا ن نه دیوه و په شیمانی ده نوشن و خو شه ویستی خه بات و ئەم خاکه ش نین. وشه ی پیشمه رگه له ناخ و دهروونی مندا به شیوازیک چه که ره ی کردبوو و ره گی داکوتا، به چرکه ش لیم جودا نابیته وه، چونکه مه زنترین که سی نیو خیزانه که مان که هه مووان شانازیمان پیوه ده کرد، هه لگری مانای ئەو وشه یه بوو. ئەو مروقه مه زنه ش کی بوو؟

کاتیک ئیواران هه تاو مالئاوایی ده کرد، هه موو ریواره ماندوو هکان په له ی گه رانه وه یان بوو بو مال له کانیا ن، گه ره که که ی ئیمه ش پر بوو له خه لکی ماندوو و پیشه کار و کریکار و پاسه وان و بارکیش و شو فیرو و فه رمانبه ر. جا چیی تیدا نه بوو! ده تگوت که شتییه که ی نووچه، پیاوه پیره کان سلاوه کانیا ن بو نی ژیا نی لی ده هات، قسه کانیا ن به هه ند وه رده گیران. گه ره که که مان ناوی چوارباخ بوو،

که چی جگه له باخیک، بۆ ده‌رمانیش باخیکت لی نه‌ده‌بینی! ئیواران منی منداڵ له
 چاوه‌پوانیی باوکمدا بووم، ده‌کریت بلیم هه‌موو هاوته‌مه‌نه‌کانم هه‌ر چاوه‌پری
 بوون باوکیان بیته‌وه، باوکه‌کانی ئه‌وسامان هه‌موویان له یه‌ک ده‌چوون. ئای
 چه‌نده باوکی خۆم خۆش ده‌ویست! ئه‌و له میژوودا په‌رتووکیک بوو پر له
 ئازار، پر له نه‌ینی، پر له فرمیسک، پر له پرسیار... چه‌ند نازدار بوو که
 ده‌هاته‌وه ماله‌وه، ئیتر ماله‌که‌مان بۆنی ژیا‌نی لی ده‌هات، هه‌میشه خۆراکی
 له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینایه‌وه. باوکم تامی باخیکی پر له گولاله‌ و نیرگزی به‌هاری
 ده‌دا، باوکم تامی نانی ئیوارانی ده‌دا و منیش هه‌میشه تامه‌زرۆی نیو ئامیزی
 بووم. ئه‌و ساته‌ی سه‌رم له‌سه‌ر رانی داده‌نا، نه‌مه‌ه‌زانی نه‌ده‌بوو وا بکه‌م، ئیتر
 خه‌و ده‌یبرده‌وه. که بۆنی باوکم ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد باوکم بۆنیکی لی
 دیت به‌ هیچ که‌سیکی تره‌وه ئه‌و بۆنه‌م نه‌کردبوو. بۆنیکی بوو، هه‌میشه منی
 ده‌برده‌وه ناو دونیایه‌ک که ئیتر هه‌ستم به‌ فرین ده‌کرد بۆ شوینه‌ دووره‌کان،
 بۆ ئاسمانی شین و سواری په‌له‌ هه‌وریک ده‌بووم. تا ئیواره‌یه‌کیان بارانی
 فرمیسکی چاوه‌کانی باوکم، سه‌ر گۆناکانی ته‌ر کردم. زۆر زۆرم پی سه‌یر بوو،
 پرسیارم لی کرد: باوکه، ئه‌وه ده‌گریه‌یت؟ وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: نا کورم،
 ناگریم. منیش له‌گه‌لیدا ده‌ستم کرد به‌ گریان. هه‌ل‌رشتنی فرمیسکی پیاو گه‌لیک
 مه‌زنه، وه‌ک جه‌مال غه‌مباری شاعیر ده‌لیت: کاتیک پیاو ده‌گری، که‌ون خه‌له‌لی
 تیا‌یه. بۆیه له‌ ناخه‌وه هه‌ردووکه‌مان بۆ به‌خته‌وه‌ریی ئه‌و رۆژگارهمان ده‌گریاین.
 یه‌که‌م جارم بوو باوکم ببینم که ده‌گری، به‌لام سه‌دان جار دایکم بینیبوو
 گریابوو، لام وا بوو ته‌نها دایک یان ئافره‌ت ده‌گری، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و
 ئیواره‌یه‌ باوکم وانه‌یه‌کی نویی له‌ ژیا‌ن فی‌ر کردم. گریانی باوکم هه‌موو ئه‌و
 پرسیارانه‌ی له‌ هزرمدادا دروست کرد، ده‌توانم بلیم تۆوی ده‌یان پرسیار
 له‌ هزرمدادا چاند: کۆیله‌بوون، بی ولاتی، ئازادی، چوونه‌ چیا، یاخیبوون،
 هه‌ژاری، قورپولیتاوی زه‌مه‌ن، نابه‌راهه‌ری... ئای له‌ وانه‌ قووله‌ی له‌سه‌ر
 رانی باوکم فی‌ری بووم! وانه‌یه‌ک پر بوو له‌ یاسا‌کانی ژیا‌ن، ئه‌و یاسایانه‌ی
 ژیا‌نیان کردوو به‌ دوو که‌رته‌وه، ئه‌و یاسایانه‌ی مرۆفایه‌تیان له‌توپه‌ت

کردووه، ئايا باوكم به پلان وای کرد؟ یان پیشبینی ئه وهی کردبوو که کورپه کهی گه وره ده بیته و ده چیتته چیا و ئه ویش باجی ئازادیی کورپه کهی ده دات و له زینداندا دایده پزینن؟

باوكم به هه ژاری رازی بوو، ئیستا ئازادیی لئ سه نراوه ته وه، دوژمنیکی چه نده درنده مان هه بوو، ئیستا من به زه ییم به باوكم و دوژمنه که شمدا دیته وه! که ریگه ی مه نفا مان گرته بهر، که ئازادی خوی نمایش کرد، ئیتر نه متوانی له وه زیاتر لای باوكم بم و ئه ویش نه خو شی و پیری تهنگی پی هه لچنی و گیانی به خشیه ژیانی ئیمه. وهک له سه ره وه ئا ماژهم پی داوه، باوكم له چین و توژیکی هه ژار و خیزانیکی هه ژاردا په روه رده بووه. له راستیدا به ده وه له مه نترین مروقی جیهانی ده زانم، زورترین سه روه ت و سامانی مرویی بو به جی هیشتین و وهک به شه میرات بو مان مایه وه و دابه شمان کرد به سه ر من و دوو برای ترمدا، هه ر براهه کمان به شه میراتی خوی بهر که وت و ئه ویش ناوی «پیشمه رگه» بوو، که مه زنتین و پیرو زترین ناو بوو. له م به شه میراته دا، به نرختین سامانی ماددی و مه عنه وی هه بوو که میژوویه کی پر سه ره وه ری به جی ماوی باوكم بوو. له خیزانه که ماندا، یه که م که سی ئه ندای خیزانه که مان «حسین» که برا گه وره مان بوو، بوو به پیشمه رگه و به نده ش به هه مان شیوه، دواتریش «نووری» برام بوو به پیشمه رگه. له گه ل ته مه نی ژیانی پیشمه رگایه تیماندا، هه ریه که مان به جوړیک ده که وینه ژیر شالاوی ده ستگیرکردن و ئه شکه نجدان و حوکمدانمان له لایه ن حوکمه تی به عسی شو قینی سه ددام حسینه وه. ئه مه جگه له وهی باوكم خوی له شو رشی ئه یلو ولدا بو ماوه ی سی سال زیندانی ده کریت، جاریکی تریش له سه ر بوونی من به پیشمه رگه ی یه کیتی، بو ماوه ی دوو مانگ له دائیره ی ئه منی سلیمانی زیندان ده کریته وه، دواتریش برا گه وره که م بو ماوه ی پینج سال حوکم ده دریت و نووری براشم له گه ل چوار هاوړپی شار و هاوسه نگه ری شاخ، بو ماوه ی بیست سال حوکمی به سه ردا ده سه پینریت. دووان له هاوړیکانی که یه کیکیان به ناوی عه بدوللای سدیق سواره بوو که خالوزای دایکمه، له سیداره ده دریت.

نووری براشم له سه ره تاي راپه رینی سه رتاسه ری ئازا کردنی کوردستان، له گه ل فهرهیدوون دارتاش و ماموستا همه سه رسی و چند هاورپییه کی زیندانیدا ئازاد ده کریت و بهندهش یه که م کهس بووم، دواي هاتنه وهی ئاسوی قومری له شاخ که بوو به سیخوری پژییم، ده ستگیر کرام و بو ماوهی بیست سال حوکم درام و دواتر به لیبوردنی گشتی پژییم ئازاد کرام.

پاش نه وهی به ئه رکی سه رشانى خوم زانیوه، نه و پوژگارانهی له گه ل هاوسه نگران و نه و تیکوشه رانهی له پوژگار سه خته کاندایه که وه خه باتمان ده کرد بو ئازادی و سه رفرازی و به دیهینانی مافی چاره نووسی گه له که مان، میژووی پر سه ره ری و پووداو و کاره ساتی پر تراژیدیا دوو چاری هیزی پیشمه رگه ده بوونه وه و نه و زولمانه ی که له لایه ن هه ندیک به رپر سه وه له ژیر رکیفی یاسای شوړش و نه و قلیه تی توند ره وانیه ی شاخه وه پووبه رووی هه ندیک له تیکوشه ری قاره مانی بیتاوان ده کران، هه ندیک له و چیرۆکانه بگیرمه وه. نه و چیرۆکانه ی پیشمه رگه یان دوو چاری شکست ده کرد و به ره و هه لدیریان ده بردن، هه ندیک له میژووی نه و خه باتگیړانه له م په رتووکه دا بو نه وهی نوئ به راست و دروستی، به بی به رژه وه ندیی حیزبی و به رژه وه ندیی تاکه که سی بخه مه به ر دیدی خوینه ر...

کاتیک که سیک بیه ویت باس له یاده وه ری و میژووی شوړش و جوړی دروستبوونی شوړش بکات، ده بیت خودی نه و که سایه تییه به شداری نیو نه و شوړش و چیرۆک و به سه ره ات و قوربانیا نه بیت که له نزیکه وه ئاگادار بوون، یا خود خودی خو ی به شیکى گرنگی میژووی نه و خه باته بووبیت. گه واش نه بیت، نووسینه وه یان هه میشه زیندوو نابیت و ناچیته قالبی گیړانه وهی میژووی خه باتگیړان و سه ره ری شه هیدان و نه به ردییه کانی هاوسه نگرانه مان. نه گه رچی ره نگه به یاسای حیزب و داواي تاکه کهس میژوو بنووسریته وه و پاداشت و خه لات بکرییت، به لام نه وهش ده بیته کاری چه واشه کاری بو درخستن و هه لمالینی راستییه کان و بو نه وهی نوئ و خراپ تیگه یشتنیان. ده مه ویت نه وهش بلیم، نه گه رچی به هو ی درکاندنی هه له و که موکوری و تاوان

و تهنانهت كيشه و ململانينكان و ئەو گرفتانهى به ياساى شاخ دەسه پيئران؛ ماندووم بكن، به لام هيشتا ناگاته يهك تاله مووى سهرى تيكوشهريك كه رۆژگارئك بووه ژيان و حەز و ئارهزووهكانى بۆ ميللهتهكهى وهلا خستووه و ناخۆشترين رۆژگارى ژيانى له چياكاندا بهسه ر بردووه.

دەمه ویت ئەو هەش بلیم هەندیک بابەت و نووسراوم بلاو بوونەتەوه، لێرەدا دووبارە بە سەرنج و تییینییهوه نووسیومنهتەوه. هەرودها داواى لیبوردن له تهواوى هاوسهنگه ران و ریکخستنه نهینییهکانى ناوشار و ئەو به پێزانەش دەکەم که ناویانم له یاد نه ماوه و ناویانم نه هیناوه. به ئومیدم توانیبیتم خزمهتیکی بچووکی تهواوى خەلکی کوردستانم کردبیت، له رینگای نووسینه وهى ئەم باسه کورتهى ئەو میژووهى خۆم به شیک بووم لێ. به ئەمانهتەوه راستی رۆوداوه کانم خستۆته سەر په رهى کاغەز، وهک ئەرکیکی ئەخلاقى و به رپرسياريتییهکی خۆم، وهک پيشمه رگه یهکی خاک و خەلکی کوردستان به رامبه ر نه وهکانى داهاتوومان ئەم میژووه بنووسمه وه، ئومیدم دهکەم زامى برینه کانم نه کولاندیینه وه، به لکوو له رینگای دەر خستنى حەقیقه ته کانه وه؛ هۆکارئیک بم بۆ سارپێژکردنی ئەو زامانه.

چۆن ئیسلام که عبهى به لاوه پیرۆزه،

منیش ئاوا ئەو خیزانهم لا پیرۆزه

له سه ره تادا وه کوو هه ستی پیرۆزی نه ته وایه تی، دواتر ئەو سته مه به رجه ستانه ی دهره ق به رۆله کانی گه له که مان ده کران له لایه ن دوژمنانی میلله ته که مانه وه، که خۆشه و یستترین و پیرۆزترین که سی نزیکى «باوکم» ی دوو چاری برسیتی و هه ژاری و زیندانی و به راکه نده یی کردبوو، یه کیکه له نموونه زۆر و زه وه نده کان، له هه مان کاتیشدا وینای ئەو پيشمه رگه قاره مانانه ی به نوێژی نیوه رۆ و به به ر چاوی خه لکه وه له سه نته رى شاری سلیمانی (به رده رکی سه را) دا گولله باران کران.

ئەمانە ھەموویان تابلۆیەکی رەنگاوپرەنگی پر لە قینی شۆرشگێریی
لە ناخدا پواند، سەرباری ئەوانەش بێبەشکردن و دووریم لە نازی
باوکایەتی، یاخیبوونی کردە ھەوینی بەرەنگاربوونەو ھەمبەر ئەو
دۆخە نامرۆییە دۆژمن بەسەرماندا سەپاندبووی. بێگومان ئەمە پرەنگی
دابوو ھەو بەسەر ھەموو تاکیکی مەردی کورددا، ھەموو ئەوانە قایل
نەبوون سەر بۆ دۆژمن شۆر بکەن. بۆیە دەکریت بڵیین ئەمە وینای ژیا
گەلیکی ستەمدیدە، کە لەسەر دەستی نەتەو ھەستی مەکارێ بالادەستەو
نەخشینراو. خانەوادەکە ئیمەش وەکوو زۆریک لە خانەوادە رۆقەستور
و شۆرشگێرەکانی دیکە و بە ھۆی شۆرشگێری ئەندامانی خیزانە کەمانەو،
بە ژیاکی پر مەینەتی گوزەرانیان دەکرد. ھەژاری و برسیتی پرستی لی
بریبووین و ئیمە مانی پەپوولە ئاسا خەونمان بەو بەھەشتەو دەبینی
کە باو پیرانیان قسەیان لەسەر دەکرد، ناچار بووین شان بەدینە بەر
کارکردن بۆ پەیداکردنی بژیوی. مەتیک نییە بە گەلەکەمی بفرۆشمەو،
بەلکوو بە ئەرکیکی سەرشاری خۆمی دەزانم باسی لیو بەکەم کە ھەموو
ئەو نەھامەتیانە بەسەر خیزانە کەماندا ھاتبوو، لە سۆنگە پرەتکردنەو
سەردانەواندن و دیلیتی و یەخسیریەو سەزچاوەی گرتبوو. بۆیە ھەر لە
تەمەنی میردەمانا ئیمەو ھیشتا بەتەواوی تام و چیژی ژیا ھەرزەکاریم
نەچەشتبوو، بەبی ئینتیمای بۆ ھیچ ئایدۆلۆژیایەک و تەنھا پۆچی کوردایەتی
ھاندەر و پالنەری سەرەکیم بوون کە وای لی کردم وەکوو چەکداریک
بەرامبەر بە زولم و زۆرداری، بیر لەو بەکەمەو دیلی و ژێردەستی لە
ئۆغری ئازادی و سەر بەستیدا بنیم و غەمی میللەتە کەم بەکەم کە شکۆل و
ملی رێگە پر ھەورازی خەباتی سەخت بگرم بەر. بێسەرۆش و شوینبوونی
سەربازی و نی «زاکیرەم»؛ کاکە «حسین» ی برام، ئەو کورە قارەمانە
کە پۆشت گۆل دەسکەنە بکات و لە قژی کچانی نیشتمانە کەمی بدات و
نەھیلێت چیتەر قژی کچانمان دەسکەنە بکریت بە دەستی فاشییەکان، پۆشت
و نەگەراییەو، لە چاوەروانی ئەو بی گۆر و بی کەس و بی ناو نیشان

که کەس تا ئیستەش نازانیت ئاخۆ لە گەشتە بیسنوور و دوورمەوداکەیدا
 چیی بەسەر هات، کە هەرگیزاوهەرگیز چاوم پێ نەکەوتەوه و نەگەراییهوه!
 ئەو لاوه خوینتگەرم و قارەمانەیی کە کەس نازانیت لە دارستانیکدا یاخود
 لە چیاپهکی بەرزدا گورگ خواردی، یان بوو بە نیچیری کەلبەیی بەعسییه
 لە گورگ درندهکان؟ تاکوو ئیستەش کە چل سال لە خەیاڵداندا من بە
 ئازاری چارەنووسی هاوڕیم کاکە حسینەوه، فرمیسک و هەناسەیی سارد و
 حەسرەت بەرھەمیەتی، لە کاتی ئەم نووسینەشدا خەریکە گریانیکیی نەبراو
 وەکوو کانپیهکی سەرشییت بە چاوهکاندا فرمیسکی بیئامان تیااندا سەر
 دەکات و چاوم خوینین دەکات. چی مەینەتییه کە منالیک خوشەویستیکی
 بیسەرۆشویین بکریت و لە سۆز و ئەوینی دایکەوه، ناچاری بکەن بێر لەوه
 بکاتەوه باوہشی گەرمی دایکی توور بەدات و باوہش بە چەکدا بکات؟ جوانیی
 منالی فری بەدات و لەگەڵ ناسۆرییهکانی ژياندا دەستەملان بیت؟ سینەیی
 پەنگخواردووی پر لە جوانیی منالیم، وا ئیستا پر بوو لە قین و تۆلە لە
 ستەمکاران! ئیستاش ئەو ساتەوہختانە وەکوو چەقویەکی تیژ قەتماغەیی
 یادەوہرییهکانم هەلەدەنەوه و رقتەستوور و تۆلەستینترم دەکات، وەکوو
 فیلمیک کە مەینەتییهکانی ژيان دەرھینەریەتی و کاکە حسینیشم پالەوانیەتی،
 خوشم دەبمە گەریدەییەکی ماندوونەناس بەدوای «حەقیقەتدا» کە هیچ
 مەرووفیکیی سەرگۆی ئەم زەمینە پەیی پێ نەبات. هاوڕی خوشەویستەکەم؛
 حسین گیان، چیت بەسەر هات؟ پیدەشتەکانی کۆیە و هەولیر جیژووانت
 بوون، بالایی زرافت وەکوو دارچنار بو گلکۆی حاجی قادر دەچەماندەوه
 و کەرنووشت بو شیعر و ئەدەبیات و غەزەلی کوردایەتی دەبرد. ئەگەر
 هاتیەوه، بە دەنگە هیمنە لەسەرخۆکەت بەئەسپایی بچپینە و منیش دیمەوه
 لە حزوورتا دەبمە گوندییەکی بیئارام و بیئوقرە، جاریکی تریش وانەیی
 سەر بەرزیت لیوہ فیڕ دەبم... دژوارییهکان و سەختیی ژيان، رەنجی بازی
 بیبرست و بیتاقەتی کریکاریم، سەرنگونیی دۆست و «ئەحبابم»، تەسلیمی
 پیلووی چاوه ماندووهکانی دایکم، بیبەشبوونم لە خویندن و گیرفانی بی

پاره و هه‌ژاری، ئەو دیوه‌زمه‌یه ببووه خانه‌خوێ و ئییمه‌ش ئیشکگرانی
 ئەو بووین. یاساگرکردنی کوردبوون و له‌به‌رکردنی جلو‌به‌رگی نه‌ته‌وایه‌تی
 و به‌ زمانی دایک قسه‌کردن و سووتماککردنی کوردستان، ناچاریان کردم
 چیت‌به‌رگه‌ی نه‌گرم و هه‌نگاوه‌کانم به‌ به‌رزهرپیی تونیلی مه‌رگدا گری بدهم
 و به‌ره‌و ئاسۆی دژوار مل بنیم و چاره‌نووسیکی نادیارای له‌گه‌لدا ئاویتته
 بکه‌م و بېم به‌ پیشمه‌رگه‌. وا ده‌زانم ئیستایه و تا ئیسته‌ش وه‌کوو خوێ
 له‌به‌ر چاومدایه که له‌گه‌ل حسینی له‌خۆم گه‌وره‌تر، هۆشیارتر، فامیده‌تر و
 کۆلنه‌ده‌تر دواتریش بریارمان دا. پیکه‌وه بریارمان دا ئیتر شەق له‌ ژیان
 ترسنۆکانه بدهین، چیت‌یه‌خسیری قبول نه‌که‌ین، ژیان خۆمان له‌ پیناوی
 نه‌ته‌وه‌که‌ماندا له‌گه‌وه‌ بینین، هه‌ردوو‌کمان له‌ مه‌یدانی سه‌ر پرده‌که‌ی
 سلیمانی کریکاراندا یه‌کترمان ناسی و به‌ یه‌کتر ئاشنابووین، هه‌ردوو‌کمان
 عه‌ودالی دوا‌ی هیزی بازوومان بووین، هه‌ردوو‌کمان بیرکردنه‌وه‌مان لیک
 نزیک و چوونیه‌ک بوو، هه‌ردوو‌کمان نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان په‌روه‌ر بووین،
 بۆیه دوا بریارمان دا پیکه‌وه‌ ببین به‌ پیشمه‌رگه‌یه‌کی دل‌سۆز و به‌ئه‌مه‌ک
 بۆ گه‌ل و نیشتمان، تاوه‌کوو خه‌ونی شو‌ر‌ش‌گێرانه‌مان له‌ نه‌مانی سته‌م و
 چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی و چینه‌یه‌تی به‌هینینه‌دی. حسینی برا‌گه‌وره‌ئاسام
 کاتیک باسی شو‌رش و زیندان و ده‌ستدریژییه‌کانی به‌عسم بۆ ده‌گێرایه‌وه‌،
 ورد ورد گوئی خوێ هه‌ل‌ده‌خست و به‌سه‌رنجه‌وه‌ ده‌یروانییه‌ رووخسارم
 و هه‌موو ئەو وشه‌ و ر‌ستانه‌ی له‌ زارم ده‌هاتنه‌ ده‌ر، ئەو به‌هه‌سته‌وه‌
 گوئیستیان ده‌بوو و هه‌ندیک جار قورگی پر گریان ده‌بوو. منیش ئەوم
 ده‌خسته‌ ژیر پرسیاره‌وه‌، به‌لام وه‌لام ده‌ستگیر نه‌ده‌بوو، دیار بوو لیوانلیو
 بوو له‌ رقی چینه‌یه‌تی و داخله‌دل بوو به‌رامبه‌ر به‌ سته‌می ئاغا و ده‌ره‌به‌گ،
 ئەوه‌ش وای لی کردبوو زیدی خوێ جی هیشتبوو و له‌ شاری سلیمانیدا
 گیرسابوووه‌ و به‌کوله‌مه‌رگی ژیان غوربه‌ت و دوور له‌ که‌سوکاری
 هه‌لبژاردبوو. ئەو جگه‌ له‌ گوێگرتن، هیچ نه‌هینیه‌کی خوێ نه‌ده‌درکاند و هیچ
 رازیکی خوێ بۆ باس نه‌ده‌کردم، ته‌نانه‌ت نه‌مه‌دزانی له‌ کوی شه‌وگار به‌سه‌ر

دهبات، چونکه مهیدانی کریکاران شوینی ئیمه و بهیهکشادبوونهوهمان بوو. ههتا جاریکیان بهدزییهوه و بی ئهوهی پی بزانیته؛ بهدوای کهوتم، له دواییدا بۆم روون بووهوه و پیم زانی هۆتیلیکی لاکهوتهی پهپووتی کردووته نیشتمانی تاکهکهسی خوی. من و حسین وهک دوو ریپواری پهراگهنده بهدوای حهقیقهت و بهرهنگاربوونهوه، بی چارهنووس ریگای هاتونهاتمان به ههنگاهه پر مهترسییهکانمانهوه گری دا و به ههورازی رووهو ئاسۆ ههزناین، چووین شهرهفی نازناوی پیشمههرگه به بالای خۆماندا بپرین. سهردهمانیک بوو جهستهی نهتهوهکهم خوینی لی دهچۆرا، خاله شههاب و هاوپیگانی لهسیداره درابوون، له ههکاری براکان پشتی یهکتریان شکاند و خوینی خۆیان دهمژی، گوندنشینی سنوره دهستکردهکان پهرتهوازه کرابوون... خوینرژانیک بوو پرواپر له نههامهتی، سیخناخ له کارهساتی لیوانلیو له مهرگ و قاتوقری، من وهکوو زهپنهقووتهیهکی بی په و بالی تازه له هیلکه چهکهرهکردوودا بووم، سهرم له سیاست و کاری ریخستن دهرنهدهکرد، سهرهرای پیشمههرگایهتی و ژیانی پر له کهند و سهختی چهکداری بهرامبهه به درندهترین رژی می سهردهم. له ریگهی چهند کهسیکی هاوپی قوتابخانه و سهردهمی منالیمهوه، شوین و ناویشانی کهسیکیان پی دام له پینجوین به ناوی «عومهه». پاش گهیشتمان بۆ پینجوین، خۆمان پی ناساند. ئهوه هاوپیانهه که له کاتی منالیدا له قوتابخانهدا لهگهلمدا بوون و پیکهوه بووین: کاک فوئاد ناسراو به «ههگورد»، مؤفهق ناسراو به «ئارام»، خهباتی شیخ جهنابی برازای شههید خاله شههاب؛ ئهندامی دهستهی دامهزرینهی کۆمهلهی پهنجدهرانی کوردستان، هاوپی یهک بووین، که زۆربهی کاتی دوای قوتابخانهمان له کۆلان و بهر دههراگی مالی خهباتی شیخ جهناب بهسهه دهبرد. مؤفهق که زۆر بروا و متمانهه پی بوو، رینیشاندهرم بوو بۆ گهیشتن به کهسیکی متمانههپیکراو له پینجوین، لهو کاتهشدا برا گهورهکهی به ناوی فایهق لهسهه پهیوهندیکردنیهوه به ریخستنهکانی کۆمهلهی پهنجدرانی کوردستانهوه، له «دائیرهی ئهمن»ی

سليمانی زیندان کرابوو، به هه مان شیوه برایه کی عومهری رینیشاندهرمان بو ناو هیزی پیشمه رگه، له گه ل فایه قدا له زیندانا پیکه وه بوون، هه ر ئه وه ش ببوو هۆکاری ئه وه ی ئیمه ش برّوا و متمانه ی ته و او مان به عومه ر هه بیّت و تا کوو ئه وه ی له ریگه ی ئه وه وه هاوکاری بکرین و بگهینه ناو سنووری هیزی پیشمه رگه وه که له و کاته دا بینینی پیشمه رگه و شوینی دیاریکراویان زهحمهت بوو.

چوونی من و کاک حسینی هاوړیم بو پینجوین، جگه له وه ی هه له یه کی زور گه وره بوو، له هه مان کاتیشدا سامناک و مه ترسیداریش بوو. له سالی ۱۹۷۹ دا له ته مه نی (۱۷) سالی دا درکم به زور شت نه ده کرد، مرؤف له و ته مه نه دا له و برّوا یه دام به ئاسته م بتوانیت چاکه و خراپه ی خوی لیک جیا بکاته وه. له گه ل کاکه حسینی هاوړیمدا، بی سلکردنه وه و بی گویدانه مه رگ، له سلیمانیه وه باروبنه ی قینی شورشگی رانه مان پیچایه وه و هه ردوو کمان به ره و پینجوین به ری که وتین و له ویش خومان گه یانده که سی ده ستنیشانکراو که برایه کی له ژیر چنگی به عسیبه کاندایه زیندانا بوو ئه ویش عومه ر بوو، دوا ی ئه وه ی سلاو و ریزی ئارامی هاوړیمان پی گه یاندا و داواکاری خۆشمان بو چاوساغیکردنمان بو ناو هیزی پیشمه رگه پی راگه یاندا. له راستیدا زور ریزی لی گرتین و پی راگه یاندا بیگومان هاوکاریتان ده که م و هه ر چی داواکاری ترتان هه یه، بوتان جیبه جی ده که م. فه رمووی لی کردین و به ده م بیرکردنه وه و بر دینی له چایخانه یه کی بچووکدا داینیشاندین و دوا ی ئه وه ی دوو چای بو بانگ کردین و پی راگه یاندا و وتی: «ئیه مان دوون و لی زه دا پشوویه ک بدن، منیش هه ندیک کاری تایبه تیم هه یه و ده چمه ماله وه و خیزانه که م ئاگادار ده که مه وه، بو ئه وه ی خواردن و پیداو یستیمان بو ئاماده بکات. له م چایخانه دا بو نیوکاتژمیر دانیشن و پشوو بدن و مه چن به هیچ لایه کدا، تا وه کوو ده گه ری مه وه بو لاتان.» کاتیک عومه ر قسه کانی ته و او کرد و رۆشت و به جی هیشتین و هه ر ئه وه نده ی له به ر چاو ون بوو، خاوه ن چایخانه که له به ر ئه وه ی گو یی بو قسه کانمان هه لّخستبوو، ئاگای

له ته واوی پلان و بهرنامه ی ئیمه و عومەر بوو، به پشه شوکاو ییوه هاواری لی کردین وتی: «نه گبه تینه، ههستن زوو خوتان دهرباز بکهن، ئه و عومهره به کریگیراوی به عسه!» ئیمه له راستیدا نه مانزانیبوو که عومهر به ته واوی پیچه وانه ی رهفتار و باوهر و کرداری برا قاره مانه که یه تی که له ژیر چنگی پژی می به عسدا له زیندانی ئه منی سلیمانیدا له ژیر نازار و ئه شکه نه جدا بوو. قسه کانی خاوهن چایخانه که شیرزه ی کردین و له گه له ئه وه شدا من خه لکی شاری سلیمانی بووم و کاکه حسینی هاو پریشم خه لکی کویه بوو، هه ردوو کمان نه شاره زا بووین، چونکه بو یه که م جارمان بوو پینجوین ببینین و نه شمانده زانی روو له کوئ بکهین و به تایبه تی له و سه رده مه شدا پینجوین به شیوه ی ئیسته زور گه وره نه بوو، له که مترین کاتدا ئاشکرا ده بوویت، هه ر ئه وه نده مان پی کرا به په له له چایخانه که وه ده رکه وین و به هه له داوان خو مان دوور خسته وه. له سه ره تا وه ده بوایه ئیمه ی بیئه زمون هه ستمان پی بکر دایه، به لام ئه و هیچ ترس و سه له مینه وه یه کی تیدا به دی نه ده کرا و راسته وخو له گه له داواکاری و قسه کانی ئیمه دا هاو را بوو، به لام سه رنجی بچووکی من ئه وه بوو کاتیک قسه مان بو ده کرد و باسی سنووری هیزی پیشمه رگه مان ده کرد، دیار بوو ئه و خه یالی به لایه کی تر دا ده روشت. یه کببنا و بیوچان، به روشتنی نیمچه را کردنیکه وه، به هه نگاوی په له ی بیپسانه وه، ته پوتوز له بنی پیلاوه کانماندا بلند ده بووه وه، جار جاره ش نه رمه را کردن، ته نگه نه فه سی ده کردین. ترس و ده راو کیمان به قوناغی یه که می غه در و خیانه ت له عومهره وه دهستی پی کرد، رهنگ هه لبز رکاو و گه روو وشک و بی ئاو، ئاره قه له سه رتا پای جهسته ماندا داده چورا، خوشمان نه مانده زانی چی ئاراسته یه کمان گرتووه و به ره و کوئ مل ده نیین! تا نزیکي خورئاو ابوون، روو له باشووری پینجوین هیلاک و ماندوو شور بووینه وه، له دوا ییدا بیستمانه وه قوتابخانه و مزگه وت و شه قام و کولانه کانی پینجوین پر ببوون له چه کدارانی پژی و زور شوین به دوا ی ئیمه دا گه را بوون. جیگه ی ئاماره یه که ئارامی هاو پریم له په یوه ندیکردنی عومهر به پژی می به عسه وه بیئاگا

بوو. بهرېكهوت له كولا نيكدا تووشى ئافره تيك هاتين، كه له بهر دهم ماله كهى
 خوياندا له چاوه پروانې هاوسه ره كهيدا دانىشتبوو، پاش ئه وهى سلاومان لى
 كرد و پيمان وت: «ئيمه خه لكى شارى سليمانين و ليره ش كهس نانسين
 و هيچ شوينيكيش شك نابهين و ئوتومبيليش نه ماوه تاوه كوو بگه ريننه وه
 بو سليمانى، گهر نه بيته ئهرك و ماندووبوون، ههر چونيك بيت هاو كاريمان
 بكهيت!» له راستيدا بو ميژوو ده ليم، ئه و ئافره ته شيره ژنى تهنگانه و
 مهرد و مهستور و مروقدوست بوو، راسته وخو فرمووى لى كردين و
 بهره و ناو خانووه خنجيلانه بچكوله كهى پيشمان كهوت. له دواى نيوكاتر ميير
 هاوسه ره كهشى هاته وه و ههركه چاوى به ئيمه كهوت، به شاگه شكه ييه وه
 وتى: «ئهرى ئافرهت ئه مانه خويانن!» له گه ل واى وت، من به جاريك ئه ژنوم
 شل بوو و له دلى خومدا وتم: «له دهمى گورگ بهر بووين و كه وتينه قورگى
 شيره وه. ئه ميس له عومهرى سيخورى به عس خراپتر ده رچوو!» خاوه ن
 ماله كه دواى تيرامانينكى ورد و درشت ليمان، پرووى دهمى له من كرد
 و به سه ربادانه وه وتى: «كورم، ئه وه چيتان قه و ماندووه؟ خو سى به شى
 پينجويىنتان لى ته راوه! ته واوى كووچه و كولا نه كانى شار له لايه ن چه كدارانى
 رژيمه وه كونترول كراوه، گوايه دوو پيشمه ركه به چهك و تفاقه وه له ناو
 پينجويىندا ده سوورينه وه و منهى ئه وه دهكهن زه بريك بوه شينن! هه موو
 داموده زگاكانى به عس كه وتوونه ته «ئينزاره وه!» به پرووخساريكى نا ئوميد
 و چاو به به زه ييه وه، بى چاو نووقاندن پيى راگه ياندين: «كورپه كانم، ئاخ
 چون به روى رووناك له ناو جه رگه ي شاردا چالاكى پيشمه ركه ده كريت؟»
 له راستيدا جگه له وهى من نه مده زانى چهك چون به كار ديت، نه شمده زانى
 چالاكى ماناى چييه، بويه له وه لامدا وتم: «خاله گيان، بروا بكه ئيمه ليره
 كهس نانسين و بگره شاره زاي ناو پينجويى نين و ئه مهش يه كه م جارمانه
 ريمان بكه ويته ئيره، ههر چه نده كاريكى قورسه بو جه نابتان، به لكوو ههر
 چونيك بيت يارمه تيمان بدهيت و به چى جورىك بيت رزگارمان بكهيت
 و بمانگه يه نيته سنوورى ناو هيى پيشمه ركه!» ئه و پياوه مروقدوست و

کوردپهروهه بوو، هه مان هه لویستی مهردانهی هاوسه ره که ی، به بی ترس و
 زور قاره مانانه دلی داینه وه و به لینی چاوساگی پی داین و وتی: «بیخه م
 بن له وهی ریگاتان پیشان ددهم!» به دهم گفتوگو وه پی راگه یاندین که
 سه رکه وتوو نابین، به لام به ویژدانی مهردایه تییه وه به هانامانه وه هات و
 به دلفراوانییه وه خیزانه که شی ئاگادار کرده وه به وهی که خواردنمان بو
 ریگا بو ئاماده بکات له گه ل خوماندا بیبهین، نه با له ریگادا ماندوو بین و
 برسیمان بیت. دواي پشوویه کی باش له و ماله دا، مالئاواییمان لی کردن
 و پیاهه که ش ویژدانی ئاسووده نه بوو هر ئاوا به ئاسانی دهستبهرداری
 دوو گه نجی نه شارهزا و بیچاره نووس بیت، خوشی هاوشانی ئیمه که وته
 ری و نزیکه ی دوو کیلومه تریک له دهره وهی پینجوینی دوور خستینه وه و
 پاشان به وردی چونییه تی ریگاو بانه که و ئاموژگاریی خوی پی راگه یاندین
 و وتی: «له ریگه دا ئه ملا و ئه ولا مه که ن و چوئم بو دهستنیشان کردوون،
 به و شیویه برۆن. گهر هه له ش بکه ن، ئه وا ده که ونه ناو بو سه ی (ره بایه ی)
 دوژمنه وه. ئه و نه خشه یه ی بو م کی شان، دواي دوو کاتژمیتر به پی ده گه نه
 ئاوکی خور، به وریاییه وه له ئاوه خوره که بدن و دهستی یه کتر بگرن، تا
 ناوقه دتان ئاوه که قووله. که په رینه وه ئه و بهر، دوو تا سی کاتژمیتری تر
 ده گه نه ناوچه ی ئازادکراوه کان و ئیتر مه ترسن، به سه لامه تی بگه نه شوینی
 خوتان.» به ناومیدییه کی زوره وه به جیی هیشتین. به داخه وه ئه گه رچی
 دواي راپه رینی سه رتاسه ریی ئازادبوونی ته واوی کوردستان، چه ند
 جاریکیش ته نها بو به سه رکردنه وه ی خاوه ن ئه م ماله دل سو ز و مرو ق دو سته
 سه ردانی ئه و شوینه م کردوو له پینجوین، ته نها میژوویه کی بچووکی ئه و
 ماله شم بو پوون نه بو وه وه، ئاخو بو هه تاهه تایه هه ردووکیان مالئاواییان
 له ژیان کرد؟ یان به هوی دل سو زی و کوردپهروهه یی خویانه وه رادهستی
 زیندانه کان کراون و بیسه روشوین کراون؟ بو یه هه میسه ده لیم چون ئیسلام
 که عبه ی به لاهه پیروزه، منیش به و شیویه ئه و ماله له لا پیروزه...

ههنگاونان به رهو ئاسۆ

خانه خویی به ویژدان، جوامیرانه لیمان جودا بووهوه و خاوهن مال گه پرایه وه، ئیمه ش ملی ریگمان گرته بهر. نه رمه بایه کی سارد و شنه ی گه لا و چریکه ی ناوناوه ی بالنده و تهقه ی تاکوته رای سه ربازه زاره تره کچوو هکانی ناو ره بایه کان و خشه ی شهرواله کانمان و خیزه ی هه ناسه ی سییه کانمان، چه چه ی نیوان من و هاوریکه م (حسین) له بهر ترووسکه ی جریوه ی ئه ستیره کاند؛ له ناو یه کتردا تیکه ل ده بوون. ئه ستیره کان چه شنی کچوله ی شه رمنی هه رزه کار، به سه ر سه رمانه وه سه ره تاتکیان ده کرد، تیکه ل به یه ک بوو بوون، هه موو ئه مانه چه نده دژ به یه ک بوون، به لام وه ک سیمفونیا یه ک ده هاته بهر گویم. سیمفونیا ی مه رگ، مه رگ له پیناو گه ران به دوا ی هه قیقه ت و ره تکرده وه ی سته م و چه وسانه وه. له راستیدا مارشیک بوو، مارشی سه ربازی که پری بوو له ئاوازی مه رگه سات و خوین و مردن. ته په ی پیمان هه ر له ته پلی فه نابوون ده چوو. شه ویکی ده یجوور بوو، وه کوو کورپه له توند ئیمه ی به باوه شی خو یه وه نووساند بوو. چون دایک کورپه که ی ده خه وینیت و لایلیه ی بو ده کات، به و شیوه یه لایلیه ی بو ده کردین و دلی ده داینه وه و پیی ده گوتین: «مه ترسن، شه و قه لای مه ردانه. هیممه ت بکه ن و هه نگاوه کانتان پیکه وه گری بدن و وچان مه دن، هاکا گه یشتنه مه زاری ئه و هه قیقه ته مردووه ی ئیوه پیتان وایه زیندووه!»

ئاوه ها هیدی هیدی ههنگاوه کانمان خاوه بوونه وه، برستمان لیی برا و شل و شه که ت بووین، ئیمه گه شتی وا ترسناک و دوورودریژمان نه بینبوو، بو یه به ناچاری دوا ی ئه وه ی چه ندین فرسه خ دوور که وتبووینه وه، له په نا تاویری کدا له سه ر گازه رای پشت خو مان دا به زه ویدا. جه سته مان شه لالی ئاره قه و هه ناسه ی مه رگمان تیکه ل به هه وای سارد بوو بوو. تاویک سه یری قوولایی ئاسمانمان ده کرد، خه ریک ده بوو خه و ده یردینه وه،

راست بووینه‌وه و پریاسکه‌که‌مان هینایه پیشه‌وه و کردمانه‌وه، هه‌ندیک ته‌ماته و نان و هیلکه‌مان ده‌ره‌ئینا و له‌وه ده‌مه‌دا به‌راوردی نیوان «عومه‌ری سیخور» و «عومه‌ری خانه‌خوئی»ی مروّقه‌روه‌ر به‌ره‌وه قوولایی خه‌یالیکی بیسه‌روب‌ن په‌لکیشیان کردم. به‌ئاهیکی ساردی پر شوک و سه‌رسامی، خه‌یاله‌که‌م پچراند و له‌گه‌ل «حسین»ی هاو‌ریم‌دا ده‌ستمان به‌ژمه‌ ناوه‌ختی خواردنی ماندوویتی کرد. چیژی ئه‌وه خواردنه و به‌هانای خاوه‌نه‌که‌ی، وره‌به‌خش بوون. له‌ دوایدا له‌به‌ر تیشکی ئاموژگاریی خانه‌خویکه‌مان، به‌میشکی جه‌نجاله‌وه به‌بی ئه‌ملا و ئه‌ولا کردن، ریک ئه‌وه تووله‌رپییه‌مان گرت. پاشان گه‌یشتینه‌ چه‌میکی خو‌ر، چه‌میک ژیانمی گو‌ری. له‌وئی که‌وتینه‌ بیرکردنه‌وه بو ئه‌وه‌ی کاریک بکه‌ین ئاوی چه‌مه‌که‌ نه‌مانبات و بگه‌ینه‌ ئه‌وبه‌ر چه‌مه‌که‌. قسه‌کانی خانه‌خوئی ده‌ستی هه‌ردوو‌کمانی پیکه‌وه‌ گری دا و هیواش هیواش قوله‌پیمان خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه و که‌وتینه‌ هه‌ولی په‌رینه‌وه. له‌ دلی خو‌مدا زور ده‌ترسام و هانام بو‌ هیزیکی نادیار ده‌برد، تاوه‌کوو له‌م ئاوه‌ ده‌ربازمان بکات. زه‌حمه‌تی ئه‌وه‌ ساته‌وه‌خته له‌ گیزانه‌وه‌ نایه‌ت، دژوارترین و پر‌مه‌ترسیدارترین ساته‌کانی ژیانم بوو تا ئه‌وه‌ کاته‌ی له‌ ئاوه‌که‌ چه‌وینه‌ ئه‌وبه‌ره‌وه. به‌لام کاکه «حسین»ی هاو‌ریم له‌ من گه‌وره‌تر و هیمن و له‌سه‌رخو و به‌سه‌بر و به‌ته‌حه‌مولتریش بوو. جار‌جاره‌ش ده‌نگی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ ده‌هاته‌ به‌ر گویم و په‌رده‌ی گویکانمی ده‌له‌رانده‌وه، گوتم: «کاک حسین ئه‌وه‌ ده‌نگانه‌ چین؟» وه‌لامی دایه‌وه‌ و وتی: «مه‌ترسه، گیان‌داری خشوک و چه‌قه‌ل و گورگن، بمانخون‌ باشتره‌ له‌وه‌ی سیخوریک بازرگانی به‌ خوینمانه‌وه‌ بکات!» شه‌رمم نه‌کرد، ترسی خو‌م ده‌ربری، چونکه‌ له‌ ته‌مه‌ندا تراژیدیای وام نه‌بینیوو. ئاخ‌ر منیکی می‌ردمندالی بیتاوان له‌ کوئی و ئه‌م هه‌موو رووداوه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی له‌ ماوه‌ی چه‌ند کاتژمی‌ریکدا به‌سه‌رمدا هات، له‌ کوئی؟ قه‌ده‌ره‌ و هاتوو‌ه و به‌ ویستی خو‌م به‌پیری‌ه‌وه‌ چووم و ده‌بیت به‌رگه‌ی بگرم. به‌ده‌م ریگه‌وه‌ هه‌زار و یه‌ک غه‌م و خه‌یال به‌میشک‌دا گوزه‌ریان ده‌کرد، خه‌ریک بوو له‌ په‌لوپوی ده‌خستم. نزیکه‌ی

كاتزميريك ريگابرينى پر له دلله پراوكى، به خومان نه زانيبوو كه ته واو له رهبايه يه كي دوژمن نزيك كه وتبو وينه وه، به جوړيك گويمان له دهمه ته قيبى نيوان سهر بازه كان بوو. خيرا دوور كه وتينه وه له رهبايه كه، به لام نه وان ناوبه ناو فيشه كي گرداريان به و ناوه دا ده ته قاند، نه مهش زياتر هانى ده دايين ماندووييتى له بير خومان به رينه وه. ئيمه له ترسى نه وان و نه وانيش له ترسى پوحي خويان، نه وان به ته قه ي تفهنگ و ئيمهش به ترپه ي دل و هه ناسه ي ساردمان...

نه و شه وه ترسناك بوو، چوقه چوقى دداني هاوړى نه خوښ و له رزوتاليگر تو وه كه م وهك دهنگى كه مانچه ي سامناك ده هاته بهر گويم، وه لى خوړه ي ناوى چه مه كه هه موو شتيكى له بير بردينه وه. چه كه كه م له باوهش دنا و دهمخسته وه شانم، دامده گرتنه خواره وه و ناوړيكي نه ملا و نه ولای خوم ده دايه وه و ماچيكم ده كرد و دهمخسته وه باوهشم، وهك بليى منى ميردمندال، كوړپه له ي نوبه ره ي خوم ده لاوينمه وه، ناوا قسم له گه ليدا ده كرد. «تو بيرت نييه، هيشتا توم نه بوويت، پوژيكيان له دهمه دهمى هه رهسى شوړشدا بوو، پيشمه رگه يه ك خوى راده ستى دوژمن كرد بوو. له بهر دهركى سهرادا و به بهر چاوى هه شامه تيكي زوره وه، به پيلاوه دپاوه لاستيكه كانيه وه، نه فسهرىكي به عسى دا به زهويدا و چووه سهر سهرى و پاشان ته واوى پياوانى رژيم و سيخوړه كانى تيبى نالان و زوريان لى دا، خوين له سهرتاپاي جهسته يه وه ده چوړى... پوله، من بويه تو له ناميزى خومدا ده لاوينمه وه، دهمه وييت توله ي فرميسكى نه و خوشك و دايكه ي پوله ي شه هيدانه م بو وه ربگرته وه. مه هيله جووتياره كان رهن و باخيان بسووتيت، مه هيله نافرهمان نه تك و منالمان به توونى ناگرى شوڤينزماندا بكرت. من توم له بيليله ي چاوم خوشتتر ده وييت، چونكه تو تاوات و نامانجى به رزى پاشه پوژى ژيانميت، دالده مى و پشتوپه ناميت. تو دوا تاواتمى و نوميدى گه ورهم پيته. گه ليك هه ولم دا نوبه ره كه م قه له م و كاغز بيت، به لام نه يانه هيشت و له باريان برد. شوكر توم هه يت...» شلپ و هوړى له ناكاوى

چه مه که، زیره‌ی ئەم خه‌یالە بیسه‌روب‌نەمی یه‌ک یه‌ک لیک ترازان‌د. من و
 کاکه‌ی حسینی هاورپی و برام، یه‌کسه‌ر توند خۆمان دا به‌ زه‌ویدا و خۆمان
 پیوه‌ نووساند. له‌پریکدا زه‌لامیک به‌ سواری هیستره‌که‌یه‌وه‌ خۆی کرد
 به‌مبه‌ری ئاوه‌که‌دا، دوا‌ی ته‌واو لیوردبوونه‌وه‌ی، ئاهیکمان وه‌به‌ردا هاته‌وه‌
 و دلنیا بووین له‌وه‌ی ئەم جارەش سه‌لامه‌ت ده‌رده‌چین. هه‌رکه‌ سواره‌که‌
 به‌ ئیستره‌که‌یه‌وه‌ په‌رییه‌وه‌ و هاته‌ ئه‌مبه‌ره‌وه‌، ئیمه‌ش زۆر به‌خیرایی و
 یه‌کسه‌ر له‌ به‌رده‌میا به‌رزه‌پی هه‌ستاینه‌ سه‌ر پی و هیستره‌که‌ش به‌ بار
 و خاوه‌نه‌که‌ی سه‌ریه‌وه‌ سه‌لمییه‌وه‌. کاتیک کابرای قاچاچی به‌ دلنایی و
 سه‌رسامییه‌کی تیکه‌له‌وه‌ لیمان رام، چونکه‌ که‌ قسه‌شمان له‌گه‌لدا ده‌کرد،
 ئەو وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه‌. له‌پر ده‌رکه‌وتنی ئیمه‌ و هه‌ستانه‌ سه‌رپی کتوپرمان،
 ترساندبووی. به‌ شیوازیک ترس دایگرتبوو، دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیک هاته‌وه‌
 سه‌ر خۆی و وه‌کوو ئەوه‌ی تازه‌به‌تازه‌ قسه‌کانی ئیمه‌ له‌ گویدا بزرنگیته‌وه‌.
 پاشان بۆی روون بووه‌وه‌ که‌ ئیمه‌ لیکه‌وماوین و له‌سه‌ر و لاکه‌که‌ی دابه‌زی
 و که‌وته‌ پرسیارلیکردنمان: «ئوه‌ خیره‌، چی ده‌که‌ن لی‌ره‌؟ ئیوه‌ چی کاره‌ن
 و بۆچی گه‌یشتوونه‌ته‌ ئیره‌؟» ئیمه‌ش به‌سه‌رهاتی خۆمان به‌ ورد و
 درشتی و به‌خیرایی بۆ باس کرد، ئەویش بی‌یه‌ک و دوو ئاماده‌یی خۆی
 بۆ هاوکاریکردنمان ده‌ربری. بیگومان وه‌لامه‌که‌ی ئەو به‌لای ئیمه‌وه‌ نامۆ
 نه‌بوو، که‌ داوا‌ی پاره‌ی لی‌ کردین له‌به‌رامبه‌ر په‌رینه‌وه‌ و رینماییکردنمان و
 وتی: «هه‌ریه‌که‌تان به‌ ده‌ دینار ده‌په‌رینمه‌وه‌. خۆئه‌گه‌ر بتانه‌وئیت بتانگه‌یه‌نمه‌
 ناو ئاوا‌یی، بۆ ئەوه‌ش یه‌کی پانزه‌ دینارتان لی‌ ده‌ستینم.» من ئەو کاته‌ سی
 و پینچ دینار و حسینی هاورپی چل دیناری پی بوو. ئیمه‌ش رازی بووین
 و یه‌ک یه‌ک به‌ سواری هیستره‌که‌ی په‌راندینه‌وه‌ و پی و تین: «مه‌ترسن،
 دانیشن و پشوویه‌ک لی‌ره‌ بدن، ئیره‌ ترسی نییه‌. من ده‌چمه‌ ئه‌وبه‌ر و
 ده‌بیت بگه‌مه‌ لای هه‌ندیک باره‌لگر که‌ چاوه‌رپیمن، باره‌که‌یان راده‌ست
 ده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لاتان و له‌گه‌ل خۆمدا ده‌تانبه‌م بۆ شوینی مه‌به‌ست.»
 موچرکه‌ی خۆشی و شادی جه‌سته‌مانی داگرتبوو، هه‌ر چی ناخۆشی و

ترس و دلەراوکی و ماندووبوونی ریگاوبان بەسەرماندا هاتبوو، هەموویمان لەبیر چوووە. لە شوینی خۆماندا راکشاین، پیلووی چاوەکانم قورس ببوون و لە زۆرانبازی خۆم و نیمچەخەودا بووم. هات و هاواری قاچاچییهکە رایچلەکاندم و خەوی لە چاوەکانم تۆراند و زۆر بەخیرایی وتی: «دەوی باوکم، با بەرێ بکەوین!» دواتر بە دەم قسە و باسەووە کەوتینە رێ، لە نیووی ریگەدا بووین قاچاچییهکە پێی وتین: «پانزە خولەکیکمان ماوە بگەینە جینگە خۆتان، پارەکەتان حازر بکەن!» ئیمەش پارەکەمان پێ دا، بەلام ئەو پانزە خولەکەیی ئەو باسی کرد، لە کاتژمێریک پتر تیپەری کرد. ئەمە تەنھا قسە ناراستگیانەی ئەم نەبوو، بەلکو هەموو قاچاچییهک لەم قسە ناراستگیانە دەکات، چونکە گەر وا نەبیت، بە قسەیی خۆیان، کاریان ناپرات بەرێو. کاتیک نزیک ئاوایی بووینەو، سیمفونیای مەرگی رابردوومان بوو بە سیمفونیای ژیان و بووژانەو: هۆهۆی کاکی شوان، قووقەیی کەلەشیر، باعەباغ و دەنگ و زەنگۆلەیی رانەمەر و بز... بە ماندوویتی و شەکەتییهو، بە سەرتاپای جەستەمان ئارەقەیی لێ دەچۆرایەو، بە پیلووی قورپوویی دراو و پێ ئاوساوەو، بە خۆشترین دیمەنی بەرەبەیانیهکی پر ئازادیمان سپارد و گەیشتینه ناو گوندی «خانمە شیخان» و لە کابرای و لاخداریی قاچاچی جیا بووینەو.

هەلکیشانمان لە ئەستێل

هێندە بە تاسوقەو بووین بگهینه ناو هیزی پێشمەرگە، تەمەنمان دەکرد چرکەیهک پێشوختر پێیان شاد بین. بۆ یەکەم جاریش بە ئازایەتی خانەخوێکەمان لە گوندی «خانمە شیخان» و گوندی «بایەوئ»، بە ئاواتی خۆمان گەشتین و لە حزووری پێشمەرگەدا وهستاین.

پێش ئەوەی لەنیو گوندەکاندا بە دیداری پێشمەرگە شاد بین، دوو رۆژ پێشتر کاتیک قاچاچییەکە ئیمە هینایە گوندەکە و لە مایکی زۆر بەرپرێز داینان و بە خاوەن مالهکە ی راسپارد بەوەی شهویک جیمان بکاتەو، تاوێکۆو بە دیداری هیزی پێشمەرگە شاد بین. لەو کاتەشدا رژی می شای ئێران رۆوخابوو، دەرۆبەری سالی ۱۹۷۹ بوو، خومەینی هیندەنی نەبردبوو حوکمی ئێران بکات بە ناوی «جمهوری ئیسلامی ئێران»، هیزی پێشمەرگە ی رۆژەلاتی کوردستان لە شار و شارۆچکەکانی ئێراندا بارهگیان دانابوو، هاتوچۆیان دەکرد و سەرقالی کار و چالاکییەکانی خۆیان دەبوون و خۆیان بۆ ئازادی زیاتر ئامادە دەکرد. شهو داهاات و خاوەن مالهکەمان لە کونجیکی ژوورەکاندا بۆ حەوانەوهمان چیگە ی بۆ ئامادە کردین، سەرلەبەیان هەموو پیکەو بۆ ژەمی نانی بەیان لەسەر سفرە ی نانخواردن کۆ بووینەو. منیش بۆ یەکەم جارم بوو لەو جۆرە خواردن و کۆبوونەو گشتییە جوانە ی کوردەواری نیو گوندەکان ببینم. هەرۆک پیشە ی هەمیشە ی زۆرینە ی خەلکی شار کە بە بیجامەو دەخەوتین و هەلدەستاین، بە هەمان شیوێ منی میردمندالی تەمەن حەقدە سالان بە بیجامەو لەسەر سفرەکە بۆ نانخواردنی بەیان دانیشتبوو، کاکە «حسین» ی هاوڕیم بەزەر دەخەنەیهکەو ئیشارەتی بۆ کردم بەوە ی بچم شهروالهکەم لە پی بکەم، بەلام من نەمدەزانی لە مەبەستی ئیشارەتەکە ی چیم پی دەلیت! خاوەن مالهکە کاتیک منی بە بیجامەو بینی، وتی: «رۆلە، ئەوێ چییە لە پیتدایە، هەستە خۆت کۆ بکەرەو!» بەلام هیشتا منی ناحالی لی تینەدەگەیشتم، هەتاوێکۆو وای لی هات خاوەن مال وتی:

«مالت خراو نه بیت، تو هاتوویت ببیته پیشمه رگه و کوردستان به بیجامه وه نازاد بکهیت!» منیش زور به خیرایی هه ستام و چوم شهرواله کهم له پی کرد. دواى نانى به یانى، هه موو پیکه وه چووینه نیو گونده که و لاویکی هه رزه کاری قژ بژی سمیل قه ترانى، جلوبه رگی خاکی له بهری چه ندین پیچ پشتین و ناوقه دی قه له و، جیا له له شولاره لاوازه که ی، هه ندیک شاجوری کلاشیکوف و نارنجوکی به خویه وه هه لواسیوو، دیمه نیکی سهیری له لام دروست کردبوو، کاتیک تیم روانی و لیی ورد بوومه وه، ئەوم لی دهبوو به خوم و خهونم به سیمایه وه دهبینی. له ناخه وه به تاسووقه وه بووم ئاخو منیش ده توانم لاسایی ئەو بکه مه وه؟ هه ناسه م هه لکیشا. هه موو ئەمانه وینه ی ئەو بهرپرسه بزیه یان له خه یالدا نندا کیشابوو خانه خوئیکه مان ئاماژه ی پی دا و وتی: «ئه وه (جه مالی همه ی خواکه ره مه)». لیی نزیک بووینه وه و به دهنگی هیمن و دواى به خیر هاتنمان، پرسیاری به سه ردا داباران دین: ناوتان چیه؟ خه لکی کوین؟ له کوئوه هاتوون و له بهر چی و بوچی هاتوونه ته ئیره؟ دهنگوباسی شار چیه؟ سلیمانی و کوئه چون یه کتان گرتوو و بوونه ته هاورپی یه کتر؟ کی ده لیت به عس نه یناردوون تاوه کوو سیخوری و خیانه تمان لی بکه ن! سه باره ت به شاری سلیمانی و کوئه، وهک پیشتر ئاماژه م پی دا کاکه حسینی هاوریم خه لکی یه کیک له گونده کانی کوئه بوو، پاشان من کریکاریم ده کرد و له مهیدانی کریکاراندا و کارکردنه وه بووینه هاورپی یه کتر. پاشان پرسیاری تری ئاراسته کردین و وتی: «به چی به لگه یه ک برواتان پی بکه م؟» منیش سهیری حسینی هاوریم کرد و سه رگوزه شته ی هاتنمان و چونه تیی یه کترناسینی خوم و حسین و بهرپیکه و تنمان له شاری سلیمانییه وه و چونه تیی هه ولدان بو به گورگانخواردوو کردنمان له لایه ن «عومه ری سیخور» و دهرباز بوونمان و دالده دانی کابرای بویر و شه ره فمه ندی خه لکی پینجوین و رینماییکردنمان و پاشان بینینی قاچاخچیه که له نیوه شه ودا و په رینه وه مان له رووباره ته نگ و به خور و ترسی مهرگ و دلله راوکی و رینماییی شه و نخونیمان بو باس کرد. دیاره ئیمه به نه شاره زاییمان، به ساده یی و نیازپاکییه وه له

سه‌ره‌تاوه هه‌تا گه‌یشتنمان به‌و ساته‌ی ئی‌مه له به‌رده‌میدا وه‌ستابووین، ئه‌مانه‌م هه‌مووی به‌ ورده‌کارییه‌وه بو گێ‌رایه‌وه، به‌لام ئه‌و به‌سه‌ره‌هات و رووداوانه‌ی بو‌م باس کرد، هه‌یچ سه‌رنجی رانه‌کی‌شا. بو ئه‌وه‌ی باوه‌ر و متمانه‌مان پی‌ بکات، هه‌یشتا هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر پرسیاره‌ گومان‌ناوییه‌که‌ی خوی. دووباره‌ پی‌ راگه‌یاندین و پرسیاره‌ی لی کردین: «کی ده‌لیت ئیوه له‌لایه‌ن دوژمنه‌وه نه‌نیردراون؟» دیاره‌ وه‌لامی پر به‌پیست و بر‌واپیکه‌رمان پی‌ نه‌بوو، من په‌یم به‌ درۆ و سیاسه‌ت نه‌ده‌برد، بو‌یه‌ جگه‌ له‌ سویندخواردن بو‌ی، راستی مه‌رامی دل‌مان و راستگویی‌مان، شتیکی ترم شک نه‌ده‌برد په‌نای بو‌ به‌رم. ئه‌مه‌ش گومانه‌کانی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌می له‌سه‌رمان نه‌ک نه‌ده‌ره‌وانده‌وه، به‌لکوو پرسیاره‌ی زیاتر و توندوتیژتری ده‌کرد. هه‌ر چه‌نده‌ باسی پیشمه‌رگایه‌تی باو‌کم له‌ شو‌رشی ئه‌یلوولدا به‌شانازییه‌وه بو گێ‌رایه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ش دادی نه‌ده‌داین و له‌ گومانه‌که‌ی فریامان نه‌ده‌که‌وت. جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که به‌رپرسی پیشمه‌رگه‌کان بوو، ئی‌مه‌ی به‌پشتگویی‌خسته‌نه‌وه جی هه‌یشت و گه‌نجیکی تر به‌ تا‌قم و تفه‌نگ و چه‌ند مه‌خزه‌نیکی لاقه‌دییه‌وه، که ناوی «عه‌بدو‌للا سوور» بوو، پی‌ده‌چوو ئه‌ویش ئاستی به‌رپرسیاریتی هه‌بووبیت، ئی‌مه‌ی برده‌ لای خوی و راده‌ستی پیشمه‌رگه‌یه‌کی تری کردین و ئه‌ویش به‌ره‌و خواری ئاوی راپیچی کردین. ئیتر له‌ویوه دو‌خه‌که‌ ته‌واو پی‌چه‌وانه‌ی بو‌چوونه‌کانی ئی‌مه سوورایه‌وه به‌ ده‌ورماندا و له‌بری ریزگرتن له‌ ئی‌مه، به‌ جنیوی سووک و قسه‌ی بیتام؛ وره‌ی ئی‌مه‌ی هه‌لپاچی. له‌ دوایدا بو‌وینه‌ نی‌چیریکی سه‌رکو‌یر و به‌سته‌زمان، که ده‌نگمان به‌ گویی که‌سدا رانه‌ده‌گه‌یشت و ناله‌مان ویزدانی که‌سی نه‌ده‌بزواند. و‌یرای ئه‌وه‌ش، سه‌رنق‌ومکردن و سه‌رده‌ره‌ینانمان بو‌ چه‌ند جاریک له‌ ئه‌ستیلی ئاو و به‌ قوناغه‌ تفه‌نگ شه‌لوکو‌تکردنمان و جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوايه‌ ئی‌مه‌ دارده‌ستی دوژمنین و بو‌ زه‌بروه‌شاندن ئاراسته‌ و هه‌نارده‌ی ناو هه‌یزی پیشمه‌رگه‌ کراوین، زیاتر ئی‌مه‌ی شپه‌زه‌ کرد. پاشان پی‌ راگه‌یاندین به‌وه‌ی لای به‌رپرسه‌که‌یان و لای هه‌یچ پیشمه‌رگه‌یه‌ک و خه‌لکی ناو ئاوی باسی هه‌یچ لی‌په‌چینه‌وه و لی‌کو‌لینه‌وه‌یان نه‌که‌ین و وتی:

«گەر باسی بکهن و بیبیستمه وه چیم لی کردوون، خراپترتان بهرامبهر دهکه م...» له راستیدا ئیمهش هیندهی ئەو ئازارهی دهچووه دهروونمان، ساده و ساکارانه سویندی زیاترمان دهخوارد و نییهتیاکی خۆمان بو دهربری، بهلام گوئی لی رانه دهگرتین و بروای پی نه دهکردین. له شانسی ئیمه دا فریاد پرهسیک پهیدا بوو که خه لکی ئاواپیه که بوو و چاوی به ئیمه که وتبوو، به دهنگی بلنده وه له پیشمه رگه کهی پرسی: «ئه وه خیره تو وا له و دوو منداله بهسته زمانه ده که یت؟» ئه ویش له وه لامدا وتی: «ئه مانه رژی می به عس ناردوونی بو کوشتنی ئیمه.» ئەو پیاوه تا بلنی که سیکی رهفتار جوان و میهره بان و به خشنده بوو، پاش ئه وهی رهفتاری توند رهوانه ی ئەو پیشمه رگه یه ی بهرامبهر به ئیمه بینی، ناچار بوو ببیت به «که فیلمان» و له و میخنه ت و ده رده سه رییه رزگارمان بکات. دیار بوو ئەو پیاوه دۆست و باوه رپی کراوی شوړش و جه مالی حه مه ی خواکه ره م بوو، ئیتر نازانم ئەو رهفتاره دزیوه ی له بهرامبهر ئیمه دا ئه نجام درا، به فه رمانی خودی جه مالی حه مه ی خواکه ره م بوو، یان ئه وی لی بیئاگا بوو! له دوا ی به خشین و داوی لی بوردن و قه ناعه تی پیکردنمان به وه ی ناچارن بو پاک راگرتنی ریزه کانیان، ده بیت رهفتار و کرده وه ی له و جوړه بهرامبهر به و که سانه بنوینن که نه ته زکیه ی ریکخسته کانی ناوشاریان پییه و نه ئه مانیش ده یانناسن... زور جار شه هید «جه مالی عه لی باپیر» یش ناچار دهکرا رهفتاری له و جوړه بنوینیت، چونکه رژی می به عس زور که سی له سیخوره کانی خو ی بو زه بروه شانندن ده نارده ناو هیزی پیشمه رگه. دواتر جه مالی حه مه ی خواکه ره م پی راکه یان دین به وه ی ئیمه بچینه سنووری هیزی پیشمه رگه ی سلیمانی، نامه یه کی بچووکی به تیپ پیچراوی پی داین و وتی: «بچه شاری مه ریوان و له ویوه بو شاری بانه و پاشان بچه بله کی و له سنووری ده ستکردی رۆژه لاتی کوردستان دووباره ئاودیوی کوردستانی باشوور ببنه وه و له وی هیزی خۆمان؛ پیشمه رگه ی یه کیتی نیشتمانی کوردستانی لییه و نامه کهش بدهنه ده ست (به کری حاجی سه فه ر)، له و سنوورده ا پیشمه رگه ی خه لکی شاری سلیمانی لییه و رهنگه باشتتر بتانناسن.»

ویلبوون به‌دوای کوانووی خه‌بات و جوۆشی بوون به پیشمه‌رگه

له‌گه‌ل هاورپی ریگه‌ی مه‌رگه‌ساتم کاکه‌ حسیندا، له‌لایه‌ن جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌مه‌وه نامه‌مان درایه‌ ده‌ست و به‌په‌له و په‌یتا په‌یتا هه‌نگاوه‌کانمان ریگه‌ی لوول ده‌دا، تاوه‌کوو به‌په‌له و زۆر به‌خیرایی بیگه‌یه‌نینه به‌کری حاجی سه‌فه‌ر^۱. جا ئیمه‌ی گه‌نج بو ئه‌وه‌ی زووتر به‌رگی خاکی له‌به‌ر بکه‌ین و چه‌کی به‌رگری و شه‌ره‌ف له‌ شان بکه‌ین و پیروژترین نازناوی پیشمه‌رگه‌ هه‌لبگرین و ببین به‌ به‌شیک له‌ سروودی «ئه‌ی پیشمه‌رگه‌ی قاره‌مان، ئه‌ی گیانفیدای کوردستان»، گوندی خانمه‌ شیخان و هیزه‌که‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌مان به‌جی هیشت و به‌ پیاده و ئۆتۆمبیل چه‌ندین گوندی پوژه‌ه‌لاتی کوردستانیشمان بری و چووینه شاری مه‌ریوان. شاری مه‌ریوان؛ شاریکی شیرین و جوان و ئاووه‌ه‌واکه‌شی پاکه‌، دانیشتوانه‌که‌شی به‌خزمه‌ت و نیشتمانیپه‌روه‌رن. ئه‌و بره‌ پاره‌ که‌مه‌ی پیمان بو، له‌بن هاتبوو. بی خه‌رجی و به‌ گیرفانی به‌تاله‌وه‌ گه‌یشتینه شاری مه‌ریوان، ته‌نانه‌ت یه‌ک دیناری ئه‌و سه‌رده‌مه‌شمان پی نه‌مابوو. له‌و ئیواره‌ دره‌نگه‌خته‌دا بی پاره‌ پوول و بی که‌س و غه‌ریب و بی داله‌ه‌، سه‌ری دنیا‌مان لی هاتبوووه‌ و نه‌مانده‌زانی چی ته‌کبیریکی له‌ حالی ناهه‌مواری خۆمان بکه‌ین، پارووه‌ نانیک چون په‌یدا بکه‌ین و بو حه‌وانه‌وه‌ روو له‌ کوئی بکه‌ین و شه‌و به‌ چی کویره‌وه‌رییه‌ک بگوزه‌رینین.

۱ تیبینی: به‌کری حاجی سه‌فه‌ر له‌ کاتی نووسینی ئه‌م یاده‌وه‌رییه‌دا کوچی دوایی کردوو، به‌لام زۆرترین خه‌باتگیرانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی پوژگار هه‌خته‌کان له‌ ژياندا ماون و ده‌یناسن، فه‌رمانده‌ و سه‌رکرده‌یه‌کی به‌ریز و ناسراوی نیو هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان بوو

به کۆلاییه وه له پهنا دیوار یکدا ههلتوتاین و به قهه تاله دهزویهک
 ترووسکه مان لیوه به دیار نه ده کهوت، ماندوویتی ریگا برستی لی بریبووین،
 له ناکاودا بلمه بلمی خه فهی نیو لیوانی زه لامیک خوی به گویچه ماندا ئاشنا
 کرد، تاوه کوو لیمان نزیک ده بووه وه، دهنگی زیاتر ده بیسترا و کاتیک گه یشته
 ئاستی ئیمه و چاوی پیمان کهوت، وتی: «ئه وه شوین نه ماوه ئیره نه بی
 (سیخ) لی بدن؟» من نه مده زانی مه بهستی چیه و دواى سالانیکی زور دواتر
 بوم ده رکهوت که پیی وا بوو ئیمه سه رقالی به نگکیشان (تلیاک) بین. زیاتر
 له پروخساری هه رزه کارانه مانی ده روانی، پیده چوو په شیمانیه ک بنوینی،
 له بهر ئه وهی دواى قسه کهی؛ یه کسه ر دهستی کرد به پیکه نین و وتی: «بیرو!
 بیرو باوکم، با بچینۆ مالی ئیمه!» ئه مهش بووه شتیکی چاوه پروانه کراو و
 بووه فریاد په سمان و له پیشمانه وه ههنگاوی گه وره ی خیرای دهنه و به په له
 به ره و ماله که یان گلور بووینه وه. دواى بومان ده رکهوت ئه م که سه خاوه ن
 مالی په نا دیوار که بوو، که ئیمه کرد بوومانه ده ره تان و داله ی خومان و
 له په نایدا هه ل ترووشکا بووین. کاتیک هه رسیکمان پیکه وه چووینه ماله که ی
 و پیاوه که بانگی له خیزانه که ی کرد، دواى پیشوازی گه رمی ئه وان و
 ساتیک پشوودانی ئیمه، ئیواره خوانیان ئاماده کرد. چوار مندالیان هه بوو،
 له پر یه کیك وهک هه وره برووسکه خیرا و وهک بلئی کاره با شورتی کرد بیت،
 به لاماندا فرته ی بو کرد و یه کیکی تر له مناله کانی له بهینی ملی من و حسینی
 هاو پیمه وه سه ری ده ره هینا و جوکه یه کی بو ده کرد و دوو منداله که ی
 تریشیان به پیچه وانیه ی یه کتر ده جوو لانه وه، له پر یه کیکیان ده گریا و ئه وی
 تریشیان پیده که نی، من سه رم سوپ مابوو له په فتاری ئه و مندالانه و دایک
 و باوکیان هیچ باکیان پی نه بوو، به بی ئه وهی هیچ نارچه تیه کیان پیوه
 دیار بیت، ساتیک باوکه که یان پرووی له ئیمه ده کرد و دهیوت: «هیچ نییه،
 له گه ل ئه و وه زعه دا راهاتووین.» به لام به جیا خواردنیان بو ئیمه دانا و
 خاوه ن مالی خانه خوئی خانه دان له گه لماندا نانی نه خوارد، به ته نیشتمانه وه
 ئاگریکی بچکوله ی دهم دا و شیشیکی گوشت برژاندنی هینا و داخی ده کرد

و جارجاره دهینا به شتیکی رهنگ خورماییه‌وه و به پارچه کاغه‌زیکی لووله‌یی پر به سییه‌کانی؛ دووکه‌لی هه‌لده‌مشت. هه‌ر چه‌نده ئه‌م کرداره له‌و سه‌رده‌مه‌دا لای ئی‌مه زۆر نامۆ بوو، به‌لام فه‌رمووی «سیغ» لیدانی لی ده‌کردین، دوا‌ی سالانیکی زۆر دواتر زانیم ئه‌وه «تلیاک» بووه و به‌و جووره ده‌کیشریت. هاوسه‌ره‌که‌شی ورده ورده ده‌ستی پی کرد و له‌ هاوسه‌ریه‌وه بووه هاوه‌لی سیغ‌لیدانی! ژنه به‌ریز و به‌حورمه‌ته‌که‌ی رووی کرده رووخساری من و وتی: «ئیه‌وه کین و له‌ کوپوه هاتوون و بوچی رووتان کردۆته ئیره و به‌ته‌مای چین و چی ده‌که‌ن و لیره‌وه به‌ره‌و کوئ ده‌پۆن؟» منیش وه‌کوو پرسیاره تیکه‌ل و بی برانه‌وه‌که‌ی ئه‌و، به‌وه‌لامی تیکه‌ل و بی‌برانه‌وه وتم: «من خه‌لکی شاری سلیمانیم» و ئاماژه‌م بو‌حسینی هاو‌ریم کرد: «ئه‌ویش خه‌لکی یه‌کیک له‌ گونده‌کانی کویه‌یه و پیکه‌وه هاتووین بین به‌ پیشمه‌رگه». ژنه‌که ده‌ستی کرد به‌ بۆله‌بۆل، به‌ رووخساریکی گرژ و تووره‌بوونه‌وه و تیسره‌واندنی هه‌ندیک شیرینه‌جنیو به‌ دایکم... هه‌ر چه‌نده دایکه به‌سته‌زمانه‌که‌م له‌ هه‌موو ئه‌م کرده‌وانه‌ی من بیئاگا بوو، وتی: «ده‌ک عه‌مری ئه‌و دایکه نه‌مینیت، وا تۆی به‌ره‌لای ئه‌م ناوه کردووه!» قسه‌ی ژنی خاوه‌ن مال کسپه‌ی له‌ ده‌روونم هه‌ستاند و ناخی ورووژاند و یه‌کسه‌ر وینه‌ی دایکه کلۆله خو‌شینه‌دیوه به‌شمه‌ینه‌ته‌که‌مم هاته به‌رچاو که ده‌بیت ئاخۆ ئیستا له‌ بیچاره‌نوسی مندا، چه‌نده بی‌حه‌وسه‌له‌ بیت! پیاوه‌که نیگه‌رانی منی ده‌خوینده‌وه، بویه دو‌خه‌که‌ی به‌ لایه‌کی تردا برد و پرسیی: «رۆله، جا ئیه‌وه پیشمه‌رگایه‌تیتان پی ده‌کریت؟» منیش پرسیارم کرد و له‌ وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی ئه‌ودا وتم: «جا ئه‌وانه‌ی پیشمه‌رگه‌ن، چیان له‌ ئی‌مه زیاتره! ئه‌ی بوچی پیشمه‌رگایه‌تیمان پی ناکریت؟» پیاوه‌که له‌ وه‌لامدا وتی: «رۆله، ئیه‌وه زۆرتان پییه و که‌می ده‌رده‌برن!» له‌ ژوو‌ریکی جیادا جیان بو‌راخستین و شه‌که‌تی و ماندوویتی هینده‌ته‌نگی پی هه‌لچنبووین، هه‌رکه چووینه سه‌ر جیگه و خه‌و‌برده‌وه‌ی چه‌ندین کاتژمیریمان مائاوا‌یی له‌ شه‌وگار و پیشوازیی له‌ رۆژگار کرد. دواتر له‌ سه‌ره‌تاوه به‌سه‌ره‌تای

خۆمان بۆ خانەخوئ گىرپايەو و پىمان راگەياند كە هيچ پارەيەكمان پى نىيە و بەنيازى چوونە شارى «بانە»ين، بە سويندى كابرا بۆ حال و گوزەرانمان، پالى پيوە نا رادەستى برايهكى خۆيمان بكات كە ئەويش لەسەر سەفەر بوو بۆ شارى بانە لەگەل خۆيدا بمانبات.

ئەو دەمە رڙىمى پەهلەويى دوژمنى كورد؛ ئەوئەندە نەبوو شاربەدەر كرابوو، رڙىمى كۆنەپەرستى ئىسلامىي ئيرانىش هيئەدە نەبوو هاتبوونە سەر كار و رۆژەهلاتى كوردستان لە دۆخىكى يەكجار پاشەگەردانيدا بوو، كەس بە كەسەو نەبوو، لە عىراقيشدا بە پلانكى دۆستانە سەددام حسين، ئەحمەد حەسەن بەكرى لە عەرشى حوكمرانيدا هيئابوو خوارەو. بەگشتى حيزبەكانى رۆژەهلاتى كوردستان هەلىكى لەباريان بۆ رەخسابوو، رڙىمى خومەينى هيشتا جى پىي لەق و ناتۆكمە بوو، رەزا شا شيعەرەكەى مامۇستا «هيمن»ى شاعىرىشى بەزاندبوو كە دەلييت: «برۆ بەغداد نيوەى ريت بيت...»، بەلكوو وا رپاو نرابوو، كۆنەمشكى لى ببوو قەيسەرى و ئەم زەمىنە فراوانەى نەگرتە خۆى. رڙىمى تازەى حوكمرانىي كۆمارى ئىسلامىي كۆنەپەرستى ئيران، بە هەمان شيوە بە هەمان پەيامى رڙىمى پيشووتر، ئالاي قركردنى گەلەكەمانى لە رۆژەهلاتى كوردستاندا بەرز كردبوو. زىندانىكردن و زەوتكردنى ئازادىي تاكى نيو كۆمەلگە و گرتن و راونان و شەر و پشيووى بالى بەسەر كوردستاندا كيشابوو، نائارامى و بيئاسايشى و ترس و دلەراوكى؛ تۆقاندنى خەلكەكە بوو. پيشمەرگە گيانبازەكانى رۆژەهلاتى كوردستان، بە ورەى بەرزەو و بى پسانەو بەريان لە هيرش و پەلامارى چەتە پياوكۆژەكانى ئاخوندەكان دەگرت. تۆپ و تانك و زىيووشى سووتاو و سوپاي تيكشكاو و دووكەلى رەشى بەرى ئاسمان گرتوو و تەرمى پيشمەرگەى شەهيد و چەكدارانى دوژمن، تابلوى خويناويى پر ئەفسووس و ئەفسووناويى نيو گوند و شار و شارۆچكە و مەيدان و رينگەوبانەكان بوون. لاوانى ولات پۆل پۆل بۆ شەرى بەرگرى؛ چەكى شەرەفيان دەكرده شان، جواميرانەترين هەستى نەتەوايەتى و نيشتمانىيان تيدا بەدى دەكرا. رڙىمى داخەدلى

ئىسلامىي كۆنەپەرست لە دژايەتیی گەلى كوردمان، هيجى ترى لە پڙيمى گۆرناوى شاهەنشاهی كه متر نه بوو. به پەلامارى دڤندانەى، سەرتاسەرى كوردستانى خستە بەر هەپەشەى سوتماكکردنى خاك و جینۆسایدکردنى دانىشتووانەكەى، بیگومان بەبى دەستپاراستن لە ژن و مندال و پیر و خەلكى سقیل. هەموو كونج و كەلەبەریكى كرده زیندانى گەوره و مەیدانى لەسیدارەدان. پڙيمى ئىسلامى وەكوو پیشەى دوژمنە هاوشیوهكان، تورکيا و عیراق و سووریا، سیاسەتى رەگەزپەرستانە و پاكتاوى نەژادى بووه سیمایهكى دیار و قیزهوهنى سیستى نوئی شیعهگەرانی ئیران. لەو ساتە مەرگاوییهى پۆژههلاتى كوردستاندا، بە سینەى پڤ لە هەسرەتى ئازادییهوه لەگەل حسینی هاوڤیمدا خۆمان گەیانده شارى بانە و لەویشهوه بە داواى هاوکارىکردن لە خەلكى و بە سكى برسپیهوه و زۆرتىڤ رینگا بە پى و پیلایى دڤاوهوه، چووینه بلەكى و پاشان بەرهو دیوى باشوورى كوردستان و ئاوى بەخوڤى نیوان سنوورى پۆژههلاتى كوردستانمان بڤى و ڤوومان لە گوندى چاله خەزینهى ناوچهى شارباژیرى كوردستانى باشوور كرد كه بەدەر لە كەرتەكەى جەمالى حەمەى خواكەرەم، ئەم جارەیان بە هیڤىكى تر شاد بووین كه بەكرى حاجى سەفەر سەرپەرشتى دەكردن.

هاندانمان بو تهقاندنهوهی دوو نارنجوک

ناوچهی شارباژیر دهکهویته باکووری رۆژههلاتی شاری سلیمانیهوه، پره له گوندی سهخت و دلرفین، پیک هاتوو له ههر دوو شارباژیری سهخت و شارباژیری تهخت، دانیشتوانهکهی بهگشتی بو بژیوی ژیانان خهریکی نازهلداری و رهن و باخن. گوندی: گورگهیهر، ویلهیهر، عازهبان، بزهنگیان، گوندی هۆنگهرینه، شوکیو، باراو، موبره، مامهخهلان، گهپهدهی، سیتکه، تهگهران، چهمیاله، چالهخهزینه شاناخسی و مهرووی و چهندین گوندی تریش ههن، ههموویان پانتایی شارباژیریان پیک هیناوه که لانکهی پیشمههرگایهتی و قهلاهی سهرههلدانهوهی شوپش و دل و دهروونی کوردایهتی بوون، ههزاران رۆلهی قارهمانیان گوش کردوو و سهدان شههیدیان له پیناوی کوردایهتیدا گیانان بهخشیوه، ههمیشه سهرقافلهی بهرخودان و خانهخویی خانهدانی مقاومه و بهرگری بوون. چالهخهزینه سهر به شارباژیره و دهکهویته باشووری چوارتاوه، لهگهله چه مپاراو و بلهکیی سهر به شاری بانهی کوردستانی رۆژههلاتا رووباریکی چکولانهی بهخوور لیکیانی دابریوه، لهو سهردهمه دا ئه و نیوهنده چاوگهی کاروباری قاچاخچیتی و بازرگانی بوو، خه لکه کهی رۆژانه به ولاخ و تراکتور و ئوتومبیلی جووری پیکاب سهرقالی ئیشوکار و مهیسه رکردنی بژیوی ژیان بوون، ههنارده و هاورده کردنی گه لیک کالا و کهلوپهلی بازرگانی عیراق و ئیرانی ناوچه کهی کردبووه جیبایهخی ئابوورییه کی پتهوی دانیشتوانه کهی، له م کهینوبهینه دا ببوو سهرچاوهی داها تیکی باشی گومرگ بو هیزی پیشمههرگه، ویپرای ئه مانهش کشتوکالی و نازهلداری به شیکی دیکه ی گرنگی ژیانی خه لکه که بوو. سپیده بوو، من و هاوریکه م به نامه کهی جه مالی حه مهی خواکه ره مه وه گه یشتینه شوینی مه به ست و له و به ری رووباره به خوهره کهی که کوردستانی باشوور و کوردستانی رۆژههلاتی دهستکردی لیک جیا ده کرده وه، دوو

پیشمه‌رگه بانگیان کردین و هه‌ندیك پرسیار و لیكۆلینه‌وه‌ی سه‌رپینیان لی کردین له‌مه‌ر چۆنیه‌تی گه‌یشتنمان بۆ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی پیشمه‌رگه و ئیمه‌ش پیمان راگه‌یاندن: که له گوندی خانمه شیخان و گوندی بایه‌وی چاومان به جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که‌وتوو و له سنووری ده‌ستکردی کوردستانی رۆژه‌لاته‌وه به نامه‌یه‌کی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م بۆ به‌کری حاجی سه‌فه‌ر خۆمان گه‌یاندوو ته‌ ئیره، بۆ ئه‌وه‌ی ببین به پیشمه‌رگه. پاشان نامه‌که‌مان دایه ده‌ستیان، بۆ ئه‌وه‌ی بیگه‌یه‌ننه ده‌ستی به‌کری حاجی سه‌فه‌ر که له سنووره‌دا به‌رپرسیک بوو. دوو پیشمه‌رگه‌که ئیمه‌یان له‌گه‌ل خۆیاندا برده ناو ئاویی و له مالیکدا چاومان به به‌کری حاجی سه‌فه‌ر و پۆلیک پیشمه‌رگه که‌وت، به‌خیره‌اتن و پیشوازیی گه‌رمیان؛ دلشادیان کردین و به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ جۆره پرسیاریکمان لی بکه‌ن. له ئیواره‌دا کۆمه‌لیک پیشمه‌رگه‌ی تریش په‌یدا بوون و به‌هاتنی ئه‌وان، هه‌ستمان ده‌کرد دۆخه‌که گۆرانی به‌سه‌ردا هات و ئاسایی نه‌بوو، چاویان له‌سه‌رمان بوو، چرپاندن به گۆیی یه‌کترا و جۆری سه‌یرکردن و تیروانینیان ببوو مه‌یه‌ی ترس بۆمان، که له‌و کاته‌دا ئیمه سه‌ره‌تای لاویتی و پیگه‌یشتنمان بوو، هیچ ئه‌زمونیکی تفت و تالی ژیان و جۆری تیکه‌لاوبوونی خه‌لکی گونده‌کان و باری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیمان نه‌بوو، خه‌یالی بیسه‌روونی لاویم و به‌ئاوات گه‌یشتنم بۆ بوون به پیشمه‌رگه و له‌شانکردنی تفه‌نگی به‌رگری و دلسۆزیم بۆ ریچکه‌ی کوردایه‌تی باوکم و بینینی ئه‌و پیشمه‌رگه‌یه‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که ئازاری کاکه‌ حسینی هاوریمی دابوو و له ئه‌ستیلی ئاو هه‌لکیشانی و پرسیاره‌کانی به‌کری حاجی سه‌فه‌ر له کاتی لیكۆلینه‌وه له‌گه‌لماندا؛ سه‌نگ و ته‌رازووی جه‌سته و قسه‌کردنیشمانی شیواندبوو، زۆر زۆر ده‌ترساین ئه‌و مه‌ینه‌تییه‌ی پیشمه‌رگه‌که‌ی جه‌مالی حه‌مه‌ی خواکه‌ره‌م که به‌سه‌ر ئیمه‌یدا هینابوو، لی‌ره‌ش دووباره‌ی بکاته‌وه.

به‌لام به‌کری حاجی سه‌فه‌ر دواي خویندنه‌وه‌ی نامه‌که، پیی وتین: «ئیه‌وه له‌ریگه‌ی ریکخسته‌نه‌کانی ناو شاره‌وه نه‌نیردراون بۆ لای ئیمه و

پشتگیری ئەوانتان پی نییه و برّواش ناکەم کەس هەبیت ئیوه بناسیت تاوهکوو ببیتە کەفیلتان و ئیمەش هەر وا بەئاسانی برّوا و متمانەمان بە ئیوه نییه لای خۆمان چەکتان بەدەینی و وەک پێشمەرگە قبوولتان بکەین، بەلام داواکارییە کەم هەیه لە هەردووکتان، جارێک پشووێک بەدەن و دواتر پیتان رادەگەیهنم.»

بۆ شەوی دواتر پێشمەرگە یەک هات بۆ لامان و بە کورتی باسی خەباتی سیاسی و سەرەتای دەستپێکردنە وە ی شوێرشێ نوێی یەکییتی نیشتمانیی بۆ کردین. من و کاکە حسینی هاورپیم جگە لە وە ی سەرمان بۆ دە لەقاند، هیچی تر لە سیاسەت تێنە دەگەشتین، تەنها ئەو نەبیت کە هەستمان بە زولم و ستمی گە لە چەوساوە کەمان لە لایەن دوژمنە وە پی دە کرد. پاشان پیی راکە یان دین بۆ برّوا و متمانە بوون و بوونمان بە پێشمەرگە، بچین لە شاری سلیمانی یەکی نارنجۆکیک بە رووی دوژمندا بته قینین، پاشان ئەلقە ی نارنجۆکە کان لە گە ل خۆماندا بۆ ئەوان بەینینە وە، بۆ ئە وە ی بزانی کە هەردوو کمان نارنجۆکە کانمان تەقاند و وە تە وە. دواتر پیی راکە یان دین بە وە ئیمە دەبینه جیی باوەر و جیی متمانە ی ئەوان و وە ک پێشمەرگە قبوولمان دە کەن. پاش ئە وە ی بە کری حاجی سە فەر خۆی کرد بە ژووردا و پێشمەرگە کە ش نارنجۆکیکی بە دەستە وە گرت و لە بەر چاوی ئیمە ئەلقە کە ی دەر هینا و پیشی راکە یان دین کە چۆن هە لە دە دریت و لە ما وە ی چەند چرکە یەکی کە مە دە تە قیتە وە و گەر بۆشمان نە کرا بیتە قینینە وە، بە چی شی وە یە ک ئەلقە کە ی بخەینە وە شوینی خۆی و تا وە کوو بوارمان بۆ برە خسیت و دنیایا بین لە وە ی کە بە سە لامە تی دە ر دە چین و لە شوینیکی تردا بیتە قینینە وە. ئیمە لە مشتومری ئە وە دا بووین و زۆر بە و ردی گویمان بۆ قسە کان رادە گرت، لە پر پێشمەرگە یەکی بالابە رزی ریش دریز لە بەر دەرگای هە یوانە کە دا دانیشتبوو و گووییستی تە و اوی گفتوگۆ کانمان بوو، ریشە دریزە کە ی تە و اوی سە رنجی منی راکیشابوو، چونکە لە و تە مە نە مە دا ریشی هاو شی وە ی ئە و م بە رچا و نە کە و تبوو، لە ژیر سمیلی و دە م و لیو

داپۆشراوه که یه وه بی ئه وهی ههست به جوولانی دهم و بزواندنی لچ و لیوی
 بکهین، گویمان له دهنگی بوو دهیوت: «به نیاز بووم تا کوردستان پزگاری
 نه بیته؛ ریشم نه تاشم، به لام ئه گهر ئه م دوو گه نجه توانییان نارنجۆکه کان
 له ناو شاری سلیمانیدا بته قیننه وه، ئه وا به لاین بیته ریشم بتاشم و ئیتر
 هه رگیزاوه هه رگیز ریش نه هیلمه وه!» له لایه که وه و خه فه تم به وه ده خوارد
 من له و ته مه نه هه رزه کارییه ی حه قده بو هه ژده سالییه مدا ناتوانم وه کوو
 هیمایه ک بو پیشمه رگایه تی، وه کوو ئه و پیشمه رگایه یه ریش به هیلمه وه، چونکه
 هیشتا موو روومه ته کانی دانه پۆشیبوو، که چی سه یر له وه دا بوو به بی
 هیچ لیکدانه وه یه کی سه رکه وتووانه، به لینی ریش تاشینی خوی به سته وه
 به چالاکیه که ی ئیمه وه. من و کاکه حسینی هاوړیم دوا ی ئه و هه موو
 ده رده سه ری و ریگا سه خت و دووره ی که بریوو مان، له کو تایی سالی
 ۱۹۷۹ دا هه ریبه که و نارنجۆکی مان خسته گیرفانمانه وه و به ره و شاری
 سلیمانی شوپ بووینه وه و به پیی رینماییه کانیان هه ردوو نارنجۆکه کانمان
 ته قانده وه، ئیتر نازانم ئه و پیشمه رگه بالابه رزه ریشنه که له ناخه وه غیره تی
 تیاماندا چاندبوو که پیی وا بوو جگه له خوی، که سی تر شوپشی پی
 ناکریت و قاره مانیتی مروف له ریشدا به دی ده کریت، هه ر چه نده په ندیکی
 پیشینان هه یه و ده لیت: به ریش نییه و به ئیشه، ئیتر نازانم ئه و قاره مانه
 ریشی تاشی یان نا؟ به لام ئه فسووس له دوا ییدا بیستمه وه که ده سته ردار ی
 پیشمه رگایه تی بووه و له شاری بانه ی کوردستانی پۆژه ه لاتدا گیرسا وه ته وه
 و ژیانی هاوسه رگیری پیک هیناوه و نه ک ریشی، به لکوو سمیلیشی تاشیبوو.

تهقاندنه وهی دوو نارنجۆک و دابړانی من و کاکه حسینی هاوریم

منیکي میړدمندال که له هه موو ژیاندا به خه ونیش چۆله که یه کم سه ر نه بریوو، خه ونم به ته قه و خوینرشته وه نه دیوو، نه مده زانی چه ک له چ کاتیکدا بۆ کوشتنی به رامبه ر به کار دیت، هه ر ئه وه نده م ده زانی و له یادم بوو کاتیک مالمان له گه ره کی چوارباخ و به رامبه رمان مالی حه مه ی نه وتفرۆش بوو که پیاویکی هه ژار بوو و چه ند مندالیکی هه بوو، جگه له وه ی بۆ باری گوزه رانی کاری نه وتفرۆشی به ر مالانی گه ره که کانی ده کرد، له گه ل ئه وه شدا زۆر جار به تاییه ت له شه وانی ساردی زستان و به فربارینیکی زۆردا، ئه م پیاوه چه ند تانجییه کی هه بوو، له به ره به یاندا ده چوو بۆ راو و زۆر جار چه ند ئاژه لیکي وه ک ریوی و که رویشک و په له وه ری له گه ل به خه به ره اته وه ی خه لکی گه ره کدا له گه ل خویدا ده هینایه وه مالله وه، چه ندین جار ده مبینی چه ند ئاژه لیکي به خوین و به قورسکه قورسکی پر له ئازاری برینداری به شانازییه وه نیشانی خه لکی و براوسیکانی دها و وه ک بلیت قاره مانیکي بیوینه ی دژی رژی مه دیکتاتوره کانی گه لی کورده. به لام له ناخی مندالیکی وه ک مندا، پیاویک بوو ترس و توقاندنی له ناخدا چاندبوو. زۆر جار له گه ل ده رکه وتنی به خوئی و عه ره بانه دوو ئه سپییه که ی و ته نکه ره نه وته که ی دواوه، حه زم نه ده کرد نه باو کم و نه دای کم و نه براهه م ته نها پیاله یه ک نه وتی لی بکړن، من وام ده بیني بکوژ هه ر بکوژه، جا چی مروفتیک بکوژیت، یان پی به میرووله یه کدا بنیت، یان ئاژه لیکي به سته زمان بکوژیت. بویه له ناخدا حه مه ی نه وتفرۆشم به نامروقتین و بیبه زه بیترین که س ده هاته پیش چاو... کاتیک به کری حاجی سه فه ر ئه و کاره ی پی راسپاردین، سه ره تا موچرکه یه کی جه سته ته زین دایگرتم، ته نانه ت خوشم نه مده زانی له ترساندا بوو یان له خووشییه کی هه رزه کارانه ی کالفامیک که شانازیم به

راپه راندنی ئه رکیکى بهو شیوهیه و لهو جوړه دهکرد، بى ئه وهى ئه وه لیک
 بدهمه وه که نارنجوک و تهقه مه نی و هه موو جوړه چه کیک هیچ به رهه میکیان
 نییه جگه له خوینرشتن و مالویرانیی مروّف نه بیت، نارنجوکه کانی ئیمه ش بو
 کوستخستنی خیزانه کان و له بهریه کهه لوه شاننده وه یان بوو. جا خانه واده ی
 ئیمه و به رامبه ره که مانی گیروده بکر دایه، چوونیه ک بوو، دایک و باوک
 جگه رسووتاو، خوشک و برا ره شیوشکراو و ژن و منالیشى سهرگردان
 دهکرد، خورپه و نائارامییشی دهخسته دلانه وه و برینی سارپژنه بووی له
 جهسته ی په یوه ندییه کومه لایه تییه کانه وه جی خوش دهکرد و تیکشکانی
 جوانییه کان و دزیوی و درنده یی به رجهسته دهکرد. چ مهرگه ساتیکه
 به سازدانی مهرگی مروّفیک، شایى و لوغان بگيردریت! ماته مگيرانی
 خانه واده کان به چاندنی بوغز و رق و قین له به رامبه ریه کتردا، سووته مه نی
 و بووده له کانیش بازرگانی شهر بوون. ئیمه یه خه ی یه کترمان داده پى و
 هه ندیک له سهرکرده کانیش پیکى دهستکه وتی زیاتریان ده نوشی. ئیمه به
 به رده باز دهکراین و ئه وانیش به سهر جهسته ی شه که ت و خوینا و ایماندا
 ده په رینه وه بو پوستی بالاتر. ئاوا به هه مان شیوه ی گه شته مه ترسیداره که ی
 پیشوومان که به تووله ریگه ی مهرگدا گوزه رمان کرد و خوومان گه یانده ناو
 هیزی پیشمه رگه و بنکه کانیان، ئه م جار ه مه ترسیدارتر له جاران و به هه مان
 ریگه ی هاتونه هاته وه باوه شمان به مهرگدا دهکرد، بو ئه وه ی له بری
 شیرینی و پروناکی، تاریکی به سهر ئه م و ئه و خانه واده یه دا ببه خشینه وه.
 جوامیرییه کی هه رزه کارانه و به بى لیکدانه وه له ئامانج و هوکار و ئاکامه که ی،
 ئیمه ده مانویست ژیان له که سانیک زهوت بکه ین، دایک و باوکیک جگه رسووتاو
 بکه ین، خوشک و برا غه مبار و ره شیوش و کوستی ژن و مناله کانیان
 بخه ین و له خویناوی خویناندا بیانگه وزینین. بهو جوړه به فه رمانی به کری
 حاجی سه فه ر و له خو شه ویستی بوون پیشمه رگایه تیماندا، چاومان به
 پواله تی ئه و که سانه هه لنه دههات که به پیاوی رژییمان ده ناساندن و ئه رکى
 ئیمه وهک پیشمه رگه ئه وه بوو ئه و ئه رکه جیبه جی بکه ین که له سه روو

خۆمانەو پێیان رادەسپاردین. بەهەر حال، دوو هەم گەشتی مەرگبارمان لە چالەخەزینەو بەرەو شاری سلیمانی بە هەنگاو هەنگاو کانمانەو پێچا و هێندە پەلەپروو زیمان بوو کە ئەگەر سەربازیک بکوژین، ئەوا جەرگی سەددام حسین بە ساجەو هەلەدەکروو زینین. بیگومان هەردوو کمان قەناعەتی قوولمان بەو هەبوو کە لێدانی بە عەسی فاشی داگیرکەر لە هەر شوێنیکدا بیت، ئەرکیکی پیروۆزە و گیانی خۆشمان دانابیت؛ پاشگەز نەدەبووینەو لە بەجیگەیانندی. ئەمە سروشتی پیشمەرگە و ناوی پیشمەرگە و ئەرکی پیشمەرگە کوردستانە. ئیتر لەگەڵ ھاوڕێی غەریب و بیکەسم کاکە حسین، هەر چەندە ناوی ئەو گوندانەمان نەدەزانی، لەبەر ئەوەی بۆ یەکەم جارمان بوو بەو سنوورەدا تێپەڕین و بەپێی ئەو نەخشە و پلانەیی بۆمان کیشرابوو، دواتر لە گوندی تەگەرەن سەرمان هەلەدایەو و دوو لاوی هەژاری نەفامی وەک ئیمە بە خۆمان و دوو نارنجۆکەو بە رۆژی نیوەرۆ خۆمان کرد بە گوندەکا. پاش ماوێهەکی زۆری پیشمەرگایە تیوونم، ئینجا بۆم دەرکەوت و زانیم گوندی تەگەرەن چەندە مەترسیدارە و زۆربەیی زۆری چەکارەکانی سەر بە رژی، لە کاتی پەڕینەو هەیی پیشمەرگە بۆ سنووری ناوچەیی شارباژێر، بۆسەیان بۆ دادەنان و دەیان پیشمەرگە و فەرماندەیی بە جەرگی تیا شەهید دەبوو، چونکە گوندی تەگەرەن راستەوخۆ لەسەر رێگەیی سەرەکی شاری سلیمانی و گوندەکانی تر بوو. پاشان تەگەرەن بە حوکمی ئەوەی سنووری جوگرافیای وا هەلەدەکەوت، جیگەیی پەڕینەو بوو بۆ گوندەکانی نیوان شارباژێر و دۆلەرووت و گوندەکانی بەری دۆلی. هەر چەندە دانیشتوانی گوندی تەگەرەن بە ھۆی ھاوکاریکردنیان بۆ شۆرش و جیگەیی حەوانەو و شاردنەو هەیی پیشمەرگە بریندارەکان و ھاوکاریکردنیان لە کاتی پەڕینەو یاندا، لەلایەن رژی مەو تووشی کیشە و گیروگرفتی زۆر دەبوون و میژووێهەکی دێرینیان هەییە لە بەشداریکردنی شۆرشێ نوێی یەکییتی نیشتمانی کوردستاندا.

دوای ئەوەی تەواوی جەستەمان شەکەت بوو و ماندوو بوونیکی زۆرمان

پئوه دیار بوو، له مالیکدا لامان دا و منیش له گیلیتی خوم و نه فامیی خومه وه نارنجوکه کهم دهرهینا و خاوهن مال دهستی کرد به نارپه زایی دهربرین و به دهنگی بهرز و جار جارهش به دهنگیکی نزمه وه پیی راده گه یاندین هر ده بیئت به زووترین کات نه و ماله به جی بهیلین، چونکه نه و گونده مه ترسیی زوری له سهره و سهره پییه و نزیک سهر بازگه و په باییه کانی رژیمن. ناچار هر چونیک بوو خاوهن مال به په له هه ندیک خوارده مه نیی سه وزه ی وه کوه و پیاز و ته ماته ی بو هیناین و جگه له وه ی ریزیسی لی گرتبووین، له ترساندا هه روهک دهرکردنیش؛ دهریکردین و به هیمنی و زور به دهنگیکی نزمه وه و به ترسه وه پیی گوتین: «به م گرده دا سهر بکه ون و دواتر ده چنه نه و دیو (گوندی سیره میرگ) ...» ئیمهش به پیی رینماییه کانی خاوهن ماله که به ری کوه تین و دوا ی گوندی سیره میرگ، چووینه گوندی خه مزه و دواتر بو گوندی که له کن که چهند کیلومه تریکی کهم له شاری سلیمانیه وه دوور بوو. دیاره بو پیشمه رگه و دانیشتوانه که ی مه ترسیدارترین گوند بوو و خه لکیکی زور باش و نیشتمانیه روه و چهن دین نه نام و پیشمه رگه و فه رمانده ی دلسوز و شه هیدیان هه بوو. له لایه ن دانیشتوانی گوندی که له کنه وه هه والی نه وه مان هه بوو به وه ی له نزیک شاره وه بو سه ی چه کداره کانی رژیمی لییه و مانه وه مان باشتره له وه ی به رینه وه و بچینه ناو شاری سلیمانیه وه. ئیمهش له بهر پاراستنی ژیانی خومان و نه که وتنه نیو بو سه ی چه کداره کانی رژیمن، بریاری مانه وه مان له گوندی که له کن دا و بو شه وی دواتر په رینه وه بو شاری سلیمانی. من نارنجوکه که ی خوم پی بوو و کاکه حسین ی هاوریشم نارنجوکه که ی خوی پی بوو، هه ردوو کمان بریارمان دا به وه ی له شوینی مه به ست و تایبه تدا یه ک بگرینه وه و کاتر میره که شمان دیاری کرد. برا گه وره که م، نه ویش به هه مان شیوه که ناوی «حسین» بوو، من چووم له مالی نه واندا خوم دالده دا و کاکه حسین ی هاوریشم چوو بو نه و هوتیله ی که له رابردوودا له نزیک مزگه وتی خانه قا و وه ک بیدره تانیک له وی ده ژیا. بو سبه ی له شوینی دیاریکراودا چاومان به یه ک که وته وه و نه خشه و پلانمان

دارشت که چۆن بتوانين هەردوو نارنجۆکه که بتهقینينه وه.

سەرەتا له کۆلانی کدا هەردوو ئەلقەى نارنجۆکه که مان دەرھینا و له ترساندا توند دەستمان پێوه گرتبوو، چونکه پێشتر له گوندی چالەخەزینە بە هەردوو کمان راگەیه نرابوو که دواى ئەوهى ئەلقەى نارنجۆکه کان دەر بهینن و فریى بدن، له ماوهى چەند چرکه یه کی که مەدا دەتەقینە وه. ئەلقەکانیشمان له گیرفانماندا هەلگرتبوو، چونکه پیمان و ترا بوو ئەوهى برۆا و متمانەمان پێ بکریت، دەبیت ئەلقەکان له گەل خۆماندا بهینينه وه بۆ خۆیان. دواى مشتومرێکی زۆر، دەستمان هەر له گیرفانماندا بوو بە نارنجۆکه کانه وه، تەواو پەنجەکانی دەستمان ماندوو ببوون، هەر جارەى نارنجۆکه که مان دەخستە دەستە کهى ترمانە وه و بیرمان له وه دەکرده وه کارى تەقینە وه که له کوئ ئەنجام بدەین! زۆر شوینی سەرەکی و گشتی له دامودەزگاکانی پزیم گەراین که بتوانين گورزێکی کوشندەى باش له دوژمن بوەشینین، بەلام گونجاو نەبوو. دواتر له گەل حسینى هاوڕیما بە کۆلانە تەنگ و باریکه کانی ئەسحابەسپیدا که ناوجەرگەى شار بوو، بۆ جیبەجیکردنی فەرمانی ژیان و گیانلیسەندنە وهى داگیرکەرانی کوردستان، بیگومان ئەگەر دەستمان بە تاوانباریک یان جەللاد و سیخوړیک بگەیشتایه، رەنگە بمتوانیایه بلیم کاریکی باش و پەسەند و بەجیمان کردوو، لی نەوه کوو بەکری حاجی سەفەر که تا ئەم نووسینەم له ژياندا نەماوه و پوچی شاد بیت بەو شیوهیه ئاراستەى کردین و ئیمەى لاوی هەرزەکاریش که مئەزموون و بەردیدەلیل بووین و بایەخمان پێ نەدەدا و دەمانویست هەر چی زووتره ترسیک بخهینه نیو دلی چه کداره کانی پزیم، ژاوه ژاویک له شاردا بنیینه وه و ئەنجامه که شی هەر چی بووايه؛ گرنگییه کی ئەوتوی نەبوو بەلامانە وه. ئیتر بێ نەخشە و بەبێ بەرنامە، دوو گەنج بە دوو نارنجۆکه وه عەودال بووین، تا کوو هەلیکی گونجاومان بۆ برەخسیت و ئەلقەى نارنجۆکه کان بە دیاریی متمانە بەخشین بگیرینه وه بۆ بەکری حاجی سەفەر.

له کۆتایی سالی ۱۹۷۹دا، له شەقامی ئەسحابەسپیدا ئۆتۆمبیلیکی

سەربازىي جۆرى «زىل» دەھاتە شەقامى ئەسحابەسىپى و لەویدا ئەفسەرىك و ھەندىك سەربازى لى دادەبەزىن بۆ بازارپىکردن و دواى ماوہىەكى كەم دەگەرەنەوہ بۆ سەربازگەكەيان لە دەرەوہى شار. ئەسحابەسىپى شوينى پىشەوہران و كرىن و فرۆشتنى كالا و پىداوۈستى و بە دەيان دووكانى ھاوالاتى لى بوو و يەكجار گەرە بوو، پۆژانە سەدان ھاوالاتى رۈو دەكەنە ئەو شوينە و جگە لەوہى ھەموو جۆرە چەكدارىكى رژىم، ھەر لە پۆلىس و ئەمن و ئىستخبارات لەو شوينەدا بۆ مەبەستى سەرەكى خۆيان لەویدا ھاتوچۆيان دەكرد و كۆ دەبوونەوہ. ئىمە بىرپارمان دابوو خۆمان لە بۆسەى ئەواندا بنىين و رق و قىنى خۆمان و فەرمانى بەكرى حاجى سەفەريان بەسەردا ھەلپرىژىن.

لە كاتى ديارىكراودا، دواى وردىبىيەكى باش، خۆمان ئامادە كەردبوو كە ئۆتۆمبىلەكە گەيشتە شوينى ديارىكراو، بەبى ئەوہى بواريان بەدىن سەربازەكانى لى دابەزن و ئەو بەيانىيە بازارى بكەن و بگەرپنەوہ بۆ سەربازگەكانيان، من و كاكە حسىنى ھاوړىم ھەركە ئۆتۆمبىلەكە وەستا و زۆر بەخىرايى و بەھەلمەتەوہ و بەبى تىرس رامانكرد بەرەو رۈوى، لەو كاتەشدا بەرىكەوت پاسىكى ھاتوچۆى سلىمانى و سەرچنار كە كۆتايى وىستگە بوو و ھاوالاتىيان دادەبەزىن و سەر دەكەوتن، لە كتوپرىكدا ھەردوو نارنجۆكەكەمان ھەلدايە ناو سەربازەكانەوہ.

دواتر ھەوالمان پى گەيشت كە ئەفسەرىك و چوار سەرباز كوژراون و دوو سەربازىش برىندار بوون. لەو كاتەشدا دراوسىيەكى خۆمان' لە سەرچنار كارى دەكرد بە پاس و بەرىكەوت لە وىستگەى پاسەكەدا

۱. لە ئىستادا كورپىكى؛ ھاوړىي براكەمە و لە ولاتى ئەلمانىا لە شارى ميوشن دەژى و زۆر جارىش وەكوو مېژووويەكى مەزن باس لە برىندارىي باوكى و چالاكىيەكەى ئىمە دەكات و بە دلفراوانى و ئەوپەرى خوشەويستىيەوہ ئاھى پىرچەسەرەت بۆ گۆرۈنبووى ھاوړىي دلسۆز و بەوہفام كاكە «حسىن» ى نىشتمانپەرۈەر ھەلدەكىشيت.

دابه زيبوو، له كاتى ئەنجامدانى چالاككيه كهى ئيمه دا؛ ئيمه دهبينيت كه نارنجو كه كان هه لده دهبينه ناو «زىل»ى سهربازييه كه وه و من دهناسيته وه و پريشكى پارچهى نارنجو كه كهى بهر ده كه ويته و قاچى راستى بريندار دهبيت، كاتيك به بريندارى ده كه ويته به زهويدا و ناتوانيت هه ستيت و ههنگاو هه له ينيته، پياوانى رژيم له گه ل لاشهى مردووه كانى سهربازه كاندا ئه ويش له گه ل خوياندا بو نه خوشخانهى سهربازى دهبه ن و دواتر ليپرسينه وه و ليكولينه وهى له گه لدا ده كه ن، هيچ راستييه ك نادر كينيته، به لام كاتيك خانه واده كهى سهردانى ده كه ن، ئەندامانى خيزانه كهى ئاگادار ده كاته وه، ئەوانيش به هه مان شيوه مالى باوكم كه نزيكترين دراوسييان بووين؛ ئاگادار ده كه نه وه به وهى من و هاورييه كم كاريكى له و جورهمان ئەنجام داوه و له دلفراوانى خويانه وه و هه ست به بوونى گه ل و نيشتمان، چاو له كاره كهى ئيمه ده پوشن. هه ر چه نده ئيمه به بي بهر ژه وه ندى و پاداشت به و كاره هه ستاين، لى كولتور و كومه لگهى ئيمه جياوازتر بير ده كه نه وه و زور جار ئەو كارانه ش دهبه نه هوى كيشه و مملانى و ئاستى توله سه نده وه. له كاتى ئەنجامدانى چالاككيه كه و بو چه ندره چركه يه ك دهنگيكي به رز شه قامى ئەسحابه سپي هه ژاند و هاوار و نالهى سهربازى بريندار و گرى ئاگرى ئوتومبيلى سووتاو، ته واوى هه شامه ته كهى به سه ريه كدا دابوو، هه ر كه سه و له ترسى گياني خويده زانى به ره و كوئى رابكات. خاوهنى عه ره بانه ده ستگير هه كانى ئەو شوينهى ئيمه چالاككيه كه مان تيدا ئەنجام دا كه سه رقالي بزيويى بارى گوزه رانيان بوون، هه موويان شوينى كاره كه يان به جي هيشته و هه ريه كه و به لايه كدا رايانده كرد. ريژنهى گولله مان به سه ردا دابارى و ده موده ست به په له و به راكر دنه وه چووينه نيو كولانه كانه وه. هه ر له ئەسحابه سپييه وه و بو دوورى سى سه د مه تريك، مزگه وتى دوو ده رگاي ليه و ده رگاي سه ره كى له شه قامى ئەسحابه سپييه وه ده ست پى ده كات و كوتايى ده رگاي دووه مى ده چيته وه سه ر كولانه باريكه كانى پشتى سینه ما دلشادى ئەو سه رده مه و دواتر به ره و خوار دهبينه وه و به هه مان كولاندا بو پشتى ده رگاي مزگه وتى خانه قا، هه ر له ويذا

هۆتیلیکی دوو نهۆمی لئ بوو، هه‌رزانه‌ها و خه‌لکی کریکار و بیده‌ره‌تانی به‌
نرخیکی که‌م تیایدا ده‌ژیان، کاکه‌ حسینی هاوریشم له‌ویدا ده‌ژیا و بیکه‌س و
بیده‌ره‌تان، وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئاماژه‌م پئ دا به‌ هۆی کریکارییه‌وه‌ له‌ مه‌یدانی
کریکاریدا پئی ئاشنا بووم، چه‌ند جاریکیش سه‌ردانم کردبوو له‌و هۆتيله‌دا،
هه‌ریه‌که‌مان به‌ لایه‌کدا ر‌امانکرد و منیش خۆم کرد به‌ مزگه‌وتی دوو ده‌رگا دا
و به‌راکردن چوومه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و کۆلانه‌ی که‌ هۆتيله‌که‌ی کاکه‌ حسینی هاوریمی
تیادا ده‌ژیا و به‌ ره‌نگی هه‌لبزپرکاو و ماندوو بوونیکی زۆر و ترسه‌وه‌ به‌دوای
حسینی هاوریمدا ده‌گه‌رام و خۆم کرد به‌ هۆتيله‌که‌دا و هه‌والی حسینی هاوریم
پرسی و له‌ وه‌لامدا گوتیان له‌ دوینیوه‌ نه‌هاتووه‌ته‌وه‌. مه‌خابن، له‌و کاته‌وه‌
تاكوو ئیسته‌ش من و کاکه‌ حسینی هاوریم لیک دابراین و ئیستاشی له‌گه‌لدا
بیته‌، ئه‌و لیکداب‌رانه‌مان بووه‌ لیکداب‌رانی هه‌تاهه‌تایی.

ئه‌فسووس چاره‌نووسی ئه‌و هاوریمی تا هه‌نووکه‌ش بوته‌ برینیکی
به‌سوئی و سات به‌ ساتی ژیانم ده‌کولیته‌وه‌ و هه‌میشه‌ سو‌راخی ده‌که‌م و
له‌نیو بیره‌وه‌رییه‌کانماندا تل ده‌ده‌م. ئه‌وه‌ یه‌که‌م چالاکی و چاوکردنه‌وه‌م بوو،
له‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌دا به‌ سه‌رکه‌وتوو یه‌کی و یژدان برینداره‌وه‌ هاتمه‌ ده‌ری،
سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ خۆشه‌ویستترین هاوریم که‌ پیکه‌وه‌ ژیانیک بووین له‌ دوو
جه‌سته‌دا، بۆ یه‌کجاری لیک دابراین و وای لئ کردووم تاوه‌کوو مردن خانه‌کانی
می‌شکم به‌ کۆمه‌لئ ئاواته‌وه‌ بۆ دووباره‌ بیننه‌وه‌ی هاوریم سه‌رقال بیته‌.

زۆر جاریش بیر ده‌که‌مه‌وه‌ ئاخۆ کاکه‌ حسینی هاوریم به‌ ئه‌لقه‌ی
نارنجۆکه‌که‌ی گیرفانیه‌وه‌ ده‌ستگیر کرابیته‌ و بووبیته‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ و
حاشاهه‌لنه‌گر و مایه‌ی له‌سیداره‌دان، یان گولله‌بارانکردنی و گۆر و ن کرابیته‌!
ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ هه‌له‌ دزیوه‌کانی هه‌ندیک له‌ فه‌رمانده‌ و سه‌رکرده‌کان
و هاوشیوه‌کانی نیو شو‌رپش، که‌ رۆله‌ی خه‌لکیان به‌بی گویدانه‌ ئاکام و
چاره‌نووسیان ده‌برده‌ نیو مه‌نجه‌نیقی مه‌ترسیدارترین فه‌رمانی خۆیانه‌وه‌.
ده‌نا چی پیویستی به‌ ده‌رکردنی ئه‌لقه‌ی نارنجۆکه‌کان ده‌بوو بۆ جه‌نابیان
بگه‌رپه‌ته‌وه‌، که‌ به‌مه‌ سه‌ره‌داوی بیگومان زانیاری ده‌ست دوژمن ده‌که‌ویته‌!

دەكرا لە رېگەيهەكى ترەوه، بەتايبەت رېي رېكخستنه نەينىيەكانى ناوشار و پاشان كار و كردهوهى خۆكوژى و چالاكى لەو جۆره و زەبرووشاندن و تەقینەوهيهەكى ترسناكى لەو جۆره بە زووترين كات تەنانەت لەلايهن هاوڵاتیانی شەوهە باس دەكرا و لەنيو هیزی پيشمه‌رگه‌شدا دەبيسترا و دەكرا لە رېي تايبەتى خۆيانەوه جەختيان لە راستى چالاكییه‌كه بكردايه‌ته‌وه. بۆيه دەكریت ئەوهى لە سەرەوه بە ئیمه‌ كرا، لە سى روه‌وه رەخنەى لى بگرين:

۱. مامه‌له‌كردن بە گيانى كه‌سانى وه‌كوو ئیمه‌وه كه‌ شارەزايى سەربازيمان نەبوو.
۲. ديارينه‌كردنى ئامانجىكى روه‌ون لە ئەنجامدانى چالاكییه‌كه. دياره‌ تەنها مەبەستمان شلەژاندنى هیزه‌ مۆلخواردووەكانى بە‌عس بوو لە شارەكه، بۆ ئەوهى نەتوانن بە ئارەزووى خۆيان بين و بچن و هەست بە ئارامى بكەن، بەلام بى لىكدانه‌وهى سەرئەنجامه‌كه‌ى و پيوەبوونى خەلكى سڤيل.
۳. پاشان داواكردنى ئەلقەى نارنجۆك و بەلگەى بەرجه‌سته‌ى چالاكییه‌كه، كه‌ دەبیتە مايه‌ى مەترسبیه‌كى گەوره‌ بۆ سەر ژيانى گەنجانى پر لە وره‌ى شوڤرشيگيرى وه‌كوو ئیمه‌.

ئەوانه‌ى لەنيو شوڤرشدا ون بوون

شەهيد مام ئاراسى حسك؛ قارەمانى رۆژگار و شەهيدى دەستى غەدر ياسه‌ هەتيوى هاوړيم يه‌كيك بوو لەو پالەوانانەى لە شوڤرشدا ون بوو. ئەو كاتەى كه‌ بووين بە دراوسى، لە گەره‌كى چوارباخ لەنزىك مزگه‌وتى «عەبدوللا لوتفى» و لە قوتابخانەى سەرەتايى چوارباخ و ئەيووببیه‌ پيکه‌وه لە يه‌ك پۆلدا بووين، لە قوتابخانەشدا هاوړيبه‌تيمان هينده‌ بەتين بوو؛ مامۆستاي پۆله‌كه‌مان نەيدەهيشت لەسەر كورسبیه‌ك پيکه‌وه بين، چونكه‌ لە كاتى وتنه‌وه‌ى وانەى مامۆستاكه‌ماندا، وا رېك دەكه‌وت لەگەل سەيركردنى يه‌كتردا هەردووكمان پيده‌كه‌نين، تاكوو واى لى دەهات ئاگامان لە وانەوتنه‌وه‌ى مامۆستا نەدەما. رۆژيكيان هينده‌ پيکه‌نين، بە بۆنه‌ى ئیمه‌وه؛ تەواوى پۆله‌كه‌مان بە دەستى مامۆستا لى درا، دواتر مامۆستا من و

ياسينى ھيٺايە بەر چاوى تەواوى قوتابىيەكان (ئەو سالانە وا بوو، مامۆستا ليدانى لە پۆلەكاندا بەرامبەر بە قوتابى لە قوتابخانەدا بەكار دەھيٺا)، مامۆستا بە ياسينى وت: «ھەردوو دەستت دريژ بکە!» پاشان بە دار کەوتە سەر پەنجەکانى ياسين و زۆرى لى دا وەك ئيھانەکردنیک و تیکشکاندنى بارى کەسايەتیی دوو مندالی قوناغى سەرەتايى. ياسين ھەردوو دەستى لە کاتى ليداندا لا نەدەبرد، ئیستەش ويٺەكەى لەبەر چاومە، خويٺ بە پەنجەکانيدا دەھاتە خوارەوہ. ئەوہى من لە ياسينم بينى، زۆر سەرنجى ئازايەتیی راکيشام. کاتيک مامۆستا پيى وت: «بەرۆرەوہ شوينى خۆت!»، ياسين بەو تەمەنە بچووکەى خويەوہ ھەر لەبەردەمى مامۆستادا راوہستابوو. ھيندە بەو منداليیەوہ چاونەترس بوو، مامۆستاش سلى لى دەکردەوہ. دوابەدواى ئەو، منيش ھەردوو دەستم بۆ مامۆستا دريژ کرد و بەئارەزووى خوى تا ھيژى تيدا بوو بە دار دەيکيشا بە ھەر دە پەنجەکانى دەستمد، ئازار دەچووہ دەروونم، بۆيە بەلینم بە مامۆستا دا بەوہى جاريكى تر لە کاتى وانەوتنەوہدا پيٺەكەنم و گوپرايەلى وانەوتنەوہ بم. ياسين چەند ساليكى كەم لە من گەرەتر بوو، ھەردووكمان يەكترمان تاوانبار دەکرد بەوہى كى خەتبار بيٺ. لەبەر ئەم بوپرييانەى ياسين لەنيو نەك پۆلەكەدا بەلكوو لەنيو قوتابخانەكەشدا، بە منالیکى چاونەترس ناو دەبرا.

لەيادمە لە پۆلى يەكى ناوہندى بووم، مامۆستا عەبدولرەحمان وانەى پي دەوتينەوہ، لە کاتى وانەوتنەوہدا قوتابىيەك لە پشتمەوہ بوو، داواى ھاوکارى لى کردم بەوہى پينووسەكەى كەوتۆتە خوارەوہ و بەلاى ژير پي ميژەكەى مندا ھاتوہ، منيش ئاورم بۆ دواوہ دايەوہ و پينووسەكەم دايەوہ دەستى، لە راستيدا ھيچ تاوانيك نەبوو، بەلكوو ھاوکارى ھاوپي قوتابىيەكەم كرد، مامۆستا بانگى کردم بۆ پيشەوہى پۆلەكە و گوپى راکيشام و لاجانگى بەرز كردمەوہ و تا ھيژى تيا بوو شەقيكى لە دواوہ تى ھەلدام و گونم تەواو ئازارى پي گەيشت، چونكە پيلاوى چەرمى نووكدريژى لەپيدا بوو. من لەتاو ئازارى جەستەمدا نەمدەزانى چى بکەم، وام دەزانى بە سواری فرۆكەيەكەوہم

و له ته‌واوی به‌رزیی ئاسماندا بۆ سەر زه‌وی فری دراو‌مه‌ته‌وه خواره‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو قوتابییه‌کانی نیو پۆله‌که به‌ ده‌نگی به‌رز به‌ من پێده‌که‌نین. جگه له‌وه‌ش نه‌یان‌ه‌یشت بێمه‌وه بۆ قوتابخانه، وه‌ک بلیی تاوانیکی زۆر سه‌ختی مرۆییم کردووه، دواتر داوایان لی کردم به‌وه‌ی باوکم یان دایکم سه‌ردانی قوتابخانه بکات بۆ لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر تاوانه‌که‌ی من که له‌ پۆله‌که‌دا کردوومه. کاتیک چوومه‌وه بۆ ماله‌وه، نه‌مده‌ویرا ئه‌و تاوانه سه‌خته‌ی که کردوومه؛ بۆ باوکمی بگێرمه‌وه و پێی رابگه‌یه‌نم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه بپارێته‌وه و لیم خۆش بین و جاریکی تر بتوانم له‌ قوتابخانه‌دا درێژه به‌ خویندن بده‌م، ناچار دایکم به‌ باوکمی رابگه‌یاند و چیرۆکی تاوانه‌گه‌وره‌که‌ی که من کردبووم له‌ قوتابخانه‌دا؛ به‌هێمنی بۆ گێرایه‌وه، ئه‌ویش نه‌یه‌یشت به‌سه‌رهاته‌که‌ ته‌واو بکات، به‌ر هێزی لیدانی قه‌واره‌ی ده‌ست و مه‌چه‌کی خۆی دام و که‌وته لیدانم و دوو هینده‌ی شه‌ق وه‌شاندنه‌که‌ی مامۆستا عه‌بدولرهمان ئازاری ناخی ده‌روونی دام. وا ریک که‌وت له‌ سالی ۱۹۸۴؛ سالانی ژيانی پر نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ری به‌رپیکردن و ته‌مه‌ن به‌ره‌و هه‌لکشان ده‌رپۆشت و له‌ سه‌روبه‌ندی دانوستانی نیوان یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان و رژیمی به‌عسدا بوو، ئه‌و ده‌مه‌ش ته‌مه‌نم بیست و سی سالان ده‌بوو، ئه‌و ساله (۱۹۸۴) له‌گه‌ل دوو پێشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌ماندا به‌ کاری شۆرش هاتبوینه‌وه ناو شاری سلیمانی و دانوستان له‌ئارادا بوو، ئه‌و مامۆستایه‌ی که له‌ پۆلی یه‌کی ناوه‌ندی بووم و شه‌قی تی هه‌لدام، له‌ کۆلانی‌که‌دا به‌ریکه‌وت دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله‌ بینیمه‌وه، داوای هاوکاریم له‌و دوو پێشمه‌رگه‌یه‌ی که له‌گه‌لمدا بوون؛ کرد و ئه‌وانیش هاتن له‌گه‌لمدا و چوومه به‌رده‌می مامۆستا عه‌بدولرهمان، دوا‌ی سلاوکردن، پیم رابگه‌یاند: «مامۆستا، ده‌مناسیته‌وه؟» وتی: «نه‌خیر!» وتم: «من فلانه قوتابی بووم، به‌بی هیچ تاوانیک تو که‌سایه‌تی منت به‌به‌ر چاوی ته‌واوی قوتابییه‌کانی پۆله‌که‌مدا شکاند و هه‌ر هه‌موویان به‌ من پێده‌که‌نین، به‌لام ئیسته‌ من بووم به‌ پێشمه‌رگه و به‌رگری له‌ مافی تو‌ی هاوالاتی کورد

دهكەم. جا گەر ئەمریکیشت هەیه، من لە خزمەتی تۆدام.» و ناوئیشانی
 كەرت و تێپەكەمان دا پێی كە تیايدا پێشمەرگە بووم. مامۆستام بەجی
 هیشت و دلم پر بوو، فرمیسك بە چاومدا هاتە خوارەوه و وهك مندال
 دهگریام، خۆشم نەمدەزانی هۆكاری گریانەكەم بەو تەمەنەوه چی بوو كە لە
 مندالیدا لێی دام و نەشدهگریام! ئەو دوو پێشمەرگەیهش كە لەگەلدا بوون،
 ئیسته لە ژياندا ماون و یهكێكان لە كوردستان دهژی و ئەوی تریشیان لە
 هەندەران. ئەو كاتە ژيانی قوتابی زۆر نارەحەت بوو، لەو دەمەدا و بگره
 ئیستهش لە هەندیک قوتابخانەدا لیدان بۆ تەمیكردنی قوتابی بەكار دیت.
 هەر لە تەمەنی مندالیدا بووین، لە كۆتایی شەستهكاندا، لە زستانیکي سارد
 و بەستهلهكدا، پێشتر بەفریکي زۆر زۆر باریبوو، یاسین بە هەلی زانیبوو
 بەرەبەیان بە دیواری قوتابخانەكەدا چوو بوو نێو قوتابخانە و بە بەفر؛
 پەیکەریکی گەرە پێشمەرگە ی دروست کردبوو. هینده گەرە دروست
 کرابوو، بە ئەندازە ی بالای خۆی دەبوو. بەو مندالییهوه هینده جوان نەخشە ی
 سەرۆسیمای پێشمەرگە و چهكەكە ی سەرشانی کردبوو، جی دید و تیروانین
 و پرساری زۆر بوو، وهك تابلویەکی نەخشینی دەستی نیگارکیشیکي
 بەناوبانگ و تابلویەکی نێو هۆلی مۆزەخانەیهك. نەخشاندنی دیمەنی ئەو
 پەیکەرە بەفرینه، لەو فەرشانە دەچوو كە بە دەست چنرابیت و وینه ی
 شەهیدیکي تیکۆشەری كوردستانی لەسەر نەخشابیت و لە هەموو مالیکي
 هەژاردا هەلواسرابیت و بە جۆریك ناخی دەهەژاندیت؛ هیچ پیناسەیهکی لە
 جوانیدا بۆ نەدەکرا، تەنها وشە ی پێشمەرگە نەبیت كە مەرگی خۆی؛ پیش
 هەموو ئاواتەکانی و حەز و ئارەزووکانی ژيانی پیش خستوو. ئەو دەمە
 کاتیک بەیانان کۆ دەبووینەوه لەنێو قوتابخانەدا، تەواوی قوتابییهکان بەریز
 دەههستاین و سرودی «ئە ی رهقیب» یان پێ دەگوتینهوه. دوا ی سەرنجی
 زۆری مامۆستاكان، پرسیار کرا بەوه ی کێ دروستی کردوو؟ یاسین هینده
 ماندوو و سەرما ی ببوو، تەواوی جهسته ی هەلدهله رزی و وهلامی دایهوه
 و وتی: «من دروستم کردوو!» بەرپۆه بەری قوتابخانە تەماشای کرد و

وتی: «هه مووتان چه پله ی بو لیبدن!» هه مووان پیکه وه چه پله مان بو لیدا و سروودی «ئه ی ره قیب» مان ده گوته وه. ئیتر له و رۆژه وه «یاسینه هه تیو» بوو به قاره مانى نهک قوتابخانه، به لکوو له ته واوی گه ره که کاندایاس له و کاره جوانه ی ده کرا که هه ستوسۆزیکى کوردانه له ده روونى مندالیکی وهک ئه ودا چینه رابوو، ئه و ههسته له مروقیکی گه وره تر له وه وه چاوه پروان ده کرا، نهک له مندالیکی وهک یاسینی ته مه ن هه شت نو سالان.

هه ر مندال بووین، هه ر چه نده کوردبوون ئاگای له منالی و گه وره یی نییه و نایزانیت، که یاریی چاوشارکى و راوړاوینمان ده کرد، خو مان له سه ر به ره نگار بوونه وه راده هینا، یاریی «پیشمه رگه و جاش و عه سکه ر» مان ده کرد، یاسه هه تیو به خو پرسک وریا و زیرهک بوو، ئه و له یارییه کاندایا رۆلی پیشمه رگه ی ده بیینی، به تفهنگه دارینه که یه وه دیواره و دیوار سه ربازه به عسییه کانی راو دهنایا، هینده به چه ماسه ته وه دهنگى ته قه ی تفهنگه که ی به ده میه وه دهیشیراند، ئاره قه ی ده کرد. ئه گه رچی گه مه ی شه ری پیشمه رگه و پیاوانی رژییم (ئه منه کان) مه شقیکی منالانه بوو، به لام ئیمه له گه وره بییدا له گه ل خو ماندا برده مانه وه بو چیاکان. یاسینی هاوړیم له ریکه وتی ۱۹۵۷/۱۰/۱۸ له دایک بووه، که ریم توفیقی باوکی پولیس بوو، دواتر چووبوووه نیو ریزی هیزی پیشمه رگه ی کوردستان، چهک و ئه زموونه که ی یاسین وهک نه هامه تی و نه داریه که ی ده گه رایه وه بو کاره که ی باوکی. باوکی ئه زموونیکى ده وله مهندى له شار و گونده کانه وه کو کوردبوویه وه، به پولیسی گوارابووویه وه بو پینجوین و دواتریش بو سوورداش و گه به و گوليجه و قه لادزی و هه لشو و بنگرد و باره گای ده به نه و بیتواته، جگه له وهش به شداریی گرتنی ناحیه ی بنگردی کردوووه، بویه له هه ر شار و شاروچکه و دییه کدا په ریه ک زیاتری خستبووه سه ر کتییی ژیانى. که ریم توفیق له عه شره تی جاف و بنه ماله یه کی ئایینه په روه ر بووه و کوپخا سمایلی ته لانیش که باوه رپیکراو و ریشسپی و پیاوماقولى عه شره تی جاف بوو، له که سه نزیکه کانی بوو.

پاشان که ریم توفیق به رهامندی خوی، داوا دهکات وهک پیشمه رگه که له دۆلی جافایه تیدا به رگری له خاک و نیشتمانه که ی بکات. کاتیک به رهو دۆلی جافایه تی ملی ریگا دهگریته بهر، له ریگادا دهکه ویتته بۆسه ی دوژمن و پاشان به دیلی ده بریت بۆ رانیه و دواتریش ده گو یز ریتته وه بۆ زیندانی شاری سلیمانی و پاش چهند مانگیگ له ئەشکه نجه دان، دواتر وهک ده سته سه ریگ رهوانه ی شاری «فهلوجه» ده کریت و دوا ی ئەوه ی ئازاد ده کریت، جاریکی تریش دووباره له کۆمه لکوژی و ره شبگیری سالی ۱۹۶۳دا له سه رده می حوکمرانی زه عیم سدیق بیسه روشوین ده کریت و پاش چهند پوژیک له به تانییه کی خوینا ویدا دوا ی ئەشکه نجه دانیکی زور، له به رده م ده رگای ماله که یان فرپی ده دن. ئەویش چهند پوژیکی که م به رگه ی ئاسه واری ئەو ئەشکه نجه تونده ده کریت و گیان له ده ست ده دات و ده بیته یه کیکی تر له شه هیده کانی ریگای به ده سته یانی مافه ره واکانی گه له که مان. له وه به دوا وه له بهر بیباوکی، «یاسین که ریم توفیق» له نیو هاو رییان و منالانی گه ره کدا ناوی «یاسینه هه تیو» ی به سه ردا داده بر دریت.

ره عنا خانی دایکی دوا ی بیسه روشوین بوونی هاوسه ره که ی، به خیزانیکی چهند منالیکه وه دراوسیمان بوون و له نزیکه وه میژووی قاره مانیتی ئەو ئافره ته ده زانم. یاسین هه میشه وره بهرز بوو، له خوی راده بینی و به وپه ری خۆبه گه وره ییه وه نه یده هیشته بیباوکی پیوه دیار بیت و خوی به که سیکی بیباوک بزانیته، واته له ناو ئاپوره ی جه ماوهر و له نیو هاوه له کانیدا پوولی گه وره ی ده بینی و له رووخساریدا به دی نه ده کرا له نازی باوکایه تی بیبه ش بیت. هه میشه قسه خو ش و سه روزمان شیرین بوو. یاسین هه ر له منالییه وه سه رکرده بوو، هه ر له منالییه وه پیشمه رگه و شوپشگی بوو، دیار بوو به سه رهاتی بیسه روشوینکردن و شه هیدکردنی باوکی؛ کاریگه ری زوری له سه ر دانا بوو. دیاره له زمانی ره عنا خانی دایکیه وه چیرۆکه کانی باوکی بیستبووه وه و هه میشه باسی ده کرد که باوکیان گرتووه و پاش ماوه یه ک له به تانییه کیانه وه پیچاوه و له به رده م ماله که ی خوینادا به جلوه رگی

خویناوییه وه فرییان داوه. چیرۆکی قوربانیدانی بنه ماله ی یاسین توفیق (یاسینه هه تیو) که دوایی له شوپشی نویدا به «مام ئاراس» ناوبانگ ده رده کات، به شه هیدبوونی باوکی دهست پئی ده کات و به داخه وه له شوپشی نوئی گه له که شماندا مام ئاراس ده بیته شه هیدی دهستی غه در و تۆله ی به ناهه قی شه پری براکوژی که له سالی ۱۹۸۱ دا ئه نجام درا. به لام تراژیدیای ئه م خانه واده یه له پیناوی کوردستاندا و له میژوویه کی پر سه روه ری یه که به یه که ی ئه ندامانی خیزانه که یان و بنه ماله که یانه وه، هه ر له زیندانیکردن و ئه نفالکردنی پتر له یانزه مروقی گه وره و بچووک و مندالی شیره خوړه وه، تاوه کوو ده گاته به ته مه نترین ژن و پیاوی ئه م بنه ماله یه؛ دريژ ده بیته وه. دوای شه هیدبوونی باوکی مام ئاراس و گولله بارانکردنی «مام ئاراس»، زاواکه ی (تاهیر جه لال) ده بیته دريژه پیدهری خه باتی بزووتنه وه ی نیشتمانی گه لی کورد، که له زیندانه کانی پژی می به عسدا له سیداره ده دریت. کاتیک گو بیستی وشه ی «یاسینه هه تیو» ده بم، جوانترین یاده وه ری ئه و قاره مانه م به بیر دیته وه و له چوارچیوه یه کی زی پیندا له ئه لبووی یاده وه رییه کاندا هه لواسراون. به بیرم دیت له سالیادی جه ژنی نه ورۆزدا، له گه ره کی چوارباخ، له ناوه راستی گه ره که که دا ته واوی خه لکی کو ببوونه وه و به به رزاییه کی گه وره و به رفراون داریکی زوریان کو کردبووه و ئافره تان به پوشاکی کوردی په نگی جوړاوجوړ و لاوانی گه ره ک به پوشاکی کوردی و جامانه و فه قیانه ی شوپری بازوویان، له چوارده وری ئه و کو مه له زوره داره دا کو ببوونه وه و گورانیی «ئه م پوژی سالی تازه یه نه ورۆز هاته وه» یان ده چپی. له نیوان دایکم و په عنا خانمی دایکی یاسیندا وه ستابووم، که له هه مان کاتیشدا من پیم ده گوت «دایه په عنا»، له پر یاسین به داریکی دريژ به سه ر به رزی داره که ی ده ستیه وه به بلیسه ی ئاگریکی به تین و به وپه پری جو شوخرۆشه وه به ده سته که ی تری نه وتی ده کرد به داره کاندا و به سه روودی نیشتمانی و گورانیی «نه ورۆز» هوه گپی به ر دایه داره کان. په شبه له ک و ئاهه نگ و درووشمی «یان کوردستان

یان نهمان» گویی دوژمنانی کهر کردبوو، کلپهی ئاگر هیئدهی نهمابوو ئاسمان بسووتینیت و ئەستیرهکانیش له تینی پرووناکیی ئاگرهکهی له مه پ ئاههنگهکهی ئیمه، شهرم له پرووناکی و درهوشانهوهی خویان بکهن. ئەو چه شاماتهی له چواردهوهری گروتینی ئاگرهکه دا بوون، ههموو تیکرا بهگشتی سوپاس و ستایشیان بو مهزنی و دلسۆزی و قارهمانیتی یاسین دهردهبری. یاسه ههتیو به مندالی جگه له وهی سه ره مشقی ئەو گه مه یه بوو، له خویندنه گه ش شاگردیکی گوپرایه ل و چوست و چالاک بوو. یاسه هه تیو کاتیک ره عنا خانمی دایکی ئەگه ر په نجا فلسی پی بدایه، ده چوو شیرینی سه رده می مندالی وه ک کونجی و مه سکته و لوقمی پی ده کپی و دابه شی ده کرد به سه ر هاو رپیکانیدا، ئەمه له کاتیکدا به هوی شه هیدبوونی باوکیانه وه؛ هه ژاری نارچه تهی کردبوون. ره عنا خانمی دایکی هیئده ئافره تیکی قاره مان بوو، سه ری بو هیچ نامه ردیک دانه ده واند و کاری نان دروستکردنی ده کرد، وه ک چون هه ر پیاویکی هه ژاری خاوه نی چه ند ئەندامیکی خیزان، کریکاری و جووتیاری بو بژیویی ژیا نی ته وای ئەندامانی خیزانه که ی ده کات، ره عنا خانمیش شه ری له گه ل کیشه و مللانیکان و گرفته کانی نیو ژیا نی ده کرد. ره عنا خانم ئافره تیکی بالا مامناوه ندی گه نمپه نگی و ته خۆش و خوورپه وشت به رز بوو. له یادمه من و یاسین له وای ته وابوونی قوتابخانه، ده چووینه خزمه تی ئەو مه ریهمه ی که له لای مه سیحی مه زن خۆشه ویسته، به لام مه سیح هیشتا گه وره یی چه زره تی ره عنا ی بو پیناسه نه کراوه، گه ر من مه سیح بوومایه، ره عنا خانم له جیی مه ریهم پی مه زنتر ده بوو و هه ر واشه، له دیدی مندا دایه ره عنا ی دایکی یاسین له چه زره تی مه ریهم گه وره تره، نانی دروست ده کرد و کیژۆله ته مه ن نو سالانیکی قژ هه لبرزکاوی ده مبه خه نده و پیکه نینیش جووتی نه علی لاستیکی درای له ته نیشته خۆیه وه دانا بوو، ئەویش «مه لیحه» خانی خوشکی مام ئاراس بوو، چه ند کولیره به رۆن و نانی تیری کردبووه سه نکه ریک، ده تگوت ئەو ئافره ته شوپشگیپانه ی رۆژئاوای کوردستان و ئەو کیژه نازادره قاره مانانه ی قه ندیلن که شه ری مان و نهمان

ده‌که‌ن له پیناوی بستیک خاکی کوردستان و ژیانیان پیش مهرگ ده‌خه‌ن. مه‌لیحه خانم کیژیکی زور جوان بوو، سه‌رقولی ئه‌و کراسه‌ی له‌به‌ریدا بوو هینده ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان و گهردنی پی سربوو، زهره‌ی بپوون و ته‌ر بپوون، وه‌ک بللی بارانیکی زوری زستان باریبیت و ئه‌میش له‌ژیر ره‌حمه‌تی سروشتی بارانباریندا ته‌ر بووبیت. یاسینیش ده‌ستی برد کولیره‌یه‌کی دا به‌من و پیکه‌وه خواردمان. هینده له‌زه‌تی بونوبه‌رامی کولیره‌کانی دایه ره‌عنا له‌لام ماوه، به‌هموو خواردنه به‌تامه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه تامی ئه‌و کولیره‌یه‌ی ره‌عنا‌ی دایکی یاسین نادات. یاسین به‌هه‌ژاری و بیباوکی گه‌وره بپوو، ئه‌ویش هه‌زی ده‌کرد وه‌ک هه‌موو منالیکی نیو خیزانیک و هه‌میشه له‌سۆز و خوشه‌ویستی باوکی بیبه‌ش نه‌بیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا یاسین به‌و مندالییه‌ی خویه‌وه ئاسووده‌یی ئه‌وه‌ی پیوه‌ دیار بوو که خیزانه‌که‌یان خه‌لاتیکی گه‌وره‌یان به‌میلله‌ته‌که‌یان به‌خشیوه، ئه‌ویش شه‌هیدبوونی باوکی بوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، واته‌ له‌ سالانی هه‌فتا‌کاندا، وشه‌ی: هه‌تیو، بیوه‌ژن، قه‌یره‌کچ، پیریژن، کورته‌بالا...؛ ئه‌م وشانه‌ بو تیروتوانج به‌کار نه‌ده‌هینران، هینده ریز له‌ یاسینه‌ هه‌تیو ده‌گیرا، هینده ریز له‌ مندالیک نه‌ده‌گیرا که باوکی له‌ ژیاندا مابوو. ریزگرتن و پاراستنی شکوی دراوسینه‌تی هینده کولتووریکی جوان و به‌هیز بوو، کاتیک خیزانیک بیویستایه ژیان‌ی هاوبه‌ش بو کچه‌که‌ی یان کوره‌که‌ی پیک به‌هینیت، ئه‌و خیزانه‌ پی شه‌رم بوو هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خیزانی ماله‌ دراوسیکه‌یدا بکردایه، چونکه‌ وایان ده‌بینی هه‌ردوو لایان خوشک و برای یه‌کن. باوک و دایک له‌نیو خیزاندا رۆلی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌ په‌روه‌رده‌کردنی ئه‌ندامانی خیزانه‌کانیان، هه‌مووان ریز و ته‌بایی له‌ نیوانیاندا هه‌بوو. ته‌واو به‌ پیچه‌وانه‌ی ژیان‌ی ئیستا بوو که درۆکردن زیاتره‌ وه‌ک له‌ راستیبوون، بی‌ریزی و بی‌مۆرالی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ته‌شه‌نه‌ی کردوو، هیشتا تاوانه‌کان نابنه‌ هوی پیناسه‌کردنیان و هۆکاری ده‌رخستنی زیاتریان. ئیمه‌ش ئه‌و کاته‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌ هوی تیکه‌لبوونی باوکمان به‌ شو‌رپش و کوردایه‌تییه‌وه؛ خیزانیکی نه‌دار بووین و پاش ماوه‌یه‌ک قوناغی

سه‌ره‌تاييشمان ته‌واو بوو، ماله‌که‌مان گواسته‌وه بو گه‌ره‌کی جووله‌کان که هینده دوور نه‌بوو له گه‌ره‌کی چوارباخه‌وه و له ناوه‌ندیی سیروان و له پۆلی یه‌کی ناوه‌ندیدا دريژهم به خویندن دا و له‌وه‌به‌دواوه یاسینم نه‌دییه‌وه تاکوو رۆژی بوونم به پیشمه‌رگه له شاخ. کۆتایی سالی ۱۹۷۹ که چوومه شاخ و بووم به پیشمه‌رگه (ته‌مه‌نم هه‌ژده سال بوو)، ناوبانگ و قاره‌مانییتی مام ئاراس ببوووه و یردی سهر زاری زۆربه‌ی خه‌لک. بهر له‌وه‌ی بچمه شاخ و ببه پیشمه‌رگه، ده‌نگدانه‌وه‌ی «مام ئاراس» له شار؛ رژیمی توقاندبوو، منیش بو یه‌که‌م جار له بله‌کی دواي ئه‌و هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌ی مندالی و لیكدابان، به دیداری یاسینه هه‌تیو شاد بوومه‌وه و فرمیسک به چاومدا هاته خواره‌وه و ئیتر له‌و رۆژه‌وه بیره‌وه‌رییه‌کانی مندالیی من و مندالیی یاسه هه‌تیو له چوارچیوه‌ی زیڤینی کونجی ئه‌لبوومی یاده‌وه‌رییه‌کاندا هه‌لواسران و لاپه‌ره‌یه‌کی نوئی یاده‌وه‌ریی پر کاره‌ساتی خویناوی و پر تراژیدیای نوئی شۆرشگیری و خه‌بات و کوردایه‌تی به پروی چاره‌نووسی بیکووتا و نادیاردا هه‌لدرايه‌وه و جاريکی تر میژوویه‌کی پرسه‌روه‌ری و میژوویه‌کی پیروزی هه‌میشه زیندووی پر غه‌در و ترس و توقاندن و ژيانی پر له دل‌ه‌راوکی بوونه‌وه ئه‌زموونیک له ره‌نج و ماندوووبوونی خه‌باتی رۆژگاره سه‌خته‌کانی هه‌وراز و نشیو و گه‌رمای هاوین و سه‌رمای شه‌وانی زستان... شه‌ویکی هاوین له‌سه‌ر جیگه‌ی ته‌نهاييمدا راکشابووم، نازانم خه‌وم لیکه‌وتبوو یان خه‌ونم ده‌بینی یان چووبوومه نیو خه‌لوه‌ته‌وه و به ئازاره‌کانی میژووی ژيانمدا ده‌چوومه‌وه و که‌وتبوومه قوولایی بیرکردنه‌وه‌ی چه‌ندین نه‌به‌ردی و قاره‌مانییتی ئه‌و تیکۆشه‌رانه‌ی به‌رگرییان له خاک و نیشتمان ده‌کرد، که تا ئیسته‌ش هه‌ندیکیان گۆریان ون و میژوویمان به‌نادیاری ماوه‌ته‌وه یان میژوویمان چه‌ندین پرسیاری تری له خۆیدا هه‌لگرتوووه، جارجاره‌ش نه‌غمه‌ی بولبول و ده‌نگی بالنده‌کانی ئاسمان و جریوه‌ی چۆله‌که‌کانی سه‌ر گويسه‌بانه‌ی سه‌ربان؛ هینده‌ی تر جوانییان ده‌به‌خشی به بیرکردنه‌وه‌م و هینده‌ی تر تامه‌زرۆی بیرکردنه‌وه‌ی هاوړییان و هاوسه‌نگه‌رانم ده‌بووم که

له رابردوودا به جیم هیشتوون و ئەوانیش بۆ ههتا ههتایی مائاوااییان له ژیان و خودی خۆم کرد.

به دەم بیرکردنه وه و چاوی پرفرمیسکه وه و به ره و مه نزلگای شوپشگێران ورد و درشت ههنگاوی له سه رخۆم دهنه و تهنها بۆ ماچکردنی کیلی سه ر گۆره که ی «مام ئاراس»، دوو کاتژمیرم بری له گۆرستانی سه یواندا. دوا ی چه ندین سال به دیداری خاتوو «مه لیحه ی خوشکی» شه هید مام ئاراس شاد بووم، ئەم شیره ژنه جگه له وه ی باوک و برای شه هید بوون، له گه ل ئە وه شدا «تاهیر جه لال» ی هاوسه ری له ژیانکی کورتی هاوسه ریدا به هه ناسه ی سارد و ژیانی پرنازاره وه بۆ دوا جار به جیی ده هیلیت و شه هید ده کریت. کاتیک به دیداری شاد بووم و له هه ولی باسکردنی میژووی ژیانی شه هید مام ئاراس و پرسپاری له سیداره دانی شه هید «تاهیر جه لال» ی هاوسه ری بووم، به پیچه وانه ی ئە وه ی غه مبار بی، به رووخساریکی گه شه وه سه ری بهرز کرده وه و له بریی ئە وه ی له سه ر ژیانی خوی و قوربانیدانی بنه ماله که ی بدویت، چیرۆکی ئافره تیکی دراوسی خویانی بۆ گێرامه وه که چۆن هاوسه ره که ی له شه ویکی ساردی زستاندا له ته نیشت مناله کانیه وه له نیو جیگه دا ده یبه ن، بۆ دوا جاریش جه سته ی شیوینراوی خویناوی بۆ ده هیینه وه. ئازایه تی و قاره مانیتی خاتوو «مه لیحه ی خوشکی شه هید مام ئاراس له وه دا بوو، سه ره پای ئە وه ی باوک و برا و هاوسه ری شه هید ببوون، به پیچه وانه وه له ئاستی میژووی خه باتگێراندا هیشتا خوی به که م ده زانی به وه ی که ئە وان پیشه نگی شوپش و کوردایه تین. کاتیک «تاهیر جه لال» ی هاوسه ری سه رقالی ریکخستن و په یوه ندیی راسته وخوی به شوپشه وه ده بی، له سالی ۱۹۸۵ دا له ته مه نی (۲۹) سالی دا له بازگه ی چه مچه مال-که رکووک ده ستگیر ده کریت و دواتر به ره و زیندانی «هه یئه ی خاسه» و دادگای به عس (مه حکه مه خاسه)، دادگایی نادادپه ره رانه ده کریت و له زیندانی «ئه بو غریب» له سیداره ده دریت. دوا ی تیپه ربوونی هه ژده سال، واته دوا ی رووخانی رژی می فاشیستی به غدا، له گۆرستانی که رخی

به غدا له گه ل چه ند تیکو شه ریکی تری وهک شه هیدان به کر دارتاش و جه باری حاجی ره شید تهرمه کانیاں دهورینه وه و له مانگی پینجی سالی ۲۰۰۳ دا تهرمی پیروزیان له مه راسیمیکی پرشکو دهیننه وه بو شاری سلیمانی و له گورستانی سهیوان هر ریک له تهنیشت شه هید مام ئاراسدا به ئامیزی خاکی دایک ده سپردریت. به پیی ئه و به لگه یه ی به رده ستم که وتووه، کاتیک تاهیر جه لال له نیو ژووری زیندانا ده بیته له که رکوک واته «هه یئه ی خاسه» که ترسناکترین زیندانی رژیمی به عس بووه، جه لال دیکي نه خوینده وار بو ترس و دله راوکیی زیندانه کان به کیبلکه وه و به هیژ و توانای خوی به دهرگا ئاسنینه کانداه کیشت و له نیو چه ندین زیندانیانی تری ئه و ژووردها به تاهیر جه لال ده لیت: «نیمه زانیاری زیاترمان له باره ی تووه دست که وتووه، به وه ی تاوانباری (مخرب) له ناوچوو مام ئاراس خزمته و توش تاوانباریت وهک ئه و!» هر چه نده زیندانه وانه به عسییه که به سووکایه تی په یوه ندی ئه وان ئامازه پی ده دات، به لام شه هید تاهیر به و په ری شانازییه وه ده لیت: «نهک ته نها خزم، ئه و سه رکرده و پیشه نگمان بووه...»

شه هید «تاهیر جه لال» له دوا ی خوی، جگه له خاتوو «مه لیحه که ریم توفیق» ی هاوسه ری، چوار مندالی چاوگه ش و چوار مندالی چاره نووس نادیا ری ئه و سه رده مه به ناوی (بابان، تابان، تانیا، به ندی) به جی ده هیلیت. خاتوو مه لیحه ده لیت: پیروزیترین میژووی ئه وه یه که ئه و رۆژی «به ندی» چاوی به دنیا هه لده هینیت، له گه ل یادی چله ی رۆژی شه هید بوونی «تاهیر جه لال» ی باوکیدا به راورد ده کریت و ده بیته یادگارییه کی پیروزی مه زن بو یادی رۆژی له دایک بوونی به ندی ئه و بنه ماله یه. سه رگوزه شته یه کی یه کجار ناخه ژین و به ئازاری تری ئه م بنه ماله یه، ئه ویش ئه وه یه که خوشکیکی تری

۱. وشه ی «مخرب» له عه ره بیدا به واتای تیکدر دیت، له سه رده می رژیمی به عس له لایه ن داموده زگا داپلۆسینه ره کانیا نه وه به پیشمه رگه ده و ترا.

شهید مام ئاراس؛ خاتوو «سه‌بریه» که خوشکی گه‌وره‌ی مام ئاراسه، به (۱۰) مندال‌ه‌وه له کاتی ئەنفالدا دەستگیر ده‌کریت.

یه‌کیک له ئازاره سه‌خت و نه‌بر‌او‌ه‌کانی کورد، برینی قوولی ئەنفاله. ئەنفال ده‌رکی ئەو تونیله نه‌بر‌او‌ه‌یه که مرۆقی کورد پیندا تیپه‌ر ده‌بیت و ناگاته هیچ شوینیک. ئەو برینه‌یه، سوئی و ئازاری سالانه‌ی رۆح نوی ده‌کاته‌وه. ئەو ئازاره‌یه که هه‌میشه رۆحی کوردبوونمان زیندوو ده‌کاته‌وه و خه‌باتی نویمان جۆش هه‌دا و ده‌رگای بوون و تیکۆشانمان بۆ ده‌خاته‌وه سه‌رپشت و چه‌که‌ره‌ی له‌دایکبوونمان هه‌زاره‌ها جار شین ده‌کاته‌وه. ئەنفال مالیکی پر له ئیسک و پرووسکی به‌جیماو و سووتماکی پر تاوانه، ده‌ستی ره‌شی زولم و ویژدانیکی نه‌کلۆکی زولم و ژانه، ئەنفال ده‌ستی سۆزی «دین» و پژه‌می سۆفی ر‌دین در‌یژ و زیکی درۆی رۆحکیشانه، ئەنفالی ژن و مندال و پیر و گیاندارانی نیو بوونیک پ‌اوانخوازی سووره‌تیک چه‌پینراوی درۆی بیویژدانه. ئەم بیویژدانییه گه‌وره و بچووکى نه‌فامیوه و ته‌نانه‌ت مندالی سه‌ر بیشکه‌ی کردووه‌ته پیکانی ئامانجه‌کانی ر‌ژیم و هه‌زاران کۆرپه‌ی ساوای له بیابانه‌کانی عه‌ره‌بیدا زینده‌به‌چال کردووه. ئەنفال، واته کوشتن و برین و گولله‌بارانکردن و زینده‌به‌چالکردن، به‌بێ جیاوازی له‌نیوان ژن و پیاوی به‌سالاداچوو و گه‌وره و بچووک و ته‌نانه‌ت سووتاندنی دار و دره‌خت و نه‌هیشتنی ئازله‌ه‌کان و کوشتنی بالنده‌کانیش به ئاسمانه‌وه.

کاتیک ئەم ره‌فتاره نامرۆبیه ده‌ره‌ق به هاو‌لاتییانی سقیل ده‌کریت و تۆله‌ی کوشتنی جه‌للاده‌کانی ر‌ژیم له لوله‌ی تفه‌نگی شو‌ر‌شگ‌یرانه‌وه ئەنجام ده‌دریت له دۆلی جافایه‌تیدا که زۆرت‌رین باره‌گا و هی‌زی چه‌ند حزبیکی لی بوو، به‌تایبه‌ت مه‌لبه‌ندی دوو و سه‌رکردایه‌تی و راگه‌یانندی یه‌کیتی نیشتمانی و زۆرینه‌ی هی‌زی پیشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی که زۆرت‌رین میژووی پر‌سه‌روه‌رییان له‌ویدا نه‌خشان‌دبوو، ئەوا خاتوو «سه‌بریه»‌ی خوشکی شه‌هید مام ئاراس به ده مندال‌ه‌وه، له‌گه‌ل چه‌ندین هاو‌لاتیی سقیلدا ده‌ستگیر ده‌کرین. له سه‌ره‌تای ده‌ستگیرکردنی خاتوو سه‌بریه‌ی خوشکی مام ئاراس،

پاش ئەوہی ھاوڵاتیانیکی زۆر لەنیو ژووریکی بچوو کدا بە ناوی ئەنفالەوہ زیندانی دەکرین، سێ مندالی بچووکی لە تینوویتی و برساندا، لە ماوہی تەنھا یەک شەو و پوژدا پوڤحیان دەردەچیت و کۆتایی بە ژیانان دیت.

ئەم سەرگوزەشتە یە لە زاری ئافرەتیکی بەسالاچووی پزگارکراوی نیو زیندانەکانی ئەنفالدا ئاماژە ی بە تاوانەکانی پزیم داوہ کہ چۆن ئەم خاتوونە بەرەنگاری ئەم ھەموو ئازار و ئەشکەنجە یە بوو تەوہ کہ سێ مندالی بچووک لە باوہشی خۆیدا دەبنە قوربانی گەل و شەھید دەبن، ئەمە لە کاتی کدا ھاوسەرە کہ ی (بەکر تەلانی) تیکۆشەریکی دیرینی یە کیتی نیشتمانی کوردستانە و لەو کاتە ی خانەوادە کہ ی بە تەواوی مندالەکانیەوہ بەر شالاوی ئەنفال دەکەون، بەکر تەلانی لە گەل ھیزی پشیمەرگە دا بە شداری شەرەکانی دژ بە ئەنفال دەبیت و لە ھەمان کاتیشدا ئەمان دەستگیر دەکرین.

لیرە و لەوێ ژیاننامە ی ناخەزانی کوردمان بەرچاو دەکەویت کہ بیباکانە خۆیان بە دلسۆز و تیکۆشەری دیرین دەزانن، بو ھەر پەفتار و کرداریکیان سەرانی بالای پارته سیاسیەکانی کوردستان دەکەنە گەواھی کارەکانیان و بەروونی پیمان دەلین بەبی ئەوان؛ ریوشوینی دادگا ھەلناگرن و ئامادە ی لپیچینەوہ ی تاوانەکانیان نابن. ئەوان بە دیویکی تر دا پیمان دەلین پشیمەرگە ھۆکاری ئەنفال و کارەساتی کیمیابارانی شەھیدانی ھەلەبجە بوون و میللەتیان بەجی ھیشیت و بەگورگانخواردوو دران و ئیمە ی دوژمنانی گەلی کوردیش وەک پارێزەر لە خاک و خەلکدا لە کاتی ئەنفالکردنی ھاوڵاتیانی سفیلی گەورە و بچووکی کوردستاندا ئەوہ ی توانیمان؛ بەرگری سەر و مالممان کردووہ و پینیشاندەر و بەخۆکەری شۆرشیش بووین. ئەنفالچیەکان دەیانەویت خۆل بکەنە چاوی خەلکی بەگشتی و پیمان بلین پزگارکەری کوردستانن... دەکریت ئەمە بکریتە خالیکی گرنگ بو پيسواکردنی ھەموو ئەوانە ی لە رابردوودا بەنھیتی و ژیربەژیر سیخوورپیان بو پزیمە خوینمژەکانی ناوچە کہ کردووہ. چیرۆکی بنەمالە ی «یاسینی ھاوپییم»، دریزکراوہ ی چەندان چیرۆکی تری قوربانیدان

و غەدر و تاوانن بەرامبەر نەتەوہی کورد و مروّقایەتی. ئاخر بۆیە من تا ئیستەش تامەزرۆی بیستنی وشە «یاسە ھەتیو» م نەک «مام ئاراس»، تامەزرۆی بیستنی ئەو ناوہم کہ مەشخەلەکەہی دەستی بەداگیرساوی گەیانە دەستی بنەمالە و ھاوڕێ و ھاوشاری و دوای شەھیدبوونیشی؛ ھەموو کوردستانی شە پووناک کردەوہ. دیارە زۆرن ئەوانەہی کہ چاوەڕوانی پوژی دادگاییکردنی خوڤرۆشانی گەل و نیشتمان دەکەن؛ کہ سوکاری شەھیدان، ئەنفالکراوہکان، زیندانیانی سیاسی و کوردپەرەران و دلسۆزانی خاک و نەتەوہ... دادگاییکردنی تاوانباران، گەراندنەوہی شکۆیە بۆ گشت ئەو مافە خوراوانەہی لە بزووتنەوہی پزگاریخوازی ئەم گەلەدا تاکی کورد بە خاکەکەہی بەخشین. راپەرین و دروستبوونی دەسەلاتی خوڤیی کورد، ئاھیککی خستەوہ نیو دەروونی خەلکی کوردستان و پوژی گەل لەدایک بوو. ھەمووان دەزانین پێژەہی سیخووران و ژمارەیان؛ سەد بەرابەر زیاتر بە ژمارەہی پێشمەرگەکانی کہ لە شاخ بوون، کہ مترین پێشمەرگە و زۆرتەین خاکفرۆش لە کوردستاندا بوونیان ھەبوو. بەداخوہ لەدوای راپەرینی سەرتاسەری ئازادکردنی کوردستان، بە پاساوی سەرکەوتنی راپەرین و خویننەرشتنی کورد بە دەستی کورد، لیبوردنی گشتیان بۆ گشت سیخوورانی ولات دەرکرد. گەرچی لە میژووی دوای راپەریندا بۆ خەلکیان سەلماند کہ ھیچ بەتەنگ تاکی کوردەوہ نایەن، جگە لەوہی دەیانەوێت بۆ مەرامە تاییبەتییەکانی خویان ھەموو لاشەہی کورد بکەنە پرد. ئەوی پوژیک خوینی کوردیان دەپاراست و لە سزای نیشتمانفرۆشیکدا دەوہستان و بیدەنگیان ھەلدەبژارد و لە شەہری ناوخواشدا ھەزاران پوڵەہی وەک مام ئاراس و پوڵەہی خەلکیان کردە سووتەمەنی دەستکەوتەکانی خویان و سەدان شوپشگێری ماندوونەناسیان گۆرون کرد، کہ ئیستا بە شەھیدی حیزب ناو دەبرین نەک شەھید لە پیناوی خاک و نیشتماندا.

شەھیدکردنی مامە ریشە و ھەسەن کویتانیان ھەلال کرد و لیبوردنی گشتیش بەر تەحسین شاوہیس کەوت کہ گەرەتەین سیخوور و خوینەرپێژ

و بکوژی دهیان سهرکردهی نیو شوپرش و بکوژی چهندين پيشمه‌رگه‌ی کۆلنه‌دهر بوو، که به پله‌یه‌کی به‌رزیش خانه‌نشین کرا. پرسى دادگاییکردنى تاوانباران؛ پرسىكى ئاسان و خوڤده‌ست نیه بۆ خه‌لكى كورد و دادگاکه‌ی، بۆیه ده‌مه‌ویت لی‌رده‌دا به هه‌ندیک سهرگوزه‌شته‌ی خه‌باتگێرانداندا بچمه‌وه و هه‌ر هه‌یچ نه‌بی‌ت بتوانم و یژدانم به‌وه ئاسووده بکه‌م که ئه‌وه‌ی بینومه و بیستومه، وه‌ک له سهره‌تاوه ئاماژه‌م پێ داوه، له‌م په‌رتووکه‌دا بینوسمه‌وه. پيش ئه‌وه‌ی ئاماژه به‌ پرووداو و کاره‌ساته‌کانی کوردکوژی نیو حیزبه‌کان و جووری خه‌باتی پرسه‌روه‌ری ئه‌و تیکۆشه‌رانه بده‌م که ئیسته هه‌ندیکیان له ژياندا ماون و ته‌مه‌ن به‌ بالایاندا هه‌لده‌دات و هه‌ندیکیان به‌ خوینی گه‌شیان ئازادی سهرتاسه‌ری کوردستانیان بۆ نه‌وه‌ی دواپوژ دروست کرد، ئاماژه به‌ هه‌ندیک له‌و هاوپی و لاوه خوینگه‌رمانه‌ی سهرده‌می مندالی و سهرده‌می خویندن له‌ قوتابخانه‌دا ده‌ده‌م که هه‌ندیکیان وه‌ک سهربازی ونبوو چاره‌نووسیان نادیاره.

له قوتابخانه‌ی چوارباخ و ئه‌یوبیه، له‌ یه‌ک قوتابخانه‌دا و له‌ دوو زه‌مه‌نی جیاوازا پیکه‌وه بووین. مامۆستا نووری که‌ برای مامۆستا ته‌ها بوو، به‌ هه‌مان شیوه له‌ پۆله‌که‌دا وانه‌ی پێ ده‌وتینه‌وه و به‌پێوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌مان بوو. قوتابخانه‌ی چوارباخ به‌رامبه‌ر به‌ مزگه‌وتی عه‌بدو‌للا لوتقی بوو، ئه‌وانه‌ی له‌یادمن که‌ له‌ پۆلی پینج و شه‌شی سهره‌تاییدا پیکه‌وه بووین: رزگاری شیخ سالح، که‌ ئه‌ویش له‌ خانه‌واده‌یه‌کی هه‌ژار و شوپرشگێر بوو، دواتر له‌ تیپی ۳۱ی سلیمانی یه‌کیتی نیشتمانی بوو به‌ پيشمه‌رگه و له‌ سالی ۱۹۸۶دا گوازاویه‌وه بۆ مه‌لبه‌ندی دوو، شه‌ره‌فی ئه‌ندامی‌تی پێ سپێردرا و بوو به‌ رابه‌ر سیاسی تیپی پارێزگاری و ئیسته‌ش له‌ هۆله‌ندا ده‌ژی، ناسراوه به‌ مامۆستا رزگار. پيشه‌ره‌و ته‌ها، کورپی مامۆستا ته‌ها که له قوتابخانه‌ی چوارباخ له‌ پۆلی پینجی سهره‌تایی وانه‌ی پێ ده‌وتینه‌وه. پيشه‌ره‌و ئه‌ندامی ریکخستنی کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان و دواتر له‌ تیپی ۵۷ی سهرگرمه‌ بوو به‌ پيشمه‌رگه و له‌ هه‌ره‌تی لاویدا تووشی

نه خوښی شپږپه نجه بوو و مالئاوایی هه تاهه تایی له ژیان کرد. پزگاری
 عومه ری سهیید علی، ئیسته له ژیاندا ماوه. یاسین شهریف، زیره کی
 قوتابخانه که بوو، هه موو سالیک به پله یی که م ده رده چوو، هیچ زانیارییه کم
 له سه ر میژووی ژیانی نییه. هه روه ها هه قال ماموستا نووری توفیق، که
 ئه ویش له هه ره تی لاویدا کوچی دواپی کرد، که ئاموزای پپشپه وی ماموستا
 ته ها بوو. ریپوار فه تاح، چاره نووسی نادیاره. ئازاد خانه قینی له کاره ساتی
 هه کاری شه هید بوو. ماجیدی پاسوک، هه روه ها زاهیر له تپی ۵۵
 قه رده داغ پپشمه رگه بوو. ئاکوی فه ره جی خه یات شه هید بوو. که مال ناسرا
 بوو به «به که مال له دان سه گ»، له ناو پارتی دیموکراتی کوردستان بوو
 به پپشمه رگه و ته ها مه حوی قوتابخانه ی ته واو کرد و ئیسته له سلیمانی
 پزیشکه. ئه حمه دی حاجی عه بدوللا ناسراوه به ئه حه ی حاجی عه بدوللا،
 له ناو یه کیتیدا بوو به پپشمه رگه. نه ریمان، برای «مه ریوانه شبر». داوای
 لیپوردنیش ده که م به وه ی ناوی سه رده می هاوړپییانی قوتابخانه ی سه ره تایی
 و ئه و هاوړپییانه ی گه ره کم له یاد نه ماوه. ئه مه کورته یه ک له ژیانی مندالیی
 هاوړپی خوښه ویستم «یاسه هه تیو» و دواتر له کو تایی سالی ۱۹۷۹ دا
 بووم به پپشمه رگه و یاسینیش له سالی ۱۹۷۸ دا ببوو به پپشمه رگه له ناو
 یه کیتی نیشتمانی، به لام له بالی بزووتنه وه ی سو سیالیست. به داخه وه کیشه
 و مملانیی حیزبی هه ر له سه ره تایی دروستبوونی حیزبه کانه وه، تاکوو
 ئیسته ش کوردستان ئازاد کراوه و حیزب و حکومتی هه ریمی کوردستان
 و په رله مان له ئارادایه، کیشه و گرفته کان پرویان له زیادبوونه نه ک
 که مکردنه وه. ده مه ویته به میژووی پروداو و کاره ساتی ئه و گیروگرفتانه دا
 بگه پیمه وه، که گیرانه وه یان بوونه ته مایه ی سه رنیشان و جگه له کورد
 کوشتن، هیچ سوودیکی تری به میله ته که مان نه گه یاندووه، ئه مه سه ره رای
 ئه وه ی زورترین سه رکرده و فه رمانده و تیکوشه ری دیرینی قاره منی تیا
 بوونه ته قوربانی.

مستهفا چاورپەش^۱ لە کتیبی «یادەوهرییهکان» یدا دەلیت:

یەکتیبی نیشتمانی که ئەوکات لە چەند بالیک پیک هاتبوو (کۆمەلە، بزووتنەو، خەتی گشتی)، لە دروستبوونی یەکتیبیەو لەگەڵ هەموو کارە باشەکان و پیکەو ئیشکردن، کیشمەکیش هەر هەبوو. پاش گەرانهو هەموومان، سەرکردایەتی لەسەر سنوور گەراییەو لە سیکوچکە ی تورکیاوە، بارەگای سەرکردایەتی لە دۆلەکوکە و دوایی دۆلەنی و دواتریش لە نیوزەنگ بوو. ئەو کاتەش دکتۆر مەحموود عوسمان و شەمسەدین موفتی هاتبوونەو، پۆژانە کیشە دروست دەبوو، هیلاکی و نەبوونی و هەژاری پێشمەرگە دیار بوو. برادەرانی بزووتنەو؛ کاک رەسوول مامەند و دکتۆر مەحموود عوسمان و هەقالەکانیان، بارەگاکیان برده «ئەوبەری شینی بۆ دۆلەتوو و گۆرەشیر». ئەو بەرپزانی سەرکردایەتیان دەکردن، کهمیش نەبوون، ئەوانە ی لەبیرمە: (رەسوول مامەند، دکتۆر مەحموود عوسمان، حاجی ئیبراهیم، سەبید کاکە، قادر جەباری)، هەندیکی تریش بوون. ئەمەش دەنگی دایەو و بەیانیان دەرکرد و جیاپوونەو هە ی خویان ئاشکرا کرد. پاش ئەو هە ی هەردوو لا هەولی جدیدی زۆر دەدەن هەریەکه و زۆرتین کادر و پێشمەرگە بەلای خویاندا رابکیشن و لەگەڵ خویاندا ببین، لە هەریمەکانیش هەر بەو شیوەیە بوو، لە «هەریمی ۳» ی شارباژێر، عوسمانی قادر مەوەر بزووتنەو بوو، بە حوکمی ئەو هە ی پەيوەندی باشمان بە کادر و پێشمەرگەکانی کۆمەلەو هەبوون، هەولی ئەو م دەدا هەریمەکه کیشە ی تی نەکهویت. رەسوول مامەندیش وەلامیان بۆ عوسمانی قادر مەوەر نارذبوو بەو هە ی رۆلی خوی ببینیت و هیز جیا بکاتەو، واتە لەناو یەکتیبیدا هیزەکان ببینە دوو بەش و هیزیک لەگەڵ خوی بەریتە ناو بزووتنەو...

۱. یادەوهرییهکان، مستهفا چاورپەش، چاپی یەکه م، چاپخانە ی سەردەم، سالی ۲۰۱۴، (پاشکوی ژماره ۱۶۰).

پاش ئه‌وه‌ی مسته‌فا چاوپرەش داوا له‌ عوسمانی قادر منه‌وهر ده‌کات و ده‌لیت: کاک عوسمان، براده‌رانی خۆمان له‌ نیوزه‌نگن بۆچی پیکه‌وه‌ نه‌چین بۆ نیوزه‌نگ، هەر هیچ نه‌بی‌ت بتوانین رۆلمان هه‌بی‌ت له‌ و جیا‌بوونه‌وه‌یه‌دا، عوسمانیش وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌لیت: منیش پیم باشه‌. له‌ و ده‌مه‌شدا سه‌ره‌تای رۆوخانی محه‌مه‌د‌رەزا شا بوو، هاتوچۆی نیو شاره‌کان بی کۆنترۆل ده‌بی‌ت و مسته‌فاش له‌گه‌ل عوسمانی قادر منه‌وهر ده‌چنه‌ شاری سه‌رده‌شت، بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ سه‌رکردایه‌تی له‌ نیوزه‌نگ. له‌نیو شاردا هه‌ردوو لا به‌رپیکه‌وت چاویان به‌ زۆربه‌ی زۆری سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌ ده‌که‌وی‌ت و هەر له‌ویشدا عوسمانی قادر منه‌وهر له‌گه‌لیاندا ده‌رۆات و مسته‌فا چاوپرەش به‌جی ده‌لیت. دواتر مسته‌فا چاوپرەش له‌ ئیران له‌ شاری سه‌رده‌شت نامه‌یه‌ک بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌نیریت به‌وه‌ی ناتوانم بیم بۆ لاتان بۆ سه‌رکردایه‌تی له‌ نیوزه‌نگ، چونکه‌ عوسمانی قادر منه‌وهر لیم جیا بووه‌ته‌وه‌ و له‌گه‌ل براده‌رانی سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌دا رۆشتوو و منیش ده‌بی‌ت فریا بکه‌وم بگه‌رپیمه‌وه‌ شارباژێر، نه‌با عوسمانی قادر منه‌وهر هیزه‌که‌ له‌گه‌ل خۆیدا ببات. دواتر هه‌ردوو لایان به‌جیا ده‌گه‌رپینه‌وه‌ و «مام ئاراس» که‌ فه‌رمانده‌ی که‌رتی دوو و جیگری هه‌ریمی سیی شارباژێر بوو، له‌گه‌ل هیزه‌که‌ی عوسمانی قادر منه‌وهر ده‌رۆات و ده‌چیته‌ ناو بزووتنه‌وه‌ که‌ پیشتر یه‌کی‌تی بووه‌ له‌گه‌ل هه‌ریمه‌که‌ی مسته‌فا چاوپرەش، دواتر ده‌لیت: به‌داخه‌وه‌ «مام ئاراس» له‌ شه‌ری ناوخۆدا له‌ شاره‌زور شه‌هید بوو...^۱

ئه‌م په‌ره‌گرافانه‌ی سه‌ره‌وه‌، قسه‌ و گێرانه‌وه‌ی مسته‌فا چاوپرەشه‌ که‌ ئیستا و له‌ کاتی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م یاده‌وه‌رییه‌مدا ئه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی یه‌کی‌تی نیشتمانی کوردستانه‌، به‌رپیزی باس له‌ راستی میژووی چه‌ند ساله‌ی خه‌باتی چه‌کداریی شاخ ده‌کات و ئاماژه‌ی راسته‌قینه‌ به‌ جۆری جیا‌بوونه‌وه‌ی

۱. یاده‌وه‌رییه‌کان، مسته‌فا چاوپرەش، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سالی ۲۰۱۴ (پاشکۆی ژماره‌ ۱۶۰).

ئەو تىكۆشەرەنە دەدات كە لەناو يەكيتىي نىشتمانىي كوردستاندا رۆلى كارىگەريان هەبوو. بەلام لە گىرانهوئەي ميژووي خەباتگىراندا، بىريزي بە خەبات و تىكۆشەنى هېچ پيشمەرگەيەك و كادر و فەرماندە و سەرکردە و دلسۆزى شورشگىرانى كوردى نەكردوو.

هەرۆهە تىكۆشەرى دىرىنى سەرکردەي ئالاي شورش؛ پشكو نەجمەدين، باس لە كورته ميژوويەي كى جۆرى چەككردنى فەرماندە مام ئاراس و پيشمەرگەكانى كەرتەكەي دەكات و بە چ شيوازىك پلانى دارشتنى چەككردنى مام ئاراس دەكات، «مام ئاراس» لەبەر ئەوئەي پيشمەرگەيەي كى دەستكەرەو بوو، سلى هەموو كاريكى نەگونجاوى لە كاتى هيرشكردندا بەرامبەر لى دەكرا، بۆيە وتەي «يا الله» بۆ چەككردنى مام ئاراس و پيشمەرگەكانى بووئە وشەي نەينى و كاتىك دەلین «يا الله»، هەر هەموو پەلامارى تەفەنگەكان دەدەن.

ماموستا پشكو نەجمەدين لە كتيبەكەي؛ «ئەزمون و ياد» دا دەلایت: من زۆربەي كات لەگەل وەهاب و كەرتەكەيدا دەگەرەم و هەلسوكەوتم دەكرد، ئەگەرچى بە كادريكى عەسكەري توند و بەزەبر ناوى رۆشتبوو، ديسانيش پياويكى ئازا و بزىو و وريا و رەوشتبەرز بوو. لە گوندى «پارەزان» بووين و هەوالى كەرتىكى سۆسياليسىتمان وەرگرت كە «ئاسۆي قومرى» يان لەگەلدايە و لە گوندىكى دەوروبەرى «چوارتا» ن، وەهاب گوتى: دەرۆين چەكيان دەكەين، ئاسۆي قومرى سەر بە موخابەرەتە و بەپيى هەوالى ريكخستەكانى ناوشار؛ دەولەت بۆ دەستووشاندن و ئاژاوه ناردوويەتى. دۆل بە دۆل و شاخ وەرپى كەوتين و نيوەشەو گەيشتینه گوندى تايەن. لەنيو گوندا دابەش بووين، پشوومان دا و شيوومان خوارد، پىخەفمان هەلگرت و بۆ مالى خودا. لەو رۆژگارەدا زۆربەي كارەساتەكان لە مزگەوتدا دەقەومان، چونكە جيگەي حەوانەوئەي هەمووان بوو.

۱. ئەزمون و ياد ئالاي شورش و حىكايەتەكانى زيندان، بەرگى يەكەم و دووهم سالى ۱۹۷۸-۱۹۸۳، پشكو نەجمەدين، چاپى يەكەم، ل ۱۲۸.

سۆسیالیست پیش ئیمة له مزگه وتدا جیگیان گرتبوو، سلاومان کرد و پیمان
 گوتن: ئەمشه و دهمانه ویت پیکه وه بخه وین و هه ندیک قسه و باسیش له سه ر
 چۆنیه تی ریکخستنی کاروباره کانمان بکهین. ئیمة پلانی خۆمان دانابوو.
 ئەوان نزیک (۲۰) چه کدار و ئیمة ش به ژماره هه ر هینده ده بووین. مام
 ئاراس و عه بدوللا هه مزه لیپرسراویان بوون. وه هاب و من، مام ئاراسمان
 خسته نیوانی خۆمان و پیشمه رگه کانی دیکه ش هه ر که سه و کاری خۆی پی
 سپیردرا بوو. پاش که میک گفتوگو و قسه و باس، ئیدی په رله ی «یا الله» بو
 به دهستیکی په لامار و زۆرانبازی ئەو پیشمه رگانه ی پیش چه ند چرکه یه ک
 پیکه وه قسانیان ده کرد و به یه کترینین گه شابوونه وه، ژیانیان که وته سه ر
 په له پیتکه ی چه کی یه کتر، کاره که زۆری نه خایاند و ته قه شی تیدا نه کرا و
 خۆینی تیدا نه پڑا، هه موویانمان چه ک کرد و دهستی «ئاسۆ» مان له
 پشته وه شه ته ک دا له جیدا. جگه له ئاسۆی قومری و نووره کۆپه، ئەوانی
 دیکه مان ئازاد کردن. هه ر ئەو شه وه به ره و شارباژیپر و پاشان «بله کی» ی
 ئەو دیوی بناری سورکیو به دیل و دهستکه وته وه رۆیشتین. پاش چه ند
 رۆژیک، به فه رمانی سه رکردایه تی یه کیتی؛ چه که کان بو سۆسیالیست
 گه رینرانه وه، ئاسۆی قومرییش که هیچ گومانیک له وه دا نه بوو باوه رپیکراوی
 موخابه راته، ئازاد کرا و له گول کالتری پی نه گوترا. ئاسۆ یه کسه ر گه رایه وه
 شار و وه کوو درنده ترین فه رمانده ی جاش بوویه بکوژی دهیان پیشمه رگه
 و خه لکی بیگونا هه دهیانگوت: ئەو رۆژه ی مام ئاراس و مه فره زه که ی بی
 چه ک ده گه رینه وه باره گاکه یان له بله کی، هه ردوو په حمه تی؛ عوسمانی قادر
 منه وه ره و مام هیرش سه رگه رمی گفتوگو و مشتومر ده بن و باس له
 هۆکاری کیشه و گرفته کانی نیوان یه کیتی و سۆسیالیست ده که ن، عوسمان
 ده لیت: یه کیتی پاوانخواز و شه رفرۆشه و هیچ گرووپ و لایه نیکی پی
 قبول ناکریت و شه ر له گه ل ئاسمانیشدا ده کات. مام هیرش ده بیژیت: وا
 نییه، ئیوه خۆتان پۆخله واتن و هیزه کانتان پرن له که سانی گومانلیکراو...
 ده نگه دهنگی ئەمان تا دیت هه لده کشیت و له پر مام ئاراس و کۆمه له که ی

خۆيان به ژووردا دهكهن و... عوسمان دهلّيت: ئه وه چييه؟ ئه ي چه كه كانتان
كوان؟ مام ئاراس دهلّيت: وه هاب چه كي كردين. عوسمانى قووشقى ده بئيت
و دهلّيت: ئه مهش خه تاي ئيمه يه، هه ي مام! مام هيرش و عوسمان، هاوري
خوشه ويستي يه كدى بوون و پاشتر هه ريه ك له كات و شويني جىادا شه هيد
كران.

ماموستا پشكو نه جمه دين ئه وه ي كه خوى بينويه تي و خودى خوشى
به شداربووى نيو ئه و چيروك و به سه ره اته يه، لى منيش ده مه وييت ئه نگوست
بخه مه سه ر هه نديك راستى و دروستى ئه و ميژووه كه زور گرنگه له لام،
چونكه ئه م رووداو و به سه ره اته انه به شيكى گه وره و گرنگى نيو خه باتى
ئه و شوپرشانه ن كه له رابردوودا له لايه ن چه ندين حيزبه وه كراون و
هه ريه كه شيان خاوه نى زورترين قوربانيدانن. دوو هه فته دواى ئه وه ي «مام
ئاراس» و هيزه كه ي چه ك بكرين، من به ريكه وت له شارباژيردا بووم له
گوندى عازهبان، ئوتومبيليكى پيكاپى «شوفرليت» ي پشت به تال به چه ن
نه فه ريكه وه وه رگه رابوو و له نيوانياندا چه ند پيشمه رگه يه كي ناسراوى
تيا بوو، يه كيكيان به ناوى «له تيف»؛ هه مان پيشمه رگه ي هيزه كه ي «مام
ئاراس» بوو، له و رووداوهدا گيانى له ده ست دابوو و مالنوايى هه تاهه تايى
له ژيان كردبوو. دوو پيشمه رگه ي ناسراو، هه ردووكيان به هه مان شيوه
له هيزه كه ي «مام ئاراس» دا بوون، واته سو سياليست بوون، يه كيكيان به
ناوى «نه جم هونگه ريئى» و ئه وي تريشيان به ناوى «كه ريمى داده مه نه»،
ناسراو بوو به «دكتور چالاك» و هه ردووكيان قاچيان شكابوو. به لام له
راستيدا نازانم هو كاري چى بوو له و كاته دا له گه ل «مام ئاراس» دا نه بوون،
ده نا ئه وانيش چه ك ده كران و په نگه تووشى ئه و رووداوى هاتوچويه ش
نه بوونايه و نه له تيف كوچى دوايى بكردايه و نه نه جم هونگه ريئى و
كه ريمى داده مه نه ش (دكتور چالاك) قاچيان بشكايه. خه لكى گونده كه، به
گه وره و بچووكه وه غه مگين و په شوكاو بوون، ده نكي گريان و له خودانى
دايكان و خوشكانى كوچكردووان، ته واوى بالنده كانى سه ر دره خته كانى

گوندی غەمبار کەردبوون و تەنانەت مەلەکانیش بەسەر ئاسمانی گوندەکاندا
 کۆچی گەرمیان و کۆیستانیان نەدەکرد. دەنگی گریانی خوشک و دایکانی
 کۆچکردووان، سەدان ئاوازی غەمگینی لێ دروست دەبوون و فرمیسکی
 ئازیزان زەویی تەر کەردبوو، تەمیک بە پانتایی سەر ئاسمانی گوندەکاندا
 بەری پوژی گرتبوو، لەپەر باران دەباری و سەر زەوی بۆنی فرمیسکی
 گرتبوو. هەندیک لە دانیشتووانی گوندەکان بەسەر گوێسەبانەکانی خانووە
 قورپینەکانەو غەمبار و ئەسرین لە چاویاندا قەتیس مابوو و دەگریان،
 پیاوان لە دەوری تەرمەکاندا پەشوکاو ببوون، تەرمیک لە ژێر ئۆتۆمبیل
 و تەرمیک لە دووری چەند مەتریکەو؛ جۆگەلەیهکی خۆینی دروست
 کەردبوو و منیکی شەکەت و ماندوو نەمدەزانی چی بکەم و چۆن هاوکار
 بێم لەو کارەساتە جەرگبەرە پەر تراژیدیایە. حاجی محەمەدی پەدین سپی
 بە گۆچانەکیەو پەرسپاری ئاراستە کردم و وتی: هەتیوێ رێوێ، تۆ چ
 کارەیت و چی دەکەیت لەم گوندە؟ منیش وتم: من پێشمەرگەیی یەکتیم و
 دەمەوێت بەرەو سەرکردایەتی بڕۆم... ئەو دەم سەرکردایەتی لە ناوزەنگ
 بوو. حاجی محەمەد بە قورگی پەر گریانەو و بە دەستە لەرزێوێکەیی
 و گۆچانەکی دەستیەو و وتی: هەتیوێ رێوێ، دە باشە ساتیک بوەستە!
 مندالیکی نارد بەدوای لاویکدا، دیارە کەسی نزیکی خۆی بوو، پێی وت: ئەم
 پێشمەرگەیی بەرە با یارمەتی ئەو دوو پێشمەرگە بریندارە بدات، بەلام با
 کەسی ناو ئاویی نەزانیت، چونکە هەردووکیان بە برینداری دوو شەوێ لەنیو
 ئەو دۆلەدا شار دوومانەتەو. منیش لە پروداوی وەرگەرانی ئەو ئۆتۆمبیلە
 و کۆچکردنی لەتیف، شەرم تەواو دایگرتبووم کە پێیان بلیم برسیمە و
 شەکەت و ماندوو بوونم پێوێ دیار بوو، تەواو بێهیز بوو بووم، چونکە لە
 شەوی رابردووێو هێچم نەخواردبوو، هێچ شوینیک نەبوو بووێ شوینی
 حەوانەوێم. کورپە لاوێکە پێشمەرگەوت و بە دووری نیوکاتژمیر رێکردن و
 لە دۆلیکدا بە دیداری دوو پێشمەرگە بریندارە کە شاد بووم، ئەوانیش بریتی
 بوون لە «نەجم هۆنگەرینی» ناسراو بە «خالە نەجم» و کەریمی دادە

مەنە ناسراو بە «دکتۆر چالاک» و ھەردووکیان لەبەر ئەوەی پێویستییان بە ھاوکاریکردن بوو، زۆر خۆشحال بوون و داوایان لەو کۆرپە لاوە کرد بەوەی دوو ھێستریان بۆ پەیدا بکات و دواتر لە گوندەکەى تر تەسلىمى کەسىكى ترى باوەرپێکراوى خۆيان دەکەنەوہ.

لە راستیدا من چەکم پێ نەبوو، ئەوانیش ھێندە ئاواتەخوای ئەوہ بوون کە خۆيان دەرباز بکەن و بگەنە ھاوڕێکانیان، واتە کەرتەکەى «مام ئاراس»، ھىچ پرسىارىکىان لى نەکردم، خالە نەجم ھۆنگەرینى تاقمەکەى خۆى دامى و تەفەنگەکەى بە خۆى بوو، کەرىمى دادە مەنەش (دکتۆر چالاک) تاقم و تەفەنگى خۆى بە خۆى بوو، ئەوان بە قاچى شکاوەوہ بە سواری ھىستەرەوہ و منىش شەو و پۆژیکە نانم نەخواردووہ و گوند بە گوندى شارباژێر (بزەنگيان، گورگەيەر، نۆدى، چنگيان، کانى ماسى، قەيماسە، موبەرە، مامەخەلان، چالەخەزینە) و بە شاخى سوریندا سەر کەوتین و گەيشتىنە بلەکى. لە ھەرىەکىک لەم گوندانەدا دوو ھىستەرم بۆ پەيدا دەکردن و لە گوندەکەى تردا تەسلىم دەکردنەوہ و ئەوانىش رەوانەى خاوەنەکانيان دەکردنەوہ، من يەکىتى و ئەوانىش برىندارى سۆسىالىست، من بى چەک و ئەوان چەکار... کاتىک گەيشتىنە «بلەکى» بە دیوى ئىراندا، چووینە دیوہخانى کوپخا مەحموود، لەوى مام ئاراسم بىنى و لەگەل ھاوہلەکانى، برىتى بوون: لە مەحموود مەمەد (خولەى حەمە تاتە) و رەئووفە سوور، دیارى، ناوى باوکى نازانم و ناوى نەینى بوو، ئاسۆى قومرى و نوورەکوپە کە پىشتەر دەستگىر کرابوون و بە وتەى خۆيان ھەلھاتبوون. ئاسۆى قومرى سکالای ئەوہى دەکرد گوايە لەلایەن جەلالىيەکانەوہ داواى ھەزار دىنارىان لى کردووہ و بەو مەرچەش وەھاب ئازادى بکردايە. لەیادمە ئاسۆى قومرى دەيگوت: قومرى دایکم ھاتووہ بۆ لای وەھابە کەچەلى جەلالى و داواى ھەزار دىنارى لى کردووم، بۆ ئەوہى بە کەفالت ئازادم بکەن. منىش وەلامم بۆ قومرى دایکم ناردووہ (ئەوکات ماللەکەيان لە باخى شىخ لەتيف بوو)، گوايە قومرى دایكى ئاسۆ ھەژار و نەدار بووہ و ئەو برە پارەيەى بۆ

پهيدا نه كراوه بۆ ئه وهى كورپه كهى ئازاد بكن و داواى هاوكاريكردنى له
 دراوسى و خهلكى گه رپهك كردوو، ئه وانيش هاوكارييان كردوو (ته نانه ت
 ههنديك كهس ده يانگوت گوايه سواليشى بۆ كردوو) و هه زار ديناره كهى
 بۆ وه هاب هيناوه و پاره كه يان له قومريى داىكى ئاسۆ وه رگرتوو و
 پييان راگه ياندوو تو بگه رپره وه و ئيمه ش پاش چهند رۆژيک ئاسۆ و
 نووره كو په ئازاد ده كه ين و قومرييش گه راوه ته وه بۆ سلیمانى و دواتر
 جه لالييه كان به لینه كه يان نه هيناوه ته دى و ئاسۆ و نووره كو په يان ئازاد
 نه كردوو، تا وه كوو خو يان را يان كردوو و گوند به گونده كان رپيان كردوو
 تا كوو گه يشتوو نه ته وه به مام ئاراس. هاوه له كانى ئاسۆى قومريى كاتيک
 چيروكى خو ده ر باز كردن و هاوكاريكردنى داىكى له دراوسى و خهلكى
 گه رپهك ده گي رايه وه، هينده به حه ماسه ت و دلتيكى پر له قين وشه كانى له
 زار ده هاتنه ده ر، هيندهى نه ده مان هه ر له وي دا بريارى ته سلیمبوونه وهى
 خو ي بدات و جار جاريش ده يروانيه من و جنيوى به جه لالييه كان ده دا.
 كاتيک دواى چه ندين جار و بۆ يه كه م جار ياسه هه تيوم (مام ئاراس)
 بينيه وه، ئيتر چاوم پر بوو له فرميسك و ناوى ياسه هه تيو بۆ چهند سالى
 نووسينه وهى ميژووم له بير چوو وه وه و ناوى مام ئاراس بووه وي ردى سه ر
 زمانم. له رووخساريدا، ميژووى چاره نووسى گه ليكم تي دا به دى ده كرد.
 له و كاتانه وهى من كه تامه زروى خو ينده نه وهى ميژووى سه ركه وتنه كانى
 شو رپه كهى كوبا بووم، هه ر له و نيگايه دا هه مان پاله وانيتيى جي قارام له
 توانا و دل سو زى و خه باتگيريكى وه ك مام ئاراسم ده بينيه وه. له راستيدا تا
 ئيستاش من پيم وايه مام ئاراس واته جي قارا و جي قاراش واته مام ئاراس
 له ميژووى شو رپه شى نو يى نه ته وهى كوردا، ئه مه ش ليكدانه وهى من بوو.
 كاتيک بۆ يه كه م جار به ديدارى ياسه هه تيو شاد بوومه وه، من به چاوى
 فرميسكه وه و مام ئاراسى هاوپيى منداليم به زه رده خه نه وه و به به ر چاوى
 هه موو پيشمه رگه چه كراوه كانه وه له به رم هه ستا و توند باوه شى پيدا كردم
 و به داخه وه زه رده خه نه كهى بوو به گريان و ليوارى يه خه ي كراسه كهى ته ر

کردم، كهوته پرسيار و پيى گوتم: دواى قوتابخانهى سهرهتايى چوارباخ، چيت بهسهر هات؟ و منيش گوتم: ئه و ئاوهى تو بۆت رشتين، پيى ئيمهشى تهر كرد. ئهى پيشينان نه يانگوتتووه گهره ئا و دهريژى و بچووك پيى لى دهخات، مهگهر ياسين گيان تو له من گهرهتر نيت؟ مام ئاراس وتى: ههتيو، تو ئيستهش وا دهزاني منداله عهجوولهكاني چوارباخين! دهمت داخه، ئيسته من مام ئاراسم و توش شههاب... وتم: باشه، من ههر ياسه ههتيوهكه م پي خوشتره، وهك له مام ئاراسهكهى ئيستات. ئهويش وهلامى دامهوه: تو ئيستهش به ئهقلى مندالى رهفتار دهكەيت، ئيسته ئيمه نوينهري ميللهتيكين و دهبيت گياني خومانيان بو فيدا بكهين.

نازناوى مام ئاراس وهك ناوى نهينيى ئه و بوو له ريكخستنهكاني شار له سهرهتادا كه ئه م ناوهى ناوى هاوريى خوشهويستى ئاراسى حاجى حسين بوو، ئهويش كورى گهرهكى چوارباخ بوو، كاتيک مام ئاراس چووه شاخ، ئاراسى حاجى حسينيش دواى تهواوکردنى كوليژى ماف له زانكوى بهغدا، دهستبهجى پهيوهندی دهكات به مام ئاراس و دهبيته پيشمههرگه، بهلام بهداخهوه دواى چل رۆژ له پيشمههرگايهتى؛ شههيد دهبيت، ياسين ئيتر دواى ئهوه بهتهواوى ناوى مام ئاراسى ههگرتهبوو. مام ئاراس جگه لهوهى فهرماندهيهكى قارهمان و چاونهترسى شاخ بوو، سهرکردهيهكى وريا و چالاكى ريکخستنهكاني شار بوو، خاوهنى چهدين چالاكى بوو دژى رژيمي بهعس، لهگهله ههموو ئەمانهشدا ههميشه دهم به زهردهخهنه و قسهخوش بوو، گهنجىكى تا بليى رۆحسووک بوو، خاوهن قسه و بريار و كهسايهتیی تايبهت به خوى بوو. لهيادمه كاتيک ويستم لهگهله ئواندا بگهريمهوه بو سهرکرديهتى له ناوزهنگ و ئهوانيش به ههمان شيوه دهيانويست بگهرينهوه بو سهرکرديهتى حسك كه له دۆلهتوو بوو، ههردوو سهرکرديهتى نزىكى يهك و بهرامبهر به يهك بوون (له كوتايى ئه م ميژووهدا باس له دوورى و نزىكى ههردوو سهرکرديهتییيهكان دهكهم كه چهنده پيکهوه ئاسووده و تهبا بوون). مام ئاراس زور وردبين و له ههموومان تيگهيشتووتر بوو، پيى

گوتین: «برایان، ئه وهی که ئیمه له لایه ن برایانی یه کیتییه وه چه ک کراوین، نابیت کهس بزانییت و بو شانی ههردوولامان جوان نییه.» مهحموود محمه د (خولهی حه مه تاته) وه لامي دایه وه و گوتی: «له گه ل ریزم بو کاک شه هاب، مه لی برایانی یه کیتی، بلی جه لالییه کان.» ئاسوی قومریش گوتی: «بلی جاش جه لالییه کانی به کره جو.» مام ئاراس فه رمانده یه ک بوو رولی سه رکردایه تی ده بیینی و گوتی: «برایان، وهختی ئه و قسانه نییه و ته نها کاتمان لی که م ده کاته وه، ریگایه کی دوورودریژمان له به ره...» بو رۆژی دواتر سه ره له به یانی به ری که وتین، به لام نازانم خاله نه جم و دکتور چالاک چییان لی هات، دیار بوو ئه وان به ئوتومبیل په وانهی نه خووشخانه کانی ئیرانیان کردبوون.

مام ئاراس بانگی کردمه ئه ملاوه و گوتی: «شه هاب گیان، تو که بوویت به پیشمه رگه، بیگومان له ههستی دهروونیکی پاکه وه و زولم و زوریت پی قبول نه کراوه، ئه وهش بووه ته هوکاری ئه وهی به رگری له خاک و نیشتمان و گه لیکی چه وساوهی وهک میله تهی کورد بکه یت...» گوته شیرینه کانی هاوپی خوشه ویستی مندالیم و ئیسته ش له بله کیی کوردستانی رۆژه لاتدا، جاریکی تر منی گه رانده وه بو ئه و منداله ی له خیزانیکی هه ژاری خوړاگر به رامبه ر به هه موو ئه زموونه ناخوشه کانی ژیان به سه ر مندالیکی ته مه ن هه شت نو سالانی وهک یاسین گیان، که باوکی له پی به رگریکردن له شه ره فی کورد و حاکی کوردستاندا خوینی به خشی و په عنای دایکی یاسه هه تیو، مام ئاراسی شوړشگیزی به ره هم هانی. دایه په عنای دایکی مام ئاراس، له و کاته وهی هاوسه ره که ی تیکۆشه ری شاخ و دۆل و چیاکانی کوردستان ده بییت، هه میشه به رووی خوش و نه فره ت له دوژمن؛ هاوکاری تیکۆشه رانی شاخ و شار ده بییت. کاتیک جه سته ی خویناویی هاوسه ره که ی له کونجی به ر ده رگای ماله که یدا له توپی به تانییه وه که وه فری ده دریت، وره ی پۆلایین و خوړاگری زیاتر ده بییت و ماله که ی ده بیته حه شارگه ی ئه ندامانی ریکخسته نه نه یینییه کانی ناوشار. هه ر کاتیکیش هیزی پیشمه رگه

بۆ دەستووشاندىن لە دوژمن بهاتنايه ته نيو شار، رهنا خانى داىكى مام
 ئاراس به هوتافكيشان و «يان كوردستان يان نه مان» پيش خهلكى گه رهك
 ده كهوت و ورهى به رزى ده به خشيه خهلكى گه رهك و پيشمه رگهش به
 سروودى نيشتيمانىيه وه رووبه رووى دوژمن ده بوونه وه... بهم شيوهيه
 گه شته كه مان به ره و سه ركردايه تى له «بله كى» وه دهستى پى كرد و له دۆلى
 و دووچومان و ئالان و ناوچهى سيوهيل و گله سووره مان برى و ته واو
 شه كهت و ماندوو بوووين. به لام من و مام ئاراس له بهر ئه وهى هاو پى
 مندالىي يه كتر و دانىشتووى يه ك گه رهك بوووين، به دهم ريگه وه باسما
 له ياده وه ريبه كانى رابردوو مان ده كرد و بيزارى و ماندوو بوونمان پيوه
 ديار نه بوو. ئه وهى زور ناره حه تى كرد بوووين، هيچ كه سيكمان چه كمان پى
 نه بوو. كاتيك گه يشتينه گوندى بيژوى، بۆ حه وانه وه و پشوودان روومان له
 چه ند مالىك كرد، من به ژنه كه م گوت: «نه بيته ئه رك و ماندوو بوون، ميوان
 راده گرن؟» وه لامى دايه وه و گوتى: «ئيوه چ كارهن؟» مام ئاراسيش له
 وه لامدا گوتى: «ئيمه پيشمه رگه ي ئه و ديويين...» ژنه كهش گوتى: «ئه ي كوا
 چه كه كانتان؟» هه ردوو كمان زور شه رمه ران بوووين و گوتم: «چه كمان له
 سه ركردايه تيبه» و گوتى: «ترحيو له م پيشمه رگانه، ئاوا كوردستانى عيراق
 رزگار ده كه ن! من ئه قلم بيت ئيوه قاچاخچين و لىتان قه وماوه، راويان ناون
 و هيستره كانتان هه له اتوون...» له راستيدا ئه و قسه يه بۆ ئيمه زور ناخوش
 بوو، گوتى: «شه هاب گيان، ئه مهش به زمى كوردايه تى! گه ر يه كىتى ئيمه ي
 چه ك نه كردايه، ئيمه كارمان به ئيره چى ده بوو! خو ئه وه كرديشيانين به
 قاچاخچى...» منيش دهستم كرد به پيكه نين و گوتى: «پيم نالىيت به چى
 پيده كه نيت؟» منيش گوتم: «مام ئاراس گيان، به قاچاخچيه كى وه ك تو
 پيده كه نم...» هاو پى پيشمه رگه كانى ترمان چوو بوونه مالان و پشوويان
 دابوو و خواردنيان بۆ ئاماده كرد بوون، ئه وهى كه نانى نه خوارد بوو؛ من و
 مام ئاراس بوووين، به لام دواتر له گوندى قه له رهش تووشمان بوو به مالىكه وه،
 له وى پشوومان دا. له راستيدا هيچ خه بهر و باسى سه ركردايه تيمان ده زانى،

نه خه بهری براده رانی ئەودیو، چونکه ئیمة له کوردستانی رۆژه لاتدا به رهو سه رکردایه تی به ری که وتبووین. دواتر چووینه ئەشکان و بیوران و شهویک له قوله هه رمی نه خو شخانه ی شو رشی لی بوو، شه ومان رۆژ کرده وه، به رهو زه لی و شینی کۆتاییمان به گه شته که هینا. سه رکردایه تی یه کیتی له ناوزهنگ بوو، سه رکردایه تی سو سیالیست (حسک) له دۆله توو بوو، به مام ئاراسم گوت: «من ده چم بۆ ناوزهنگ و تۆش کارهکانی خۆت جیبه جی بکه.» دیار بوو ئەو ماوه یه ئیمة به ریوه بووین، سو سیالیست و یه کیتی ریگ که وتبوون و هه والی ئەوه یان پی گه یشتبوو به وه ی بگه ریینه وه بۆ دیوی کوردستانی باشوور و له وی چه که کانیا ن و هه ر بگرنه وه. مام ئاراس گوتی: «ئیمة به و حاله گه یشتووینه ته ئیره، جاریکی تر بگه ریینه وه هه ر وا ئاسان نییه!» له سه ر داواکاری ی مام ئاراس، بۆ هه فته یه ک له گه لیاندا مامه وه. من و مام ئاراس و خوله ی هه مه تاته و ره ئووفه سوور و ئاسوی قومری و نووره کۆپه له خیمه یه کدا ده خه وتین. له وه ریشمانه وه چه ند خیمه یه کی تری لی بوو، له ناویاندا ئافره تیک به ناوی «زه کیه» تیایدا ده ژیا، کورته بالایه کی قسه خو ش و خرپیلانه بوو. منیش دواتر به مام ئاراسم گوت ده چم بۆ ناوزهنگ. نامه یه کی دامی به تیپ به سترابوو و گوتی: «که چوو یته ئەوبه ر، بیده به مه لا به ختیار.» پیشمه رگه خو وره وشتی به رز بوو، من نه مده زانی نامه که ی مام ئاراس چیی تیا یه، پاشان ئەوه کاری من نه بوو بیکه مه وه. که گه یشتمه لای مه لا به ختیار، له خیمه یه کدا بوو، ده سته جلی خاکی مه یله وسه وزی کالی که تافی له به ردا بوو. منیش هه موو ئەو رووداو و به سه رهاته ی هاتنی نه جم هۆنگه ری نی و که ریمی داده مه نه و هاتنی خو مانم بۆ گێرپرایه وه، مه لا به ختیار گوتی: «حسک چۆن ده بی نی؟» منیش گوتم: «هیزی پیشمه رگه هه می شه گیانی خو ی به خت ده کات و قوربانی ده دات، (حسک) یش به قوربانیدانی شه هیده کانیا ن چه ک په یدا ده که ن و به رگری ده که ن.» ئەو یش له وه لامدا گوتی: «هیچ گه لیک به بی قوربانیدان، سه رکه وتن به ده ست ناهینی ت...» پاش دوو رۆژ له سه رکردایه تی له ناوزهنگ، له به رنامه دا بوو بگه ری مه وه بۆ

شارباژیر و بۆ چاوپیکهوتتی مام ئاراس گه پامه وه بۆ دۆله توو و شه ویک لای مام ئاراس رۆژمان کرده وه و ئه وهی که پاسپاردهی ئه وان بوو؛ نامه که بوو، گه یاندبوومه شوینی خوی و ئه وهشی له گه ل مه لا به ختیاردا باسمان کرد، بۆ مام ئاراسم شی کرده وه و زۆر زۆری پی خوش بوو، ته نانه ت مام ئاراس پیی راگه یاندم و گوتی: «ئه وهی تو له گه ل مه لا به ختیاردا گوتوته، دلنیا م له وهی که هه ندیک پیشمه رگه ی سۆسیالیست (حسک) به و شیوه یه ی تو وه سفی ئیمه ی بکرده یه.»

بۆ سبه ی مام ئاراس و مه حموود محهمه د (خوله ی حه مه تاته) و ره ئووفه سور و نووره کۆپه و ئاسۆی قومری و دوو پیشمه رگه ی تری لی بوو یه که م جارم بوو به دیداریان شاد بم، ناویان «کاروانی حه سه ن ته یاره» و «ئه نوهره سووری ئاسنگه ر» بوون و به داخه وه پاش ماوه یه ک بیستمه وه گوایه هه ردووکیان شه هید بوون. پیش ئه وهی به جییان به یلم، مام ئاراس که میک زویر دیار بوو، منیش گوتم ده رۆمه وه بۆ شارباژیر، به لام ناره حه تم به وهی رپووخسارت باش نایه ته به ر چاوم... مام ئاراس نارازی به رامبه ر به ئاسۆی قومری و نووره کۆپه ده رده بری و دیار بوو حه زی نه ده کرد لای من باسی بکات و منیش به رپووخساریکی گرژ و به غه مباریه وه به جیم هیشتن. چۆن له گه ل مام ئاراس و هاوه له کانیدا له بله کئیه وه به ری که وتین تا گه یشتینه دۆله توو، به هه مان ریگادا به ته نیا و به پی گه پامه وه و چه ند جاریکیش به ئۆتۆمبیل، تاوه کوو گه یشتمه وه بله کئ و له ویشه وه بۆ چاله خه زینه ی سه ر سنووری کوردستانی باشوور. کاتیک چوومه وه ئه وئ، دووباره به هه مان شیوه له کوپه نه جم هۆنگه رینی (خاله نه جم) و که ریمی داده مه نه (دکتۆر چالاک) که هه ردووکیانم له شارباژیره وه هینابوون بۆ بله کئی، به و ریگایه دا گه پامه وه بۆ گوندی عازهبان له شارباژیر. له گوندی عازهبان شه هید سه لاهی موهه ندیس له گه ل چه ند پیشمه رگه یه ک بۆ حه وانه وه و پشوودان دانیشتبوون و هه روه ها بۆ ئه وهی تاریک دابیت و بچنه وه ناو گونده که. له راستیدا من نامه یه کم پی بوو ده بوو به ئه مانه ته وه

بمیردایه ته وه بۆ شار، یادی به خیر و رۆحی شاد بیت سه لاهی موهه ندیس پلانی گه رانه وهی بۆ دانام چۆن بگه ریمه وه و ئاگاداریشی کردم به وهی به ره به یان به ئاگادارییه وه له گوندی خه راجیان وه بچمه وه شار، چونکه ملازم موحسین زۆر جار له ویدا بۆسه بۆ پیشمه رگه و دوست و لایه نگران و کادرانی شوپش داده نی و ته نانه ت به دیلیش شه هیدیان ده کات. منیش به وه پهری ریز و گویرایه لیه وه رینماییه کانی شه هید سه لاهی موهه ندیسم وه رگرت و تاکوو گه یشته گوندی خه راجیان و له ویشه وه په ریمه وه ئه وه به ره وه گه ره کی جووله کان. بۆ پشوودان و ترسی ژیانم، مالی له علیی پوورم که وه ک بنه ماله ی همه ئاشه وان و که سایه تیه کی ناودار و له کتیبی «یادی سلیمانی» دا ناو ده بریت که یه که م که س بووه له گه ره کی جووله کان ئاشی هارینی گهنمی هه بووه و یارمه تیی چه کداره کانی خوله پیزه ی داوه و هاوکاریی زۆرینه ی خه لکی نه دار و هه ژاری کردووه؛ له و گه ره که دا بوون. مالی له علیی پوورم چه ند مندالیکي بچووکي هه بوون، ته نها بۆ یه ک کاتژمیر مۆله تی دام له وئ ب م و له ماوه ی ئه و به ک کاتژمیره دا فرمیسک به چاوانیدا ده هاته خواره وه، به چاویکی بۆ من ده گریا و به چاوه که ی تریشی له منداله کانی ده ترسا، نه با من له ویدا بگیریم و ئه وانیش بیتاوان له ناو ببرین. له بهر ئه وه ی کاتیک بووم به پیشمه رگه، هیشتا مۆله تی سه ربازیم سالیکی مابوو، به لام ئه و کاته ی که هاتبوومه وه؛ ئه و مۆله ته م نه مابوو، ده بوو خۆم زیاتر بپاریزم. بۆ شه وی دواتر به نهینی چوومه وه بۆ ماله وه، به دزییه وه به دیواری هه وشه ی ماله که ماندا سه ر که وتم و خۆم کرد به مالدا، بینیم دایکم و جه میله ی خوشکم پیکه وه نووژیان ده کرد و دوعیان بۆ من ده کرد. کاتیک له نووژ بوونه وه و منیان بینی، دایکم به چاوی سووری پرگریانه وه باوه شی پیا کردم و گوئی: «برۆ، لیره مه به!» ئه و رژیمه به جوړیک ترس و توقاندنی خستبووه نیو دهروونی تاک به تاکی ئه و میلله ته سته مدیده یه، دایک رۆله ی خۆی له ماله که ی خۆی ده رده کرد بۆ ئه وه ی ژیان ی پاریزراو بیت. پاش ئه وه ی نامه که م به ئه مانه ته وه گه یانده دهستی ره زاق له ریکخسته

نھینییھکانی ناوشار، بھنیاز بووم شھویک لھگھل تھواوی ئھندامانی خیزانھکھماندا بھنیمھوھ و دواتر بگھریمھوھ بو ناو ھیزی پھشمھرگھ. بھستوونی سدیق سوارھ لھگھل ئھوھی خزمایھتیمان ھھبوو، دراوسھشمان بوو، ئھویش پھشتر لھ سالی ۱۹۷۹دا لھ زیندانھکانی رژیمدا بو ماوھی بیست سال حوکمی بھسھردا سھپھنرابوو، دواتر بھر لھبوردنی گشتی کھوتبوو و لھ رابردوودا مالیان لھ گھرھکی باخی شھخ لھتھف بوو و دراوسھیی مالی ئاسوی قومری ببوو، بھرھیکھوت چاوم پھیی کھوت و گوتی: ئاسوی قومری منی بھنیوھ و ھھوالی توی لھ پرسھوم، منھش پھم گوتوھ: دوھنی بھستوومھ کھ ھاتوھتھوھ. منھش بھئاگا و زور شادمان بووم بھوھی ئاسوی قومری لھ شارداھ، بھ مھزندھی خوم وای بو دھچووم کھ ئھویش وھک من بھ کارھکی شورش گھرابھتھوھ. دواي ئھوھش ھھوالم پھ گھھشت چھند جارھک چوھ بو مالی خومان و منھش بھ دایکم گوت: بو سبھی دھگھریمھوھ بو شارباژھر و بو لای ھاورھییانی پھشمھرگھ. گھر دھھوھت بھبھنھت، شوھنی خوم بو دیاری کرد. بو سبھی ئاسوی قومری ھھندھ ھووالی بھنھنی من بوو، لھ پھش مندا لھ شوھنی دیاریکراودا ئامادھ بوو. من ھھندھ بھ ھماسھت و خوشحالھھوھ بھرھو رووی چووم و وھستم ھھوالی مام ئاراس و ھاورھیکانی لھ بھرسم، بھلام بھداخھوھ ئھو بھپھچھوانھوھ، لھگھل نوورھ کوپھی ھاورھیی دھمانچھیان لھ دھرھھنام و گوتھان: «دھست ھھلبرھ!» و نوورھ کوپھش لھ دواوھ دھستی بھستمھوھ و لھ رھگاش پھش ئھوھی بگھنھ «دائھرھی ئھمن»، گوتی: «خھمت نھبھت، لھبھر ئھوھی ھاورھیی دھرھنی مام ئاراسھت، ھھندھت بو تھناچھنم کھ لھسھدارھ بدھرھت...»

من ئھو کارھ نابھجھھی بھسھرمدا ھات، وھک خھونھک دھھاتھ پھش چاوم. خو لھ راستھدا خھون نھبوو، بھلام جھیی پرسھاری زور بوو، شورشگھرھک رھژانھک بووبھت وھستھتی گھانی خوی لھ پھناوی ھاورھیی و ھاوسھنگھران و مھللھتھکھیدا بھخت بکات، لھ بارودوخی ئھستھدا بھپھچھوانھوھ، پھشمھرگھ وھک نھچھرھک بھ قورگی شھرھکی دھندھدا بکات. من چھند مانگھک لھمھو پھش

حیزبه کهیم بهرز و پیروژ له ناوزهنگ لای مهلا بهختیار نرخاند، بهلام به پیچه وانه وه رادهستی پژییمیکی دیکتاتورم دهکات. من دهلیم «ئاسوی قومری» له تۆلهی ئهوهی دایکی ماله و مال سوالی بو دهکرد، تاکوو ئهوه هزار دینارهی تیکۆشهری دیرین و فهرمانده وههاب که ناسراو بوو به «وههابه کهچهل» بو ئازادکردن و برپا و متمانهی ئاسوی قومری له داهاتوودا داوای «ههزار دینار»ی لی کردبوو، له بهر ئهوه بوو به پیاوی پژییم، چونکه ئهوه رووداوه به جوړیک ئازاری ناخ و دهروونی ئاسوی قومری دابوو، ههمیشه دهیگوت ئهوه ئازارهی له ناخ و دهروونی دایکمدایه، ده بیته هه رگیزاوه رگیز له یادم نه چیتته وه... له سلیمانیدا منیش یه کهم کهس بووم به دهستی ئاسوی قومری راپیچی کونجی زیندانه کانی پژییم کرام و بو ماوهی بیست سال حوکم درام.

حسک و به دیلگرتنی نهوشیروان مستهفا

کاتیکی له میژوو ورد ده بینه وه، ده بینین زۆربهی کاره سات و رووداوه جه رگبره کان؛ له ده رته نجامی کیشه و ململانیی به رژه وه ندیی حیزبه کاندایه بووه. هیندهی قوربانیدان له سه رده می شه ری کورد کوشتن و لایه نی هیزه سیاسییه کاندایه بووه، نیو هینده له شه ری دژ به پژییمی به عسدا نه بووه. دیل و کوشتن و زیندانیکردن و بیپیزی و ئازار و ئه شکه نجه دان له سه رده می شه ری ناوخۆ، به تایبهت شه ره کانی به ره ی جود، که حیزبی سو سیالیست (حسک) و پارتی دیموکراتی کوردستان (پارتی) و حیزبی شیوعی عیراق (ح. ش. ع) و پارتی سو سیالیستی کورد (پاسوک)؛ که به ره ی «جود» یان پیک هینابوو دژ به یه کیتی نیشتمانیی کوردستان. برایه کم به چند سالیکی له من مندالتر بوو و پیشمه رگه ی حیزبی شیوعی بوو، نار ه زایی ده ر بریبوو و گوتبووی من برایه کم به ناوی «شه هاب» پیشمه رگه ی یه کیتییه، چون دهستم ده چیتته خوینی براهه کم. داوای کردبوو به وهی دوور بخریتته وه له

چالاکیه کانی رۆژانه ی هیزی پیشمه رگه ی حیزبه که ی ئەنجامی ده گه یه نیت و گواسترا بووه و ه بۆ سورین.

هه ر له باره ی ناشرینییه کانی شه ری براکوژییه وه، له تۆماریکی قیدیوییدا «مه لیحه که ریم» خوشکی مام ئاراس بۆ سالیادی شه هیدبوونی براکه ی به دهم گریانه وه ده لیت: ته نها ئەوانه له ئازار و زامی شه ری براکوژی ده گن، که پریشکی ئەو ئاگره تا سه ر ئیسقان جه سته و ده روونی سووتاندوون. بۆیه شه ری ناوخۆ هینده قیزه وه نه، هه ر چی سیفه تیکی ناشرینی هه یه بیده یته پالی؛ هیشتا قابیلیه تی.

لیره دا به پیویستی ده زانم باسی نمونه یه کی تری هه له و تاوانه کانی شه ری کوردکوژه ی نیوان یه کتر بکه م، ئەویش شه هیدکردنی جه زای عه لی کاتب، نه وشيروان مسته فا ده لیت:

هه ر چه نده خه لکی کوردستان به باشی که سایه تی عوسمانی قاله منه وه ر ده ناسن و به فه رمانده یه کی شاره زای ناو ده بن، عوسمانی قاله منه وه ر کابراهه کی وریا بووه و زۆر زوو بۆنی مه ترسیی کردووه...

نه وشيروان مسته فا له کتیه که یدا (په نجه کان یه کتری ده شکینن) باسی ئەوه ده کات که پیشمه رگه یه ک فیشه کی له ده ست ده رده چیت و چه ند پیشمه رگه یه ک بریندار ده کات و جه زای عه لی کاتبیش ده چیت به هانا یانه وه بۆ گوێزانه وه ی برینداره کان. عوسمانی قاله منه وه ر ئۆتۆمبیله که ی خۆی ده دات به جه زای عه لی کاتب و له کاتی گواستنه وه یاندا له شارباژێر، ئاوات قاره مانی له و سنووره دا ده بیت و گوایه چه ند رۆژیک له وه و پیش چه ند پیشمه رگه یه کی تیپی ۳۷ ی شارباژێر چه ند چه کیکی که رته که ده فرینن و لای عوسمانی قاله منه وه ر ده بنه پیشمه رگه و ئاوات قاره مانیش داوای چه که کان ده کاته وه و عوسمانی قاله منه وه ریش وه لامی ئاوات به ناشرینی ده داته وه، له و کاته شدا

۱. په نجه کان یه کتری ده شکینن، نه وشيروان مسته فا، چاپی یه که م، چاپخانه و بلاوکرده وه ی Berlin 210231, postfach ۱۹۹۷.

جهزای عهلی کاتب به ئوتومبیله کهی عوسمان برینداره کان دهگویزیته وه و پیشمه رگه کانی ئاوات قارهمانی که ئوتومبیله که دهبینین به عوسمانی قاله منه وه، تیدهگه ن و دهسترپیژیان لی دهکهن و جهزای عهلی کاتب شههید دهبیته و چهند پیشمه رگه کهی یه کیتیش شههید و بریندار دهبن. یه کیک له ناویاندا، سیروان مه ولوود ناویک دهبیته که چوار فیشه کی بهر دهکه ویت و شههید نابیت، دواتر له کهرتی ئیمه دا، واته کهرتی سیی ئه زمهر، تیپی ۷۴ ی پیره مه گروون دریزه ی به خهباتی سیاسی و پیشمه رگه گیته تی دا. ئه مانه ههر هه موو کاره سات و پروداوی نیو شه پری کوردکوژهن، جووری مملانی و گیروگرفته کانی هیزه سیاسییه کان زیاتر پووبه پرووی هیزی پیشمه رگه ده بوونه وه و بهرپرسه کانیش ههر کاتیک چاویان به یه ک بکه وتایه، ریزیان له یه ک دهگرت و له کاتی دوورکه وتنه وه و دووره په ریزدا پلانیان بو له ناوبردنی یه کتر داده نا و هیزی پیشمه رگه یان تیوه ده گلاند. له ئه نجامی شه پری براکوژی، سنووره کانی ئازادکراوی ژیر دهسه لاتی هیزی پیشمه رگه تا دههات ته سکتور ده بوونه وه و هیزه سیاسییه کان له بارودوخیکی خراپدا بوون و پوژانه ش چهندین پیشمه رگه ی کوردستان شههید ده بوون.

دیلکردنی نهوشیروان مستهفا

کاتیک نهوشیروان مستهفا؛ سکرتری کومه له ی ره نجهدرانی کوردستان دهبیته، وهک خو ی دهلیته به کاریکی تایبهت بو دیدهنی دایک و خوشک و براکه ی دهچیته شاره زوور و له گوندی قهویله له مالیک میوان دهبیته و چاوه پروان دهبیته کاره تایبهته که ی مهیسه ر بیته. هیزی پیشمه رگه ی حیزبی سوسیالیست (حسک) له و سنوورهدا دهبن و هه والیان پی دهگات به سه ره پهرشتی «ملازم تایه ر»، بهرپرسیکی سوسیالیست به شیوه ی میوانداری بانگی دهکهن و دوا ی هه ندیک گفتوگو و دوا ی نانخواردن ویستم

ئیزنیان لی وهربگرم و برۆم، ملازم تایەر گوتی نهختیکی تر راوهسته و چووہ دەرہوہ، خولہی حەمە تاتە هاتە ژوورہوہ و تفەنگەکەیی من بە دیوارەکەدا هەلواسرابوو، دەستی دایە و بردی، ئیتر تیگەیشتم... ملازم تایەر پیاویکی بەئەدەب بوو، شەرمی دەکرد بلیت راست و رەوان تو گيراویت، هەندئ منجەمنجی کرد، بەگیرم هینا، ئاخریبەکەیی گوتی برادەران حەز دەکەن لەگەڵیاندا بمینیتەوہ، من ئیتر ناوئمیڤ بووم لییان (هەمان سەرچاوەی پیشوو)... بەم جۆرەیی نەوشیروان مستەفا خۆی باسی دەکات، وەک دیلیک لەلای سەرکردایەتی سۆسیالیست دەستبەسەر دەبیت و پاش ماوەیەک ئازاد دەبیت و دەگەریتەوہ نیو سەرکردایەتی یەکییتی نیشتمانی کوردستان. بەلام وەک هەندیک لە و پیشمەرگانەیی لەگەڵ مام ئاراسدا بوون لە گرتنی نەوشیروان مستەفادا؛ باسی دەکەن، لە مانگی ۲ی سالی ۱۹۸۱دا دواي چەند شەر و پیکدادانیک لەنیوان هیزەکانی یەکیتی و سۆسیالیست لە بەرزنجە، نەوشیروان مستەفا بەدیلي دەکەویتە دەست هیزەکانی سۆسیالیست کە مام ئاراس فەرماندەیان دەبیت. لەوکاتەدا هەندیک لە پیشمەرگەکانی سۆسیالیست داوا دەکەن لە مام ئاراس کە دەستبەجی نەوشیروان مستەفا بکوژن، مام ئاراس رینگا نادات، دەلیت: «ئەو دیلە، دیل کوشتن لەگەڵ ئەخلاقى بەرزى پیشمەرگەدا یەک ناگریتەوہ. لە هەمان کاتدا ئەو سکریتی رى کۆمەلەیی رەنجەرانە، ناگریت ئیمە بۆ خەباتی نەتەوہیەک چەک بکەینە شانمان، بەلام دەستمان بە خوینی سەرکردەییەکی کورد سوور بکەین!» بۆیە دەبیات رادەستی سەرکردایەتی حزبی سۆسیالیستی دەکات. لە ماوەی ئەو بیست و سێ رۆژەیی لەلای سۆسیالیست دەبیت، بەرپزەوہ مامەلەیی لەگەڵدا دەکات. مام ئاراس بە سروشتی خۆی کەسیکی بەرپز بوو، بۆیە دەلین چەند جاریک خواردنی بۆ هیناوە. تەنانەت رۆژی ئازادکردنیشی، بە دەستی خۆی چەکەکەیی دەکاتەوہ شانی و پارچەییەک «جگەرەیی رۆسمەن»ی ئەو کاتەیی دەداتی، جگەرەیی رۆسمەن و دیمۆری و جمهوری لە سالانی شەست و حەفتاکاندا هەبوون و نەوشیروان مستەفاش حەزی زۆری بە کیشانی

جگه ره ی رۆسمه ن هه بوو، چونکه جگه ره کیشیکی سه رسهخت بوو. ئەوه شی له باره ی سووکایه تیکردن به نهوشیروان مستهفا له لایه ن مام ئاراسه وه دهگوتریت، هیچ بنه مایه کی نییه.

راستی ئەوه ی گوایه مام ئاراس به زۆر سه مای به نهوشیروان مستهفا کردوه، ناراستگویی و بوختانه و مام ئاراس که سیکی به ریز و شورشگیریکی دلسۆز و پابه ند بووه به رهوشتی سیاسی و پیشمه رگایه تی و دابونه ریتی کورده واری. ئەوه ی هه یه، رۆوداویکه له و کاته دا رۆو ده دات که نهوشیروان مستهفا لای سۆسیالیست ده بیّت، پیشمه رگه کانی سۆسیالیست له گه ل خۆیان دایده نین و پیکه وه ده بن له یه ک مالدا. شه ویک هه مووان ده که ونه قسه ی خۆش و گیرانه وه ی یاده وه ری، یه کیک له و پیشمه رگانه ش به ناوی شه هید مه لا نووری ده لیت: کاک نهوشیروان، تۆ بۆ قسه یه کمان بۆ ناکه یه ت؟ ئەویش به بیزاریه که وه ده لیت: خۆ سه ماتان بۆ ناکه م! له و کاته شدا پیشمه رگه یه ک له بهر خۆیه وه ده لیت: خۆ خراپ نییه! ئەمه هه موو رۆوداوه که یه، ته نها قسه ی نهوشیروان خۆی بووه و کاردانه وه یه ک بووه و دهنه هیچ رۆوی نه داوه. دوا به دوا ی ئازادبوونی نهوشیروان مستهفا و گه رانه وه ی بۆ نیو یه کیتی و شه ری به ره ی جود، شه ری کوردکوشتن هه ر له ئارادا بوو. یه کیتی له سنووره کانی خۆیدا ری به هیزی پیشمه رگه ی سۆسیالیست نه دده دا و به هه مان شیوه سۆسیالیست ری به هیزی پیشمه رگه ی یه کیتی له سنووره کانی خۆی نه دده دا کار و چالاکیه کانیان بکه ن و بۆ له ناو بردنی یه کتر؛ بۆسه یان بۆ یه کتر داده نا، له زاری یه کیک له رزگار بووی نیو کاره ساتیکی جه رگبری نیو گوندی سۆیله میش، ئەو کاره ساته بووه هۆکاری شه هیدبوونی مام ئاراس و هاوه له کانی.

کارهساتی سۆیلهمیش و شههیدبوونی مام ئاراس و هاوړپیکانی

سه رله به یانیی رۆژی ۱۹۸۱/۱۰/۷ که هاوکات ده بیټ له گه ل یه که م رۆژی جه ژنی قوربان، مام ئاراس له مه سه کان و گردی شه ریف ده بیټ، له گه ل جه باری عه لی عه ویز نامه یه که ده نی ریټ بۆ سه رکر دایه تی (مه مه دی حاجی مه حمود) و ده لیټ: بۆ ماوه ی چه ند رۆژیک ده چینه ناوچه ی شارباژیر و ده وروپشتی سلیمانی و ده گه ریینه وه... له پاشنیوه رۆ که ده گه نه گردی شه ریف، له وی چاویان ده که ویټ به مه فره زه یه کی شه هید «یوسفه لچه» ی پاسوک، له ویش قه ناعه ت به هه ندیک پیشمه رگه ی ئه وان ده کات، سی له پیشمه رگه کانی پاسوکیش له گه ل خوی ده بات، به لام شه هید یوسف پی خوش نابیت، بویه له کاتی مالتاوايي، شه هید یوسف به پیشمه رگه کانی تری ده لیټ: باش ماچی هه قاله کانتان بکه ن، چونکه جاریکی تر نایانبیننه وه... به لام مام ئاراس برۆای وا ده بیټ که هه رگیز یه کیتی ته قه له و ناکات، چونکه له رۆوی بۆچوونی سیاسییه وه مام ئاراسیش له هه ندیک شتدا هاورا بوو له گه لیاندا، به تایبه تی له باره ی ره سوول مامه ند و دکتور مه حمود، ئه ویش دکتور مه حمودی پی باشر بوو، له هه مان کاتیشدا ئه و به مه به سستی ناشتی ده چیته ناوچه که، به هیچ جوړیک پلانی شه ری نه بوو له گه ل یه کیتی. هه ر له باره ی ئامانجی جه وله که شیانه وه، تیکۆشه ری دیرین و جیگری فه رمانده ی که رتی حیزبی سۆسیالیستی یه کگرتووی کوردستان (حسک)؛ شیخ ئومید، رزگار بووی نیو ئه و رپووداوه یه و له هۆله ندا ده ژی و ده لیټ: ئیمه وه که هیزی پیشمه رگه ی حیزبی سۆسیالیست له کۆبوونه وه یه کی فه رمی و رای گشتی و تاکه که سی، مام ئاراس داواکاریی خوی بۆ هه موو هیزه که ده ربپی له کۆبوونه وه که دا، به شیوه یه کی زور دیموکراتیخواز و ئازادیخوازانه پیشنیاری خوی و حیزبی خسته به رده م

ئامادەبووان، بەوہی بچن لە گوندەکانی شارباژێڕ بوونی ھیزی پێشمەرگەیی
 حیزبی سۆسیالیستی یەگرتووی کوردستان بۆ تەواوی دانیشتووانی
 گوندەکە ڕوون بکەنەوہ. ئەوہ ڕوون بکەنەوہ بەوہی ئەوان جگە لەوہی دژ
 بە حوکمرانی دەوڵەتی بەعس، لەگەڵ ئەوہشدا ڕیگای ئاشتی و براہەتی
 لەگەڵ حیزبەکانی تردا دەگرەن بەر کە دژ بە ڕژیمی بەعس خەبات دەکەن.
 ئەوانیش وەک ھیزی سیاسی و سەربازیی یەکییتی نیشتمانی کوردستان
 کە لە ناوچە و گوندەکانی شارباژێردا ڕۆلی کاریگەریان ھەیە و مام ئاراسی
 گوتووہتی: ئیمە بە مەبەستی ئاشتی و تەبایی دەچینە ئەوێ و درێژە بە
 خەباتی سیاسی خۆمان دەدەین و ھەولیش دەدەین بتوانین لەگەڵ ھیزی
 پێشمەرگەیی یەکییتی نیشتمانی کوردستان پیکەوہ چالاکییەکی مەزن دژ بە
 ڕژیمی بەعس ئەنجام بدەین. شیخ ئومید دەلیت: ئەو کاتەش ھەریمی سیی
 شارباژێڕ بوو، لە گوندی «قاجر» دوای کۆبوونەوہکە چەند پێشمەرگەییەک
 ئامادەیی خۆی دەربری و بەرێ کەوتین. دوای ماندوو بوونیکی و زۆر و
 برسیتی ھیندەیی تر بھیزی کردبووین و ئەوہش بوو ھۆکاری ئەوہی لە
 شاتوان واتە: (مەسەکان، ناوگردان، بییەرەشکە) لە مالی حاجی ئەحمەد کە
 ریشسپی ئاویی شاتوان بوو و لە ھەمان کاتیشدا خەزووری شەھید دلیر
 جافی یەکیتی بوو، بۆ ھەوانەوہ و پشوودان؛ ژەمیک نانمان خوارد. من
 لێرەدا سەرنج و تییینیم بۆ ئەو مەبەستە ھەیە، گەر مام ئاراس ڕووخساریکی
 جوان و ڕەفتاریکی مەردانە و دلسۆزیکێ ئەندازەبەدەر نەبووایە، چۆن مام
 ئاراس فەرماندەییەکی حیزبی سۆسیالیست، خۆشەویستی و شەرەفمەندییتی
 لەنیو بنەمالەیی حاجی ئەحمەددا جیی خۆی کردبووہوہ؟ ئەوان خەزووری
 شەھید دلیر جافی یەکیتی و ئەمانیش سۆسیالیست؟ دواتر لە شاتوان وەک
 پیشەیی ھەمیشەیی، ھیزی پێشمەرگەیی کوردستان بۆ ھاتوچۆکردنیان لە
 گوندیکەوہ بۆ گوندیکێ تر بە تراکتۆر ماوہی نیوان گوندەکانیان دەربری،
 لە شاتوان تراکتۆریک بۆ ھیزەکەیی مام ئاراس ئامادە دەکەن و بۆ ئەوہی
 بەرەو «موانەکان» ڕۆن، ئەوانەیی نزیکێ گوندەکانی کانپانکەن، لەویشەوہ

بېرته پوهه گوندهکانی شارباژیر. هر هه مان پوژ بهرې دهکه ون و نزيکی
 سه رله ئيواره دهگه نه نيوان ههردوو گوندي سويله مېش له قهزای شاره زوور،
 به لام پيش نه وهی بگه نه گوندي «سويله مېش»، هيزی پيشمه رگه ی يه کيتی
 نيشتمانی کوردستان که شه وکه تی حاجی مشير و حامیدی حاجی عالی
 و عومهر عهزیز فرماندهیان دهن، به سهر گردهکانی سنووری گونده که دا
 دامه زرابوون و له ناو گونده که شدا هيزکی تری يه کيتی تيا بوو. پيشوهخت
 هر هه موو گوندهکان تا دهگه يشته دهر بهنديخان و سورين و هه ورامان،
 هه موو حيزبی سؤسیالستی يه کگرتووی کوردستان (حسک) به مه بهستی
 کار و چالاکیه کانیاں جهوله یان تيا دهکرد. به لام پيش چهند پوژیک
 مام ئاراس که سيک ئاگادار دهکاته وه به وهی رينيشاندر و رينمايکه ر
 و شایه تحالی نه وه بیته که پيشان رابگه يه نيته به وهی هيزی پيشمه رگه ی
 کام حيزب له ويذا بیته و ئایا چه کدار له و سنووردها هه یه! به لام که سی
 باوه رپیکراو خيانهت دهکات و ده لیت: گوندي سويله مېش چه کداری تيا نييه.
 ئیدی مام ئاراس و هيزه که ی به تراکتوریک دهگه نه نه وهی و کاتيک مام
 ئاراس به سهر ياله کانه وه چه کدار ده بينیت و داوا له پيشمه رگهکانی دهکات
 که هر هه موو له تراکتوره که دابه زن، هيزه که ی يه کيتی له ناو ديوه دهکه ونه
 ته قه کردن له هيزه که ی سؤسیالیست که له دوو تراکتوردا دهن به ره و
 ناو ديی سويله مېش دين، هر له ناو تراکتوره که دا دوو له پيشمه رگهکانی
 سؤسیالیست شه هيد دهن. وهک خه لکی گونده که باسی ده که ن که خويان
 روودا وه که یان بينيوه، شه ریکی قورس له نيوان نه م دوو هيزه دا تا وه کوو
 تاریکایی ئيواره به رده وام ده بیته. هه نديک له پيشمه رگهکانی سؤسیالیست
 هه لدين و رزگاریان ده بیته، له وان هه ش: (جه باری عه لی عه ويژ، عه لی چه له بی،
 کامه رانی سه عه چه ته، رزگاری که ریم باقی، نه ورؤزی سه موون، عه تاي
 وه ستا مه حمود)، له پيشمه رگهکانی پاسوک: (عومهری مام توفیق، بابه
 ره سوول، که ماله سوور، فه تاح قرگه یی، شیخ ئومید). هر چی نه وانی تره
 دواي شه ریکی به رگریکردن، مام ئاراسیش تا دوا فيشه کی نیو مه خزهنی

کلاشینکو فەهکە ی بەرگری لە مان و نەمان لە خۆی و هیزەکە ی دەکات. کاتیکیش فیشەکی پی نامینیت، تەنگەکە ی خۆیانی تی دەگریت و دواتر بەبی تەنگ بەدیل دەگریت و چەند پیشمەرگە یەکی تری هیزەکە شی بەدیل دەگیرین و چەند پیشمەرگە یەکیش لەو شەرەدا شەهید دەبن. مام ئاراس و چوار پیشمەرگە ی تر که دووانیان بریندار دەبن، بەدیلی دەکە ونە دەست هیزەکانی یەکی تی. یەکیک لە پیشمەرگە دیلە بریندارەکان بە ناوی «محەمەد عەزیز» که ناسراوە بە «حەمە ی عەزە که چەل»، که بەرگری زۆر لە مام ئاراس دەکات و بریندار دەبی ت، بە ئازارەو هەندیک جنیو دەدات، دەستبەجی لەویدا لەبەر چاوی خەلکی ئاوا یی شەهیدی دەکەن. هەر بەو ئیوارە یە خەلکی «گوند تەرمی»، هەر سی پیشمەرگە شەهیدەکە ی سۆسیالیست لە خوارئاوا ی سۆیله می ش بەخاک دەسپیرن. هەر چی مام ئاراس و سی پیشمەرگە ی تر دەبی ت، بەدیلی دەکە ونە دەستی هیزەکانی یەکی تی. خەلکی گوندەکە تکای زۆر دەکەن که نەیانکوژن، بەتایبە ت مام ئاراس که فەرماندە یەکی ناسراو و خۆشەویستی خەلکی ناوچەکە بوو، ئەوانیش بەلین دەدن بە خەلکی گوندەکە که هیچیان لی ناکەن، بەلام بە داخەو ه راستگۆ نابن لە گەل گەفتی خۆیان، هەر ئەو شەو ه دەرۆن بەرەو گوندی «تەپە کەل»، لەو ی دادگایەکی مەیدانی دادەنین بۆیان و لەسەر برووسکە ی نەوشیروان مستەفا^۱ بریاری شەهیدکردنیان بۆ دەدن. دیارە محەمەدی حاجی محموود دەبی ت زانیاری تەواوی هەبی ت لە بارە ی فەرمانی شەهیدکردنی مام ئاراس لە لایەن نەوشیروان مستەفاو ه، چونکە ئەو خۆی جگە لەو ه ی فەرماندە ی ناوچەکە بوو ه، هاوپی و دوستی نزیکی شەو کە تی حاجی موشیر و حامیدی حاجی عالی بوو ه، بۆیە دەلی ت:

۱۰ رۆژژمیروی پیشمەرگە یەک ۱۹۷۶-۱۹۹۶، محەمەدی حاجی محموود، بەرگی دوو ه م، چاپخانە و ئۆفسیتی دیلان، سلیمانی، ۲۰۰۹، ل ۱۷۸.

به لّام به پيچه وانه‌ی زانیاری کتیبی «رۆژمیری پیشمه‌رگه‌یه‌ک» ی محمه‌دی حاجی مه‌حموود، هه‌ندیک له‌ فه‌رمانده‌کانی یه‌کیتی و به‌شداربووی نیو‌ئه‌و کاره‌ساته له‌ دواییدا باسیان ده‌کرد، له‌سه‌ر برووسکه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا؛ ئیمه شه‌هیدمان نه‌کردن... به‌لّام له‌ زاری شایه‌ت‌حالی زیندووانی نیو‌ گونده‌که و شیخ ئومید که یه‌کیکه له‌و تیکۆشه‌رانه‌ی رزگاربووی نیو‌ئه‌و کاره‌ساته جه‌رگبه‌، ته‌واوی میژوو‌ه‌که ده‌گیڤنه‌وه، له‌ گریمان‌یه‌کیشدا به‌ برووسکه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا ئه‌و دیلانه شه‌هید نه‌کراون، به‌لّام میژوو‌ی شه‌ری کورد کوشتن به‌ میژوو‌یه‌کی خویناوی و به‌رژه‌وه‌ندیی حیزبه‌کان و قوربانیدانی نه‌وه‌ی ئه‌م میلله‌ته‌ باس ده‌کریت و نکولیش له‌و میژوو‌ه ناکریت دوژمنانی گه‌لی کوردی پی شاد ده‌بیت.

بۆیه له‌ به‌ره‌به‌یانیی رۆژی ۸/۱۰/۱۹۸۱دا که هاوکاته له‌گه‌ل یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قوربان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لکی گوند نانی به‌یانیی جه‌ژن ده‌بن بۆ مام ئاراس و هاو‌ریکانی، وه‌ک ده‌لین پیشمه‌رگه‌کان پیمان ده‌لین بۆ نانه‌که خه‌سار ده‌که‌ن، ئیمه ده‌تانکوژین، ناهیلن نه‌مه‌کی نانی ئه‌و جه‌ژنه‌ بکه‌ن... مخابن، دوور له‌ هه‌موو عورفیکی ئایینی که له‌لای موسلمانان پیروژه، له‌ یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قورباندا مام ئاراسی هاو‌ریم و سی پیشمه‌رگه‌که‌ی تر به‌ ده‌ستی هیژه‌کانی یه‌کیتی ده‌بنه‌ کوچی قوربان‌ی شو‌رش. بۆیه له‌و کاره‌ساته‌ پر له‌ ئازاره، (مام ئاراس و هه‌مه‌ی عه‌زه‌ که‌چه‌ل و له‌تییی ساله‌ گاکوژ و به‌رزان عومه‌ر خراپه‌یی و خالییدی حاجی که‌ریم بی‌کراس و فارسی مه‌لا گورون و عومه‌ر گه‌ره‌دی) شه‌هید ده‌بن. مام ئاراس ساته‌وه‌ختی شه‌هیدبوونی؛ لاویکی تازه‌پیگه‌یشتوو بوو، ئه‌و ته‌نها بیست و چوار سال ته‌مه‌نی بوو، میژوو‌یه‌کی پر له‌ شکۆی بۆ خۆی نووسییه‌وه، هه‌موو ئه‌وانه‌شی به‌شدار بوون له‌به‌رده‌م ئه‌و تاوانه‌ی دژ به‌ ئه‌و کرا، رۆژیک دیت زبڵدانی میژوو‌وش ئاماده‌ نییه‌ بیانگریته‌ خۆی.

ئايا مام ئاراس عاشق بوو؟

به پيى ميژووى ژيانى كۆمه لايه تي و سياسي و بيروبوچوونه كانى، به لى مام ئاراس عاشق بوو، سه ره تا عاشقى نيشتمان و خاكي كوردستان بوو، ئەو هاش ببوو هۆكاري ئەوهى به رامبه ره كهى عاشق به خودى مام ئاراس بيت، له ئەنجامى ههلسوكهوت و رهفتار و خوورپهوشتى به رزى و دلسوژى مام ئاراس بو نيشتمانه كهى. كيژه جوانيكي گوندى گه پره دى ناوچهى شارباژير، نهك عاشقى نازايه تي و خوورپهوشت به رزى و نيشتمانيه روه رى فه رماندهى ليها توو مام ئاراس بوو، به لكوو مام ئاراسى به به شيكي گرنگى ميژووى خهباتى نه ته وايه تي له عه شقى خويدا پيناسه ده كرد و خو شى ده ويست و ته مه نناى ده كرد مام ئاراسى نيشتمانيه روه ر؛ هاو پى و هاوسه رى ژيانى بيت. ئەم دوو مروقه، جگه له وهى عه شقى خاك و نيشتمان بوون، له گه ل ئەوه شدا دوو خو شه ويستى پاك و بيگه ردى يه كتر بوون. بويه هه ر كات مام ئاراس و هيزه كهى بو كار و چالاكييه كانى شو رپش روويان له گونده كانى شارباژير بكر دايه، مام ئاراس ده چوو ه مالى دلخوازه كهى و ئەو دلخوازهى په يمانى پي كه وه ژيانى هه ميشه بيان به يه كتر دووباره ده كرد وه. مام ئاراس پيش ئەوهى خو ي و هاوه له كانى بكه ونه بو سهى هيزه كانى يه كي تى نيشتماني كوردستان، به هاوسه نگه ره كانى ده لى ت: «برا يان، كاتيك چو وينه شارباژير، يه كه م روژى جه ژن له گوندى گه پره دى له مالى مام حه سه ن (حه سه ن دوو كه ل) نان ده خو ين...» مالى مام حه سه ن ئەو ماله يه كه مام ئاراس به نياز بوو هاوسه رگيرى له گه ل كيژه كه ياندا بكات و هه ردووكيان وهك هاوسه ر پيشمه رگه بن و تا ئەو كاتهى شه هيد ده بن؛ پيشمه رگه ي كوردستان بن. ئەو به لى نهى دابوو به هاو پى و هاوسه نگه رانى كه به ديدارى يه كتر شاد بن و نانى سه ره له به يانى يه كه م روژى جه ژنى قوربان له وى بخون. من وهك كه سيكي نازادى خو ازى ليبرال و سيكولار، بير كردنه وهى جياوازم هه يه و ريز له پيرو زى به كانى مرو ف ده گرم، بويه لي ره دا به هو ي

ديلکردن و گولله بارانکردنی مام ئاراس که دهکه ویتته یه که م رۆژی جه ژنی قوربان، ئەو جه ژنه ی موسلمانان باسی پیکه وه ژیان و ئاشتی و له خو بوورده یی و گهر دننازایی و جه ژنی چه جکردن و به حاجیبوون و داوای لیبوردن له خوداوه ند و لیخۆشبوون له تاوان و گونا هکردن دهناسریت. بۆیه کاتیک باس له جه ژنی قوربان ده کریت، واته ئەو کاته ی چه زره تی ئیبراهیم له خه ونیدا ئیسماعیلی کورپی سه ر ده بریت و دواتر بۆ کور په که ی ده گپریتته وه که شه وی رابردوو خه وی پیوه بینوه و ئیسماعیلی کورپیشی ده لیت فه رمایشته که ت به جی بهینه و سه رم بپرە... به گیرانه وه ی ئەو سه رگوزه شته یه، کاتیک چه زره تی ئیبراهیم چه قۆ به ملی کور په که یدا دینیت، چه قۆکه کول ده بیت و کور په که ی بۆ سه ر نابریت و خوداوه ند به فریشته کانیدا مه ریکیان بۆ ناردوو و ئیبراهیم سه ری ده بریت و ئیتر ئەو رۆژه به جه ژنی قوربان یاد ده کریتته وه. مام ئاراسیش له میژووی شو رشی نویدا وه ک ئیسماعیلی کورپی چه زره تی ئیبراهیم بۆ قوربانی ده بریت، به لام به پیچه وانه وه چه قۆی کول به گهر دنیدا نابریت و ئەوانه له بریی چه قۆی کول، گولله ی نیو لوله ی تفه نگه کانینی ئاراسته ده که ن. گهر موسلمان بوونایه، ده بووایه له یه که م رۆژی جه ژنی قورباندا که رۆژی ئاشتبوونه وه و پیکه وه ژیان و رۆژی لیبوردن بۆ به رامبه ره، ده بوو دواکارییه کانی خوداوه ندیان جیبه جی بکردایه و مام ئاراسیان وه ک هه ر شه هید ده کرد، ده بوو دوا ی جه ژنی قوربان شه هیدیان بکردایه. مام ئاراس تیکۆشه ر و قاره مانی ناو حیزبی «سۆسیالیست» بو، گولله بارانکردنی مام ئاراس و پرووداوه کانی تری؛ هاوشیوه ی ئەم پرووداوه ن، میژوویه کی ره ش و تالی نیو شه ری براکوژین، زۆرن ئەوانه ی ئاگاداری گولله بارانکردنی مام ئاراسن، وه ک چاودیریکی بی هه لویست بیده نگیان له و میژووه پر غه دره کردوو، چونکه شه ره کانی براکوژیی شاخ له سه ر چه ند هۆکاریک بوون: هه ر حیزبیک خۆی ده یویست بیت به حاکم له ناو خه لکدا و هه ر خۆی ناوچه یه ک قۆرخ بکات بۆ خۆی، رپگا به خه لکانی دیکه نه دات. ئەمه بوو مه سه له که، ئەگینا ئەگه ر مملانیکان شه ریفانه بوونایه، ئەم هه موو

چیرۆکه غه‌مناک و پر له گومانه‌ی دروست نه‌ده‌کرد، ره‌نگه بلیم ئەم کتیبه‌ی منیش به جۆریکی تر باسی میژووی ده‌گیڕایه‌وه. من به‌ش به‌حالی خۆم سه‌رده‌می به‌ره‌ی کوردستانیم به‌شهریفانه‌ ده‌زانی، مملانی هەر هه‌بوو، حیزبه‌کان کامیان دلسۆزتر بوون، ده‌ستیک زیاتری له‌ دوژمن بوه‌شاندايه نه‌ک بۆسه و چال بۆ یه‌کتر هه‌لبکه‌نیت. به‌داخه‌وه ده‌لیم ئەو کاته‌ی شه‌ری ناوخۆ که له‌ شاخ ده‌کران، هه‌موو سه‌رکردایه‌تی حیزبه‌ کوردیه‌کان له‌ سنووره‌که‌دا بوون. هه‌مووی له‌ سه‌رچناره‌وه تاوه‌کوو کانی گۆمه‌ نابیت. خری ناوزه‌نگ، بیده‌لان، نوکان، گۆره‌شیر، قاسمه‌ره‌ش، ئەمانه‌ به‌ هەر هه‌موویه‌وه یه‌ک دوو شیو بوون و به‌قه‌ده‌ر سه‌رچنار تا کانی گۆمه‌ ده‌بوو. من ئیستاش ده‌پرسم: باشه، ئەم سه‌رکردانه‌ بۆچی نه‌ده‌چوونه سه‌ر یه‌کتری؟ ئە‌ی پاسه‌وانه‌کانیان بۆ نه‌ده‌چوون یه‌کتر بکوژن؟ گومرگیان به‌یه‌که‌وه بوو، به‌یه‌که‌وه ده‌یانخواره‌وه، کۆبوونه‌وه‌یان ده‌کرد، دواتر به‌ برووسکه‌ی ژیربه‌ژیر و به‌ «جفره» کۆری ئەم میله‌ته‌یان ده‌دا به‌ کوشت. ئا ئە‌مه‌یه‌ کاره‌ساتی به‌ ئاکام نه‌گه‌یشتنی خه‌ونی سه‌د سه‌له‌ی میله‌ته‌ی کورد! من هه‌ندیک له‌ سه‌رکردایه‌تی کورد به‌ به‌رپرس ده‌زانم و که‌میشیان به‌ بیتاوان ده‌زانم، چونکه ئە‌گه‌ر تیاياندا بووایه‌ بیتاوان بیت، رۆژیک له‌ رۆژان هه‌لوێستیکي ده‌بوو. که‌سیکمان نه‌بینی بلیت ئە‌وا من هه‌لوێستیکم وه‌رگرت و وازم له‌ پێشمه‌رگایه‌تی هینا، وازم له‌ سه‌رکردایه‌تی ئە‌و حیزبه‌ هینا له‌ به‌ر ئە‌و هه‌لوێستانه‌! زۆریان به‌شی خۆی پریشکی به‌ر که‌وتوو، ته‌نانه‌ت هه‌چ که‌سیکمان نه‌بینی بلیت با له‌ پای ئە‌و هه‌موو غه‌در و تاوانه‌، به‌ته‌نها وشه‌یه‌ک داوای لیبوردن له‌ خانه‌واده‌ی ئە‌و شه‌هیدانه‌ بکه‌ین که به‌ هۆی خۆپه‌رستی و یه‌کتر قبوولنه‌کردن له‌ شه‌ری ناوخۆدا بوونه‌ قوربانی. بۆیه له‌ کۆتایی گیڕانه‌وه‌ی ئە‌م یاده‌وه‌رییه‌ تاله‌دا ده‌لیم گه‌ر مام ئاراس بۆ چه‌ند مانگیک زیندان بووایه‌ و له‌ یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قورباندا شه‌هیدیان نه‌کردایه، بیگومان ئیسته‌ له‌ به‌ریوه‌بردنی کاری حیزبیدا ئە‌ندامیکي پله‌ بالای ئە‌و حیزبه‌ یان که‌سایه‌تییه‌کی گرنگ و کاریگه‌ر ده‌بوو له‌نیو پرۆسه‌ی سیاسی

له ههریمی کوردستان. سهه مخابن بۆ ئهه مرۆقه جوان و مهزن و ئهه و تیکۆشهه قارهمان و خوورپهوشت بهرز و نیشتمانپهروهه بووه قوربانیی نیو شههری کوردکوشتن، بۆ ههندیک مهرامی تاییهت و کردنهوهی ئهه و گری دهروونیانهی ههندیک له سهه کرده به تۆله و رق و خوینپرشتن دهیکه نهوه. بهلن، «یاسه ههتیو»ی هاوپییم بوو به قوربانی، خوینی گهشی ئهه و لاهه بیست و چوار ساله به نیو کۆلانه باریکه کانی گونده که دا و به بهردهم مال به مالی گونده که دا به خوور دهچوو و دواتر تیکه له بهه و پوو باره گه ورهیه بوو که به خوینی شههیدانی کوردستان دروست بوو.

ئاسۆی قومری له نیو حیزبی سۆسیالیستی کوردستاندا (حسک)

چۆن له خهباتی گه لاندای پالهوانی ئهفسووناوی سهه هه لدهدن و له پیناوی شوورش و بهرخودانه کاندای گهردن له چهقۆ دهسوون، ئاواش له بهرامبهه خائین و خووروشاندا دهبنه مهزهی میژوو یهکی رهش و وهکوو که سانیکێ قیزه وهن و بووده له؛ ناوبانگ دهرده کهن. لیره وه به پیویستی دهزانم وهکوو مشتیک له خهرواری خیانتهی به کریگیرواندا، ئاماژه به یه کیک له داردهسته پیاو کوژه کانی رژی می به عس بدهم که ئه ویش «ئاسۆی قومری» یه.

ئاسۆی قومری، ئهه و ئه لقه له گوئییهی بی دهستپاراستن له نامه ردایه تی، هاو لاتیانی شاری سلیمانی هه راسان کردبوو. چاوساگی دوژمن و هه لکو تانه سهه مالان و دهستدریژیکردنه سهه گه نجان و داوینپییسی و باج و سهه رانه وهرگرتن بووه سیمایه کی دیاری که سایه تی ناپاکی و سیخوپی و نهفسنزم و چۆکداده ری خیانته کار بوو. له وانه شه ئیستا لای ههندیک میژووی پرخیانه تی فورمات کرابی و به جوامیرانه ناسرابییت و دوور نییه مووچهی شههیدانهی پیشمه رگهشی بۆ برابیته وه! ئاسۆ له گه رهکی باخی شیخ له تیف له شاری سلیمانی، له داوینی ئافره تیکی لهه و لاواز که ناوی

قومری بوو، هاته دونیاوه. له کۆشی خیزانیکی هه ژار و نه دار، که زور جار هاوکاری و یارمه تیی خه لکی فریایان ده که وتن و که لینیکی بو ژیان پر ده کرده وه. ئاسۆ وهک منالیک هاته دنیاوه، وه کوو خه سه له تی ههر منالیک تر، نه تاوانی ده زانی و نه له چه مکی تاوانیش تیده گه یشت و له نیو ژیانیک پر له گیروگرفت و کیشمه کیشدا ئاسۆ گه وره بوو. لایکی پیچه وانه ی دایکی، که له گهت و بالابه رز و گه نمپرنگ. له کاتی سه ربازیدا بوو به «ئینزییات» و به کلاویکی سووره وه؛ خوی و تفهنگه که ی زور جار له به رده م مزگه وتی گه وره ی سلیمانی راده وه ستا، له وی ئه رک و فه رمانی سه ربازی به جی ده گه یاند و به تیپه ربوونی رۆژگار، ئاسۆی لاو به ناوی دایکیه وه بانگ ده کرا، ههر بویه به «ئاسۆی قومری» ناسرابوو.

پاش ئه وه ی «مام ئاراس» چه ند سالیک کی که می دوا ی پیشمه رگه ی مه فره زه سه ره تاییه کانی شاخ؛ په یوه ندیی به شوپشی نویی یه کیتی نیشتمانی کوردستان بالی بزووتنه وه ی سو سیالیست ده کات، واته له سالی ۱۹۷۸ دا تفهنگی پیشمه رگایه تی له شان ده کات و دواتر وهک هیژیکی سه ره کی جیا ده بنه وه له یه کیتی و ده بیته حیزبی سو سیالیستی یه کگرتووی کوردستان (حسیک) و دواتر ده بنه وه به حیزبی سو سیالیستی کوردستان (حسک). ئاسۆی قومرییش کاتیک «سو سیالیست» دروست ده بیته، روو له شاخ ده کات و له نیو «حسک» دا ده بیته پیشمه رگه.

وهک پیشتر ئاماژه م پی دا، ئاسۆی قومری له نیو هیزه که ی مام ئاراسدا وهک پیشمه رگه رۆلی خوی ده بینی، تاوه کوو ئه و کاته ی له لایه ن هیزه که ی «وه هاب» وه چه ک ده کرین. ئاسۆی قومری له کۆتایی سالی ۱۹۸۰ دا خوی راده ستی دوژمن کرده وه و بوو به گه وره سیخوړیک کی گوپله مشتی به رپوه به ری ئاسایشی به عس (مودیر ئه من) ی سلیمانی و رهنگه بو راده ستبوونی به رژی مه وه، پاساوی خوی هه بوو بیته، به لام هیشتا ئه مه ناکاته ئه وه ی که له هه موو کاریکی نامرؤقانه ی خویدا و بی گویدانه هیچ به هایه کی ئه خلاق ی بکه ویتته په لاماردانی سه دان رۆله ی شار و راده ستی

رژیمی به عسیان بکات. نهک هه ر ئه وه، به لکوو به جوړیک تاوان بخاته
 ئه ستوی هه ندیک له هاو لاتیانی سقیل و رهوانه ی په تی سیداره بکرین.
 خیانه تی ئاسوی قومری هینده سنووری به زاندبوو که پتر له «بیست و
 پینج» لوی خوینگه رم و دلسوزی شاره که مانی به دهستی خو ی خه لتانی
 خوین کردبوو و شهیدی کردبوون، جگه له وانه ی به نهینی شهیدی ده کردن
 و تهرمه کانی سه ره ونگوم ده کردن. له بهر ئه وه ئاسوی قومری بووه جیی
 باوه ر و متمانه ی گه وره ی «مودیر ئه من» و پیاو کوژانی به عس و زور
 جاریش رو لی ئه فسه ر و دادوهری لیکو لینه وه ی ده بینی له کاتی لیکو لینه وه و
 ئه شکه نجه دانی زیندانیانی «ئه من» و له چو نیتی ئه شکه نجه دانا سه ره پیشک
 کرابوو. ئاسوی قومری سه رانه وه رگرتنی له بازارگانان و ده وله مه ند
 و دووکانداران و کاسبکاران و قوتابیانی قوتابخانه کان فه رمانبه ران
 ببوووه خه سله تی نامه ردانه ی، هه ر که سیکیش سه ره پیچی ویست و هه ز
 و ئاره زوو ه کانی ئه وی بکر دایه، به ئاسانی تومه ت و تاوانی ئه وتوی بو
 ده خولقاند، ده بووه مایه ی سه ر خوار دنی، یان ده بووه ده رده سه ری و ملکه چی
 و سه ره ئیشه یه کی گه وره، دوا جار ئه و که سه ناچار ده بوو به سه رانه یه کی
 زور له وه ی داوای ده کرد، له ته ونی جالجالو که یی ئاسوی قومری سیخو ر
 رزگاری بیست. له و کرداری خیانه تکارانه یه ی قیزه وه نتر ئه وه بوو گه لیک جار
 ده مانچه و نارنجو ک (پومانه) و به یان نامه ی سیاسی حیزبه کانی کوردستانی
 ده کرد به مال به سه ر گه نجان ه وه و به تومه تی کاری ریک خراوه یی راده ستی
 ئاغا کانی ئاسایشی (ئه من) ی سلیمانی ده کردن، پاشان به پاره یه کی خه یالی
 ئازادی ده کردن. ئاسوی قومری له کو تایی سالی ۱۹۸۰ دا ته سلیم به رژی م
 بووه وه و به ته واوی که وته کاری خراپه. ئاسوی قومری یه که م تاوان و
 یه که م دیاری که پیشکه شی رژی می کرد و یه که م که سیش له سلیمانی دا منی
 ده ستگیر کرد و رهوانه ی زیندانی «ئه من» ی سلیمانی کردم.

به کوردی و به کورتی: غه در و خیانه ت لای ئاسوی قومری ببوووه کاسپی
 بو خوده وله مه ند کردن. هه موو ئه و سه روه ت و پارانه ی په یدای ده کردن، له

رینگای سهرسه‌ریتی و داوینپییسی و به‌دیره‌وشتیدا خه‌رجی ده‌کرد و هه‌ندیگ جار شه‌وانی سووری بۆ «ئه‌منه‌کان» یش ده‌سازاند. یه‌کیگ له‌ ئاکاره‌کانی، وریاییه‌کی له‌ پاده‌به‌ده‌ری هه‌بوو و له‌ ئاکامی ره‌فتاره‌ دزیوه‌کانیدا متمانه‌ی به‌ که‌س نه‌بوو، گومانی له‌ هه‌موو که‌س ده‌کرد، هه‌میشه‌ گوئیقولاخ و به‌هه‌ست بوو، ئه‌مه‌ش ببوو هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ سالانیکی زۆری خزمه‌تی له‌ دیوه‌خانی غه‌در و خیانه‌تدا درێژه‌ بکیشیت.

یه‌کیگ له‌ که‌سه‌ نزیگ و جیی متمانه‌کانی ئاسۆی قومری، هاو‌رپیکه‌ی (نووره‌ کۆپه‌) بوو که‌ برۆای ته‌واوی پیی هه‌بوو. «نووره‌ کۆپه‌» به‌ راستی و دروستی نازانم باوکی ناوی چی بوو، گه‌نجیکی کورته‌بالای سمیل شو‌ری ده‌مبه‌خنده‌ و پیکه‌نین بوو. به‌به‌رده‌وامی و له‌ ناره‌حه‌تترین کاته‌کانی ژیانیدا، ته‌نها بۆ ساتیکی که‌میش رووخساری گرژ نه‌ده‌بوو، هه‌میشه‌ دلخۆش و ده‌ستبلاو بوو.

له‌ به‌شه‌کانی پیشووی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م په‌رتووکه‌مدا، باس‌م له‌ هه‌ندیگ که‌سایه‌تی و پیشمه‌رگایه‌تی نیو حیزبی سو‌سیالیست (حسک) کردوو، که‌ سه‌رکرده‌یه‌تییه‌که‌یان له‌ دۆله‌توو بوو، نزیگ سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیتی نیشتمانیی کوردستان له‌ ناوزه‌نگ، ئه‌و ده‌مه‌ش نووره‌ کۆپه‌ له‌گه‌ل ئاسۆی قومریدا پیشمه‌رگه‌ی سو‌سیالیست (حسک) بوون و هه‌ندیگ زانیاریم له‌سه‌ر ژیانیان هه‌یه‌. نووره‌ کۆپه‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گوئی به‌ پاره‌ و مالی دنیا نه‌ده‌دا، هه‌میشه‌ ره‌نگی ره‌شی هه‌له‌بژارد و ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی ژیانی سیخوریدا له‌گه‌ل ئاسۆی قومری، هه‌میشه‌ سه‌رتاپای جلوبه‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد، به‌لام کاتیک مرۆفیک به‌و جو‌ره‌ به‌بی گویدانه‌ سه‌روه‌ت و سامان و هیچ گیروگرفتیک و هه‌میشه‌ له‌ ساته‌کانی ژیانیدا به‌و شیوه‌یه‌ دلخۆش بی‌ت و پیچه‌وانه‌ی راستیه‌کان و دژ به‌ گه‌له‌که‌ی بی‌ت به‌ سیخور و مرۆفکوژ و خوین‌رێژ، ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات ئه‌م زاته‌ ته‌واو گه‌مژه‌ و گی‌ل و نه‌فامه‌، ده‌نا بوچی ده‌بی‌ت کار و کرده‌وه‌ی له‌و جو‌ره‌ هه‌لبژیری‌ت که‌ مه‌ترسیدارترین ره‌فتاری درپندانه‌ی مرۆقه‌ به‌رامبه‌ر مرۆقه‌کانی ده‌وروبه‌ری. نووره‌ کۆپه‌ و ئاسۆی قومری هاو‌رپی

گیانیبه گیانیی یه کتر بوون، ئاسۆی قومری زۆر زۆری خۆش دهویست و جگه له وهی هاوړی مندالیی یه کتر بوون، له سهردهمی پیشمه رگایه تیشدا تاوه کوو ئه و کاتهی من وهک میوانیک و هاوکاریکی برینداره کانیاں و دواى چه ککردنى هیزه کهی مام ئاراس و گه رانه وهیاں له شارباژیره وه و دواتر بو بله کى و سه رکردایه تییاں له دۆله توو له گه لیاندا بووم، ههردووکیان هه میشه پیکه وه دهگه ران و پیکه وه له ژیر خیمه یه کدا دهخه وتن.

له یادمه ئه و کاتهی له لای هاوړی دیرینم مام ئاراس له دۆله توو میوان بووم، شهویک به رادیوییه کی مام ئاراس گویم له گۆرانیه کی فارسی دهگرت و نووره کوپهش نهخه وتبوو، هاته لامه وه و له خویه وه پیده کهنى. منیش پرسیارم لى کرد به وهی من سهیری فیلمیکى کۆمیدى ناکه م و ئه م گۆرانیه فارسیه ش ئاوازیکی ناخه ژینه، ده بیته هوکاری ئه م پیکه نینه ی تو چی بیته؟ له وه لامدا گوتی: خۆشم نازانم پیکه نینم به چی دیت! ئه رى ئیمه بوچی هاتووین له م شاخه دا ده ژیین؟ منیش له وه لامدا گوتم: من دهزانم بوچی هاتووم بو ئه م شاخه، ئه ی تو بو نازانیت بوچی هاتوویت بو نیو ئه م ژیانه ترسناک و ژیانه زهحمه ته؟ به پیکه نینه وه به ته نها به جی هیشتم و دوور کهوته وه و خوی کرد به خیمه کهیدا و منیش به ته نها گوئیستی ئاوازه که بووم و ئیره ج گۆرانیه ده چرى. ئیسته ش نه مزانی مه به ستی پیکه نین و پرسیاره کهی نووره کوپه چی بوو! ئاسۆی قومری و نووره کوپه ی هاوړی مندالی و پیشمه رگایه تیه هینده به تین و متمانه پیکراوی یه کتر بوون، ته نانه ت ههردووکیان به یه کیشه وه گه رانه وه بو ناو رژی می به عسی فاشی و ههردووکیان هاوخیانه ت و هاوبکوژ و هاوجه لاد و هاوجاش بوون. هاوشیوهی ئاسۆی قومریی هاوړی، ئه ویش دهستی له غه در و خیانه تکاری نه ده پاراست. یه کیکی تر له هاوړیکانیاں «فه رهجه شهل» بوو، ئه ویش یه کیک بوو له وانیه پاسه وانیکى گوپرایه ل و متمانه پیکراوی ئاسۆی قومری بوو. فه رهج له سه ره تاوه شهل نه بوو، دواى ئه وهی خوی و نووره کوپه و ئاسۆی قومری کهوتبوونه بو سه ی هیزی پیشمه رگه وه و ده سترژیی گولله یان لى کرابوو، فه رهج قاچی بریندار ببوو. چه ندین جارى تر له

شهر و بۆسهی پیشمه‌رگه‌دا بریندار و دهرباز بووبوون. ملشۆریی فهره‌ج، متمانه‌ی له‌لای پیاوانی ئاسایشی (ئه‌من)ی سلیمانی بۆ په‌یدا کرابوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیک جار پاسه‌وانیتی ئه‌وانیشی پی ده‌سپێردرا و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک که‌مه‌رخه‌می نه‌نواند له‌ خیانه‌تکردن و گرتن و ئازاردانی خه‌لکی بیتاوانی شاره‌که‌ و زیندانیکردنیان له‌ ئاسایشی سلیمانی. له‌ ساڵی ۱۹۹۱دا و له‌ کاتی راپه‌رینی گه‌له‌که‌مان و رزگارکردنی سه‌رتاسه‌ریی کوردستان، ناوبراو له‌ ئاسایشی سلیمانی له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ر و هیزی پیشمه‌رگه‌ و به‌ره‌ی گه‌له‌وه‌ زیندانی کرابوو، پاشان په‌وانه‌ی زیندانی قه‌لاچوالان کرابوو. پیشتر له‌لایه‌ن خه‌لکییه‌وه‌ لایه‌کی برۆ و سمیلی تاشرابوو. به‌داخه‌وه‌ ئه‌و هه‌موو په‌فتاره‌ ناشرینانه‌ و خیانه‌تانه‌ی فهره‌ج ده‌ره‌ق به‌ خه‌لکی کوردستان کردبوونی، «فهره‌ج» ئازاد کرابوو، ناشزانم هۆی ئازادبوونه‌که‌ی له‌به‌ر چی و چۆن بوو! به‌هه‌رحال، دوا‌ی ر‌امالینی داموده‌زگا سه‌رکوته‌که‌کانی ر‌ژیمی به‌عس و پرۆسه‌ی ئازادکردنی کوردستان، شه‌قامی بۆ ته‌خت ده‌بیته‌ و خۆی ده‌خزینیته‌ نیو یه‌کیک له‌ هیزه‌کانی پیشمه‌رگه‌ی حیزبه‌کانی کوردستان و من بۆخۆم له‌ ساڵی ۱۹۹۵دا له‌ کاتی سه‌فه‌رکردنم بۆ هه‌نده‌ران و له‌ سه‌ردانیکه‌دا بۆ شاری ده‌وک، له‌وێ چاوم پینی که‌وت...

مامۆستا پیشه‌ره‌و، یاخیه‌کی شۆرشگێری نیو زیندان

ئه‌سته‌مه‌ ئازاری شه‌ویکی زیندان، به‌ کتیبیک و به‌ باسیکی چه‌ند کاتژمێریک و نووسینیکی کورت پیناسه‌ بکریته‌. ناتوانم جه‌سته‌ی شه‌لاله‌ له‌ خوین و ئه‌شکه‌نجه‌ و ته‌زیوی ناو زیندان و نه‌به‌ردیی تیکۆشه‌ران له‌یاد بکه‌م و رۆحم به‌ فه‌رامۆشی؛ ئۆقره‌ ناگریته‌. له‌ راستیدا من هیچی تر نیم جگه‌ له‌ مروفتیکی ساده‌ و هه‌ژاری کورد نه‌بیته‌، ئه‌وه‌ی کردوومه‌، هه‌ستکردنم بووه‌ به‌وه‌ی دژی فاشیه‌ت و شوڤینییه‌تی عه‌ره‌بی خه‌باتم کردوووه‌ و ئه‌وانه‌شی له‌م رینگه‌یه‌دا له‌گه‌لیاندا ژيام و خه‌م و خه‌بات و

خوینم له گه لدا بهش کردوون، وهک خویمان که ههن باسیان دهکهه، نه کهه و نه زیاد و نه بیروپای سیاسی خوشمی بهسهردا دهسهپینم و نه خوشم دهکهه به پالوانی میژوویی.

له کوردستانی ژیر دهسهلاتی بهعسدا و له نیو زیندانهکانیاندای جوریک ژیانی دیکه ی جیاواز له ژیانی دهرهوهی زیندان بوونی هه بوو، که ئەسته مه له بییری بکهه و تا ئەمڕۆش بهدومه وهیه. له ویدا له ناو زیندانهکاندا، دلله پراوکی و کردنهوهی دهرگای ئەستووری ئاسنینی ژووره بچووکهکانی پر له زیندانکراوانی رهنگزهره و جهستهی لاواز و دهست له دواوه شهته کدراوت دهبینی. لهخه و راپلهکاندنیا، خهوتنی بهکومهلی و پووشاکی دپاوی پر له ئەسپی، بوونی سهتلی میزکردنی نیو ژووری زیندان و هاوار و ناله ی منال و پیره میردان و شهونخوونی و برسیتی و نادیارکردنی چاره نووسی مروقهکان... هه موو ئەمانه وینه و بوونی ئەو پوژگاره ی ژیانم بوون. پوژانیک بوو پژیمی دیکتاتوری به عسی فاشی به ناوی عدالهت و نیشتمانپاریزییه وه، ئەشکهنجهی تیکۆشه رانی هه دا و وره یانی تا قی ده کرده وه و دهیویست بیانکاته زمانلیدهر له سه ر دراوسی و که سوکاری تیکۆشه ران و هاوړیکانیان. شیوازهکانی ئەشکهنجهدان؛ ترسناک و مروفشکینه ر بوو، وهک هه لواسینی قورسای به شوینی تایبهتی ئەندامی جهسته ی مروقدا (بو نمونه ئەندامی نیڕینه ی) و هه لگرتنی بوتل به زور و هه لواسین له دواوه و چهنده ها شیوازی ئەشکهنجهی تر، هه موو ئەمانه له دوایدا بوونه هوی نه خویشیی گه وره ی کوشنده و به ربوونی خوین و ئاوسانی له ش و هه وکردنی ناوسک و دارزانی جهسته ی که سی ئەشکهنجهدراو، زوریان به و هوییه وه گیانیان له دهست هه دا و چاره نووسیان نادیار ده بوو. ئەگه ری زیاتری ئازار و ئەشکهنجهدانی زیندانهکان له هه لمه تبردنی هیزی پیشمه رگه بو سه ر باره گا و بازگهکانی پژییم، به تایبهت دهستوه شاندن له چه کدارانی پژییم له ناو شارهکاندا، رقوکینه ی زیاتری هه لده گرت و ئەشکهنجه و ره شبگیری زیادی ده کرد، ژووری زیندانهکان پر ده بوون له مروقی بیتاوان

و نیشتمانیپه روه ران و پیاوانی رژی میش زیاتر خه لات ده کران. پیم وایه پیویسته گیرانه وهی میژووی خه باتگیران، چی له شاخ و چی له کونجی زیندانه کاندایه بیت، بو نه وهی داهاتووی ئەم گه له سته مدیده یه بخریته روو، ئەوهش ئەرکیکی نیشتمانی و نه ته وایه تییه که باس بکرین.

له یه کهم رۆژی ده ستگیرکردنم و زیندانیکردنم له به رپوه به ری ئاسایشی سلیمانی له لایه ن «ئاسوی قومری» و «نووره کوپه وه» پیش ئەوهی به چه ند سه د مه تریک بگه ینه شوینی دیاریکراوی ئەوان (دائیره ی ئەمن)، چاویان به ستمه وه و له ده رگای سه ره کیدا به سی پیلکانه دا سه ریان خستم و دواتر کردمیان به ژووریکدا، له ویدا چاویان کردمه وه و ئاسوی قومری گوتی: «ئهمه ئەو که سه یه سی رۆژه به دوایدا ده گه رین و با میوان بیت له لاتان، به لام نانی باشی بده نی و برسیده تی!» پیشتر له کاتی ده ستگیرکردندا هه ردوویان پیمان راگه یاندم له بهر ئەوهی هاوری «مام ئاراس»یت، وات بو تیناچینین که له سیداره بدرییت! ئەو قسه یه ش ئەوهی له ناخدا وروژاند به وهی مام ئاراس مروقیکی دلسوز و هاوری و دوست بوو، کاتیک به رپرس و ده سه لاتی سیاسی و حیزبی و تیکوشه ریکی خونه ویست بوو له ناو هیزی پیشمه رگه دا، جیی سه رنج بوو بو من. شه هید مام ئاراس له ژیانی مندالیدا هه میشه ده مبه خنده و پیکه نین و قسه خووش بوو، له گه ل ئەوه شدا له ته مه نی ژیانی پیشمه رگایه تییشدا هه ر چه نده غه در و سته می زوری لی کرابوو، به لام مروقیکی به ئەمه ک و دلسوز و میهره بان و لیبوره بووه، ئەمه ش ئەو پرسیاره دروست ده کات شو ر شگیریکی وه ک مام ئاراس چه نده به توانا و کاریگه ریی له نیو دلی مروقه باشه کان و ته نانه ت خراپه کانیش هیشتا هه ر ماوه! له سه ره تادا که سیک هات خوی پی ناساندم، وتی: «من (مفه وه ز) که مالم، وه ک تو کوردم و گه ر تو ش هاوکاریم بکه یت، ده توانم رزگارت بکه م له م کیشه یه. برای شیرینم، بو ساتیک پشووی خوت بده و گه ر برسیده ته با خواردنت بو ئاماده بکه ن. گه ر جگه ره کیشیت، ئەوا پاکه ت و چه رخ له سه ر میزه که دایه. من ده روم و به جیت ده هلیم و دوا ی نیوکاتژمیر دیمه وه لات،

خۆشت بیریك له گهنجیتی و ژیانی خۆت بکه رهوه، هه موو راستییه کی خۆت بخه ره بهر دهستان، له کوی پیشمه رگه بوویت و سه ر به چی حیزبیک بوویت و بو هاتوویته وه بو شار و کیت کووشتوووه؟ گه راستییش نه لیت و ناراستگویییمان (درو) مان له گه لدا بکه یت، ئیمه هه موو شتیکی تو له سه ره تاوه ده زانین و له ناو کام حیزبدا تیکده ر بوویت، به لام ده مانه ویت له زاری خۆته وه گوییستی وه لامه کانت بین! « بو میردمندالیکی وه کوو من زور قورس و گران بوو، نه له ته مه ندا هینده گوره بووم و نه نه زموونی سیاسی ریکخستنه کانی شار و خه باتی چه کداری و ته نانته تیکه لبوون به کومه لگه بووم که بتوانم دروست وه لام بده مه وه. هه ر مروقیک ژیانی رابردووی هه رزه کارانه ی ته مه ن حه قده و هه ژده سالانه ی خوی به ینیته وه پیش چاوی خوی، ئاخو له و ته مه نه که مه بیئه زموونه دا بخریته به رده م داموده زگایه کی تۆقینه ری حیزی به عسی له و جو ره، ده بیت نه و میردمنداله باری ده روونی چی به سه ردا بیت و وه لامی پرسیارکردنی به رپرسه کانیان چی بیت! چون بتوانریت له و گرفته گه وره یه خوی رزگار بکات و سه رکه وتن به ده ست به ینیت! له و خه یاله ناخوش و لیکدانه وه یه دا له پر چاوم به لیلی و دوو تارمایی که وت، ئاخو نه مانه به راست مروفن به رامبه ر به من وه ستاون یان هه ر نه و ترسه یه که هه ر چی که سیک روو له وی بکات و تووشی دله راوکی ده بیت؟ که مال پشتده ری «مفه وه ز» ی به ریوه به ری ئاسایشی سلیمانی بوو، گوتی: «ده لی چی؟ بیرت له ژیانی گهنجی و دایک و باوک و خوشک و براکانت کرده وه و گه یشتیته نه و ئاکامه ی نه وانیش به خۆته وه سه رقال نه که یت؟» من ده مزانی نه و ده یه ویت به کوتایی ژیانی من و گرته ی دایک و باوکم و خوشک و براکانم له ئاسوی قومری و نووره کوپه، خه لاتی باشتری پی به خشریت و پۆستی بالاتری پی بدریت. نه مه راستی و توویژی «مفه وه ز» که مال پشتده ری لیکوله ری «نه من» ی سلیمانی بوو. تارماییه که ی که مال، که سیک بالابه رز و ورگ زلیکی شو ر و به پیکه نین بوو و گوتی: «جه لال تاله بانی؛ تیکده ری وه ک تو ی هه بیت، حالیان جوان

دهبیت. دهلی چی؟ دتهویت پاداشتت بکهین و ژیانیکی ئاسووده له گهل خانه واده که تدا بژییت و ههر چی داواکارییه که ت ههیه و گهر خوینه واریت ههیه؛ بۆمان بنووسه و له سهه میزه که بۆمان دابنی تاوه کوو بۆت جیبه چی بکهین. گهر راستییش نه لییت، ئەوا پشووی ئیمه دریژه و ژیانی تۆش کورته له لامان» و جاریکی تر به جییان هیشتم!

لیکدانه وهی زۆرم هه بوو بۆ پرسیاره کانیا، گهر راستی له سهه خۆم بلیم، ئەوا خۆم تیا ده چم! گهر راستییش له سهه ئەو فه رمانه ی جیبه جیم کردوه و چاوم به کاکه ره زاق که وتوو و هه ندی نامه ی تایبه تم پین داوه و ئەویش ههر چی کاریکی ریکخستنی ناوشاری به نووسراو بۆ ئاماده کردبیتم و له کاتی گهرانه وه مده له گهل خۆمدا بیبه مه وه بۆ ناو هیزی پیشمه رگه، ئەوا رهنگه به هوی کاکه ره زاقه وه زۆریک له ریکخستنه کانی ناوشار تووشی گیروگرفت و گرتن و زیندانیکردن بین! ره زاق ئەندامیکی ریکخستنی نیو شار بوو، پاش ئازادبوونم له زیندانی «ئهبو غریب» و دووباره بوونم به پیشمه رگه؛ له ژیاندا مابوو، به لام له ئیسته دا هیچ هه والیکی نازانم! داوام لی کردن به وهی ماندووم و که میک پشوو بدهم. دوا ی کاتر میریک، به راپه ویکی باریکدا و به چاوبه سترای کردیانم به ژووریکدا که زیاتر له قه باره ی ژووره که زیندانکراوی تیا بوو. هینده ی نه برد دیسانه وه به چاوبه سترای بردیانمه وه بۆ لیکۆلینه وه و لیپرسینه وه و پینان راگه یاندم به وهی «کیم کوشتوو؟»، منیش بیده نگ بووم له ئاستی وه لامدانه وه دا، له پر به چه ند که سیکه وه هینده ی هیز و توانایان تیا بوو ته واوی جه سته ی لاوازم ئەشکه نجه درا و درپدانه مامه له یان له گهلدا ده کردم تا بیهۆش که وتم. بۆ جاری دووه م گهراندیانمه وه نیو ژووره که ی زیندانییه کانی تیدا بوو. دواتر زانیم چیرۆکی من و ئەشکه نجه و زیندان دهستی پی کرد...

ئه وهی که زیاتر باری دهروونی ئازار ده داین، له گهل تاریک و پروونی سه ره له به یانیا ن به کییل و دهنگی به رز و جنیو خه به ریان ده کردینه وه، پاشان به ریز رایانده گرتین بۆ کاتی سه رئاو و ده موچاوشتن. هه ریه ک له زیندانییه ک

ده‌بووایه کیلیکی به‌توندی پیا بکیشرایه و ده‌بووایه بو ماوه‌ی یه‌ک خوله‌ک ته‌واو بووایه. گهر له یه‌ک خوله‌ک زیاتری پی بچووایه، ئەو کیلیکه‌ی ده‌بوو به دووان و سیان. ئەمه زۆر به‌دڤه‌فتارانه بوو، مروڤیک به‌ته‌نها خوله‌کیک بتوانیت سه‌رئاو و ڤووخساری خوی بشتبایه. له‌نیو ئەم ژووهری زینداندا، زیندانییه‌کی زۆری تیدا بوو، ئەوه‌ی له‌یادمه «ئاراس عه‌بدولڤه‌حمان» بوو که ناسراو به شه‌هید «ماموستا پیشڤه‌و» و هه‌روه‌ها «به‌هادین محمه‌دئه‌مین» ناسراو به «به‌هه‌ کویر» و سه‌لام عه‌بدولڤه‌حمان و له‌تیف ئەحمه‌د حه‌مه و سه‌باحه ڤه‌ش که له‌دوای ڤاڤه‌ڤین و ئازادکردنی کوردستان بووه به‌رپرسی ئاسایش، هه‌روه‌ها عه‌لی عه‌بدولا، شه‌هید هیوا فایه‌ق فه‌رح، حسین ئەرکه‌وازی، عه‌دنان که‌ریم و شه‌فیق خه‌لکی خانه‌قین بوو، هه‌روه‌ها مندالیکی ته‌مه‌ن پانزه‌ سالان خه‌لکی قه‌لادزی و «عیزه‌دینی موزه‌مید» و چه‌ند که‌سانیکی تر که نایاناسم و ناویانم له‌یاد نه‌ماوه. به‌لام پیویسته سه‌ره‌تا باسی ئەو قاره‌مانه‌ی زیندان بکه‌م، که ماموستا پیشڤه‌وه. ماموستا پیشڤه‌و له‌ سالی ۱۹۵۷دا له شاری سلیمانیدا له‌نیو خیزانیکی زه‌حمه‌تکیش له‌دایک بووه، له‌ سالی ۱۹۶۳دا خراوه‌ته قوتابخانه و قوتابییه‌کی زیره‌ک بووه و قوناغی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و ئاماده‌یی کشتوکالی سلیمانیی ته‌واو کردووه. پاش هه‌ره‌سی شوڤشی ئەیلوول و سه‌ره‌تای سه‌ره‌لانی شوڤشی نوی به‌ ڤابه‌رایه‌تی یه‌کیته‌ی نیشتمانیی کوردستان و له‌ سالی ۱۹۷۶دا په‌یوه‌ندی کردووه به‌ ڤیکخستنه سه‌ره‌تاییه‌کانی کومه‌له‌ی ڤه‌نجده‌رانی کوردستان. ماموستا پیشڤه‌و مروڤیکی زۆر دل‌سوژ و به‌توانا بووه له‌نیو ڤیکخستنه‌کاندا و هه‌میشه به‌دل‌سوژییه‌وه کاره‌کانی شوڤشی جیبه‌جی کردووه و چه‌ندین خه‌لکی ڤوشنبیر و پیشمه‌رگه‌ی قاره‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی ماموستا پیشڤه‌و دروست بوون، چه‌ندان هاتوونه‌ته ناو ڤیکخستنه‌کانه‌وه و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر گه‌شه‌سه‌ندنی شوڤش هه‌بووه و دژایه‌تی ڤژیمی به‌عسیان کردووه و له‌ ئەنجامی زۆریی چالاکی و کاری ڤیکخستنی ناوشار، له‌لایه‌ن ڤژیمی به‌عسه‌وه ده‌ناسریت و گومانی لی ده‌کریت و هه‌ولی گرتنی ده‌دریت. پیش

ئەو ھەي دەستگير بکريت، لە ساڵی ۱۹۷۷ دا ڕوو لە چيا سهخته کانی کوردستان دەکات و پهيوهندی دهکات به هيزی پيشمه رگه ی کوردستانه وه له ناو يه کيتی، له گه ل برا و هاوسهنگه رانی دهبيت به پيشمه رگه يه کی پارتيزانی کومه له ی ره نجه ران. ماموستا پيشره و دژ به خه لکی خراپ بوو و هه ميشه به چاوی نزمه وه سهیری سيخوړ و خوڤروشانى گه له که ی کردووه، هه ميشه له دژی شهړی براکوژی بوو، به رده وام رينگر بووه له شهړی کوردکوشتن، ئەمه جگه له وهی مروڤيکی زور هيمن و سه ره پرای ئەوهی پيشمه رگه ی پارتيزانی شاخ بووه، له گه ل ئەوه شدا چالاکیی چه کدارانه ی ناوشاری به لاوه زور گنگ بووه، چونکه پيی وا بوو دوژمن گه ر له شاره کانا دهستی لی بوه شينريت، کاریگه ریی زیاتر دهبيت و ترس و دل پراوکی له دلی دوژمندا ده چينيت. هه ر بۆيه ماموستا پيشره و بريار ده دات خه باتی شاخ بگويزيته وه بو شار و هه فته يه ک له شاخ و مانگيک له شار، به و شيويه دريژه به خه باتی خو ی ده دات. ئەمه ههستی مروڤيه روه رانه ی ماموستا پيشره و بووه، هيج کات له گه ل مروڤ کوشتندا نه بووه، به لام ره فتاری درندانه ی به عسی داگيرکه ر، زولم و ناهه قی به رامبه ر به ميله ت و هه ر تاکيکی کورد، کاریگه ریی له پيشمه رگه و شوړش کردبوو که ده ستیان لی بوه شينن و به سزای گه ل و شوړشيان بگه يه نن. هه ر بو ئەو مه به سته ش ماموستا پيشره و به ده یان چالاکیی ناوشاری ئەنجام داوه، بو چه واشه کردنی رژیمی فاشی و پاراستنی ژيانی خو ی له دوژمن و فرسه تی لی نه هينن، هه ر چه نده من له خودی خویم نه بيستبووه، به لام هاوړيکانی باسی ده که ن و ده لين زوربه ی زوری شه وانیش له گوړستانه کانا خه وتوو و شهوی رۆژ کردۆته وه، که ئەمه ش پيشه ی زوری ئەو پيشمه رگانه بوو که چالاکیی ناو شاریان ئەنجام ده دا، چونکه رژيم هيج کات بیری له وه نه ده کرده وه پيشمه رگه خو ی له نیو گوړستانه کانا حه شار بدات، دوای ماوه يه کی زور رژيم به و کارانه ی زانیبوو، ئیتر بۆسه یان له نیو گوړستانه کانیشدا داده نا و چه ندین پيشمه رگه ش ده ستگير کران و شه هید بوون. له ناو هيزی پيشمه رگه دا

چالاکییەکی ناوشاری مامۆستا پیشپەرەو که دەنگی دابوو، ئەویش ئەوێ بوو دواى ئەوێ یەکیک لە دوژمنە هەرە تاوانبارەکانی بەعسی بە سزای گەل و شۆرش گەیاندبوو، چەکارەکانی پزیمیش پێی دەزانن و شوینی رووداوەکە کۆنترۆل دەکەن. دواى بەرگرییەکی جوامیرانە، مامۆستا پیشپەرەو خۆی نادات بە دەستەوێ و روو لە مزگەوتی گەورە دەکات و لە ژێر ئاوەپووی شوینی حەوزی دەستنوێژگرتن ماوێیەکی زۆر دەمینێتەو، تاوێکۆو دوژمن لە شوینی چالاکییەکەدا پەرشوبلاوێ لێ دەکەن، دواتر خۆی دەرباز دەکات. ئەمەى مامۆستا پیشپەرەو کردوویەتی، بەبیری کەم مەوقدا دیت بوو خۆقوتارکردن و خۆئامادەکردنەوێ بوو دەستوێشاندنیکى تر لە دوژمن. پزیمی بەعس پێی وا بوو گەر پەفتاری ناشرین و بیپزیزی بە کەسوکاری پیشمەرگە بکات، کۆلیان لە شۆرش پێ دەدات. بوو ئەو مەبەستە بریاریکیان دەکرد، ئەوێ کورپی یان کچی پیشمەرگە، خانەوادەکانیان دەستگیر بکری. دواى پەشبگیرییەکی زۆری ناو شار، زۆربەى زۆری ئەندامانی خانەوادەى مامۆستا پیشپەرەو بەر دەکەون و گەورە و بچووکى بنەمالەکەیان راپیچی زیندانەکانی «ئەمن» ی سلیمانی دەکەن. مامۆستا پیشپەرەو لە دواى دەرچوونی خولی دووێمی کاداران کە لە سالی ۱۹۸۰دا دەستی پێ کرد، بوو بە رابەر سیاسیی کەرتی شارەزووری هەریمی یەک و پاشان لە بەر لیھاتوویی بەجیھانی کارەکانی و دلسۆزیی بوو خەلکی گوندەکان و هاریکاریکردن و تەبایی لەنیو ریزەکانی پیشمەرگە و شۆرش، جاریکی تر شەرەفی ئەندامیتی پێ دەسپێردری و دەبیت بە ئەندام ناوچەى سلیمانی، ئیتر لێرەوێ چیرۆک و بەسەرھاتی تیکۆشەرانی خەلکی زەحمەتکیش دەست پێ دەکات.

گەر وردتر لەو میژووێ بروانین، تیدەگەین چەند زولمان لە کەسە تیکۆشەرەکانی گەلەکەمان کردووە! کى بوون و چییان لێ هات و کەوتنە کوپوێ؟ ئیستا دوخی ژیان و کەسوکاریان چۆنە؟ چۆن باسیان دەکەین و کین ئەوانەى باس دەکری؟ وەک زیندانییەک بەرنامەى «ئەو پوژانەى ئەمرویان

دروست کرد» که به‌رنامه‌یه‌کی میژوویی پر زانیاری ورد و نهینی نیو زیندانه‌کانه ده‌بینم و بۆم گرنکه، هه‌موو جاریکیش ئەم به‌رنامه‌یه ئاشنام ده‌کاته‌وه به‌که‌له‌پچه و کییل و کاره‌با و شتگه‌لیکی تری ئازاردانی ده‌روونی و جه‌سته‌یی، ده‌چمه‌وه نیو باوه‌شی پر چه‌سره‌تی هاوړی و برا ئازیزه‌کانم که تیئاندا بۆ من مامۆستا پیش‌ه‌وه یه‌کیکه له‌و میژووه‌ی که ناتوانم بۆ ته‌نها چرکه‌یه‌کی چاو نووقاندنیشم نه‌ییینم و هه‌میشه کار و کرده‌وه‌کانی له‌به‌ر چاومه و سه‌رتاپای جه‌سته و ویزدانی گرتووم! پیش ئەوه‌ی مامۆستا پیش‌ه‌وه له‌ زیندانا ببینم، وه‌ک شایه‌ت‌حالیکی میژوویی پر سه‌روه‌ریی ئەو تیکۆشه‌رانه‌ی له‌نیو ژووړیکی بچووکدا خزابوون، جگه له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌دانی تاک به‌ تاکی زیندانییه‌کان که زۆرتین ترس و توقاندنی ده‌خسته نیو دلی مرۆقه‌وه، له‌و زیندانه بچکۆلانه‌دا جگه له‌ په‌نجه‌ره‌یه‌ک؛ هیچی تری تیا نه‌ده‌بینرا، مامۆستا پیش‌ه‌وه وانه‌ی شوړش و خه‌باتی نه‌ته‌وايه‌تی له‌و ژووړه بچووکدا به‌ ته‌واوی زیندانه‌کان ده‌وته‌وه. کاتیک زیندانییه‌ک بۆ ئەشکه‌نجه‌دان ببرایه، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه پیی راده‌گه‌یاند زۆر ئاساییه خۆت له‌سیداره بدرییت، به‌لام هاوړیکانی ریکخسته‌کانی نیو شار بۆ ئەم شویننه نه‌برین و تا بۆت ده‌کریت خۆراگر بیت. ده‌یگوت ئەوه‌ی که ده‌بیته مایه‌ی سه‌ربه‌رزیی ژیان، ئەوه‌یه که چۆک به‌ هیزی مه‌چه‌ک و بازووی جه‌للاده‌کاندا دابینیت. ئەمه خۆی له‌ خۆیدا وره‌یه‌کی به‌رز و پۆلایین بوو بۆ تاک به‌ تاکی زیندانییه‌کانی نیو ئەو ژووړه‌ی که رۆژانه سات و کاتی بۆ نه‌بوو، هه‌رده‌م ده‌بوو خۆت ئاماده بکردایه بۆ هه‌لواسینی سه‌ربه‌ره‌وخوار و ده‌ستی له‌پشت به‌ستراو. ئەوه‌ی بووه‌ته مایه‌ی سه‌رسوړمانم و من به‌م ته‌مه‌نه‌شمه‌وه تاکوو ئیسته له‌یادم ناچیته‌وه، شکۆمه‌ندی مامۆستا پیش‌ه‌وه بوو به‌رامبه‌ر به‌ ملازم موحسینی جه‌للاد و داروده‌سته تاوانباره‌که‌ی. له‌ هه‌مان کاتیشدا مامۆستا پیش‌ه‌وه له‌گه‌ل ئەوه‌ی قوتابخایه‌کی شوړش بوو، سه‌رکرده‌یه‌کی بویری کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان بوو، رهنجده‌ره جوان و هه‌میشه‌یه‌یه‌کانی شه‌هید خاله شه‌هابی سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان له‌ودا ده‌بینرا و هه‌رده‌م خۆی

به بچووک ده زانی له بهردهم تیکۆشه ران و هاوسه نگرانیدا. کاتیک پیاویکی به ته مه نیان به ناوی «حاجی محمه د» به دهست به سترای و که له پچه وه خزانده نیو ژووره که ی ئیمه، له ته نیشته ده رگا که دا سه تلکی میزی تیا دانرابوو، ده بوو هه مووان له و سه ته له دا میزیان بگردایه و حاجی محمه دیش له سه ر شیوعیبوون ده ستگیر کرابوو و پیش ئه وه ی ببریته بو ئه شکه نجه دان، له ته نیشته سه تلی میز کردنه که دا راکشابوو. جوانترین سیفه تی سه ر کرده ی نیو زیندان «مامۆستا پیشره و» ئه وه بوو که له هه لواسین و ئه شکه نجه دان تازه هینابوو یانه وه و جه سته ی خوینی لی ده چۆرا، له گه له ئه وه شدا داوای له حاجی محمه د ده کرد له ته نیشته سه تلی میزه که دا نه خه ویت، مامۆستا پیشره و خوی چوو ئه و شوینه وه و به و په ری سه ربه زرییه وه هه ردوو قاچه خویناوییه که ی لی دریژ کرد. هینده ی پینه چوو دهنگی ده رگای ئاسنین ته واوی زیندانیانی هه راسان کرد و حاجی محمه دیان برده وه بو هه لواسین و پینان راگه یانده بوو به وه ی ده بیته ناو ئه و بوتله وه، به لام حاجی محمه د سه ربه رزانه به جه لاده کانی راگه یانده بوو له و بوتله دا جیم نابیتته وه، گه ر بوتله که ی ئیوه له مندا جیی ده بیته وه، ئه و من ده توانم جیی بکه مه وه، به لام دلنیا بن نایه لم ئه و بوتله له جه سته ی هاوړیکانمدا جیی بو بکریته وه. کاتیک حاجی محمه دیان به بوراوه یی هینایه وه نیو ژووری زیندانه که، جگه له مامۆستا پیشره و؛ که سی تر نه یانده و یرا بچن به هانایه وه و سه د مخابن مامۆستا پیشره و ی (ئاراس عه بدولپه حمان) سه ر کرده ی شار و شاخ و سه ر کرده ی نیو زیندان، سه ری حاجی محمه دی خسته سه ر رانی و له نیو ژووری زیندانا حاجی گیانی له دهست دا و شه هید بوو.

کاتیک بو لیپرسینه وه و لیکۆلینه وه ی زیاتر منیان ره وانیه ی هه والگیری (ئیسخبارات) کرد، که ئه وسا به رامبه ر به به ریوه به ری ئاسایشی سلیمانی، له ته نیشته قوتابخانه ی فریشته ی کچان بوو، ئیتر من له هاوړی زیندانییه کانم دابرام، لیکدابران ئازاریکی قوولی له بیرنه کراوه و به تایبته له و کاته دا بو من خه میکی زور زور بوو، ته نانته بریاری له سیداره دانیشم له گه له شوړشگریه

یاخیبووهکانی نیو زیندانا بوو. ژوورهکانی «ئىستخبارات» پیچهوانه‌ی ژوورهکانی «ئه‌من» بوو، چونکه ژووری تاکه‌که‌سی (ئینفرادی) بوون و دريژيان ته‌نھا دوو مه‌تر بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا په‌نجه‌ره‌ی تیدا نه‌بوو، هه‌میشه گلوپی ژووره‌که داگیرسابوو، ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دانی زیندانی له‌ویدا زور ترسناک و وشه‌ی نه‌شیاو و جنيوی سه‌یر و بازاری به‌کار ده‌هینرا، وه‌ک: خوشکت ده‌گیم، دایکت حیزه، جه‌لال تاله‌بانی دایکت ده‌گیت، کورد هه‌مووی حیز و قه‌ره‌جن، ژن و خوشک و دایکت دینم به‌به‌ر چاوی خوته‌وه ده‌یگیم... ئه‌مه و له‌په‌ر و ناکاودا ئامیڤیکی باریکی بچووک (شورتی) کاره‌بایان پی بوو، کاره‌بایان له‌سه‌رتاپای جه‌سته‌وه لی ده‌دایت و ته‌زوو و ئازاریکی سه‌خت به‌جه‌سته‌دا ده‌هات و زور جاریش ده‌بووه هوی ئه‌وه‌ی بو چهند خوله‌کیک ببوریته‌وه و بیئاگا بیت له‌ژیان. لی‌کۆلینه‌وه‌کانیان هه‌ندیک جار سه‌رله‌به‌یانیان بوو، هه‌ندیک جاریش شه‌وان. ئه‌و پوژانه‌ی به‌یانیان ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دام، باشتتر بوو له‌ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دانی شه‌وان، چونکه ئه‌و شه‌وانه بو هه‌لواسین و ئازار و ئه‌شکه‌نجه به‌ر کتیل و شه‌ق و بوکس بدرامایه، دواتر له‌به‌ر ئازاری جه‌سته‌یی شه‌و تا به‌یانی خه‌وم لینه‌ده‌که‌وت و به‌یانینیش به‌ده‌نگی به‌رز و جنيودان ده‌هاتنه سه‌رمان. به‌م شیوه‌یه چوار مانگم به‌سه‌ر برد و دواتر په‌وانه‌ی «هه‌یه‌ی خاسه» کرام له‌شاری که‌رکووک، که ترسناکترین زیندانی پڤیمی به‌عس بوو و زورترین که‌س له‌ویدا له‌ژیر ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دا گیانیان له‌ده‌ست ده‌دا. «هه‌یه‌ی خاسه» سه‌ر به «مه‌نزومه‌ی شمالي»ی ئىستخباراتی گشتی پڤیم بوو، دواتر په‌وانه‌ی دادگای شوڤرش له‌به‌غداد کرام و بو ماوه‌ی بیست سال حوکم درام. پاش سی سال ژيانی نیو زیندان، ماموستا پیشره‌و و هه‌ندیک له‌هاوه‌له زیندانییه‌کانم نه‌بینییه‌وه و زور جاریش له‌زیندانی «ئه‌بو غریب» دا کاتیک له‌لایهن خانه‌واده و هاوڤیکانمانه‌وه که سه‌ردانیان ده‌کردین بو زیندان، هه‌والی هه‌ندیک له‌هاوه‌له زیندانییه‌کانمان پی ده‌گه‌شت که هه‌ندیکیان به‌ره‌و زیندانی موسل ده‌بران. زیندانی موسل یه‌کیکه له‌و زیندانه به‌دناوانه‌ی به‌قه‌سابخانه‌که‌ی موسل ناو ده‌برا، هه‌ر چی مرؤفیک

بۆ ئۇ زىندانە بىرايە، پەتى سىدارەى لەمل دەكرا و ئىعدام دەكرا، ئەوئەش بېوئە ھۆى ئەوئەى بە «قەسابخانەكەى موسل» ناو دەبرا.

سەددام وەك دىكتاتورىك لە بۆنەكانى دامەزراندنى حىزب و زۆر جارىش بەپىى مىزاجى كەسىى خۆى و ھەندىك جارىش بۆ بەتالكردنهوئەى زىندان و پركردنهوئەى لە رۆژى دووھەمدا، بەفەرمى لىبوردنى دەردەكرد. ياساى لىبوردن ھەر بەناو ياسا بوو، دەنا ھىچ بنەمايەكى ياساى نەبوو، وەك چۆن ئەشكەنجە و زىندانە ترسناكەكانى كۆى عىراق؛ ھىچ بنەمايەكى ياساى نەبوو، جگە لە دەزگايەك نەبىت پرى بوو لە مروقى دەروون نەخۆش و چەورە و شەقاوہ و تاوانبار كە بە ناوى ياسا؛ خەلكى ئازادىخوازيان دەستگىر دەكرد و بەرەو چارەنووسى نادىار دەيانفراندن. سەددامىش بەپىى بارى دەروونىى خۆى، وەك خۆى دەىگوت ياسا وەك لاستىك وايە، بەئارەزووى خۆمان رايدەكىشىن، لىبوردن (عفوات) دەردەكرد و لە تەنىشتىوئە ھەزارانىشى دەكوشت، بەم جۆرە لىبوردنى گشتىى (عفو عام) بۆ تەواوى زىندانىيە سياسىيەكانى حوكمدراو و حوكمنەدراو و ژوورى سىدارە راگەيەنرا و من لەوئەدا بەر لىبوردى گشتى (عفو عام) كەوتم. بىرم دىت تەواوى زىندانىيەكانيان بەكۆمەل لە گۆرەپانەكەدا كۆ كردهوئە و لەلايەن دەستوپىوئەندەكانيانەوئە پىيان راگەياندىن كە سەددام حسىن بەرەحمە و ئىوئەش ھەلەتان لە ژيانى خۆتاندا كردهوئە و لىتان دەبورىت و ئازادتان دەكەين، جارىكى تر لە ژيانى خۆتاندا ھەلەكانتان دووبارە نەكەنەوئە و دواى جەلال تالەبانى و مەسعوود بارزانى تىكدەر نەكەون! سەيروسەمەرەيە مروّف بەرگرى لە خاك و زمان و كولتوورى خۆى بكات و دواترىش بە ھەلەكار و تاوانبار پىناسە بكرىت! ئەمە بىركردنهوئەى تەواوى رژیمة دىكتاتورەكانى جىھانە بەرامبەر بە گەلانى مافخوراو. دواى چاوہروانىيەكى زۆر، ھەندىك لە زىندانەكانى تریان تىكەل بە ئىمە كرد كە لە زىندانەكانى ترى بەغداد ھىتابوويان، ھەندىكى ترىش كە چاوہرىى لە ژوورى سىدارەدا بوون، وەك: مامۆستا پىشەرەو، مەلا كەمال، بەھە كویر، كاك ماجىد و سەباح و چوار ئافرەتىشىيان لەگەلدا بوون، كە لە

ژووری سیداره‌دا چاوه‌پروانی ئیعدام بوون و ئەوانیش ئازاد بوون. دیاره
دوای چەند سال، «مامۆستا پیشرەو» و «بەهادین و مەلا کەمال» لە شوین
و زەمەنیکی تر دا شەهید دەبن.

پاش ئەو‌ه‌ی لە زیندانی ئەبو غریب ئازاد کرام، بو ماو‌ه‌ی مانگیک لەنیو
خانە‌و‌اده‌که‌دا بووم و دووبارە پە‌ی‌وه‌ندیم کردە‌وه‌ بە هی‌زی پیشمەرگە‌وه‌.
مامۆستا پیشرەو بو جاریکی تر و وه‌فایه‌ک بو هاو‌پ‌ری زیندانه‌کانی که
له‌ژیر ئازار و ئەشکه‌نجە‌دا گیانیان له‌ده‌ست دابوو و بو ئەو هاو‌پ‌ریانه‌ی
به‌گوریس له‌ ژووری قه‌سابخانه‌کانی رژیمی پیشووی رووخوای سه‌ددام
حسین خنکینرابوون و بو به‌رگریکردن له‌ خاک و نیشتمانه‌که‌ی و درێژهدان
به‌ خه‌باتی سیاسی؛ ده‌چیته‌وه‌ شاخه‌ بلنده‌کانی کوردستان و ژیا‌نی
سه‌خت هه‌له‌بژیریته‌وه‌. مامۆستا پیشرەو و من، دووبارە چه‌کی شه‌ره‌فی
پیشمەرگایه‌تی له‌ شان ده‌که‌ین. مامۆستا پیشرەو له‌لایه‌ن هه‌قال مام
جه‌لال؛ سکرته‌ری گشتی یه‌کیته‌ی نیشتمانی و نه‌وشیروان مسته‌فا؛ که‌سی
به‌رپرسی دوو‌ه‌می ناو یه‌کیته‌ی نیشتمانی و سکرته‌ری کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌ران،
خه‌لاتی شو‌ر‌شگێرانه‌ ده‌کریت و چاوه‌پروانی ئە‌وه‌ ده‌که‌ن له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی
گشتی سه‌رتاسه‌ری هی‌زی پیشمەرگه‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان،
مامۆستا پیشرەو وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی قاره‌مانی ئە‌و سه‌رده‌مه‌؛ شه‌ره‌فی
ئه‌ندامی و به‌رپرسیاریتی و بر‌وا و متمانه‌ی گه‌وره‌ی پی بسپێردریت.
سه‌د مخابن، وه‌ک کادریکی زیره‌ک و چالاک، وه‌ک پیشمەرگه‌یه‌کی خاوه‌ن
بر‌وا بو ئاشتبوونه‌وه‌ و سولحیکی عه‌شایه‌ری ئە‌و ده‌قه‌ره‌ که به‌ برپاری
شو‌رش و سه‌رکردایه‌تی نێردرابوو، له‌و جو‌ره‌ سولحه‌ش سه‌رکردایه‌تی و
شو‌رش زۆریان ئە‌نجام دابوو، پاشان دیارده‌یه‌کی دیرینی نیو کۆمه‌لگه‌ی
کورده‌واریه‌ی و به‌تایبه‌ت خه‌لکی عه‌شایه‌ر و خه‌لکی گونده‌کان له‌ کوردستانی
باشووردا پابه‌ندن به‌ هه‌موو برپار و دانیشتنه‌کان، به‌تایبه‌ت زۆریان له‌لایه‌ن
ریشسپیه‌کانه‌وه‌ ده‌کران و پێیان ده‌گو‌ترا «ریشسپی ئاوی». پیشمەرگه‌ی
فه‌رمانده‌ و دلسۆز و تیکۆشه‌ر مامۆستا پیشرەو، مامۆستای قوتابیه‌کانی

نیو زیندان، به دەستی چه‌کداره‌کانی رژییم له ریکه‌وتی ۱۹۸۴/۷/۶ دا شه‌هید ده‌بیت و ده‌چیته ریزی کاروانی نه‌مرانه‌وه و بکوژانی تا ئه‌مپرو نه‌ک هه‌ر سزا نه‌دراون، به‌لکوو به مووچه‌ی باش له‌لایه‌ن حکومه‌ت و زلحزبیککی دیرینی کوردییه‌وه پاداشت کراون.

ئه‌گه‌رچی شه‌هید ماموستا پیش‌ه‌وه له رابردووشدا دوو جاری تر زیندانی کرابوو و له‌به‌ر خۆراگری هیچی نه‌درکاندوو و ئازاد کراوه، ئیسته‌ش پیری به‌بالای ئه‌و مروّقه جوانانه‌دا هه‌لده‌دات و چاره‌نووسیش هه‌روه‌ک خۆیه‌تی و که‌سانی تر له رهنج و ماندوو‌بوون و به‌ره‌می خۆینی گه‌شی شه‌هیده‌کان و پیشمه‌رگه‌ی دیرین و زیندانی سیاسی ده‌خوات. به‌داخه‌وه‌م که نه‌متوانیوه وه‌ک پیویست باس له‌ خه‌باتی سیاسی و پیشمه‌رگه‌یه‌تی و دلسۆزی و وه‌فاداری ئه‌م که‌له‌پیاوه قاره‌مانه؛ شه‌هید ئاراس عه‌بدولرهمان (ماموستا پیش‌ه‌وه) بکه‌م. به‌ رای من و زۆریک له شو‌ر‌ش‌گه‌یه‌کان و فه‌رمانده و سه‌رکرده‌کان، به‌ سه‌دان لاپه‌ره و ته‌نانه‌ت به‌ کتیب‌خانه‌یه‌ک ناتوانیت باس له رابردووی میژووی پر سه‌روه‌ری ئه‌م تیکۆشه‌ره قاره‌مانه بکات. سه‌د حه‌یف بو ئه‌و مروّقه مه‌زنانه گیانی خۆیان به‌خت کرد! ئه‌وه‌ی بووه‌ته جیی سه‌رنج و تییینی بو من، شه‌هیدانه‌که‌ی ناگاته نیوه‌ی خانه‌نشینی کۆنه‌سیخو‌ریکیش! ئه‌مه‌یه‌ گه‌مه‌ی سیاسی و سیاسی پیشه‌کان، بو خۆقایمکردن و ده‌ستبردن و توکمه‌کردنیککی زیاتر، نه‌ک گه‌رانه‌وه بو رابردووی میژووی پر سه‌روه‌ری، ئه‌مه‌ش به‌جیه‌یشتنی راستی و جوانییه‌کانه که له‌مروّدا ئه‌وان له ناویدا ناشرین بوون و ناهیلن که‌سیک تیندا به‌جوانی بمینیته‌وه! به‌دنیاییه‌وه ئه‌مه‌ دوا چه‌کی رۆچوون و داخزانی ده‌سه‌لاتدارانی سیاسی و حیزبییه بو ناو زبڵدانیک که تیندا بوگه‌ن ده‌که‌ن و بیر ناچنه‌وه. بیگومان خه‌لکی جوان و دلسۆز و سه‌رکرده‌ی راسته‌قینه‌شمان هه‌یه بو ئه‌وه‌ی له‌و زۆرینه‌یه‌ی دروست بووه؛ بیکه‌ینه نمونه، به‌لام به‌داخه‌وه ده‌سه‌لاتی زۆرینه به‌و ئاقاره‌دا کار ده‌کات و ده‌یه‌ویت میژووی جوانی شاخ په‌رده‌پۆش و بن به‌رد و ناشرین بکات، له پیناو نه‌گه‌رانه‌وه بو راستییه‌کان و ده‌رنه‌خستنی که‌سایه‌تییه‌کانیان...

سەرکەوتنی بەردەوامی بەرەنگاربوونەوه و شوێرش

شەرقەیی هەور و هەورەبرووسکە و لێزمەبارانی زستان و کاتیکی درەنگۆخت بوو، لەدوای تەواو بوونی خویندن لە قوتابخانە، بەبرسیتییهوه وەک هەموو مندالە هەژارەکان بەرەو مالهۆه دەپۆشتمەوه، باران لە سەر و چاوهکاندا چۆراوگەیی بەستبوو، لەبەردەم دەرگا رزیه کۆنەکەیی خانووهکەماندا گۆیبیستی یەکەم نەعرەتەیی ترس لە هۆشیارکردنەوهی ستم و هەستکردن بە بەرپرسیاریتی و پووبەرپووبوونەوهی ئەرکی سەرشانم بەو دەنگە ناقولاً و ترسناکە نێرینهی قورعان خوینە دینییهکە بووم کە دایکم هەمیشە دەیوت دەبیت ئاگاتان لە مەلای خاوەن مالهۆه مان بیت و هەر کاتیکیش لە هەر شوینیکیدا بینیتان، دەبیت هەردوو دەستی زیارەت بکەن و ماچی بکەن، چونکە قورعان لە سنگیدایە و خوا دەتانپاریزیت. ئێمە لە خانووه گڵینە دوو ژوورەکەیی مەلادا کرینشین بووین. دایکم کە لە بنەماله یەکی ئایینیپەرور و لەژێر رکیفی توندپهوانه ی پیاوسالاریدا چاوی بە دنیا هەلهینابوو و پەرورەدە کرابوو، هەمیشە لە کاتی رینماییهکانیدا ترسی لە دل و دەروونماندا چاندبوو، هیندە باسی گۆر و جنۆکە و ئازاری دۆزەخی بۆ دەکردین. لەگەڵ چاوهکەوتنم بە مەلای خاوەن مالهۆه مان، هەردوو دەستیم ماچ دەکرد، لەگەڵ یەکەم دەست ماچکردنی مەلای خاوەن مال، دەستەکەیی تری درێژ دەکرد بۆ ماچکردن. جاری وا هەبوو ئەوهندە خۆی بە پیروۆز و مەزن و لەخواترس و موسلمان دەزانی، هیندەیی نەدەما دەستی بکردایە بە چاومدا، ئەو رەفتارانەش جوړیکە لە کۆیلەبوون، بۆچی دەبیت من دەستی کەسیک پیروۆز بکەم و ماچی بکەم؟ لەو جوړه دەست ماچکردنە، چی جوړه واتایە ک دەبەخشیت؟ گەر ریزداریی مروّف بۆ بەرامبەر بەو جوړه بیت، کەواتە تۆ کەسیک پیروۆز دەکەیت بەبی ئەوهی لە ناخی بگەیت! پیروۆزییهکان زۆر بوون دایکم باسی لێوه دەکردن، کەعبە و موسلمان؛ ئەم دوو وشەیه هەمیشە لەسەر زاری دایکم بوو بۆ ئێمە. کە مندال بووم، زۆرم حەز دەکرد

له واتای که عبه و ئیسلام بگه م و بزائم ئیسلامی راسته قینه له کوپوه سه ری هه لداوه و پرسپاری زورم ئاراسته ی دایکم ده کرد، به لام دایکم له بنه ماله یه کی ئایینه روه ر بوو، له گه ل ئه وه شدا نه یده توانی وه ک پیویست باسی میژووی ئیسلام و که عبه و شیخ و مه لام بو بکات. نه ک بیوه لامی دایکم له ئاستی ئه و پرسپارانهدا، ته نانه ت به ئیسته شه وه زوربه ی موسلمانان له چه مکی راسته قینه ی ئاین و ئیسلام نه گه یشتوون و ته نانه ت له کاتی نوپژکردن و قورئان خویندندا ئایه ته کان به هه له ده خوینن و بگره زورینه ی مه لاکانیش له چه مکی ده قه کانی قورئان وه ک پیویست نه گه یشتوون، جگه له وه ی له زه نی خویندایه و ده یلینه وه به بی ئه وه ی تیگه یشتیان بو ئه و چه مکه هه بیته، ته نها ترس و توقاندن له دل و ده روونی منداله کاندایه چینن. هه لبه ته پیناسه ی ئاین و ئیسلام پیده چیت په یوه ندیی به زیندانیکردن و خه باتی سیاسی و پیشمه رگایه تی رپژگاره سه خته کانی منه وه نه بیته، لی سه رزه نشتکردن و بیپریزیکردن به دایکم به هوی دواکه وتنی یه ک مانگ کری خانویه کی دارزای گلینه ی خاوه ن مه لایه کی قورئان خوین و له خواترس، له نووسینی یاده وه ریبه کاندایه پیویستی کرد و منی تیکه ل به چه مکی قورئان و که عبه و ئیسلام کردووه، نامه ویت بیمه وه سه ر ئاین، چونکه ده قه کانی قورئان یه ک له دوا ی یه کی تری ئایینه کان دین و ئایینی ئیسلامیش یه کتا په رستییه و ئایینیکی نه گوپه و بو هیچ که سیک نه هاتووه ده ستکاری بکات و باسی گوپرانکاری ئاین له ئیسلامدا بکریته و دوا ی ئایینی ئیسلام، ئایینه کانی تر پووچه ل ده کرینه وه. دایکم به و شیوه یه په روه رده ی کردبووین، هه موو ئه ندایه کانی نیو خیزانه که مان به گه وره و بچووکه وه نوپژمان بکرده یه و سه ره پای ئه وه ی باوکیشم له خیزانیکی ئایینه روه ردا چاوی به دنیا هه له ئیناوه و باپیرم واته باوکی باوکم، له خواترس و که سایه تییه کی ناودار و به بنه ماله ی «سه یید مه جید ئیسماعیل» ناسراون. ئیسته ش له یادمه کاتیک باوکم ماله ئاواپی له ژیان کرد و بو هه تاهه تایی به جیی هیشتین، زوربه ی مه لا و ئایینه روه ران و خزم و هاوپیانی باوکم پیان ده وتین که باوکه مان

«ئەھلى بەھەشتە» و خودا بردوويەتەوہ بۆ بەھەشت. کاتیکیش من ئەو پرسىارەم دەکرد: ئاخۇ باوكم ھۆکارى چىيە «ئەھلى بەھەشتە» و چۆن خەلکى ئايىنپەرور و ئىسلام حوکمى دواپۇژ دەدات كى بەھەشتىيە و كیش دۆزەخىيە؟ لە وەلامدا پىيان دەوتم بەوہى باوكم سەرلەبەيانى لە کاتى نوپۇژکردندا لەسەر بەرمالەكەى مردووه، پاشان باوكمان لە بنەمالەى «سەيىد مەجىد ئىسماعىل» بووه و ھەمىشە پابەند بووه بە رىنمايىهكانى ئايىن و ئەركەكانى وەك نوپۇژکردن و پۇژووگرتن، بە راستى و دروستى جىبەجى کردووه. کاتىك تەمەنم چوارده سالان بوو، باوكم دەيىردم بۆ مزگەوت و بەتايبەت پۇژانى ھەينى نوپۇژى بەكۆمەل (نوپۇژى جەماعەت)مان دەکرد. شەويكى رەمەزان لەدواى نوپۇژکردن، چەند دەرويشىكى قۇدرىژ كە قۇيان رەنگى مەيلەوسور دەپروانى، دواتر بۆم دەركەوت بە «خەنە» جوانكارىيان لە قۇياندا دەکرد، خەنە بەوہ دەوترىت لە دىرزەمانەوہ ئافرەتان بۆ جوانكارى و گورپىنى رەنگى قۇيان بەكارىان دەھىنا، بەلام ھەندىك لە دەرويش و سوڧى و مەلا و موسلمانان خەنەيان بۆ رەنگ و جوانكارىي پرچە درىژەكانىان بەكار دەھىنا. كارىگەرىي خىزانەكەمان لە پروانگەى پابەندبوون بە ئايىن و ئىسلامەوہ، منى پەلكىشى نىو دەرويش و زكر و خەلوەت كىردبوو. ھەموو پۇژانى ھەينى لەدواى تەواوبوونى نوپۇژى بەكۆمەل (جەماعەت)، بە شمشىرەكەوہ خۆم لەگەل دەرويشەكاندا تىكەل بە خەلوەت و شىنى ھەسەن و ھسىن لەنىو گورپەپانى مزگەوتەكەدا و دەنگى دەف و زكر و لەخۇدان خەلکى لەنىو بازنەيەكدا كۆ دەكردەوہ و منى مېردمندايش بە شمشىرەكەوہ سەرتاپاى جەستەم خويناوى دەکرد، پۇژىكىان ھىندەم بە شمشىر لە جەستەى خۆم دابوو، ئازار و ئەشكەنجە ئارامىي لى برىبووم، ھەندىك جاريش لە ناخى خۆمدا روبرو بەرووى پرسىارى بى وەلام دەبوومەوہ، ئاخۇ خواپەرستى دەبىت بەو شىوہىە بىت، جەستەى خۆتى بۆ خەلتانخوین بکەيت؟ مەلا چۆن دەبىت برىار لەسەر چارەنووسى داھاتووى مروڧ بدات و باس لە ژيانى ئىستا و داھاتووى زىندووبوونەوہى مروڧ بۆ دنيايەكى

تر بکات؟ هەر چی جاریک مه لای خاوهن خانووه قوربه دارزیوه که مان بو کرئ وهرگرتن بهاتایه، پیی دهوتین نابیت تهنها بو پوژیکیش پاره که دوا بکهیت، له بهر ئه وهی گوناحه و خواش ناتانخاته بههشت و به ئاگری دوزهخ ده تانسووتینیت و هەر کاتیکیش بچن بو «حج» و به دیداری که عبه شاد بن، خوا لیتان قبول ناکات. که عبه ئه و شوینه یه که ته واوی موسلمانان ته مه ننا ده کهن به دیداری شاد بن و په رده ی رهشی چواردهوری زیارهت بکهن و ماچی بکهن. که عبه پیی دهوتریت «بهیتی حرام»، له بهر ئه وهی خوا شهر و کوشتاری تیدا قه دهغه (حرام) کردوه، به لام به پیچه وانه وه، ئه و ولاته ی له ئیسته دا «که عبه» ی لییه، به بی ریزگرتن له یاسا، لیکولینه وه و لیپرسینه وه له گه ل تاوانباراندا ده کریت و به شمشیری دووفاقی ئیسلام؛ سه ری ده په رینریت.

مه بهستی سه ره کیی من، لیکولینه وه نییه له ئیسلام و ئایینه روه ران، به لکوو مه بهستی من تهنها ئه وه یه ئایا ئه وه ی پیی دهوتریت مه لا و شیخ، یان پیی دهوتریت موسلمانان قورئان خوین و له خواترس، ئه مانه هەر هه موویان «ته مسیلی» ئیسلام ده کهن؟ یا خود ئایینی ئیسلام بوخوی مانای پیکه وه ژیان و لیپورده یی ده به خشیت؟ گه ر ئایینی ئیسلام به و شیوه یه مانا به خشه، هوکاری چیه زوربه ی ئایینه روه ران هینده توند ره وانه ره فطار و مامه له له گه ل به رامبه ره که یاندا ده کهن؟ که بزووتنه وه ئیسلامییه کان له شه ره کاندایله کانیا ن سه ر ده بری و نمونه ی شه ری گوندی خیلی حه مه له سالی ۲۰۰۱ دا له لایه ن «ئه نسارولئیسلام»، به رابه رایه تی مه لا کریکار له گه ل هیزی پیشمه رگه ی یه کیتیدا پرووی دا و له و شه ره دا چه ند پیشمه رگه یه کی یه کیتی که وتبوونه بو سه ی چه کداره کانی مه لا کریکار و پاش شه هیدبوون و گرتنی پتر له چل پیشمه رگه ی یه کیتی نیشتمانی کوردستان له لایه ن هیزه ئیسلامییه که ی مه لا کریکاری رابه ری «ئه نسارولئیسلام»، ته واوی دیله کان سه ر ده برن و زوریشیان به زیندووی چاو و ده ست و قاچیان ده برن و چاویان ده رده هینن، پاشان بو ترس و توقاندنی خه لکی سفیل و

هیزی پيشمه رگه، به گرتة فيديو يه ك لاشه ي شه هیده كان بلاو ده كه نه وه. له ئیسته شدا مه لا كریكاری رابه ری «ئه نسارولئیسلام» له ولاتی نه رویج ده ژی، وهك خوی كه پیان ده لیت صه لیبیه كان، صه لیب به و واتایه دیت كه عیسای مه سیحی پی له خاچ دراوه، ئیدیا و ته مسیلی ئیسلام دهكات و بانگه واز بو حیزبی ئیسلامی دهكات، ئەم بانگه وازه دوو شتی زور جیا وازه، رابه ریكی حیزبی ئیسلامی له نیو ولاتیکی صه لیبیدا ده ژی و باوه ری له خاچدانی عیسای پی ناکریت و خه لکه كه ی به كافر ده زانیت و له گه ل ئه وه شدا به سیستم و ده ستوور و یاسای ئه و ولاته منداله كانی په روه رده دهكات و له گه لیاندا ده ژی! ئایا ئیسلام به و شیوه یه په یامی خوی راده گه یه نیت و دیلی نیو شه ره كان سه ر بپریت و لاشه ی كوژراوه كان پارچه پارچه بكریت؟ خو ئه گه ر به و شیوه یه بیت، ئەم كار و رهفتاران به كاریکی توندره وانه و نامرؤبیانه پیناسه دهكریت. ئه گه ر ئیسلامیش به م شیوه یه په یامی توندره وانه ی خوی ئاراسته ی خه لکی به گشتی ناکات، كه واته ئه و حیزب و گروهه ئیسلامیانه؛ تیرورست و به كریگراوی ولاتانی تری ئیسلامی تیرورستانن. تاوان و رهفتاری توندره وانه ی زوری تری بزوتنه وه ئیسلامیه كان، له گه ل ئه و پیناسه یه ی ئیسلام كه خیزانه كه مان میان تیا په روه رده كردوو، ژیان و گوزه رانیکی زور جیا واز بوو، دوو لیكدانه وه م بو ئه و مه به سته ش هه یه، یه كیک له سه ره تای جیا وازییه كان بو من له وه دهستی پی كرد كه باوكم به هوی شوړش و كوردایه تیبیه وه زیندان كرا و ئیمه ش به هوی خراپی باری گوزه رانمان، ته نها كریی یه ك مانگی ئه و خانووه دارووخاوه ی كه ئیمه ی تیدا كرینشین بووین؛ دوا كه وتبوو، نیوه ی كه لوپه لی نیو ژووره كه مانی فری دابووه بهر ده رگا و بارانبارینی ئه و كاته ش ته واوی كه لوپه له كانی ته پ كردبوون، پاشان به ئیمه ی راده گه یاند ده بیت برؤن له م خانووه دا، ئه و ده مه ش دایكم دؤش دامابوو، له غه می زینداكردنی باوكممان و نانه سكه ی ئیمه دا بوو، مه لای خاوه ن خانووه دارووخاوه كه ش دهینه پاند و زور به دهنگی بهرز هاواری ده كرد و به دایكمی دهوت: «پیاوه كه ت شوړش و

پیشمه‌رگایه‌تیی بۆ من نه‌کردوو! هه‌تا کریمی خانوو که‌م نه‌ده‌نی، نایه‌لم لیره‌دا بژین و ده‌بیته‌ به‌ زووترین کات برۆن و دوور بکه‌ونه‌وه. من ناتوانم ره‌شه‌خیزانیک به‌خو‌پایی رابگرم!» بۆیه‌ سته‌می دۆخ و ژیانمان بۆ بژیوی و دابینکردنی کریمی خانوو قوره‌که‌ی تیی‌دا ده‌ژیاين، دوا‌ی خویندنگه‌ کاری ده‌ستگێریم ده‌کرد.

دوا‌ی ژیا‌نی دوو سا‌لی پر له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی نیو‌ زیندان و ئازادبوونم له‌ به‌ندیخانه‌ی ئەبو‌ غریب، بۆ ماوه‌ی که‌متر له‌ مانگیکی دوا‌ی ئازادبوونم؛ په‌یوه‌ندیم کرده‌وه به‌ هیزی پیشمه‌رگه‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان له‌ که‌رتی سی‌ی ئەزمه‌ر، تیبی (٤٧)ی پیره‌مه‌گروون، عه‌بدولپه‌حمان سیته‌کی فه‌رمانده‌ی که‌رت بوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ ئەوه‌ی پیشمه‌رگه‌ و ماله‌ پیشمه‌رگه‌ له‌لایه‌ن رژی‌می به‌عه‌سه‌وه‌ ئاشکرا نه‌بن، عه‌بدولپه‌حمان سیته‌کی نازناوی «که‌ریم»ی لێ نام. ناوی راسته‌قینه‌ی: عه‌بدولپه‌حمان حه‌مه‌ عه‌لی، ناسراو به‌ «په‌حمان سیته‌کی»، له‌دایکبووی سا‌لی ١٩٥١ له‌ گوندی سیته‌ک له‌ ناوچه‌ی شارباژێر، له‌ ژیا‌نی هاوسه‌ریدا له‌و کاته‌دا خاوه‌نی حه‌وت مندال ده‌بیته‌ له‌ سا‌لی ١٩٧٩دا، له‌گه‌ل شیخ‌ دارا جه‌لال حه‌فید و عومه‌ر حاجی شیخ که‌ریم که‌له‌کنی په‌یوه‌ندیان کردوو به‌ کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستانه‌وه. سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی پیشمه‌رگایه‌تیی له‌ گوندی سیته‌ک و دواتر مانه‌وه‌یان له‌ به‌که‌ی به‌ میوانداریته‌ی تایه‌ری عه‌لی والی به‌گ و عوسمانی قادر منه‌وه‌ر سه‌ر به‌ حیزبی سۆسیال (حسک)، پاشان به‌ره‌و گوندی تووژه‌له‌ و زه‌لی سه‌ردانی هه‌قالی کۆچکردوو مام جه‌لال ده‌که‌ن و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م باره‌گایان له‌ شینێ دروست ده‌که‌ن که‌ شه‌هید کاکه‌براشیان له‌گه‌لدا ده‌بیته‌، دواتر له‌گه‌ل جه‌لالی حاجی مه‌حمود ناسراو به‌ «عه‌باس سیته‌کی» یه‌ک ده‌گرنه‌وه و ده‌بیته‌ سه‌ره‌تای هه‌نگاونان و ده‌ستپیکردنیان به‌ خه‌باتی چه‌کداریی شاخ. له‌به‌ر ئەوه‌ی عه‌بدولپه‌حمان سیته‌کی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ناسراوی گوندی سیته‌ک و له‌ شارباژێردا په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و تیکه‌لاوییه‌کی کۆمه‌لایه‌تیی باشی زۆریان هه‌بووه، له‌و کاته‌دا بیستوو دوو پیشمه‌رگه‌ له‌ گوندی سیته‌که‌وه

په یوه نندیان پیوه ده کهن به ناوی: هه ژار عه بدولپر حمان سیته کی، ئه حمه د
 ئامه خوله ناسراو به «شه هاب»، قاسم که ریم ئه حمه د، جه مال حه سه ن
 سیته کی، یاسین کوځا ره حیم، محمه د قادر شه مه یی ناسراو به «بیکه س»،
 که ریم شیخ سه بری، جه زا سالح ئاغا سیته ک، یاسین واحید، عه زیز سه عید
 سیته کی، مارف محمه د عارف، ئه حمه د شیخ سه بری، ناوی هه ندیکیانم له یاد
 نه ماوه. له کاتی دروستکردن و به رفر او انکردنی هه ریمه کان؛ له «شینئ»
 ده گوازرینه وه بو دۆلی باله یان یان باله کایه تی، بو ئه و گونده ی قادر خه باتی
 لی بوو، گوندی یه نزی و لیژی، له وی باره گای هه ریمی حه وت که به شیخ
 دارا سپر درابوو؛ سه ره رشتی بکات و هه قال قادر خه بات وه ک جیگری
 هه ریم و هه قال کوستانیش رابه رسیاسی هه ریمی حه وت له و ده قه ره دا. له
 سه ره تای خه باتی پیشمه رگایه تی عه بدولپر حمان سیته کی و یه که م چالاکی له
 سالی ۱۹۷۹ دا، به شه ری گرتنی زنجیره چیاکانی قه سرئ و گه لاله و چومان
 که ئه وکات زوربه ی زوری بنکه و بازگه سه ربازییه کانی رژیمی به عسی لی
 بوو، ده ست پی ده کات و دواتر ده گوازریته وه بو سنووری هه ریمی چوار،
 تا وه کوو ریکخته وه ی تیپه کان. له سالی ۱۹۸۱ دا عه بدولپر حمان سیته کی
 ده بیته فه رمانده ی که رتی سیئ ئه زمه ر له تیپی چل و حه وتی پیره مه گروون،
 ئه و ده مه ش ئاوات قاره مانئ؛ سه رتیپی چل و حه وتی پیره مه گروون ده بیته.
 له نیو که رتی سیئ ئه زمه ر، به پولیک پیشمه رگه ی قاره مانئ خو نه ویست ئاشنا
 بووم. عه باس سیته کی که هه ر له سه ره تا وه له گه ل عه بدولپر حمان سیته کی
 بوو، وه ک جیگری فه رمانده ی که رت رۆلی کاریگه ری هه بوو، تیکۆشه ریکی
 یه کجار به جه رگ هیمن و دلسۆز بوو. عومه ر حه سه ن ناسراو به «عومه ر
 عه ره ب»، تیکۆشه ریکی بیئه ندازه قاره مان و خو نه ویست بوو. پاشان نه وزادی
 عه به ی ته قئ و سه لاج چاوزه ق، دوو پیشمه رگه ی دیرینی نیو که رته که بوون
 و له زوربه ی زوری چالاکییه کاندا به شدار ده بوون. عه لی حه مه غه رب
 ناسراو به «عه لی سوور»، هیوا قلیاسانی، ئه رده لانی ئیسماعیل عارف،
 به ختیارای حاجی محمه د ئه مین، سه لامه ره ش، مامه تاله، به کر سیته کی،

نەوزاد قلیاسانی، رزگار قلیاسانی، لوقمانی سدیق سوارە، عەبدوللای سدیق سوارە، مامۆستا لەتیف، توفیق ناسراو بە شەھید «ھونەر»، کامەرانی مەلا مەزھەر ناسراو بە شەھید «کرمانج»، وەستا لەتیف سوورە قەلاتی، بەکری حاجی فارس و چەند پیشمەرگە یەک ناویانم لە یاد نەماوە. کەرتی سیی ئەزمەر، کەرتیکی چالاک و بە دەیان چالاکیی ناوشار و گرتنی رەبایەکانی سەر سنوورەکانی نیو ناوچەیی ئازادکراو. یەکیکی تر لە چالاکییەکانی کەرتی سیی ئەزمەر، لە شەوی کدا بە دەنگی ئاریجی و نارنجۆک ئەنداز و بیکەسی و بە ورەیی پۆلایینی ھیزی پیشمەرگەیی کەرتەکە، لە نیو شاری سلیمانیدا بۆ ماوەی پتر لە دوو کاتژمێر ھێرش کرایە سەر «حامیە» کە، لە کاتەدا جیی ھەوانەوھەیی سەربازی بازگەکان و زیندانی «ئینزیبات» و دابەشبوونی ھیزی سەربازی و بنکە یەکی بەرفراوانی جەبەخانە یەکی چەندین چەکی جۆراوجۆر بوو، چەند ئۆتۆمبیلێک و چەندین چەکی قورس سووتینران و تەقینرانەوھە. کەرتی سیی ئەزمەر کە عەبدولرەحمان سیتەکی فەرماندەیی کەرتەکە بوو، رۆژانە بە دەیان لاوی دلسۆز و خوینگەرمی پر لە ھەستی نیشتمانی و نەتەوایەتی پوویان لی دەکرد و دەبوونە پیشمەرگە لە کەرتەکەدا. پاش ماوەیەک بە بریاری سەرکردایەتی، عەبدولرەحمان سیتەکی گوازیارایەوھە بۆ تیپی (۳۷) ی شارباژێر و دەبیتە فەرماندەیی یەکی کەرتی تیپەکە و پاشان لە سالی ۱۹۸۶دا لە گەل ریکخستنی تیپی پارێزگاری کە سەر بە سەرکردایەتی بوو، عەبدولرەحمان سیتەکی دەبیتە سەرتیپی پارێزگاری بارەگاکی ھەقال مام جەلال لە دۆلی جافایەتی و ھەریەک لە فەرماندە شەھید سالاری حاجی دەرویش فەرماندەیی کەرت دەبیت و پاش ئەوھە بە تۆمەتی ئالای شۆرش دەستبەسەر دەکریت، دواتر ئەردەلانی ئیسماعیل عارف وەک جیگری فەرماندەیی کەرت ئەو ئەرکەیی پی دەسپێردری. شەھید ھەمە سوورەبانی، شەھید ھەمەومین، شەھید عەباس سیتەکی، مامۆستا کەمال تاماس، عومەری قادر گولەباخ لە دۆلی جافایەتی؛ درێژە بە خەباتی سیاسی و پیشمەرگایەتیان دەدەن.

چەند رۆژیک لە سلیمانی بۆ کوشتنی ملازم محسین، خۆمان حەشار دابوو

کەم کەس هەیه ناوی «ملازم محسین»ی نەبیستییت کە لە لایەن
پژێمی بەعسەوه نێردرابوو کوردستان، زۆر درێندانە زۆلی بەرامبەر بە
خەلکی شاری سلیمانی دەکرد، ملازم محسین بەو شیوەیە ناوی پەیدا
کردبوو. بە ڕەگەز عەرەب و خەلکی فەلەستین بوو، دەمەویت لێردا بچمە
ناوەرۆکی باسەکەوه و پرسیار دروست بکەم: ئاخۆ ملازم محسین دوا
ئەو هەموو تاوانەیی کە لە کوردستان ئەنجامی دا؛ لە لایەن تیکۆشەران بە
سزای گەل و شۆرش گەیهنرا، یاخود هەر لە ژياندا ماوه و یان وەک چۆن
هەر کەسیک لە دایک دەبییت و دواجار دەمرییت؟

بۆ ئەو مەبەستەش لە ساڵی ۲۰۱۶دا لە چەند گرتە قیدۆیە کدا و لە
چەندین مەلپەر و تۆرە کۆمەلایەتیەکان هەوایی کوشتنی ملازم محسین
لە لایەن تیکۆشەرانی بزووتنەوهی رزگاریخواری کوردستان بلاو کرایەوه،
بەبێ هیچ دەستکاریکردنیک دەقی هەوالە کە لێردا دەخەمە بەر دیدی
خوینەر و دواتر سەرنج و تییینی و چەواشەکاری و گەمەیی سیاسی و
بەهەلە نووسینەوهی میژووی لەسەر دەدەم. کۆسەرەت رەسوول عەلی؛
جیگری یەکەمی سکریتیری یەکییتی نیشتمانی کوردستان، لە دواي راپەرین و
وەرگرتنی سەرۆکیەتی دوو مە کابینەیی هەریمی کوردستان لە پال دەرھینانی
نەوت لە شیواشووک، بێر لە تۆلەکردنەوه لە ملازم محسین دەکاتەوه.
کۆسەرەت رەسوول تیمیکی تاییبەت لە کەسانی دلسۆز و متمانەپیکراوی
خۆی بۆ دۆزینەوه و بەسزاگەیانندی ملازم محسین دروست دەکات.
تیمەکە جگە لە چەند کوردیک، کۆمەلایک عەرەبیش لەخۆ دەگریت. ئەم تیمە
کە پەيامی مەرگ و دەستگیرکردنی ملازم محسینیان پێیە، دەست بە
شوینکەوتنی ئەو جەللادەیی بەعس دەکەن و دەگەنە کۆمەلایک زانیاری
باوەرپیکراو، لەوانە ملازم محسین دواي ئەوهی لە سلیمانی گویزرایەوه،

به بریاری سهرکردایه تیی به عس نیردرا بۆ که رکوک، تاوه کوو پرۆسه ی نازادی له سالی ۲۰۰۳ دا له ئەمنی که پامه کاری ده کرد، پله ی تاکوو موقه دەم بهرز بوویه وه، دواتر بۆ به غداد هه له اتوو، به لام له ناکاو له به غداد ون ده بیته و به رهو سووریا ده روات، به لام له سالی ۲۰۱۱ به هوی راپه رین و شوپشی خه لکی دژی حکومه تی به شار ئەسه د، مولازم موحسین له م ولاته شوینی له ق ده بیته و پروو له ئیمارات ده کات، تا دوا ی ۱۳ سیانزه سال هیچ کهس سوورای مولازم موحسینی جه لاده که ی به عس نازانی. کۆسره ت ره سوول بۆ دۆزینه وه ی شوینی سه ددام حسین، له ریگه ی کۆمه لیک سه روکھۆزی عه ره بی تکریت سه رکه وتوو ده بیته و به پیی کۆمه لیک به لگه نامه ی ته له قزیونی کۆسره ت ره سوول، ئەلقه ی یه که می دۆزینه وه ی شوینی سه ددام حسین و ده ستگیرکردنی ناوبراو ده بیته له حه شارگه یه ک له ناوچه یه کی دووره ده ست، له ناکاو زانیاری باوه رپیکراو ده گاته تیمه که ی کۆسره ت ره سوول که مولازم موحسین له یه مه نه، بۆ ماوه یه کی زور چاودیژی کراوه، رۆژی یه کشه ممه، ۲۰۱۶/۱۰/۲۳ مولازم موحسین ده کوژن و به سزای گه ل و شوپشی ده گه یه نن.

به لام دارای حاجی برایی چه رمه گا، که له سه رده می رژی می به عسدا مسته شاری فه وجی سووک (فه وجی خه فیه) و که خو شنی باسی ده کات به بنه ماله په یوه ندییان له گه ل حیزبی به عسدا هه بووه، ئەو هه واله ره ت ده کاته وه که گوایه مولازم موحسین کوژرابیته و چۆنیه تی کوشتنه که ی مولازم موحسین له لایه ن تیمه که ی کۆسره ت ره سوول وه به هه والیک نارا سته پیناسه ده کات. له ریکه وتی ۲۰۲۰/۲/۲۹ دا له به رنامه یه کی ته له قزیونی که نالی پرووداو که سه ر به حیزبی پارته دیموکراتی کوردسانه، دارای حاجی برایی چه رمه گا ده لیت: مولازم موحسین هاو ریمه و په یوه ندی و دۆستایه تیمان له ئیسته دا هه یه و ده شلیت: هه والی ده زانم و نه شکوژراوه و له ژیاندا ماوه. مولازم موحسین، خوینریژ و بکوژی چه ندین له تیکۆشه ره کانی گه له که مانه. دارای حاجی برایی چه رمه گا، زور به پروونی و بی سه له مینه وه له که نالیکی

كوردییه وه شانازی به بوونی هاورییه تی و دوستایه تی مولازم موحسینی خوینمز دهکات و دهمانخاته نیو گومانیکی قول و سهرنجراکیشه وه که تیندا پیویستی به بهدواچوون و وردبینی دروست و بریاری هه لویستیکی تونده بو هه مووان.

مولازم موحسین چه ندین هاوالاتی حیزی و ناحیزی له سهر شه قامه کانی شار و له نیو ماله کاندا به بهر چاوی خانه واده و هاوریان و له ته وای کووچه و کولانه کانی شار شه هید کردووه، بیژی و سووکایه تی به چه ندین ماله تیکوشه ری شاخ و شار کردووه، دستدریژی کردوته سهر ژن و کچانی شاره که، له یاده کانی و له کاتی خویشاندانه کانی هه شتاکاندا به هیچ شیوه یه ک دهستی له ژن و منال و پیر و پیاو نه پاراستووه، به هزاره ها شیوه ی ناشایسته و نه گونجاو ئازاری زیندانیانی داوه، پرسیاره که لیره وه دست پی دهکات: باشه که سیک به و جوړه هه لسوکه وتی له گهل هاوالاتی و هاوشاریه کانتدا کردبیت، گریمان به دوخیکی نه خوازاو و زهمه نیکی تیپه ریو له سهر شوپی، له نیسته دا دارای حاجی برایمی چه رمه گا چون ده توانی په یوه ندیی له گهل مولازم موحسیندا هه بیت و به به رده وامی له په یوه ندیکردن له گه لی و سل له و هه موو خوین و قوربانیا نه که یته وه و دلت به و دایکه جه رگسووتاوانه نه سووتی و شهرم نه تگری! به راستی ئەم وتانه په لکیشی هه ندیک شتی کونکریتیمان دهکات. گهر سهرنج بدهین، نه ک دهستی، بگره شتی تریشی که وتوته نیوان و چنگیان له یه ک نابیتته وه، دیاره نایه ویت باس له و بابه ته بکات و دهیباته وه بو هیزی ناوچه گه ری، به جوړیک خوی دهرده خات که له بویرییه وه بووبیت و بیمنه ت لووت له بابه ته که دهژهنی، دنا درنده یه ک چون و له بهرچی ده بیتته هاوری گیانبه گیانی و ئەوهنده ساله بیده نگیت لی کردووه، بو ئەم کاته به سپونسه ری هیژیکی دووره دهست له کورد بای بالی خوت دده ی و ئاگر بهر دده یته دلی هه زاران ماله شه هید و قوربانی! به ئاشکراش پیمان ده لیت ده توانم دهنگیکی زور له ناوچه ی به عسنشینه کانی عیرا قدا مسوگر بکه م، له کاتیکدا ئەوه ی

تۆی خستۆته باوهشی ئەم هەولە «سەر بەخۆییە» وەک شەریکی سیاسی، بوونی خۆت و دۆخەکەى بۆ سەر بەخۆبوونی کورد هان دەدا، کە لێرەدا دەبیتەو بە پرسیاریکی گەرەتر لە بوونی بەدگومانی و بیئومیدی خەلک و ئامانجەکەى لە گرتنە دەستی دەسەلاتدا.

بۆیە باشترە هاوکیشەى دوو فاقیى دوژمنداوستى و کوردبوون لە مۆرالى سیاسى حیزبىکى وەک بەعس پەرودەدا بۆ کورد مەخولقینە، شەرمیک لەو قوربانیانە بکەرەو کە بە دەستی بەعسى فاشى ئەنفال کران تەنھا بە ھۆکارى کوردبوون، رەش و سپیان بەتیکەلى زیندەبەچال کرد، ئەو بەعسییە چەکبەدەستانە بوون کە سەرشۆر بکەى بۆیان و لە سایە و سێبەریاندا وەک سەرشۆریک بژی. میللەتى کورد لە میژووی سیاسى ناوچەکەدا خاوەنى قوربانییەکی زۆرى بیۆینەى نەگوتراو لە میژووی مرقایەتیدا و بەردەوام لە سەنگەرى بەخشیندا، بەرامبەر جوانییەکانى مرقابوون هەتا ئیستاش دەجەنگى و قوربانى دەدات.

بۆ ئەو مەبەستەش دەمەوێت چیرۆکیکی میژوویى بخەمە بەر چاوی خوینەرەن، کە ئەمە یەکیکە لەو ھەزاران چیرۆکەى بوونە بەرھەمى ئەوھى ئیستا چەکارەکانى سەر بە رژیمی بەعسى لەناوچوو، بەبى سەلمینەو و بە پشتیوانى ھیزی چەکارى رژییم بەعسیئاسا، شەرم نەکەن کە لە رابردوودا چ کارە بوون!

لە سالى ۱۹۸۳دا کاتیک لە قەسابخانەى ئەبو غریب بە لیبوردنى گشتى ئازاد کرام و جارىکی تر پەيوەندیم کردەو بە ھیزی پيشمەرگە، ئەو چیرۆکە تراژدییانەم بۆ ھاوسەنگەرەنم دەگێرایەو کە لە زیندانەکانى رژیمی بەعسا چەند ناپەرھەتیان دەکردین و بە ھەموو شیوہیەک ئەشکەنجەیان دەداین، چیرۆکی ئەو پيشمەرگەيەم بۆ دەگێرانەو کە بەبریندارى لە یەکیک لە شەپەکانى ھیزی پيشمەرگە و چەکارەکانى رژیمی بەعسا فیشەکی لى دەبریت و بەدیلی دەستگیر دەکریت و ھینابوویانە لای ئیمە رۆژانە بەو بریندارییەو ئازاریان دەدا و ئەویش قارەمانانە جگە لەوھى بەلگەیان

لهسەر بوو که پیشمه‌رگه‌یه، هیچی تری نه‌ده‌درکاند، تاوه‌کوو ئه‌وه‌ی خیزانه‌که‌یان ده‌هینا و به‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه بی‌پیزیان پی ده‌کرد و ئازاری ده‌روونی ئه‌و پیشمه‌رگه‌یان ده‌دا، بو ئه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر شوین و جیی حه‌وانه‌وه‌ی هیزی پیشمه‌رگه‌ و ریک‌خستنه‌کانی ناوشار بدات، باسی ئه‌وه‌م بو ده‌کردن که رۆژیک پتر له په‌نجا زیندانی بووین و خودی مولازم موحسین به‌ده‌ست و چاوی به‌ستراوه‌وه، به‌کییل ته‌واوی جه‌سته‌مانی بریندار ده‌کرد، باسی بوتل پی‌هه‌لگرتن و کاره‌بالیدان و هر چی ره‌فتاری درپندانه‌یه به‌رامبه‌ر به‌ئیمه‌ی زیندانیان ده‌کرد. مولازم موحسین کاتیک ئیواران سه‌رخۆش ده‌بوو، به‌دار و بوکس و شه‌قتیه‌ل‌دان له‌ئیمه، ده‌یگوت: نانی زۆرم خواردوو و ئه‌مه‌ش جوړیکه‌ له‌وه‌رزش بو ئه‌وه‌ی خواردنه‌که‌م هه‌زم بیت، باسی ئه‌و تاوانباره‌م ده‌کرد که چه‌نده‌رق و کینه‌ی له «ئاسوی ده‌لاک» بوو، تا‌کوو شه‌هیدیان کرد، ئه‌مانه‌ و زۆری تر که نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌و ژیانه‌ سه‌خته‌ له‌یاد بکه‌م و رۆژانه‌ به‌بیرکردنه‌وه‌یان؛ ئازاری ده‌روونی ده‌دام.

مولازم موحسین چه‌ندین جار هه‌ولی کوشتنی ده‌دا و زۆر جاریش که‌وتبووه‌ بو‌سه‌ی هیزی پیشمه‌رگه‌وه، له‌هه‌مان سا‌لدا چوار پیشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌مان بریاری چوونه‌وه‌ شار و کوشتنی «مولازم محسین» مان دا، عومه‌ر عه‌رب به‌رپرسی ئیمه‌ و به‌رپرسی نه‌خشه‌ و پلانی سزادانی مولازم موحسین بوو، سه‌لاح حاجی عه‌لی (سه‌لاح چاوزه‌ق)، ئه‌رده‌لانی ئیسماعیل عارف، به‌نده‌ شه‌هاب که‌ریم. به‌چوار چه‌کی جوړی کلاشیکۆف، به‌هاوکاری به‌رپرسی شاننه‌کانی ریک‌خستنی ناوشار مامۆستا حه‌مه‌عه‌لی، بو چه‌ند رۆژیک له‌شاری سلیمانی خۆمان هه‌شار دا، له‌لایه‌ن به‌رپرسی شاننه‌کانی ریک‌خستن، گه‌ران به‌دوای مولازم موحسین و شوینی دیاریکراوی شه‌قامی سه‌ره‌کیی به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی بوو، به‌لام مولازم موحسین له‌شوینی دیاریکراو نه‌ما‌بوو.

ناچار بریاریکی خیرا و به‌په‌له‌مان دا که چالاکیه‌ک ئه‌نجام بده‌ین، له‌کاتی

گه‌رانه‌وه‌ماندا له شه‌قامیکی پشتی مزگه‌وتی گه‌وره، نزیک گه‌ره‌کی کانی ئاسکان له‌ناو شه‌شامه‌تیکی زۆر و پ‌ژیم د‌ل‌ن‌یا بکه‌ینه‌وه له‌وه‌ی ده‌توانین له شوینیکی وادا ده‌ست له هیزه‌کانیان بوه‌شینین و د‌ل‌ن‌یا‌یان بکه‌ینه‌وه که ناتوان به ویستی خۆیان ئازاری خه‌لکی بدن، بۆیه توانیمان ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازیکی پ‌ژیم بی دوودلی به سزای گه‌ل و شو‌پ‌ش بگه‌یه‌نین. به‌داخه‌وه چه‌ند پ‌و‌ژیک له‌ناو شاری سلیمانیدا بۆ کوشتنی مولازم موحسین خۆمان شه‌شار دا، به‌لام شانسیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو تووشمان نه‌ده‌بوو به تووشیه‌وه و ئه‌و تاوانباره به سزای شو‌پ‌ش بگه‌یه‌نین و له‌کۆل خه‌لکی شاری سلیمانی بکه‌ینه‌وه. ئیسته‌ش د‌و‌ای ئه‌و هه‌موو تاوانانه‌ی له‌لایه‌ن مولازم موحسینه‌وه ده‌ره‌ق به لاوان و گه‌وره و بچووکي شاره‌که‌مان ده‌کرا، به‌شانازییه‌وه باس له پیرۆزی و هاو‌پ‌یه‌تی و په‌یوه‌ندی د‌وستایه‌تی نیوان دارای حاجی برایی چه‌رمه‌گا و مولازم موحسین ده‌کریت به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ حیزبیک داوی لی بکات شوینی ئه‌و تاوانباره له‌لایه‌ن دارای حاجی برایی چه‌رمه‌گاوه ده‌ستنیشان بکریت و کوتایی به‌م جو‌ره‌ پیا‌ه‌دان و بیمنه‌تییه‌ش به‌یتریت.

دارای سه‌عدی به‌گ خۆی شه‌هید کردوه و قه‌وانه به‌تاله‌کان بۆنی بارووتیان لی ده‌هات

پاش چه‌ندین سال ژیا‌نی د‌ن‌یا‌ی غوربه‌تم، ئه‌وه‌یه که نه‌متوانیوه له‌گه‌لیدا بگ‌ونجیم و به ئه‌قلی ئیره‌ش له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌که‌مدا وه‌ک پیویست مامه‌له بکه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه به ئه‌قلی به‌جیماوی و لاته‌که‌م بتوانم وه‌ریان‌بگرم و له‌لام ئاسایی بیت، چونکه من له‌و سو‌زه‌وه ده‌روانمه چه‌مکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌م، هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ته هو‌کاری ئه‌وه‌ی زۆر شتم له‌لا نامۆ بیت، د‌ل‌ن‌یا‌م له‌وه‌ی غه‌ریبی؛ مرو‌قی نیشتمانپه‌روه‌ر و د‌لسۆز ده‌کوژیت، له‌و ساته‌دا غه‌ریبی خاک بووم و له ئیسته‌شدا غه‌ریبی ناو جه‌سته‌ی خۆم و غه‌ریبی گیانم ده‌خوات... له هه‌موو ساتیک و له‌گه‌ل هه‌موو چرکه‌یه‌کدا غه‌ریبی

پروبو پروم ده بیته وه، ئیمه ی خوړسک به نازار و دوا جاریش به نازاره وه
سه ر ده نیینه وه، زور جار هه ول ددهم له و نازاره خوّم به دوور بگرم، لی
زور زه حمه ته بو من کاتیک له رابردوودا له گه ل کومه لیک تیکوشه ر و دلسوز
و خه مخوری خاک و نیشتمان په روه ردا ته مه نی لاییتی خوّم له گه لیاندا له
پیرۆزترین بیروباوه ر و ناخوشتین ژیانى سه ختی شاخدا به سه ر بر دبیّت و
له یادیان بگرم، لی قه دهر و بارودوخى ژیانى سیاسى و ئابووری و لاته که م،
من و سه دان هه زارانى تری وه ک منى دوو چارى ژیانى دنیای غوربه ت کرد.
ئه وه ی زور ناخى هه ژاندووم و هه میسه ناتوانم له یادیان بگرم، چیرۆک
و به سه رهات و ژیانى پر له تراژیدیای ئه و هاوسه نگه رانه یه که رۆژانیک
بووه خویان به خزمه تکارى گه له که یان زانیوه و خوینی خویان له پیناوی
باوه رى پیرۆزیاندا به خشیوه. له و تیکوشه رانه ی یه کیتی نیشتمانى له
سنوورى تیپى (٤٧) ی پیره مه گروون، مه لبه ندی دوو، له گوندی تووه سپی
نزیک شارى سلیمانى له دۆله پرووت که هه موو گونده کانی ئه و ده قه ره
له یه که وه نزیکن و هیزی پیشمه رگه به به رده وامى له و سنوورده دا هه بووه،
دارای سه عدی به گ و نازاد باپیر؛ دوو پیشمه رگه ی قاره مانى تیپه که ن و
به کارى تایبه ت ده چنه گوندی «تووه سپی»، ئه و گونده ش زور نزیک
ده بیّت له شارى سلیمانیه وه، رژی می به عس هه میسه هیزی سه ربازى و
چه کداره کانی له و ده قه ره دا بلاو ده کرده وه و بو سه یان بو هیزی پیشمه رگه
داده نا و کوپته رى سه ربازى به ئاسمانى گونده کاندا بو ئاشکرا کردنى هیزی
پیشمه رگه ده گه ران، به به رده وامى سیخوره کانی هه والیان به داموده زگا کانی
رژیم ده گه یاند، له هه والیکى سیخوریدا رژیم پى زانیوو هیزی پیشمه رگه
له چه ند گوندىكى دۆله پرووتدا بلاو بوونه ته وه، پاشان دارای سه عدی به گ
له و کاته دا دایک و خوشک و برای بو چاوپیکه وتن و به دیدار شادبوونى
دینه گوندی تووه سپى. رژیمی به عس بناغه ی خوی له ته واوی شار و
شاروچکه کانی کوردستاندا داکوتابوو، زور به ئاسانى به هیزی سه ربازى و
ئاسمانى په ی به پیشمه رگه ده برد، هزیکى سه ربازى یه کجار زور و چه ند

كۆپتەرىكى سەربازى بە ئاسمانەۋە چۈرەدەۋرى گۈندى توۋەسىپى ئابلۇقە دەدەن و داۋا لە ھەردوۋ تىكۆشەرى دىرىن؛ داراى سەعدى بەگ و ئازاد باپىر دەكەن خۇيان رادەستى ھىزەكانى رژیم بکەن، بەلام ئەمان ھەرەشە و گۈرەشە و ھىرشکردنە سەريان بەھەند ۋەرنانگرن و ھەردوۋكىان برىار دەدەن تاكوۋ دوا تىكۆكى خويىن لە جەستەياندا مابىت، بەرگرى لە خۇيان و شەرەفى پىشمەرگايەتى و نەتەۋەكەيان بکەن. بۇ چەند كاتزمىرىك ھىزى دوژمن مۆلەتيان پى دەدەن كە چەكەكانيان فرى بدەن و خۇيان رادەستى ئەۋان بکەن، بەلام بىدەنگى داراى سەعدى بەگ و ئازاد باپىر، ھىندەى تر رقوكىنە دەخاتە نىۋ دەروۋنى ئەفسەرەكان و سەرباز و سىخورەكان و ناچار دەبن بە ھىزىكى پر چەكى سەربازىيەۋە و ھىزى ئاسمانى، ئەۋ خانوۋەى كە ھەردوۋكىانى تيا دەبن، بە كۆپتەر بۆردوۋمانى دەكەن و سەربازەكانى دوژمن ھىرش دەكەنە سەريان و تەنھا دوۋ پىشمەرگەى كۆلنەدەر بە كەمترىن فېشەكى نىۋ مەخزەنەكانى قەدىان لە شەرپىكى سەختى حەۋت كاتزمىرىدا بەرگرى لە خۇيان دەكەن. تىكۆشەرى رۆژگارە سەختەكان؛ ئازاد باپىر، كاتىك فېشەكى پى نامىنىت، بەدىل دەگرىت و دواى ماۋەيەكى زۆرى ئازار و ئەشكەنجەى زىندان، چارەنوۋس ژيانى زياترى پى دەبەخشىت و بە لىبوردنى گشتى لە زىندان ئازاد دەكرىت. پىشمەرگەى قارەمان داراى سەعدى بەگ ھەتا دوا بەرگرىكردن و شەرپىكى سەخت، برىار دەدات فېشەكىك بە خۇى بەيلىت و دواتر لوولەى تەنگەكەى ئاراستەى سەرى خۇى دەكات و بە فېشەكىك كۆتايى بە ژيانى سەربەرزانەى خۇى دەھىنىت و دەچىتە رىزى كارۋانى نەمرانەۋە. ۋرەى پۆلايىنى شەھىد داراى سەعدى بەگ و قارەمانىتى و خۇنەۋىستى ئەۋ تىكۆشەرە، كارىگەرىى گەۋرەى لەسەر ھىزى پىشمەرگە دروست كرىبوۋ، بارەگاكانى ھىزى پىشمەرگە و زۆربەى زۆرى دانىشتۋوانى گۈندەكان، ۋىنە و پۆستەرى شەھىد داراى سەعدى بەگيان بە دىۋارى مالەكانياندا ھەلۋاسىبوۋ، شىۋەى ۋىنە و پۆستەرەكان بە رەنگى سوور، دلۋپىك خويىن بە نىۋچەۋانىۋە

نه خشینرابوو، تهواوی پیشمه‌رگه‌کانی هیزی که‌رت و تیپه‌کان وینه‌ی
 خویان و شه‌ید دارای سه‌عدی به‌گ له‌نیو گیرفانیاندا بوو، که هر کاتیک
 شه‌ید بوونایه، بویان بکریت به پۆسته‌ر و بۆ میژوو بلاو بکرینه‌وه. ئەو
 سه‌رده‌مه وا بوو، هر پیشمه‌رگه‌یه‌ک شه‌ید بووایه، پۆسته‌ریان بۆ بلاو
 ده‌کرده‌وه. پۆسته‌ر به‌و واتایه دیت وینه‌ی شه‌یده‌که و ناو و نازناوی له‌و
 داستانه‌ی تیا شه‌ید بووایه، بۆ میژوو بۆی بلاو ده‌کرایه‌وه. کاتیک دایک و
 خوشک و برای شه‌ید «دارای سه‌عدی به‌گ» بۆ دیده‌نی هاتبوونه گوندی
 تووه‌سپی له‌ دۆله‌پووت، به‌ چاوی خویان هه‌لو‌یستی جوامیرانه‌ی شه‌ید
 دارای سه‌عدی به‌گی کورپیان و قاره‌مانیتی تیکۆشه‌ری دلسۆز ئازاد باپیر و
 خه‌لکی گونده‌که ده‌بینن، ئەوپه‌ری شانازی به‌ خویانه‌وه ده‌که‌ن.

بۆ زیندوو‌راگرتنی میژووی ئەم دوو قاره‌مانه و ته‌واوی پروداوه‌که‌ش
 له‌لایه‌ن دانیشتوانی گونده‌که، برایه‌کی شه‌ید دارای سه‌عدی به‌گ که له‌و
 کاته‌دا له‌وی ئاماده‌ بووه و ده‌لیت: «کاتیک ئیمه بۆ دیده‌نی براکه‌م چووینه
 گوندی تووه‌سپی، ئافره‌تیک به‌ ده‌نگی به‌رزه‌وه هاواری ده‌کرد: «ئاگادار
 بن، جاش هات! جاش هات! با ئەو دوو پیشمه‌رگه‌یه زوو خویان پزگار
 بکه‌ن و دوور بکه‌ونه‌وه له‌ دیکه!» له‌و ده‌مه‌دا من منداڵ بووم، ئیسته‌ش
 له‌یادمه به‌ته‌نیشت دارای برامه‌وه خه‌وتبووم، زۆر هه‌زم له‌ چه‌ک و
 پیشمه‌رگه و ناوی شو‌رش ده‌کرد و خه‌ونم پیوه ده‌بینن، کاتیک گویمان
 له‌ ده‌نگی دانیشتوانی دیکه و هاوار هاوار و ده‌نگی چه‌کداره‌کانی پزیم
 بوو، دارای برام زۆر ئازایانه راپه‌ری و پیلاوه لاستیکه‌کانی هر به‌ده‌م
 ریگاوه له‌پێ کرد، بئ سل‌کردنه‌وه و له‌سه‌رخۆ، هه‌ندیک جاریش به‌خیرایی،
 له‌ گونده‌که ده‌رچوو. کوپته‌ر به‌ ئاسمانه‌وه ته‌واوی ماله‌کانی بۆردوومان
 ده‌کرد، به‌تایبه‌ت ئەو ماله‌ی ئیمه و دارای برامی تیا بوو، گه‌وره و بچووکی
 نه‌ده‌پاراست و ته‌نانه‌ت له‌ پیشدا مزگه‌وت و کانی ژنانی گر تئ به‌ر دا
 و به‌ سه‌دان سه‌رباز و چه‌کداری پزیم؛ چوارده‌وری گونده‌که‌یان دابوو،
 نه‌یاند هه‌یشت هیچ که‌سیک له‌ دانیشتوانی گونده‌که بچپته‌ ده‌ره‌وه و

که سیش بیته ناو ئاوااییه وه، دهنگی ئاربیجی و گولله هاوهن و دۆشکه گوئی تهواوی دانیشتوواری دیکه ی تاساندبوو، شه پریکی سهخت و گه وره له نیوان چه کداریانی رژییم و دارای برام و ئازاد باپیر به رپابوو. دوا ی که میک، بیدهنگی و ئارامی بالی کیشا به سهر گونده که دا، له پر له لایه ن چهند چه کداریکه وه بوو به دهسترپیژی تهقه و من و دایکم و برا و خوشکه کانم و مالی خانه خویش دوعامان ده کرد که ئه و دوو پیشمه رگه یه هیچیان لی نه یهت و سه لامهت بن. به راستی رۆژیکی یه کجار ناخۆش و به تاییهت له بهر چاوی خۆتا ئه و هه موو چه کداریانه رۆوبه رۆوی دوو پیشمه رگه ی قاره مان ببنه وه! ههر ئه وه ندهم له توانا بوو و پیم کرا وتم: «زۆر شه رمه زارییه بو ئیوه ئه و هه موو چه کداره به و شیوه درنده یه بهر بوونه ته خه لکی دیکه و به خوینی سهری دوو پیشمه رگه ی کوردی نیشتمانپه روه ر تینون، ئه وان خه مخۆری گهل و نیشتمان، کوردی راسته قینه ن و ئیوه ش سیخور و خۆفرۆش و نیشانه ی بیغیره تییه بو ئیوه!» زۆر زۆر زه حمهت بوو بو من به بهر چاوی خۆم و دایک و خوشک و براکانم، دوو برام له شه پریکی درنده ی له و جو ره دا ببینم. پیش شه ره که له به ره به یاندا به دهنگی مه ل و بلبولی نیو باخی دیکه به خه بهر هاتم و چووبوو مه قوولایی بیرکردنه وه یه کی دوورودریژ، به خه یالی خۆم منیش وه کوو کاکه دارای برام پیشمه رگه بووم که خه ونی ئه و په ری ئازادیم بوو، به دهنگی گۆرانی و چه پله لیدان و دهنگی فیشه کی چه کداره کان له دنیای خه یال و خه ونی ئازادیمدا دابرام و هینده ی پینه چوو چهند سمیل شۆریک به دهم کلک بادان و به دهم پیکه نینه وه به ره و رومان هاتن و چهند چه کداریکی تر له بهر ده رگا و هه ندیکیشیان خۆیان کرد به و ماله ی که ئیمه ی تیا بووین. به خۆشحالییه وه بو خاوهن ماله که یان ده گی رایه وه که ئه و دوو پیشمه رگه یه سی چه کداریان لی کوشتووین و دووانیشیان بریندار کردوو، به لام هیزه که مان پیشمه رگه یه کیان فیشه کی پی نه مابوو؛ به دیل گرتوو و ئه وی تریشیان پیش ئه وه ی فیشه کی لی ببریّت، به دوا فیشه ک سهری خۆی هه لته کاندوو. به زۆره ملی و قسه ی ناشرین خواردنیا ن به خاوهن ماله که

دروست کرد و بیشه‌رمانه دهستیان کرد به نانخواردن و دواتر به‌دهم پیکه‌نینه‌وه دیکه‌یان به‌جی هیشت و به‌کلکبادانه‌وه گه‌رانه‌وه لای ئاغاکانیان. براکه‌ی ترم له‌گه‌ل له چاو ونبوونی جاشه‌کان، به‌ره‌و شوینی شه‌رپه‌که رایکرد و له‌و سه‌ره‌وه که گه‌رایه‌وه، له‌گه‌ل خۆیدا هه‌ندیک قه‌وانی فیشه‌کی به‌تالی هینایه‌وه و پپی وتین: دارای برامان خۆی شه‌هید کردووه و قه‌وانه به‌تاله‌کانیش بۆنی بارووتیان لی ده‌هات، بۆنی نه‌به‌زین و سه‌ربه‌رزی و شه‌هاده‌تیان لی ده‌هات...»

پژیمی به‌عس هه‌میشه له هه‌ولی ده‌ستوه‌شان‌دن بوو له هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان، به‌یه‌ک چاو ده‌یروانییه حیزبه‌کان و هه‌موویانی به‌دوژمنی سه‌ره‌کیی خۆی ده‌زانی و کوردیشی به‌بیگانه ده‌زانی له خاک و نیشتمانه‌که‌ی خۆیدا، ته‌نانه‌ت ئه‌و سیخو‌ر و چه‌کداره کوردانه‌ی که هاوکاری بوون و هه‌میشه له شه‌ری نژ به‌هیزی پیشمه‌رگه‌دا به‌کاری ده‌هینان و پیش سه‌ربازه‌کانی خۆیانی ده‌خست و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌دوژمنی خۆی ده‌زانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زمانی کوردی ده‌ئاخاوتن و سلی هه‌ره‌گه‌وره‌ی له‌هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان بوو، بۆیه هه‌میشه سه‌ربازگه‌ی گه‌وره‌ی له‌نزیک گونده‌کانی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه‌ دروست ده‌کرد و بایه‌خی گه‌وره‌ی پی ده‌دان، به‌تایبه‌تیی سه‌ربازگه‌یه‌کی دروست کردبوو به‌ناوی سه‌ربازگه‌ی «سارداو»، ئه‌م سه‌ربازگه‌یه کۆنترۆلی زۆربه‌ی گونده‌کانی دۆله‌پووتی کردبوو، هیزیکی سه‌ربازی تاییه‌ت و ته‌قه‌مه‌نییه‌کی زۆری تیا بوو، دوو بازگه‌ی (سه‌یته‌ره) لی بوو، هه‌ر که‌سیک بچووايه بۆ سه‌ردانی ئه‌و گوندانه و ته‌نانه‌ت دانیشتووانی گونده‌کان که پوژانه هاتوچۆیان ده‌کرد، له‌ویدا پشکنیان بۆ ده‌کرا، هیچ رپییه‌کی تر نه‌بوو له سلیمانیه‌وه بۆ گونده‌کانی دۆله‌پووت، ده‌بووايه به‌و بازگه سه‌ربازگه‌ییه‌دا تیپه‌ر بوویتایه، چه‌ند رپییه‌کی تر هه‌بوو، به‌لام قاچاخ (قه‌ده‌غه) بوون و هه‌ر چی که‌سیک له‌و رپییه‌دا به‌ر چاویان بکه‌وتایه، دووچاری گرفتی گه‌وره ده‌بوو و تاوانی پیشمه‌رگه (مخه‌ریب)یان ده‌خسته پالی و راده‌ستی

دامودەزگا داپلۆسینەرەکانی خۆیانیان دەکرد. بۆیە هیزی پیشمەرگەش بە ھۆی ئەو سەربازگەییەو، دووچاری زۆرتەین شەپ دەبوو و پیشمەرگەشی لێ شەھید دەکران. لە ساڵی ۱۹۸۴دا کاتیک هیزی پیشمەرگەیی یەکتیی نیشتمانی کوردستان گویستی دانوستان بوو لەگەڵ حکومەتی عێراقیدا، بەلام هیشتا بەفەرمی دانوستان نەکرابوو، شەپ هیزی پیشمەرگە و پۆشیم ھەر بەردەوام بوو، تیی ئیمە تیی (۴۷) پیرەمەرگروون، تووشی شەپکی زۆر سەخت بووین، ئەو کاتەش ئاوات قارەمانی سەرتیی ئیمە بوو.

ئاوات قارەمانی^۱ لە کتیی «رێگا باریکەکان»دا باسی لەم شەپ کردوو و بەم شیوہیە ئاماژەیی بە سەرکەوتنی هیزی پیشمەرگە و شکستی دوژمن کردوو:

پۆشیمی تۆتالیتاری عێراق لە گەرمەیی گفتوگۆی ساڵی ۱۹۸۳-۱۹۸۴دا چەند بەرنامە و نەخشەیی نەینیی دانابوو بۆ تیرۆرکردنی ئەندامانی سەرکردایەتی و فەرماندەکانی «ی. ن. ک.». کەرتی شەھید «سەلاح» پوو دەکەنە «کانی بەردینە»، ئەم گوندە نزیک شاری سلیمانییە و لەنزیک گوندی کانی سپیکە و نزیک گوندی «تووہ سپی»یە کە دارای سەعدی بەگ تیدا خۆی شەھید کرد. کەرتی شەھید سەلاح شەو لەوئ دەمیننەو، بە ھۆی جاسووسەوہ ئەو ھەوآلە دەگاتە «شیخ جەعفەر»ی پارێزگاری سلیمانی، ئەویش بە ھۆی فرسەتی گفتوگۆوہ هیزیکی گەورە لە سوپا و جاش بە ھاوکاریی ھیلیکۆپتەر دەنیریتە سەر گوندەکە. بەیانییەکەیی پیشمەرگەکان لە خەو ھەلدەستن، دەبینن چواردەوری گوندەکەیان لێ گیراوە، منیش پیش پۆشیم داوام لە عبدول پەحمان سیتەکی؛ فەرماندەیی کەرتەکەم کردبوو، بەوہی بچمە یەکیک لە گوندەکانی دۆلە پرووت بۆ دیدەنیی چەند ئەندامییکی خیزانەکەمان، چونکە ریی ھاتوچۆکردنی ھاوآلتیان بۆ سنووری هیزی پیشمەرگە؛

۱. رێگا باریکەکان، ئاوات قارەمانی، پۆمانەییاداشت، بەرپۆہبەرتیی گشتیی چاپ و بلاوکردنەوہ، ۲۰۰۶، ل ۳۹۱.

هەندىك ئاسانكارىي تيا بەدى دەكرا، لەبەر ئەوھى دەنگۆى دانوستان (مفاوھزات) لەلایەن يەكئىتى نىشتمانىي كوردستان و پڙئىمى بەعس لەئارادا بوو. عەبدولپەحمان سىتەكى ھاوكارىي كردم و منىش بۆ پوژى دواتر لە گوندى خەمزه بەرەو دۆلە پرووت بەرپى كەوتم و بۆ چاوپىكەوتنى هەندىك لە ئەندامانى خىزانەكەم، خۆم گەياندە گوندى كانى گوران. لەو دەمەشدا پۆل پۆل لە گەنجانى سلیمانى و شار و شاروچكەكانەوھ پروویان لە هیزى پىشمەرگە دەكرد بۆ ئەوھى بىن بە پىشمەرگە، منىش بۆ ئەوھى بە دیدارى خانەوادەكەم شاد بىم، بەپىچەوانەوھ تووشى ئەو شەرە بووم. ئەو گەنجانى كە پروویان لە كەرتەكانى تىپى (٤٧)ى پىرمەگروون دەكرد، ژمارەيەكى يەكجار زۆر بوون. پىش دەنگۆى بلاوكردنەوھى دانوستانى يەكئىتى و مىرى (پڙئىمى بەعس)، كەرتى ئىمە تەنھا لە بىست و پىنج پىشمەرگە تىپەرى نەدەكرد و تەواوى تىپى (٤٧)ى پىرمەگروون كە پىك ھاتبوو لە پىنج كەرت، بەئاستەم دەگەيشتە (١٥٠) پىشمەرگە، بەلام بە ھۆى دەنگۆى دانوستانەوھ، ھىچ كەرتىكى تىپەكان لە (٥٠) پىشمەرگە كەمتر نەبوو، بگرە هەندىك كەرتى پىشمەرگە ھىندە زۆر بوون، نەك چەكى كلاشینكوف و ژىرسى و برنەو بەشى نەدەكرد، تەنانەت وامان لى ھاتبوو جگە لە ھاوكارىي گوندەكان كە يارمەتىي خۆراك و پىخەف و سووتەمەنى بۆ خۆراك دروستكردن دەكراین، لەگەل ئەوھشدا لە شار و شاروچكەكانىشەوھ ھاوكارى و يارمەتیمان بەدەست دەگەيشت. بەبەردەوامى پوژانە لە شارەكانەوھ خەلكانىكى زۆر پروویان لە كەرت و تىپەكان دەكرد، بۆ ئەوھى بىنە پىشمەرگە. ئەو كاتەى بە برپارى «شىخ جەعفەر»ى پارىزگارى سلیمانى ئەو ھىرشە گەورەيەى كرايە سەرمان، كۆپتەرەكان تەواوى سەر چيا و گردەكانى دەوروشتى گوندەكانى دۆلە پرووتى بۆردوومان دەكرد، منىش لە گوندى كانى گوران بووم لەگەل هەندىك پىشمەرگەى جياوازی كەرتەكان و چەند پىشمەرگەيەكى تازە لە سەرەتای دەستپىكردنى دانوستاندا ھاتبوون؛ لەگەل ئىمەدا بوون. ئىمە بەدەم تەقەكردنەوھ و كۆپتەرىش بەسەر سەرمانەوھ بۆردوومانى دەكرد، ئەو چەند

پیشمه رگه یه ته و او ترس که وتبووه نیو دهر وونیان، ناهه قیان نه بوو، شهر و هیرشی گهره ی سهر بازی و بورد وومانی کوپته ری سهر بازی پژی میکی درنده ی وهک به عسیان نه دیبوو، له گهل ریزم بو هه موو خه باتگی ریک، ناویان لی نابوون پیشمه رگه ی مفاوه زات. یه کیکیان ناوی «به رزان» بوو، نامه ویت ناو و ناز ناوی ته و او ی بنووسم، نه با بیته هوی بی ریزیکردن به که سایه تیه کان، له ترسی گیانی خوی هاواری ده کرد: «کورینه، خوتان به کوشت مه دن، له دوا ییدا شمشالیکی شوکرو لای باباتان بو لیده دن!» شوکرو لای بابان، دهنگیکی گر و خوش و به ئاوازی شمشالیکی ناسکه وه کاروانی شه هیدانیان بو میژوو تومار ده کرد و له ئیزگه ی دهنگی گه لی کوردستاندا ده خوینرایه وه. له گهل «به رزان» هاواری کرد و به دهنگی به رز چند جاریک ئه و رسته یه ی دووباره ده کرده وه: «کورینه، خوتان به کوشت مه دن!» ئه م قسه یه هیچ دودلییه ک و کاریگه رییه کی ئه وتوی بو ئیمه نه بوو، به لام چند پیشمه رگه یه کی وهک ئاماژهم پی دا پیشمه رگه ی مفاوه زاتیان لی ناو نابوون، چه که کانیان شار دبووه وه و رایانکردبوو و له گرده که دا هاتبوونه خواره وه. دوا ی چند کاتژ می ریک شهر کوتایی هات و ئه و قسه یه ی که به رزان کردبووی، دهنگیکی زوری له نیو که رته کان و خه لکی دیکاندا دایه وه و له کو بوونه وه یه کی کاتیدا ئاوات قاره منی بانگی کرد و پیی وت: «تو که سیکی ترسنوک و بی بیرو باوه ریت، ده بیت بو ماوه ی بیست و چوار کاتژ میر ئه م سنوره به جی به یلیت!»

ههلهکانی دانوستانی یه کیتی نیشتمانی و حیزبی به عس

هۆکاری چی بوو یه کیتی نیشتمانی کوردستان دانوستانی له گهله پژی می حیزبی به عسدا کرد؟ ههله و که موکورییهکانی دانوستان چی بوون که بووه هوی زورتین کیشه و ململانی له نیو سه رکردایه تی و ریکخستهکان و ریزهکانی نیو هیزی پیشمه رگه ی که رت و تیپهکان؟ بو ئه و مه بهسته ش ده بیته ئه و به لگانه بو دیدی خوینهر پوون و ئاشکرا بیته، کی بوون ئه وانه ی له ئاستی بهرپرسیاریتیدا بالاده ست بوون وهک سه رکردایه تی و مه کته بی سیاسی و... هتد، که به شدار بوون له سه ره تا و کوتایی و نهینیهکانی دانوستان و ده ستپیکردنه وه ی شه ری نیوان هیزی پیشمه رگه ی یه کیتی و پژی می حیزبی به عس، پروانه کتییی: خولانه وه له ناو بازنه دا:

له وه تی ده وه له تی عیراق دامه زراوه، جوولانه وه ی کورد چه ندین جار که وتوته گفتوگو له گهله ده سه لاتی عیراقی، به لام هه تا ئیستا هیچ کام له و گفتوگویانه نه خراونه ته بهر باس و لیکولینه وه. هه ره له بهر ئه وه ش هه موو جار که گفتوگو ده ست پی ده کات، وه کوو ئه وه وایه له نووکه وه ده ست پی بکات، چونکه ئه مان هیچ ئاگادارییه کی ته واویان له سه ره ره وتی گفتوگوانی پیشوو نییه: گفتوگو که چوون ده ستی پی کرد؟ کی بوون لایه نهکانی؟ کی بوون ئه ندامهکانی؟ ناکوکییهکانیان چی بوون؟ بوچی گفتوگو که سه ری نه گرت؟ هه لهکانی لایه نی کوردی چی بوون؟ ئه م پرسیارانه و ده یان پرسیاری تر، بی وه لام دینه گوړی. سه ره تا ده مه ویت به کورتی دانوستان یان گفتوگو بو خوینهر پوون بکه مه وه:

له بنه ره تا دانوستان یان گفتوگو، له زمانی ئینگلیزیدا به گویره ی جوړهکانی پیی ده لین: Negotiation, Talk, Dialok

۱. خولانه وه له ناو بازنه دا، نه وشيروان مسته فا، چاپی دووهم، چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاوه دانیی کوردستان، ۱۹۹۹، ل ۵.

له عه ره بیدا: مفاوضه، محادثات، مباحثات، حوار

له فارسیدا: مذاکره

له کوردییشدا: مفاووزات، وتووێژ، دانوسه ن یان دانوستان

گفتوگو، هونه ریکی به رزی دیپلوماسی و به ر یوه بردنی ململانییه بو چار سه رکردنی کیشه و ناکوکی له نیوان کهسانی ناتهب، دامه زراوی ئابووری، ریکخراوی سیاسی، گه لان، دهوله تاندا. به لام ئه وهی جیگه ی داخه، سیاسییه کانی کورد به گشتی و سه رکرده کانی به تایبه تی، له م هونه ردها کو له وارن. دوور ناکه ومه وه له باسه که م، مانگی تشرینی دووه می سالی ۱۹۸۳ بریار درا گفتوگو دهست پی بکریت، ئه گه رچی هه ر له سه ره تای گفتوگووه «طارق عه زیز» هه ره شه ی کردووه و به عس هه یچ پرۆژه یه کی سیاسی نه بووه بو چاره سه رکردنی کیشه ی کورد له گه ل یه کیتی یان هه یچ لایه کی تر، به وهی حیزبی به عس له سه ره تای سالی هه شتا کانه وه بریاری دابوو بو ئه وهی جوولانه وهی کورد له ناو بیات و هه موو دیهاته کانی کوردستان ویران بکات. جگه له وهی نه وشه یروان مسته فا ده لیت: هه ر له سه رده می شیخ مه حموود و نوینه ره کانی له گه ل ئینگلیز، له گه ل تورکیای که مالی، له گه ل حکومه تی تازه دامه زراوی عیراق، گفتوگوکانی سالی ۱۹۳۰ ی سه رانی کورد له گه ل ئه میر غازی وه لیه هه د و دواتر له گه ل نوینه ری مه ندوبی سامی به ریتانی و جیگری سه رۆکوه زیرانی عیراق؛ جه عفه ر عه سکه ری، تا ده گاته دانوستانی سالی ۱۹۹۱ له گه ل رژی می به عسدا، به چه ندین قوناغی جیاواز و ناراستگویی به رامبه ر به سه رانی به رپرسیانی کورد، به ئه زموونیک ی لاواز باس ده کات.

ده مه ویت پیشنیار و بیروبوچوون و ئه زموونی سکرته ری گشتی یه کیتی نیشتمانی کوردستان (مام جه لال) سه باره ت به گفتوگوی نیوان یه کیتی و به عس به پیچه وانه ی بوچوونه کانی نه وشه یروان مسته فا بخه مه روو. کاتیک «سه ددام حسین» بو پیشه کی ده ستپیکردنی گفتوگو (دانوستان) داوا ده کات: ده بیت له سه ره تاوه مام جه لال خودی خوی بیت بو به غداد، بو

گفتوگۆ و چاوپیکهوتنی سه‌ددام حسین، ئەم باسه‌ش که وتیوووه به‌ر گوئی خه‌لکی کوردستان و کۆمه‌لیک له پیاوماقوله‌کانی خوشناوته‌تی هاتبوون بۆ بینینی «مام جه‌لال» و پرسیاریان کردبوو به‌وه‌ی گره‌نتیی چی هه‌یه مام ده‌چیت بۆ به‌غداد؟ یان گره‌نتیی چی هه‌یه «مام جه‌لال» به‌بی گرفت بگه‌رپه‌ته‌وه؟ له وه‌لامدا مام جه‌لال ئاماژه‌ی پێ دا‌بوو که هه‌یچ گره‌نتی و به‌لینیک نییه که دووچاره‌ی کیشه و گرفت نه‌بیت و به‌سه‌لامه‌تی بگه‌رپه‌ته‌وه. پاش ئەوه پیاوماقولا‌نی خوشناوته‌تی به «مام جه‌لال» راده‌گه‌یه‌نن و ده‌لین: چاوه‌رپیی چی له «سه‌ددام حسین» ده‌که‌یت؟ مام جه‌لالیش ده‌لینت: هه‌یچ! ره‌نگه سه‌ددام حسین ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ربه‌ینیت گولله‌یه‌ک بنیت به سه‌رمه‌وه، یاخود ده‌مانچه‌که‌ی خویم به‌دیاری پێشکه‌ش بکات. هه‌ردوو کاره‌که‌ی لی ده‌وه‌شپه‌ته‌وه.

نه‌وشیروان مسته‌فا ئاماژه به‌ چوونی «وه‌فدی» یه‌کیته‌ی نیشتمانیی کوردستان ده‌کات که پیک هاتبوون له: مام جه‌لال، فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر، عومه‌ر عه‌بدو‌للا، مه‌لا به‌ختیار، د. خدرمه‌عصوم، عومه‌ر عه‌زیز. کۆبوونه‌وه له به‌غداد ده‌ستی پێ کرد. سه‌رکرده‌یه‌تی یه‌کیته‌ی ده‌سه‌لاتی دا به‌م وه‌فده که ئەگه‌ر له‌گه‌ڵ وه‌فدی حکومه‌تی به‌عس گه‌یشتنه‌ ریککه‌وتن، بی ئەوه‌ی پێویست به‌ گه‌رانه‌وه‌یان له به‌غداد بۆ سلیمانی بکات بۆ کۆبوونه‌وه‌ی سه‌رکرده‌یه‌تی، واته‌ پرس و رای سه‌رکرده‌یه‌تی وه‌ربرگن، ریککه‌وتنه‌که‌ی نیوان رژیمی به‌عس و یه‌کیته‌ی سه‌باره‌ت به‌ چاره‌نووسی گه‌لی کورد که ئەگه‌ر له‌سه‌ر چوارچێوه‌ی گشتیی مه‌سه‌له‌کان پیک هاتن؛ ئیمزا بکریت، به‌لام مام جه‌لال له وه‌لامدا ده‌لینت: «ده‌ستیشم له بنا بېرنه‌وه، ریککه‌وتن ئیمزا ناکه‌م!» نه‌وشیروان مسته‌فاش ده‌لینت: «که‌واته بۆ ده‌چیت بۆ به‌غداد؟»، مام جه‌لالیش له وه‌لامدا ده‌لینت: «ئێوه به‌زۆر ده‌منیرن!»

مه‌لا به‌ختیار ئەندامی نیو گفتوگۆی یه‌کیته‌ی و رژیمی به‌عس بووه که چه‌ند جارێک له‌گه‌ڵ مام جه‌لال و ئەندامانی تری وتووێژ، له‌گه‌ڵ ئەندامانی رژیمی به‌عس چاوی به «سه‌ددام حسین» که‌وتوووه. له‌ گه‌یرانه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانیدا

و چاوپیکهوتنی که نالی پرووداو، سه بارهت به گفتوگوی نیوان یه کیتی نیشتمانی کوردستان و پژی می حیزبی به عسدا ده لیت: ئیمه پیشتی تیده گه یشتین به وهی که شاری که رکوک نادریت به کورد له لایه ن سه ددام حسین وه، له مفاوه زاتیش تیده گه یشتین که شاری که رکوکمان نادریتی، ههروه ها تا کو سه ددام حسینیش بمابایه؛ نه ده بوو بیر له وه بکه ینه وه شاری که رکوکمان پی بدریت، پاشان ئیمه باش تیگه یشتبووین به وهی سه ددام حسین هیچ مافیکی دیموکراسی ئیمه نادات، چونکه خوی فاشی بوو، نه ده کرا فاشیهت بو عیراق و دیموکراسی بو کوردستان بیت.

مه لا به ختیار باس له رولی «مام جه لال» ده کات و ده لیت: من مام جه لال له وه پیری نازایه تی له گفتوگو که دا ده بی نی و له یه که م بینماندا، مام جه لال به «سه ددام حسین» ی وت ئیمه هاتووین دیموکراسی بو عیراق و ئوتونومی راسته قینه بو کوردستان به دی بهینین، نه گه ر پیتان داین، نه وا له گه لتاندا ریگ ده که وین، نه گه ر پیتان نه داین، نه وا ده چین وه بو شاخه کان، چیمان کردوو به رامبه رتان؛ نه وا به رده وام ده بین. سه ددام حسین له وه لامدا به «مام جه لال» ی وت «کلام شجاع» (قسه یه کی نازایانه یه). پاشان سه ددام حسین به مام جه لالی راگه یاندوو ئیوه به که مترین چه ک شه رتان له گه لدا کردووین، نه وه نیشانه ی نازایه تی بووه، شه رکردنتان له گه ل ئیراندا نازایه تی بووه، هاتنیشتان بو لای ئیمه له به غداد هه ر نازایه تی بووه و نه م قسانه شت به رامبه ر به من که ده یکه یه ت؛ هه ر نازایه تییه!

ههروه ها مه لا به ختیار ده لیت: مام جه لال بروای به «مفاوه زات» نه بوو، به لام نه دمانی مه کته بی سیاسی برپاری «مفاوه زات» یان دابوو، هه ر له م باره یه وه فه ریدوو عه بدولقادر ده لیت: ئیمه واته یه کیتی، له گه ل به ره ی «جود» دا بارودوخمان خراپ بووه و چه ند جاریکیش هه ولمان داوه ریگ بکه وین، به لام نه گه یشتووینه ته نه نجام، واته له و کاته دا یه کیتی نیشتمانی له گه ل به ره ی جوددا دژ به یه کتر له شه ردا بوون، پاشان له و کاته شدا ئیران که له گه ل عیراقدا ده جه نگی، به ره به ره هیزی سه ربازی ئیران له سنووری

کوردستاندا دههاتنه پيش و سنووری نازادکراوی هیزی پيشمه رگه ته سکتور ده بوونه وه. ههروهه ئاماژه به هه ره شه و گو په شه ی رژی می به عس ده دات که له ریگه ی حیزی دیموکراتی ئیرانه وه هه والیان بو ناردوون به وه ی گه ره شکر ی سه ربازی عیراق تووشی گرفت بیت و شکست بهینیت، ئهوا ئیمه توله تان لی ده کهینه وه و ئیوهش به تاوانبار ده زانین، دواتر فهرهیدوون عه بدولقادر ده لیت: له و کاته دا ئیمه له بارودوخیکی ئالوز و خراپدا بووین و ماندوو بووین، پیوستیشمان به پشوودان بوو، له گه ل ئه وه شدا وتوویش به شیکه له سه نگه ره کانی خه بات، لی ره دا ده بیت ره چاوی ئه وه بکهین خودی سکر تیری گشتی یه کیتی نیشتمانی کوردستان هه قال «مام جه لال» ی کوچکردوو، بر و و متمانه ی به په یمان و به لینی رژی می به عس نه بووه، به لام له بهر ئه وه ی هه قال «مام جه لال» هه میسه گو ییستی به رامبه ر و له گه ل کوی دهنگی ئه ندامانی مه کته بی سیاسیدا بووه، بو میژوو ئه و ئه رکه ی خستوته ئه ستوی خوی و بریاری دانوستانی داوه که بچیته به غداد و چاوی به ترسناکترین رژی می دیکتاتوری عیراق؛ سه ددام حسین و ئه ندامانی رژی می به عس بکه ویت. ئه گه رچی «مه لا به ختیار» یش پینیار ی ئه وه ی کردوو هه رگیز نه ده بوو ئیمه بیر له وه بکهینه وه شاری که رکوو کمان پی بدریت، پاشان ئیمه باش باش تیگه یشتبووین به وه ی سه ددام حسین هیچ مافیکی دیموکراسی ئیمه نادات، چونکه خوی فاشی بوو، نه ده کرا فاشیه ت بو عیراق و دیموکراسی بو کوردستان بیت.

ئه م بوچوونانه ی ئه ندامانی مه کته بی سیاسی یه کیتی نیشتمانی، هه ره هه موو راست و دروست بوون و بریاریکی ترسناکیش بوون، به تاییه ت که هه قال «مام جه لال» ده لیت: «دووور نییه سه ددام حسین به ده مانچه که ی خوی بمکوژیت!»

به لام «نه وشيروان مسته فا» ی کوچکردوو له په رتووکه که یدا ده لیت: که وه فده که مان روشت بو به غداد، وا ریک که وتین هه موو روژی له هه والی خو یان ئاگادارمان بکه ن. چه ند روژی هیچ هه والیکیان نه بوو، من

زۆر ترسام شتیکیان لی به سەر هاتبیت. بۆ ئەوەی هەواییان بزائم، به هۆی
 بنکه کهی دیموکراته وه، واته حیزبی دیموکراتی ئێران، برووسکه یه کم بۆ
 ناردن، وه لامیان دامه وه که رهوتی رووداوه کان باش دهروات، توومه ز هۆی
 بیدهنگیه که یان ئەوه بوو به خووشیدا که وتبوون نه ک شتی تر، هەر شه وهی
 یهکی له کاربه دهسته زله کان میوانداری کردبوون. گه وره کاربه دهستانی
 به عس له میوانداریدا لاسایی نه ریته خیله کییه کونه کانی عه ره بی ده که نه وه.
 لێره دا بۆچوونه جیاوازه کان ده ست پی ده کات، کاتیک «فه ره ی دوون
 عه بدولقادر» ده لیت: «له و کاته دا ئیمه له بارودوخیکی ئالۆز و خراپدا
 بووین و ماندوو بووین، پیوستیشمان به پشوودان بوو، له گه ل ئەوه شدا
 وتووێژ به شیکه له سه نگه ره کانی خه بات.» هیشتا لیکدانه وه که ی فه ره ی دوون
 عه بدولقادر لاوازی پیوه ده بینریت و کاتیکیش ده لیت: «چه ند جاریک هه ولمان
 داوه له گه ل «به ره ی جود» دا ریک بکه وین، به لام ئەوان نه یانویستوه، ئەوه ش
 بووه ته هۆکاری ئەوه ی بریایان به دانوستان بووه.» که واته ماندوو بوون و
 پشوودانی سه رکردایه تی بووه ته هۆی ئەوه ی یه کیتی نیشتمانی کوردستان
 دانوستان له گه ل درنده ترین و دیکتاتورترین حکومه تدا بکات. راسته پیشمه رگه
 و سه رکردایه تی له بارودوخیکی ناهه مواردا بوون و زۆرترین ماندوو بوونیان
 پیوه دیار بووه، به لام نه ده بوو سه رکردایه تی ته واوی حیزبه کان سه رقالی
 شه ر و یه کتر کوشتن بوونایه، بۆ نمونه هینده ی حیزبه کان له هه ولی
 تیکشکاندن و کوشتن و خوینپرشتنی پیشمه رگه ی کوردستان بوون، هینده
 سه رقالی ئەنجامدانی چالاکی و شه ری دژ به دوژمنی گه لی کورد نه بوون،
 هه ندیک له حیزبه کان چۆکیان بۆ ده وله تی ئێرانی به ناو جمهوری ئیسلامدا
 دابوو. کاتیکیش باس له ئالۆزی و ناهه مواری بارودوخی سیاسی ده کریت،
 لیبرده یی به رامبه ر به یه ک؛ باشترین هۆکاری ناشتبوونه وه و لیکتیگه یشتن
 ده بوو، بۆیه نه ده بوو سه رکردایه تی بیری له وه بکردایه ته وه که ناوچه ی
 سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه رگه ته سکر ده بوونه وه و پاشان
 ماندوو بوون به هیزی پیشمه رگه وه دیار بووه. له راستیدا ئەو سه رده مه

ئىمە وەك پىشمەرگەى سەربازى و سىياسى، هېچ كات ماندووبوونمان بهخۆمانەو نەدەبىنى و بگرە سەركردايەتپىش هېچ پرس و رايەكى به هيزى پىشمەرگەو نەبوو سەبارەت به جۆرى دانوستانکردن لەگەل پڙىمى بهعسدا، وەك چۆن سكرتيرى گشتى يەكيتى؛ هەقال مام جەلال دەلەيت: من هېچ بپروا و متمانەم به سەددام حسين نىيە و ئەندامانى مەكتەبى سىياسى بەزۆر دەمنيرن بۆ بەغداد و دانوستان!

بۆ ئەوەى زياتر بچينە قوولايى چۆنيەتتى دەستپىکردنى دانوستان (مفاوہزات) لەگەل پڙىمى بهعسدا، دەبينن تەواوى ئەندامانى مەكتەبى سىياسى يەكيتى پىكەوہ بپيارى دانوستانيان داوہ، تەنھا ئەوہى كە نارازى بووہ؛ هەقال مام جەلال بووہ، كە هەمووان دژى بپيارەكەى بوون و زەختيان لى كردووہ. كەواتە مام جەلال هەستى به ماندوويتى و لاوازبوونى شۆرش نەبووہ، بەلكو ئەوانەى هانيان داوہ بۆ دانوستان؛ ماندوو بوون و هەستيان به لاوازى و نەبوونى سەركەوتنى شۆرش بووہ. لە ئىستەشدا هەندىك لە سىياسەتمەداران لە كۆبوونەوہى رۆژنامەوانى و بۆچوونى خەباتى سىياسيدا دەلەين: ئىمە لە وتە و بپيار و رىبازەكەى مام دەرناچين، كە رۆژانىكيش بووہ مام لەگەل ئەوہدا نەبووہ دەست بخاتە نيو دەستى سەددام حسينى دىكتاتور و هەر ئەمانيش بوون لە رابردووى خەباتى سىياسى رۆژگارە سەختەكاندا پىداگرىيان لە چوونى مام جەلال كردووہ بۆ بەغداد و دانوستانکردن.

لەگەل بەردەوامى تىروتوانجى كۆمەلايەتى و رەخنەى سىياسى «بەرەى جود»، رۆژانە چەندىن وتارى رەخنەگرانە بلاو دەكرانەوہ و وىنەى نەوشىروان مستەفا لەگەل وەفدىكدا شانبەشانى عەلى حەسەن مەجىد بەزەردەخەنەوہ دەرکەوت و بووہ ماىەى تىبىنى زياترى نووسىنەكانى ئەم سالانەى دواى راپەرپىن، كە نەوشىروان مستەفا لە نووسىنەكەيدا دەلەيت:

بۆ هەوالپرسىنى وەفدەكەمان و بىدەنگىيان، دواتر بۆم دەرکەوت بە خوشى خۆياندا كەوتبوون، پرسىاريش ئەوہىە: ئايا سىياسەتمەدارىكى وەك مام جەلال دەبىت پىشوازىيەكى ئەوتوى لى نەكرىت كە رۆژانە

بهرپرسیانی ئەندامانی رژیمی به عس میوانداریی نهکەن؟ یان سەرۆک خێل و عەشرەتەکانی عەرەب نەچەنە میوانداریی؟ خۆ ئەگەر مام جەلایش ئەوەی پێ ناخۆش بووبیت، بەلام دابونەریتی کولتووری گەلیکی وەک کورد، ڕیگە بە خۆدوورخستنهوهی چاوپێکەوتنیکی لەو جۆرە نادات. بۆ وەلامیکی راستەقینەش، کاتیکیش نەوشیروان مستەفا خودی خۆی وەک ئەندامیک بەشداریی وەفدی دانوستانی کردوو، ئایا لە ھۆتیلیکی ئاسایی میوانداریی کراوە و چاوپێکەوتنی لەگەڵدا کراوە؟ یەکییتی نیشتمانیی کوردستان بۆ ھەر مەبەستییک دانوستانی کردبیت، بیگومان بۆ بەرژەوندیی گەلی کورد و بەرژەوندیی حیزبەکەیی بوو و بە ھەمان شیوہ حیزبی بەعسیش بۆ بەرژەوندیی خۆی و لاوازکردنی شۆرشەکانی گەلی کورد بوو، بەتایبەت رژیمی بەعسی عێراق لەو سەردەمەدا لە شەڕیکی سەختی خویناوی بوو لەگەڵ بەناو جمھوری ئیسلامیی ئێراندا. بەلام بەداخەوہ «بەرەیی جود» کە پیک ھاتبوون لە «پارتی دیموکراتی کوردستان» و حیزبی «سۆسیالیست» و حیزبی «شیوعیی عێراق»، ھەمیشە لە ھەولێ تیکدانی شیوازی گەتوگۆ و بلاوکردنەوہی وتاری پیچەوانەیی ئاشتییخووانە بەرامبەر بە یەکییتی و کار و چالاکی لە سنوورەکانی یەکییتی و دەستوەشاندن لە سەربازگە و کوشتنی سەربازی عێراقی، بۆ تیکدانی گەتوگۆی نیوان حکومەتی عێراقی و یەکییتی نیشتمانیی کوردستان.

ئیمە وەک پیشمەرگەش لە نزیکەوہ ئاگاداریی ڕووداوەکانی دانوستان بووین، بەتایبەت ھیزی پیشمەرگەیی یەکییتی لە سنووری سلیمانی و رانیہ و ھەولێر و کۆیہ و کەرکووک و گەرمیان بەتەنھا بەرامبەر بە حیزبی بەعس دەجەنگی و لە مەیداندا خەباتی دەکرد، بەلام تەنھا وەک سەربازیکی نیو ھەندیک لەو گەمە سیاسییانە بووین، راستە لە تەمەنیکی کەمدا پیشمەرگە بووم، بەلام درکم بە نەخشە و پلانی نەیارانی یەکییتی دەکرد و تیوہگلانمان لە شەری ئێران کە بەرژەوندیی حیزبی بەعسی تیا بوو، نەدەبوو ئەوہ بکەین، چونکە ئیمە لەگەڵ «بەرەیی جود» دا ناکووک بووین

و هه‌ندیک له سنووره‌کانی هیزی پيشمه‌رگه به ده‌ست «به‌ره‌ی جود» هوه بوو. پاشان جگه له‌وه‌ی سنووری سووریا و تورکیامان له داخوابوو، ته‌نها سنووریکي ئازادکراوی ته‌سکمان به‌ده‌سته‌وه مابوو، ئه‌ویش زۆر جار له‌ژیر بۆردوو‌مانکردنی فرۆکه و راجیمه و هیرشی سه‌ربازی حیزبی به‌عه‌سه‌وه بوو، نه‌ده‌بوو رپی ئیران له خۆمان داخه‌ین و شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ین.

ئه‌مه‌ی که من ده‌ینوو‌سم، له‌و کاته‌دا ئاستی وشیاریی رامیاریم هینده به‌رز نه‌بوو تاوه‌کوو له هه‌ندیک فرۆفیل و تیوه‌گلان تیڤگه‌م، به‌لام جگه له‌وه‌ی ده‌چیته‌خانه‌ی زانیارییه‌وه، وه‌ک میژووش باسیان لیوه ده‌که‌م، به‌تایبه‌ت ڤووداوه‌کانی بزووتنه‌وه‌ی کورد له باشووری کوردستاندا هینده زۆرن ته‌نانه‌ت ناتوانریت به‌چه‌ندین کتیب هه‌سه‌نگاندنی بۆ بکریت، ناشتوانریت وه‌ک میژوو پشت ببه‌سریت به‌گیرانه‌وه‌ی میژوو له‌لایه‌ن هه‌ندیک که‌سانه‌وه، چونکه که‌سانیک هه‌ن له رابردوودا له‌گه‌ل ریزمدا چه‌ند مانگیک هاوشانی تیکۆشه‌ره نه‌به‌رده‌کان خه‌باتیان کردوو و ده‌ستی نووسینیان هه‌یه و به‌بی زانیاری ته‌واو، به‌پینوو‌سه کوله‌کانیان، پيش ئه‌وه‌ی باس له خه‌بات و گیانفیداکاران بکه‌ن و شکست و هه‌له و که‌موکۆرپیه‌کانی سه‌رانی به‌رپرسان بخه‌نه ڤوو، سه‌ره‌تا به‌شانوبالی هه‌ندیک له سه‌رکرده‌کان هه‌لده‌دن که زۆرتینیان بیئاگایی خویان له تاوان و به‌رژه‌وه‌ندی خویان دووره‌په‌ریز ده‌گرن، به‌لام کاتیک باس له جوامیریان بکریت، راسته‌وخۆ به‌بی شه‌رم و به‌ دوور له ئه‌خلاق‌ی سیاسی، یه‌که‌م که‌س پاله‌وانی هه‌موو ڤووداوه‌کانی نیو چیرۆکه‌کان ده‌بن. به‌ئسته‌شه‌وه زۆر جار به‌رپرسیک ده‌رده‌که‌ویت باس له گیرانه‌وه‌ی میژووی قوربانیدان و قاره‌مانیتی نیو جه‌نگه‌کان ده‌کات، زۆر به‌خیرایی چیرۆکی بزنه‌که‌ی سه‌ر گويسه‌بان‌ه‌ی ته‌ویله‌ی ماله‌ گوندنشینه‌کان و چیرۆکی تیتله و بیله‌ی سه‌رده‌می مندالیم به‌بیر دیته‌وه، که دایه و داپیره‌کان له شه‌واندا بۆ خه‌ولبخستنی منداله‌کانیان ده‌یانگیرایه‌وه، له ده‌ماره‌کانی میشکما قایرۆسیک دروست ده‌که‌ن و چیتر هینده‌ی نامینیت خوین له شاده‌ماره‌کانی جه‌سته‌مدا بوه‌ستیت. کاتیک من

باس له دانوستان دهكهم، هينده گرنګ نيه بۇ نووسينهكهم ئاخو رينمايي خوينهر بكه دانوستان به چي واتايهك پيناسه و ههلسهنگاندني بۇ دهكرت، چونكه مروفي ئيسته و نهوهي ئيسته هينده ئاستي هوشياربيان بهرزه، زور بهخيرايي به رابردووي ميژوودا دهچيتهوه و ليكولينهوه و تويژينهوهي لهسهر دهكات، كهواته ناكريت و نابيت ناراستگو بين بهرامبر به هاولاتيان و نهوهي نوي^۱.

هوكاري دانوستاني «ي. ن. ك.» له سهرهتاي سهرهلهدانهوهي شوپشي نوئي گهلهكهمانهوه له ئهجامي پروانهبوون و رانههاتني سهراني سياسي ئهوساي حيزبه سياسييهكان به پيکهوهژياني ديموكراتيانه و يهكترى قبولنهکردن و زالي گياني تولهسهندنهوهي عهشايهريپانه و دهستهوتي تايبهتي و دهستي داگيركهران... هتد، شانبهشاني ههگيرساندنهوهي شوپش، شهپوشوپي ناوخوش ئاويتهي شوپشهكه بوو. بهلاي كهمي دهبوو لهگهله دهستپيكردي شهري نارهوای عيراق و ئيران، شهپوشوپه ناوخوكان كوتابيان پي بهينرايه، بۇ قوستنهوهي ئهوههله له خزمهتي پهرهپيداني زياتري شوپش و راکيشاني سهرنج و سوزي جهماوهر بهلاي خوياندا، بۇ ئهوهي بيته جيئ مهمل و ئوميدى خهلك و له سهرههجامدا بارودوخهكه بهلاي بههيزبووني باسكي شوپش و شكستي دوژمن بشكابايهوه، كه تاكه ريگاي رزگاري جهماوهرش بوو له دهستي زولم و ديكتاتوريهت.

كهچي دهبينين پيچهوانه ي جيبهجيكردي ئهوه ئهركه نيشتمانويه و دابينكردي پيوستتي سهركهوتني شوپش كه خوي له يهكيتي ريزهكاني گهله دهدوزيهوه، شهپوشوپه ناوخوكان (كه مايه ي بيزاري خهلك و هو ي گهشه نهكردي شوپش بوون) پوژبهپوژ زياتر پهرهيان دهسهند، تاكوو له سهرهتاي ههشتاكان بهدواوه، هاوزهمان لهگهله پهرهسهندني شهري نارهوای

۱. يهكيتي و ململاني، كاكل ئهحمده، چاپي يهكهم، چاپخانه ي شههاب، ههولير، ۲۰۱۱، ل ۶۵.

داگیرکه راندا، گه یشته چله پۆپه‌ی یه‌کتري کوشتن و هه‌ولێ یه‌کتري قه‌کردن. له‌وه‌ش ناهه‌موارتر ئه‌وه بوو بۆ ئه‌وه‌ی زه‌فه‌ر به‌یه‌کتري ببه‌ن و بتوانن لایه‌که‌ی دیکه‌ی به‌رامبه‌ریان باشتر ببه‌زینن، هه‌ول دهدرا سوود له‌ توانای دوژمنه‌کانیش وه‌ر بگرن، یان به‌ واتایه‌کی دیکه: جاشایه‌تی و نوکه‌رایه‌تی دوژمنه‌کانیشیان له‌ رقی یه‌کتر قبول ده‌کرد له‌جیاتیی ئاشته‌وایی و یه‌کگرتن، بیگومان ئه‌وه‌ش ده‌بووه‌ هۆی به‌ لاری‌دابرده‌ی زیاتری ئامانجه‌ بنه‌رته‌یه‌کانی شو‌ریش، له‌ پیناو ده‌ستکه‌وتی تایبه‌تی و تاکه‌ره‌ویی حزبايه‌تی و خۆسه‌پاندنی دیکتاتۆرانه، باشترین قبول‌کردن و سوودوه‌رگرتن له‌ جاشایه‌تی و شانازیکردن به‌ تاوانه‌کانیانه‌وه. ته‌واوی خه‌لکی کوردستان ئاگاداری ئه‌و شانازییه‌ن که مسته‌شاری «فه‌وجی خه‌فیه» و ئامر مه‌فره‌زه‌ی خاسه‌ی ئیستخباراتی رژیمی به‌عس؛ «ته‌حسین شاوه‌یس» ده‌لێت: «من هیچ په‌شیمان نیم له‌وه‌ی که مامه‌ ریشه‌م کوشته‌ و گۆر به‌گۆرم کرد». تیکۆشه‌ری دیرینی فه‌رمانده؛ نه‌جمه‌دین شوکر ناسراو به‌ «مامه‌ ریشه»، فه‌رمانده‌ی که‌رتی چواری جه‌باری تیپی په‌نجا و حه‌وتی سه‌رگرمه‌ بوو، له‌ ساڵی ۱۹۸۵/۱/۲۴ دا به‌ پلانی ئیستخباراتی عه‌سکه‌ری له‌ گه‌ل دوو پێشمه‌رگه‌دا به‌ ناوی سه‌ردار حه‌مه‌ شه‌ریف و موحسین مه‌جید سو‌لتا شه‌هید بوون. واته‌ ئه‌و جو‌ره‌ دانوستانه‌ زۆرتر له‌ ئه‌نجامی قوول‌بوونه‌وه‌ی شه‌ری نا‌ره‌وای ناوخۆ به‌ناچاری بیری لێ کرایه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌لای که‌می هه‌ول بدریت یه‌کێ له‌ ته‌ره‌فه‌کانی شه‌رکردن، له‌ ئه‌نجامی گه‌یشتن به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کانی ریکه‌وتنی بی ته‌ره‌ف بکریت. هه‌نده‌ نه‌بوو دانوستانی یه‌کیتیی نیشتمانی کوردستان ده‌ستی پێ کردبوو، رژیمی به‌عس به‌ جو‌ریک پیناسه‌ی پێشمه‌رگه‌ی له‌ راگه‌یاندنه‌کانیه‌وه‌ کردبوو، گوايه‌ هه‌ر کاتیک له‌ کاتی شه‌ردا سه‌ربازیکی عێراقی به‌دیل بگیریته‌، ئه‌وا به‌بی هیچ لیپرسینه‌وه‌یه‌ک و هیچ پرنسیپیک، درنده‌ لووت و گوێی ده‌برین، «ئه‌مانه‌ درنده‌ن و به‌ شاخه‌کانه‌وه‌ ده‌ژین!» ئه‌وه‌ش ببووه‌ هۆی ترساندن و تۆقاندنی سه‌ربازه‌کانی عێراقی و له‌ کاتی جه‌نگه‌کاندا زیاتر ده‌ست بوه‌شینن و تاکوو له‌ توانایاندا بیت بجه‌نگن

و خۆیان نه‌دهن به‌دهسته‌وه. پڙیمی به‌عسی عیراق باشتترین سوودی له دانوستان وهرگرت و یه‌کیتی نیشتمانییش گه‌وره‌ترین هه‌له‌ی میژوویی سیاسی کرد که دانوستانی له‌گه‌ل پڙیما کرد، چونکه هه‌میشه سه‌ددام حسین و ته‌واوی ده‌ستوپیه‌نده‌کانی، میله‌تی کوردی به‌میوان ده‌زانی له‌سه‌ر خاکی کوردستان و هیچ کاتیکیش به‌چاوی هاوالاتی نه‌یده‌پروانییه گه‌لی کورد، پاشان زۆر کات حیزب ستراتیجیتی نه‌بووه و جگه له هه‌له‌په‌ی خیرای، نه‌یزانیوه داوای چی ده‌کات، چونکه حیزب ده‌یویست به‌بیرکردنه‌وه و ئه‌قلیه‌تی خۆی، پڙیمیکی دیکتاتۆری خاوه‌ن سه‌دان قه‌سابخانه و زیندانی له‌سیداره‌دان بکاته دیموکراسی و داوای مافی چاره‌نووسی گه‌لی کوردی لی بکات^۱.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌عس نه‌ک دوژمنی یه‌کیتی بوو، دوژمنی ته‌واوی حیزب و شوپشه‌کانی کورد بوو. پاشان بو ناشرینکردنی یه‌کیتی له‌کاتی دانوستاندا، چه‌ند ئۆتۆمبیلیک و چه‌ندین جووری چه‌کی کلاشینکۆف و ده‌مانچه‌ی به‌دیاری ده‌نارده سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی و ئه‌وه‌ش ده‌بووه هۆی زویربوون و ناره‌زایی ده‌ربڕینی ریکخسته‌ناکانی ناوشار و ده‌ره‌وه‌ی ولات و دلی هاوالاتییانی ده‌ره‌نجاندا، پوژانه‌ش خه‌لکی به‌گشتی له‌دله‌پاوکی و ساردبوونه‌وه‌دا بوون.

۱. یه‌کیتی و مملانی، کاکل ئه‌حمه‌د، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولێر، ۲۰۱۱، ل ۶۵.

نهوشيروان مستهفا:

ئيمه نهماناردووه بهدواي كهسدا تاكوو ببيت به پيشمه رگه

ناتوانم بليم يه كيتي نيشتماني كوردستان بهرنامه ي نهبووه له كاتي گفتوگودا، به لام كاتيک «په كه كه» له گهل توركيادا برياري شه رپاگرتنى دهدا و چالاكي نه ده كرد، رپي به گه ريلاكاني خوي نه دهدا بچنه وه نيو شاره كان، به لام يه كيتي خاوه ني بهرنامه يه كي توكمه و دهركردني برياره كانى نه بوو، وهك پيشووتر باسم ليوه كردووه، رژيمي به عس رپوژانه چهندين پيشمه رگه ي شه هيد ده كرد و پيشمه رگه ش به چه كه وه به ناو شاره كاندا ده سوورانه وه و تووشى هه له و كه موكوپى ده بوون، هوكارى سه ره كيش ده گه رپته وه بو ئه وه ي خودى بهرپرسه كان تاوانبار بوون و پيشمه رگه ش چاويان له وان ده كرد و ده چوونه وه ناو شاره كان. زور بهرپرس هه بوو واى لى هاتبوو خوي و ته واوى هيزه كه ي ده برده وه ناوشار و سه رقالي ميوان و ميواندارى ده بوون. هه نديك پيشمه رگه گره ويان له سه ر ده مانچه ي لاقه دى كوشتنى «نائب ضابط» ي سه رباز و پوليسه كان ده كرد، ده يانكوشتن و ده مانچه كانيان ده فروشتن، كه زوريان كورد بوون و كه سوكارى پيشمه رگه بوون و هه نديكيشيان سه ر به ريكخستنه نه ينييه كانى ناوشار بوون. هه نديك پيشمه رگه ش تووشى هه له ي گه وره ده بوون و زور جاريش ده بووه هو ي ته قه كردن له نيو شاره كاندا. ئه م جوړه كارانه ش پيشووتر ره فتارى پيشمه رگه نه بوون و ئه و خه لكه ي شه وانى ساردى زستان و بهر به فر و باران هاو كارى پيشمه رگه يان ده كرد و ئاواته خواز بوون رپوژيك له رپوژان پيشمه رگه به رپوژى رپووناك ببينن، وايان لى هاتبوو به ناوى پيشمه رگه ناوميديان پيوه ديار ده بوو. پيشمه رگه هه بوون ژيانى هاوسه رى پيك ده هينا، به تاقم و تفهنگ و هيزى كه رته كه ي؛ شايى و ره شبه له كي ده كرد و ته نانته مانگى ههنگوينى له شاردا ده كرد. ئاخى زور زه حمه ته پيشمه رگه يه ك له شاخ به

پووزەوانە و پىلاوى لاستىكەوہ و دواتر بە چەكەكەى شانىەوہ بۇ پىلاوى چەرمى گلاسىيەوہ لەنيو جەماوہردا دەرېكەويت و شەوانىش بە بىجامەوہ لە مالەوہ بنوويت، ئەوہش ببووە ھۆكاري شەھيدكردن و دەستگيركردنى زۆرينەيان. گەر بەوردى سەرنج بەدەينە تاوانەكانى جۆرى شەھيدكردنى پيشمەرگەكان لە كاتى دانوستاندا، دەبينين خويندەوہى وردودرشتى دەويت و شۆرش ببووە دوژمنى جاشەكان نەك دوژمنى رژىمى بەعس. ئەوانەى كە شەھيد دەبوون، زياتر بە دەستى جاشەكان شەھيد دەبوون و لە خانەى تۆلەسەندنەوہدا بوون. ئەو جاشانەش زياتر دۆست و لايەنگرانى پارتنى ديموكراتى كوردستان بوون، دەستوہشادن و شەپەكانىش زياترينيان لە دوورپيانى تاسلۆجە و سلیمانى بوون و ملازم سەھيد كەريم و ھاوہلەكانى و چەندىن پيشمەرگەى يەكيتى لەو دوورپيانەدا كەوتنە بۆسەى جاشەكانەوہ و شەھيد كران.

نامەيەكى زۆرى ناپەزايى رېكخستەكان و كۆبوونەوہى نەينى رۆوبەرووى سەركردايەتى دەبووہوہ و لەو كاتەشدا نەوشىروان مستەفا لەدواى ھەڤال مام جەلال بەرپرسى دووہمى يەكيتى و سكرتيرى كۆمەلەى رەنجدەران بوو، بەفەرمى رايگەياند ئيمە ھىچ بەرپرسىاريتيەك ناگرينە ئەستۆى خۆمان و بەزۆريش نەماناردووە بەدواى كەسدا ببيت بە پيشمەرگە. ئەو وتەيەى نەوشىروان مستەفا بووہ و يردى سەر زارى رۆژانەى پيشمەرگەكان و رۆژبەرۆژ كاردانەوہى خراپى لى دەكەوتەوہ، تا واى لى ھات نەوشىروان مستەفا كەوتە كۆكردنەوہى ھىزى پيشمەرگەى كەرت و تىپەكان و شىوازى وتارەكەى بە جۆرىك باس كرد دواتر ھىزى پيشمەرگە پشوويەكيان بە دەرووندا ھات و ئەھوہن بوونەوہ.

لیژنه‌ی تهنسیقی یه‌کییتی و به‌عس له شاره‌کاندا

بۆ راپه‌راندنی ئه‌رك و كاره‌كانی حیزب و هیژی پیشمه‌رگه و به‌تایبه‌ت چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆش و برینداره‌كان، له‌نیۆ رژیمی به‌عس و یه‌کیتیدا «لیژنه‌ی تهنسیق» پیک هیئرا و ئاوات عه‌بدولغه‌فوور بووه «لیژنه‌ی تهنسیق» له‌ سلیمانی و مه‌فره‌زه‌یه‌ك پیک هیئرا بۆ لیپرسینه‌وه و لیكۆلینه‌وه و رپگرتن له‌و پیشمه‌رگانه‌ی به‌بی ئاگاداری به‌رپرسه‌کانیان ده‌چنه‌وه ناو شاره‌كان. وه‌هاب بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ده‌ستنیشان کرا، به‌لام هیشتا مه‌فره‌زه‌که‌ی وه‌هاب نه‌یده‌توانی رپ له‌ هاتوچۆکردنی هه‌ندیك پیشمه‌رگه بگریت که سه‌ربه‌خۆ ده‌هاتنه‌وه نیۆ شار و ته‌نانه‌ت تووشی کیشه‌ ده‌بوون. رژیمی به‌عس ته‌واو کۆنتروۆلی خۆی کردبوو و هه‌موو تاوانه‌کانی به‌ چه‌كداره‌ كورده‌كانی خۆی ده‌کرد، واته شه‌ری خۆی به‌ كورد له‌ دژی كورد ده‌کرد. رۆژانه ئه‌ندامه‌كانی نیۆ رپیکه‌سته‌كانی ده‌ستگیر ده‌کرد و له‌ کاتی گه‌فتوگۆکردنیشدا بریاری به‌سه‌ربازبوونی هاوڵاتیانی ده‌دا و داوای ده‌کرد ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌ ته‌مه‌نی سه‌ربازیدان، ده‌بیته‌ بینه سه‌رباز و له‌نیۆ شاره‌کاندا ده‌یان مه‌فره‌زه‌ی بلاو ده‌کرده‌وه و ئه‌و هاوڵاتیانه‌ی نه‌چووبوون بۆ سه‌ربازی؛ ده‌ستگیری ده‌کردن و زیندانه‌کانی پر بوون له‌ پیشمه‌رگه و ئه‌ندامانی رپیکه‌ستن و سه‌ربازی هه‌لاتوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا گه‌فتوگۆ له‌ئارادا بوو و ئاوات عه‌بدولغه‌فوور له‌ سلیمانی به‌رپرسی «لیژنه‌ی تهنسیق» بوو و وه‌هابیش مه‌فره‌زه‌که‌ی له‌ سلیمانییدا بوو، به‌به‌ر چاوی خه‌لك و لیژنه‌ی تهنسیق و وه‌هابه‌وه، زیندانه‌كان رۆژانه به‌ پیشمه‌رگه و دۆست و لایه‌نگرانی شو‌رپش و سه‌ربازی هه‌لاتوو پر ده‌کران، له‌ هه‌مان کاتیشدا وه‌فدی دانوستان که وه‌ك ئاماژه‌م به‌ ناوه‌کانیان دا‌بوو که ئه‌ندامانی مه‌کته‌بی سیاسی یه‌کیتی بوون، له‌ هاتوچۆکردندا بوون و له‌ به‌غداد له‌گه‌ڵ سه‌رانی به‌عسدا وتووێژیان ده‌کرد، ناشرینترین و قیزه‌وه‌نترین ره‌فتاری به‌عس له‌وه‌دا بوو له‌ کاتی گه‌فتوگۆدا ره‌ش‌بگیری ده‌کرد و ده‌بووه هۆی ناشرینبوونی یه‌کیتی

و ساردبوونهوهی سۆز و خۆشه‌ویستی هاوالاتییان. جگه لهوهی رژیمی به‌عس له‌نیو شار و شاروچکه‌کان پیشمه‌رگه‌ی تیروور ده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مه‌فره‌زه تاییه‌ته‌کانی خۆی ده‌نارده گونده‌کانی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه‌رگه و سه‌ربازی هه‌لاتووی ده‌ستگیر ده‌کرد. ئیمه وه‌ک که‌رتی پینجی شه‌هید هاوری جه‌بار، تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون، له قه‌یوانه‌وه بو دۆله‌پووت به تراکتۆریک به‌ری که‌وتین، له که‌لکی قه‌یوان که له‌دامینی زنجیره‌چپای قوته‌ی دوو برا که به‌سه‌ر گوندی خه‌مزه‌دا ده‌روانیت و له‌گه‌ل چپای ئه‌زمردا یه‌ک ده‌گرنه‌وه و رییه‌کی سه‌ختی به‌رده‌لانی بو، له دیوی دۆله‌پووته‌وه به‌و رییه سه‌خته‌دا سه‌ر ده‌که‌وتیت که پینی ده‌وترا که‌لکی قه‌یوان و شوپ ده‌بوووته‌وه به دیوی ئه‌ودیدا ده‌چوووته گوندی قه‌یوان، من و توفیق ناوسراو به «هونه‌ر»؛ فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌که‌مان بو، دواتر له ریی ناوتاقان شه‌هید بو، له‌گه‌ل ئازاد که‌رکوکی ئیسته له ژياندا ماوه؛ له پیشه‌وه‌ی تراکتۆره‌که دانیشتبووین و له‌سه‌ر شاخه‌که تاییه‌کی راستی تراکتۆره‌که ده‌رچوو، ئه‌وانه‌ی له پیشه‌وه دانیشتبووین، خۆمان هه‌لدایه خواره‌وه و تراکتۆره‌که له‌سه‌ر شاخه‌که‌وه به‌عه‌ره‌بانه‌که‌ی پشتیه‌وه که پر بوو له پیشمه‌رگه، تل بووه‌وه و که‌وته خواره‌وه، یانزه پیشمه‌رگه‌مان بریندار بوون.

ئه‌و پیشمه‌رگانه‌ی که بریندار بوون و ناوه‌کانیانم له‌یاد ماوه: ئه‌رده‌لانی ئیسماعیل عارف، لوقمانی سدیق سواره، عه‌بدوللای سدیق سواره؛ دواتر له سلیمانی ده‌ستگیر کرا و له‌سینداره درا، مام کاوه، دلشاد پوورزای لوقمانی سدیق سواره، هه‌ندیک پیشمه‌رگه‌ی تر ناویانم له‌یاد نه‌ماوه، ئه‌م بریندارانه ره‌وانه‌ی نه‌خۆشخانه‌ی سلیمانی کران، منیش شه‌وانه له‌گه‌ل سی پیشمه‌رگه‌ی تر دا چاودیریمان ده‌کردن نه‌با تووشی کیشه و گرفت بن. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لیژنه‌ی ته‌نسیق و مه‌فره‌زه‌که‌ی وه‌هاب ئاگادار بوون به‌وه‌ی تووشی ئه‌و کاره‌ساته بووین و زور جاریش وه‌هاب سه‌ردانی ده‌کردین، شه‌ویک له‌پر چه‌ند چه‌کداریکی رژییم هاتنه لام و داوای ئه‌وه‌یان

کرد که دهیانه ویّت شه و له گه لماندا بمیننه وه و مه به ستیان خراپ بوو، به لام
 من به زووترین کات هه و الم بو فه رمانده ی که رته که مان؛ عومر حه سه ن
 ناسراو به «عومر عه ره ب» نارد و ئه ویش به خیرایی داوای گواستنه وه ی
 برینداره کانی کرد و برینداره کانمان به ره و نه خو شخانه ی سوورداش برد.
 بو سبه ی فه رمانده ی که رته که مان عومر حه سه ن (عومر عه ره ب) و
 سه لاهی حاجی عه لی ناسراو به «سه لآح چاوزه ق» جیگری فه رمانده ی
 که رته که مان، هه رسیکمان گه راینه وه بو سلیمانی بو هه ندیک کاری تایبه ت،
 له نیوه رڤوخوانیکدا له مالی مسته فا حه سه ن ناسراو به «مچه سوور»
 له گه ره کی مه جید به گ که ئه ندامی «ئیختیالاتی» ناوشار و ریکخستنه
 نهینیه کان بوو، پیش ناخواردن به نیوکاتژمیر هه والی شه هیدبوونی
 پیشمه رگه یه کی که رته که مان؛ «به کری حاجی فارس» مان پی گه یشت که
 به فه رمی له لایه ن ئاوات عه بدولغه فوور لیژنه ی ته نسیق نیردرابوو که له
 نه خو شخانه ی سلیمانی چاره سه ر بکریّت، له راستیدا کاریگه ریی کرده سه ر
 هه مووان و هه رسیکمان ده ستمان کرد به گریان و بریارمان دا ده بیّت
 له هه مان کات و ساتدا تو له ی ئه و تیکو شه ره قاره مانه بکهینه وه. دواتر
 باسی جو ری شه هیدکردنی ده که م. فه رمانده ی که رته که مان داوای له خاوه ن
 ماله که کرد و وتی: «نه بیته ئه رک نانه که مان بو دانین، به لام تکایه لای
 مه به ن!» ئه وانیش سفره یان رآخست و نانی نیوه رڤویان بو ئاماده کردین
 و پیمان راگه یاندن یه ک کاتژمیری تر دیننه وه، با ئه و خواردنه له شوینی
 خو ی بیّت. هه رسیکمان له مال به ده ر که وتین و به ره و منه زه مه ی جه یشی
 شه عبی «شه هید عوسمان» له لایه ن خه لکییه وه به توپیو عوسمان ناو
 ده برا، له سه ر شه قامی تووی مه لیک و فلکه ی سجن به ری که وتین، له به رده م
 منه زه مه که ی جه یشی شه عبی «شه هید عوسمان» سی چه کداری به ره گه ز
 عه ره بی سه ر به رژیم؛ پاسه وانیه باره گاکه یان ده کرد و له گه ل چووینه
 به رده میان و به بی هیچ پرسیاریک ده سترژیی گولله مان لی کردن و له بری
 ئه و تاوانه ی ده ره ق به تیکو شه ری دیرینی که رته که مان شه هید «به کری

حاجی فارس» کرابوو، به سزای شوږشمان گه یاند و چه که کانیانمان هینا و گه پاینه وه بو ماله که و خواردنه که سارد ببووه وه، دواتر فه رمانده ی که رته که مان داوی لیبوردنی کرد که وتبووی ئه و خواردنه ناخوین تاکوو توله ی شه هیدبوونی به کری حاجی فارس نه که ینه وه، ته نها له بهر ریژی ماله که یه کی په رداخیک ئاومان خوارده وه و به خه مناکی مالئاواییمان له خانه خوئی کرد. به ئیسته شه وه خوم به هه له نازانم که توله ی شه هید به کری حاجی فارس مان کردووه ته وه، چونکه ئیمه به کاری تایبه تی که رت و شوږش و سه رقالی هه ندیک له برینداره کانمان بووین، به لام چه کداره کانی رژییم فرسه تیان له پیشمه رگه کانمان ده هینا و شه هیدیان ده کردن.

دهرکه وتنی مام جه لال له ئاههنگی نه ورؤز له سوورداش

گفتوگویی نیوان یه کیتی و به عس به رده وامه و وه فدی مه کته بی سیاسی به رده وام له گفتوگودان و کیشه و مملانی حیزه کانی تر و شه ری پیشمه رگه و چه کداره کانی رژییم رؤژانه له په ره سه ندندا بوون، بو ئه وه ی یه کیتی به خه لکی کوردستان به گشتی رابگه یه نیت به وه ی گفتوگویی نیوان یه کیتی و به عس له به رژه وه ندیی میلله ت و ماف و داخوازییه کانیه تی. له ئاههنگی نه ورؤزدا له سوورداش، به ئاماده بوونی هه زاران که س و ته وای به رپرس و زورترین هیزی پیشمه رگه، مام جه لال تازه له به غداد گه رابووه وه و وتاریکی میژوویی ئاراسته ی جه ماوهر کرد. پیشتر که رتی ئیمه له سنووری پیره مه گروون بووین و ئاگاداریان کردین به وه ی ئاههنگی زور گه وره له سوورداش به بونه ی سالیادی نه ورؤزه وه ساز ده کریت، نزیکه ی ۳۵ پیشمه رگه ده بووین؛ بو پاراستن و سه لامه تی خه لکی له سه ر شه قامی سه ره کی سلیمان و سوورداش له گوندی سوسی ئاماده بووین و له هه موو خوله کیکا به ده یان ئوتومبیل و سه دان هاوالاتی به ره و سوورداش به ری ده که وتن. ئوتومبیلیکی سه ربازی پشت به تال دوشکه یه کی به سه ره وه بوو و چه ند ئوتومبیلیکی جام

رەش ھەندىك ئەفسەرى تيا بوو، ئىمە رېگەمان نەدان بەرەو سوورداش برون، بەلام دواى پەيوەندىکردنمان بە لىپرسراوھکانمان؛ ئاگاداريان کردین ريان بدين. پاش چەند کاتزميرىک، تەواوى ھىزى کەرتەکەمان بەرەو سوورداش بەرى کەوتىن و مام جەلال لەنيو ئاپورەى جەماوەرەدا بەدەر کەوت و وتارى سەبارەت بە ميژووى گەلى کورد ئاراستەى جەماوەر دەکرد. ھەر لەو ئاھەنگەدا لە خودى نەوشىروان مستەفاوہ تا دەگاتە تەواوى بەرپرسانى يەکيتى؛ لەوى ئامادە بوون و خەلکىش بە چاوپىکەوتتياں خوشحال دەبوون، لەپر ھاژەھاژىكى يەكجار زور و خەلکىكى زور بەدوى يەکدا دەکەوتن و ئىمەش نەماندەزانى چىيە و چى رووى داوہ، پاش چەند خولەکىک زوربەى زورى خەلکى ھەموو تىکرا و بەگشتى ھاواريان دەکرد: «بە ھىزى مامە ريشە، جاش دەکەين بە شيشا! بە ھىزى ريشە، ھەر چى جاشە گدیشە!»

خەلکى کوردستان مامە ريشەيان يەكجار خوش دەويست و ناو و ناوبانگىكى يەكجار زورى پەيدا کردبوو، تەنانەت لەنيو سەربازە عىراقىيەکانىش بە «الرجل الحديدى» ناسرابوو. من بە ھەموو ژيانم ئاھەنگى لەو جۆرە پر حەشامەتەم نەبىنيبوو، پيشمەرگە لە ھەموو شويىنکەوہ بانگ دەکرا و ھەموو جۆرە خواردەمەنىيەک و شىرىنييەكى پيشکەش دەکرا. من و پيشمەرگەيەک پىکەوہ چاودىریمان دەکرد، سى کىژۆلە رووبەروومان بوونەوہ و پاش ئەوہى خويان پى ناساندين خەلکى کەرکووکن، من لەو کاتەدا جگەرەم دەکيشا، يەکىيان وتى: زور خوشحالين کە پيشمەرگەمان لە نزىکەوہ بىنى و قسەتان لەگەلدا دەکەين، زەحمەت نەبىت جگەرەيەکم دەدەيتى؟ منىش پىم پراگەيان بەوہى ئايا جگەرەکيشيت؟ وتى: نەخىر، ھەر حەز دەکەم شتىكى پيشمەرگەم وەک ديارىيەک لا بىت و ھەلیدەگرم و دەلیم ئەوہ ديارى پيشمەرگەيە، چونکە ئيوہ جگە لەو چەکەى بە شانتانەوہيە، ھىچى ترتان پى نىيە تاوہکوو داواتان لى بکەم بمدەنى و دلنياش بە ئەو جگەرەيە بەديارى ھەلیدەگرم... خەلکى کوردستان تامەزروى بىستنى ھەوالى خوش و کوئاييھىنان بە شەر و کوردىش وەک ھەموو گەلانى ترى جىھان

سەربەست و ئازاد بىت، بەداخەوہ چەكدارە تىكدەرەكانى رژیىم خەرىكى بۆسەنەنەوہ و شەھىدكردنى پىشمەرگە و تىكدانى دانوستانى نىوان يەكىتى و حكومەت بوون، ھەوالىكى ناخۆشى زۆر جەرگېرمان پى گەيشت كە ملازم سەيىد كەرىم كەوتۆتە بۆسەى چەكدارەكانى رژیىم و لەگەل دوو پىشمەرگەدا شەھىدىان كردووه. كاتىك سەيىد كەرىم دەوئەت لە سلیمانييەوہ بگەرپتەوہ بۆ سوورداش، پىش چەند كاتژمىرىك لە تاسلۆجە چەند پىشمەرگەيەك لەگەل جاشەكانى تاسلۆجە دووچارى شەر ببوون و لەنىو ئۆتۆمبىلىكا ھەموو جاشەكانىان كوشتبوون و ئۆتۆمبىلەكەشيان گرى گرتبوو و ھەر ھەموويان سوتابوون، سەيىد كەرىمىش لەگەل دوو پىشمەرگەى تر؛ نەھرۆ عەبدوللا سەلىم و سەلّاح خۆشناو، رۆژى ۱۵ى ئەيلوولى ۱۹۸۴ بە ئۆتۆمبىل لە سلیمانييەوہ گەرپابووہو سوورداش، ئاگای لەوہ نايىت لەو نزيكانە ھەندىك جاش كوژراون، لە شوينى رۆوداوہكەدا چەكدارەكانى تاسلۆجە بۆ تۆلەسەندەنەوہ بۆسەيەك دادەنىن و سەيىد كەرىم و نەھرۆ عەبدوللا سەلىم و سەلّاح خۆشناو دەكەونە بۆسەكەو شەھىدىان دەكەن. سەيىد كەرىم خەلكى ھەوديان بوو، بە ناوى باوكيەوہ ناو نرابوو، چونكە ئەم ھىشتا لە سكى داىكىدا بووہ كە باوكى مردووه. دواى رىككەوتنى ئازار چووبووہ «الكلية العسكرية» و ببوو بە ئەفسەر و لە سالى ۱۹۷۴دا چووبووہ ريزى شورشەوہ. لە ھىزى سەفیندا ببووہ فەرماندەى بەتاليون لە شورشى نويى يەكىتى نىشتمانىي كوردستاندا. ھەرۆھە پىشمەرگەى سەرەتايى بووہ و چەندىن لىپرسراويىتى بەرزى وەرگرتووہ. بەم شىوہيە پتر لە سالىكى خاياند، تاوہكوو گەيشتە رادەى ئەوہى كە تەواوى ئەندامانى رىكخستن و ھىزى پىشمەرگە و خەلكى كوردستان نارازى بوون و لەو گەمە سياسىيەى رژیىمى بەعس دەيكرد، تىگەيشتبوون و نائۆمىدى بە خەلكى كوردستانەوہ ديار بوو.

۱. خولانەوہ لەناو بازەندا، نەوشىروان مستەفا، چاپى دووہم، چاپ و بلاوكردنەوہى ئاوەدانىي كوردستان، ۱۹۹۹، ل ۷۹.

کوټایه پنهان به گفتوگو و برپاری شه پرکردن

رؤژی ۲۵ی کانوونی دووه می سالی ۱۹۸۵، تیکۆشه ری دیرینی فه رمانده؛ مامه ریشه و هاوه له کانی به دهستی چهند چه کداریکی به عس به پلانی «ئیسخباراتی عهسکه ری» له لایهن ته حسین شاوهیس شه هید ده کرین. ته حسین شاوهیس سه رو کجاش و به رپرسی مه فرزه خاسه و دوست و لایه نگری پارتی دیموکراتی کوردستانه و دهستی سووره به شه هید کردنی دهیان پیشمه رگه و هاو لاتی سقیل. پاش ئه وهی دهیه ویت به مه بهستی دهسته لگرتن له تاوان؛ گورزیکه گوره له رژیمی به عس بوه شینیت و بیته به ره ی گه له وه، دانوستان له گه ل مامه ریشه دهکات تاوه کوو برپا و متمانه ی زیاتری پی ببه خشیته. چهن دین وه فدی عه شایه ری په یوه ندی له گه ل مامه ریشه دا ده کهن و رژیمی به عسیش هاوکار و یارمه تیده ری ته حسین شاوهیس بو، تاوه کوو ئه وهی گه یشته ئه و راده یه ی ئیتر بگه نه ئه نجامی کوټایی و چاوپیکه وتن. ته حسین شاوهیس به پلانی ئیسخباراتی عهسکه ری، مامه ریشه له گه ل هه ردوو تیکۆشه ری دیرین؛ سه ردار حه مه شه ریف و مو حسین مه جید سه لیم شه هید ده کهن. دوا ی شه هید کردنی مامه ریشه و هاوه له کانی، پیشمه رگه هیه چ پرنسیپیکیان نه ما و ریکخستنه کانی ناوشار به نهینی له تۆله ی مامه ریشه؛ که وتنه وه چالاکی و هیزی پیشمه رگه ی که رت و تیپه کان سه ربه خو که وتنه وه چالاکی و هه ریه که له سنووری خو یاندا له تۆله ی مامه ریشه و ئه و پیشمه رگانه ی دوو چاری زیندانی و شه هید کرابوون، ده ستیان له دوژمن ده وه شاندا، کار گه یشته ئه و راده یه ی هیه ئیلتیزاماتیک نه ما و یه کیتی نیشتمانی به یاننامه یه کی ده رکرد و برپاری شه ری راگه یاند.

له و کاته دا ئیمه له گوندی گاپیلۆن بووین، «سه ربهستی جیهاز» به جفره هه والی سه رکردایه تی و مه له بند و تیپه کانی پی ده گه یشت و ئه ویش سه رووی

خۆی ئاگادار دهكردهوه. بریاری گرتنی رهیبیهکانی و بارهگاكانی زنجیره چیاكانی دابان، ههلاج درا و تهواوی هیزی پیشمه رگه له دهستی کردنه وهی شه پ ئاگادار کرانه وه^۱. گرتنی زنجیره چیا ی دابان، ههلاج، قه ره تیکه؛ به گویره ی پلانی ریکوپیک ئه نجام درا. مه کته بی عه سکه ریی یه کیتی ئه رکی ئه و شه ره ی گرتنه ئه ستوی خۆی. پیشمه رگه کانی مه لبه ندی یه ک که بریتی بوون له تیپه کانی ۵۱ ی گه رمیان و ۵۳ ی شیروانه، ۵۵ ی قه ره داغ، ۵۷ ی سه رگرمه، ۱۵ ی هه ورامان و ۱۱ ی شاره زوور، به فه رمانی هه قال جه بار فه رمان؛ لیپرسراوی مه لبه ند به شیک له پاککردنه وه ی ئه و زنجیره شاخه یان پی سپێردرا. مه لبه ندی دوو بریتی بوو له تیپی ۲۱ ی که رکوک، تیپی ۲۵ ی خالخالان، تیپی ۳۷ ی شارباژێر، تیپی ۳۳ ی سلیمانی، تیپی ۴۷ ی پیره مه گروون؛ به شیک تری ئه و شاخه یان پی سپێردرا. هه موو هیزه کان له لایه ن هه قال ملازم عومه ر عه بدوللا؛ لیپرسراوی مه کته بی عه سکه ری سه ره ره شتی ده کرا. تیپی ۹۳ ی کویه سه ر به مه لبه ندی چوار، به فه رمانده ی هه قال ره هبه ر سه یید ئیبراهیم، گرتنی جاده ی گشتی چوارقورنه سلیمانی پی سپێردرا، بو ئه وه ی له کاتی دهستی کردنی شه پ، هیزه کانی فیرقه ی ۲۴ که باره گا که یان له چوارقورنه بوو، نه توان به ئاسانی به هانای شه پ بین. ئه و نه خشه و پلانه ی سه رکرده یه تی به وردی جیه جی کرا، له ۱۹۸۵/۲/۱۴ دا هیزه کان له هه موو لایه که وه په لاماریان ده ست پی کرد، هه ر زوو چه کداره کانی رژی میان شکاند و ئه و شوینانه ئازاد کران پاش ئه وه ی دوژمن به ده یان که سی لی کوژرا و زیاتر له ۹۰ جهیشی شه عبی به دیل گیران. ئه و پوژه زور زور سارد بوو، به فریکی یه کجار زور باریبوو، ریگا به ستبووی، کاتیک پیشمه رگه به چیا ی دابان-هه لاج سه ر ده که وت؛ زوربه یان هه لده خلیسکان. شه هیدکردنی ئه و تیکو شه رانه ی له ئه نجامی گفتوگو دا شه هید کرابوون، کاریگه ری زور

۱. قه ندیل به غدای هه ژاند، شه هید ری یان، به شی یه که م و دووهم، چاپخانه ی په یوه ند،

ناخۆشی کردبووه سهر هیزی پیشمه‌رگه و زۆر به‌توورپه‌یه‌وه له هه‌ولێ گرتنی ئه‌و زنجیره‌چیا‌یه‌دا بوون که بنکه و باره‌گا و په‌بیه‌کانی رژی‌می پیوه بوو، به‌تایبه‌ت گرتنی «مقه‌ر فه‌وج»ی شه‌ده‌له و هه‌موو ئه‌و په‌بیا‌نه‌ی له شه‌ده‌له‌دا بوون. زۆر به‌داخه‌وه بو ئه‌و که‌سانه‌ی له کاتی «مفاوه‌زاتدا» ده‌هاتن و ده‌بوون به‌ پیشمه‌رگه و زۆریان که زانیان شه‌ر ده‌ست پی ده‌کاته‌وه، چه‌که‌کانیان له گونده‌کاندا به‌جی ده‌هیشته و ده‌رۆشته‌وه، ته‌نانه‌ت پی‌شه‌ی هه‌ندیکیان به‌ چه‌که‌وه وینه‌گرتن بوو، که ئیسته زۆریان له تۆره کومه‌لایه‌تیه‌کان به‌ ناوی پیشمه‌رگه‌ی دیرینه‌وه ئه‌و وینانه بلاو ده‌که‌نه‌وه و میژوو ده‌شیوینن و هه‌ریه‌ک به‌پی خۆی باس له گه‌رانه‌وه‌ی میژوو ده‌کات که ته‌نها له کاتی گه‌توگۆدا پیشمه‌رگه بوون و دوا‌ی کۆتاییه‌نیان به‌ گه‌توگۆ و ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی شه‌ر، تا‌قم و تفه‌نگه‌کانیان فری ده‌دا و که‌سیش نه‌یده‌بینینه‌وه، زۆر به‌داخیشه‌وه بو ئه‌و تیکۆشه‌ره نه‌به‌ردانه‌ی له گه‌توگۆدا ژیا‌نیان به‌خشی و شه‌هید بوون و ئه‌و ریک‌خستنه‌ی ناوشار هه‌ندیکیان ده‌ستنیشان کران و ده‌ستگیر کران و له‌سیداره دران.

بمکوژن، به‌لام به‌جیم مه‌هیلن!

زه‌مه‌نیک هه‌موومان ئاسۆیه‌ک له به‌رده‌ماندا بوو، پروناکییه‌ک بوو بو رزگاریی گه‌لی کورد له‌سه‌تم و چه‌وساندنه‌وه، بو ئازادی و به‌خته‌وه‌ری و به‌ده‌سته‌نیانی خۆشیه‌کانی ژیا‌ن به‌ سه‌ربه‌زی و که‌رامه‌ته‌وه، هه‌موو ئه‌مانه هانی ده‌داین به‌دوا‌ی ژیا‌نی شایسته‌دا بگه‌رین، به‌دوا‌ی چه‌مه‌سه‌ره‌کانی کوانووی به‌ره‌مه‌نیانی ئه‌و جیهانه‌دا ده‌گه‌راین، ئه‌ویش شو‌رش و مه‌درسه‌که‌ی که پیشمه‌رگایه‌تی بوو، چالاکی گورزوه‌شاندن بوو، رزگاریی بست به‌بستی خاکی کوردستان بوو، گورزی کاریگه‌ر و وه‌لامدانه‌وه‌ی ئازایانه‌ی دژ به‌ زال‌بوون به‌سه‌ر ئاسمان و ئاووه‌وا‌ی کوردستاندا بوو. پیاوان و ژنانی ئه‌و بواره زۆر که‌م بوون، به‌لام جار جار

بالانسی هیزیان بهو که مییهش یه کسان ده کرده وه و دوژمنیان ده تاساند. ده بیته ئه وه بلیین: هه ر چهنده له چیاکان گورز و به رهنگاری زور بوون، به لام گورزهکانی شار و شاروچکهکان؛ دوژمنی پتر تووشی سه رلیوه شایی و ترس و توقاندن ده کرد، ئه م ستایله له گیانی به رهنگاری سه رکردایه تیی شوپشی نوئی ههستی پی کرد و هه ر زوو تواناکانی خویمان خسته گه پ و نه ک شه قامه کان، به لکوو ده بیته هه موو کووچه و کولانه کان و هه ر جیگایه ک دوژمن تیایدا پشووی بدایه، له ویدا هه لمهت و دهنگی تفهنگه کان زیاتر و زیاتر بکریته. له لایه ن به رپرسی ریکخستنی که رته که مانه وه که ئیلتیزامی به رابه رسیاسی و تیپ و نه وشيروان مسته فاوه هه بوو، توفیق ناسراو به «هونه ر» به نامه یه کی فه رمیی هه ریه ک له فه رمانده ی که رته که مان؛ عومه ر چه سه ن ناسراو به «عومه ر عه رب» و به نده؛ شه هاب که ریم و جیگری که رته که مان؛ سه لاهی حاجی عه لی ناسراو به «سه لاه چاوزه ق»، له لایه ن سه کرتییری گشتیی کومه له ی ره نجه رانی کوردستان؛ نه وشيروان مسته فا بانگ کراین.

پوژی دواتر هه رسیکمان له گوندی بالخ که نزیکي ناحیه ی کاریزه یه و له دوای کاریزه ی کون، یه که م گونده که هه میشه له کاتی شه ره کاندایه دووچاری زورترین کاره سات ده بوو و هه میشه له لایه ن پرژیمه وه توپباران ده کرا و خه لکیکی خوڤاگر و دلسوز بوون، له به ری دولی به ری که وتین و بو پوژی دواتر له به رگه لوو چاومان به نه وشيروان مسته فا که وت، پاش که میک بیدهنگی و تیروانینی بو ئیمه، زور به خیرایی و هه ندیک تووره بوونی پیوه دیار بوو، پیی راگه یاندین و وتی: عومه ر پیشمه رگه یه کی ئازا و قاره مانه و جیی برپوا و متمانه ی ئیمه یه، ئه ویش ئیوه ی ده ستنیشان کردووه له دلسوزی و ئازایه تیدا. له ریکخستنهکانی ناوشاره وه هه والی ئه فسه ریکمان پی گه یشتووه، خوئی و پاسه وانهکانی غه دریکی زور له کاسبکاران و هاوالاتییان ده که ن، غه درکردنیشیان له خه لکی؛ پوژانه دووباره ده کرینه وه، گه ر ده توانن له ماوه ی ئه م هه فته یه دا ئه و تاوانباره له کول خه لکی

بکه نه وه. پاشان رایگه یاند ئیمه ده توانین ئه وه به ئه ندامانی ریکخستنه کانی ناوشار بکهین، به لام بو پاراستن و سه لامه تیی ریکخستنه کان، هیزی پیشمه رگه به باشتر ده زانین ئه و گرفته له کول خه لکی کاسبکار و هاو لاتیان بکاته وه. عومه ر عه ره بیش وتی: به لی کاک نه وشيروان، دلنیا به هه ولی باش ده دهین بو ئه نجامدانی کاره که. پاش گه رانه وه مان، بو روژی دواتر عومه ر عه ره ب پیی راگه یاندین: زور شه رمه ئه و کاره به ئه نجام نه گه یه نین که پیمان سپیردراوه. له و کاته شدا بو دووه م جار بوو ئیزگه ی دهنگی گه لی کوردستان باسی ژیاننامه ی شه هید ماموستا پیشره وی ده کرد، عومه ر عه ره ب وتی: به گوپی شه هید ماموستا پیشره و، ده بیته توله تان له ته واوی سیخوره کان بکه مه وه! هه رسیکمان بریارمان دا پشت به یه ک ببه ستین و له فه رمانی یه کتر ده رنه چین، ئه وه پیشنیاری عومه ر عه ره ب فه رمانده ی که رته که مان بوو. پاشان سی ده مانچه مان پی بوو، پیی وتین: «له ده ره وه ی ئه م دانیشته تابه تیه ی هه رسیکماندا، له هه ر شوینیکی تر قسه ببیسریت، ئه وا به ده مانچه که ی خوی ده یکوژینه وه! کامیشتان توانای ئه و کاره تان نییه، ئیسته ده توانیت بلیت ئاماده ییم تیا نییه و ئه و کاره م پی ناکریت!» دوا ی بریاردان و پیکه وه ژیان و پیکه وه مردن، به ره و سلیمانی به ری که وتین. من هیچ کاتیک ناتوانم و هه رگیز گوپی خوم له و حازرخورانده دا که ر ناکه م که پیان وایه به ردی بناغه ی ئه و هه ریمه ئازاده ی کوردستان له خورا هاتووه ته دی. تا کوو له ژیاندا مابم و هه ناسه ش له سییه کاندا هاتوچو بکه ن، ره فتاری جوان و سیمای ئه و هاو پیانهم له دیده مدا غافل نابن که له سه نگه ره کانی روو به روو بوونه وه و به رگریدا پیشبرکیی مان و نه مانی ژیانان ده کرد. ئه م ئازادییه ی ئیسته، به ره مه می شه ری ده سته ویه خه ی پیشمه رگه ی هه موو حیزبه کانه له گه ل مه رگدا. ئه و کاته ی مه رگ یه خه ی ده گرتین، ئیمه نه ده ترساین و مه رگمان راو ده نا و پیمان ده وت: «ئه ی مه رگ، تۆمان بینی چهنده ترسنوک بوویت له به رده م شالاوی هه لوئاسای هاو ری شه هیده کانماندا! بوچی ئیتر ئیمه به رده وام نه بین؟» پیشمه رگه

سووته مهنی و کاراکتهری سهره کیی ئەنجامدانی چالاکییه کانی شوپرش بوو دژ به داموده زگاگانی دهسه لاتی داگیرکهری به عس له سهردهمی داگیرکاریدا، ههر خهسله تیکیش و کاریکی ناشازیش له تاکیکی پیشمه رگه دا پرووی دابیت، ناکریت گشتگیر بکریت به بالای کوی هیزی پیشمه رگه دا. ههر هه له و که موکورپییه ک گهر له چه ندایه تیدا پرووی دابیت، گوناح و تاوانه بکریت به بالای چۆنایه تیی هیزه پر له دیسپلینه کهی هیزی پیشمه رگه دا. ههر په له یه کی ناشازیش بوونی هه بوو بیته له رهفتاری پیشمه رگه له سهردهمی شاخدا، بو هه لسوکه وتی تایبه تیی که سه که دهگه پیتته وه نه ک کوی هیزه سهره کییه که که ناوی پیشمه رگه بوو.

له ئەمڕۆدا له کۆمه لگا که ماندا که مینه یه ک له خه لکی هه لپه رستی چاوچنۆکی بیباری چاو له کیسه و گیرفان له دنیا ی خه یال و له به رژه وه ندیی تاکه که سیدا ده ژین و ئەوه ندهی بیروهوشیان لای گیرفانیان هه یه، ئەوه ندی بیروهوشیان له لای گه له که یاندا نه ماوه و ههر ئەو که مینه یه شن خه باتی ئیمه ی پیشمه رگه یان قورس و ره زاگران کردووه له لای زۆرینه ی کۆمه لگه. حه یف ئەوانه ی رۆژانیک خه باتیان له پیناوی مافی چاره نووسی گه له که یان کرد و سنگی خویان له سه نگه ری شه ره فه وه ده نا به گولله ی دوژمنه وه، هه ندیک له وه به ناو تیکۆشه رانه له کۆتاییدا به پیچه وانه وه له سه نگه ری نه یارانی حیزب و شوپرشه وه لووله ی تفه نگه کانیان پیچه وانه ده کرده وه و ئاراسته ی سنگی هاوپی پیشمه رگه کانیان ده کرد. ئەگه رچی ئەم به سه ره اته نه چیرۆکه و نه رۆمانه، به لکوو ریالیزمی سهردهمی شوپرشه و گهر بو نه وه ی دوا ی شوپرش ی باس نه که م و له ئیسته دا نه یگیرمه وه، ره نگه نه وه کانی دواتر له زمانی که سانی دوور له رپوودا وه که راستیی ئەم داستانه بیستن و هیچ دووریش نییه ترش و خویی ناراستگویی پیوه بکه ن. وه ک باس م کرد له کۆتایی سالی ۱۹۸۰ دا له لایه ن سیخور و چلکاو خوری رژی می به عس؛ ئاسوی قومی ده ستگیر کرام و له سالی ۱۹۸۲ به لیبور دنی گشتی بو چه ند مانگیک دوا خرام و له سالی ۱۹۸۳ له قه سابخانه که ی ئەبو غریب ئازاد بووم. پاش ئازاد بووم، له هه مان سالدا په یوه ندیم کرده وه

به ریزه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه و له که‌رتی ۳ی تیپی ۷ی پیره‌مه‌گروون که عه‌بدول ره‌حمان سیت‌ه‌کی فه‌رمانده‌ی که‌رت‌ه‌که‌مان بوو، جاریکی تر چه‌کی شه‌ره‌فم کرده‌وه شان و بوومه‌وه به پیشمه‌رگه. ئەو دهمه عه‌باس سیت‌ه‌کی جیگری فه‌رمانده‌ی که‌رت و تیکۆشه‌ریکی خۆنه‌ویست بوو. مه‌خابن، عه‌باس سیت‌ه‌کی له‌دوای راپه‌پینی سالی ۱۹۹۱ی ئازادکردنی کوردستان، له پروداویکدا به بیانوییه‌کی بیبه‌لگه له غیابی سکرتری گشتی یه‌کیتی «هه‌قال مام جه‌لال» دا که له ده‌ره‌وه‌ی ولات بوو، به فه‌رمانی نه‌وشیروان مسته‌فا؛ کاراکته‌ری گولله‌بارانکردنه‌که‌ی جه‌بار فه‌رمان بوو.

ناسینی من بو عومه‌ر عه‌ره‌ب، ده‌گه‌رپته‌وه بو سالی ۱۹۸۳ و پیشتر له سالی ۱۹۷۸دا په‌یوه‌ندی هه‌بوو به ریک‌خستنه‌کانی ناوشار، ئەو‌ده‌م عومه‌ر عه‌ره‌ب فه‌رمانده‌ی مه‌فرزه بوو له که‌رت‌ه‌که‌دا و به هه‌مان شیوه نه‌وزادی عه‌به‌ی ته‌قی فه‌رمانده‌ی مه‌فرزه بوو، بو هه‌ر که‌رتیک هه‌بوو دوو فه‌رمانده‌ی مه‌فرزه‌ی هه‌بیت. دواتر پیش ئە‌نجامدانی ئەو کاره‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا به‌فه‌رمی پی راکه‌یان‌دبووین ئە‌نجامی بده‌ین، عومه‌ر عه‌ره‌ب کرا به فه‌رمانده‌ی که‌رتی پینجی شه‌هید هاوړی جه‌بار. دیاره له‌ناو شو‌رشدا کیشه و ململانی به‌هه‌میشه‌یی هه‌بووه و زور جار گه‌یشته‌وته ئاستی زویربوون و تیک‌شکاندن باری که‌سیتی یان لیک‌دا‌بران له شو‌رش و ته‌سلیمبوونه‌وه به رژیمی به‌عس، که عومه‌ر عه‌ره‌ب یه‌کیک بوو له‌و تیکۆشه‌ره قاره‌مانه بیوینه و بی ئە‌ندازه دل‌سۆز و چاونه‌ترسانه. به‌داخه‌وه عومه‌ر عه‌ره‌ب به‌ره‌و هه‌لدیر و ساردبوونه‌وه له شو‌رش و خه‌باتکردن چوو که ئاماژه‌م پێ داوه، ئە‌گه‌رچی هه‌ندیک له پیشمه‌رگه دیرینه‌کان له گیرانه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریه‌کانی‌اندا باسیان له راستییه‌کان کردووه و ته‌نانه‌ت نه‌وشیروان مسته‌فاش له کتییی «خولانه‌وه له‌ناو بازنه‌دا» باسی له ته‌سلیمبوونه‌وه‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب کردووه و ده‌لیت: پاش ته‌سلیمبوونه‌وه‌ی به رژیمی به‌عس، لوله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان ده‌کرد. له داها‌تو‌ودا به‌دوورودریژی باسی ژیا‌نی سیاسی و پیشمه‌رگایه‌تی و باری کۆمه‌لایه‌تی

و هوکاري به رهو هه لدير و دوورکه وتته وهيان له شوړشي هه ريهک له م تیکوشه رانه و به سه رهاتي راسته قينه ی نیو نه و شوړشه ده که م که به پلانی خو فرو شان سهدان قوربانیی لی ده که وتته وه.

کاتیک له زینداندان کادر و تیکوشه ری دیرینی فه رمانده؛ ئاراس عه بدول په حمان ناسراو به ماموستا پیشه ره و له ناو شاری سلیمانی شه هید بوو، پیشتریش هاوړی جه باری برازای شه هید سه لاهی موهه ندیس که فه رمانده ی که رتیکي تیبی ۷۴ ی پیره مه گروون بوو، له گوندی باوه گیللی نزیک که ره کی قادیسیه ی دواوی به عس شه هید بوو، له گه ل نه وه شدا روژانه هه والی دهیان تیکوشه ری قاره مانی که رت و تیه کانی تری یه کیتی نیشتمانی کوردستانمان به شه هید کراوی یان به ده سته سه ری له لایه ن حیزب و ریکخراوه کانی تری کوردستانه وه پی ده گه یشت، نه مانه هه ره هموی زیانیکی که وره بوو له که له که مان ده درا.

دواي به ره په رچ و مملانیی هه ندیک له به ره پرس و فه رمانده ی نیو که رت و تیه کان و مه لبه نده کان که زیاترینیان هه ولدان بوون بو پو ست و ئاستی پله ی به رن، به تابه تی که رتی ئیمه و تیه کانی ئیمه له و جو ره گرفتانه یان زور بوو، هه ر چه نده عومه ر عه ره ب له رابردوودا وه ک باسم کردووه به هو ی ناته بایی و ئیره یی و تیکشکاندنی باری که سایه تیی؛ تووشی کیشه یه ک ببوو، نه وده م دلی بریندار کرابوو، به رده وام بیری لی ده کرده وه و وای لی ده کرد چالاکیی زور که وره و له شوینی ترسناکدا بکات که زوربه ی داموده زگا داپلوسینه ره کانی رژی می به عسی لیوه نزیک بوو. هه ولدانی عومه ر عه ره ب بو مه سئولیه ت که به هه قی خو ی ده زانی و کیشمه کیش و مملانیی به ره پرسان و پیشمه رگه ی ده وروپشتی، هه میشه عومه ر عه ره بی په راویز خستبوو له که رته که و به تابه ت مافی خو ی بوو که له ئاستی پله ی به رزدا نه و مافه ی پی ره وای بیت. دواي نه وه ی زور بیرم له ره فتار و کار و کرده وه ی شه هید ماموستا پیشه ره و ده کرده وه، که چون له زینداندان هه میشه وه ک کادریکی کومه له ی ره نجه رانی کوردستان مامه له ی ده کرد و وانه کانی کومه له ی پی

دهوتینهوه، بیرم له و هاورپییانه م دهکردهوه که چۆن له لایه ن مولازم موحسینی به رهگه ز عه ره بی فه له ستینی و که مال پشده ریی سیخوپی به عس که چۆن خستی سووری به گونی خۆم و هاورپیکاندا هه لده واسی و بوتلیان به کۆمی زیندانه کان هه لده گرت و تیروتوانجی کۆمه لایه تی و بینرخترین وته ی ناشرینیان به رامبه ر ده کردین، هه موو ئه مانه منی خسته قوولایی بیرکردنه وه و ای لی کردم بیر له تۆله سه نده وه ی هاورپیکانم بکه م، به تایبه ت شه هیدکردنی مامۆستا پیشه ره و هاورپی جه بار، ئه م وینانه به نرخانه ی شه هیدان ئارامیی له به ر هه لگرتبووم، عومه ر عه ره ب هینده نه بوو ژیانی هاوسه رگیری پیک هینابوو له گه ل خوشکی یه کیک له پیشمه رگه ی که رته که مان. جگه له و پیشنیاره ی سکرته رری کۆمه له ی ره نجه ران؛ نه وشيروان مسته فا ئاراسته ی کردبووین، هه رسیکمان بریارمان دا جگه له وه، چه ند چالاکییه کی تر ئه نجام بده ی ن. عومه ر عه ره ب مالی مامی له گه ره کی زه رگه ته ی شاری سلیمانی بوو، هه رسیکمان له مالی مامی عومه ر عه ره ب ماینه وه، شه و تا دره نگانیک سه رقالی نه خشه و پلان و جووری ئه نجامدانی چالاکییه که بووین، خیزانه که ی عومه ر عه ره ب ئه ویش به ئیمه وه ماندوو ببوو و له ترس و دله پراوکیدا بوو. بۆ سبه ی کاتژمییری هه شتی به یانی له گه ره کی زه رگه ته وه، واته له مالی مامی عومه ر عه ره به وه چووین بۆ سه نته ری شار و چووینه ئه و شوینه ی بۆمان ده ستنیشان کرابوو که ئه و ئه فسه ره و پاسه وانه کانی باج و سه رانه یان له خه لکی وه رده گرت، ئه ویش بازاری به ر چهوزه وشکه که بوو. ئه و بازاره له دیرزه مانه وه هه یه و ته وای کاسبکاران و دووکانداره کان یه کتریان ده ناسی، کاسبکاری هه مه چه شنه ی هه ر له ئالتوونچی و پۆشاک فرۆشتن و به رگدروو و چیشته خانه و سه راج و مه زادخانه ی کۆنی سلیمانییش له نیو ئه و بازاره دایه و به دیویکی تر دا شه قامیک له مزگه وتی گه وره وه راسته وخۆ به ره و خوار ده بیته وه و کۆمه لیک کاسبکاری ئاسنگه ر و میوه فرۆش و دارتاش و «حه مامی سووره ت» ی لی بوو، هه رسیکمان سو راغی ئه و ئه فسه ره مان ده کرد، به لام ئه و پۆژه به در نه که وتبوو و نه هاتبووه ناو

بازارِ هڪه، ناچار زور ماندوو بووين و سلیشمان دهکردهوه، چونکه ئیمه پیشمه رگه‌ی شاخ بووین و پروخسارمان ماندوو بوونی پیوه دیار بوو. سه لاج چاوزهق دهستی کرد به پیکه‌نین و وتی: «ئه‌وه بو نه‌چینه سهر (مه‌خفه‌ره‌ی پو‌لیسه‌کان)! با بچینه سه‌ریان و ته‌قه‌یان لی بکه‌ین!» به لاج عومه‌ر عه‌ره‌ب له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی که‌رت و سه‌لاج چاوزه‌قیش جیگری بوو، وه‌لامی دایه‌وه و وتی: «تو له‌گالته‌وگه‌پی خوت ناکه‌ویت، من وه‌لامی چی به‌کاک نه‌وشیروان و ریک‌خسته‌کانی ناوشار بده‌مه‌وه! ده‌شزانم ناوه‌ندی کومه‌له و مه‌کته‌بی عه‌سکه‌ری بیئاگان نین له‌م مه‌سه‌له‌یه. کاکه ناسه‌لا‌حی چاوجوان، ئیمه سه‌رقالی چین و توش نوکته‌مان بو ده‌لییت!» ئه‌و روزه به‌نائومیدی گه‌راینه‌وه بو مال‌ه‌وه، به‌لاج نه‌چووین بو مالی مامی عومه‌ر عه‌ره‌ب، به‌لکوو چووین بو مالی حسین که‌ برا گه‌وره‌مه و شه‌و تا دره‌نگ مشتومرمان بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بو روزه‌ی داهاتوو چی بکه‌ین و چون بتوانین ئه‌و کاره ئه‌نجام بده‌ین! خیزانه‌که‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب وه‌ک باس‌م کرد هیئده نه‌بوو هاوسه‌رگیریان کردبوو، ئه‌ویش له‌شاردا بوو، شه‌و دره‌نگ له‌گه‌ل عومه‌ر عه‌ره‌ب چووینه‌وه بو مالی مامی، چونکه خیزانه‌که‌ی له‌وی بوو، بو روزه‌ی دواتر دوو پیشمه‌رگه‌ی باوه‌رپی‌کراوی نیو که‌رته‌که‌مان به‌ناوی کامه‌ران مه‌حمود ناسراو به «کامه‌رانی خوله سمیل» و محمه‌د شیخ‌حه‌سه‌ن ناسراو به «حه‌مه‌بچکول» ئه‌وانیش به‌کاری تایبته‌هاتبوونه‌وه ناوشار و باوه‌رپی‌کراوی خومان بوون و ئاگاداری شوینی مانه‌وه‌مان بووون، له‌بابه‌ته‌کانی ترده‌به‌لگه و دیکومینت چهند راستییه‌ک ده‌خه‌مه‌روو، باس له‌چونیه‌تی گولله‌باران‌کردنی هه‌ریه‌ک له‌م هاورپیانه‌م ده‌که‌م!

۱. گولله‌باران‌کردنی هه‌ریه‌ک له‌م هاوسه‌نگه‌رانه، به‌تاوانبارکردنی بیبه‌لگه‌ی دژ به‌شورش، سه‌لا‌حی حاجی‌عه‌لی (سه‌لاج چاوزه‌ق) له‌گوندی سووره‌دی قه‌ندیل گولله‌باران کران. محمه‌د شیخ‌حه‌سه‌ن (حه‌مه‌بچکول) به‌هه‌مان به‌سه‌ره‌اتی سه‌لاج چاوزه‌ق گولله‌باران کرا، کامه‌ران مه‌حمود (کامه‌رانی خوله سمیل) له‌به‌سه‌ره‌اتی‌کدا و پیش زهماوه‌نددا کوژرا.

پاش بیروبوچوونیکى زۆر، گەشتینه ئەو ئەنجامەى سەلاح چاوزەق و کامەرانی خولە سمیل و حەمە بچکۆل و بەندە، بۆ دەستوەشاندن لە پڕیمی بەعس جاریکی تر چووینەووە ناو شارى سلیمانی و عومەر عەرەب بە بریاری هەموومان لەگەڵماندا ئامادە نەبوو. چەند شوینیکى گشتی نیو سەنتەرى سلیمانی گەپاین، وەك: شەقامى كاوه، شەقامى خانەقا، شەقامى بەر سینهما سیروان، مزگەوتى گەرە، شەقامى مەولەوى، شەقامى پیرەمێرد. زۆر چالاكى هەبوون بەئەنجامى بگەین، بەلام دەبوو مایەى شەهیدبوونی هەریەكەمان، دوور نەبوو كەسیشمان دەرەز بین! ناچار بەنائومیدی گەپاینەووە بۆ مالهەو. عومەر عەرەب بۆ جارى دووهم پێی راگەیاندىن: «من چى وەلامى مەكتەبى عەسكەرى و ناوهندى كۆمەڵە بەدەمەووە؟ گەر بێتوو لەم ماوه كورتەدا و لەم یەك دوو رۆژەدا چالاكى نەكەین و پاشان ئەوێ پیمان راسپێردراوێ جیبەجیبى نەكەین، حەيامان دەچیت!» لە راستیدا عومەر عەرەب لە دلسۆزى خۆى و هاوسەنگەرەكانى و ئەم زولمەى لە تاك بە تاكى گەلى كورد دەكرا، دەویست بە هەر چى جورىك بێت یەكەم دەست لە دوژمن بوەشتینیت و چیتر كەسانى تری سەر بە پڕیم نەویرن لاسایى دارودەستەكانى بەعس بگەنەووە و باج و سەرەنە لە كاسبكاران و غەدر لە هاوڵاتیان بگەن، لە لایەكى تریشەووە پەیمان و بریاردان بە كەسیكى وەك نەوشیروان مستەفا و ئاسان نەبوو، چونكە سكرتیری كۆمەڵەى رەنجدەرانی كوردستان بوو، پاشان سەركردهیهكى ناسراو بوو. دواتر عومەر عەرەب هەلچوونیکى خیرای لى بەدەر كەوت و وتى: «ئێوه هەمووتان ترسنۆكن، ئەگەر هەر بۆ ترساندن بەعسییهكان تەقەشتان بە ئاسماندا بكردایە، نەدەبوو بەبى ئەنجام بگەرینەووە! من خۆم سبەى بەتەنها دەچمە ناوشار و خۆم دەزانم چى دەكەم!» بۆ میژوو دەلیم، عومەر عەرەب هیندە دلسۆز و تیکۆشەریكى چاونهترس و خۆنەویست بوو، هەر بریارىكى بدایە؛ بەئەنجامى دەگەیاندى. منیش وەلام دایەووە و وتم: «كاك عومەر، تۆ هەر چى بلیت؛ بە مافى خۆت و خۆمان و هەموو

تاکی نیو کۆمه لگه کهمانی ده زانین، به لام چالاکییه ک بکریت و هاورپیکانمانی
 تیا شهید بکریت، نه کردنی باشتره. ده ستوه شاندن له دوژمن وا باشتره
 سه رکه وتوو بین و که مترین زیانی گیانبه ختیان تیا بیت. گهر یه کیک له
 هاورپیکانمان بکوژریت، ئەو چالاکییه هیچ مانایه ک نابەخشیت و ههتا له
 ژیاندا مابین ئەو ئازارمان له دلدا ده رناچیت! «بۆ سبهی، سه رله به یانی
 عومه ر عه رهب پیی وتم: «ئیمه سی پیشمه رگهین، واز له م قسانه بهینه. بزانه
 فس فس پاله وان، تو چیمان بۆ ده کهیت!» من زور ناره حهت بووم، هه ر
 چه نده له کاتی وادا ده بیت سه برت هه بیت و ئارام بیت، چونکه مه به ستی
 عومه ر عه رهب بیڕیزیکردن نه بوو به هاوسه نگره کانیه وه، به لکوو هه ر
 چه نده فه رمانده شمان بوو، له گه ل ئەوه شدا مرۆفیککی به سه لیه و ساده و
 هاورپیه رست بوو. دوا ی و ته کانی ئەو، منیش ئەم جاره یان له گه ل هه ر یه ک
 له حه مه بچکۆل و کامه رانی خوله سمیل کاتزمیر هه شتی سه رله به یانی
 چووینه ناو شاره وه و زور گه راین بۆ چالاکی گه وره، هیچمان ده ست
 نه که وت، چالاکی گچکه ی بیترخ هه بوو به ئەنجامی بگه یه نین، به لام وه ک
 باسم کرد ئیمه ده مانویست چالاکییه ک بکهین ده نگدانه وه ی زوری هه بیت.
 له گه رانه وه ماندا بۆ ماله وه، سه ربازیکمان بینی تفه نگیککی پی بوو، هه رکه
 چووینه به رده می و ده مانچه مان لی ده رهینا، وه ک چون مه ر له به رده م
 گورکدا سست ده بیت و ئەژنوی ده شکیت، به و جوره ش ئەویش تف له
 گه رویدا وشک بوو، به بی هیچ هه لویسته یه ک تفه نگه که ی داینی و له گه ل
 ئەوه شدا له کۆلمان نه ده بووه وه و به زمانی عه ره بی پیی ده وتین: «یان
 بمکوژن، یاخود با له گه لتاندا بیم!» به گریانه وه پیی ده وتین: «له سیداره م
 ده دن!» هه ر چه نده من هه زم به و کاره نه ده کرد و خوشم نازانه م چون
 بوو رووبه پرووی سه ربازیکی بیده سه لات ببوومه وه، زوریشم به زه یی پیدا
 هاته وه و تفه نگه که م دایه وه ده ستی، کامه رانی خوله سمیل و حه مه بچکۆل
 زور تووره بوون و وتیان: «دوینیت له بیر چوو عومه ر چیی پی کردین؟»
 منیش وتم ئیوه بۆ تفه نگیک مالی مرۆفیک کاو له ده که ن، کئ ده لیت ئەم

سەربازە لە من و ئێوە زیاتر رۆقکینە ی لە بەعس نییە؟ هەرکە چووینە مالهو، عومەر عەرەب دەستی کردووە بە پیکەنین و وتی: «کاکە شەهابمان چالاکییەکی کردوو لە ئیزاعە ی گەلی کوردستانەو خوینراوەتەو، کاک نەوشیروان مستەفا و مەکتەبی عەسکەری سەریان سوورماوە لەو چالاکییە گەورەییە و سوپاسنامەیان بۆ ناردوو!» ناچار وتم باشە کاک عومەر ئیمە ترسنۆکین، بەلکوو بییت لەگەڵماندا و کاریک ئەنجام بدەین مەکتەبی عەسکەری لیمان رازی بن. شەو تا بەیانی بەدەم ئەو قسەییەو دەتلامەو و لەگەڵ ئەوێشدا لە هەر مەلێکدا دەستینیشان بکراینایە و پڕۆژیم ئاگاداری جێی حەوانەو و خوشاردەنەو مان بووایە، ئەو ئەو خانووی بەسەردا گرتی بەر دەداین و دەیسووتاند. پاشان گەرانیمان بەدوای چالاکیدا لەنیو شارددا هەر وا ئاسان نەبوو، بەلکوو زەحمەت و دلێکی گەورە ی دەویست بە دەمانچەو لەنیو شارددا بسوورپیتهو و لە شاخیش هاتبیته خوارەو. بەهەر حال، بۆ پڕۆژی داهاوو عومەر عەرەب و سەلاح چاوزەق و بەندە چووینە نیو بازار و بە هەمان شیوێ زۆر گەراین، پاشان چووینە دووکانیک کە پەییوێندی بە ریکخستەکانی کۆمەلە ی رەنجەرەنەو هەبوو و لە ریکخستەکانی ناوشارددا کاری دەکرد، وتی: «گەر کەمیک ئارامتان بییت، ئەفسەریک لەگەڵ چوار پاسەواندا هەموو پڕۆژیک دینە ئێرە و لەگەڵ ئەوێشدا جینیوی ناشرین دەدەن!» دیار بوو ئامانجە کەمان هاتە دی کە چەند پڕۆژیک بوو ئیمە بەدوایاندا دەگەراین و ئەوانەن کە پیمان راگەییەنرابوو لەلایەن نەوشیروان مستەفاو کە لەکۆل خەلکیان بکەینەو. بە چەند خولەکیک پیش ئەوێ ئەوان بین، چووین گوینییە کمان کپی بۆ ئەوێ تەفەنگی پاسەوانەکانی تی بکەین. لە شوین و کاتی دیاریکراودا ئامادە بووین، ئەویش بەر دووکانیکی زەرەنگەرێک بوو، بەرامبەرە کەشی دووکانی سەرچیک بوو کیفی دەمانچە و جووری سیلاحی دروست دەکرد. زۆر بەخیرایی بەرنامە ی ئەنجامدانی جووری چالاکییە کەمان دارشت و دوای تەواو بوونی کارە کە، بە زووترین کات پیناسە ی گیرفانیان و تەفەنگ و دەمانچەکانیان بخەینە نیو گوینییە کە و

خۆمان دەر باز بکهین له شوینی ئەنجامدانی کارهکه. بهلام زۆر جار مروف ئەگەرچی بهرنامه و نهخشه و پلان دادهپژژئ، لهگهڵ ئەوهشدا نابیتته خاوهن ئەو بهرنامهیه و نهخشهیهکی تر دهکیشریت. عومه ر عهره ب وتی: «ئەوا ئەو زالمه لهگهڵ پاسهوانهکانیدا هاتن، من دهچمه بهردهمیان و ئیوهش ئەملا و ئەولای لی بگرن و هیچ مهکن ههتا له منهوه تهقه دروست دهییت!» کاتیک بهرهو پرومان هاتن، یهکسه ر عومه ر عهره ب چوه بهردهمیان و لوولهی دهمانچهکهی ئاراسته ی نیوچهوانی ئەفسه رهکه کرد و تهقه دروست بوو، ئیمه سی کهس بووین و ئەوان چوار، له ماوهی کهمترین خولهکدا به سزای گه ل و شوپشمان گه یاندن، بهلام یهکیکیان به برینداری خوی کرد به دووکانی سه راجه کهدا و دهنگی هه ناسه و نووزه ی لیوه دههات و هیشتا رۆحی تیدا مابوو. ئەفسه رهکه هه ر زوو رۆحی ده رچوو، دوو پاسه وانه که ی تر به ته نیشته یه که وه خوینی لاشه یان جوگه له یه کی باریکی له نیو گوزه ری حهوزه وشکه کهدا دروست کردبوو. له چه ندین دووکانی ئەو گوزه ره دا که سه ر به رژی می به عس بوون، تهقه مان لی دهکرا. به دیوی مه زادخانه کهدا ئەو سه رده مه مه خفه ری پۆلیسی لی بوو، چوارده وریان به تهقه گرتین. به دیویکی تری شوینی کاره که مان که چیشته خانه و دووکانی خوارده مه نی و پۆشاک ی ژنان و به رگدرووی لی بوو، تهقه مان لی دهکرا. عومه ر عهره ب فیشه ک به خوار سکیه وه تیغی کردبوو و خوینی لی دههات، بریندار بووبوو و کراسیکی سپی له به ردا بوو، خوینی لی دهچۆری و جیی بریندارییه که ی به کراسه سپییه که وه دیار بوو دهستیکی له سه ر برینه که ی بوو، به دهسته که ی تری به دهمانچه تهقه ی دهکرد. خه لکی به جوړیک له و گوزه ردا سه ریان لی تیک چوو بوو، هه ریه ک به لایه کدا رایانده کرد و هاواریان دهکرد: «قلیشایه وه!» منیش خۆم کرد به دووکانی سه راجه کهدا و تفهنگی پاسه وان و پیناسه که ی له گیرفاندا ده ربکه م، هیشتا ئەو پاسه وانه له سه رده م که وتبوو و رۆحی تیدا مابوو. جگه له تفهنگه که ی، دهمانچه یه کیشی پی بوو ئیمه پیمان نه زانیبوو، فیشه کیکی پیوه نام و بهر سمت کهوت و حهوزی

سمتی شکاند. هر ئه وهندهم به خو زانی، زهوی وهک کاره بای له سه ر بیته؛ گرتمی و له پریکدا قاچم نوشتایه وه و که وتم و هه ستامه وه تاکوو به ردهوام بم له رۆشتن. به لام دواتر قاچم له دوام نه دهات، ئیتر زانیم که خراب پیکراوم و ئیسکی هه وزی سمتم ده رپه ریوو و خوینیکی زوری لی دهات. عومه ر عه ره بی تیگۆشه ری دیرینی فه رمانده و سه لّاح چاوزه قی تیگۆشه ری دیرینی فه رمانده، ئه گه رچی عومه ر خوشی بریندار ببوو، ئه وه ی که له گه لماندا ساغ بوو؛ ته نها سه لّاح بوو، به لام هه ردووکیان به ره وشتی شو ر شگیره ییه وه ئاماده ی خو به کوشندان بوون بو ده ربازبوونم له و ساته قورس و خویناوییه سه خته دا که ئه سته مه له ئیسته دا به باشی وه بیر خو می به نیمه وه و باوه ر به بوونی ئه و مروقه ره وشته رزانه بکه م که به جو ریک له هه ندیک به رپه سه کانی ئیستا و شو ر شگیره کانی ئه وسادا ده یبینم، ئه وان بو مه رگیکی ئاسوده و سه ره رزی ده ژیان و ئه مانیش بو ژیانیکی پر له ئاره زوو ده مرن.

کاتیک که بریندار کرام، ده مانچه که م له ده ست په ری و دوو یه ده کی پر فیشه کیش له گیرفاندا بوو، به لام سه لّاح چاوزه ق زور قاره مانانه ده مانچه که ی هه لگرتمه وه و له گه ل عومه ر عه ره بدا پیناسه ی گیرفانی ئه فسه ر و پاسه وانه کان و چه که کانیان هه لگرته وه و له نیو گوینه که یاندا نابوو و به ردهوام ته قه یان که م تا زور ده کرد. هه ندیک له و دوو کانداران ه ی نیو گوزه ره که ش که ته قه یان لی ده کردین، له دوای راپه رینی سه رتاسه ری ئازا کردنی کوردستان و رووخاندنی رژی می به عس، بوونه ته دل سو ز و قاره مانی هه ندیک له حیزبه کان.

من هه ستم ده کرد تووشی خوینه ره بوون بووم، چاوم تاریک بوو، لیوم وشک هه له اتبوو، تقم بو قووت نه ده چوو، هاوارم ده کرد: «عومه ر بمکو ژه و به جیم مه هیله»، چونکه ماوه یه کی که م بوو له زیندان هاتبوومه ده ره وه، پاشان ناویشم له وی هه بوو که بوچی و له سه ر چی زیندان و حو کم دراوم، ئه و رۆژانه م به بیر ده هاته وه که سه ره وخوار هه لیانده واسیم و هه موو

ئازار و ئەشكەنجەى زىندانى دائىرەى ئەمنم بەبىر دەھاتەوہ. دووبارە داوام لى كردهوہ كە بمكوژىت، چونكە تەواوى دوكانەكان داخرابوون و ھەندىكىشىيان بەدانەخراوى بەجىيان ھىشتبوو، خوین بەو گوزەرەدا دەچووہ خواری و تەواوى رىگاكانمان لى داخرابوو. عومەر جارىكى تر لوولەى تەنگەكەى خستە سەر سەرم و دووبارە پەنجەى نەنا بە پەلەپىتكەكەدا و نەيكوشتەم، لەپر سى كەس بەپاكردن بەرەو پرومان ھاتن و سەلەح تەقەى بە ئاسمان و كۆلانەكاندا دەگرد و گوینییەكەى ھەر بە دەستەوہ بوو، عومەرىش پرووى تەنگەكەى كردهوہ ئەو سى كەسە، وتى: «ئىمە پىشمەرگەىن، ھاوكاریمان بكەن!» مروقى قارەمان لە ھەموو شوینیكا قارەمانىتى خوى دەنوینت، ھەرسىكیان دەستیان گرتەم و بەدواى خویندا رايانكىشام و بەرەو گەرماوى سوورەتیان بردەم. ئەو ناوہ ھەمووى ئاسنگەر و دارتاش و دوكانى جوړاوجورى لى بوو، من لەتاو وردە ئاسن و بزمار و تەنەكەى فریدراوى دوكانەكان كە دەچوو بە لەشمدە لە كاتى پاكىشانمدا، ئازارى فیشەكم لەبىر چوو بووہ. دواتر ئۆتۆمبىلىكى جوړى توپوتا لەو كاتەدا بەرپىكەوت ئامادە بوو، منیان تى كرد و شوڤىرەكە وتى: «من ناویرم سایەقى بكەم!» سوپچى ئۆتۆمبىلەكەى دایە دەستى عومەر و منیان خستە دواوہ و بەرەو لای ساحەى تراپىيەكە بەرپى كەوتەن. مالى نەوزادى عەبەى تەقى لەوى بوو كە ئەویش پىشتەر لە كەرتى سى ئەزمەر فەرماندەى مەفرەزە بوو، دواتر بە برپارى نەوشىروان مستەفا كرا بە فەرماندەى كەرت، منیان لەوى دانا و رىكخستنى ناوشارىان ئاگادار كردهوہ. من ھەر ئەوہندەم گوئ لى بوو برىنپىچىك وتى: «پىوستى بە خوینە، گەر فریای نەكەون ئەوا شەھىد دەبىت!» دەرزىيەكیان لى دام و دواى ماوہىەك بەدەم ھاوارەوہ ھۆشم ھاتەوہ. ئەوہندە ئازارام ھەبوو، مردنم بە ئاوات دەخواست. لە دوايیدا پىيان راگەياندم بەوہى ھاوپىيەكى نوورى برام شوڤىرىكى پەيدا كردبوو ھاوپىى خوى و براى پىشمەرگەىەك بوو بە ناوى بەرزان، لای وەھابى سەرتىپ بوو، شوڤىرەكە بۆ مېژوو ناوى دەبەم، ناوى سۆران ھەمەسەعى

بوو، دواچار ئه‌ویش بوو به پیشمه‌رگه و ئیسته‌ش له ژیاندا ماوه، تاکوو ماوه‌یه‌کیش له ولاتی هۆله‌ندا ده‌ژیا. پاش دهربازبوونم له شاری سلیمانی، ره‌وانه‌ی ئیران کرام بو نه‌خوشخانه‌یه‌کی شاری ره‌زاییه (ئورمیه)، که ئه‌و کاته حیزبی سۆسیالیست و پارتی دیموکراتی کوردستان ریککه‌وتتنامه‌یان له‌گه‌ل ئیراندا هه‌بوو. له راستیدا حیزبی سۆسیالیست (حسک) هاوکاری ئه‌و پیشمه‌رگانه‌ی ده‌کرد که بو پیوستی چاره‌سه‌ر ده‌چوونه ئیران و منیش به نامه‌ی فه‌رمیی حیزبی سۆسیالیست (حسک) ره‌وانه‌ی ئیران کرام. دوا‌ی نه‌شته‌رگه‌ری و ئازاریکی جه‌سته‌یی زۆر، قاچی راستم چوار سه‌نتیمه‌تر کورتی هیناوه، هه‌ردوو قاچم ده‌ماری سه‌ره‌کیی برا و نیوان ئیسکی قاچم بو ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر یه‌ک شیش به‌ند بوو که ئه‌ویش پلاتینه، به‌لام به‌رده‌وام جه‌سته‌م ئازاری هه‌بوو.

نه‌وشیروان مسته‌فا:

گه‌ر پیشمه‌رگایه‌تیتان پی ناکریت، بو ئابرووی حیزبه‌که‌تان ده‌به‌ن؟

دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م له تیمارستانی شاری ره‌زاییه (ئورمیه) له ئیران و باشتربوونی باری ته‌ندروستیم و دریژه‌پیدان به‌خه‌باتی پیشمه‌رگایه‌تیم، دواتر داوا‌ی تفه‌نگیکم کرد، نه‌ک له‌و تفه‌نگ و ده‌مانچانه‌ی که له ئه‌نجامی ئه‌و چالاکییه‌دا تییدا بریندار کرام، به‌لکوو هه‌ر تفه‌نگیک بیت بیکه‌مه‌شانم، چونکه پیشمه‌رگه له شاخ به تفه‌نگه‌که‌یه‌وه ناوی پیشمه‌رگه‌ی لی ده‌نرا، خو ئه‌گه‌ر داریکم به ده‌سته‌وه بووايه، له‌گه‌ل ریزمدا بو شوان، ره‌نگه‌ی ناوی شوانی مه‌رپومالات یان ریبواریکی له‌پر ده‌رکه‌وتووی نیو گوندیکم لی بنرایه، بۆیه به هه‌قی خو‌م زانی داوا‌ی تفه‌نگیکم بکه‌م له که‌رته‌که‌مدا و وه‌ک فه‌رمانه‌ی مه‌فره‌زه‌یه‌کیش به‌رگرم له خو‌م پی بکردایه. کاتیک به‌دوا‌چوونم کرد له ره‌نج و ماندوو‌بوون و ئازاری جه‌سته‌یی و ترسی ده‌ستگیرکردنم به‌برینداری، به‌داخه‌وه هه‌ر چی بلیم هه‌ر رووی خو‌م ده‌گریته‌وه، چونکه

ناتوانم که سانیک به ناشایسته بزنام که رۆژانیک بووه له خۆشه‌ویستی و دلسۆزیدا بۆ یه‌کتر و بۆ شۆرشه‌که‌مان، گره‌ومان له‌سه‌ر مه‌رگی خۆمان بۆ یه‌کتر کردوو. تهنگیک نه‌بوو بیکمه‌شانم و ماوه‌یه‌ک به‌برینداری و به‌بی چه‌ک مامه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و چالاکیه‌ی ئیمه‌ به‌ جوانترین و رازاوه‌ترین وشه‌ی ریزمانی و به‌ ده‌نگی زولالی «فه‌ره‌اد سه‌نگاوی» بۆ ماوه‌ی سی رۆژ به‌رده‌وام له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی ئیزاعه‌ی ده‌نگی گه‌لی کوردستان، ئه‌و چالاکیه‌ به‌ مه‌زنترین و سه‌رکه‌وتووترین چالاکی باس ده‌کرا، ته‌نانه‌ت ناوی ئه‌فسه‌ره‌که‌ و پاسه‌وانه‌کانی که به‌ سزای گه‌ل و شۆرش گه‌یه‌نراون؛ ده‌هات. به‌ ناوی هیزی پيشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، تیپی ٤٧ پیره‌مه‌گروون، مه‌لبه‌ندی دوو؛ ده‌خوینرایه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی بۆ جاری دووهم چووینه‌وه خزمه‌تی نه‌وشیروان مسته‌فا، پیی راگه‌یاندين گه‌ر پيشمه‌رگه‌یه‌تیتان پی ناكریت بۆ ئابرووی حیزبه‌که‌تان ده‌بن، ئه‌وه‌ چالاکی بوو ئیوه‌کردتان و سه‌رتان له‌ ته‌واوی خه‌لكی شاری سلیمانی شیواند؟ ده‌زانن چه‌ندان كه‌س له‌سه‌ر ئیوه‌ له‌لایه‌ن رژیمی به‌عه‌سه‌وه‌ ده‌ستگیر کراون؟ ئه‌وسا ئیمه‌ به‌و جووره‌هه‌ولمان ده‌دا و ئاوها ئه‌مرۆمان بنیاد ده‌نا، ئه‌وسا به‌ گیانیکی خۆنه‌ویست و به‌ دلێکی پاک و بیگه‌رد و به‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی بی ره‌تووش و به‌ هه‌ستیکی جوان و به‌ وێژدانیکی به‌رز و خۆنه‌ویست، جگه‌ له‌وه‌ش به‌ ده‌ست و داوین پاکی خه‌باتمان بۆ داها‌توویه‌کی گه‌ش، دوور له‌ به‌زاندنی یاسا و سه‌روه‌ریی نیشتمان و ولاتیکی ئازاد و دیموکرات، که‌ دینگه‌کانی ئه‌ستوور به‌ پاراستنی که‌رامه‌تی تاکی کورد و ئازادی تاک هه‌لبچنین، دوور له‌ هه‌ر هه‌نگاوێک بۆ ناشرینکردنی ئه‌و ئیداره‌یه‌ی به‌ده‌ستی دینین، خه‌ونمان به‌وه‌ ده‌بینی و ده‌شمانوت: ئیمه‌ بۆ داها‌توو ده‌ژین نه‌ک بۆ خۆمان، که‌چی ده‌بینین ئه‌و هه‌موو سویند و به‌لینانه‌ی که‌ دامان، هه‌ندیک سه‌رانی کورد خه‌ستیانه‌ زبڵدانی سه‌رده‌مه‌وه‌ و خه‌وه‌نه‌کانیان له‌گۆر ناین.

ئێستا ئه‌وه‌ی هه‌یه، زۆر به‌ئاسانی که‌رامه‌تی تاکی کورد ده‌شیلریت و

ئەوھى نىيە؛ داوئىپاكى و دەستپاكي و وەفايە بۇ شەھىدەكانمان و ئەوھى كە ھەيە تەنھا پىچەوانەھى ئەو رستە و قسانەھى دوئىنى بوو؛ دەمانكرد و دەمانوت. ئافەرىنىش بۇ بەرپىسان و ئەمەش نىشانەھى پەلەكردن و بى بىرکردنەوھىيە ئىمەھى پىشمەرگەھى كە دەرەنجامى لەو جۆرە روو دەدات. ئەم رپوداوه واقىيەھى من گىرامەوھ، چى عومەر عەرەب و چى سەلەح چاوزهقىش لەلای زۆربەھى پىشمەرگەھى كەرت و تىپەكان كە ئىستەش زۆريان لە ژياندا ماون، وتبوويان ئىمە بۇ يەكەم جارە پىشمەرگەھى قارەمانى وەك شەھاب كەرىم بىنين، زۆر جار برىندار داوا دەكات رزگارى بكەن، بەلام شەھاب كەرىم ھاوارى دەكرد «بمكوژن و بەجىم مەھىلن».

كامەران ئىسماعىل عارف،

بە جەستە و رۆح لەنپو حسكدا گوللەباران كرا

بىنينىكى سەخت بوو ھاورپى، نەمدەزانى بەو شىوھى سەرنجەكانت دەمكوژىت، وئىنەكانت فرمىسك بارانم دەكات و خەندەھى لىوھەكانم لى دەتورىت، گرىانىكى پر ئازارە و جەستەم بەز نادات ھاورپى گيان، مەرگى خۆمە و لەگەلى دەدوئىم، جەستەھى خۆمە و نزاى بۇ دەكەم، ئەوھ توىت لە خوئىندا رپو لە قىبەھى ئالاكەتم و لە ژوورە خنجىلانەكەتدا كەلپە دەمگرىت، ئەوھ چاوهكانى منە بوونەتە چاويلكەكانت و توش بىئاگای لە من ھاورپى گيان. من دەزانم كە ناتوانىت بە زمانە پاراوهكەھى شاخ و بە بوئىرىيەكەھى جارن بدوئىت، من تىدەگەم كە چى زولمىك رۆحتى گرتۆتە ئامىز و چى قوربانىيەكى زولم گەورەھى شاخى، ئەو خەندە كەمانەت دەناسمەوھ كە چەند قوولن بە مئژووويەك كە لىت توراوه و ناتناسنەوھ.

ئەو سىما دەروئىشىيە بىنازەھى ھەمىشە دەتكاتە جى سەرنج و نىگای تۆبەكارانى زەمەن و زىكرى فەنابوونىكى تر دەبەخشىتەوھ بە جودايى رۆح و دابىرانى گەل و نىشتەمان. بىرت نەچى ھاورپى گيان، بە دل گوى

رادیره، دهنګی پر ګریبه ی قوربانیان و حه سره تی دایکی شه هیدان و رږوخی زیندووت ئاو یزانی ژینه ژانی ئەم گه له بووه و له گه ردنی جه لاده کانی بوونه سهر کرده و سهر ډوک نابنه وه. ئاسووده به هاوړی گیان، تو په له یه کی ره شی به ته ویلی میژوویه که وه که هه موان قیزی لی ده که نه وه. ئاسووده به، هه ر تو سهر به رزتری، دلنیا به له ویش ماموستا سهر دار چاوه ریته، چون ئەو له گه ل تودا گولله باران کران، ئەو به جهسته و توش به رږوحت کاکه کامه رانی ئیسماعیل عارف، دلنیاشین که رږوحت له گه ل ئەودا خسته ژیر خاک، ئەوهش بووه ته هوکاري ئەوهی جهسته لیره دا هیچمان پی نالیته و بزه و خوشی و رږو و به رامه ی ئاسووده بیته لیره دا ئەی شه هیدی هه همیشه زیندووی گوړه پانی زولم و سته م، ئەی شه هیدی ری خه بات و خه لک و شاخ و ده غلیکی وا بیبه ره هم!

هاوړی گیان، پیش چه ندین سال له دووت ده گه رام، هه ر وینه یه کی توم هه بوو... ئای چه ند ئازارم ده چه شت دوا ی ئەو هه موو ساله لیکدا برانه! که بیستمه وه چون له نه خوشخانه یه کدا ته نها که وتوویت، ژیان و باری گوزهران و شوین و جیگه ت نه زانرابوو، به هو ی نووسینه کانم و به سهر کرده وهی هاوسه نگه رانم، توانیم له ژووریکی ته نه ای نه خوشخانه یه کدا له ولاتی سویدی دنیای غوربه تدا بتدوژمه وه، ئەی هاوړی و هاوسه نگه ری رږوژگاری سه ختی خه باتم...

کامه ران ئیسماعیل عارف ناسراو به «وشیاره سوور»، له سهره تای سالی هه شتاکاندا ده بیته پیشمه رگه و له شه ری ناچارکراوی براکوژی یه کیتی نیشتمانی و به ره ی جوددا، له گه ل کادر و پیشمه رگه ی دیرین «ماموستا سهر دار» و نه وزاد ناسراو به «نه وهی سه موون» ده که ویته بو سه یه کی حیزبی سو سیالیستی کوردستان (حسک) و پاش لیکولینه وه و لیپرسینه وه، له هه مان کاتیشدا چه ند پیشمه رگه یه کی حیزبی سو سیالیست به ناوی: شیخ عیسا، که مالی حاجی ئیبراهیم، حه سه نی حه مه نوقله، عومه ری حه لاو، ئاراس قادر منه وهر (ئاراسی قاله منه وهر) و فهره دیدوون، له لای یه کیتی نیشتمانی

کوردستان «دیل» و دەستبەسەر دەبن و هەریەک لە حیزبەکان نەخشە و پلانی خۆیان دادەپێژن بۆ بەدیھێنانی سەرکەوتن بەسەر حیزبەکانی تردا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هیچ گوناح و تاوانیکی پیشمەرگە لەنیو ئەو شەڕ و خوینڕشتن و بەربەرەکانیدا نەبوو، بەلکوو پیشمەرگە ی هەموو حیزبەکان لە دلسۆزی و هاوخەمییان بۆ گەلەکەیان، سنگی خۆیان دەنا بە گوللە ی دوژمنەو و چاوەروانی هیچ پاداشتیکی تر نەدەبوون.

سەرەتا دەمەویت بۆ میژوو پیناسە ی خەباتی هاوڕێی دێرین و هاوسەنگەرم کامەرانی ئیسماعیل عارف (وشیارە سوور) بکەم. لە بنەمالە یەکی شوڕشگیر و دلسۆز بوو. «ئیسماعیل عارف»، نووسەر و شاعیر و ئەندامی مەکتەبی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان بوو. ئەردەلانی ئیسماعیل عارف پیشمەرگە یەکی قارەمانی شار و شاخ بوو، پاشان هاوڕێی و هاوسەنگەری باوەرپیکراوم بوو. کوردستان ئیسماعیل عارف کە خوشکی کامەران بوو، لە ناخۆشتین و ترسناکترین رۆژگاری سەختی خەباتدا کاتیک کە بریندار بووم لەنیو شاردا، وەک ئەندامیکی ریکخستنی دێرینی کۆمەلە ی رەنجدەرانی کوردستان لەگەڵ ئاریی وەستا ئەحمەدی دارتاش هاوکارییان کردووم بۆ سەر سنووری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمەرگە. کامەرانی ئیسماعیل عارف لەو کاتە ی بەدیل دەگیریت لە ئەنجامی شەری بەرە ی جوددا و لەلایەن حیزبی سۆسیالیست (حسک)، تەمەنی تەنها حەقدە سالان دەبیّت.

بەپێی میژووی تاوانکاری و دەستوەشاندن بەنیازی کوشتن و تیرۆرکردن، هیچ حیزبیک بەدەر نییە لەو گرفت و تاوانکاری و تەنانهت بە کۆمەل کوشتنی پیشمەرگە. ئەوە ی کە دەبوو سووتەمەنی، کەمترینیان بەرپرسیان و زۆرتینیان پیشمەرگە ی کۆری بنەمالە هەژارەکان بوون، وەک چۆن بارودۆخی سیاسی ئیستای کوردستان کە زۆرتین دەولەمەند و خاوەن پاسەوان و سەروەت و سامان و هیز و عەشرەت تەنها هەندیک لە بەرپرسەکانی نیو حیزبەکانن، بەلام سەدان نووسەر و مالپەر و نوکەریان هەیه، کە بە دلسۆزترین کەس پیناسەیان دەکەن، بەلکوو وەک کریکاریک و

رهنجدهر و جووتيارىكى بى خاوهن زهوى، نوكرىك دىت و بيشهرمانه له كه ناله كانه وه به بهر چاو هاو لاتييانه وه سويند دهخوات و ده لىت من چوممه ته مالى سهروك، به زهيم پيدا هاتووه ته وه و ماله كهى ته نها سى ژوور بووه و له ماله كهى من بچووكتر بووه... گهر زوريش له سهر نهو ماستاو كردن و ترش و خوى پيوه كردنه دا برؤشتايه، له هه مان تىقييه وه و له هه مان كو بوونه وهى گشتى حيزبىدا، دوور نه بوو پى بوتينايه سهروك نانىش نييه بيخوات. هه تا ئيمه خاوهنى له م سياسه تمه دار و كه له نووسهر و ناراستگويانه بين، ژمارهى ديكتاتور هكان هه ميشه له په ره سه ندندا ده بن. نه وهى ده بىته جى سه رنج و تىبىنى زياتریش، دهرويشان زكر له سهر هه ندىك گوڤى بهرپرسى تاوانبارى بكوژى نيو ميژووى خه باتى بزووتنه وه كانى كوردستان ده كه ن، چون ده بىت و ده كرىت بكوژىك بىته گه ورهى ئاخونده و عه مامه به سه ره كان! نه وانهى له روژگار يكا بوو باوه ريان به ديموكراسى هه بوو، به لام له گه ل نه وه شدا خه باتگيرانيان له پيناو شار دنه وهى تاوانه كانيان ده كوشت و په كتاويان ده كرد، ده بىت نه مه ش مه ته ل نه بىت دهرويشان زكر له سهر بكوژانى هاوسه نگراندا بكه ن؟ سالانىك بوو حيزبى ئىسلامى به پالپشتى عه مامه به سه ره كانى جمهورى ئىسلامى كونه په رستى ئيران، فه توای كوشتنى پيشمه رگهى كومه لهى رهنجدهرانى كوردستانيان ده دا و له نيو بازنهى هيزى سه ركردايه تى به كىتى نىشتمانيدا تىكو شه رى دىرىنى فرمانده «سه لاحى موه ندىس» يان شه هيد ده كرد و بو كوشتنى نه دامانى سه ركردايه تى كومه لهى رهنجدهرانى كوردستان بىمنه ت بوون له و پيناوه دا بكوژين، به لام بارودوخى به رژه وه ندىيه كان له دوای راپه رىنى سه رتاسه رى كوردستان، به ئاقارىكى ترى كه سايه تىيه كاندا شكايه وه.

كاتىك هه والى به دىلگرتنى كادرى به توانا و دلسوز و هه ردوو تىكو شه رى دىرىن؛ ماموستا سه ردار و نه وهى سه موونمان پى گه يشت، گوايه ئازار و نه شكه نجه يه كى ئىجگار زورىان ده دن و دواتر بو توقاندىن و چوكدادانيان گوڤى خويانيان پى هه لده كه نن، دواتر ماموستا سه ردار له به رده م گوڤه كهى

خویدا شههید ده‌که‌ن و هه‌ردوو دیله‌که‌ی تر؛ نه‌وه‌ی سه‌موون و کامه‌رانی ئیسماعیل عارف له‌گه‌ل دیله‌کانی تری حیزبی سو‌سیالیستدا که له‌لای یه‌کیته‌یی نیشتمانیی کوردستان ده‌بن، هه‌ریه‌که‌یان ئازاد ده‌کرین. دو‌ابه‌دوای ئه‌وه کامه‌رانی ئیسماعیل عارف به‌نامه‌یه‌کی فه‌رمیی تیپ ره‌وانه‌ی که‌رتی ئیمه‌ کرا، که‌رتی پینجی شه‌هید هاو‌رپی جه‌بار، تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون، که فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب و جیگره‌که‌ی سه‌لاح چاوزه‌ق و خو‌شم فه‌رمانده‌ی مه‌فه‌زه‌ی که‌رته‌که‌ی بووم. به‌لام به‌پینچه‌وانه‌وه، له‌ ریکه‌وتی ٢٨/٢/٢٠١٩دا، له‌ سه‌ردانیکی تایبته‌ له‌ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی خویدا له «گوله‌خانه» چاوم به‌ سکرته‌ری گشتیی حیزبی سو‌سیالیست (حسک)؛ محه‌مه‌دی حاجی مه‌حموود که‌وت و هه‌مان میژوووم لی دو‌وباره کرده‌وه سه‌باره‌ت به‌ شه‌هیدکردنی ماموستا سه‌ردار و شیوازی گورینه‌وه‌ی دیله‌کان. محه‌مه‌دی حاجی مه‌حموود پینی راگه‌یاندم و وتی: به‌لی راسته، ئه‌و پینشمه‌رگانه له‌لای ئیمه‌ دیل بوون و پینشمه‌رگه‌ی ئیمه‌ش له‌لای یه‌کیته‌ی دیل بوون، ماموستا سه‌ردار له‌ کاتیگه‌دا وه‌ک ده‌سته‌به‌سه‌ریک نه‌وه‌ک دیلیک پینشمه‌رگه‌کانی حسک مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا کردووه و ریزیشیان لی گرتووه، به‌لام ماموستا سه‌ردار په‌لاماری چه‌کی شانی پینشمه‌رگه‌یه‌کی داوه بو ئه‌وه‌ی خو‌ی ده‌رباز بکات و بگه‌رپه‌ته‌وه ناو یه‌کیته‌ی، له‌و کاته‌دا پینشمه‌رگه‌یه‌ک بو نیازی کوشتنی ته‌قه‌ی نه‌کردووه، به‌لکوو کیشه‌که‌ وای لی هات ماموستا سه‌ردار شه‌هید بیت. له‌و رووداوه‌دا چه‌ندین که‌س شایه‌ت‌حالن و هیشتا له‌ ژیانیشدا ماون، من ئیسته‌ش ویژدانم ئازارم ده‌دات که پینشمه‌رگه‌ی هه‌موو حیزبه‌کان به‌ سه‌رکرده‌کانیشه‌وه له‌نیو شه‌ری براکوژیدا شه‌هید بوون.

تیگۆشه‌ری دیرین کامه‌رانی ئیسماعیل عارف (وشیاره سوور) له‌ که‌رته‌که‌ماندا باری ده‌روونی و ته‌ندروستی به‌ره‌و خراپتر ده‌چوو، ته‌نانه‌ت شه‌ویکیان دوو کاتژمیر ئیشگر (حه‌ره‌س) بوو به‌سه‌رمانه‌وه. هه‌موومان خه‌وتبووین، له‌ نیوه‌شه‌ودا میلی تفه‌نگی له‌ هه‌موومان هی‌نایه‌وه و ته‌قه‌ی ده‌کرد به‌ ئاسماندا و وه‌خت بوو زورمان بکوژیت، به‌ده‌م هاوارکردنه‌وه

ناوی شهید ماموستا سهررداری دهبرد، ناچار بۆ ئهوهی تووشی کارهسات و کیشهی گهوره نه بین، چه که که مان لی وهرگرت و تا دههات باری تهندروستی خراپتر دهبوو، به لام دواتر له گه ل خوشک و براکانیدا له کوچه هویی دواي تیکچوونی دانوستانی یه کیتی و پژی می به عس به ره و هه ندهران به ری که وتن و ئیسته ش پتر له سی سال ده بیته له نه خوشخانه یه کی دهروونی ولاتی سویدا دهژی و ناوی خوی و خانه واده و هاوریکانی له بیر چووه ته وه و ته نها ناوی شهید ماموستا سهردار و ناوی کوردستانی له سهر زاره. کارهسات و چیرۆکی پر تراژیدیای نیو شه ری کوردکوشتن و خو بردنه وه پیشه وهی حیزب و بهرژه وهندییه کانی تاکه که سی زورن و ئاسته مه له یاد بکرین، به لام میژوو حه قیقه تی سووته مه نییه کان و سته م هیچ کات ون ناکات.

کوشتنی وریا و پاکتاوکردنی ئەندامانی ئیختیالات، کۆمه‌له‌ی کرد به دوو به‌شه‌وه

قسه کردن له سهر رابردووی گه لیکی وه ک کورد له ئیسته دا کاریکی قورس و گران و ترسناکه، هه لدانه وهی میژوو هه کی پروو کینه ر و هه ندیک جاریش توقینه ر و قیزه وه نه بۆ سهر په رتووکیک و خسته به ر دیدی گه نجانی کوردستان و نه وهی داهاتوو. لی ره و له وی باس له بوونی شه رعیه تی شوپشگی ری ده کریته له هه موو کایه کاندا و ده یخه نه وه به رچاو و گوته ی هه مه چه شنه له و باره وه دهوتریته که له لاپه ره کانی پیشوودا ئه و جو ره په فتار و کردارانه م به لاوازی هه لسه نگاندوو و تانه وته شه ری نوکه رانی حیزبی و بهرژه وهندیخواز هه میشه حه قیقه تی میژوو یان پی نادروست و ناره وایه و ئه وه شی که به لایانه وه راست و دروسته، به راز و نیازی ئه وان چه واشه کاری له میژوو دا بکریته. به لام ئه وهی به لای منه وه گرنگه، ئه م دوو چه مکه پیکه وه لکاوه ی ئه مرۆ وه ک که رهسته ی چاوبه سته کردن و خه له فاندن و فرۆشتنه وهی جوامیری به هاو لاتیان، بۆیه ده لیم ئیتر با کو تایی بیته، سه رانی

سەرکردایه‌تی و به‌رپرسیانی هه‌ندیك له‌نیو حیزبه‌كان یاده‌وه‌رییه‌کانیان به‌هه‌له و زۆرتین به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان نه‌نووسنه‌وه. یاده‌وه‌ریی من وه‌ك شه‌هاب كه‌ریم، یاده‌وه‌رییه‌كه له ناخی هه‌لقولای پێشمه‌رگه‌یه‌ك كه به‌هه‌ژاری و نه‌داری و ته‌مه‌نیکی زۆر كه‌م چه‌کی كردووه‌ته‌شان و چۆته‌ناو ریزه‌كانی هێزی پێشمه‌رگه‌ی كۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی كوردستان له‌چیا به‌رز و سه‌خته‌كانی كوردستاندا. ئه‌وه‌شی كه ده‌ینووسم و ده‌یگێرمه‌وه، به‌شدارم له‌هه‌موو هه‌له و كومه‌كوپیه‌كانی رۆژگاری سه‌ختی خه‌باتم. به‌لام هه‌ندیك له‌به‌رپرسیان و سەرکردایه‌تی نیو حیزبه‌كان پێیان شه‌رمه‌له‌یاده‌وه‌رییه‌کانیاندا باس له‌هه‌له‌کانیان بکه‌ن، له‌وه‌ته‌ی به‌خوینی هاو‌لاتیان و نان و پێخه‌فی تاك به‌تاکی هاو‌لاتیان گوندنشینه‌كان و باج و سه‌رانه‌ی سه‌رمه‌رز و رێگرتن له‌ئازاداییه‌كانی تاکی نیو كۆمه‌لگه و به‌كۆمه‌ل كۆچکردن، له‌چاره‌نووسیکی نادیاره‌وه‌بو چاره‌نووسیکی تر و گه‌یشتن به‌هیوا و ئامانجه‌كانی پاشه‌رۆژی ژایانیان.

بو‌میژووش ده‌لیم: ئایا كی به‌رپرسیاره‌له‌ئاست ئه‌نفال و شه‌هیدبوونی پێشمه‌رگه و جینۆسایدکردنی هه‌زاران هاو‌لاتیی سقیل و كاولکردن و خاپوورکردنی پتر له‌پینج هه‌زار گوندی كوردستان؟ ئه‌وه من نه‌بووم كه ته‌مه‌نم له‌و كاته‌دا می‌ردمنداڵ بووم، ئه‌وه پێشمه‌رگه نه‌بوو بیئاگا بوو له‌سیاسیه‌تی ناره‌وای نیو حیزبه‌كان، ئه‌وه هه‌ندیك له‌سه‌رکرده‌كانی حیزب بوون ئیمه‌یان ده‌نارده‌وه‌بو شار و نارنجوکیان پێ ده‌ته‌قاندینه‌وه و ئافره‌تیان پێ به‌كوشت ده‌داین، گوايه له‌شفرۆشن و رێكخستنه‌كانی شار به‌گرت ده‌دن. گه‌ر بروانینه‌را بردووی ئه‌و میژووه هه‌له‌په‌سته‌ی به‌گوئی ئیمه‌ی تازه‌په‌یگه‌یشتوو و می‌ردمنداڵدا ده‌چرپینرا، فلانه ئافره‌ت له‌شفرۆشه و له‌شفرۆشی به‌پیاوانی رژییم ده‌كات. له‌گه‌ل رژییم بو مافی تاکی نیو كۆمه‌لگه، هینده‌ی ئیسته له‌پروسه‌ی ئازادی و حوكمه‌تی په‌رله‌ماندا بی‌پیزی به‌مافی ئافره‌تانه‌وه ده‌كریت و ئافره‌تانی و لاتانی عه‌ره‌بی و تورك و فارس و پاكستان و هیندستان به‌ناوی كارکردن و به‌رژه‌وه‌ندی باری كۆمه‌لایه‌تی

گشتیییه وه دهکریت، کاری له شفرۆشییان بۆ خزمهتی کۆمپانیاکانیان پێ دهکریت. به داخه وه له نیوهندی سالی ههفتادا، شاری سلیمانی ئافرهتیکی ههژاری به سالآچووی خاوهن چهند مندالیک به ناوی «فاته ته ماته» چووه نیو میژووی له شفرۆشان، به لام له گه له ریزمدا گهر بروانینه بارودۆخی ئیستای بیروهشتی هه ندیک پیاوان و ئافرهتان و هه ندیک به رپرسی ئیسته و به رپرسی رژی می به عس، ده بینین سهدان فاته ته ماته دروست بوون و سهدان قومارخانه و بار و دیسکو و باخ و ته نانته زۆرتین کووچه و کۆلانه کانیش به شار و شارۆچکه کانی کوردستانه وه پر بوون له فاته ته ماته که ی سالانی رابردووی سه ره له دانی شوړش و بزووتنه وه کانی کوردستان. هه ندیک جاریش ئه و جوړه ئافره تانه ی له رابردوودا به ئی مه یان به کوشت ده دان، له ئی مه ی پێشمه رگه و خانه واده ی شه هیدان و که سانی ئه کادیمی زیاتر قسه یان ده رۆشت و بالاده ستتر بوون. هه ر چه نده لای ئی مه هینده پیوانه دانراوه بۆ ئه وه ی سنووره کانی ئازادی ژنان ته سک بکریته وه، ترادسوینی کورده واری و جه نجالی بیری دواکه وتووی ناوچه ی ناوه راستی رۆژه لات و تیکه له ی تیگه یشتن و ته سکردنه وه ی ئایدۆلۆژیای ئایینی بوونه ته دینگه کانی راپوه ستانی بیزی ته سکی کۆمه لایه تی بۆ کۆیله کردنی مینی، به لام له گه له ئه م هه موو به ربه ستانه شدا جار جاره له کۆمه لگای کوردیدا شازنانی کوردایه تی هاتوونه ته مه یدان و بی گویدانه هه ر پووبه روو بوونه وه یه کی ترسناک؛ قۆلیان لی هه لمالیوه و به شیک بوون له هه نگاوه دیار و گه شه کانی کۆمه لگای کورده واری و شوړه سواری مه یدانیک بوون که هه ندیک پیاوانی کورد له ئاستیاندا چۆکداده ر بوون. له رۆژه لات، هه ر له مه ستووره خانمه وه تا قه ره فاتم و تا عاديله خانم و چه پسه خانی له مه ر ئی مه، ئه مانه کۆله که ی ده رکه وته کانی جیهانی ژنی کورده واری بوون، هه ر ره گورپیشه ی ئه مانه بوون بۆ شوړشی ئه یلوول ده یان گۆلی نیرگزی باخچه ی کوردایه تی په روه رده کرد و له سه نگه ری کوردایه تیدا هاوشانی کورانی پێشمه رگه ده جه نگان. له شوړشی نویدا ژماره ی ژنان و رۆلی

ژنان هیچ بۆشاییه کی له ږووی پېشکهوتنی کورددا نه هیشته وه، زیندان و سهنگه و ږیکخته کان ژن تیايدا کۆله که یه کی خهبات و ماندوو بوون بوو. ئەگه ږچی دهوړی ژنان و بهر بهسته کانی بهردهم ژنانی کورد له ئەرک و پېگه سیاسی و کۆمه لایه تییه کان بوونی هه بوو، له گه ل ئەوه شدا کۆمه لگای کوردهواری وهک ئەوهی ژن دهخوازیت؛ ږیگر بووه و ئەوهی ژنان خویمان بوون له گه ل کۆمه لیک پیاوی تیگه یشتوو توانیویانه لانی کهم ژن له کۆمه لگای کوردیدا دهروازهی ئازادیی لی بکریته وه. جیگای داخه نه ریته کۆنه کان و... هتد، هوکارن ژنانی له مه ږ ئیمه ن هاوشانی ژنانی جیهان بیته مه یدان. گه ر بهراوردیک بکریت له نیوان سیستمی کارکردن و دیاردهی نه ریتی کۆنه په رستی و ږه گه ز په رستی ولاتانی خوړه لات و سیستمی کارکردنی ولاتانی ږوژئاوا، ده بینین جیاوازیی نیوانیان به سه دان سال ده خه ملینریت. ژن کوشتن له سه ره تایی دروستبوون و سه ره لسانی شوږشدا، ترسیکی گه وره ی خسته نیو دهروونی تاک به تاکی گشتی نیو کۆمه لگه، هینده ئیمه ی شوږشگير ږرومان به کوشتن هه بووه، ږرومان به چاکسازی نه بووه. هه موو تیکږای حیزبه کان بو میژوو ده لیم ته نها دوو ئافره تیان له گه لدا نه بووه له سنووری هیزی سه ربازیی پېشمه رگه دا، ئەو ژنانه ی که له ناو شوږشیشدا هه بوون، زور کهم بوون و به په نجه کانی ده ست ده ژمیردران، پاشان زورینه یان هاوسه ری به ږپرسه کان بوون. کاتیک نه وشيروان مسته فا له کۆبوونه وه یه کدا ده لیت: ژن نابیت له کهرت و تیپه سه ربازییه کاندای بیت، ده بیت له سه رکردایه تی و ږاگه یاندنه کاندای پېشمه رگه بن، یه کیک له ژنه به ږپرسه کان که پېشمه رگه ده بیت و ده لیت: نه خیر وای نییه کاک نه وشيروان، ئیمه ش مافی خو مانه له گه ل برا پېشمه رگه کانماندا دژ به دوژمن بجه نگین. نه وشيروان مسته فا ده لیت: تو چیت وای ئەم قسه یه ده که یته! ئەویش له وه لامدا ده لیت: یه کهم من ژنم و دووه میس وهک تو پېشمه رگه م. ئیسته ئەو که سه له ژیاندا ماوه و بو میژووش گه ر پیویستی به سه لماندن کرد، وهک به لگه ده توانم بیخه مه ږوو.

زۆر جار خۆم بە دوور دەگرم لە باسکردنی رابردووی خۆم لە سیاسەتدا،
کە ئەمەش بۆ چەند ھۆکاریک دەگەرێتەو: ئەو ھەریەکە و دیت و دەبیت
بە پالەوانیک، بە تايبەت ئەوانەى بە سوتفەى زەمانە بوون بە سەرکردە و تا
ئەمڕۆش وەك گۆیژی ساغن، ئەوانەشى كە لە خەستەخانەكانى ئەورووپا
مردن، عەیبیان نەبوو لە بارى مالىيەو. كۆى ئەمانە بىرەوهرى خۆيان
نوسيوووتەو، خۆيان بە شۆرەشگىرى نمرە يەك و حەكىم و پالەوانى
شۆرەش دەزانن، چونكە بەو پارە بيشومارەى كە لە بەرھەمى شۆرەشەو
چىنويانە، دەتوانن بىسەلمىنن كە ئەوان يەكەم شۆرەشگىر، ئەوان يەكەم
پالەوان و ئەوان داھىنەر بوون، ئەوانەى وەك من و زۆرىنەى ھاوسەنگەرانم
لاتوپاتەكانى زەمانەن... ئىتر لە بىرەوهرىيەكانياندا كە لەپشت مێزە دەيان
ھەزار دۆلارەكانيانەو دەينووسن و لەگەلشيدا گرانترين جۆرى ويسكى
دونيا دەخۆنەو، دەتوانن بىسەلمىنن كە ئەوان خاوەن شۆرەشن.

بوون بە ئەندامىتتى كۆمەلە؛ ئەوسا نەريت بوو، ئەندامبوون لە پارتىكى
ماركسى-لېنىنى؛ ماناى ئەندامبوونت بوو لە ھەموو حزب و پارتىكى دىكەى
جىھاندا كە ھەلگىرى رېبازى ماركسىزم-لېنىنىزم بىت لە خەباتى نەيىندا.

بەھەرھال، ئەو زەمەنە وەك ھەموو گەنجىك واما دەزانى دەتوانىن
لە شەو و رۆژىكدا جىھان بگۆرىن، ئاوا بە خۆپەرودەكردن بەم تىۆرەى
ماركسىزم-لېنىنىزم، پاشان قوولبوونەو لە مېژووى سياسى كوردستان
و دابەشبوونى كوردستان، كە ئەم بابەتە دواتر جياوازيە خويئاوييەكەى
نىوان «عیراقچىتى» و «كوردستانى» لى كەوتەو. پاشان ئەركى دىكە
ھەبوو، ئەوى تر كارە مەترسیدارەكان؛ كۆكردنەوھى پارە و سەرانەسەندن
لە خەلكى دەولەمەند بۆ شۆرەش و سەرپەرشتى بلاوكردنەوھى بەیانات،
دیوار نووسىن، زانیارى كۆكردنەوھى لەمەر پیاوانى بەعس و سىخوڕ و
ئەمنەكان و زانىنى ھاتوچۆ و شوینی كەمین و ژمارە و زۆرى تر... ئەمە
جگە لە پەيوەندى بە خەتى «ئىختیالات» كە لیرەوھ لىپرسراوى لیژنەكان و
ئەندامپۆلەكان را و سەرنجیان دەناردە ناوەندى كۆمەلە، بەلام لە دوايیدا،

دواى تىپه رېبوونى ماوه يهك، بۆمان دهر كهت كه سكر تىرى گشتى كۆمه له
 (نه وشىروان مسته فا) ئەم خه ته ئىغتيا لاته بۆ خۆى و بهر ژه وهندى و
 ميزاجى خۆى به كار هيناوه، به تاييهت له دواى رېووداوى كوشتنى ورياي
 وهستا وههاب ناسراو به «وريا رهش». لىره وه و له م قهيرانه دا من
 ده توانم باسى ئەو كارىگه رىيانه بكه م كه له «وريا» وه دهست پى دهكات،
 تاوه كوو بريا ره هه له و كوشنده كانى شوپش و كه رتبوونى كۆمه له و پلانى
 هه لوه شانده وهى كۆمه له. ئىستا كه بىر له و رۆژانه ده كه مه وه و بۆ يه كه م
 جار دهر بارهى كوژرانى «ورياى وهستا وههاب» و جوړى كوشتنه كهى به و
 شيوه ناشرينهى كه به له توپه تيان كردبوو، ده زانم كه شو كىكى گورهى
 له ناو كۆى رېكخراوه كه و ئەندامانى كۆمه له دروست كردبوو كه يه كسه ر
 نا، به لكوو له سه رخۆ كارىگه رى خۆى داده نا. چون؟ هه ندىك شو ك هه ن
 يه كسه ر رېكخراوىك، جقاتىك، خىزانىك، كه سىك، په يوه ندىيه ك له توپه ت
 ده كه ن، به لام هه ندىك شو كىش هه يه ماوه يه كى ده وىت رىاليزهى بكه يت،
 ئەوسا كارىگه رى قوولى ده بىت، پاشان وهك ده زووله ئاوىك وه هاهيه ورده
 ورده جوگه له يه كى بارىك له ناو زه وىيه كى قلىشبردوودا دروست دهكات
 و ده چىته ناو كه لىنه كانه وه و هه مووى دهكات به قور و لىته. له شو كى
 راسته وخۆدا مروف هه لده ستىته وه و ئەگه رى هه ستانه وهى هه يه، له
 دووه مدا ورده ورده ده چىته هه موو خانه يه كه وه و هه لنده وه شىننىته وه.
 دياره زه وىى سياسى كۆمه لهى رهنجده ران، نهك ئايدو لوژى، خۆى له
 خۆيدا له دواى شه هيدبوونى ئارام (شاسوار جه لال) وشك بووبوو، به لام
 ده ستبه سه راگرتنى نه وشىروان موسته فا و تاقمه كه و قورساىى ئەو پياوه
 له روى فىكرىيه وه، به و سىفه تهى خویندكارى دكتورا بووه له قىيه نا و چه ند
 سال له ئەوروپا بووه، كارىكى وه هاى كرد كه كه لىنى شه هيد ئارام زور
 نىگه تىقانه پر بىته وه، له گه ل ئەوه شدا نه وشىروان مسته فا ته نىكى نامۆ بوو
 له جه ستهى كۆمه له دا، خۆى ئەوهى ده زانى، هه ر بۆيه زه وىى كۆمه له ورده
 ورده وشك بووبوو، ئەوه ندهى مابوو جوگه بارىكه كهى بۆ به ر بده يته وه

تاوهكوو ههموو قلیشهكان دهبه قور و لیته، لیروهه نهوشیروان مستهفا قوناغ له دواي قوناغ سهكوي دروست كرد له ناو هه ناوي ریکخراوه كه دا. هوكاري سه رهكي نه وه بوو كه نالی زانیاری و زانیی راستیه كان له و زه مه نه دا لاواز بوو، مرؤف نه یه ده زانی دوو كۆلان له ولای خوییه وه چی پرووی داوه، سه ره پای ورده کاری زورانبازییه كانی ناو كومه له و كادره كانی شاخ له ناو یه كتردا. كه مته مه نی و حه ماسم ریگهی نه ده دام به هیچ كلوجیک بیر له وه بکه مه وه كه شورپش به هه له دا ده پروات و له سه ر لیواری هه لدره. حه ماسی شورپشگیرانه ی گه نجانه، من و هاو ریکانی خستبووه ناو بلقیکه وه كه گویمان له دهنگی ده ره وه نه بیته، هه ولیش نه ده یی پرسیار بکه یی، هه ستمان ده كرد گه ر هه ر گومانیک بکه یی، نه وا مانای ترسنوکی و چوكدادانه له به رامبه ر به عسی فاشی، كه رۆژانه خه لکی ده كوشت و نه شكه نجه ی ده دان و سیاسه تی ته هجیر و ته عریب و ته بعیسی پیاده ده كرد، هه ر بویه ریکخراوی ناوشار تاوهكوو دواي مفاوه زاتی ۱۹۸۵ توند و تۆلی به خوییه وه بیی. به لام به گشتی هاو رییانم، نه وانه ی ماون له ژیاندا و نه وانه شی له بارودوخی ته مومژاویدا شه هید بوون، گه نجانیك بووین پر حه ماس و جووله، له پیناو ئازادی کوردستان و کوتاییه تان به داگیرکاری به عس. یه کیک له كادره دلسۆزه كانی ناو ریکخستنه نه یییه كانی ناوشار به ناوی «هاو ریی عاشوور»، پیی راگه یاندم و وتی: «له گه ل مفاوه زاتدا لیژنه كانی ئیمه، لیژنه ی شانیه ی سه ره کی كه هه ریه كه و لیپرسراوی سی شانیه تا پینچ شانیه ی سه ره کی ده بوو و نه وانیش شانیه یه ك یان سیان و هه ر شانیه یه ی له سی تا پینچ كه س پیک هاتبوو، خوړسكانه له گه ل پۆل و كه رتدا نه و بریاره مان ته عمیم ده كرد كه حه ماسی دانوستان وه هامان لی نه كات ره وتی نیه یینی خو مان له ده ست بده یی. به شداریی هیچ ئاهه نگ و بۆنه ی پیشمه رگه مان نه ده كرد كه رژابوونه شاره كان، خو مان دوور ده گرت له وه ی هیچ نه دامیكمان فو توی پیشمه رگه شه هیده كان و شه هید ئارامی پی بیته، وه ك چون گه نجانی تر نه وه یان ده كرد، كوی ریکخراو دیسپلینی هه بوو و ده مانزانی نه من و

ئىستخبارات و مەنزومەى شىمالى؛ دانوستان بە فرسەتتىكى باش دادەنىت بۇ ئاشكراکردنى كادرەكانى ناوشارمان، لىرەوۋە ھەمووان بەو بېيارانەوۋە پابەند بووين. بەداخەوۋە دوای تىكچوونى دانوستان، ژمارەيەكى بېشومار لە گەنجان دەستگىر کران، بەتايىبەت ئەوانەى تەنھا ھاوسۆز بوون لەگەل كۆمەلە و پېشمەرگەى يەككىتى و زۆرىشىان لەژىر ئەشكەنجەى سەختدا گيانيان لەدەست دا، ھەندىكيان پايانكرده شاخ و بوون بە پېشمەرگە. دەبىت بىرى شۆرشگىرانه زال بىت بەسەر ھەماسى شۆرشگىرانهدا. ديارە بە ھۆى ھەزى خۆم لە خویندەوۋە و مېژووى سياسىي عىراق و كوردستان، تىمگەياندن كە مفاوہزات مانای بوون بە حكومت ناگەيەنىت، ھەر شتىكىش لەتەنىشت بەعسەوۋە دروست بىت، گەر حكومەتتىكى بچووكىش بىت، بەعس ئىستا دلدارىي لەگەلدا دەكات و دەيخاتە لىستەوۋە و لە داھاتووشدا لەناوى دەبات. ئەزموونى ھوكمى زاتىي ۱۹۷۰ و پاشان ھەلگىرسانەوۋەى شۆرش و نشوستى ۱۹۷۵ لەگەل مەلا مستەفا بارزانی، نمونەيەك بوو بەردەوام دووبارەم دەكردهوۋە.

خىوى شەھىد «ورىا رەش» وەك ئەو خىوۋەى ماركس و ئەنگلس

لە خالى دووھەمى دانوستاندا، ئەوۋە بوو كە ئەمە لای من پۆزەتېقە، لە خەو پراچەنىن و خىوى شەھىد «ورىا رەش» وەك ئەو خىوۋەى ماركس و ئەنگلس لە «مانىفېستى حزبى كۆمۇنىست»دا باسيان لىوۋە دەكرد، كە بەسەر ئەورووپاي سەرمایەدارىدا دەخولیتەوۋە و دەيترسىنىت، بەو شىئوۋەيە خىوى وریا رەش ھاتە ناو رېكخراوۋەوۋە و ھەمووان باسيان دەكرد. ھەمووان تا ئەو كاتە سەرقالى كاری رېكخراوۋەيى بوون كە چەندە مەترسىدار بوو لەناو جەرگەى بەعسدا كار بكەيت، ھەر بۆيە زياتر فۆكس خرابوۋە سەر نەينىيى پراگى كارەكان و جۆرى بەرگى و رېكخستن و خۆپەرودەكردى

ئايدۆلۆژى و پەرەپيدانى رېڭخستن، ھەناسە نەبوو بۇ ئەندامانى كۆمەلە
 لە رېڭخستتەكانى شارددا سەرقالى دىنبايەكى تر بن كە دىنباي شاخ و
 زۆرانبازيەكانىيەتى. لە راستىدا شاخ بۇ ئىمە تەنھا ئەلقەي دووھەمى
 دريژەپيدانى خەباتى سىياسى بوو، چونكە ھەمووان دەمانزانى بە چەند
 سەد پېشمەرگەيەك و چەكى كەم؛ حكومەتتىكى ۋەك سەددام نارووخىت،
 بەتايبەت سەددام ھەموو دىنباي رۆژئاۋاي لەپشت بوو، سەددام شەرى
 ئىزان و خومەينى دەكرد و پارىزەرى بەرژەۋەندى ئەمەريكا و رۆژئاۋا
 بوو لە ناۋچەكە و لە ھەمان كاتىشدا دەۋلەتانى عەرەب ۋەك سەركرەدى
 پيوست بۇ دەۋلەتانى عەرەب سەيرىان دەكرد. لىرەۋە لە روى سىياسىيەۋە
 دەمانزانى خەباتى چەكدارى ئامانج نىيە، بەلكو مېتۆدىكە و رېڭخستتەكان؛
 داينەمۆى شۆرش و تۆرە گەۋرەكەيەتى، ھەر لەبەر ئەمەش بوو لە دوايىدا
 ھەندىك لە سەركرەكانى شاخ ھەۋلى گەۋرەيان دا رېڭخستتەكان لە ناۋەۋە
 ھەلبوەشىننەۋە و رۆلىان كال بەكەنەۋە و تا ئەمپروشى پيوە بىت خويان لە
 باسكردنى رۆلى گرنگى رېڭخستتەكان دەپارىزن، كە باسشىيان دەكەن،
 باس لەۋە ناكەن كە كەرت و پۆل و شانە سەرەككىيەكانى ناۋشار ۋەك
 سەكرەدەيەتتى خوجىيى كارىان دەكرد لەژىر چەترى ئايدۆلۆژىيى ماركسىزم-
 لىنىنىزما، بەلكو ۋەك ئەۋەي كۆي رېڭخستتەكان ھەمووى بووكەشۋوشە
 بن و بە پەتى دەستى ئەۋان ھەلسوورابن، كە ئەمە دوورە لە راستىيەۋە،
 تىيدايە لە ھەفتاكاندا ئابوونەي رېڭخراۋى خواردوۋە، كەچى ئىستا خۆي
 بە شۆرشگىر و خەباتگىرى پلە يەكى ئەۋ سەردەمە تىدەگات، لەۋ ۋەھمەدا
 دەژى كە شتەكان لەبىر كراون. با لىرەدا بوەستم، چونكە نامەۋىت بچمە
 بازنەيەكى ترەۋە، بەلام ئەۋەندە دەلىم پالەۋانەكانى سەر شاشەكان كە
 باسى مېژۋوى كۆمەلە و ئارام دەكەن، با ئەۋەندە خويان نەكەنە سىنتىرال،
 چونكە ھىشتا ئىمە زىندووين.

فەرمانى نەوشىروان مستەفا و شەھىدکردنى وريا بە دەستى جەبار فەرمان

بەھەر حال، لە دانوستاندا وردە وردە پېشمەرگەى كەرتە سەربازىيەكان نەك كادىرەكانى شاخ؛ قسەيان دەكرد، بە تايبەت ئەوانەى ھۆشيار بوون و ئاگادارى زۆرانبازيەكان بوون باسى شەھىد «ورىاي وەستا وەھاب» يان دەكرد، باسى فەرمانى نەوشىروان مستەفا بە كوشتنى و تەورەكەى «جەبار فەرمان» و چەند كەسيكيان دەكرد كە يەكيكيان دواى راپەرين لە شەردا كوژرا، باسى رۆلى خراپى «فەرەيدوون عەبدولقادر» يان دەكرد لە ھەلگىرسان و تىژكردنەوھى زۆرانبازيەكان كە سەر بە کوتلەى نەوشىروان بوو، جگە لەوھ لەتوپەتكردنى جەستەى شەھىد «ورىا» و ھىشتنەوھى لە كايانى ئالىكخواردنى ئاژەلدا بەلەتوپەتكراوى و تەسلىمكردنەوھى بەو جۆرە خانەوادەكەى، باسىكە تاوھكوو ئىستا رۆحى ھەمووان بريندار دەكات. باسى تۆخبوونەوھى تەوژمى «ئالاي شۆرش» يان دەكرد و چۆن شۆرش ئەو كادر و پېشمەرگانەى سەر بە ئالاي شۆرش، زىندانى دەكرين و ئازار دەدرين و زۆريشيان بيگومان دواى مفاوھزات كوژران، بە جۆريك گۆرى خويان پى ھەلكەندوون و دوايى لەلايەن ھاوپرېكانى خويانەوھ گوللەباران كران...

بيروپراكانى ئالاي شۆرش و واژۆكردن لەسەر گوللەبارانكردنى سەركردەكانيان

بەو شيوەى ھەوالەكان و بيروپراكانى ئالاي شۆرش وردە وردە كاريگەرىي خۆى لەسەر رېكخراوى سلیمانى دادەنا. من بېرم دیت لە كۆبوونەوھى كەدا رەخنەى كەم گرت، ھاوپرېيەكم بەتەوسەوھ گوتى: «چىيە كورپى باش، نەبووبىت بە ئاش!» ديارە مەبەستى ئەو ھاوپرې توندپەوھ، كورتكراوھى «ئالاي شۆرش» بوو كە نەوشىروان مستەفا يەكيك لە نەريتەكانى ئەوھ بوو ناو و ناتۆرەى لەو كەس و بيروپرايانە دەنا كە خۆى بەدلى نىيە و «ئاش» لى داھىنا بوون... ئاوهها

من وهك خۆم له دواى ۱۹۸۵ ههستم ده كرد چيتر كۆمه له ئه و كۆمه له يه ي جار ان نه ماوه، هه موومان چيتر ئه و بنه مايه ي كه له نيو ريكخراويكى ماركسى-لينىستى دا پيمان ده گوت «رهخنه و رهخنه له خوگرتن»؛ په يره و نه ده كرا و خومان لى لا ددها و گومان له يه كترى هه بوو، بى ئه وه ي كه س به راستگويى باسى ئه م گومانه بكات. به رده وام بووين له كۆبوونه وه و كارى ريكخراوه يى، به لام دواتر درووشمى چه كوش و داس وهك ره مز لا برا و سه ره تاي نامه كان كه كاتى خوى به په ره گرافيك ده ستى پى ده كرد: «به ره و پارتي پيشه وه ي چينى كريكار له كوردستاندا» و «كريكارانى جيهان يهك بگرن» و زورى تر نه ما. نامه ي ريكخراو له نامه ي كه سى ده چوو، كۆبوونه وه كان دوور خرابوونه وه له ماوه ي زه مه نيدا، گوايه له بهر ئه منيه ت چالاكي ئيمه ته نها له زانيارى كۆكردنه وه له مه ر پياوانى رژيم كۆ كرابووه وه و دياره دواييش بۆمان ده ركه وت كه زۆريان پياوى رژيم نه بوون! له دواى مفاوه زات، گرتن و هه لمه تى ناوه ندى كۆمه له بۆ سه ر ئالاي شوپش شتيك نه بوو بشاردريتته وه و چوو قوناغيكى ترسناكه وه كه جه سته ي ريكخراوه كانى شار و شاروچكه و گونده كانى كوردستانى به ره و شلبوون و هه لوه شانده وه برد. له هه موو بۆنه يه كيشدا، باسى كوشتنه ترسناكه كه ي كورپيكي ئازا و چاونه ترس و شو شگيرى وهك «وريا رهش» ده كرا، له و پۆژه وه تا ئيستاش وريا بۆته گريى ده روونى كۆى ئه وانى له و زه مه نه دا ژياون. ئه وانى جه للادى بوون، به و داخ و ريسواييه وه سه ريان نايه وه و ئه وانى له ناو ريكخراودا بوون، تا ئه مپۆ وريا وهك برينىكى گه وره ده بينين له پۆحياندا. من پيم وايه له گه ل يه كه مين ته و ره له وريا، ته و ره له كۆى ريكخراويكى گرنه و دژه فاشيزم و چه پى وهك كۆمه له ي ره نجران درا، هه ر ته و ريك بهر «وريا رهش» كه وت، جه سته ي ريكخراوه كه ي له دوايدا له توپه ت كرد، به م شيويه شو كى شه هيدكردنى «وريا رهش» ورده ورده له ريكخستنه كاندا ده رده كه وت و له تى ده كردين.

دواى ئه و كاره ساتانه ي بارودۆخى سياسى شار و شاخ، گۆرانىكى به ره و هه لديري به سه ردا هات و چه ندين پرسى ناراسته ي ناوه ندى كۆمه له و سكرتيري گشتى كۆمه له كرا و دهنگى نارهبازى له ناوه وه ي كوردستان و ده ره وه ي

كوردستان به ئاراسته‌يه‌كي خراپدا لى كه‌وته‌وه و پرسىارى كوردستانىيونى كومه‌له به‌ره‌و كوى و بىروكه‌ى پارتى پىش‌ره‌وى چىنى كرىكاران له كوردستاندا له‌كوى كارى سياسىي ئىمه‌دايه؟ به‌تاييه‌ت ئىمه‌ته‌واو وه‌ك حزبىكى «داس عىراق» هه‌لسوكه‌ت ده‌كه‌ين و له‌مفاوه‌زاتىشدا هه‌ر وا بووين.

كوژران و زىنداينكردى هاوپرىكانمان و هه‌ندىك له‌سه‌ركرده دياره‌كان له‌شاخ، به‌جوړىكه‌كه‌ رۆژانه ده‌بىستىن و موماره‌سه‌ ده‌كرىت، بوچى چاره‌سه‌رى سياسى و دىالوگ و په‌خه‌ و په‌خه‌له‌خوگرتن نه‌بوته‌ زمانى زال؟ بوچى كوشتن و زىنداينكردن و سووكاىه‌تى بوته‌مىتود؟ ناوه‌ندى كومه‌له‌هىچ روونكردنه‌وه‌يه‌كى ئاراسته‌ى رىكخستنه‌كان و خه‌لكى به‌گشتى نه‌ده‌كرد و هىچ وه‌لامىكى جگه‌له‌ نىگه‌تىف پى نه‌بوو بو وه‌لامدانه‌وه‌ى ئەندامان و هىزى پىشمه‌رگه‌ و خه‌لكى، به‌لام له‌و كاته‌دا بو‌م ده‌ركه‌وت كه‌ هىشتا ماركسىزم-لنىزم له‌ فۆرمى خىلدايه‌ و ئەوه‌ى خىلىك پالپشتى نه‌بىت؛ فه‌وتاوه‌، ئەمه‌ش له‌ گالته‌جارىيه‌كانى قه‌ده‌ره‌، چونكه‌ ماركسىزم ده‌يه‌وىت جىاوازىي چىنايه‌تى بسرىته‌وه‌، كه‌چى ئىمه‌ شوناسه‌ خىله‌كىيه‌كان توختر ده‌كه‌ينه‌وه‌! به‌داخه‌وه‌ ئەمه‌ ئەزموونى هه‌مووان بوو له‌ رۆژه‌ه‌لاتى ناوه‌راستدا كه‌ كادره‌ ماركسىيه‌كان ده‌هاتن خىله‌كانى خويان ده‌كرده‌ هىزى ماركسى و لىره‌وه‌ خىل پته‌وتر ده‌بوو و له‌ دوايشدا هىزه‌ كو‌نه‌خوازه‌كان له‌ رىگه‌ى جوولاندنى عه‌سه‌بىه‌تى خىلىكىيه‌وه‌ كادر و ئەندامه‌ ماركسىسته‌-لنىسته‌كانى حزب ئوتوماتىكى ده‌چوونه‌ قاوغى خىله‌وه‌. له‌ لوبنان و فه‌له‌ستىنش شوناسى چه‌پوونىان پابه‌ند بوو به‌ شوناسى خىله‌وه‌، هه‌ر بو‌يه‌ چه‌پ و بزاولته‌ ماركسىزمه‌-لنىزمه‌كان له‌سه‌رخو و ورده‌ ورده‌ له‌ رۆژه‌ه‌لاتى ناوه‌راستدا له‌لايه‌ن خىله‌وه‌ ده‌خورا و قووت ده‌چوو. له‌و رۆژه‌وه‌ هه‌ستم كرد هىزى ماركسىسى-لنىستى ئىمه‌، هىزى پابه‌ندبوون بوو به‌ هىزى خىل و بنه‌ماله‌كانمان و باشتىن نموونه‌ش؛ هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌ى يه‌مه‌نى باشوورى سۆسىالستى بوو له‌ كانوونى دووه‌م ۱۹۸۶ كه‌ جه‌نگه‌ ناوخوكه‌ى به‌ جه‌نگى ناوخوى «خىله‌ ماركسىيه‌كان» له‌قه‌له‌م درا و ده‌وله‌ته‌ سۆسىالستىيه‌كه‌ى يه‌مه‌ن، خىل له‌توپه‌تى كرد.

کوشتن و رهدوونانی ئەوانەى رەخنەیان لە کۆمەڵەى «نەوشیروان مستەفا» دەگرت

من نەوشیروان مستەفا بە سەرکردهیهکی لیھاتوو و بەتوانا و نووسەرێکی باش دەزانم و نووسین و لیدوانەکانی کاریگەریی خۆیان ھەیه و لە نزیکەوہ چەندین جار بینومە و گوئیستی وتار و دەربرینی بیروبۆچوونەکانی بووم. نەوشیروان مستەفا مروۆقیکی کەمدوو و زۆر بەکەمی دەردهکەوت و بیروپرای جیاوازی قبوول نەبوو، وەک پێشتر ئاماژەم پێ دا لە چاکسازیدا برۆای بە نەمانی بەرامبەرەکەى بوو، ئیتر بە کوشتن بیت یاخود دەر بەدەرکردن. لێرەدا دەمەویت چەند بەلگە و راستی بخەمە روو، نەک بۆ ناشرینکردن و تۆمەتبارکردنی نەوشیروان مستەفا، بەلکوو لەسەر رەفتار و جووری توندوتیژی مامەلەکردنی بۆ بەرامبەر.

فەرمانی کوشتنی فوئادی مەجید میسری

«ھەقال کویتانی»؛ کادر و نووسەر و تیکۆشەری دیرین و لە ناوھندی کۆمەلەدا لە بەشی راگەیاندن ئەرکی شۆرشگێرانەى خۆی بەجی ھیناوە و لە ئیستاشدا یەکیک بوو لە باوەرپیکراوەکانی نەوشیروان مستەفا لەنیو بزووتنەوہى گۆراندای و لەسەر توندپەوی نەوشیروان مستەفا دەلیت^(۱):
فوئادی مەجید میسری لە سەرھتای دامەزراندنی کۆمەلەدا ئەندامی کۆمەلە دەبێ، لەدوای دامەزراندنی یەکیتییەوہ لەسەر جیاوازیی بیروپرا و بیرکردنەوہ لە کۆمەلە دوور دەکەویتەوہ، ھەر ئەو جیاوازیی بیرکردنەوہیەش بوو لای ھەندیک لە بەرپرسیانی کۆمەلە؛ فوئادی دەخستە ناو سەنگەری دوژمنەوہ، ئەوہش وای کرد لە پاییزی ۱۹۸۲دا فەرمانی کوشتنی بۆ دەر بکەن.

۱. ئەو رۆژانەى نیشتمان ھى ھەمووان بوو، ھەقال کویتانی، چاپی یەکەم، سلیمانی چاپخانەى کارۆ، ۲۰۱۷، ل ۲۰۲.

فوئاد وهختیک به بهرنامه‌ی هه‌و‌لی کوشتنه‌که‌ی خۆی ده‌زانیت، نامه‌یه‌ک
 بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌نیڤی، له‌ نامه‌که‌یدا ده‌نوسنی که‌ ئه‌و شتانه‌ی
 له‌سه‌ری ده‌وترین، له‌ دژایه‌تیکردنی کۆمه‌له‌ و یه‌کیته‌ی، گوایه‌ له‌سه‌ر داوای
 حکومه‌ت (واته‌ به‌عس) ده‌یه‌ویته‌ ریک‌خراوێکی مارکسی-لینینی هاوشیوه‌ی
 کۆمه‌له‌ دروست بکات، هه‌ر هه‌موویان شتی هه‌لبه‌ستراون و هیچ بنه‌مایه‌کی
 راستیان تیدا نییه‌. بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و تۆمه‌ته‌ و بۆ نیشاندانی ئه‌ستۆپاکی
 خۆشی، ئاماده‌یی خۆی ده‌رده‌بێ و ده‌لیته‌: شوڤش هه‌ر جیگه‌یه‌ک بۆ
 دادگاییکردنی ده‌ستنیشان بکات، ئاماده‌یه‌ بیته‌ و له‌به‌رده‌می ئه‌و دادگایه‌دا
 به‌رگری له‌ خۆی بکات، دواتر دادگاش هه‌ر بپاریکی دا به‌ کوشتنیشه‌وه‌،
 پێی رازی ده‌بی. پاشان هه‌قال کویستانی ئاماژه‌ی پێی ده‌دا و نه‌وشیروان
 مسته‌فا؛ سکرته‌ری کۆمه‌له‌ی رهنجده‌ران ده‌خاته‌ ژێر پرسیاره‌وه‌، بۆ
 هه‌لسه‌نگاندنی بیروبو‌چوونی و جو‌ری مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل فوئادی مه‌جید
 میسری، هه‌قال کویستانی وه‌لامی نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌داته‌وه‌ و ده‌لیته‌:
 من پیم وایه‌ ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ری ده‌وترین، هه‌ر تۆمه‌تن و گومانی بییه‌لگه‌ن.
 پێشم وایه‌ ئه‌گه‌ر له‌و تۆمه‌تانه‌ له‌سه‌ری هه‌ن؛ راست بان، فوئادی مه‌جید
 میسری ئاماده‌یی خۆی ده‌رنه‌ده‌بێ له‌ هه‌ر جییه‌ک ئیوه‌ بتانه‌ویته‌، ئه‌و بۆ
 دادگاییکردنی بیته‌ ئه‌وی. نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌لیته‌: تۆ پیت وایه‌ ئه‌وه‌ی
 له‌سه‌ری ده‌وتریت، هه‌ر گومانه‌؟ به‌لی، پیم وایه‌. خو‌ ئه‌گه‌ر بیروباوه‌ری
 جیاوازیشی له‌ کۆمه‌له‌ هه‌بی، ته‌نانه‌ت نا‌ره‌زایی و رهنه‌ش، هه‌ر نابی بگاته
 ئه‌وه‌ی بیر له‌ کوشتن و ته‌نانه‌ت ئه‌زه‌تدانیشی بکریته‌وه‌. من پیم باشه‌
 نامه‌یه‌کی بۆ بنوسیت و دلنای بکه‌نه‌وه‌ له‌وه‌ی بیر له‌ کوشتنی ناکه‌نه‌وه‌
 و ریز له‌ توانای فیکری و نووسینی ئه‌و ده‌گرن. من له‌ قسه‌کانی خو‌م
 ده‌بمه‌وه‌، ئه‌و چه‌ند چرکه‌یه‌ک هیچ نالی، نامه‌که‌ ده‌خاته‌وه‌ جیگه‌که‌ی خۆی و
 پێی ده‌لی: سپاس بۆ پێشنیاره‌که‌ت، خو‌شم هه‌ر شتیکی وا له‌ میشکدا بوو.
 هه‌قال کویستانی ده‌لیته‌ دواتر زانیم که‌ بۆ گه‌لله‌کردنی رایه‌کی دروست،
 نامه‌که‌ی پیشانی خه‌لکی دیکه‌ش داوه‌.

فونادی مهجید میسری له بریی کوشتن، جامیک تیژی به دهموچاودا بکرئ

ئهوهی له ناو ئه و رایه دهر بر او انه دا له هه مووان زیاتر تووشی نیگه رانی و
حه په سانی کردم، پای یهک له هاوړئ نووسه ره کانمان بوو: «با نه کوژری.
من پیشنیار دهکهم له بریی کوشتن، جامیک تیژی به دهموچاودا بکرئ،
بو ئهوهی تا دهمرئ، نه توانی له ئاوینه شدا ته ماشای خوی بکا!» له بهشی
کوژی ئه م بابه ته دا، جاریکی تر به کورتی باس له بیرو پای جیاواز و
چیرۆکی کوشتنی فونادی مهجید میسری دهکهم به به لگهی سهلمینه ره که
خوم بو چه ند رۆژیک پیکه وه بووین و به شداری ئه و میژووه بووین و
نه و شیروانیش خه ریکی ره دوونان و کوشتن و زیندان کردنی کادرانی ناو
ریکخستنه کانی کومه له و کادرانی شاخ بوو. چیرۆکی گرتن و کوشتنیان،
میژوویه کی دریژ و خویناوییه.

دوای راپه رین کوی دیمه نه که م له لا روون بووه، نامه ویت نه خوم بکه م
به پاله وان و نه ناوی که س بلیم و باسی رووداوی دیکه بکه م که خویناوین
و بیمانا روویان دا. من خوم لی ره دا ناکه م به حاکم به سه ره میژوودا، به لام
ده زانم شوړش به گشتی له دنیا دا هه ره وا بووه، چه نده فاشیزم ده رووخینیت،
ده ئه وه نده فاشیزمۆچکه ی بچووک له هه ناوی خویدا دروست ده کاته وه.

هه ندیک له وانه وهک ئه و به عسی و جاشانه وه ها بوون سه ره تای راپه رین
خویان ده شارده وه، که چی دوای چه ند سالیکی له حزبه کاندای له ده زگا کاندای
له فورمی جورا و جوردا ده رده که وتنه وه. ئیستاش ده بینین هیژیک هه یه که
دهیه ویت ناوی پیشمه رگه ناشرین بکات، ناوی ریکخستنه کان و جهنگاوه ره
دیینه کان، ئه و هیزه له ناو حزبه کاندای دووباره جیگه ی خویان کرده وه و
گه نده لیبش زیاتر ژینگه یه کی بو تروو کاندنی ئه م فاشیزمه دروست کرد. ئه م
فاشیزمه نوییه به رده وامه له فورمی گه نده لیدا، له فورمی چه واشه ی میژووی
شوړشدا و له فورمی به بنه ماله کردنی شوړشدا و کردنی به کومپانیا بو

مندالی هەندیک لێپرسراوان بەردەوامیی هەیه. بەهەر حال، دەمەوێت بڵێم کە رێکخستنه‌کان تاوه‌کوو کاره‌ساتی هەله‌بجە و کۆتایی سالی ١٩٨٩؛ لاواز و پەرت بوو و شیوازی شانەیی لە هەندیکدا مابوو و لە هەندیکدا کرابوو بە خەتی دەزۆله‌یی تەنها پەيوه‌ندی و ئاگالییوون، چونکە ئیتر بنەما چەپەکانی بەسەختی لێ درابوو، دەتوانم بڵێم لە هەموو بنەما و خەتە ئارامییەکە «شەهید ئارام» درابوو، مابوو تەنها قاوغیکی بەتالی تەتەری لەنیوان یەکتەر و شاخدا. چیتەر کۆبوونەوه نەمابوو، تەنها راگرتنی ئەوانە بوون کە هیشتا دەیانویست رێکخراوه‌کە هەلنەوه‌شیت، بەلام لە راستیدا رێکخراوه‌کە هەلوەشابوو. راستە چەند ئیختیالاتیک کرا، بەلام ئەمە بوو ورەیی خەلک بوو و لە توندوتۆلیی رێکخراوه‌کەوه نەبوو.

گرتن و کوشتنی کادرانی کۆمه‌له‌ به تۆمه‌تی ئالای شو‌رش

گرتن و کوشتنی کادرانی کۆمه‌له‌ به تۆمه‌تی ئالای شو‌رش و به پیلانی نەوشیروان مستەفا ئەمین، کە لە سەرەتادا پەنای برده‌ بهر «فەریدوون عەبدولقادر» کە نامیلکەیه‌کی نووسی و باسی «پارتی پیش‌په‌وی چینی کریکار لە کوردستاندا» دەکرد و بوو لێدانی نامیلکەیه‌کی «سالار عەزیز» بوو کە به‌ عەرەبی نووسیوی. سالار عەزیز به‌ خۆی و چەند پیشمەرگەیه‌کەوه لە «پارەزان» دانیشتبوون و ناویکی خراپی هەبوو لەناو هیزی پیشمەرگەدا، وه‌ک هەلسوکەت و مامه‌له‌ خۆشه‌ویست نەبوو. به‌و شیوه‌یه‌ سالار عەزیز و فەریدوون عەبدولقادر سەده‌ها کەس مالوێران دەکەن به‌ ناوی ئالای شو‌رش و کوردستانی، سەده‌ها گەنج دەخەنە گێژاوی به‌ ناو «زۆرانبازی فیکری مارکسیزم-لینینزم» و دووبەرەکی دەخەنە ناو کۆمه‌له‌وه، ناو ئەو گەنجە خەونبینەرانەیی هاتبوونە شاخ و مال و خوێندن و ژیانی شاریان به‌جی هیشتبوو، یان ئەو رێکخستنه‌ی گەر بەردەست بکەوتنایه‌، لە ژووری ئەشکه‌نجەیی پژییمی به‌عسدا لە قیমে‌یان دەدان و لەتوپه‌تیان دەکردن و

دهیاندان له کارهبا و ئوتوویمان لی ددان و بوتلیان تی دهپرین و... هتد. ههندیك «به ناو ئه و سهرکردانه» ههموو ئه م کوشتاره ناوخوییهیان هه لگیرساند له ناو خودی کومه له، بۆ لیدانی ئه و رهوته چه په هیمنه موفه کیره بوو که «شههید ئارام» بروای پیی بوو. ئارام و قاره مانه کانی تر شههید بوون و مالئاوایی هه تاهه تاییان لی کردین، که چی که سانیک به مردنیکي ئاسایی له سهر پیخه فی خهسته خانه ی ولاتانی ههنده راندا کۆچی دوا بیان کرد و دوا ی خویان ملیونه ها دۆلاریان بۆ کچ و کورپه کانیان جی هیشت. ههر دوو شوپشگیره مارکسییه-لینینییه دژبه یه که کهش (سالار عهزیز و فه ریدوون عه بدولقادر) و سهر کرده کانی دیکه ی ههر دوو به ره دژبه یه که که ده رکه وتن، که هیچی تر نین جگه له کومه لیک ملیونه ر و گیرفانپر نه بیئت، که سوودمه ندی ئه م زۆرانبازیانه بوون وهک ئه وه ی ئه م زۆرانبازییه سهرمایه یه کی باش بوو بیئت و ههریه که و به جوریک پیی بوو بیئت به ملیونه ر و که ده شمرن؛ ملیونان دۆلار به جی دیلن بۆ منداله چلیسه کانیان و منی کادر و پیشمه رگه ی فه رمانده ی کومه له ی ره نجه ران و هاوسه نگه رانی تری رپۆژگاری سه ختی پیشمه رگایه تی، ده بیئت خه ون به وه وه ببینین شماره وانی بماننیژیت و تیچووی گۆره کانمان شانی منداله کانمان له وه قورستر نه کات که نه مانتوانی هیچیان بۆ به جی بهیلین، جگه له چیرۆکی خه باتی خۆمان نه بیئت که کومه لیک بازرگانی جهنگ و شوپش به ره که یان چنیوه ته وه. ئیستا ئاور له و زه مه نه ده ده مه وه، چه ند راستییه کم بۆ ده رده که ویت که ده مه ویت بی په رده باسی بکه م. دیاره ئه مه شوپشقه ی خۆمه و ئه زموونی خویندنه وه و ژیان و کاملیی ته مه نمه، ئیستا ده توانم ته وای دیمه نه که ی ئه وساشی بکه مه وه، من لی ره دا ته نها باسی کومه له ده که م، له راستیدا له دوا ی شه هیدکردنی «وریا رهش» به و شیوه قیزه وه نه، زنجیره یه ک گرتن و کوشتن له ناو شوپشدا دهستی پی کرد و دریزبوونه وه ی هه بوو تا وه کوو سالی ۱۹۸۹ که وهک حهمله ی ته سفیه وه ها بوو، به تاییهت ههندیك کادری ئالای شوپش وازیان هی نابوو و چوو بوونه وه شار و شوپشیش هه مووی له ئیران بوو، که چی لی ره و له وی

دهیانکوشتن و بهدویانهوه بوون! لهو زهمه نه دا حکومه تی به عس زور به هیژ
 بوو، وهک ئه وهی به بهر چاوی ئیستخباراتی عیراقییه وه ئه م تیرورانیهی
 ناوشار پروو بدات یان ئه وان بویان بکه ن، به و شیوه یه دههاته بهر چاو.
 ئه و جووله یه ی له پیش سالی (۱۹۸۶) هوه گهر ئاسان بووبیت، ئه و دوا ی ئه و
 میژووه و به تاییهت له سالی ۱۹۸۸ به دواوه ئاسان نه بوو. من لیږه دا خوم
 ده پاریزم له ناوهینان و برینی کون هه لئاده مه وه، به لام بو تیگه یشتن له م
 قوناغه و بهرچاوپروونی هه موو لایهک وهک چون عه ره ب ده لیت «شاهد
 علی العصر»، سه رنجه کانی خوم لیږه دا پروو ده که مه وه. ئیستا که بیر
 ده که مه وه، ئه و پرسیاره ده که م: ئایا نه وشيروان مسته فا نه یه ده زانی گهر به م
 جوړه توندوتیژییه؛ جیاوازییه فیکرییه کان له ناو کومه له دا یه کلا بکاته وه،
 کاریگه ری ده بیت له سه ر کوی ریکخراوه که وهک ریکخراویکی چه پ که
 جگه له ئه رکی سیاسی، خه باتی چه کداری له دژی شو قینزمی به عسی
 له ئه ستودایه؟ به تاییهت هه مووان باش ده زانین یه کیتی خوی هیچ نه بوو
 به بی کومه له، جگه له قاوغیکی به تال، چونکه سه رتیپه کان، کادیږه کانی،
 ریکخراوی شاری و کوی یه کیتی له سه ددا نه وه؛ کومه له بوو. کومه له
 بو یه که م جار خه باتی پارتیزانی گواسته وه ده شتی ته خت، که ئه مه له
 میژووی پارتیزانیدا ده گمه نه، چونکه پارتیزانی یان له ناو دارستاندا ده کریت
 که چه و دنیا یه ک شوینی جووله و خو حه شار دانی تیدایه یان له شاخ،
 به لام تیپی بیست و یه کی که رکوک و پیشمه رگه ی ده شتی هه ولیږ له
 ئه زموونیکي بیوینه دا بوون، شه ری «حه مه ک» له پرووی سه ربازییه وه
 یه کی که له شه ره نابه رامبه ره کان که شه هید «مامه پیشه» و هاوړیکانی به
 چه ند پیشمه رگه یه که وه ته وقیک ده شکینن، له حساباتی عه سه که ری هه موو
 دنیا دا کاریکی ئه سته مه. به گشتی وهک نه وشيروان مسته فا خوی گوتی:
 ئیمه به هیژترین ریکخراوی مارکسی-لینین له پوژه لاتی ناوه پاستدا که
 خاوه نی ئه و ژماره و چالاکیه بیوینانه بین له هه موو پروویه که وه. نابیت
 ئه وه له بیر بکه ین که «جه به هی شه عی فه له ستینی نیف حه واتمه» (نایف

حهواتمه سكرتيرى گشتى به رهى ديموكراتى رزگارخوазى فهلهستينه) و بالى چهپى مونه زهمه تهريرى فهلهستينى ئەزموونى خويان هه بوو، بهلام ئەمانه ميلشياتى ناو لوبنان و شارهكان بوون، ئەزموونىك نه بوون له خهباتى پارتيزانى. ليرهوه لهو برهوايهدا نيم نهوشيروان مستهفا ئەمين كه سكرتيرى كۆمهلهى رهنجدهرانى كوردستان بوو، كاريگهريى نيگهتيفى ئەو كوشتنانهى نه زانيببت كه دهيكردن له دژى كادر و پيشمه رگهكان له شاخ و خهتى شهيد ئارام له كۆمهلهدا، لهو برهوايهدا نيم نهيزانيببت كه ئەم كارانه ريكخراوهكه داده پزيببت و هيزى پيشمه رگهى كۆمهلهش لاواز دهكات. نهوشيروان مهستهفا مرؤقيك نيبه دووريب شتهكان ههلبسهنگيببت و چارهسهرى گشتيبان بۆ نه دۆزيبتهوه.

تاوانهكانى نيو كۆمهله له ژيانى خهباتى سياسيبى نهوشيروان مستهفادا
سالى ١٩٧٠ ته مهنى من تهنها نو سالان بوو، ژمارهى گه ركهكانى سليمانى كه متر بوون له ئيبسته و بهر دهركى سهرا سهنتهري نيو شار بوو، له بهر دهركى سهرادا بنكهيهكى سهرهكى گشتيبى پوليسى شارى سليمانى هه بوو، فلكهيهك نهخشهيهكى به دابه شبوونى چوار شهقامدا، وهك تابلويهكى جوان شهقامى كاوه و شهقامى مهولهوى و سينهما سيروان و سابوونكه رانى ليك جوودا دهكردهوه، دهنگوى لهسييدارهدانى كهسيك به تومهتى تهقاندنهوى نارنجوكيك لهنيو قوتابخانهى كچاندا دهريبت، تهواوى گه ركهكانى شار يهكترىان لهو ههواله ئاگادار دهكردهوه، مالى ئيمه ئەودهم له گه ركهكى چوارباخ و دواتر له جوولهكان بووين.

تا درهنگانيك زوربهى زورى هاوالاتيبان شهويان لى رۆژ نهدهبووهوه و يهكترىان ئاگادار دهكردهوه بهوهى رژيم ههوالى لهسييدارهدانى تيكدهريك و تاوانباريكى كورد له بهر دهركى سهرادا دهيات. لهگهلهعليى پورم برپارمان دا ئەو ئيوارهيه بۆ چاوپيکهوتنى ئەو لهسييدارهدانه برۆين لهگهلهدايكم و

خوشکه‌کانمدا که فرمیسک سهر گونایانی تهر ده‌کرد. رژیمی به‌عس ته‌واوی کولانه‌کانی به هیزه‌کانی خوی ته‌نیبوو، هه‌مووان له‌گه‌ل هاوالاتیانیکی زوردا به‌ره‌و به‌ر ده‌رکی سهره‌را به‌ری کهورتین. کاتیک له‌گه‌ل نه‌و هه‌شامه‌ته‌دا که‌سیک به‌خامیکی سپیی رووخسار داپوشراو و له‌سیداره‌دراوم بینی و ئیسته‌ش له‌یادمه‌ کاترمیری سیی سهرله‌به‌یانی بوو، بو ترساندن زیاتری هاوالاتیان خامه‌سپیه‌که‌یان له‌سهری کرده‌وه و زمانی دریژ ده‌رپه‌ریبوو، منیش ته‌مه‌ن نو سالان ده‌بووم، نه‌و دیمه‌نهم زور بو هه‌ستیار و توقینه‌ر بوو.

له‌سیداره‌دراوه‌که کی بوو؟

له‌کتییی ژیان و نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا^۱دا هاتوو: جه‌مالی نه‌حه‌ی خورشه، برای هونه‌رمه‌ند جه‌لال کوچه‌ر، به‌فه‌رمانی نه‌وشیروان مسته‌فا له‌ئاداری سالی ۱۹۷۰دا نارنجوکیک فری ده‌داته‌ناو ئاهه‌نگی کچانی دواناوه‌ندی سلیمانییه‌وه و پینجیان لی بریندار ده‌کات. ناوبراو له‌سه‌نته‌ری سلیمانیدا له‌سیداره‌درا و نه‌وشیروانیش له‌به‌غداد وه‌ک به‌رزه‌کی بانان له‌سهرده‌می نازم گه‌زازی به‌ریوه‌به‌ری ئاسایشی گشتیه‌وه به‌ره‌و «قاهیره» و دواتر «نه‌مسا» بوی ده‌رچوو.

نه‌م رووداوه‌ده‌بیته‌سهره‌تای ته‌مه‌نی پر له‌توندوتیژی کوشتن و برینی ژهنه‌رالیکی زالم، که‌پتر هه‌ز ده‌کات «اهل‌السیف» بیته، له‌وه‌ی پیی بلین «اهل‌القلم». هه‌روه‌ها پشکو نه‌جمه‌دین له‌به‌شیکی دیکه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا^۲دا ده‌لیت:

۱. ژیان و نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌رۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، سال (...)، ل ۱۷.

۲. ژیان و نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌رۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، سال (...)، ل ۱۷.

له ئەنجامی وه لآمدانه وهی نهوشیروان مسته فادا ده لیت: یه که م که سیک له سه نه کوشتنی دیلیکی ق. م (قیاده موه قه ته) لیپرسینه وهی له گه ل کردم، خودی نهوشیروان مسته فا بوو. من که نه و کاره م نه کردبوو، نه و پی و بوو ترسنۆکم! یه که م جار که دیل کوشتم له نزیکه وه له ناو ریزه کانی یه کیتیدا بینی، پاییزی سالی ۱۹۸۱ بوو. له ماوهی که متر له دوو پوژاندا، ۴۵ چه کداری «جود» کوژران و ژماره یه کیان لی به دیل گیرا. چه کداریکی هیزی گهرمیانی یه کیتی که برایه کی له و شه رهدا کوژرابوو، به بهر چاوی هه موو لایه که وه گوچکه ی دوو دیلی گرت و له په نا دیواریکدا گولله بارانی کردن.

تاوانه کان هینه زورن، به بیره یانه وه یان زور جار ره شبینم ده کات. ئیمه هه موو کات پارتی به عه شیره تگه ری و حیزبیکه بنه مالهی پیتاسه ده که یان، خودی عه شره ته کانیشیان ده لین: هه ر عه شره تیک و هه زار پیاومان هه یه، به هه ندیک له حیزبه کانی تریشه وه، به لام جی داخ و غه میکی زوره ریکخراویکی مارکسی-لینینستی و حیزبیکه مؤدرین بو نه و سه رده مه، نه و هه موو شه ر و کوشتار و تیرورکردنه ی تیا نه نجام درابیت.

زور جاریش له هه ناوی کوومه له دا، توله له بری که سیک، که سیکی تری به بی دادگاییکردن و بی به لگه له سه ر ده کوژرایه وه. نهوشیروان مسته فا له م پرۆسه خویناوییه دا ته نها دیله کان ناکوژیت، دیله کان گیراون، به لام نه و دهستی ده چیته خوینی خه لکانیکیشه وه که پوژنی له پوژان هانای بو بردوون یان ته نانه ت ژیا نی نهوشیروانیشیان رزگار کردوه له چنگیان. خه لیفه که فه رمانده ی دهسته یه کی حسک بوو نه و (واته نهوشیروان مسته فا) ی له مردن رزگار کرد، که چی که که ریمی برای خه لیفه، عومه ری ره شه جووته ی کوشت و بو لای رژی هه لات، به فه رمانی نهوشیروان مسته فا، خه لیفه یان له بری که ریم کوشت.

له ناوچه ی قه ره داغ پيشمه رگه یه ک به ناوی ریبوار له نیو ده قه ری که رته کانی گهرمیان، ده که ویته داوی خو شه ویستی ئافره تیکه وه و له ترسی خیل و عه شیره تگه ری، هه ر دوو کیان روو له پوژه لاتی کوردستان ده که ن

و به نیازی هاوسه رگیری پیکه وه بریار ددهن نه گه رینه وه. پاشان بنه ماله ی هه ردووکیان بو ئه وهی وهک شه ر و پیکدانی هه ندیک له عه شیره ته کانی تر دوو چاری یه کتر کوشتن نه بن، چونکه له نیو کومه لگه ی رۆژه لاتدا بو ئه و مه به سته کولتووریکی جیاواز و دابونه ریتیکی قورس و گران هه یه، حیزبه کانی کوردستانیش به ئیسته شیانه وه، هه میشه چاوپۆشی له زۆر تاوان ده کهن له ژیر رکیفی خیل و عه شیره تدا. به نامه ی فه رمی له لایه ن هه ندیک به رپرسانه وه، به مه به سته پیکهینانی هاوسه رگیری ریبوار و دلخوازه که ی، به لاین و متمانه یان پی ددهن هاوکاریان بکه ن و ژیانان بپاریزن، زۆر به داخه وه کاتیک ریبواری پیشمه رگه و دلخوازه که ی له سه ر به لاین پیدانان ده گه رینه وه نیو سنووری هیزی پیشمه رگه، هه ردووکیان گولله باران ده کرین، به لام هه قال کویتانی راستی تاوانه که له کتیبی «ئه و رۆژانه ی نیشتمان هی هه مووان بوو» وهک خوی باس ناکات و به شیوه ی رۆمانیک یاده وه ریبه کانی بو نه وهی دوارپۆژ نووسیوه ته وه. گیرانه وهی میژوو پیوستی به وشه ی رهنگا ورهنگ و بریقه دار نییه، ده توانریت زۆریش به ساده ی بنووسریته وه، به لام به مه رجیک راستگویانه باس له میژوو هه که بکریت، چونکه خودی هه قال کویتانی ته نانه ت ئه و میژوو هه گرنه گ و پر تاوانه ی شه هید «وریا» ته نها به دوو دیر کوتایی پی ده هینیت^۱.

۱. ئه و رۆژانه ی نیشتمان هی هه مووان بوو، هه قال کویتانی، چاپی یه که م، چاپخانه ی کارۆ، سلیمانی، ۲۰۱۷، ل ۲۴۹.

شەھید وریا کی بوو؟

کوشتنی «وریا» به تهور، تاوان و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی سه‌رده‌می رۆژانی سه‌ختی پيشمه‌رگایه‌تین و کاره‌ساتیکی جه‌رگبەر و ناخۆشی نیو شۆرش و خه‌باتن، به‌داخه‌وه که‌سانیک شه‌رمانه یاخود بو له‌ده‌ستنه‌دانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان، ئەنگوست ناخه‌نه سه‌ر راستیه‌کان و ئەوه‌ش ده‌بیته به‌جۆریک له‌بازرگانیکردن و بزواندنی هه‌ندیک ئەقلی بچووک و ئارامگیری بۆیان، بازرگانیی بی ده‌ستمايه‌ش هه‌ر مایه‌پوچ ده‌بیته. ره‌زاقی وه‌ستا وه‌هاب ناسراو به «وریا ره‌ش»، له‌سالی ۱۹۵۶دا له‌شاری سلیمانی له‌دایک بووه. له‌سالی ۱۹۷۸دا سه‌ر به‌ریک‌خسته‌ته‌نه‌ینییه‌کانی کۆمه‌له‌ی ره‌نجده‌رانی کوردستان بووه، تیکۆشه‌ریکی خۆنه‌ویست و ئیجگار بلیمه‌ت و چاونه‌ترس بووه، نه‌ینی پاراستن له‌لای وریا زۆر گرنگ بووه و ببووه هۆکاری ئەوه‌ی هه‌میشه له‌کار و چالاکییه‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو. شه‌ری نه‌گریسی کورد کوشتن و مه‌رامی گلاوی هه‌ندیک له‌سه‌رکرده و فه‌رمانده‌کانی نیو حیزبه‌کان و شۆرش، بووه هۆی ئەوه‌ی ده‌ستیان سوور بیته به‌خوینی یه‌کتر.

به‌لام هیچ کام و هیچ کاتیکیش هه‌ندیک له‌وه‌سه‌رکرده‌نه به‌ده‌ستی خۆیان هیچ چالاکییه‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندیی شۆرش ئەنجام نه‌داوه، جگه له‌مه‌لا به‌ختیار له‌تۆله‌ی شه‌هید خاله شه‌هاب و هاوه‌له‌کانی که له‌سیداره‌ده‌درین، پارێزگاری به‌عسی شاری سلیمانی له‌شه‌قامی مه‌وله‌وی له‌شاری سلیمانیدا، له‌گه‌ل دوو تیکۆشه‌ری دیریندا به‌سزای گه‌ل و شۆرش ده‌گه‌یه‌نن، ده‌نا زیاترینیان به‌خه‌لکی دلسۆز و هیزی پيشمه‌رگه کاره‌کانیان پێ راپه‌راندوون. یه‌کیک له‌وه‌ پيشمه‌رگانه‌ی له‌شاری سلیمانیدا کاری «ئیختیالات» و له‌نه‌یارانی یه‌کتریان پێ به‌کوشته‌ده‌دان، ئەویش ره‌زاقی وه‌ستا وه‌هاب ناسراو به «وریا ره‌ش»ه. ئەو کادر و به‌رپرسانه‌ی به‌ده‌ستی وریا و به‌فه‌رمانی ناوه‌ندی کۆمه‌له‌ کۆژران، بریتی بوون له‌م ناوانه: (نووری حه‌مه‌عه‌لی -

پارتی، عەبدولی سۆران - پارتی، سدیق ئەفەندی - پارتی، فەتاحە قەلەو - ئەندازیار، حاکم عومەر - بەعسی بوو، سەلاحی سەموون - فەرمانبەر و «رەفیق حیزبی»ی پارتیی بەعس و بەرپۆه بەری کارگەیی جگەرەیی سلیمانی بوو، عەلە خرە - پارتی، شیخ وەزیر نەکوژرا، بەلام بریندار بوو، مچەیی بابە گەرە و چەندین چالاکیی تری نیو شار) بە دەستی «وریا» ئەنجام درا.

لەگەڵ ئەوەشدا «گۆرانە رەش» و «ئازاد چاوشین» بە هەمان شیوە «ئیختیالاتیان» دەکرد، تەنانەت ئازاد چاوشین هیندە کادر و تیکۆشەرێکی بیهاوتای قارەمان بوو، ئەگەرچی خەلکی سلیمانی بوو و شارەزای بنکە و بارەگا و مۆلگای بەعس نەبوو لەنیو شاری هەولێردا و شارەزای کووچە و کۆلانەکانی شاری هەولێر نەبوو، بەلام ئازایەتی و قارەمانیتیی ئازاد چاوشین دەگەریتەووە بۆ دلسۆزی و لەخۆبردوویی، دەنا تاوانبارییکی بەعس لەنیو شاری هەولێردا بە سزای گەل و شوپرش بگەیهنیت هەر وا ئاسان نییە، بەتایبەت خەلکی ئەو شارە و لەدایکبویی ئەو شارە نەبیت. بە هاوکاریی ریکخستە دیرینە نەینییەکان کارەگەیی ئەنجام دابوو، ئەو قارەمانیتییە تەنها لە ئازاد چاوشین دەوێشایەووە، بەتایبەت کاری لەو جۆرە زۆر ترسناکە. پاش دەنگدانەووەیەکی زۆر و ترسی حیزبەکان، بەتایبەت ئەو حیزبانەیی ئەندامەکانی دەکوژران، بەیانی فەرمییان بلاو دەکردهووە و یەکییتییان بەو مەبەستە تاوانبار دەکرد و حیزبی بەعسیش بۆ تیکدانی زیاتری بارودۆخەکە، پاگەندەیی خۆی دەکرد و یەکیتییش تاوانی تیرۆرکردنەکانی خستە ئەستۆی حیزبی بەعس و بەم جۆرەش رەزاقی وەستا وەهاب ناسراو بە «وریا رەش» نارازی دەبیت و شەرم لە وەلامدانەووەی بەرپرسی ناوەندی کۆمەڵە دەکات کە بە نامەیی فەرمی داوای کوشتن و لەسیدارەدانی ئەو کەسانەیی لی کردوون، دواتر کاراکتەری چالاکییەکان بە بەعسی ناو ببریت.

ورىمان كوشت و گەر زىندووش بىتتەو، سەد جارى تر دەيكوزىنەو...

پشكۆ نەجمەدىن لە وەلامى كىتەبەكەى «نەوشىروان مستەفا ئەمىن» دا
(پەنجەكان يەكتى دەشكىن) كىتەبىكى بلاو كر دوو تەو، لەوى دەقاودەق
قسەيەكى مەلا بەختىارى هىناو تەو:

باس لە كۆنفرانسى سىي كۆمەلە و بىنىنى شەهيد وريا دەكات و دەلەت:
وروژاندى ئىعدامكردى ورياي وەهاب، بە فەرمانى سكرتيرى كۆمەلە
و بەنەينى جىبەجىكردى بە دەستى جەبار فەرمان؛ فەزاي كۆبوونەوكان
زىاتر لىل دەكات و دواتر دەلەت: من وريام چەند رۆژىك پيش بزركردەكەى
لە گوندى «حاجى مامەندە» دىت و بۆ يەكەم جار ناسىم. وريا باسى ئەوئە
بۆ كردم كە لە ناوئەندى كۆمەلەو داوا كراو و بەو مەبەستەش لە شارەو
هاتوو. ئەو گوتى: ناوئەم بچم! داواي هەندەك نامەى ناوئەندى كۆمەلەم لى
دەكەن كە پيشتر بۆيان ناردووم. ئەو نامانە بۆ من گرنگ و پەيوەندىيان بە
چارەنووسمەو هەيە! ئاخىر خۆ من خەلكم بۆ باوكم نەكوشتوو، من خەلكم
بۆ كۆمەلە و شورش كوشتوو و تەنھا بەلگەيەكىشم؛ نامەكان!

وريا لەنيوان دوو بەرداشى ترس و ئازارى ويژداندا لە مەنگەنە درابوو،
ترس لەوئەى كە سكرتيرى كۆمەلە داواي ئەو نامانەى لى دەكردەو كە
فەرمانى تيرۆركردنەكانى تيدا بوو، نەبا دەست لايەنە نەيارەكانى بكەون.
ئەو كارانەى كردوونى، دەچنە خانەى تيرۆرى شەخسى و تايبەتییەو و
هيچ بەلگەيەكى سەلمىنەر بۆ داكۆكىكردىن لە خۆى؛ بەدەستەو نامىنىت و
لەناوبردى ئاسانتەر دەبىت، ئازارىكى سەختى ويژدان لەهەمبەر تيرۆركردنى
كۆمەلەك كەسدا كە حىزبەكەى حاشاي لە تيرۆركردنەكانىيان دەكرد، ئەو

۱. ئەزمون و ياد ئالای شورش و حىكايەتەكانى زىندان، بەرگى يەكەم ۱۹۷۸-۱۹۸۳،

بەرگى دووهم ۱۹۸۳-۱۹۸۹، پشكۆ نەجمەدىن، چاپخانه (...)، ۲۰۰۷، ل ۲۰۰.

دهیویست که لله رهقی له ئاست سکر تییری کۆمه له دا بکات، به لام به له دهستدانی گیانی و پارچه پارچه کردنی لاشه ی ته واو بوو.

له لاپه رهکانی پیشوودا ئاماژه م پی دا نهوشیروان مستهفا له سه ر بیروپای جیاواز، هه ولی تیرۆرکردنی فوئادی مه جید میسری داوه، که به به لگه وه باس له جوړی تیرۆرکردنه که ی بکه م. من وهک ئه ندامی دهسته ی دامه زرینه ری ریکخراوی مندالانی ئه لمانیا و ئه ندامی دهسته ی دامه زرینه ری بازنه ی ئه لمانیای پلاتفوړمی دابران، له ریکه وتی ۲۰۱۷/۷/۵ دا له شاری کیولن (stadt köln) له ئه لمانیادا سه رقالی ئه نجامدانی کوړیک بووین به ناوی جیاوازییه بنه ره تییهکانی نیوان میتۆدی ئایینی و میتۆدی زانستی، له گه ل ئه ندامانی بازنه ی ئه لمانیای پلاتفوړمی دابران و فوئادی مه جید میسری دوو روژ پیکه وه سه رقالی به ریوه بردنی کوړه که بووین بو فوئادی مه جید میسری، له ئیواره خوانیکدا باسمان له رابردووی شوپش و به ناهه ق شه هیدکردنی وریامان کرد و چۆنیه تی هه ولی تیرۆرکردنی فوئادی مه جید میسری به فه رمانی نهوشیروان مستهفا له لایه ن «وریاهش»، فوئادی مه جید میسری نه هیی له وه کرد که «وریاهش» خیانه تی کردبیت و هیچ نه یییه کی درکاندبیت، ته نانه ت باسی میژووی هاوپییه تی و دوستایه تی و دلسۆزی و قاره مانیتی شه هید وریای به شیوازییک بو گیارینه وه گه ر پرسیاری زیاترم ئاراسته بکردایه، پیم وا بوو جگه له فرمیسک به چاوه کانیدا؛ هیچ وه لامیکی تری بو نه ده درایه وه! پاشان به دوو رودریژی باسی خه باتی شاخ و کیشه و ململانیکانی نیو کونفرانس و ریگرتن له ئازادی و بیروپای جیاوازی ده کرد، یاخود نهوشیروان مستهفا ئه مین له ته واوی قه ناعه ته وه هه ولی تیرۆرکردنی دابیت، هیچ له و راستییانه ناگۆرن که ئه مه ئه وه ده گه یه نیت که بو نهوشیروان مستهفا، ئه ندام و کادرانی کۆمه له هیچ گرنگیان نه بووه و لای ئه و خه تی ئارام و چه پ، شایه نی ئه وه نین گفتوگۆی سیاسیانه بکه ن، به لکوو کوشتن و تیرۆر و توّقاندن و سووککردن؛ تاکه ریگه ی چاره سه ر بووه. به دیویکی تر دا، سوور دهیزانی به مه ریکخراوه که که رت ده بیت،

به تاييهت ريکخراوی شار ورده ورده ئەندامه کانين وازيان دههينا و سه دان پيشمه رگه ته سلیمی رژيم ده بوونه وه و وره ی پيشمه رگه دواي مفاوه زات راسته له نه به ردييه کاني شهري قهيوان ماوهت و دوايي داستاني رزگاري و پيشتريش داستاني دابان رهنگي دابووه، به لام وهک مارکس ده لیت له شهري به رگریدا کاتيک به ره ی سياسي فشه ل ده بيت، به ره سه ربازييه که ورده ورده کز و لاواز ده بيت. ليروه وه له و بر وايه دام نه وشيروان مسته فا به کوشتنی چهنده ها قاره مانی وهک: وريا رهش، جوامير، سالاری حاجی دهرويش و ته نانهت وهک ده لين هيمنه رهش و ته ره کردن و ئيهانه کردنی چهنده ها که سی وهک عومه ر عه رب و غه ريب کونجريني و ئيهانه کردنی مامه ريشه و تورانی له کومه له و زوری تر، که شيکی له تيرور کردنی که سیتی و جه سته یی پیک هينا و ئامانجی لاواز بوونی ريکخراویکی چه پی وهک کومه له بوو.

گولله باران کردنی بن به لگه و شهید کردنی سالاری حاجی دهرويش

بو من زور ئاسان نيه به ساده یی له ژياننامه ی تیکوشه ری فه رمانده و کادریکی دیرینی وهک سالاری حاجی دهرويش بدویم، ئەوهنده زانیاریم هه یه له سه ر ئەستوپاکی و په یوه نديکردنی به ريکخستن و کاری سياسي و بوونی به پيشمه رگه له سالی ۱۹۷۸دا و خوی به بچووکتري ن پاسه وانی ميللهت ده زانیت و به شانازيکردنه وه وهک هاوالاتيه کی کوردپه روه ری چوارتای سه ر به شارباژير و له خانه واده و بنه ماله یه کی ئەو ده قه ردها وهک شوپرشگيریکی سه ره تا کانی خه باتگيرانی شاخ، پووبه پرووی نادادپه روه ری و ناعه داله تی له لایه ن رژیمی به عسه وه به رامبه ر به هاوالاتیانی کورد ده کریت، سالاری حاجی دهرويش ده سته رداري ژيانی خوی و خانه واده که ی ده بيت و ده بيت به پيشمه رگه ی کومه له ی ره نجه رانی کوردستان.

سالاری حاجی دەرۆیش، مرۆفیک له جوانی و میهره‌بانی و کورتترین مه‌ودای خه‌باتی پێشمه‌رگایه‌تی له شاخ، له‌لایه‌ن شوڤشه‌وه پله‌ی فه‌رمانده‌یی وه‌ک کادریکی زیره‌ک و به‌توانا پێ ده‌به‌خشریت. ئەگه‌رچی له‌و زه‌مه‌نه‌دا بیه‌برکردنی بۆچوونه جیاوازه‌کان سه‌باره‌ت به‌ دامه‌زرینه‌ری ئالای شوڤش کران و سالاری حاجی دەرۆیش وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌ک جگه‌ له‌ دلسۆزی بۆ هاوسه‌نگه‌رانی، هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی تر نه‌بوو بۆ گولله‌بارانکردنی. سالاری حاجی دەرۆیش یه‌کیک بووه له‌ فه‌رمانده سه‌ربازیه‌کان و له‌ هه‌مان کاتدا کادریکی هۆشیارى سیاسییى بووه، له‌ دوور و نزیکه‌وه لایه‌نگری ئالای شوڤش و مه‌لا به‌ختیار نه‌بووه، ته‌نها هه‌له‌یه‌ک که کردبووی و غه‌زه‌بی نه‌وشیروانی به‌ سه‌ردا باریبوو ئەوه بوو که کتیییکی بۆ مه‌لا به‌ختیار به‌ ده‌ستی دوو پێشمه‌رگه‌دا که ناویان ئەنوه‌ر و به‌هادین بوو، بۆ مه‌لا به‌ختیار ناردبوو تاكوو له‌ زینداندا کاتی پێ بباته سه‌ر. وه‌ستا له‌تیف له‌ لایه‌نگرانی نه‌وشیروان بوو، سه‌ره‌په‌رشتی ئەو زیندانه‌ی ده‌کرد که مه‌لا به‌ختیاری تیا‌دا بوو، هه‌واله‌که به‌ نه‌وشیروان ده‌گه‌یه‌نیته‌وه و ده‌سته‌به‌جی سالاری حاجی دەرۆیش ده‌سته‌به‌سه‌ر ده‌کریت و دوو پێشمه‌رگه‌که‌ش ده‌خرینه‌ زیندانه‌وه. کاتیک ئەنوه‌ر و به‌هادین به‌ره‌لا کران، چه‌کیان نه‌دانه‌وه و به‌پرسواکراوی ده‌سوورانه‌وه، بۆیه ناچار بوون بگه‌رینه‌وه و خۆیان ته‌سلیم بکه‌نه‌وه و خۆیان بده‌نه به‌ر چاره‌نووسی نادیار. کادر و تیکۆشه‌ری دێرینی فه‌رمانده به‌بی هه‌یچ دادگاییه‌ک و هه‌یچ به‌لگه‌یه‌ک و شایه‌تی زیندوو و هه‌یچ نووسراویک، مخابن سالاری حاجی دەرۆیش گولله‌باران ده‌کریت و شه‌هید ده‌کریت.

١٠ ژيان و نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌ رۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی کتییخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلێمانی، سال (...)، ل ٢٩١.

فیشهکی گردار ئاراستهی سهر دلی جوامیری سهرتیپ دهکریت

شهید جوامیر، سهرتیپی ۲۳ی سورداش بوو. به قارهمانیتی و دلسۆزی خوی له سهرهتای پیشمه رگه بوونیه وه فرماندهی مهفرهزه و جیگری فرماندهی کهرت و دواترین پلهی شهرهفی ئەندامیتی که پیی سپیردرا، سهرتیپی ۲۳ی سورداش بوو. له گهڵ ئەوهشدا که خوی پیشمه رگه بوو، خاوهنی دوو برای شهید بوو. مروڤیک بوو له ئاستی هه موو که سیکا بچووکیی خوی ده نواند و به رامبه ره که ی له خوی به گهره تر ده زانی.

به لام له و جوړه سهرکرده و فرماندانه هه میشه نه یارانیا ن له نیو شوړشدا بو دروست ده بوو، چونکه کهسانی وهک جوامیری سهرتیپی خاوهن خهباتی بیوچانی پاک و بیگهره، شهرمیان له خو جودا کردنه وه ده کرد له گهڵ پیشمه رگه دا. جوامیری سهرتیپ له سهر دلسۆزی و بوچوونی جیاواز، له فرماندهیی و کار و چالاکییهکانیدا سرپان کرد بوو. ئەگه رچی جوامیر فرماندهی من نه بوو، به لکوو له و زه مه نه دا سیستمی عورفی له بریی سیستم و په یوه ندیی ناوخوی ریکخراوی پرۆلیتاریی کومه له ی رهنجده رانه که ی له مه ر ئیمه بوو، ده بوو هه ر چی بچووکترین هه له ی لی بوه شیته وه، به فیشهکی گردار سنگی بسووتینریت و له ناو ببریت. بو میژوو دهیگیرمه وه، له گوندی گاپیلونی به ری دۆلی که پریکی به نایلون دروست کرابوو، پینان دهوت چایخانه که ی گاپیلون، جوامیری سهرتیپ سهری سفر کرد بوو، کلیته یه کی سه وزی له سهر ده کرد و ته نها ده مانچه یه کی میکاروفی به دوو یه ده که وه له نیو قه دیدا به ستبوو، به ریکه وت شه هید «به هه کویر» له سنووری شارباژیره وه هاتبووه به ری سنووری ئیمه و چاوم پی که وت، وتی زور ماندووم و با بچین بو که بابخانه که ی «پیر ئەلیاس». چه میک بوو له نیوان ریگای سهره کیی کاریزه ی کون و به رۆژه لاتدا گوندی بالخ و خوار گوندی گاپیلون بوو، دوا ی پشوودان و هه ندیک گالته وگه پ که به هه کویر ده یکرد، نه من و نه جوامیری سهرتیپ هه زمان پی نه ده کرد.

دواى پشووډان، بههه کویر وتی: بهزهحمهت قاپی عهرهقی رهشیان بو هیناوم، بچین بیخوینهوه. هر چهنده خوارډنهوه (کحول) قهدهغه بوو لهنیو هیزی پیشمه رگه دا، بهلام ههنډیک جار له کاتی پشوودا و له شوینی تایبهتدا ئارامیهک به جهستهی ماندووبوو ددرا. له راستیدا ئهوه کاریکی ناشایسته بوو، بهلام جوامیری سهرتیب بو دلنهشکاندنې بههه کویر؛ ئامادهی خوئی دهربری و وتی: «بههادین، له ئیسته دا ههنډیک له م ماستاوجییانه راپورتیان لهسهر نووسیوم و چهک کراوم و سر کراوم بو داهاتوویهکی نادیار، نهگه دهزانیته کیشهی زیاترم بو دروست دهکهیت، ئهوا من دهپوم و خوت بو خوت سهرپشک به چی دهکهیت.» بههادین سویندی به گوری شههیدان خواردهوهی هیچ هلهیهک له کاتی مهستیدا نهکات. بو من یهکه م جارم بوو لهو جوړه دانیشتنانه دا بهشدار بم، بهتایبهت که پیشمه رگه بووم و ترسی دوژمن و ئهرکی گهلیکی زولمیکراومان له ئهستودا بوو. وهک باسم کرد جوامیری سهرتیب سر کرابوو و بههه کویریش تفهنگیکی مزهلی سیخوی به حهوت مهخزه نهوه پی بوو، وهک نهوه وا بوو کهسیک له ئیستادا خاوهنی چهنه قیلا و خانوویهکی لهسهر یهکی چهنه نهومی بیت، بهلای ئیمه ی تاک به تاکی نیو هیزی پیشمه رگه وا بوو. بههادین شووشه یهک عهرهقی له گیرفانی دهرهینا و پیشمان نه زانیوو له چایخانه که ی پیر ئهلیاس سی پیاله ی له گهل خویدا هیناوو، من زور حه په سام و پرسیارم کرد: نهوه چون بیری نهوهت هه بوو نه م پیالانه له گهل خوتدا بهینی؟ بههه کویر وتی: پرسم به خاوهن چایخانه که کرد و مؤله تی پی دام بیهینم. پاش کاتر میریک جوامیری سهرتیب باسی له جوړی خهباتی هاوړیکانی بو دهکردین و باسی له شوپش و جوامیری خاله شههابی دامه زینه ری کومه له و هاوړیکانی بو کردین و دواتر ههنډیک گلله یی و نارہزایی سه بارهت به خه لکی خوبه ره پیشه وه و ماستاوچی و خه لکی دوو پرووی بو کردین که بوونه ته هوئی نهوهی کیشه یان بو دروست کردوه، زوریش خه مبار بوو بهوهی ههنډیک له هاوړیکانی مامه له ی خراپ و رهفتاری ناشرینیان نواندوه. نهو دانیشتنه ی من له گهل

جوامیری سهرتیب و بهه کویردا، ئاره زوو و ئومیدهکانیان کوشتم و بیزم له پیشمه رگایه تی و بوونی هه ندیک کهس ده کرده وه. جوامیری سهرتیب فه رمانده یه کی سه ربازی قسه خووش و به ئارام بوو، له شه ری قه یوان ماوه ت که شه ری کی درێژخایه نی پتر له سی مانگ بوو، هه ر له ماوه ته وه دهستی پی کرد تا کوو گوندی قه یوان، به و جو ره ناوی شه په کان به شه ری قه یوان ماوت باس ده کریت و شه ری برزو و قووته ی هه سه ن به گ وه ک فه رمانده یه کی سه ربازی سه رکه وتوو رۆلی کاریگه ری هه بوو.

گولله بارانکردنی هه مه ی شیخ هه سه ن (هه مه بچکۆل)

هه مه ی شیخ هه سه ن کو ری کی بزوی شو ر شگیر بوو، له سه ره تای لاویتییه وه ببووه پیشمه رگه و له نیو که رته که ماندا به «هه مه بچکۆل» ناومان ده برد و دلسۆز و لاویکی قاره مان بوو. له سالی ۱۹۸۲ ببووه پیشمه رگه و به شداری زۆرتین چالاکیه کانی ناوشار و ده ستوه شاندن له بنکه و مۆلگه و سه ربازگه کانی رژی می به عسی له گه لدا کرد بووین. به تایبه ت نه وشيروان مسته فای زۆر خووش ده ویست و چه ندین جار پی ده وتم: «زۆر هه ز ده که م له نزیکه نه وشيروان مسته فاوه پیشمه رگه بم، بۆ ئه وه ی هه ر رۆژیک شه هید بم، ناوم بچیته میژوو وه وه و هه یچ کات له یاد نه کریت.»

زاهیر کونجرینی، قوربانی بیئاگای زولم لیکراو

زاهیر کونجرینی، تیکۆشه ری دیرینی فه رمانده ی مه فره زه ی که رتی یه کی شه هید سه لاهی مه هندیس، له تیپی ۴۷ ی پیره مه گروون بوو، جگه له وه ی له گه ل سه لاه چاوزه قدا خه لکی گوندی کونجرینی بوو، هه یچ شتیکی ئه وتوی به ئیمه وه نه ده به سه ته وه، جگه له پیشمه رگایه تی بوون.

تییوه گلان و گولله بارانکردنی سه لّاحی حاجی عهلی

سه لّاحی حاجی عهلی ناسراو به «سه لّاح چاوزهق»، خه لکی گوندی کونجرینی سهر به شارباژییری سلیمانی بوو، زور جاریش به سه لّاح کونجرینی ناو ده برا، به لام له نیو هیژی پیشمه رگه دا زیاتر به سه لّاح چاوزق ناو ده برا. کورته میژووی ژیانی سه لّاح بو نیو ریزه کانی هیژی پیشمه رگه، ده گه ریته وه بو سالی ۱۹۸۰. وهک هه مووان ده زانین له و سه رده مانه دا پژی می به عس سالانه به سه دان هه زار سه ربازی دروست ده کرد و هه ر که سیکیش ته مه نی ببو وایه به ۱۸ سال، ده بوو بییت به سه ربان، به لام له بری سه ربازی، خه لکی زور ده بوون به «پولیس»، سه لّاح چاوزه قیش ببوو به پولیس و دواتر له گه ل چند هاو رپییه کی خوی که پولیس بوون، به خویان و تفه نگه کانیانه وه هاتبوونه نیو ریزه کانی هیژی پیشمه رگه ی کومه له ی ره نجه رانی کوردستان. ئاشنا بوونی من له گه ل سه لّاح چاوزه قدا، زیاتر به هوکاری دلپاکی و قسه خوشی و مروقیکی ساده بوو. له خیزانیکی مامناو هندی بوو. برایه کی ناوی «محهمه د» بوو، سه رقالی هینان و بردنی که لوپهل و خوارده مه نی له نیوان مه رزه کانی عیراق و ئیران بوو و باری گوزه رانی زور باش بوو، هه ندیک جاریش هاو کاری ماددی ئیمه ی ده کرد. رۆژیک سه لّاح بانگی کردم و وتی: «وه ره بروانه ئه م برایه ی من چیی بو هیناوم؟» که پیشانی دام، ده ستی جلی شالی خورمایی به دیاری بو هینا بوو، ده ستی کرد به پیکه نین و وتی: «براکه م وا ده زانیت من له شه قامی تووی مه لیک پیاسه ی ئیواران ده که م.» سه لّاح چاوزه ق جیی بروا و متمانه ی نه وشیروان مسته فا و سکر تییری کومه له بوو، ئه و کاته ی لیژنه ی بو ده ستوه شاندن له دوژمن له شار داوا کرا و پیک هیئرا، سه ره تا به م شیوه یه بوو:

عومه ر چه سه ن (عومه ر عه ره ب): فه رمانده ی لیژنه

سه لّاح حاجی عهلی (سه لّاح چاوزه ق)

شه هاب که ریم (که ریم)

به نامه‌ی فهرمیی نه‌وشیروان مسته‌فا و ئاماده‌کاری به‌رپرسی ریک‌خستنی که‌رت؛ توفیق ناسراو به «شه‌هید هونه‌ر»، لیژنه‌که پیک هیئرا و دواتر دیمه‌وه سه‌ر کار و چالاکیی ئەم لیژنه‌یه. پیش‌وه‌خت نه‌وزاد عه‌بدو‌للا (نه‌وزادی عه‌به‌ی ته‌قی) به‌هوی کار و چالاکیی سه‌رسور‌هینه‌ره‌کانی و قارمانیتیییه‌وه، به‌فه‌رمی کرا به‌فه‌رمانده‌ی که‌رت. ئەرده‌لانی ئیسماعیل عارف، حه‌مه‌ی شیخ حه‌سه‌ن (حهمه‌ بچکۆل)، عوسمان حه‌سه‌ن (نه‌به‌ز)، کامه‌ران مه‌حموود (کامه‌رانی خوله‌ سمیل)؛ چه‌ندین چالاکیی ناوشاریان له‌ دژی رژیمی به‌عس ئەنجام ده‌دا.

یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ جوامیرییه‌کانی عومه‌ر عه‌ره‌ب، سه‌لاح چاوزه‌ق، نه‌وزادی عه‌به‌ی ته‌قی؛ له‌ شه‌قامی مامۆستایان، نزیک یانه‌ی مامۆستایان (نادی معلمین) بوو، که‌ به‌رده‌وام رژیمی به‌عس بو‌ ده‌ستگیرکردن و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خویان، له‌ کونجی کۆلانه‌کان و شه‌قامه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی سلیمانی بو‌سه‌یان داده‌نا و پینان ده‌وتن «قوه‌ی ته‌واری». عومه‌ر عه‌ره‌ب بریاریکی به‌پیی ر‌ه‌زامه‌ندی ئەندامه‌کان وه‌ک فه‌رمانده‌ ده‌رکرد، ئۆتۆمبیلیکی جۆری شو‌قی‌رلیت، ژماره‌ی پاسه‌وانه‌کان (قوه‌ی ته‌واری) دوانزه‌ که‌س ده‌بوون، پاش ئەوه‌ی ته‌قه‌ ده‌ستی پی کرد و هه‌ندیکیان لی کۆژرابوو، عومه‌ر عه‌ره‌ب په‌نجه‌یه‌کی بریندار ده‌بیته‌ و سه‌لاح چاوزه‌ق له‌پی گوئی بریندار ده‌بیته‌ و خویینیکی زۆری لی ده‌رواته‌، ر‌ه‌نگه‌ ئەم چیرۆکه‌ بیته‌ جیی پرسیارگه‌لیکی زۆر، ئاخۆ چۆن له‌و ئیختیالاته‌ خویناوی و ترسناکه‌دا ته‌نها له‌پی گوئی سه‌لاح و په‌نجه‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب بریندار بیته‌، ئەوه‌ی که‌ زۆریش ترسناک بوو خویینی گوئی سه‌لاح نه‌ده‌گیرسایه‌وه‌، چونکه‌ شوینیکی هه‌ستیار بوو. پاش ئەوه‌ی به‌وپه‌ری دله‌راوکی و ماندوووبونه‌وه‌، مالی خه‌زووری عومه‌ر عه‌ره‌ب له‌ شوینی چالاکییه‌که‌وه‌ نزیک ده‌بیته‌ و بو‌ خۆحه‌شاردانیان ده‌چنه‌ ئەوی، سه‌لاح له‌ویدا هه‌ر چۆنیک بووه‌ ئارامییه‌کی به‌ ده‌رووندا دیت و شه‌و بو‌ ده‌ربازبوون له‌ شار و بو‌ سنووری ئازادکراو، سه‌لاح چاوزه‌ق به‌ ئازاریکی زۆره‌وه‌ ئارام ده‌گریته‌. تاکوو ئەو رۆژه‌ی به‌ فه‌رمانی سکرتری

کۆمهلهی رهنجدهران نهوشیروان مستهفا که گوللهباران کرا، سه لاج چاوزهق جیی له پی گوئی کورتییه کی پیوه دیار بوو، زور جاریش له نیوان خوماندا گالته و گه پمان ده کرد و ده مانوت: سه لاج، باش بوو ئه و گولله یه بهر گویت کهوت، دهنا بهر لووتت بکه و تایه، ئیسته لووتت کورت ده بوو.

ئیواره یه کیان نامیلکه یه کی شهید ئارام ده خوینده، سه لاج هاته لام و نامیلکه که ی له دهست وهر گرتم و وتی: «هه تیو، تو خه ریکی خوینده وه ی چیت! تو خوت بینوه ده لئی قامیشیت!» راستیشی ده کرد، من هینده لاواز بووم بهر گه ی مسته کۆله یه کیشم نه ده گرت، چاوم چووبوو به قوولدا و ناوقه دم هینده باریک بوو، پشتینیکی په رۆی زورم ده به ست و کاتیکیش تاقم و تفهنگ و مه خزنه کانم له خۆم ده به ست، هینده توند ده مبه ست بۆ ئه وه ی سکم ده رپه ری و خه لکی و تییگه ن قه له وم. جاری و اه بوو به نیو گونده کانیشدا ده رۆشتم، فووم ده کرده سکمه وه و هه ناسه م له خۆم ده بری بۆ ئه وه ی قه له و دیار بم، هه ندیک جار خه ریک ده بوو سییه کانم بوه ستیت و هه ناسه م لی بیری و به زوری و رگم ده ئاوساند، که چی هه روه ک بزنه لاته و بووم و ئیسقانی که له که م ده رپه ریبوون. منیش وه لامم دایه وه و وتم: «چیت ده ویت؟» وتی: «قسه م له گه ل عومه ر عه ره بدا کردوو و پیم وتوو بیری منداله کانم ده که م، ده مه ویت برۆمه وه شه ویک به شاراوه یی له ناویاندا بم. ده مه ویت که ریم له گه ل خۆمدا به رمه وه!»

دوای ئه وه ریک که وتین به ئاگاداریی فه رمانده ی که رته که مان عومه ر عه ره ب، جگه له مه خزنه کانی خۆمان، یه کی مه خزنه نیکی هه فتا و پینجیمان پی بوو که هه فتا و پینج فیشه کی تیا بوو. شه و من و سه لاج به ری که وتین و له گوندی کانی سپیکه وه، نزیک شه قامی شه ستییه که ی سلیمانی بوو، هه میشه دوژمن له و سنووردها بۆسه ی داده نا و زوری مه ترسیدار بوو، ده بوو پیشمه رگه یه ک بپه رپایه ته وه ئه و بهر شه قامه که بۆ ئاشکرا کردنی بۆسه کان، زور جاریش هه بوو هه ر له ویدا پیشمه رگه که ده که وته نیو بۆسه که وه و شه هید ده بوو، منیش وه ک پیشتر باس م کرد له چالاکیی بهر هه وزه

وشکه که دا قاچم بریندار بوو و کورتی هینابوو و ده شه لیم، سه لاج وتی: «که ریم، تو برؤ ئه و به ره وه و ریگا تا قی بکه ره وه، گهر شتیکیش پرووی دا با تو بکوژریت، چونکه تو شه لیت!» منیش زور پیکه نیم و وتم: «بو وام پی ده لیت؟» وتی: «بیرتان دیت من له شه قامی ماموستایان گویم بریندار بوو، نازار ده چوو ده ناخی دهر و ونم و خوینم تیا نه ما، که چی دواتر گالته تان پی ده کردم و ده تانوت باش بوو له بریی له پی گویت؛ لووتت بریندار نه بوو، دنا کورتی ده هینا؟» سه لاج وتی: «به گوپی شه هیدان گهر نه چیته ئه و به ره وه و ریگا تا قی نه که یته وه، ده لیم که ریم ترساوه!» منیش ناچار شه قامی شه سستییه که م تا قی کرده وه و سه لاجیش دلی نه هات من به ته نیا بچمه ئه و به ره وه، شانبه شانی من هاته ئه و به ره وه و وتی: «گهر بکوژرین، با پیکه وه بکوژرین.» منیش به پیکه نینه وه و تم: «سه لاج گیان، گرنگ ئه وه نییه کوژراین، به لام دواتر فرهادی ئیزاعه له دهنگی گه لی کوردستاندا ده لیت: دوو پیشمه رگه ی قاره مان بو چالاکیه ک چونه شار و شه هید کران...» خو له راستیدا ده بووایه هه واله که وا بخوینرایه ته وه، چونکه که سیان به و هاتنه وه ی ئیمه یان نه ده زانی. ئه ویش وتی: «ئه وه ی که بو شی ده چین هه ر چالاکیه، به لام ده ترسم حاجی عه لی باو کم نه یه لیت چالاکیه که به نه نجام بگه یه نم!» حاجی عه لی پیاویکی بالابه رز و به ته مه ن بوو، له بهر ئه وه ی سه لاجی کوری پیشمه رگه بوو، زور ده ترسا له وه ی که به بو نه ی هاتنه وه ی سه لاج تووشی کیشه و گرفت بیت، به تایبهت له و سه رده مه دا کومه لیک چه کداری زوری رژیم له و ده فاره دا نیشته جی بوون که «عومه ره بچکول» سه ره په رشتی و وه ک مسته شار و فه رمانده ی مه فره زه ی خاسه (ئامر مه فره زه ی خاسه) رولی خراپیان هه بوو و غه دریان له خه لکی و دانیشتووانی ئه و گه ره که ده کرد. به لام سه لاج له خو شه ویستی بو خیزان و خانه واده که ی، بریاری دا به وه ی تاکوو سه ر له سه ر سنگی خیزانه خو شه ویسته که ی نه نیت و بون و هه ناسه ی خیزانه خو شه ویسته که ی نه کات، بیباک بیت له تووره بوونی حاجی عه لی باوکی و شه هیدکردنی له لایه ن عومه ره بچکولی «ئامر مه فره زه ی خاسه» ی

پژیمی به عسه وه. پرسپاری لی کردم و وتی: «تو دهلی چی، دوو شه و لی ره بمینینه وه؟» له راستیدا خوشه ویستی من بو سه لاج، ئاسویه کی بلندی بو من دهنرخاند و به تایبته سه لاج چهنده هزی دهکرد له لای بمینینه وه، خیزانه که ی دوو هینده ی سه لاج هزی دهکرد گهر بو چهند کاتژمیریکیش بیت پیکه وه شاد بن. یه که م شهوی مانه وه مان، ناخواردنیکی باشیان بو ئاماده کردین و دواتر حاجی عهلی وتی: «ته واو ناخواردن؟ دهی ههستن و برۆن مال م کاول مه که ن!» سه لاجیش وتی: «باشه بابه گیان، ههر ئیسته ده پۆین.» ماله که مان به پلانی نیوان خومان به جی هیشت و دوا ی کاتژمیریک من و سه لاج به بهرنامه گه پاینه وه ماله وه، که خیزانه که ی هاوکارمان بوو له دهرگاگردنه وه و هاتنه ژووره وه ماندا و وتی: «پرخه ی حاجی عهلی باوکت ماندوو بوونیکی زوری پیوه دیاره و خه به ریشی نابیتته وه!» من لی ره دا باسی جوامیری و قاره مانیتی و دلسوزی سه لاجی تیکۆشه ری دیرینی فهرمانده ده که م، چهنده مروقیکی به هه لویست بوو و ریژی له خانه واده که ی گرتوو و له گه ل ئه وه شدا تامه زرووی بونی هه ناسه و سه ر خسته سه ر سنگی هاوژینه که ی بووه.

عومه ر عه رب کی بوو؟

دهمه ویت لی ره دا ژیان و کاری سیاسی و ناوی راسته قینه ی «عومه ر عه رب» بو خوینه ر بخه مه روو. عومه ر هه سه ن به بنه ماله خه لکی گوندی «ولاخلو» ی سه ر به به ری دۆلی و سنووری دۆلی جافایه تین، وه ک هه ر هاو لاتییه کی شوپشگیژی ئه یلوول و کوردیکی ره سه نی راسته قینه ی دلسۆز، له سه رده می به عسدا له گه ل چه ندین خیزانی کوردیه روهری دوا ی نسکوی شوپش ره وانیه ی شاره کانی باشووری عیراق ده کرین و له گه ره کی «سوق الشیوخ» له شاری ناسریه له ژیر چاودیری به عسدا نیشته جی ده کرین. دواتر به برپاری به عس، زوربه ی زوری ئه و هاو لاتیانه ی به هو ی شوپشی ئه یلووله وه پاگو یزرا بوون بو شاره کانی باشووری عیراق، هیوا ی

گه‌رانه‌وه‌یانیان پی به‌خشین و دواتر گه‌رانه‌وه زیدی باو‌پیرانیان. کاتیک خانه‌وادهی «عومەر حه‌سه‌ن» له گه‌ره‌کی کاریزه‌وشکی سلیمانی نیشته‌جی ده‌بن، عومەر له‌نیو هاورپی و گه‌ره‌ک و قوتابخانه‌دا و دراوسیکانیدا نازناوی «عومەر عه‌ره‌ب» ی به‌سه‌ردا سه‌پینرا. عومەر له خیزانیکی مامناوه‌ندی و ناسراو بوون، پاش هه‌ره‌تی لاویتی، بو خویگه‌یاندن و به‌دیته‌نیانی ئامانجه‌کانی؛ له کریکارییه‌وه به‌ره‌ره‌کانیی گه‌روگرفته‌کانی ژیانی ده‌کرد و له کۆتاییدا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هیئا و دواتر بوو به وه‌ستای بیناسازی و دروستکردنی خانوو و... هتد. ناسینی من له‌گه‌ل عومەر عه‌ره‌بدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سالی ۱۹۸۳، کاتیک له زیندانی ئه‌بو غرییدا ئازاد بووم که بو ماوه‌ی بیست سال حوکم درابووم و له که‌رتی ۳ی ئه‌زمه‌ر، تیپی ۷ی پیره‌مه‌گروون، عه‌بدولپه‌حمان سیته‌کی فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، عومەر عه‌ره‌ب فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رته‌که‌مان بوو. به‌لام عومەر به‌پی ژیانی سیاسی، له ته‌مه‌نیکی که‌مدا له سالی ۱۹۷۸دا په‌یوه‌ندی به ریک‌خسته‌نه‌کانی کۆمه‌له‌وه کردبوو.

له سالی ۱۹۸۰دا، پاش ئه‌وه‌ی زۆرتین چالاکی سه‌ربازی له‌نیو شاردا ده‌کات و له تاqm و گرووپ و ئه‌ندامانی داموده‌زگا‌کانی رژییم ده‌کوژیته، عومەر عه‌ره‌ب ئاشکرا ده‌بیته و له شاخ ده‌بیته پیشمه‌رگه و سه‌نگه‌ر له دوژمن ده‌گریته. عومەر عه‌ره‌ب هیشتا فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه بوو له که‌رتی ۳ی ئه‌زمه‌ر، به‌لام هه‌فته‌یه‌ک له شاخ و دوو هه‌فته له شار به‌رده‌وام ده‌ستی له دوژمن ده‌وه‌شاند. وه‌ک پیشتر باسم کرد، عومەر عه‌ره‌ب به هۆی چاونه‌ترسی و قاره‌مانیته‌ی و دلسۆزی و وه‌فادارییه‌وه، به فه‌رمانی سکرته‌یری کۆمه‌له‌ی په‌نجده‌ران (نه‌وشیروان مسته‌فا) بوو به فه‌رمانده‌ی که‌رتی پینجی شه‌هید هاورپی جه‌بار، تیپی ۷ی پیره‌مه‌گروون. کاتیک پیشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌مان له دانوستانی یه‌کیته‌ی و رژییمی به‌عسدا به ناوی «به‌کری حاجی فارس» شه‌هید کرا و عومەر عه‌ره‌ب و سه‌لاح چاوزه‌ق

و بهنده له تۆلهی شههیدکردنی کاکه بهکر چووینه سهر بارهگای شههید عوسمان که له نیو هاوالاتییاندا به «تۆپیو عوسمان» ناو دهبره، هیشتا عومه ر عه ره ب به وهش دانه ده مرکایه وه و تۆلهی زیاتری شههیدکردنی به کری حاجی فارسی ده کرده وه. بۆ میژوو ده لیم: ئەو هاواریانی له لایهن عومه ره عه ره ب که فرماندهی که رته که مان بوو، له ههفته یه کدا سی چالاکیمان له ناو شاردنا ئەنجام دا، بریتی بوون له م تیکۆشه ره قاره مانانه:

سه لاج عه لی (سه لاج چاوزه ق)، نه وزادی عه بهی تهقی، ئەرده لانی ئیسماعیل عارف، کامه ران مه حموود (کامه رانی خوله سمیل)، محمه د شیخ حه سه ن ناسراو به «حه مه بچکۆل»، بهنده شه هاب که ریم (که ریمه شه ل). کاتیک دواي ئازادبوونم له زیندان، په یوه ندیم کرد به هیزی پیشمه رگه وه، له که رتی ۳؛ عه بدولر حمان سیته کی نازناوی «که ریم» ی پی به خشیم، ئەوده م وا بوو بۆ ئەوهی ناوی پیشمه رگه ئاشکرا نه بیته، ناوی راسته قینه یان ده گۆرین. دواي ئەنجامدانی چالاکی به ر حه وزه وشکه که و قاچم بریندار بوو، ئەو نازناوهم لی نرا. له نیو شاردنا ده ماینه وه و سه ره له به یانیان یان زۆر جار ئیواران ده چووینه سهر باره گاکانی رژییم، بۆ دووهم جار چووینه وه سهر باره گای شههید عوسمان (تۆپیو عوسمان). عومه ر عه ره ب هینده به داخ بوو له شههیدکردنی به کری حاجی فارس، ئاربیجی به نیو باره گاکه دا ته قانده. نه وشيروان مسته فا له بری ئەوهی ئەم ده ستوه شانده وه کوو وه ره قه یه ک به کار به نیته بۆ سنووردارکردنی ته جاوزه کانی رژییم بۆ سهر ریککه وتنی شه رپراگرتن و شههیدکردنی نامه ردانه ی پیشمه رگه، عومه ر عه ره ب بانگ ده کات و له بری ئەوهی به شیوه ی ئوسولی و له چوارچیوه یه کی یاسایی و ریزدا لیکۆلینه وهی له گه لدا بکات و لایه نه باشه کان و خراپه کانی ئەو کاره و چالاکی و هۆکاری ئەو کاره سه ره به خۆیه ی بخاته دوو تای ته رازوو وه و حساب بۆ دافعی عاتیفی مه سه له که بکات، وه کوو فرسه تیکی باش ده یقوزیته وه بۆ پیاده کردنی رهفتاره فهدی و ئاغا و کوپخا ئاسایه کانی

و سووکایه‌تییه‌کی زۆری پی ده‌کات و چه‌ندین جار خوێری و سه‌سه‌ریی ده‌کات و چه‌کی ده‌کات و له‌ فه‌رمانده‌یی که‌رت لای ده‌بات. به‌کورتی: خو‌ی و ته‌نی، ترۆی ده‌کات^۱.

دووباره «عومەر عه‌ره‌ب» نه‌جمه‌کانی به‌ شاندا کرایه‌وه

کاتی عومەر عه‌ره‌ب کارێکی سه‌ره‌به‌خۆی کردبوو، باشتەر نه‌بوو باشه‌یه‌ک له‌ «خراپه‌یه» هه‌لبه‌ینجی و به‌ دوژمنی بفرۆشیته‌وه، تاکوو بزانی که «السن و بالسن، والعین بالعین، و البادیء و اظلم» مانای چیه‌یه له‌ به‌کاره‌ینانی بنه‌مای «السن و بالسن...» دا به‌رامبه‌ر دوژمنانی وه‌همی هاوزوبانتان! ئه‌گینا به‌پیی شه‌ریعه‌تی ئیسلام (السن و بالسن، والعین بالعین، و البادیء اظلم) ئیمه‌ش په‌فتار ده‌که‌ین. ئه‌ی ئه‌و کاته‌ بۆ ئاوا به‌رامبه‌ر پڕیم په‌فتارتان نه‌کرد؟ په‌نگه‌ وه‌لامه‌که‌تان ئه‌وه‌ بیت که‌ هه‌یشتا له‌ «علم‌ الحدیث» دا نه‌گه‌یشتبوونه ئه‌و هه‌دیته‌! نه‌خیر، وه‌لامه‌که‌ ئه‌وه‌یه که‌ ته‌نها به‌رامبه‌ر به‌ هاوزبانه‌کانت سوود له‌و بنه‌مایانه‌ وه‌رده‌گریت که‌ بنه‌مای دوژمنان و زمانی ئه‌وانه‌ و ئه‌وان باشتەر تییده‌گه‌ن. پاش ئه‌وه‌ی یه‌کیته‌ی له‌ ریکه‌وتنی سالی ۱۹۸۴ دا مایه‌پوچ مایه‌وه‌ و جگه‌ له‌ لاوازی نیشاندان به‌رامبه‌ر پڕیم و دورانی سیاسی و جه‌ماوه‌ری و له‌ده‌ستدانی چه‌ندین دلسۆزی گه‌له‌که‌مان به‌ ده‌ستی نامه‌ردانه‌ی پیاوه‌کانی پڕیم بی توله‌سه‌ندنه‌وه‌یان، هه‌چی له‌و گه‌فتوگۆیانه‌ به‌ده‌ست نه‌هینا. دووباره

۱. ترۆ: وشه‌ موفه‌زه‌له‌که‌ی نه‌وشیروان مسته‌فا که‌ به‌شانازییه‌وه‌ خو‌ی له‌ «په‌نجه‌کان یه‌کتری ده‌شکین» له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۹۷ دا باسی ده‌کات و ده‌لیت: ئه‌وانه‌ی موخاله‌فه‌یان ده‌کرد، هه‌تا پله‌یان به‌رز بووایه‌، سزاکه‌یان قورستر ده‌بوو. ئه‌و کاته‌ وشه‌ی «ترۆ» بلأو بووه‌وه‌، ئه‌م وشه‌یه‌مان له‌ شیعه‌ره‌که‌ی مه‌حوی وه‌رگرتبوو که‌ ده‌لی: دنیا ترۆیه‌ مه‌وه‌سته‌ تیا برۆ! دۆزینه‌وه‌ و وه‌رگرتنی ئه‌م وشه‌یه‌، خو‌ گرتنی کیوی بیستوون نییه‌ که‌ به‌هه‌روه‌زی کردبیتتان.

۲. نه‌هینییه‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا، ئاماده‌کردنی: لیژنه‌یه‌ک له‌ رۆژنامه‌نووسان، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلأوکردنه‌وه‌ی کتیبخانه‌ی جه‌مالی عه‌لی باپیر، سلیمانی، سال (...)، ل ۳۱۷.

عومەر عەرەب نەجمەکانی بە شاندا کرایه‌وه و شەرەفی پێشمەرگایه‌تی
 پێ به‌خشرایه‌وه، ئه‌ویش دووباره وهک ئه‌وهی نه‌بای دیبێ و نه‌بۆران،
 دلسۆزانه که‌وته‌وه په‌لاماردانی پڕژیم و ده‌یان نه‌به‌ردیی تری تۆمار کرده‌وه.
 هیزێ پێشمەرگه‌ی که‌رته‌که‌مان، که‌رتی پینجی شه‌هید هاوڕێ جه‌بار، دوا‌ی
 تیکچوونی دانوستان که‌ عومەر عەرەب فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، له‌نیو
 شاردان زۆرتین چالاکیی له‌ دژی پڕژیم ئه‌نجام دا و هه‌ر له‌ ده‌ستبه‌سه‌رگرته‌ی
 دوانزه ئۆتۆمبیلی فه‌رمانگه‌ی ئاو (دائیره‌ میاه‌ جوفی)، دیلکردنی ۱۴ چه‌کداری
 پڕژیم و ئۆتۆمبیلی تایبه‌تی (قائید فرقه‌ی) ۳۴ و... هتد. عومەر عەرەب ناوبانگی
 له‌نیو ته‌واوی ئه‌ندامانی حیزبی به‌عس په‌یدا کرد و هه‌ندیک له‌ پێشمەرگه‌ و
 به‌رپرس و کادرا‌نی ئه‌وسای کۆمه‌له‌ی په‌نجده‌ران که‌وتنه‌ به‌ر به‌ره‌کانی و
 هه‌ولدان بۆ تیکشکاندنی باری که‌سایه‌تی عومەر عەرەب، تاکوو وای لێ هات
 کیشه‌کان بۆ عومەر عەرەب و هیزێ که‌رته‌که‌شمان قوولتر ده‌بوونه‌وه و عومەر
 عەرەب تا ده‌هات شیوازی خه‌باتکردنی ساردییه‌کی پێوه‌ دیار بوو. راپۆرت
 نووسین و هه‌ست بریندارکردنی عومەر عەرەب کاریگه‌ری گه‌وره‌ی کردبووه
 سه‌ر و پاش بپڕیزیکردنیکی زۆر له‌لایه‌ن نه‌وشیروان مسته‌فا و فه‌ره‌یدوون
 عه‌بدولقادر، ژیا‌نی سیا‌سی و خه‌باتی عومەر عەرەبی به‌ره‌و هه‌لدێر ده‌برد
 و کیشه‌ی زیاتر دروست ده‌بوون، تاکوو کار گه‌یشته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی عومەر
 عەرەب له‌گه‌ڵ غه‌ریب کونجریندا که‌ ئه‌ویش جیگری فه‌رمانده‌ی تیپ بوو،
 پوه‌و شار هه‌لدین و به‌داخه‌وه ئه‌وانه‌ی رۆژانیک له‌ ته‌مه‌نی می‌ردمندا‌لیدا
 خه‌باتیان ده‌کرد و به‌رپرسه‌کانیش له‌ ته‌مه‌ندا کامل بوون، نه‌یان‌توانی وهک
 پێویست رۆله‌ی ئه‌و گه‌له‌ بکه‌نه‌ نمونه‌ی خه‌باتگێر و دروستیان بکه‌ن و دواتر
 هه‌ریه‌ک له‌ جوامیری سه‌رتیپ و سه‌لاح چاوزه‌ق و حه‌مه‌ی شیخ حه‌سه‌ن و
 زاھیر کونجرینی به‌ تاوانی ئه‌وه‌ی ئاریجی بنین به‌و خیمه‌که‌ی نه‌وشیروان
 مسته‌فا، به‌بی هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی حاشاهه‌لگر و هه‌یج نووسراویک؛ گولله‌باران
 کران. زۆر جار باس له‌م میژووه‌ کراره‌، نه‌توانراوه به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینه‌ر
 له‌سه‌ر تاوان و خیا‌نه‌تکاریی ئه‌م تیکۆشه‌رانه‌ ئاشکرا بکری‌ت.

نهوشیروان مستهفا دواى چه‌ندین سال، له بیره‌وه‌رییه‌کانیدا دان به دوو شتدا ده‌نیت، یه‌که‌م: که هه‌رگیز برّواى به مارکسیزم-لینینزم نه‌بووه. نهوشیروان مستهفا له لاپه‌ره (۱۸)ی یاداشته‌کانی «له که‌ناری دانووبه‌وه بو خره‌ی ناوزه‌نگ» دا ته‌واو دان به‌وه‌دا ده‌نیت که ئه‌و پیش ئه‌وه‌ی بیته‌وه بو کوردستان، برّواى به سوّسیالزم و مؤدیله‌که‌ی نه‌بووه، که چی له دوا‌ییدا خوی ده‌بیته سکرتری گشتی کومه‌له‌ی مارکسیزم-لینینزمی کوردستان! سه‌یر بکه چ سایکوپاتیک سه‌رکردایه‌تی کومه‌له‌ی کردووه! لی‌ره‌دا قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هه‌یه که نهوشیروان مستهفا سوسماتیک کاری بو هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی پی‌گه سیاسی و ئایدۆلوژییه چه‌په‌که‌ی کومه‌له کرد و کومه‌له‌ی کرده ریک‌خراویکی لاوان، ریک‌خراویک وه‌ک جارن توانای به‌ره‌مه‌ینانی پیشمه‌رگه و کادری به‌توانای نه‌بیته. هه‌له‌کانی دیکه‌ی نهوشیروان مستهفا له قیاده‌ی کومه‌له‌دا له دوو کاره‌ساتی گه‌وره‌دا به‌رجه‌سته‌ن: هه‌له‌بجه و ئه‌نفال. با لی‌ره‌دا بزانی به چ پی‌وه‌ریک سکرتری کومه‌له ریکه ده‌دات پیشمه‌رگه پیش‌ره‌وی بکات بو هه‌له‌بجه له‌گه‌ل پاسداردا! ئه‌وه باسی برینی بانکی هه‌له‌بجه و تالان و برّو ناکه‌م که به‌بی سزا تیپه‌ر بوون. سه‌یرم لی هات نهوشیروان مستهفا له‌سه‌ر بیروباوه‌ری ناو حزب، که له چوارچیوه‌ی حزبه‌که‌ی خویدا بوو، کادره‌کانی ده‌کوشت و زیندانی ده‌کردن و سووکایه‌تی پی ده‌کردن، که چی بی‌ده‌نگ بوو به‌رامبه‌ر سزادانی ئه‌وانه‌ی تالانی گه‌وره‌یان ده‌کرد له هه‌له‌بجه‌دا! ئه‌وانه به‌شیک زوریان سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی و سیاسی کومه‌له بوون. جگه له‌وه، هه‌موومان ده‌مانزانی سه‌ددام خه‌ریکی دروستکردنی چه‌کی کیمایی بوو، پیشتر به‌هه‌له‌دا نه‌چووبم له ناوچه‌یه‌کی کوردستاندا به‌کاری هینابوو، هه‌والی چه‌کی کیمایی شتیک نه‌بوو ریک‌خسته‌نه‌کانی کومه‌له نه‌یزانن، به‌و سیفه‌ته‌ی به‌شیک له هاورپیانمان خویندکاری زانکو بوون له موسل و به‌غداد و له ریکه‌ی تیکه‌لاوییه‌وه؛ ئه‌و هه‌وال و راپورته‌نه به‌رز کرابوووه. سه‌رکردایه‌تی یه‌کیته‌ی و کومه‌له به‌تایبه‌ت، هه‌م سروشتی وه‌حشیگه‌ری بی‌وینه‌ی سه‌ددامیان ده‌زانی و هه‌م توانای به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌یان ده‌زانی. به‌لام ئه‌و حووجه‌ته‌ی ده‌گوتریت

لهو برّوايه دا نه بووين سه ددام چه کی کۆمه لکوژ به کار بهینیت، حونجه تیکی
 لاوازه، بهو سیفه تهی خه لکی هه له بجه سه ره تای دابه زینی پیشمه رگه و
 پاسدار، ده یانزانی کاره ساتی کۆمه لکوژی روو ده دات، به لام فه رمان کرابوو
 به پیشمه رگه که نه هیلن خه لک بچنه دهره وهی شار و ئەم فه رمانه له کاتی
 ئەنفالیشدا دهر کرابوو و ناشزانرا حیکمه ته که ی له کویدا بوو! من بویه ئەوه تان
 بو روون ده که مه وه که ئیمه هه مووان وه ک کادرانی کۆمه له و پیشمه رگه ی
 کۆمه له، ده مانزانی کۆی ئەم کارانه هه له ن، به لام بوچی سه رکر دایه تی ئەوه ی
 کرد و نه وشيروان مسته فا (وه ک ده لاین) فه رمانی به فه ریدوون عه بدولقادر
 کرد سه ره په رشتیی ئەم پرۆسه یه بکات؟ ئەمه پرسیاریکه به کراوه یی ماوه ته وه
 و دادگای میژوویی ده ویت. به لام من لیڤه دا وه ک ویژدانی خۆم ده یلیم که
 لیڤه وه پیشمه رگه یان فیڤی تالانی کرد و ئەوه ی دوو رۆژ سیاسه ت بکات،
 باش ده زانیت ریگه دان به هه لسوکه تی نه شیواو وه ک تالانی و کوشتنی دیل
 و ئەشکه نجه دان، هیڤی سه ربازی خاوه ن بیروباوه ر ده گۆریت بو جه رده و
 پیاوکوژ و میلیشیا... به لام بوچی ئەم کاره تیپه ر بوو؟ کی گلوپی سه وزی بو
 هه لکردبوون؟ بو ترسیان له لیڤیچینه وه نه بوو؟ سهیره! ده بیت ئاماژه به وه بکه م
 که پیش تالان و برۆی هه له بجه، نه وشيروان مسته فا ریخۆشکه ریبه کی دیکه ی
 کردبوو به وه ی فه رمانی دابوو پیشمه رگه که دیله کانی حزبی شیوعی له قرناقه
 و پشت ئاشان بکوژن، به مه رجیک ئەفسه ر و سه ربازی قوات خاسه ی پژییم
 که به دیل ده گیران، به مریشکی گوندیبه کان قه له ویان ده کردن! به رای من ئەم
 پلانه زیره کانه نه خشه ی بو کیشرابوو و مه به سستی لیڤانی هیڤی پیشمه رگه
 بوو، لیڤانی وره و فیگۆری پیشمه رگه بوو و سه ره تای کردنی پیشمه رگه بوو
 به میلیشیا و کاریگه ریبه کانی؛ له دوا ی راپه رین تا ئەمرو دریزبوونه وه ی هه یه.
 خالیکی تر که ئەنفالی دروست کرد، ده ستلیڤان بوو له ستراتیژیک له
 رۆژه لاتی ناوه راست که سه ددام و ئەمه ریکا له سه ری ریک که وتبوون،
 ئەویش بیره نه وته کانی که رکوک بوو که نه که ویته ژیر هه ره شه ی خومه ینی و
 سه رچاوه ی وزه نه که ویته هه ره شه وه، بهو سیفه ته ی سه ددام به مانگ نه وتی

به خۆرایی له ریگه‌ی به‌نده‌ری جیهانه‌وه بو ئه‌مه‌ریکا په‌مپ ده‌کرد له کاتی قه‌یرانی ئۆپێکدا، که‌چی نه‌وشیروان مسته‌فا له‌ ساڵی ۱۹۸۷ به‌ خۆی و هێزیکه‌وه پیش پاسداری ئێرانی ده‌که‌وێت له‌ بانی مه‌قان و چیمه‌نه‌وه نزیك که‌رکووک ده‌بیته‌وه و بیره‌ نه‌وته‌کانی که‌رکووک به‌ راجیمه‌ و هاوه‌نی پاسداری ئێرانی و له‌گه‌ل پاسداردا بۆمباران ده‌کات. لێ‌ره‌وه‌ کورد له‌ شۆرشیکه‌وه که‌ داواکارییه‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی هه‌بوو، چووه‌ ناو زۆنگاوی پیش پاسدار که‌وتن. ئه‌مه‌ریکا و رۆژئاوا گلۆپی سه‌وزیان بۆ سه‌ددام هه‌لکرد که‌ ده‌ستی کراوه‌ بیت به‌رامبه‌ر به‌ کورد. سه‌ددام سیاسه‌تی سووتماککردن و ژه‌هراویکردن و ئه‌نفالکردنی په‌یره‌و کرد. لێ‌ره‌وه‌ نه‌وشیروان مسته‌فا لیترسراوی سه‌ره‌کییه‌، ئه‌و بوو پاسداری هینا و ئه‌میش بوو په‌لاماری که‌رکووکی دا، باجه‌که‌ی هه‌شت قۆناغی ئه‌نفال و کیمیا‌باران بوو، که‌ سروشت و خه‌لکی کوردستان دایان. له‌ ئه‌نفالیشتدا هه‌مان هه‌له‌ی هه‌له‌بجه‌ دووباره‌ کرایه‌وه‌ و پیشمه‌رگه‌ به‌پێی فه‌رمانی سه‌ره‌وه‌ ریگه‌یان نه‌دا خه‌لکی؛ گونده‌کان چۆل بکه‌ن و له‌پریکیشتدا پیشمه‌رگه‌ به‌ به‌رگرییه‌کی که‌مه‌وه‌ کشانه‌وه‌ و خه‌لک که‌وتنه‌ به‌رده‌ست جاشه‌کانی خۆمان و ئه‌نفال کران. نه‌وشیروان پیاویکی گیل نه‌بوو که‌ سروشتی سه‌ددام و پرۆتۆکۆلاتی ته‌سنیع عه‌سکه‌ری (تصنيع العسكري) و چه‌کی سه‌ددام و گرنگی نه‌وت بۆ ئه‌مه‌ریکا و رۆلی کورد نه‌خوینیته‌وه‌! به‌لام پیده‌چوو ئه‌م هه‌موو خوینه‌ بۆ ئه‌وه‌ بیت که‌ شۆرش نه‌ک ته‌نها له‌ژێر فشاری سه‌ربازیدا کۆتایی پی بیت، به‌لکوو ریسوا بیت له‌ناو دلی خه‌لکدا و به‌ره‌ مه‌عنه‌وییه‌که‌ی تیکوپیک بشکیت. هه‌مووشمان شه‌پۆلی ته‌سلیمبوونه‌وه‌ و وازه‌ینانی پیشمه‌رگه‌ و ئه‌ندامانی ریکخستنی کۆمه‌له‌مان له‌ناو شاردای بینه‌، چه‌نده‌ قسه‌مان ده‌کرد؛ بیسوود بوو. دواچار کۆمه‌لیک په‌یوه‌ندی پچراو بووین، تاوه‌کوو راپه‌رینی ساڵی ۱۹۹۱ و چیرۆکی دزی و فزیی دواي راپه‌رینیش ئاشکرایه‌، ئه‌وانه‌شی ده‌لین ریکخستنه‌کان راپه‌رینیان به‌ریا کرد، جگه‌ له‌ درۆی شاخدار نه‌بیت هیچی تر نه‌بوو، هه‌موو یه‌کیک له‌ کوردستان ده‌ستی دایه‌ چه‌ک و بارودۆخه‌که‌ خۆرسکی ته‌قییه‌وه‌. وه‌ک گوتم نه‌وشیروان مسته‌فا سوستماتیک کۆمه‌له‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ و پیشمه‌رگه‌ی قاره‌مانی شاخی ریسوا کرد و کاره‌ساتی به‌سه‌ر میله‌ته‌که‌ماندا هینا و هه‌میشه‌ش وه‌ک خۆی ده‌یگوت

مام جەلال برا گەورەمە. بەلام ھەر چى تاوانىكى كوردىت، لە غىابى مام جەلالدا بوو، چونكە كاتىك ئەم تاوانانەش كە دەيكردن، خودى مام لە دەرەوھى ولات بوو، ھەر لە ھەلۆھەشاندنەوھى كۆمەلە بەرەسمى لە يەكەمىن كۆنفرانسى يەكيتىدا، يان ئەوھىيە وەك مام دەلەت من ئاگام لىي نەبووھە و لە دەرەوھى ولات بووم و كاتى خۆى لە دژى ئەو ھەموو توندوتىژىيە وەستاوم كە پوويان داوھ. ھەر يەكەم لەم گریمانانە وەربگرين، ئەوا نەوشىروان خۆى لىپرسراوھ لەم ھەموو كارەساتە و دوا كارەساتىشى؛ ھەلخەلەتاندنى گەنجانى خوينگەرەم و پووشنبيرانى ناو بزووئەوھى گوران بوو، لە سەرىكەوھە ئىسلامىيەكانى زىندوو كوردەوھە و دەستى خستە دەستيانەوھە و لە سەرىكى ترەوھە گورانى تەسلىمى يەكيتى كوردەوھە لە رىككەوتنى دەباشان. خۆ ئەوھە باسى ئەو كولتوورى شەپەرەجنىوھە ناكەم كە بەبن لووتى ئەودا دەكرا و كەيفى پى دەھات. شەپەرەجنىو تا ئەمرو بوئە جىگرەوھى رەخنەى سياسىيە راستەقىنە، چونكە نەوشىروان مستەفا ھەمىشە رقى لە دىالوگى فيكرى بووھە و سروسىتى خۆى وا بووھە شتىكى بەدل نەبوويت، جنىوئىكى پى داوھە و ناو ناتۆرەيەكى لى ناوھە. كەسانىكىش بەو كارىگەرن، فىرى ئەو جنىوفروشى و لاقرتى ناشرىنە بوون و بوئە بەشىك لە كاراكتەريان. لە پوويەكى ترەوھە كە سەيرى ھاتنەوھى ھەندىك لەم سەركردانە دەكەم لە ھەندەرانەوھە بو كوردستان و دواى شەش سال كە كۆمەلە پتەو بووھە لە ناوھەوھە و كاتىك ھەست دەكەن ئارام رىكخراوئىكى پتەوى دروست كردوھە، وەك ئەوھى پىاوى موخابەراتى بەرىتانى يان ئەمەرىكى بن كە ئەم پىشەيە مېژوووى ھەيە لە ولاتانى سىئەھەمدا، بەوھى پىاوانى موخابەرات دەچنە ناو بزاوئە شۆرشگىرەكان و دوايى دەچنە ناو سەركردايەتى و شۆرشەكان بەپىي خواستى نەخشەيەكى موخابەراتى ھەلئىدەسوورپىن و ئاراستەيان دەكەن. سەيرە لەگەل ھاتنەوھى نەوشىروان مستەفا، ئارام (شاسوار جەلال) زىز دەكرىت، ھەمووان دەزانين ئارام ھەرگىز قەناعەتى نە بە نەوشىروان و نە بە ھەلى عەسكەرى نەبوو كە بەعس دواى شۆرشى بارزانى سالى ۱۹۷۵ نەفیی دەكات بو باشوور، پلەيەكى ئىدارىي باشى دەداتى. ھاتنەوھى نەوشىروان مستەفا جىي سەرنجە و سەيرە موپرتاح لە نەمسا و لە لەندەن دەژى، چوون و بە پارەى كى دەژى و كورەكانى لە ئەمەرىكا

به پاره‌ی کئی ده‌خوینن و به پاره‌ی کئی خانوویان بۆ ده‌کردریت و بروانامه‌ی خویندن وهرده‌گرن؟

نه‌وشیروان مسته‌فا که دیته‌وه، ئارام وها لئ ده‌که‌ن به‌زیزی بروات بۆ ته‌نگیسه‌ر و له‌وئ چیرۆکی ئاشکراکردنی شوینه‌که‌ی تا ئه‌مرۆ جیگه‌ی پرسیاره و زانیاری هه‌یه گوايه شوینی ئارام به ریکخراویکی فه‌له‌ستینی گوتراوه و ئه‌وانیش به به‌عسیان گوتووه. ئاوا نه‌وشیروانیک که نه بروای به کومه‌له هه‌بوو، نه به مارکسیزم-لینینزم و به قسه‌ی خوئی به ته‌کلیف بۆته سکریتی‌ری پارتیکی مارکسی لینینی! ئه‌مه قسه‌یه‌که مرۆف له کاتی دۆمینه‌شدا بیکات؛ ده‌بیته مه‌خسه‌ره، یاخود وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌ک به‌ئاشکرا ئه‌و قسه‌یه بکه‌یت! پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه چۆن نه‌وشیروان مسته‌فا هات و چۆن تا مردن پارچه‌یه‌کی بچووکي له رژیمی به‌عسی به‌ر نه‌که‌وت، یاخود ئه‌و هه‌موو خزم و دۆسته‌ی که هه‌یبوون له شار له سه‌رده‌می ئه‌و رژیمة درنده‌یه‌دا، که‌سیان ته‌نها بۆ کاتژمیریکیش زیندان و ده‌ستبه‌سه‌ر نه‌بوون؟ راسته نه‌وشیروان مسته‌فا نه خپله‌کی بووه و نه بروای به عه‌شیرتگه‌ری هه‌بووه و عه‌شره‌تدار نه‌بووه وه‌ک باسی لئوه ده‌کریت، خو ناشبیته له کاتی سه‌رکرده‌بوونیدا و وه‌ک سکریتی‌ری کومه‌له له‌لایه‌ن به‌عسه‌وه نه‌ناسرابیته و بیکه‌س بووبیته، به‌لام هه‌یچ که‌سیکیشی له‌لایه‌ن به‌عسه‌وه ده‌ستگیر نه‌کرا بیته و ئه‌وانه‌شی که ماون؛ لافی شو‌رش لیده‌ده‌ن به‌ خوایان و کۆمپانیاکانیانه‌وه و وه‌ک گوێزی ساغ وان؟ جیی سه‌رنج و تیبینیه ژیا‌نی هه‌زاره‌ها گه‌نجیان فه‌وتاند به‌ ناوی مارکسیزم-لینینزم و خوشیان بروایان پیی نه‌بووه! لیره‌وه من له ئاست هه‌موو پیشمه‌رگه قاره‌مانه‌کانی کومه‌له‌دا که‌سیکم داوای لیبوردن ده‌که‌م. داوای لیبوردن ده‌که‌م که وه‌ک کادریک و پیشمه‌رگه‌یه‌کی فه‌رمانده‌ی سه‌ربازی شار و شاخ، نه‌مانتوانی ریکه به‌و هه‌موو ناشرینییه بگرین که به‌رۆکی میله‌ته‌که‌مانی گرتووه و نیوسه‌ده‌ی دیکه‌ی ده‌ویته بۆ پاکبوونه‌وه‌ی. داوای لیبوردن ده‌که‌م که توانای خو‌مان وه‌ک پیویست نه‌خسته گه‌ر بۆ دووباره دروستکردنه‌وه‌ی کومه‌له و پاراستنی قه‌واره‌که‌ی وه‌ک ریکخراویکی چه‌پی جیهانی.

به سه رهاتی گووله بارانکردنی لیپرسراوی کهرت؛ خهلیفه عهبدو للا مارف

«خهلیفه ی عهبدو للا مارف مه کوژن، به زووترین کات

برپاری گووله بارانکردنه که ی بوه ستین.»

«جفره که ی سه رکردایه تی ی. ن. ک»

«ماموستا نارام باساکی»؛ پیشمه رگه و کادری دیرینی به کیتی نیشتمانی کوردستان، به م شیوهیه پروداوی گولله بارانکردنه که ی «خهلیفه عهبدو للا مارف» ی بو گپرامه وه، که چند کاره ساتیکی ناخوش و هه ندیک له به رپرسان بیبه زه بیانه و چون به ئه قلیه تی شاخ، به بی هیچ هوکاریک نه و تیکوشه ره دلسوز و قاره مانانه یان له ناو بردووه و گولله بارانیان کردوون، منیش لیره دا به بی هیچ دستکاریکردنیک دهقی گیرانه وه که ی «ماموستا نارام» له سه ر په زامه ندی خوی، وهک سه رچاوه یهک له سه ر نه و پروداوه ی ناو شوپرش دهنووسمه وه.

له پیشمه رگایه تیدا زستانی سالی ۱۹۸۰؛ زستانیکی زور سهخت و به فرانبار بوو، به فریکی زور باریبوو، ریگه ی هاتوچوی خه لکانی گونده کانی نه و ناوچه یه ی گران کردبوو، ئیمه ی پیشمه رگه ش هه موومان وهک کوری خیزانیک له مزگه وته که دا کو بوو بووینه وه و خو مان گه رم ده کرده وه، کاتیکمان زانی که رته که ی «خهلیفه ی عهبدو للا مارف» هاتنه ناو مزگه وته که وه، بریتی بوون له ۱۰ تا ۱۲ پیشمه رگه یهک، هه موو سه ر و شان و جامانه کانیان به به فر داپوشرا بوو، به رگ و چه که کانیان ته ر بوو بوون.

له پیشمه رگه یه کم پرسی: «ئیوه چ که رتیکن؟»

پیشمه رگه که وتی: «که رته که ی خهلیفه یین.»

«کاک خهلیفه تان له گه له؟»

له ته نیشتمدا پیشمه رگه یهک که خه ریکی ته کاندنی سه ر و جامانه و

قه‌مسه‌له خاکییه‌که‌ی بوو له به‌فر، هه‌لیدایه و وتی: «فه‌رموو، منم خه‌لیفه.» پاش ده‌ست گوشین، ئه‌وه یه‌که‌م ناسینی «خه‌لیفه» بوو له‌گه‌ل من. پاش دانیشتن له مزگه‌وته‌که له‌به‌ر نیله‌ی زۆپاکه، هاورپییه‌تیمان زۆر قوولتر رۆچوو. بۆ دابه‌شبوونی ئیواره له ماله‌کانی گوندی پاره‌زان، ئه‌و ئیواره‌یه پیکه‌وه دووبه‌دوو له دابه‌شکردندا به‌ر مالیک که‌وتین. پاشان پیشمه‌رگه‌کانی دیکه و «که‌ریم»ی برای خه‌لیفه‌م ناسی.

ئه‌وه‌ی له یادم بیت ماله‌که ساوه‌ریان لینابوو، له‌گه‌ل ماشی ره‌ش کردبوویان به شله. کاتی کابانوونی مال خواردنه‌که‌ی له‌سه‌ر سینیه‌ک هیئا، له‌گه‌ل کابرای خاوه‌ن مالدا ده‌ستمان کرد به نانخواردن. خه‌لیفه وتی: «خۆزگه ماشه‌که که‌میکی تر بکولایه، هیشتا ره‌قه!» کابرا خیرا هه‌لیدایه و وتی: «کوره ئه‌وه‌ی راستی بیت ئه‌وه ماشی که‌وه‌کانه، له‌م چه‌ند رۆژهدا کوره‌که‌مان له سلیمانیه‌وه هاتبووه بۆ که‌وه‌کانی کرپیوو. که ئیوه ته‌شریفتان هیئا، هیچمان نه‌بوو بۆ شله، ئه‌وه له‌به‌ر خاتری ئیوه بۆی لیناون بۆ ئه‌وه‌ی ساوه‌ره‌که‌تان بۆ قووت بچیت.»

خیرا خه‌لیفه هه‌لیدایه: «کوره مامه گیان بۆ ئه‌و زه‌حمه‌ته‌تان کیشا، لیتان به‌زیاد بیت. کوره بروات هه‌بیت ئیمه‌ی پیشمه‌رگه که‌په‌کی ئه‌سپیش ده‌خۆین.»

هه‌رسیکمان دامانه قاقای پیکه‌نین و گویمان لی بوو ژنی خاوه‌ن ماله‌که‌ش له‌ودیو گوئی له‌گفتوگۆکه‌مان بوو، دایه قاقای پیکه‌نین.

منیش خیرا هه‌لمدایه: «ده‌ی باشه، ئیمه ماشی که‌وه‌کانمان خوارد! ئه‌م به‌هاره بمانبه بۆ راو، له‌جیاتی که‌وه‌کان راویکی باشت بۆ ده‌که‌ین!» دیسان پیکه‌نینه‌که تازه بوویه‌وه.

ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشام پیلاوه‌کانی خه‌لیفه بوو، که له‌پیندا بوون. وه‌ک هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی دیکه، جووتی پاته‌ی لاستیکی ره‌شی ئیرانی بوون، نه‌رم بوون بۆ رۆیشتن و داکه‌ندن و له‌پیکردن زۆر خوش و سووک و ئاسان بوون، که خۆشم هه‌ر ئه‌و جووره پاتانه‌م له‌پی دابوو. پاته‌که‌ی

پیی راستی خهلیفه درابوو، قلیشیکی دریژی دادرایی تیدا بوو، ههموو
گورهوییهکانی تهر بووبوون و په‌نجهکانی ته‌زیبوون.

«کاک خهلیفه، پیلاوه‌کانت کونی تیدایه، بویه ههموو په‌نجهکانت ته‌زیوه
و گورهوییهکانت تهر بوون!»

«ماموستا ئارام، دوو مانگه یارمه‌تی پیشمه‌رگایه‌تیمان وهرنه‌گرتوو،
پارهم پی نییه پیلاو بکرم.»

«کاک خهلیفه، ژماره چند له پی ده‌که‌یت؟»

«بروا ده‌که‌یت ماموستا گیان نازانم به‌ته‌واوی، هر چی به پیم باش
بیټ؛ له پی ده‌که‌م، وا بزنام ۴۲ یان ۴۳ له پی ده‌که‌م...»

پاش مالئاوایی له خانه‌خویکه‌مان، ههر دوو‌کمان به گالته‌وگه‌په‌وه هاتینه
ده‌روه. به‌فر کرپوهی ده‌کرد، پرووشه‌ی به‌فر برژانگه‌کانی ههر دوو‌کمانی
داپوشیبوو. نه‌و گه‌رایه‌وه بو مزگه‌وته‌که و منیش چووم بو دوو‌کانه
بچکوله‌ی گونده‌که.

له دوو‌کانداره‌که‌م پرسى: «پاته‌ی لاستیکت هه‌یه؟»

«به‌لی ماموستا گیان، باشتترین پاته‌ی لاستیکی ئیرانیمان هه‌یه و ههموو
پیشمه‌رگه‌کان له‌وه ده‌کرن.»

«نرخى چه‌نده؟»

«دیناریک و پانزه په‌نجایی.»

پاش مامه‌له، به دینار و چاره‌کیک ریک که‌وتین. پاته‌کانم کرى، ویستم برؤم،
بینیم «خهلیفه» هات بو دوو‌کانه‌که و منیش پاته‌کانم پیشکه‌ش کرد، خهلیفه وتی:
«سوپاس، زور مه‌منوونم ماموستا گیان.» خهلیفه پاته‌کونه‌کانی داکنه‌ند، کابرای
دوو‌کاندار وتی من فرپی نادم، به ئاگر پارچه لاستیکی بو ده‌توینمه‌وه، پینه‌ی
ده‌که‌مه‌وه و ده‌یده‌م به پیشمه‌رگه‌یه‌کی تر که پیویستی پی بیټ.

خهلیفه وتی: «ماموستا، دیاره یارمه‌تییه‌که‌تان وهرگرتوو!»

«کاک خهلیفه، من له‌وه‌ته‌ی پیشمه‌رگه‌م، یه‌ک مانگ یارمه‌تیم وهرنه‌گرتوو،
ئه‌وه پارهی مال‌ه‌ویه‌ بؤم ده‌نیرن، شه‌ونم خانى خوشکم له سلیمانیه‌وه

بۆی ناردووم.»

سال به رهو کۆتایی زستانی سالی ۱۹۸۰ هه‌لده‌کشا، له‌گه‌ل هه‌ریمی یه‌ک له شارباژیر ئه‌و کاته ره‌وانشاد کاک به‌کر حاجی سه‌فه‌ر (یادی به‌خیر) لێپرسراوی هه‌ریمه‌که‌مان بوو، کاک به‌کر پیاویکی له‌سه‌رخۆ و زۆر له‌گفتوگۆکردندا به‌ئهدب بوو. له‌به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ناوچه‌که‌دا، له‌پیشمه‌رگایه‌تیدا پێیان ده‌وت «جه‌وله»، پێمان که‌وته گوندی گورگه‌ده‌ر (گورگه‌یه‌ر)، شه‌و له‌وه‌ی نووستین، بۆ ئیواره‌که‌ی روومان کرده گوندی «عازهبان»، ده‌مه‌وبه‌یانی له‌ده‌وروبه‌ری کاژیر ۱۰ی به‌یانیدا من له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌یه‌ک له‌سه‌ربانیک وه‌ستابووین چاومالی (مراقه‌به) جاده‌که‌مان ده‌کرد، له‌ناکاو لایکی به‌خۆ به‌کراسینکی سپییه‌وه به‌راکردن به‌بێ چه‌ک، سه‌ر شان و بالی خویناوی بوو و خوینی لێ ده‌چۆرا به‌ره‌و رووی گوندی «عازهبان» ده‌هات و هاواری ده‌کرد: «کاک به‌کر! کاک به‌کر! کاک به‌کر!» پیشمه‌رگه‌که‌ی هاواریم کاک به‌کری ئاگادار کرده‌وه و منیش چووم به‌ده‌م برینداره‌که‌وه. برینداره‌که‌ کورپکی لای بوو ناوی «سالار» بوو، پیشمه‌رگه‌ بوو له‌که‌رتی «کاک عومه‌ری ره‌شه جووته‌ی» قه‌رگه‌یی. کاک عومه‌ر پیشمه‌رگه‌ی شوپشی ئه‌یلوول بوو، پیاویکی به‌خۆ و به‌ریز و خۆشه‌ویست بوو، من خۆم له‌پیشمه‌رگایه‌تیدا دوو جارن پێی گه‌یشته‌بووم و زۆر ریزی له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌گرت. زۆر به‌داخه‌وه بووم بۆ کاک عومه‌ر، که‌ به‌و شیوه‌یه‌ رویشته و شه‌هید بوو...

کاک به‌کر سه‌ره‌تا شیوا و پرسیی: «سالار، چی بووه؟ جه‌یش هاته

سه‌رتان له‌گورگه‌یه‌ر؟»

«نه‌خیر کاک به‌کر، که‌ریمی عه‌بدوللا مارف برای خه‌لیفه ته‌قه‌ی له

که‌رته‌که‌مان کرد و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی شه‌هید کرد!»

(که‌ریم لێپرسراوی مه‌فرزه‌ بوو له‌که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه و پیشمه‌رگه‌یه‌کی

لاو و چالاک بوو، پیشمه‌رگه‌کان باسی ئازایه‌تیان ده‌گێزایه‌وه له

دانیه‌شته‌کانیاندا). به‌ده‌م گێرانه‌وه‌ی باسه‌که‌وه، ئه‌وه‌مان بۆ روون بووه‌وه

که‌ پیشمه‌رگه‌کان له‌نیوان خۆیاندا بووه به‌شه‌ریان و شه‌هید و بریندارمان

هه‌یه. کاک به‌کر فه‌رمانی دا که‌رتی هه‌ریم به‌ره‌و گورگه‌یه‌ر به‌رئ بکه‌ون. که‌رتی هه‌ریم ۱۰ تا ۱۵ پیشمه‌رگه ده‌بووین، شیخ حسه‌ینه سوور (یادی به‌خیر) فه‌رمانده‌ی که‌رتی هه‌ریم بوو، چووینه ناو گوندی گورگه‌یه‌ر (شیخ حسه‌ینه سوور هاو‌رئیه‌کی گیانبه‌گیانی ژیانی پیشمه‌رگه‌یه‌تیم بوو، یه‌کینک بوو له پیشمه‌رگه ئازا و ده‌ستوه‌شینه‌کانی ئەو کاته‌ی هه‌ریم، له شه‌ری براکوژی نیوان پارتی و یه‌کیتیدا بووه قوربانی و گیانی به‌خشی).

کاره‌ساته‌که چۆن پووی دابوو؟

له گورگه‌یه‌ر زانیمان که کاک عومه‌ر شه‌هید بووه و کاک سالار برینداره و کاک ری‌بووار؛ لاوئیکی ده‌ورو به‌ری ۲۰ تا ۲۳ سالان ده‌بوو، ئەویش بریندار بوو، گولله‌یه‌ک له قورگی دابوو، بارودوخی ناجیگیر بوو. دکتور هه‌ژار؛ دکتوره خوشه‌ویسته‌که‌ی پیشمه‌رگه گه‌یشته ئەوئ (دکتور هه‌ژار ناوی عه‌بدولرهمان بوو، ئیسته دکتوری ده‌روونییه له سلیمانی، له پیشمه‌رگه‌یه‌تیدا لاوئیکی چالاک و خوشه‌ویست بوو، له‌لایه‌ن خه‌لک و پیشمه‌رگه‌وه زور ری‌زی لی ده‌گیرا).

من پرسیم: «دکتور، من یارمه‌تیت ده‌ده‌م. چی بکه‌م؟ به‌لکوو ری‌بووار نه‌مریت.» هیچ ده‌رمانئیکی چاره‌سه‌ر نه‌بوو، بی‌جگه له هه‌ندی‌بابه‌تی سه‌ره‌تایی و فریاگوزاری زیاتر، ری‌بوواریش به‌خه‌ستی بریندار بوو بوو. دکتور هه‌ژار وتی: «مامۆستا، خوئینی زوری لی رۆیشتوو!» ئاوی دلۆپاوی بۆ هه‌لواسی، منیش به‌پیوه وه‌ستام و به‌دریژایی ئەو کاته ئاوه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، پاش ته‌واو بوونی ئاوه‌که‌، کیسه‌ی دووه‌می ئاوه‌که‌ی بۆ هه‌لواسی، به‌لام دکتور هه‌ژار هه‌ر خه‌ریکی له‌فاف گو‌رپین و وه‌ستانی خوئینه‌که‌ی بوو، ناوبه‌ناو ری‌بوواری بریندار چاوه‌جوانه‌کانی به‌رز ده‌کرده‌وه، نیگایه‌کی من و دکتور هه‌ژاری ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌ی پیمان بلێت تکایه مه‌یه‌لن بمرم! ئیسته‌ش نیگای چاوه‌کانی ری‌بوواریم له‌به‌ر چاوه، له‌گه‌ل هه‌موو چاوه‌لبرینیکدا نیگاکانی کزتر ده‌بوون. به‌داخه‌وه، کاژیر پینجی به‌یانی، ده‌مه‌ده‌می گزنگ، نیگای

چاوه‌کانی ئەو لاوه کوژانه‌وه، ئیدی جاریکی دیکه هه‌لنه‌کرانه‌وه، گیانی سپارد و مائاواپی کرد له هاورپیکانی. ئیسته‌ش شیوه‌ی ده‌موچاوه خه‌ماوییه‌که‌ی دکتۆر هه‌ژارم له‌به‌ر چاوه‌ دوا‌ی کوچی شه‌هید ری‌بووار. له‌پاش ر‌ویشتنی ئی‌مه (که‌رتی هه‌ریم) بو‌ عازهبان، که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه و که‌رته‌که‌ی کاک عومه‌ر هاتبوونه‌گورگه‌یه‌ر، که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه خه‌ریک بو‌ ده‌ر‌ویشتن، له‌ ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که‌ چاوه‌روانی خه‌لیفه‌یان ده‌کرد بی‌ت و بر‌ون، خه‌لیفه‌ش له‌گه‌ل پ‌یشمه‌رگه‌یه‌ک له‌ مال‌یک بو‌ون، که‌ریمی برای خه‌لیفه له‌ ئەنجامی گفتوگو‌وه له‌گه‌ل پ‌یشمه‌رگه‌یه‌کی که‌رته‌که‌ی کاک عومه‌ر ده‌بیته‌ ده‌مه‌گازیان، که‌ریم هه‌ندی‌ک جنیو‌ ده‌دات، پ‌یشمه‌رگه‌که‌ش کاک عومه‌ر ئاگادار ده‌کاته‌وه، کاک عومه‌ر د‌یت و له‌به‌ر مزگه‌وته‌که‌دا ده‌بینی که‌ریم وه‌ستاوه و لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات و ده‌یه‌وی‌ت چه‌کی بکات، وه‌ک پ‌یشمه‌رگه‌کان گ‌یرایانه‌وه و له‌ کاره‌ساته‌که‌دا شاهید بو‌ون، کاک عومه‌ر به‌ که‌ریم ده‌ل‌یت: «چه‌که‌که‌ت دابنی، من چه‌کت ده‌که‌م!» که‌ریم که‌ کاتی گو‌پی له‌ وشه‌ی چه‌ک‌کردن ده‌بی‌ت، ده‌روونی هه‌ل‌ده‌چ‌یت و سوور ده‌بیته‌وه و ده‌ل‌یت: «تو بو‌ت نییه‌ من چه‌ک بکه‌یت! که‌س ناتوان‌یت من چه‌ک بکات! تو ده‌بی‌ت لی‌پرسینه‌وه له‌ پ‌یشمه‌رگه‌کانی لای خو‌ت بکه‌یت نه‌ک من، چونکه‌ تو ئامرکه‌رتی من نیت! پاشان هی‌چ پ‌یاوی‌ک ناتوانی من چه‌ک بکات، من پ‌یشمه‌رگه‌م. من چه‌ک ناده‌م به‌ تو!» هه‌ندی جنیو‌یش که‌وتبووه‌ نیوانیانه‌وه، به‌لام کاک عومه‌ر هه‌ر د‌یته‌ پ‌یشه‌وه و ده‌یه‌وی‌ت چه‌کی بکات، که‌ریم میلی کلاشینکو‌فه‌که‌ی ر‌اده‌ک‌یش‌یت و ده‌ل‌یت: «ده‌ستم بو‌ نه‌هینی، ته‌قه‌ت لی‌ ده‌که‌م! من چه‌ک ناده‌م!» به‌لام کاک عومه‌ر هه‌ر سوور ده‌بی‌ت چه‌کی بکات، تاوه‌کوو ه‌ینده له‌ که‌ریم نزیک بو‌وبوووه‌وه خه‌ریک بو‌وه ده‌ستی بگاته‌ کلاشینکو‌فه‌که‌ی که‌ریم. که‌ریمیش چه‌ند هه‌نگاو‌یک ده‌چ‌یته‌ دواوه و ده‌ست‌ریژیکی پ‌یوه‌ ده‌نی‌ت. کاک عومه‌ر ده‌که‌وی‌ت، پ‌یشمه‌رگه‌ی مزگه‌وته‌که‌ د‌ینه‌ ده‌ره‌وه، که‌ریم ده‌ست‌ریژیک ده‌کات لی‌یان، بو‌ ئەوه‌ی ده‌ست نه‌که‌نه‌وه تا‌کوو ده‌رده‌چ‌یت، هه‌ر له‌و دوو سی‌ ده‌ست‌ریژه‌دا دوو شه‌هید و بر‌ینداریکی لی‌ که‌وته‌وه. ئی‌مه‌ چو‌وین به‌سه‌ر شه‌هید و بر‌ینداره‌کاندا. که‌رته‌که‌ی خه‌لیفه

گورگه‌ده‌ریان به‌جی هیشبوو، نه‌مانزانی پروویان له کوی کردووه، ترسی ئه‌وه‌مان هه‌بوو که خویان راده‌ستی حکومه‌تی به‌عس بکه‌نه‌وه و جه‌یش بیته‌سه‌ر ناوچه‌که. پاشان که‌رت‌ه‌که‌ی کاک وه‌هاب (کاک وه‌هاب لیپرسراوی که‌رت بوو، که‌رت‌ه‌که‌ی یه‌کیک بوون له که‌رت‌ه‌ زۆر چالاکه‌کانی ناوچه‌ی مه‌لبه‌ندی یه‌ک، سه‌رپه‌رشتی ده‌یان چالاکی ده‌ستوه‌شینی له دوژمن کردبوو، خۆیشی پیشمه‌رگه‌یه‌کی به‌دیسپلین و کادریکی سه‌ربازی زۆر سه‌رکه‌وتوو بوو) که‌وتنه‌گه‌ران به‌دوایاندا. رۆژیک دوا‌ی ئه‌وه‌ من له مالی شیخ مسته‌فا و داده‌ره‌نا خان بووم که‌ ماله‌که‌یان هه‌میشه‌ وه‌ک میوانخانه‌یه‌کی پیشمه‌رگه‌ وا بوو، به‌رده‌وام وه‌ک ماله‌که‌کانی دیکه‌ی گوندی گورگه‌یه‌ر له خزمه‌تی پیشمه‌رگه‌دا بوون، ده‌مه‌وئێواره‌ پیاویک هات نامه‌یه‌کی بۆ هینام و وتی: «تۆ مامۆستا ئارامی باساکیت؟»

«به‌لی برام، فه‌رموو!»

«ئه‌و نامه‌یه‌ بۆ تۆیه.»

من له‌گه‌ل سوپاسی‌کدا نامه‌که‌م وه‌رگرت و کابرا سواری هیستره‌که‌ی بوو و رۆیشت. نامه‌که‌م کرده‌وه و به‌ده‌ستوخه‌تیکی پچر پچر نووسرا‌بوو:

به‌ریز مامۆستا ئارامی باساک

سلاویکی شو‌رشگی‌رانه

تکایه‌ ئاگاداری کاک به‌کرم بۆ بکه‌، من زۆر دل‌گرانم به‌و کاره‌ساته‌ و هیچ خه‌تایه‌کی منی تیدا نه‌بووه، تاوه‌کوو کاره‌ساته‌که‌ پرووی نه‌داوه، من ئاگادار نه‌بووم. پیم خۆشه‌ لیپرسینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و پرووداوه بکریت، وه‌ک که‌ریمی برام باسه‌که‌ی بۆ گێرامه‌وه، خه‌تای ئه‌وی تیدا نه‌بووه. من ئاماده‌م به‌هۆی تۆوه‌ بيم بۆ لای کاک به‌کر، به‌لام تۆ وه‌ره‌ بۆ لامان و له‌گه‌ل تۆدا دین. ئه‌گه‌ر زوو جوابم لی بگێریته‌وه؛ سوپاست ده‌که‌م، با زیاتر خوی نه‌رێژریت.

برات: خه‌لیفه

منیش چوومه دهره وه، ههوالی هیستر سواره کهم پرسى و دیار نه بوو،
چووم بۆ مزگهوت دیار نه بوو، به کورتییه کهی له گورگهیه ر نه مابوو.
نامه کهم به په له گه یانده کاک به کر.

کاک به کر ئاوی وت: «مامۆستا ئارام، تو به هیچ جوریک ناچیت
به دوا یاندا، نه وه ک پلان بیّت و بیان هویّت بتگرن و له گه ل خویاندا وه ک دیاری
ته سلیم به حکومه تت بکه نه وه!» منیش وتم: «کاک به کر، برّوا ناکه م خه لیفه
ئه وه له گه ل من بکات!» کاک به کر وتی: «نابیّت! نه تو ده چیت و نه هیچ
پیشمه رگه یه کی تریش ناچیت.» نامه که شوین و جیگه ی لی نه نوسرابوو،
کابرای هیستر سواریش رۆیشتبوو، له بهر ئه وه نامه که گومانی لای کاک
به کر دروست کرد و دوودل بوو لی. کاک به کر دهیوت: «بۆچی هیستر
سواره که چاوه روانی نه کردووه؟ بۆچی نامه که شوینی له سهر نییه؟ ئه ی
ده بیّت تو بۆ کوئی بچیت؟» به لگه کانی کاک به کر، منیان بیدهنگ کرد.

کاک به کر وتی: «من ئەم نامه یه ده نیرم بۆ کاک وه هابی ئامرکه رت،
به لکوو شوینه که یان بدۆزنه وه.» پاش رۆژیک دوا ی ئه وه، کاک وه هاب
هه والی نارد بۆ کاک به کر که خه لیفه و که رته که ی له گوندی «ته گه ران»
له وه ر جاده ی سیته ک خویان شار دۆته وه و دوزیوماننه ته وه، پاش گفتوگو
له نیوان کاک وه هاب و خه لیفه دا، خه لیفه به خوی و که رته که یه وه گه رانه وه،
به لام که ریم رۆیشتبوو ته سلیم به ده ولت بوو بووه وه. ئیدی له کاک وه هاب
نه پرسییه وه ئایا ئه و نامه یه ی خه لیفه ی پی گه یشتبوو یان پی نه گه یشتوو،
به لام ئه وه م بیست که خه لیفه خوی نامه ی نووسیوه بۆ کاک وه هاب،
ده یه ویّت گفتوگو بکه ن له سهر ئه و رپوداوه، وام هه ست کرد که خه لیفه له
وه لامه که ی من بیهومید بووه و نامه ی بۆ کاک وه هاب نووسیوه. پاشان من
به خه لیفه م وت: «من بۆیه وه لامی نامه کهم نه داوه ته وه، چونکه ئه و کابرای
که هی نابوو؛ رۆیشتبوو، پاشان شوینی له سهر نه بوو، نه مده زانی بۆ کوئی
وه لامت بده مه وه، ئه وه قسه ی کاک به کریش بوو.» خه لیفه وتی: «مامۆستا
ئارام، کاتی کابرای نامه بهر هاته وه، وام ده زانی وه لامی نامه که می پییه، لیم

پرسی: کوا وه لّامی نامه که ی ماموستا نارام؟ نامه بهر به ترسیکه وه وه لّامی دایه وه: «ئه وه ی راستی بیّت چاوه پروانی وه لّام نه کرد، زور ده ترسام بمگرن، بویه وه لّام نه هینایه وه خیرا خوم ون کرد، چونکه ههستم کرد گورگه یه ر بونی خوینی لی دههات و له هه موو لاهه پیشمه رگه له پاسه وانی و که میندا بوون.»

پاشان هه ریم بریاری دا، هه موو پیشمه رگه کانی که رته که ی خه لیفه یان بو ماوه یه ک چه ک کرد و هه روه ها خه لیفه شیان چه ک کرد، به لّام ریگه یان دابوو که ده مانچه یه کی به قه ده وه بیّت. له گه لّ ئه وه دا خه لیفه چه ک کرابوو، به لّام له بهر ریژلینان وه ک فه رمانده یه کی که رت ده مانچه یه کیان دابوو یه له سه ر پشتینه که ی به سته بووی، به لّام دوایی وه ک له پیشمه رگه کانم بیست که گوایه ده رزیی ده مانچه کیان ده رهیناوه، فیشه کی شانه (مه خزهن) ی ده مانچه که خالییه و فیشه کی تیدا نییه. خه لیفه له گه لّ که رته که ی کاک وه هابدا ده سوورپایه وه، به لّام له ژیر چاودیری پیشمه رگه دا بوو. پوژیک کاک به کر، ماموستا شیرکو و منی بانگ کرد و وتی: «ئیوه هه ردووکتان وه ک لیژنه یه کی لیکولینه وه (ته حقیق) ده چن، لیپرسینه وه له گه لّ خه لیفه ده که ن و پرسیاری چونیه تی پوودانی کاره ساته که ی لی ده که ن، ده بیّت راپورتیکی پوخت و راستم بو ئاماده بکه ن، چونکه سه رکر دایه تی داوای کردوو، ده یینرین بو سه ره وه. ئه و لیکولینه وه ی ئیوه، بریار له سه ر ژیانی خه لیفه ده دات.»

خه لیفه له گه لّ که رته که ی کاک وه هاب بوو له گوندی عازهبان، ماموستا شیرکو و من به ری که وتین بو گوندی عازهبان، پاش ئه وه ی کاک وه هابمان ئاگادار کرد له مالیک (خه لیفه و ماموستا شیرکو من)، سی به سی دانیشتین، نزیکه ی چه ند کاژیریک پرسیارمان له خه لیفه کرد له باره ی چونیه تی پووداوه که. من خودی خوم پروتوکوله که م ده نووسییه وه.

له ئه نجامی پرسیاره کانی پروتوکوله که دا، ئه وه مان بو پروون بوویه وه که

خەلیفە هیچ تاوانیکی لە کارەساتەکاندا نەبوو و ئاگای لێ نەبوو. ھەرودھا کاک بەکریشمان ئاگادار کردووە کە خەلیفە بێتاوانە لەو کارەساتەدا، تەنھا کەس کە بە کارەکان ھەلساوە، کەریمی برای بوو و غیرەتی ڕیگەیی نەداوە کە کاک عومەر چەکی بکات، چونکە چەککردن شکانی و یژدانی پێشمەرگە بوو، ھەرودھا بۆ پێشمەرگە شتیکی زۆر قورس بوو کە چەک بکریت، ھەندێ جار پەخنەگرتنیش بوو بوو شتیکی قورس بۆ پێشمەرگە.

دوو نمونە یادگاری لەسەر پەخنە لەخۆگرتن

لەگەڵ شەھیدان مەحمود گەرمیانی و ئەحمەد شاتوانی (یادیان بەخێر)، ھاوڕێیەتیم زۆر خۆش بوو. شەھید مەحمود گەرمیانی لەگەڵ دادە گەردەیی ھاوسەری و چپای کۆری، ئەو کاتە چپا سی سالان دەبوو، بە مالاوە ھاتبوونە گوندی باساک. ئەو سالە زستانیکی سارد بوو، من لە ژوورەکەم مشاریکی دار بڕینەو ھەبوو. شەھید مەحمود ھات، وتی: «مامۆسا (مامۆستا)! مامۆسا!»

«بەلێ، برا مەحمود! ھۆ بەلێ!»

«مامۆسا گیان ئا ئەو مشارەم پێ بە، با ئەو دارانەیی بۆ زۆپاکەمان پێ کورت کەمۆ، ناچن وە زۆپاکەدا، تاقەت تەور وەشاندم نییەس.»

مشارەکەیی برد، پۆژی دوایی ھینایەو: «مامۆستا گیان، ھا ئەو مشارەکەت!» منیش پیم خۆش بوو کەمیک مەحمود گەرمیانی بدوینم، دەمزانی وەلامەکەیی جنیو. سەیریکی دەمی مشارەکەم کرد و کەمیک ئەمدیو و ئەودیوم کرد، پاشان وتم: «برا مەحمود، پەخنە لە خۆت بگرە، دەمی مشارەکەت کول کردوو، نەتزانوو باش وەکاری بەینیت!»

سەیریکی کردم و سەریکی با دا و ھەلیدایە: «ئاخ لەدەست ئەم کادارانە! سەرتان لە خواش شیواندوو و داک عالەمتان گاوە. وە تەلاقی گەردە یەک سەلیەم پیو بئی نامرم، بەس مەیەژە پەخنە لە خۆت وگرە، چونکە کە پەخنەم لێ دەگرن، وا دەزانم چەک دەکەن!»

چه ککردن بۆ پیشمه‌رگه هینده کاریکی ناخۆش بووه! پاش پیکه‌نینیکی
 خۆش: «برا مه‌حموود، گالته‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م، مالی من هیه تویه.»
 «ده‌زانم مامۆستا گیان، وه‌سیاقه‌و ووم. ئاخ مامۆستا، پیم نایه‌ژیت تو چت
 داوه له‌م شاخه و شاخ و راکه‌راکه! بۆ ناچیته‌وه سلیمانی، چلم عه‌لیشیشی
 (مه‌به‌ستی بۆینباخ بوو)، له‌گه‌ل قات فاسۆنیک له‌به‌ر که‌یت و له‌به‌ر ده‌رک
 سه‌رای سلیمانی چای شیرین بخۆیتۆ!»
 «مه‌حموود گیان، کورده‌واری ده‌بیژیت کنگر و ماست به‌ وه‌عه‌دی خۆی.
 ئە‌گه‌ر نه‌مرین، ئە‌وه‌ش کات و وه‌عه‌دی خۆی دیته‌وه.»

یاده‌وه‌رییه‌کی دیکه

پیشمه‌رگه‌کانی شاره‌زوور سه‌ر که‌وتبوون بۆ شارباژێر، هاتبوونه
 ده‌وروبه‌ری گوندی مامه‌خه‌لان و موبه‌ره و به‌وزان و گۆره‌دیم. له‌ گوندی
 به‌وزان کاتی نیوه‌رۆ بوو، له‌به‌رده‌م قوتابخانه داخراوه‌که‌ی به‌وزاندا
 له‌گه‌ل دوو پیشمه‌رگه وه‌ستابووین قسه‌مان ده‌کرد، له‌په‌ر پیشمه‌رگه‌یه‌کی
 شاره‌زوور نه‌مه‌ناسی، هات و وتی: «مامۆستا ئارام، کارم پیت هه‌س!»
 «فه‌رموو، برام!»

«ئوه‌دی راسی بیت تیرم نه‌خواردییه له‌و ماله، به‌لکوو به‌ چاودیره‌که
 (چاودیر که‌سی بوو له‌ خه‌لکی گونده‌کان که پیشمه‌رگه‌ی بۆ نانخواردن
 به‌سه‌ر ماله‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد) بیژیت بمبات بۆ مالیکی تر، هیچ نه‌بیت نان
 و ماستیکم پی به‌ن.»
 «کۆره‌ وه‌ی به‌سه‌ر چاوان، به‌ چاودیر نالیم، خۆم ده‌تبه‌م بۆ مالیک زۆر
 به‌خزمه‌تن!»

کاتی به‌ره‌و ماله‌که ده‌رۆشتین، ژنی ئە‌و ماله‌ی پیشووتر لی بوو؛
 له‌سه‌ر بانچه‌که وه‌ستابوو مه‌نجه‌لیکی ره‌شی ده‌شت، به‌به‌رده‌می ماله‌که‌دا
 تیپه‌رین، کۆره پیشمه‌رگه‌که دیار بوو زۆر گالته‌چی و خۆشمه‌شرف بوو،
 ڕووی کرده ژنی سه‌ر بانچه‌که و پیی وت: «ها میمه‌که گیان، ره‌خنه له‌ خۆت

بگره، یهک جار بوومه میوانت تیرت نهکردم، زگم یهژی مانگایه دهقوریننی. «
ههستم کرد ژنهکه گلهیییهکهی لا ناخوش بوو، وهلامی دایهوه: «جا
بهقوربانن بم، ریقنهی چی له خوم بگرم، تو سکت دهلیی مهشکهی دوژنه،
ههتا تینی کهی شلقهی دیت. تهشتیک کهره و ماست و دوشاوم بو داناویت،
لهوه زیاتر چیت لی بکه م؟»

پیکه نین له ناخی من و پیشمه رگه کهوه بهرز بووه وه. پیشمه رگه که هاته وه
وهلام: «میمکه گیان، قهستم گلهیی نهوو، قهستم نهوه بوو بیژم دیسانه وه
رهخنه له خوت بگره که میوان تیر ناکهیت.»

ژنهکه نهه جار له مه بهستی گالتهی پیشمه رگه تیگه یشت و به
زهرده پیکه نینیکی ناسکه وه، بهلام له دلوه هه لیدایه: «کور ره ریقنه له سه ری
دایکی خوت بگره، تو به دوو ژهمی تریش تیر ناخویت! لا له بهر چاوما،
نه گینا نهه ره شاوی مه نجه له ده که م به سه رتا.»

پیکه نینی هه رسیکمان وهک هه وره گرمه تیکه ل بوون.

له پیشمه رگه که م پرسیی: «نه ری به راستته که تیرت نه خوار دووه؟»
«کوره ماموستا گیان، رۆژ وا ههس له شاره زوور ژهمی نیوه رۆ له
چوار مال دهخوم، هه ر به پیکه نین و گالته کردن و قسهی خوش له گه ل
که یبانووی ماله که زگم تیر ده که م. وا نه بیت، ده مر م له برسا و نه م
راکه راکه خوار دنی گه ره که خوار دن. نهی وه کوو جه لال کولکنی خاسه که
داده مه زریت، هیلکه ورۆنیکیی بو ده که ن، نیوهی ده خوات و نیوه کهی تری
ده گیریتو بو خاوه ن ماله که و یه ژیت ها داده گیان نهو نیوهی بو مناله کان!»
(جه لال کولکنی؛ لیپرسراوی که رتیک پیشمه رگه بوو له شاره زوور،
لاویکی زور چالاک و به دیسپلین و که مدوو و ئازا بوو، هه موو نموونه یه کی
پیشمه رگایه تیی تیدا بوو، ها ورپییه کی خوشه ویستم بوو.)

سهیر نهوه بوو ژنه که نه یده زانی ره خنه چیه، ده یوت ریقنه!

که رتی هه ریم چووینه وه گوندی چگنیان له پشتی گوندی نودی، وه
زستانه کهی هینه سارد بوو هه موو پیشمه رگه کانی له باوهش زوپاکان

خزاندهبوو. كاكه رهش كهركووكى كادرى كوومه له بوو، له گهل كه رتى ههريمدا جهولهى دهكرد، پيشمه رگهيه كى زور خوشه ويست و له سه رخو و به ئارام بوو، پيشمه رگهيه كى به ئه مهك بوو (له ناو پيشمه رگه دا پييان دهوت ماموستا كاكه رهش)، هاوړپيه تيمان زور خوش بوو، زوربهى كاته كان پيكه وه دهرويشتتين و به دهم ريگاوه باسى زور كارمان دهكرد، نه و پوژه له چنگيان پيكه وه له مالى مام رهشيد؛ قسه خوشى گونده كه له گهل سه رجه مى خيزانه كه يان دانيشتبووين، له پر گويمان له دهنگه له سه رخوكه ي كاك به كرى حاجى سه فهر بوو، له به ردهم ماله كه دا هاواري دهكرد: «ماموستاكان! ماموستاكان!»، ئيمه ش چووينه سه ر بانيجه كه.

«فه رموو، كاك به كرا!»

«ماموستاكان، له ئيسته گه كه وه جفريه كه ديت بو مان، جفريه كه به ژماره يه، زه حمهت نه بيت راديوكه ي ماموستا ئارام بكنه وه، جفريه كه بنوسنه وه به بي غه له ت، يه ك ژماره ي غه له ت بيت، جفريه كه مان لى تيك ده چيت.»

«به سه ر چاو كاك به كرا، دنيا به به ريكي جفريه كه وه رده گرین و دهينو وسينه وه.»

كاك به كرا روشت و ئيمه ش هاتينه وه ژووره وه و به ديار راديوكه وه دانيشتين (من له پيشمه رگه يه تيدا راديوكه كم پي بوو، ماركه ي ناشنال بوو، تهنه له ئيران دهست ده كه وت، شه هيد شيخ فارووقى به رزنجه (يادى به خير) له ئيران گه رابوو يه وه به ديارى له گهل خو ي بو ي هينا بووم. راديوكه سيستمى ئيف ئيمي تيدا بوو، كاتى هه ليكو بته ر ده هاته سه رمان، راديوكه م ده كرده وه، دهنگى هه موو سايه قى كو بته ره كانى وه رده گرت كه قسه له گهل يه كدى ده كهن و ده مانزاني له چ شوينيك ده دن. ئيسته راديوكه له مؤزه خانه ي نيشتمانيى ئه منه سووره كه، له به شى يادگار ه كانى شه هيد فارووقدا پاريزراوه).

له كاژير ۱۱ى به يانيدا له راديوكه وه قيره به رز بوويه وه: «بو ئاگادارى... بو ئاگادارى! جفريه كه بو هه ري مي يه ك! جفريه كه بو هه ري مي يه ك!»

چه ند جاريك ئاگاداريه كه و جفريه كه دووباره كرايه وه، ئيمه ش جفريه كه مان

نووسییه وه، پیک هاتیوو له چند ژماره یه ک. له مزگه وته که ی چگنیان بردمان
بو کاک به کر.

«کاک به کر فه رموو، ئە وه جفره که یه!»

«سوپاستان ده که م، مامۆستا کان.»

من له ژووره که ی مزگه وت هاتمه دهره وه و له پاش نیوکاژیر، ۱۱ ی
به یانی، کاک به کر م بینى به ته نها و به په ستى له سه ربانى ته نیشته مزگه وته که
پياسه ی ده کرد، هه ستم کرد په ستى و نائارامییه کی زور له جهسته یدا به دی
ده کریت. چووم بو لای: «کاک به کر، ببووره ئیزعاجت ده که م...» به دەم
هه ناسه یه کی قووله وه سه یریکی کردم، وه لامى نه دایه وه، یه ک دوو خولی تر
پياسه ی کرد و هاته وه ته نیشتم.

«کاک به کر، هه ست ده که م زور نائارام و بیتاقه تیت! قهت وام نه دیویت!

خیره، هیچ رووی داوه؟»

«مامۆستا ئارام، جفره که؛ ئە مری ره میکردنی خه لیفه بوو! تکایه نابیت
که س بزانیته له خوت زیاتر!» من سه رسام بووم، وه لام نه دایه وه، به کورتی
تووشی په شوکان بووم. کاک به کر خولیکی تر سوورپایه وه به ته نها و هاته وه
ته نیشتم: «کاک به کر، بوچی ئە مری ره میکردنی خه لیفه؟ من و مامۆستا
شیرکو لیژنه ی لیکۆلینه وه بووین، تاوانی خه لیفه ی تیدا نییه، هه روه ها
شاهیدی پیشمه رگه و شاهیدی گونده که ش ده لین خه لیفه خه تای نه بووه.
باشه، ئە نجامی لیکۆلینه وه که ی ئیمه گه یشتوو به سه رکرده یه تی که خویان
داویان کردبوو، سه یره به لامه وه که هینده خیرا ئە و بریاره یان دهر کردوو.
چون له جیاتی تاوانباریک، بیتاوانیک ده کوژنه وه؟ ئە مه چون تیروانینیکه
سه رکرده یه تی هه یه تی؟»

«مامۆستا ئارام، منیش نازانم بوچی هینده خیرا ئە و بریاره یان

دهر کردوو!»

«باشه کاک به کر، بریاری هه ریم چییه؟»

«مامۆستا، نازانم هه ریم. چی بکه ین، بریاری سه رکرده یه تییه و ده بیت

جیبه جی بکریت، ئیمه وابهستهین به بریاری سهرکردایه تییه وه.»
«کاک بهکر، ئەگەر ههول بدهیت دواى بخهن، بهلکوو خۆت له گهڵ
سهرکردایه تی به جیهازه که قسه بکهیت و ئەنجامی لیکۆلینه وه کانی مامۆستا
شیرکو و منیان بۆ روون بکهیته وه.»

«با بزانه مامۆستا، قسه له گهڵ برادهران دهمه که وه.»
پاش ئەو کورته گفتوگۆیه، من گه پامه وه بۆ لای «مامۆستا کاکه رهش»
له مزگه وته که. کاکه رهش که منی بینی، وتی: «کاک بهکر هیچی پی وتیت؟»
«به لای، باسی گولله بارانکردنی خهلیفه ی کرد. تۆ ده لاییت چی؟»
«مامۆستا ئارام، ئەوه بریاری سهرکردایه تییه.» که میک به ماتی سهیری
یه کمان کرد و قسه کردنه که مان کۆتایی هات.

پاش مانه وه م له ژووره که ی مزگه وت، پاش ماوه یه ک هاتمه دهره وه،
پۆشتم بۆ ئەو سهربانه ی بهردهم مالی مام حاجی رهشید که کاک بهکر و
پیشمه رگه کانی لای بوون، هه ندیک پیشمه رگه هه لچۆکابوون و هه ندیکیش
پیا سه یان ده کرد و به ده م پیا سه کردنه وه گفتوگۆیان ده کرد. که نواریم
خهلیفه له گهڵ کاک بهکر وه ستاوه قسه ده کات له سهربانه که، منیش به ره و
سهربانه که ده که وتمه ری، به لام پیش ئەوه ی من بگه م، خهلیفه ته و قه یه کی
له گهڵ کاک بهکر کرد و به ره و مزگه وته که هات، له بهردهم مزگه وته که دا
به یه ک گه یشتین و دهستی یه کمان گوشى و چاک و چۆنیمان کرد، ئەملاو
لای یه کمان ماچ کرد. جا سهیر ئەوه بوو کاتی خهلیفه دهستی هینا پیکه وه
ته و قه بکهین، ریگا که به ستبووی، هه مووی سه هۆل بوو، قاچی خلیسکا،
خه ریک بوو بکه ویت، به قۆلی منه وه خۆی گرته وه.

به پیکه نیه وه خهلیفه وتی: «مامۆستا، پاته کانی که له پاره زان بۆت کریم،
بنه که که یان سوا وه.»

«به لاین بیت کاک خهلیفه، ئیسته ده چم بۆ دوو کانه که ی گوند، جووتی
ترت بۆ ده کریم.» پاش نانخواردنی نیوه رۆ چووم بۆ دوو کانه که، به لام
پاته یان نه بوو بۆ فرۆشتن.

نەمتوانى زياترى لەگەلدا باس بکەم، چونکە پيشمه‌رگه‌يه‌کى لەگەلدا بوو بۆ پاسه‌وانى. پاشان پيشمه‌رگه‌کان بۆ نانخواردنى نيوه‌رۆ دابه‌ش بوون بەسەر مالى گونده‌که‌دا، خه‌ليفه و پيشمه‌رگه‌که‌ به‌ر مالىکى سه‌ره‌په‌رى گوندى چگنيان که‌وتبوون. پاش گولله‌بارانکردنى خه‌ليفه، پيشمه‌رگه‌که‌ لای پيشمه‌رگه‌کانى تر ئەمه‌ى گيرابوو‌يه‌وه‌:

«کاتىک له‌ ماله‌که‌ بووين، خه‌ليفه‌ چه‌ند جاريک چوو‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ بۆنه‌ى ميزکردنه‌وه‌، هه‌موو جاريک له‌گه‌لى ده‌چوومه‌ ده‌ره‌وه‌، سه‌يرم ده‌کرد خه‌ليفه‌ زۆر به‌وردى سه‌يرى ده‌ورو به‌رى ماله‌که‌ ده‌کات، گومانم له‌ لا دروست بوو، بۆچى ئەم هه‌موو ميزه‌ ده‌کات که‌ تا له‌وى بووين قومىک ئاوى نه‌خواردوه‌! پاشان له‌ ژووره‌وه‌ پىي و تم: به‌راستى کلاشينکۆفه‌که‌ت جوانه‌، ده‌توانم سه‌يرىکى بکەم! منيش نه‌مدايه‌ ده‌ستى، چونکە گومانم کردبوو که‌ رابکات و ئەوسا من تووشى لىپرسينه‌وه‌ بيم.»

پاش نانخواردنى نيوه‌رۆ، «مسته‌فا چاوپره‌ش» له‌گه‌ل چه‌ند پيشمه‌رگه‌يه‌که‌دا هاتنه‌ چنگيان، پاشان ئاگادارى پيشمه‌رگه‌ کرا خۆتان کۆ بکەنه‌وه‌ ده‌رده‌چين به‌ره‌و گوندى «دۆله‌توو» به‌ران به‌ر شاخى که‌توو که‌ «خوله‌ پيزه‌ى» تىدا شه‌هيد کرا. پيشمه‌رگه‌ که‌وتنه‌ رى، دوو دوو به‌دواى يه‌که‌دا و خه‌ليفه‌ش له‌گه‌ل که‌رته‌که‌دا بوو. له‌نيوان گونده‌کانى چگنيان و دۆله‌توودا، له‌پشتى جاده‌که‌وه‌ فه‌رمان درا و پيشمه‌رگه‌ وه‌ستان.

کاک به‌کر به‌ ره‌نگىکى شيواو و زۆر به‌خه‌مباريه‌وه‌، ره‌نگى تىک چووبوو، خيرا خيرا تفى قووت ده‌دا و ده‌مى وشک بووبوو، ديار بوو له‌ دله‌وه‌ گولله‌بارانکردنه‌که‌ى پى ناخۆش بوو، وتى: «براده‌رينه‌، ئەم‌رۆ جفريه‌کى سه‌رکردايه‌تيمان پى گه‌يشتوو، بريارى گوله‌بارانکردنى خه‌ليفه‌يان ده‌رکردوو، به‌راستى جيگه‌ى داخه‌ بۆ ئيمه‌ و زۆر به‌داخه‌وه‌ين که‌ پيشمه‌رگه‌ و براده‌رىکى هاوسه‌نگه‌رى خۆمان گولله‌باران ده‌کەين، به‌لام ئەو کاره‌ساته‌ کاک عومه‌ر و کاک ريبوارى تىدا بوون به‌ قوربانى، ئەمه‌ش بريارى سه‌رکردايه‌تية، ده‌بيت جيبه‌جىي بکەين.» کۆتايى به‌ قسه‌کانى هينا.

پاشان خهلیفه رهنگی زهره بوو، دهستی کرد به قسه کردن: «براده‌ران، دهمه‌ویت ئه‌وه بلیم که من هیچ تاوانم نییه و ناگاداری ئه‌و کوشتاره نیم، من به‌شداریم تیدا نه‌کردوو! تکاتان لی ده‌که‌م گولله‌بارانم مه‌که‌ن، با که‌ریمی برام نه‌بییت به درک و له‌گه‌ل حکومه‌تدا ده‌ست تیکه‌ل بکات! خو لیژنه‌ی لی‌کۆلینه‌وه بیتاوانی منیان سه‌لماند. مه‌مکوژن! به ناحق ده‌مکوژن...» کاتی وشه‌کانی ته‌واو کرد، مسته‌فا چاوپره‌ش پیی وت: «کاک خه‌لیفه، ئه‌وه فرمانی ئیمه‌ نییه، هیی سه‌رکردایه‌تییه، ده‌بییت جیبه‌جیی بکه‌ن.»

خه‌لیفه دلنیا بوو له‌وه‌ی گولله‌بارانی ده‌که‌ن، به مسته‌فای چاوپره‌شی وت: «ده باشه ریگه‌م بدن خۆم بشۆم!» ئه‌و داوایه‌ی نه‌ده‌توانرا جیبه‌جی بکریت، چونکه له‌و کیوه‌دا ئاو نه‌بوو. پاشان به کاک به‌کری وت ریگه‌م بدن نامه‌یه‌ک بو دایکم بنووسم. نامه‌یه‌کی بو دایکی نووسی و دایه ده‌ست کاک به‌کر. پاشان چاویان به‌سته‌وه و له‌بن دره‌ختیکی گه‌وره‌دا وه‌ستاندیان. خه‌لیفه داوای کرد چاوی بکه‌نه‌وه یا چاوی له پیشمه‌رگه‌کانه‌وه بییت. پاشی چند خوله‌کیک، ده‌نگی ریزی کلاشینکوف له‌نیو دلی شاخی که‌توودا ده‌نگی دایه‌وه. ئه‌و داره‌ی خه‌لیفه‌یان له ژیردا گولله‌باران کرد، له‌لایه‌ن خه‌لکی ناوچه و پیشمه‌رگه‌وه ناو نرا «داره‌که‌ی خه‌لیفه».

کاک به‌کر؛ شه‌هید شیخ حسه‌ینه سوور و چند پیشمه‌رگه‌یه‌کی نارد له چنگیان ته‌راکتوریکیان هیئا و لاشه‌که‌یان برد بو گوندی گورگه‌ده‌ر (گورگه‌یه‌ر) بو ناشتن. پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لکی گونده‌که بو‌یان گیرامه‌وه کاتی لاشه‌که‌ی خه‌لیفه‌یان هیئاوه، خه‌لکه‌که نار‌ه‌زاییه‌کی زۆریان ده‌ربرپوه و به پیشمه‌رگه‌کانیان وتوو ئیره‌تان کرد به گۆمی خوین، ئیتر به‌سه ئه‌م یه‌کتر کوشتنه. دایکان رۆله‌کانیان ده‌نیرن بو کوردایه‌تی و ئیوه لی‌ره له یه‌کیان به‌ر ده‌دن. ئیتر به‌سه، نه نانمان ماوه، نه ئاو، هه‌موویمان دا به ئیوه، ئیوه‌ش ئه‌م هه‌موو کوره‌ جوانانه ده‌دن به‌کوشت. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شیان وت: کاتیک که خه‌لیفه‌یان ده‌شت، هیشتا گیانی تیدا مابوو، که‌میک لرخه‌لرخ له قورگیه‌وه ده‌هات... پاش ئه‌وه‌ی له گوندی «دۆله‌توو» نانی نیوه‌رۆمان

خوارد، هه مووی چهند کاژیریکی خایاند، دیسانه وه له رادیۆکهی یه کیتی ی نیشتمانی کوردستانه وه جفرهیه کی نوئ هاته خواره وه. له جفره که دا ئه مه نووسرابوو: «خه لیفه ی عه بدوللا مارف مه کوژن، به زووترین کات بریاری گولله بارانکردنه که ی رابگرن!»

منیش کاتیک هه والی په شیمانبونیه ی سه رکردایه تیم گوی لی بوو، وه ک شریتی فلیمیک کوشتنه که ی ئه و سی پیشمه رگه م وه یاد هاته وه و ناته بایی سه رکردایه تی له نیوان خویندا بردمیه نیو بیرکردنه وه یه کی تری ژیانه وه، ورده وورده چووم بو لای مام مه تلّه ب له ژووره به تهنه که دروستکراوه که یدا و پیشیله کانی دهوریان دابوو. لای دانیشتم، وتم: «مام مه تلّه ب چونی!» سه ییریکی تفهنگ و تاومه که ی کردم و وه لامی نه دامه وه، پاشان هه ر سه ییری یه کمان ده کرد به بیدهنگی. من هه لمدایه: «مام مه تلّه ب، خوژگه م به خووت که نه ئاگات له دونیا و نه ئاگات له هیچ شتیک هه یه!»

مام مه تلّه ب وتی: «من ئاگام له هه موو شتیکه.»

«ئه ی بو قسه ناکه ییت! مام مه تلّه ب، هه ر سه یرم ده که ییت و باسیکم بو

ناگیڕیته وه!»

«ئاخر ئه گه ر قسه بکه م، ده مکوژن!»

«مام مه تلّه ب» کابرایه کی لانه واز بوو، له ده ره وه ی گوندی «دۆله توو» به تهنه که و به رد خه لکی گونده که ژووریکیان بو دروست کردبوو، رۆژانه خه لکی گونده که خواردنیاان بو ده برد، خزمه تی پیشیله کانی گونده که ی ده کرد، هه ر چی پیشیله ی گونده که و پیشیله ی کتیویه ده هاتنه لای بو خواردن، نانی هه موویانی ددها، به لام زور که مدوو بوو، هه میشه به سه رنجه وه سه ییری پیشمه رگه ی ده کرد و له چه ک ده سلّه مییه وه...

سهرنج له سهر پووداوه كه

له و سالانه دا سهر كرايه تېي يه كېتېي نيشتمانيي كوردستان كه وتبووه نيو داويكي مملانيي توندوتيزي بالبالينه ي سياسي و چه كداريي لايه نه جياوازه كاني ناوځوي. شه پر كرن له گه ل پارتې و حسك و پاسوكدا گه يشتېبووه لوتكه و بووبووه ئامانجي سهره كي جوولانه وه كه. هينده ي سهر كرايه تي پلاني بو شه ري براكوژي داده پرشت، هينده له گه ل دوژمندا له توندوتيزيدا نه بوو. پيشمه رگه ش سهره رمي هه موو تيره كاني؛ سهر كرايه تي بوو، چونيان بو يستايه؛ ده يانهاو يشت و كو ييان بو يستايه؛ پييان ده پيكا. فه رمانې گولله باران كرنې خه ليفه ش، له نيو ئه و توړه ئالوزه ي يه كه مدا برياري له سهر درا و په شيمانبوونه ش له گولله باران كرنه كه ش توړي دووهم برياري له سهر دا، ئه وه نيشانه ي نه بووني هاو ته بايي و نه بووني ليپرسينه وه يه كي دادگايي جوولانه وه كه بوو، به تاييه تي دوولايه نيني برياردان له يه ك سهر كرايه تيدا به رووني ده بينرا و له خره ي نيو زهنگدا دوو سهر كرايه تي فه رمانه واييان ده كرد له ناو يه ك جوولانه وه دا.

قرگه بيه كان

پيم باشه له گه ل ئه م بابه ته دا هه ندي روونكر دنه وه له سهر قرگه بيه كان بنووسم، چونكه باسه كان وابه ستهن پيكه وه. پاش ئه وه ي ماوه يه ك به سهر ئه و پووداوه ي گوندي گورگه يه ردا تيپه ري، من رووم كرده سهر كرايه تي و له ناوه ندي كوومه له له خره ي نيو زهنگ گير سامه وه. روژي ك دواي نيوه رو بو كاريك ده چووم بو مه كته بي عه سكه ري له گوندي تووژه له، له وي شينخ داراي شينخ جه لالي حه فيد و كاك محه مه دي عه تيه م (ياديان به خير) بيني، پاشان پيكه وه هه لسايين. شينخ دارا پيشنياري كرد كه سهر يك بده ين له ماله قرگه بيه كان. مالي كاكه براي قرگه بي له گه ل رووناك خاني هاوسه ري دا له وي بوون له ژير خيمه يه كدا له لاي چه بي مه كته بي عه سكه ري به وه. كاتي گه يشتېن، رووناك خان به رده م خيمه كه ي گسك ده دا

و له گه ل کاکه برادا زور به پروو خوشی هاتن به پیرمانه وه، خیرا پرووناک خان وهک شیوهی خانه دانی خوین چایی بو ده مکردین. پاش وتوویر، باس هاته سهر پروداوه کهی قرگه. من نه مده زانی که پرووناک خان خوشکی شه هید عومه ره، ههروه ها کاک محمه دی عه تیه ش نه وهی نه ده زانی، به لام شیخ دارا باسه کهی کرده وه وهک دلنه واییه ک بو نه و خیزانه و ویستی دلنه واییان بداته وه. من بیده نگ مامه وه، چونکه کاک عومه قرگه یی و خهلیفه ش ههردووکیان هاویریم بوون، به راستی که شیخ دارا باسه کهی کرده وه، زور دلگران بووم بو ههردووکیان. له کاتی قسه کردنه کانداک محمه دی عه تیه هه لیدایه و وتی: «به راستی سهر کردایه تی غه دریکی گه وره یان له خهلیفه کرد و بیتاوان گولله بارانیان کرد، چونکه نه و کاک عومه ری نه کوشتبوو، به لکوو که ریمی برای دهستی وه شان دبوو، ده بووایه خهلیفه یان به و ناحه قییه گولله باران نه کردایه.»

هینده مان زانی دهنگی گریان ته قییه وه، به لام گریانیکی به کول و له دل وه. پرووناک خان هاواری گریانی بهرز کرده وه که باسی کاک عومه ری برای کرا، پاشان کاک محمه دی عه تیه داوای لیئوردنی له پرووناک خان کرد، به لام پرووناک خان قولپی گریانی نه ده وه ستا، ناچار خیمه که مان چول کرد و به دلگرانیه وه هاتینه دهره وه، پاشان کاک محمه دی عه تیه گله یی له کاک دارا کرد بوچی پی نه وتوو که پرووناک خان خوشکی کاک عومه ره.

پاش پروداوه کهی گوندی گورگه یه ر، مال و خزمه کانی کاک عومه هاتیبونه گوندی کانی درکه. هه ریم بریاری دابوو که رته کهی کاک عومه دابه ش بکه ن به سهر که رته کانی دیکه دا. روژیک کاک عه لی ره شه جووته برای شه هید عومه ره له گه ل چند پیشمه رگه یه کی خزمیدا هاته لام بانگه یشتی مالی خوینانی کردم. پاش گفتوگو یه کی دریر، قرگه ییه کان ده یانویست که رته که یان بمینیت و خوین که رته که ببه ن به ریوه. کاک عه لی داوای ده کرد که خو ی که رته که ببات به ریوه، من له و باره یه وه قسه له گه ل کاک به کر بکه م. منیش کاره که م پی چاک بوو، له گه ل کاک به کر قسه م کرد و پیم وت: «کاک به کر،

قرگه‌بیه‌کان پیاویکی جوامیری وهک کاک عومه‌ریان له‌کیس چووه، جیی داخی هه‌موومانه. با هه‌ریم هه‌ول بدات ئه‌و که‌رته دابه‌ش نه‌کات، هه‌ر له‌به‌ر دلنه‌وایی قرگه‌بیه‌کان، بو ئه‌وه‌ی دلایان له‌خه‌بات سارد نه‌بیته‌وه. « کاک به‌کر سه‌ره‌تا بیده‌نگیی هه‌لبژارد، وتی په‌له‌مه‌که‌ مامۆستا، با منیش په‌یوه‌ندی به‌ سه‌رکردایه‌تییه‌وه‌ بکه‌م. به‌لام من له‌گه‌ل کاک عه‌لی و قرگه‌بیه‌کان دانیشتم و ده‌ستمان کرد به‌ نامه‌ نووسین بو مام جه‌لال و مه‌کته‌بی عه‌سکه‌ری. من نامه‌کانم ده‌نووسی و کاک عه‌لی وهک نوینه‌ری قرگه‌بیه‌کان واژووی ده‌کرد. کاک به‌کرم له‌ ناوه‌رۆکی نامه‌کان ئاگادار ده‌کرده‌وه له‌سه‌ر په‌زامه‌ندی کاک عه‌لی. پاش چه‌ند نامه‌یه‌ک و دووباره‌ قسه‌کردنه‌وه له‌گه‌ل کاک به‌کر، سه‌رکردایه‌تی بریاری دا که کاک عه‌لی بکه‌نه لیپرسراوی که‌رته‌که‌یان، کاره‌کانیان وهک هه‌مان کاری که‌رتی پیشوو له‌ئه‌ستۆ بگرنه‌وه، به‌لام که‌رته‌که‌ له‌ناو پیشمه‌رگه‌دا هه‌ر به‌ که‌رتی شه‌هید عومه‌ره‌وه‌ ناوی ده‌برا. رپوژیک مام جه‌لال خودی خووی به‌ جیه‌ازه‌که‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کاک به‌کر کرد و بریاره‌که‌ی پی دا. من زور دلخۆش بووم که‌ ئه‌و ماندوونه‌بوونه‌م به‌خۆراییی نه‌چوو، هه‌روه‌ها توانیم خزمه‌تیک به‌ قرگه‌بیه‌کان و به‌ گۆری کاک عومه‌ری جوامیر بکه‌م. کاک عومه‌ر و رپیوار و خه‌لیفه‌ بوونه‌ سی قوربانیی بیتاوان له‌ کاره‌ساتیکی کوتوپر و چاوه‌روانه‌کراودا، یادی هه‌رسیکتان به‌ خیر و مالیان ئاوا (ئای له‌و رپوژگار خویناوییه‌ی که‌ له‌و ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کان به‌سه‌رمان برد!).

نووسینه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌:

ئارام محمه‌د غه‌ریب (له‌ سه‌رده‌می پیشمه‌رگایه‌تیدا ناسراو به‌: مامۆستا ئارامی باساک).

فهرهیدوون عهبدولقادر، سیاسه‌تمه‌داریکی جنیوفرۆش

پیناسه‌ی ئەو شوپرش و پیشمه‌رگایه‌تییه‌ی که کردوو مانه، هەر که سه‌مان به‌پیی ئەزموونی خۆی ده‌توانیت دیدیکی جیاوازی له‌سه‌ر هه‌بیت. ناشکریت هه‌موو شوپرش و قوربانیدانه‌کان بخه‌ینه به‌ر په‌خه‌ و کاره‌ باشه‌کانیان وه‌لا بنیین و ته‌نها خراپه‌کانیان بخه‌ینه روو، من وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌رانی کوردستان، به‌هه‌موو که‌موکۆری و سه‌رکه‌وتن و شکسته‌یه‌کانه‌وه‌ شانازی به‌یه‌کیته‌یوونی خۆم ده‌که‌م و هه‌میشه‌ خه‌لکی گوندنشینه‌کان به‌پیشه‌وای شوپرشه‌کان ده‌زانم، هەر له‌ بنه‌ماله‌ی شه‌هیدان و سکرته‌یری یه‌کیته‌ی و کۆمه‌له‌ی رهنجده‌ران و زیندانیانی سیاسی و ئەندامانی ریکه‌ستنه‌ نه‌ینیه‌کان و به‌رپرس و فه‌رمانده‌کان و ته‌واوی ئەندامانی مه‌کته‌بی سیاسی و سه‌رکرده‌یه‌تیم خۆش ده‌ویت و رۆکینه‌م به‌رامبه‌ر به‌هیچ که‌سیکیش نییه‌ و گه‌ر رۆژیکیش له‌ رۆژان ئازار و غه‌دریشم لی کراییت، که‌ غه‌درکردن له‌نیو شوپرش و حیزبه‌کاندا جیی قسه‌وباس نییه‌ و نه‌هی لی ناکریت چه‌نده‌ بیوه‌فایی و پشتکردنه‌ هاوڕی و هاوسه‌نگه‌ران هه‌یه‌ که‌ به‌به‌ر چاوی خه‌لکیه‌وه‌ ده‌کریت و بیوه‌فایی ئەو سه‌رکرده‌انه‌ی که‌ رۆژانیک هاوڕیمان بوون له‌ شاخ؛ له‌ ژماردن نایه‌ن و دلنیاشم ته‌نها بۆ خوله‌کیکیش ئاسووده‌ نین که‌ به‌رامبه‌ر به‌ تیکۆشه‌ران و هاوڵاتیان ئەنجامی ده‌دن. له‌نیو شوپرشه‌کاندا ته‌نها هه‌ندیک له‌ به‌رپرسه‌کان تاوانی غه‌در و کوشتن و ئیه‌انه‌کردن و شپه‌زهدکردنی تیکۆشه‌ران و خه‌لکیان له‌ ئەستۆدا نییه‌، به‌لکوو به‌ خۆشمه‌وه‌ و هه‌ندیک له‌ تیکۆشه‌رانیش به‌شداریی هه‌له‌ و که‌موکۆرییه‌کانی ژیا‌نی خه‌باتی سیاسیی ئەو رۆژگاره‌ سه‌خته‌ین، به‌لام بۆ ئیمه‌ زۆرتین به‌رپرسیاریته‌یی تاوان ناخریته‌ ئەستۆمان، گه‌ر هه‌له‌شمان کردبیت هیشتا به‌هه‌له‌ش قبوول ناکریت، چونکه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ریه‌که‌مان ته‌مه‌نمان شانزه‌ بۆ حه‌قده‌ سالان ده‌بوو. له‌ سیستمی به‌ریوه‌بردنی ژیان و گۆزه‌رانی باری ئاسایی هاوڵاتیان، له‌ هه‌ندیک له‌ وڵاتانی جیهاندا ته‌مه‌نی هەر تاکیکی نیو کۆمه‌لگه‌ له‌ هه‌ژده

سالان که متر بیت، هیشتا لئی قبول ناکریت به ئاسانی بتوانیت بریار له سهر داها تووی ژیانی خوئی بدات. که ئه و پیناسه یه م بو که سانی خوار هه ژده سالان کردوو و کوردوته نی ده لئین میردمندا، که ئه م وشه یه له زورترین نووسین و یاده وه ریبه کانداناو ده بریت، دووباره کردنه وه ی ئه و وشه یه ش له ئه ستوی هیچ نووسهر و به رپرس و تیکوشه ریکدا نیه، به لکوو هه ندیک له به رپرسان له پیناسه ی وشه ی میردمندا زیاتر گه یشتوون که چون ئه و مندالانه به کار هینراون بو مه به ستی تایبه تی و به رژه وه ندیی هه ندیک ده مانچه به نیوقه د و پاله وانی نیو شوپش و به ناو خه باتی کوردایه تییان که نمونه ی فهره دیوون عه بدولقادی ئه ندای مه کته بی سیاسی، جنیوفر و شییان ره نگه زورتر هه بیت. که واته ئیمه ی میردمندالی نیو ئه و شوپشه، هیشتا له زوری ماناکانی ژیان نه گه یشتبووین، به پیچه وانه وه هه ندیک له سیاسه تمه دارانی نیو شوپش زوری ته مه نیان تیپه راندبوو، بریاری کوشتن و دیلکردن و دادگاییکردنیان به سهر تیکوشه راندا ده دا و سه رزه نشتیان ده کردن و مندالی بیکه سی ئه و نیشتمانیه یان تووشی شه رمه زاری و شکست و پشتکردنه شوپش ده کردن، که یه کیک له قوربانی و به ره وه هه لدر بردنی «عومه ر عه رب» و ده یان فه رمانده و تیکوشه ری دل سو ز بوو، که به هوی خراپی ره فتارکردن و مرومچی و تووره بوون و غه زه بی ده سه لاتی به رپرسی حیزبی بوو، ئه وه ش وه ک دیارده یه کی زه ق ره چاو ده کرا و کاتیکیش به رپرسیکی ده سه لاتدار هه له یه کی بگردایه، بیگومان به خیرایی به ردیکی قورس ده خرایه سهر هه له کانی و تاوانه که ی داده پو شرا. له راستیدا گه ره له شوپشه کاندانا تووشی هه ر تاوان و شکستییه ک بووبن، ئه وه هوکاری ره فتاری پیشمه رگه نه بووه، به لکوو پیشمه رگه جگه له برسیتی و ترس و دل هراوکی و خو به کوشندان، هیچی تری له ده سه لاتدا نه بوو، ئه وه هه ندیک له و به رپرسانه بوون که ئاستی به رپرسیاریتی میژووی گه لیکیان له ئه ستودا بووه، وه ک ئه وانه ی دوا ی پرۆسه ی ئازادی کوردستان؛ خاوه نی ده یان کومپانیا و زورترین سهروهت و سامانن، له رابردووشدا ته نها خاوه نی تفهنگیک و

جووتی پیلای لاسٹیک بوون. بۆ ئه وهی بتوانم هه ندیک سه رنج و راستیی هه ندیک به رپرسی قسه خوۆشی دوورپووی پاره په ست و هه ندیکی تریش جگه له غه زه ب له رووخساریاندا به دی نه ده کرا، بۆ ئیوهی خوینهر بخه مه روو، لیژهدا له چالاکییه که وه ده ست پی ده که م که له بریی ئه وهی ده ستخووشیمان لی بکریت، وه لامیکی ناشرینمان ده ست که وت، ئه ویش ئیهانه کردن و جنیو و وشه ی ناشرین بوو که له زاری فه ره ی دوون عه بدولقادی ئه ندامی مه کته بی سیاسیی وه ئاراسته ی ئیمه ی پیشمه رگه ده کرا.

له سالی ۱۹۸۵ دا تیکچوونی دانوستانی یه کیتی هیشتا به بریاری فه رمیی سه رکرده یه تی یه کیتی ئاراسته ی جه ماوه ر نه کرابوو، به لام له پیش شه هیدکردنی «مامه ریشه» ته واو بارودوخی سیاسی و گفتوگۆی نیوان حوکمه ت و یه کیتی به ره و لیکتینه گه یشتن ده چوو، له لایه ن هیزی پیشمه رگه و جه ماوه ره وه شیرازه پچرابوو، شه ر له هه موو تیپه کانه وه ده ستی پی کردبوو، هیزی پیشمه رگه ته واوی ئاماده کاریی خو ی بۆ شه رکردن کردبوو و ناوشاره کان به لیژنه ی ته نسیق وه که ئاوات عه بدولغه فوور سه ره په رشتیی ده کرد، کشابوونه وه بۆ سنوری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمه رگه. پژی می به عس ته واوی بازگه کانی به سه رباز و هیزی تایبه ت (قوات خاسه) پر کردبوو، ناو کووچه و کۆلانه کان و شاره کانی به چه کداره کانی خو ی کۆنترۆل کردبوو، مه ترسییه کی گه وره له سه ر ریکخستنه نه یینییه کانی شار و دو ست و لایه نگرانی یه کیتی هه بوو، خه لکی به گشتی ترسیان لی نیشتبوو، به رده وام هاوالاتی ده ستگیر ده کرا و پیشمه رگه شه هید ده کرا. ئه م کار و کرده وانه ته نها من با سم لیوه نه کردوون، به لکوو هه ر له سکرتری کۆمه له ی ره نجده ران؛ نه وشيروان مسته فا و ئه ندامانی مه کته بی سیاسی و سه رکرده یه تی؛ فه ره ی دوون عه بدولقادر و مه لا به ختیار و یاده وه ریییه کانی تری تیکۆشه ران^۱

۱. قه ندیل به غدادی هه ژاند، یاداشته کانی پیشمه رگایه تی ۱۹۷۶-۱۹۸۰، شه هید رییان، چاپی دووهم، چاپخانه ی په یوه ند، سالی ۲۰۰۸، ل ۲۹۳.

هه مان بۆچوون و بیرکردنه وه و لیكدانه وه بۆ ئەو مه به ستهش ههیه، هه ر كه سیکیش بیهویتی به ئاراستهیه کی جیاواز باس له گیرانه وهی میژووی بزووتنه وهی نیشتمانی و سه رکه وتن و شکست و هه له و که موکوپیه کان بکات، ئەوا تاکوو تیکۆشه ران و خاوه نی قوربانیدانه کان له ژياندا مابن، هه یچ که سیک ناتوانیت په رده پۆشی بۆ راستیه کان بکات، بۆ نمونه ئەو به سه رهات و چیرۆکی تراژیدیا و تیرۆرکردنی هه ندیک له تیکۆشه ران به ناوی دیل و شه ری براکوژی و درکاندی نهینیه کان و سه ریچی پیشمه رگه و فه رمانده کانی نیو شوپش بکات، ده رخشتی راستیه کانیش هیز و توانای خو ی له پشته، ئەویش ته نها پینووسی خه باتگیران و ماندوونه ناسه کانی رۆژگاری سته می حوکی دیکتاتوره کانی هاوشیوهی رژی می به عسن که سه دان نووسه ری دلسۆزی بویر و نیشتمانی په روه ری کردۆته به لگه بۆ ئەو میژووه و ئاشکراکردنی حه قیقه تی نهینیه پشته په رده ی ژووره تاریکه کان که له چه ند لاپه ره ی پیشوودا ئاماژه م پی داوه و ده کریت له کیشه و مملانی سیاسیدا ئاماژه کردنیان دووباره بیته وه.

مه به سته من له تیکشانندی باری که سایه تی رابردووی خه باتی فه رهیدوون عه بدولقادر نییه، چونکه وه ک خو ی باسی ده کات له بنه ماله یه کی بۆرژوای مامناوه ند بووه، لی به به لگه و وته ی خو شی باسی ئەوه ده کات له کاتی ده سته گیرکردنی هه ندیک له ئەندامانی ده سته ی دامه زرینه ری کۆمه له ی په نجده ران، خاله شه هاب و هاوه له کانی و به تایبه ت حوکی له سیداره دانیان له لایه ن رژی می به عسه وه به سه ردا سه پینرابوو، فه رهیدوون عه بدولقادریش حوکی زیندانی بیست سالی به سه ردا سه پینرابوو، خودی خو ی باس له وه ده کات به هۆی دروستکردنی پیلاو چین و جزدانی ده سته ئافره تانه وه، حه وت هه زار دیناری له نیو زیندانی ئەبو غریب له سالی حه فتاکاندا پهیدا کردوو. چه نده شه رمه بۆ که سیکه به ناو سه رکرده و سیاسه تمه دار گه ر هاو لاتییه کی ئاسایی نه بیت و شانازی به پاره پهیدا کردن بکات، له کاتی کدا هاوه له کانی له ژووری سیداره دا بن! فه رهیدوون عه بدولقادر چۆن توانیوه تی

له کاتی هه‌ل‌واسینی خاله شه‌هاب و دامه‌زیننه‌رانی کۆمه‌له‌ی رهنجده‌ران، بیر له کۆکردنه‌وه‌ی «پاره» بکاته‌وه؟ له کۆتایی ئەم بابەتە‌مدا باس له ئیره‌یی ئەم به‌ناو شو‌رپشگی‌ر و رۆشن‌بیر و ئەندامی دانوستانی نیوان رژی‌می به‌عس و یه‌کی‌تی ده‌که‌م، ئە‌گه‌ر فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر ئە‌ندامی ده‌سته‌ی دامه‌زیننه‌ری ریک‌خراویکی مارکسی-لینینستی بو‌وايه، نه‌ده‌بوو هینده‌ عه‌ودالی حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی و پاره‌کۆکردنه‌وه‌ی بو‌ دوا‌رپۆژ هه‌بو‌وايه. له‌دوای سه‌رکه‌وتن و راپه‌رینی ئازادی کوردستاندا، دوای ئە‌وه‌ی میقداری «دوو ملیۆن» دیناری بو‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی بینای چه‌ند نه‌ومی حه‌سیب سالح و کردنی به «هۆتیل پالاس»، پاره‌ی له «مام جه‌لال» وه‌رگرت و فه‌ره‌یدوون له کاسبکاریکی نیو زیندانی ئە‌بو غریب که سه‌رمایه‌که‌ی به هۆی جزدان چنن و پیل‌او چنن به ده‌سته رهنگینه‌کانی؛ خاوه‌نی حه‌وت هه‌زار دیناری ئە‌و کاته بو‌وه و دوای له‌سیداره‌دانی هاوه‌له‌کانی له زیندان؛ به لی‌بوردنی گشتی ئازاد کراوه و چووه‌ته‌وه نیو ریزی هی‌زی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان و خه‌لات و شه‌ره‌فی ئە‌ندامی مه‌کته‌بی سیاسی یه‌کی‌تی نیشتمانی پی سپی‌ردراوه. نووسینی ئە‌م یاده‌وه‌رییه‌م په‌یوه‌سته به رابردووی شو‌رشی‌که‌وه که نه‌وشیروان مسته‌فا و فه‌ره‌یدوون عه‌بدولقادر و چه‌ندین سه‌رکرده‌ی تر بر‌وایان به ریبازی مارکسی و لینینزم و درووشمی داس و چه‌کوش و مافی کریکاران (پرۆلیتاریا) و جووتیاران و زه‌حمه‌تکیشان هه‌بو‌وه، به نووسینی چه‌ندین نامی‌که به ناوی خوازاو ئاراسته‌ی جه‌ماوه‌ر و سه‌دان کادری نیو ریک‌خسته نه‌ینییه‌کانی ناوشار ده‌کرا و له‌سه‌ر ئە‌و درووشمه و وینه‌ی داس و چه‌کوش که به واتای کریکار و جووتیار دیت و درووشمی کۆمه‌نیستییه، ده‌ستگیر ده‌کران و له‌سیداره‌ده‌ران. دواتر سه‌د مخابن نه‌وشیروان مسته‌فا پیش مال‌ئاواییکردنی له ژیان، له‌پیش به‌ره‌وچوون و پیش‌وازیکردنی له کریکاران و جووتیاران، پیش‌وازی له مه‌لایانی ئیسلام و چه‌ند مه‌لایه‌کی نه‌خوینده‌وار و... هتد کرد و قورئانی به‌رز کرده‌وه و ماچی کرد و هاوپه‌یمانی له‌گه‌ل حیزبی ئیسلامیدا کرد، ئە‌و حیزبه ئیسلامیه‌ی زیندوو کرده‌وه که ده‌ستیان سوور بو‌و به

شههیدکردنی سه لآحی موهه ندیس و سه ربړین و شههیدکردنی چه ندین
پیشمه رگه ی ئاوی خیلې حه مه.

من له گه ل ریزمدا بو هه موو پیروزییه کانی مروث و ریزیشم بو نه وشيروان
مسته فا که سکر تیری کومه له ی ریکخراویکی مارکسی و لیلینزم و له
سه رده می سکر تیری ئه م زاته دا، تیکوشه ری دیرین «مام ئاراسی حسک»
له یه که م روژی جه ژنی قورباندا پیش ئه وه ی گولله باران بکریت، له لایه ن
خه لکی ئاوی و چه ند که سایه تییه کی ناوداره وه قورئانیان رووبه رووی
ئو فه رماندانه کرده وه که مام ئاراسی حسک شههید نه کریت. ئه مه جی
پر سیار نییه نه وشيروان مسته فا پیش مالئواویکردنی له ژیان، قورئانی به رز
کرده وه و ماچی کرد و چوار رکات نویژی هه ینیشی له مزگه وتی گه وره ی
سلیمانی کرد؟ ئه مه گه مه یه کی سیاسیه به دهم شوړشیکه وه که بروات پی
نه بو بیټ و له بهر خاتری مام جه لال، سکر تیری ریکخراویکی مارکسی
و لینینزم قبول کر بیټ. ده بوو پیش ئه وه ی به بنه مالله ی ئو کوره
تازه پیگه یشتوانه ت بوتایه من بروام به قورئان و خودا و پیغه مبه ر و
ئیسلام هه یه، تکایه ئیوه ش برواتان به نامیلکه و کوړ و سمینار و وشه ی
من نه بیټ و له سه ر درووشمی داس و چه کوشیک که م بروام پی نه بووه،
ئیه ژیانی خو تان مه خه نه مه ترسییه وه و با له سه ر بریار و یه که م ئاستی
به رپر سیار یتیم وه ک سکر تیرتان، له سیداره نه درین...

لیردها پر سیاریکی نه وشيروان مسته فا له سه ره تای دروستکردنی
بزووتنه وه ی گوړان سه باره ت به گه نده لی و بازرگانیکردنی فه ره یدوون
عه بدولقادر ده خه مه روو، کاتیک فه ره یدوون عه بدولقادر به نه وشيروان
مسته فا ده لیټ: «کاک نه وشيروان، ده لین بزووتنه وه ی گوړانت دروست
کردووه؟» نه وشيروان مسته فاش وه لامی ده داته وه و ده لیټ: «فه ره یدوون
گه ر له گه لمانیت؛ باشه، گه ر له گه لیشمان نیت؛ دژایه تیمان مه که. فه ره یدوون،
بیستوومه و ده لین دیسکو و قومارخانه ت هه یه!» ئو باسه له زوربه ی
توره کومه لایه تییه کاندایه بلاو کرایه وه و بوو به قسه ی سه ر زاری روژانه ی

خەلکی. ئەمە راستییەکی نەوشیروان مستەفایە، کە فەرەیدوون عەبدولقادر نەینییەکانی نەوشیروان مستەفای وەک ئەرشیف لەبەر دەستایە، ئەوەشیان گەرانەوێهە بۆ رابردوو و میژووی خۆیان لە شاخ، کە فەرەیدوون عەبدولقادر راستە ئەندامی مەکتەبی سیاسی بوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ھاورپی دیرینی خالە شەھابی ئەندامی دەستە ی دامەزرێنەری کۆمەڵە ی رەنجەرانی کوردستان بوو و لە دوور و نزیکەوێ ئاگاداری گەرانەوێ نەوشیروان مستەفا بوو لە قییەنا و ھۆکاری گەرانەوێ لە ولاتیکی بەسیستم و دادپەرۆری بۆ نیو ژیانی جەنجالی و مەملانیی حیزبی و رۆبەرۆبوونەوێ لەگەڵ رژیمی بەعسدا.

دیارە فەرەیدوون کە دژایەتی نەوشیروان مستەفای دەکرد و نەوشیروان مستەفاش فەرەیدوون عەبدولقادی بە بازرگان و خاوەن قومارخانە و بالەخانەکانی لوبنان و... ھتد پیناسە دەکرد، ئەم بەر بەرەکانییە ھۆکاریکی نەینیی پشت ژوورە تاریکەکان و سلکردنەوێ و درکاندن نەینییەکانی یەکتەر بوو!

ئەنجامی پاشگەزبوونەوێ فەرەیدوون عەبدولقادر وەک ھیزیکی پالپشت و خاوەنی سەرمايەکانی، داوای لیبوردنی لە ئازاردانی مەلا بەختیاری سەرکردە ی ئالای شۆرش و ھاوێھەکانی کردووێ لە کاتیکیدا مەلا بەختیار لە شاخ لەسەر بیروپای جیاواز دووچار ی کیشە و گرفتی سیاسی بووبوو و فەرەیدوون عەبدولقادریش کە لە سەر دەمی شاخدا وەک ئەندامی مەکتەبی سیاسی دەستپۆشتوو بوو، دژایەتی پارتیی دەکرد و بە بنەمالە و خیل و عەشیرەتی تاوانکاری ناو دەبردن و دژایەتی دەکردن، کەچی ئیستە بە پیچەوانەوێ، لەم بارودۆخە ھەستیارەدا فەرەیدوون عەبدولقادر دەلیت: ھیچ کەسیک سەرۆکایەتی کورد و کوردستانی پی ناگریت و ناتوانیت دەولەتی کوردی دروست بکات، جگە لە مەسعوود بارزانی. فەرەیدوون عەبدولقادر دوو رۆوخساری ھەبە، یەکە میان لە نیو کۆمەڵە و یەکی تیدا ئاستی بەرپرسیاریتی ئەندام مەکتەبی سیاسی بوو، کەچی بە بی ئاگاداری نەوشیروان مستەفا ھیچ کاریکی سیاسی ئەنجام نەدەدا. داوای ئەوێ سیستمی حوکمرانی نەوشیروان مستەفا بەرەو کۆتایی دەچوو، دژایەتی دەکرد دواتریش

دهیگوت: به داخه وه پوژانیک بوو له شاخ غه درمان له مه لا بهختیار دهکرد، له سهرووی هه مووانه وه من نازارم دهدا. دواتریش میژوویه کی جوان و راست و دروستی بو سهروکی پارتی؛ مه سهوود بارزانی له تهواوی میدیا و راگه یاندنه کان به شیوهیه کی گشتی له چاوپیکه وتنه کانیدا باس دهکرد. ئەم کار و کرده وانیهی فهرهیدوون تهنها له بهرژه وهندیی مولک و سامانه کانی بووه و له ژیا نی تایبه تی خویدا هه میشه که سیکی هه ستناسک بووه به رامبه ر به پوو خساری ئا فره تان، من هه میشه له چاوپیکه وتن و چند جار یکیش ئەم زاته م له ته مه نی پیشمه رگایه تی و دوا ی پیشمه رگایه تییشدا بینوه، هیچ کاتیک خاوه نی بریاری راسته قینه ی خوی نه بووه، به تایبه ت دوا ی پوو خانی پژی می به عس و پوۆسه ی ئازادی کوردستان که رهفتاری جیاوازی له خهباتی شاخدا هه بووه. زیاتر دوورتان ناخه مه وه له باسه که م، هاوسه نگه ریکی دیرینی شاخ و شوړش ئاگاداری کردم و پیی راگه یاندم له کاتی نووسین و گیرانه وهی یاده وه رییه کانی میژوی سه رده می پیشمه رگایه تی و پوژگار ه سه خته کانی شاخدا: «ئاگات له خوت بیت، ئیمه هه مووان ئاگاداری چاکه و خرابی و هه له کانی، به لام به داخه وه که ناتوانین هه لویستی تایبه تیمان هه بیت و بو خه لکی پوون بکهینه وه، له راپرئوودا حیزبه کان به ئەقلیه تی شاخ؛ به زور یاسایان سهروه ر کردووه و ئیسته ش ئەقلیه تی بنه ماله یی و عه شیره تگه ری؛ هه موو سهروه رییه کانی شوړشی وه لا خستوو!» گفتوگوی نیوان من و هاوسه نگه ره که م و گیرانه وه بو زه مه نی دوا ی کیمیا باران و باره گای حه وانه وهی پیشمه رگه له گوندی «قاسمه رهش»، کاتیک دهنگوی ئەوه بلاو بووه وه گوایه فهرهیدوون عه بدولقادر له ناو ئوتومبیلیکی «ئیتلاعات» ی ئیراندا په رتووکیکی «مارکس» ی فری داوه و وتوو یه تی: «ئیتر ته واو، لی ره وه به دوا هیچ که سیک بر وای به م په رتووکانه نه بیت و شوړش کو تایی هات.» به لام بو وه لامدانه وهی ئەو رهفتاره ی فهرهیدوون عه بدولقادر، وینه ی کاریکاتیریکی زه که ر (کیژر) بلاو کرایه وه و وینه ی پوو خساری فهرهیدوون عه بدولقادر له سه ر «کیژر» ه که دروست کرابوو، هیشتا وینه ی پوو خساری فهرهیدوون له شیوه ی کیردا نه بووه وه لامیکی راسته قینه له ناو هیزی پیشمه رگه دا، به لکوو هیزی پیشمه رگه هه میشه

رەفتارى لەو جۆرەيان بە ناشايستەترين و ناجوامىزى تىكۆشەرىك دەزانى،
كە لەناو ئۆتۆمبىلىكى ئىتلاعاتى عەمامەبەسەرەكانى بەناو جەمهورى ئىسلامىدا
كە ھاۋلاتىيانى بە شوۋقۇل و عامودى شەقامەكاندا ھەلدەواسى و فەرەيدوونىش
پەرتووكىكى رېكخراۋە پىرۆزەكەى كۆمەلەى رەنجدەرانى بەبەر چاۋيانەۋە توور
دا و ھاۋخەمى و ھاۋسۆزى خۆى بۆ خومەنى سەلماند و پىي راکەياندن:
«ئەۋەى ئىۋە دەتانەۋىت، بۆتان جىبەجىي دەكەم».

ئەگەرچى فەرەيدوون نابىت دلگران بىت لە وىناکردنى رۈوخسارى بە
كارىكاتىرىكى زەكەر (كىر)، چونكە ئەو جۆرە دەربىرە مانايەك بە ئازادىي
رادەربىرە دەبەخشى و مافى ھەموو تاكىكە بتوانىت ماناى مرۆقاىەتیبوون
و ئازادبوون و ھەلوئىستى خۆى دەربىرەت، ھىچ ياسايەكىش نىبە بتوانىت
مافەكانى تاك زەوت بكات جگە لە ياساى بىابان و شاخ.

تىگەيشتن و برۈابوون بە فەرەيدوون زەحمەت بوو، بەئاسانى لە ناخى
ئەم زاتە تىناگەيت، تەنانەت خۇدى سكرتيرى گشتىي يەكىتى لە كار و
كردەۋەكانى رازى نەبوۋە و برۈاشى پىي نەبوۋە. تازە كۆمەلەى ماركىسى-
لېنىنى ئەندىشەى ماوتسى تونگ دروست دەبى، بۆ ئەو مەبەستەش پەيوەندى
لەگەل پارتى كۆمۇنىستى چىنىدا دروست دەكەن، مام جەلال و شەھابى
شىخ نوورى پەيوەندى بە سەفارەتى چىنى مىللىيەۋە لە عىراق دەكەن و
باسى بىرۆكەى دروستبوونى كۆمەلەيان بۆ دەكەن، ئەۋانىش بىرۆكەى
دروستبوونى رېكخراۋىكى ماۋىيان لە عىراقدا زۆر پىخۆشە، بەلام ئەو
ترسەيان دەبىت گەر پەيوەندى لەگەل ئەو رېكخراۋەدا بېستەن و حكومەتى
عىراقى پىي بزانى، زىان بە پەيوەندىيە دىپلۆماسى و سىياسى و ئابوورىيەكان
بگەيەنىت، بۆيە مەرچى دروستبوونى ئەو پەيوەندىيە دەبەستەۋە بەۋەى
جگە لەو دوو كەسە، واتە مام جەلال و شەھىد خالە شەھاب، ھىچ كەسىكى
تر لەناو سەرکردايەتى كۆمەلەدا نەزانىت!

پاشان مام جەلال و شەھابى شىخ نوورى داۋا دەكەن بۆ بىنىنى سەرۆك
۱. ئەو رۆژانەى نىشتمان ھى ھەموۋان بوو، ھەقال كويستانى، چاپى يەكەم، چاپخانەى

ماو، سەفەرىكى چىن بىكەن. دواى ئەوھى لايەنى چىنى دۇنيا دەكەنەوھ لەوھى ئەمان رېكخراوئىكى تازەدروستبووى نھىنىن و نھىنى پاراستن و دىسپلین لە ناوياندا لە بالاترىن ئاستدايە، يەك دوو ھەفتە دواتر سەفەرھتى چىن داوا لە مام جەلال و شەھابى شىخ نوورى دەكات سەردانىان بىكەن و جگە لەو دوو كەسە ھىچ كەسىك لەنيو سەركردايەتتى كۆمەلەدا نەزانىت، بەلام لەبەر ئەوھى ئەمانىش برۆيان بە رابەر ايەتتى كۆمەلە ھەيە و ناتوانن ھىچ شتىك لە سەركردايەتتییەكەى خۆيان بشارنەوھ، لە سەرھتەوھ ھەر ھەنگاويكىان ناوھ، ئەندامەكانى ترى سەركردايەتتییەكەى خۆيان ئاگادار كەردۆتەوھ. مام جەلال و شەھىد خالە شەھاب چاوەرپى قىزە و سەفەرى چىن دەكەن، بەلام بەرپرسى سەفەرھت داواكارىيەكانيان رەت دەكاتەوھ بەوھى كەسىكى نيو سەركردايەتتى ئىوھ بە ناوى فەرەيدوون ھاتووه و خۆى بە ئەندامى سەركردايەتتى كۆمەلە ناساندووه و داواى قىزەى كەردووه بۆى بخرىتە سەر پاسپۆرتەكەى. بەم شىوھىە بە ھۆى فەرەيدوون عەبدولقادرەوھ، پەيوەندىيەكەى مام جەلال و شەھابى شىخ نوورى ھەلدەوھ شىتەوھ. مام جەلال رۆوداويكى ترى ھاوشىوھى لەسەر ھەولى دروستكردنى پەيوەندى لەگەل مىسردا گىزاوھتەوھ، كە ھەمان كاراكتەر فەرەيدون عەبدولقادر ئەوئىشى بە ھەلوھشانەنەوھ داوھ. دەمەوئىت جارىكى تر بگەرپىمەوھ سەر ئەو ھۆكارانەى كە تىكۆشەرانىان بەرھو ھەلدەر و لەخستەبردن دەبرد و كەسايەتى و دوورپووخسارىيە فەرەيدوون و دەمپىس و جنىوئفرۆشانىش كاتىك ھىزى پىشمەرگە لە قور و لىتەى نيو وەردەكان و بەر لىزمەى باران و خەباتى سەخت لە چيا بەرزەكان ژيانى خۆيان بەخت دەكرد، ئەوئىش بەبى پىشتىن و ھەندىك جارىش شەوان سەرى گەرم دەكرد و ھەندىك پىشمەرگەش پاسەوانىيان دەكرد، رۆژگارىكى قىزەونە و نەتوانىت راي خۆت دەربرىت كە ھەموو تەمەنى خۆت كەردۆتە قوربانىيە ئەو رىگايە و كەسانى وەك فەرەيدوونىش بوون بە ئەندامى مەكتەبى سىياسى، بۆيە لىرەوھ دەست پى دەكەم...

«قسەى زل نه کهن، ئەو پيلاوانه دهخمه دەمتانهوه!»

ئيمەش وهک کهرتى پينجى شههيد هاوړي جهبار، تيبى چل و هوتى پيره مه گروون، بهرپر سه که مان «عومەر عه رهب» که فه رماندهى کهرت بوو، چند پيشمه رگه يه کى لى هه لېژاردين، له وانه: فازيلى باجه له کهرتى تره وه گوازا رابووه کهرتى ئيمه و دواتر بوو به فه رماندهى مه فرزه، له چالاكيبه کدا له ناو تاقانى پشتى گوندى كانى سپيکهى سلیمانى له گه ل توفيق (هونه ر) (ئه ویش دواتر بوو به جيگري فه رماندهى کهرت) شههيد کرا. سه لاهى حاجى عه لى (سه لاه چاوزه ق)، دواتر بوو به فه رماندهى کهرت و گولله باران کرا. ئه رده لانى ئيسماعيل عارف، دواتر بوو به جيگري فه رماندهى کهرت له تيبى پاريزگارى عه بدولر ه حمان سيته کى سه رتيب بوو، شههيد سالارى حاجى دهرويش که گولله باران کرا فه رماندهى کهرت بوو، ئه رده لانى ئيسماعيل عارف جيگري فه رماندهى کهرت بوو، ئەم تيبه پاريزگارى له سه رکردايه تى و باره گاي مام جه لال ده کرد، هه مهى شيخ هه سن (هه مه بچکول) وهک پيشووتر باس م کرد، گولله باران کرا، ئازاد که رکووکى ئيسته له ژياندا ماوه، کامه ران مه حموود (کامه رانى خوله سميل) له رووداويكى زه ماوه نندا کوژرا، نوور ه دینی برام (سه ربه ست) ئيسته له ژياندا ماوه، به نده (شه هاب که ريم) و رزگار قليا سانى له ناو تاقان شههيد کرا؛ چند جار يک له هه ولى چالاكيبه کى مه زندا بووين که ده نگدانه وه يه کى زورى هه بيت و ترسى زياتر بخه ينه نيو دهروونى چه کداره کانى سه ر به رڙيم. له شارى سلیمانى، له راسته رپى شه قامى ماموستايان، به دوورى پينج سه د مه تر له نزىکى باره گاي ئيستخبارات، که له و سه رده مه دا باره گاي ئيستخباراتى لى بوو، له نزىک يانهى ماموستايان (نادى معلمين) ئوتومبيليكى پوليس (شرطه النجدة) ي به چوار چه کداره وه لى بوو که رڙيمى به عس بو ئه وهى زياتر بتوانيت چاو ديږى بکات، له برى پوليس، هه نديک له چه کداره تايبه تيبه کانى خويان شه وانه ئيشکيان ده گرت و په لامارى هاو لاتيانيان ده دا. پيشتر

ئىمەش دوو ئۆتۆمبىلى جۆرى بەرازىلىمان بۇ ئەنجامدانى چالاكىيەكەمان بۇ ئامادە كرابوو، پاش ئەوھى نەخشە و پلانى خۇمان داپشت و چووينە سەريان و بە سزاي گەل و شۆرېشمان گەياندن و ئۆتۆمبىلەكە و ھەر چوار چەكى جۆرى كلاشىنكوف و دەمانچەيەك و جىھازىكى پەيوەندىكردنمان لەگەل خۇماندا ھىنا. كاتىك گەيشتىنە سنوورى ئازادكراو و پوژمان لى بووھو، لەلايەن پوژىمى بەعسەو پەيوەندىمان بە جىھازەو پى كرا، ئەو جىھازانەى كە پۆلىسەكان بەكارىان دەھىنا لەنيو ئۆتۆمبىلەكەدا بوو و سەلەح چاوزەقىش بەدەم پىكەنين و گالته جاپىيەو وەلامى دەدانەو. كاترئىمىرى ھەوتى سەرلەبەيانى گەيشتىنە گوندى گاپىلۇن، بارەگى شۆرش ئىسماعىل، سەرتىپى ۷۷ پىرەمەگروون كە ئىستا ئەندامى مەكتەبى سىياسى و وەزىرى پىشمەرگەيە لە كابىنەى نۆيەمى ھۆكۈمەتى ھەرىمى كوردستان. لەسەر پىگى گوندەكە رامانگرت و پوژانە خەلكى بەسەرسامىيەو دەھاتن سەيرىان دەكرد كە بە چى شىوازىك تۈنراوہ ئەم ئۆتۆمبىلە بەھىنرەيت! لە راستىدا چالاكىيەكى زور مەترسىدار و زەھمەت بوو، پاشان لە مېژووى ئەو شۆرېشەدا ھىچ تىپ و كەرتىكى ھىزى پىشمەرگە چالاكى لەو جۆرەيان ئەنجام نەدابوو. خەلكى گوندەكان و خەلكى شارىش كە دەھاتن بۇ ئەوئى، بەتايبەتى بۇ چەند خولەكىك سەيرىان دەكرد و پرسىارى ئازايەتى و قارەمانىتى ئەو پىشمەرگانەيان دەكرد كە ئەو چالاكىيەيان ئەنجام داوہ. ئىمەش زور خۇشحال بووين بەوھى كە سەرکەوتنمان بەدەست ھىناوہ. پاش ھەفتەيەك ھەوالمان پى گەيشت بەوھى بچىن سەردانى فەرەيدوون عەبدولقادر بکەين، عومەر عەرەب وەك فەرماندەى كەرت و من و سەلەح چاوزەق. بۇ پوژى دواتر گەيشتىنە لای فەرەيدوون عەبدولقادر، ھەر چەندە زور ماندوو بووين، بەلام لەگەل ئەوھشدا زور خۇشحال بووين كە نىردراوہ بەدواماندا و چاومان بە ئەندامى مەكتەبى سىياسى دەكەوئىت و خەلات دەكرىين. بەلام كاتىك فەرەيدوون عەبدولقادر ھاتە دەرەوہ بە رووخسارىكى پاك و پوختە و جلىكى جوان، يەكەم پرسىار وتى: «عومەر

عه رهب، تو خۆت به چی ده زانیت کیشهی گه وره مان بۆ دروست ده کهیت؟»
 عومه ریش وه لآمی دایه وه وتی: «کاک فه رهیدوون، نازانم باسی چی ده کهیت!
 من هیچ کیشهی کم بۆ شوړش دروست نه کردووه.» وتی: «با، تو کاری
 سه ربه خو ده کهیت و پیشمه رگه ده بهیته شار و ته قه ده کهیت!» عومه ر
 وه لآمی دایه وه و وتی: «کاک فه رهیدوون، من فه رماندهی که رتم و دست
 له رژییم ناپاریزم و جگه له ئەنجامدانی چالاکی و خوبه ختکردن، هیچی ترم
 نه کردووه.» له وه لآمدا فه رهیدوون عه بدولقادر وتی: «عومه ر، قسهی زل
 نه کهیت، ئەو پیلاوانه ده خه مه ده متانه وه!» له راستیدا من وام ده زانی هه ر
 هیچ نه بیته یه کی ده مانچه یه کمان خه لات ده کات و ئیواره خوانیکمان بۆ ساز
 ده کات، ئەو جنیوه و ئەو وشه ناشرین و نه شیاوه، هه رسیکمانی داروو خاند
 و تینوویتی و برسیتی ریگای له بیر بردینه وه. تازه پیشمه رگه یه ک که له وه
 سه رده مه دا پییان ده و ترا پیشمه رگه ی مفاوه زات، هاته ته نیشتمان وه و وتی:
 «کاک فه رهیدوون گیان چه کیان بکه م؟» عومه ر ئاوپی دایه وه و وتی: «کی
 چه ک ده کهیت، با میشتک نه ته قینم!» دوا ی پرسیار و هه ندیک گفتوگو،
 ئیمه ش به نائومی دی گه راینه وه بۆ باره گای که رته که مان که له گوندی بالخی
 بوو. ئەو جنیوهی فه رهیدوون به ئیمه ی دا، کاریگه ریی ده روونی کرده
 سه رمان. به چه ند مانگیک دوا ی شه هیدبوونی مامه ریشه، له وه لآمی
 جنیوه که ی فه رهیدوون، گه وره ترین چالاکیان له سلیمانی ئەنجام دا.
 کوشتنی شه ش چه کداری رژییم و بردنی چه ند ئوتومبیلیک که یه کیکیان
 درا به شوړش ئیسماعیل و دووانیان ره وانیهی سه رکردایه تی کرا، عومه ر
 وتی: «با ئوتومبیلیکیان بۆ فه رهیدوون بیته، گوناحه، ئەو ئیشی پیی ده بیته،
 چونکه زور سه رقالی سه فه رکردنه بۆ ئیران!»

فه رهیدوون عه بدولقادر هه ر ئەو کاته سیاسه تمه داریکی جنیوفرۆش
 نه بوو، به لکوو له ئەمسالی شدا هه ره شه ی کوشتن له مندالیکی سی سالان
 ده کات و ته نانه ت وشه ی نه شیاوی بازارپیش وه ک: حیز، قوزی خوشکت
 و دایکت ده گیم به کار ده هینیت و له سه ر قه رز و پاره و مامه له کردنی

كاللوه، هه ره شهی كوشتن له هاوالاتییهك دهكات و دهلیت: «سهگی سهگاب، ئەوا دیم و دهتكوژم و سهرت دهخه مه قوزی ساحیبهتهوه!» تهواوی توپه كوومه لایه تییهكان به جنیو و هه ره شهكانی فهرهیدوونهوه سهرقال بوون و بلاویان كردهوه. ئای لهو سیاستمه دار و قوتایی قوتابخانهی ماركس و لینین و ماوتسی تونگ! ئای له فهرهیدوونی ئەندامی مهكتهبی سیاسی، كه ناخی راسته قینهی دهردهكهویت. ئەو فهرهیدوونهی له شاخ له سهه ر ئەنجامدانی چالاکییهکی گهورهی مهترسیدار، پیلاوی دهخسته دهمی پيشمه رگهوه. ئەو فهرهیدوونهی وتاری دژ به پژی می به عس دهنووسی، ریکخستنه نهینییهكانی شار بلاویان دهكردهوه و داوای مافی گهلی كوردی دهكرد، ئیسته گه ورهترین بازرگان و سهرمایه دار و خاوهن هویتلی چهند نهومی به رزی پینچ ئەستیره و قومارخانه و دیسكو و ریستورانته. به داخهوه، رۆژانیک بوو ئیمه سنگمان به گوللهوه دهنه و ئەویش خوئی له گوللهی چهکی پژی مه دهپاراست، ئیمه گیانفیدا و ئەویش بازرگان و سهرمایه دار! ماركس كاتیک تیکه ل به بزووتنهوهی جهماوه ری ده بیته و له ریپیوانیکدا خیزانهکی وهلامی بو دهنیریته و دهلیت: مناله کهمان زور نهخوشه و ئەگه ری مردنی ههیه، ماركس وهلام ده داتهوه و دهلیت: مناله کهمان گه ر بشمریته، منالیکي تر له دایک ده بیتهوه، به لام رهنگه ریپیوانیکی تری پرولیتاریی له م جوړه نه کریت و له دایک نه بیتهوه. ماركس ههتا مردیش، خاوهنی هیچ سهرمایه یهک و ته نانهت به قه رزارییش مرد و داوی خوئی نووسینه کانی؛ جیهانی سهرمایه داریی گوړی بو جیهانی پرولیتاری، به لام هه ندیک له سیاستمه دارانی نیو شوړشه کانی ئیمه، خه باتی پرولیتاریایان گوړی بو خوشگوزه رانیی خویمان و دروستکردنی کومپانیا و حیزبی عه شیره تگه ری و خیله کی و سهرمایه داری.

گوللهبارانکردنی نهرمین و ئیشق بهسهر لوتکهکانی شوږشهوه

جهباری عهلی عهویز بهشیک بوو له نهسرهوتن و قوربانیهکانی بیئاگای نیو شوږش، ئهوه به سواری داشقه دووئهسپیهکهی باوکیهوه بالی دهگرت و دهفری، ههندیک جار بهرهو دوندی شوږش، سهرکهشانه بازی بهسهر لوتکهکانی چیادا هدا و ههندیک جار له پشتی فهرشه لۆکهیهکانی ههورهوه، پر به ئاسمان دلداریی لهگهله خوریکدا دهکرد، نهیدهزانی له کویدا لوتکه کوتایی دیت و کهبیش خور ئاوا دهبیت! قارهمانیتی لای ئهوه نهبوو له جهنگیکدا بیباتهوه، سهنگهریک له دله قاییمهکهی قاییمتر داکوتی، ئهوه له فیشهک خیراتر بوو، له شمشیر تیژتر بوو، گوری با بوو، پالوانی ههژاری بوو، له مهدرهسهی برسیتیدا مهشقی ژیانی دهکرد و له چاوانی نهرمینیکدا عیشقبازی لهگهله ژیاندا دهکرد. ههرکه زرینگی زهنگوله دههات، منالانی گهرهک چاوهروان دهبووین ئیستا جهبار بهسهر بالی رهشهباوه دیت، له ژوانی یار گهراوتهوه و حکایهتهکانی «گورنهتهله» و «شیتته و ژیره» و «کورپه کهچهله» مان بو دهگیریتتهوه.

ئهوه منالیکی گورج، گورجتر لهو پرووناکییانهی له چاوی نهرمینهوه دهیماشیهوه. ئهوه که دههاته گهرهک، ههردوو گیرفانی شهرواله درپاوهکهی که لهوهی دهکرد له گوینییهک دورابیت نهک له پارچه قوماش، له درزهکانی گیرفانیهوه درهوشانهوهی ئهوه تیشکانهمان هدی که له ژوانی ئهشقهوه چنیبوونیهوه. ئهسپهکانی باوکی زور لهو سهفهراوه دهترسان لهگهله جهباردا، کولانهکانی خهیاڵ و ئهفسانهکانی روستهم و زورابیان له گهرهکهوه تا ئهوپهری دنیا، تا ئهوه شوینانه تهی کردبوو که ئیمه به چیرۆک نهبی؛ پیی نهگهیشتبووین. بو سبهی که دههات بو قوتابخانه، پر به داشقهکهی باوکی ژاوهژاوی لهگهله خوی دههینا، بهقهه پۆلیک مندال؛ عهجولی و هاریی دههینا. ئهوه بهشیک بوو له نهسرهوتن، گفهیهک بوو تا مردن دانهمرکایهوه، مهخلووقیک بوو نهمدهزانی کهی دهخهویت، کهی دهرهویت، له چ کاتیکدا پشوویهک

دەدات، يان تەنيا ساتىكىش لەگەل ئاراميدا ئاشنا بىت. ئەو پارچە يەك بوو لە جمان، خىراتر لە تەمەنى خۆى سالەكانى مندالىى جى دەهيشت. ھاوتەمەن و ھاوپۆلى يەك بووين، كەچى ئەو زۆر خىراتر لە ئىمە وازى لە مندالى و قوتابخانە و يارىيەكانى مندالى ھىنا و كەوتە يارىکردن لەگەل گەورەكان. نەرمىنىش كىژۆلە يەك بوو جوانتر لە پىناسەکردن، مەگەر چاۋە گەشەكانى ئەو جەبارى بەند كەردبا، دەنا جەبار لە يەك كاتدا لە ھەموو شوپىنىك بوو و لە ھىچ شوپىنىكىش نەبوو. نەمدەزانى چۆن خۆشەويستى دەكات، بەلام مەفتوونى نەرمىنىش بوو! نەمدەزانى چۆن دلدارى دەكات، بەلام كوشتەى داۋى عىشقى ئەو خانمە دەمبەخەندە و پىر لە عىشۋەى ژنبوونە بوو! ئاخىر جىي سەرنجە جەبارىك جگە لە ھىكايەتى فرىن و سەرچلى، ھىچ پاشەپۇژىكى تىرى نەبوو، دەبىت چۆن نەرمىنى بدەنى! نەرمىنىك نەرمتر لە ئاورىشم و نەمتر لە لۆكەى سىپى ژىر سەرىن و نەمتر لە ژيان، چۆن دەبىت لەگەل جەبارى عەلى عەۋىزدا يارىي مەرگ بكات؟ لەگەل نەرمىندا دايە شاخ و لوتكەى بەرز، مەگەر تەنھا «حسك» بەرگەى لاسارىيەكانى جەبارى عەلى عەۋىزى گرتبا. مالى ھاۋەلە راۋچىيەكانى تىرى با بوو، لەگەل مەحموودى محەمەد ناسراۋ بە خولەى حەمە تاتە و ياسىنە ھەتىۋ ناسراۋ بە مام ئاراس. ھاۋرپىيانى شىرىن و خۆشەويستى لە حسكەۋە يەكيان گرتەۋە و بەشىكى گىرنگ بوون لەو شۆپشەى تازەى دۋاى ھەرەسى شۆپشى ئەيلوول دەستى پى كەردەۋە. كۆلانەكانى چۈارباق و سەركارىز و سەرشەقام؛ نەۋەيەك لە پالەۋانى شار و شۆپشى بەرھەم دەھىنا، بەلام ھەر ئەو شار و شۆپشە دابەشى دەكردنەۋە بەسەر حىزب و تاقىمى جىاۋازى دژبەيەكدا. ئەۋانەى لە شۆپشدا بوون، شاخ دەيكردەنە جەنگاۋەرى شەرى براكوژى و ھەندىكى شارىش دەۋلەت دەيكردەنەۋە بە راۋچىي ئەۋانەى شاخ و كەسوكارىيان لەناۋ شاردا بوو. جەبارى عەلى عەۋىز لەپاش حسك ناۋى بە پالەۋانە لاسارەكە دەر كەردبوو، لەناۋ حسكەۋە پەرىيەۋە بۆ ناۋ يەكيتىي نىشتمانىي كوردستان و شەرەفى ئەندامىتىي فەرماندەى كەرتى پى سپىردرا و كەم تا زۆر لەسەر بىرورپاى

جیاوازی کوردایه‌تی و چوونه ناو یه‌کیتی نیشتمانییه‌وه، ناکوکی که‌وته نیوان جه‌باری عه‌لی عه‌ویز و مه‌حموود مه‌مه‌د (خوله‌ی حه‌مه تاته)، که له هه‌مان کاتیشدا دوو هاو‌پیی دلسۆز و مندالیی یه‌کتر بوون. جووله‌کان و چوارباخ دوو گه‌ره‌کی دیرینی شاری سلیمانی بوون و ده‌یان تیکۆشه‌ری فه‌رمانده‌ی دلسۆزی تیا هه‌له‌که‌وت و سه‌دان دلسۆزی نیشتمانپه‌روه‌ر هاو‌کاریی شو‌رش و ریک‌خسته‌کانی ناوشاریان ده‌کرد، له‌و سالانه‌شدا خیانه‌تکردن زۆر قورس و گران بووه و که‌م که‌س ده‌یتوانی ڤوو له‌و کاره‌ بکات و ده‌ستی تیکه‌ل به‌ دوژمن و نه‌یاره‌کانی گه‌له‌که‌ی بکات. له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردن و سه‌ره‌له‌دانی شو‌رش له‌ سالانی هه‌فتاکاندا، خیزانیک به‌ ناوی بنه‌ماله‌ی «ئامه‌ قه‌ره‌ج» له‌ گه‌ره‌کی جووله‌کان ده‌ژیان، له‌ ڤووی ئابوورییه‌وه که‌مه‌درامه‌ت و باری گوزه‌رانیان خراپ بوو، ژیانیکی ساده‌ و ساکار ده‌ژیان. ئامین واته‌ ئامه‌ قه‌ره‌ج، هه‌ژاری هینده‌ ناره‌حه‌تی کردبوو، زۆر جار به‌ هۆی گیروگرفتی مناله‌کانیه‌وه تووشی ده‌نگه‌ده‌نگ ده‌هات و وه‌ک ئافره‌تیکی زۆربلی و ده‌مبه‌هاوار له‌نیو گه‌ره‌کدا ده‌رده‌که‌وت، ئه‌وه‌ش بووه هۆکاری ئه‌وه‌ی ناوی قه‌ره‌جی به‌سه‌ردا به‌سه‌پینریت. له‌نیو ئه‌ندامانی ئه‌م خیزانه‌ هه‌ژاره‌دا دوو که‌سایه‌تی جیاواز هه‌له‌که‌وتن و هه‌ریه‌که‌یان سه‌رقالی ژیان تابه‌تی خۆی بوو، یه‌کیکیان به‌ ناوی ئاواتی ئامه‌ قه‌ره‌ج، وه‌ک مرو‌فیکی هونه‌ردۆست و هونه‌رمه‌ندیکی میلیی ده‌نگخۆش و خۆشه‌ویست له‌نیو خه‌لکی ناسرابوو، گۆرانیه‌کانی ئاواتی ئامه‌ قه‌ره‌ج له‌لایه‌ن زۆربه‌ی خه‌لکی به‌تابه‌تی نه‌وه‌ی ئالتونیه‌وه ده‌بیستیریت. که‌سایه‌تییه‌کی تری نیو ئه‌و خیزانه‌ به‌ ناوی ئازادی ئامه‌ قه‌ره‌ج، ژیانیکی مه‌ترسیدار و په‌فتاری خراپ و ترس و تو‌قاندنی له‌نیو خه‌لکی و ده‌روونی ده‌وروپشتیدا چاندبوو. چاونه‌ترسانه‌ خۆی وه‌ک پاله‌وانیکی مه‌زنی فیلمیکی ڤر تراژیدیا ده‌هاته به‌ر چاو، پپچه‌وانه‌که‌شی ڤولی سیخورپکی ڤژیمی ده‌بینی.

۱. له‌ راستیدا ئه‌م خیزانه‌ به‌ بنه‌ماله‌ قه‌ره‌ج نه‌بوون، به‌لکوو بارودۆخی گوزه‌رانی ئه‌و کاته‌ و جیاواز له‌ ئیسته‌، به‌تابه‌ت ناو و ناتۆره‌ی زۆر له‌ خه‌لکی ده‌نرا، وه‌ک: کویر، شه‌ل، هه‌تیو، بیوه‌ژن و... هتد.

به سواری ماتور و به جووتیک کلاشی سه‌رپینراو و شه‌روال و کراسیکه‌وه، بیباک له هیچ ناو و ناوزپاندن و تیروتوانجیک، بو ده‌وله‌ت پراوی ئەندامانی نه‌ینی ریک‌خستنه‌کان و که‌سوکاری ئەوانه‌ی له شاخ پيشمه‌رگه بوون، ده‌کرد. ئەو ره‌فتار و تاوانانه‌ی ئازاد ده‌یکردن به ده‌مانچه‌که‌ی لاقه‌ديه‌وه که له‌لایه‌ن رژیمی به‌عسه‌وه بو پراوه پيشمه‌رگه پی خه‌لات کرابوو، زورترین تاوانی پی ئەنجام دابوو، چه‌ندین هاو‌لا‌تی به‌دبه‌ختی بیچاره‌ی راده‌ستی داموده‌زگا‌کانی رژیمی به‌عس کردبوو. ئەو ده‌مه له کۆتایی هفتاکاندا بوو، له‌یادمه له کارخانه‌ی سه‌رداری بلۆکی چوارباخ کارم ده‌کرد و بلۆکمان دروست ده‌کرد. چیشته‌خانه‌ی عه‌لی سوور له‌به‌ر ده‌رکی سه‌رادا به‌رامبه‌ر به‌سینه‌ما سیروان بوو، بو پشووی نیوه‌رۆ ده‌چووین بو چیشته‌خانه‌ی عه‌لی سوور، له کاتی گه‌رانه‌وه‌ماندا بو کارخانه‌که له‌سه‌ر ریگه‌که‌ماندا چایخانه‌یه‌کی لی بوو به‌هه‌سیر دروست کرابوو بو چاخواردنه‌وه پوومان له‌وی ده‌کرد، پاشان گه‌راجی هاتوچۆی عه‌ربه‌ت و قه‌راخ و شاره‌زووری لی بوو، ئازادی ئامه قه‌ره‌ج هه‌میشه ده‌مانچه‌که‌ی ده‌کرد به لاقه‌دیدا و له‌وی کاتی به‌سه‌ر ده‌برد. ئازاد باسی له قاره‌مانیتی خۆی ده‌کرد، گوايه قوتابییه‌کی ناوه‌ندیی سیروانی به ده‌مانچه‌که‌ی کوشتوووه که سه‌ر به ریک‌خستنه‌کانی ناوشار بووه و راده‌ستی ئەمنی سلیمانی کردوووه. به‌لام وه‌ک خه‌لکی له چایخانه‌که دانیشتبوون، به شیوه‌یه‌کی تر ده‌یانگیزایه‌وه، گوايه ئازادی ئامه قه‌ره‌ج هه‌زی له خوشکی که‌سیکی دانیشتوووی گه‌ره‌کی چوارباخ کردوووه و بووه به ده‌مه‌قالییان و دواتر کوشتووویه‌تی، بوختانی بو هه‌لبه‌ستوووه به‌وه‌ی کاری حیزبی له‌گه‌ل یه‌کیتیدا کردوووه. هی‌زی پيشمه‌رگه بو ته‌می‌کردنی ئازادی ئامه قه‌ره‌ج مه‌فره‌زه‌یه‌کیان نارده‌وه بو شار تا بیگرن و به‌سزای گه‌ل و شو‌رشی بگه‌یه‌نن، چونکه ته‌واوی خه‌لکی گه‌ره‌کی جووله‌کان و چوارباخ و سه‌رشه‌قام تووشی ده‌پراوکی ببوون، هه‌موو سات و کاتیک چاوه‌پروانی ئەوه بوون له‌لایه‌ن ئازادی ئامه قه‌ره‌جه‌وه راده‌ستی رژیمی به‌عس بکری‌ن، به‌لام ئازاد به‌ریکه‌وت له ماله‌وه نه‌بوو و ده‌ستگیر نه‌کرا. ئامینه خانی دایکی و ئاواتی

برايان بهر دهستی هیزی پیشمه‌رگه که‌وتن، کاتیک پیشمه‌رگه‌کان ئاواتی بیتاوانی ده‌نگخۆش و خوشه‌ویستی نیو جه‌ماوهر ده‌کوژن و ئامینه‌خانیس له هه‌ستوسۆزی بۆ کورپه‌کوژراوه بیتاوانه‌که‌ی؛ سکالا و هاوار و ده‌نگه‌ده‌نگی به‌رز ده‌بیته‌وه و ته‌واوی خه‌لکی گه‌ره‌کی جووله‌کانی له نیوه‌شه‌ویکی ترسناکی له‌و جوړه‌دا به‌خه‌به‌ر هانی و پیشمه‌رگه‌ش وه‌ک پارتیزانی ئه‌و رۆژگاره‌سه‌خته، نه‌یانتوانی هیچ شتی‌ک بکه‌ن جگه‌له‌وه‌ی به‌چهند گولله‌یه‌کی گ‌ردار کۆتایی به‌ژیانی ئامه‌قه‌ره‌ج بهینن و دوو جه‌سته‌ی دایک و کورپی بیتاوان له‌نیو کۆلانه‌باریکه‌کانی جووله‌کاندا به‌ته‌نیشت یه‌که‌وه‌ریز کران. ئه‌م چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌راسته‌قینه‌پر تراژیدیایانه، میژوویه‌که و به‌شیکه‌له‌قه‌ده‌ری شۆرشی ئیمه. له‌و ر‌ووداوانانه‌ی له‌بری که‌سی تاوانبار، که‌سیکی بیتاوانی وه‌ک ئاواتی برای ئازادیان سزا‌دا و کۆتاییان به‌ژیانی ئه‌و مرۆقه‌هینا، جگه‌له‌خوشه‌ویستی و خزمه‌تی هونه‌ری میلی، هیچی تری نه‌کردبوو. دوا‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ر خیزانی ئازادی ئامه‌قه‌ره‌جدا هات، بووه‌هۆی ئازاری ویزدان و هینده‌ی نه‌برد‌پشتی له‌ده‌وله‌ت کرد و په‌یوه‌ندی کرد به‌ریزه‌کانی هیزی پیشمه‌رگه و شه‌ری هه‌لۆکانه‌وه‌له‌شاخ و داوا‌ی کرد ببیته‌پیشمه‌رگه‌له‌ناو یه‌کیتی نیشتمانی گوردستان. له‌همان کاتیشدا ئازاد، جه‌باری‌عه‌لی عه‌ویزی به‌کاراکته‌ری سه‌ره‌کی کوشتنی دایک و براکه‌ی ده‌زانی. ده‌مه‌ویت له‌ریگه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رگوزه‌شته و یاده‌وه‌ریبانه‌وه‌ئامازه‌به‌شتیک بده‌م، ئه‌ویش کاتیک بۆ سزادانی تاوانباریک، مه‌فرزه‌یه‌کی هیزی پیشمه‌رگه‌هه‌ر که‌سیک به‌سزای گه‌ل و شۆرش بگه‌یه‌نن، هیچ پیشمه‌رگه‌یه‌ک تاوانبار نییه و مافی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی بۆ په‌سه‌ند نییه، چونکه‌ئوه‌برپاری حیزب و هیزی پیشمه‌رگه‌یه، نه‌ک تاکه‌که‌سی تیا تاوانبار بکریت. گه‌ر جه‌باری‌عه‌لی عه‌ویزی کاراکته‌ری به‌سزادانی هه‌ر تاوانباریکیش بووبیت له‌نیو ئه‌و مه‌فره‌زانه‌ی که‌برپاری له‌سه‌ر سزادانی تاوانباریک ده‌دا، ئه‌وه‌حیزب و هیزی پیشمه‌رگه‌ی لی به‌رپرسیاره، بۆیه‌لی‌ره‌دا ئازادی ئامه‌قه‌ره‌ج و جه‌باری‌عه‌لی عه‌ویز وه‌ک دوو دوژمنی سه‌ره‌کی ده‌یان‌روانییه

یه کتر، جیی نیگه رانیی یه کیتییش بوون. ئەگه رچی بو سهره تای سهره لدانی شوپش و خهباتی چه کداریی شاخ، بوون به پیشمه رگه زور پیویست بوو، به لام که سیکی وهک ئازادی ئامه قهره ج و جهباری عهلی عهویز له یهک شویندا جیگه یان نه ده بوویه وه که زیاتر له وهی ده کرد ئازادی ئامه قهره ج هاتییت بو ئه وهی تولهی ئاواتی برای و ئامینه خانی دایکی بکاته وه. شوپش بو ئه وهی نیازپاکیی ئازادی ئامه قهره ج تا قی بکاته وه، ناردیانه وه بو ناوشار بو ئه وهی «ملازم موحسین» و چهند تاوانباریکی تر بکوژییت و له کۆل شاری سلیمانی بکاته وه. دواي ههره سی شوپشی ئه یلوول و سهره لدانی شوپشی نویی یه کیتی نیشتمانی کوردستان، ده ولت ملازم موحسینی هینایه شاری سلیمانی و ده سه لاتی ته وای له ژیر ده ستدا بوو، ههر له تالانی و ده ستریزیکردنه سهر هاو لاتیان و باج و سه رانه وه رگرتن و شه هیدکردنی هاو لاتیانی سقیل و ریش سووتاندنی لاوان و زیندانیکردنیان، که به راستی ئه و کاته ملازم موحسین ئیزرائیلی شار بوو. ئازادی ئامه قهره ج نه توانی ملازم موحسین به سزا بگه یه نییت و سه رکه وتوو نه بوو له کاره که یدا، نه نهینی یه کیتی بوونه که ی ئاشکرا بییت، ئه وه سه فه ری مه رگی بوو و بو هه تاهه تایه ئازادی ئامه قهره ج ناوی سراهه وه. ئەستیره ی جه بار رۆژبه رۆژ ده گه شایه وه و ده نگدانه وهی ئازایه تی؛ شار و شاخی پر کردبوو، ئه ویش وهک هه میشه نه یده توانی به قسه ی حیزبیک یان سه رکرده یه ک و لیپرسراویک بجوولیته وه، هینده به ئازایه تی و چاونه ترسی خوی ده نازی. ئه و ههر جووله یه ک بوو بو خوی، له ناو شوپشدا بوو، به لام نه یده توانی به شیک بییت له شوپش، چونکه وای هه ست ده کرد وهک هه لویه ک نابییت په روبالی بکرییت. له دانوستانی نیوان میری و یه کیتی نیشتمانی کوردستاندا له سالی ۱۹۸۴دا، هیزی پیشمه رگه ده میک بوو ئاره زووی بینینی خیزان و خانه واده کانیان ده کرد، ئاره زووی بینینی کووچه و کۆلان و شه قامی شاریان ده کرد، میری سوودی ته وای بو ده ستوه شاندن و ئاشکراکردنی شوین و ماله پیشمه رگه و ریکخسته نه کانی نیوشار وه رگرت، پاشان بو ناشرینکردنی

هیزی پیشمه‌رگه‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، خه‌لکانی سه‌ر به‌ خۆیانی ده‌نارده‌ ناو هیزی پیشمه‌رگه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی چه‌کی پیشمه‌رگایه‌تییان له‌ شان ده‌کرد و یه‌کیتیش له‌ هه‌مان کاتدا له‌ دانوستاندا بوو له‌گه‌ل میری، ئه‌و هه‌له‌یان ده‌قۆسته‌وه و به‌ ناوی پیشمه‌رگه‌وه‌ راو‌پووت و ده‌ستدریژی‌کردنه‌ سه‌ر ئافره‌تان و به‌سه‌رخۆشی چوونه‌ سه‌ر مالان و ته‌قه‌کردن له‌ هاو‌لاتییان ده‌ستی پێ کرد. ئه‌مه‌ش ده‌نگی زۆری دایه‌وه و ریک‌خسته‌کانی ناوشار سکا‌لایان ده‌رده‌بری و پۆژانه‌ ده‌یان را‌پۆرت پووبه‌روی حیزب ده‌بووه‌وه، ئه‌وه‌ش بووه‌ هو‌کاری ئه‌وه‌ی چوونه‌وه‌ی هیزی پیشمه‌رگه‌ بو‌ ناوشار‌قه‌ده‌غه‌ بکریت و لیژنه‌یه‌ک دروست کرا به‌ سه‌ره‌رشته‌ی ئاوات عه‌بدولغه‌فوور وه‌ک به‌رپرسی لیژنه‌ی ته‌نسیق له‌ سلیمانی ئه‌و ئه‌رکه‌ی پێ سپێردرا.

زۆریک له‌و پیشمه‌رگانه‌ی به‌بێ بریاری شو‌رش ده‌چوونه‌وه‌ ناو شار، ده‌ستگیر ده‌کران و بی‌سه‌روشوین ده‌کران. ئیتر هیچ به‌رپرسیاریتییه‌ک له‌ ده‌سه‌لاتی شو‌رشدا نه‌ما و پۆژبه‌پۆژ رژیمی به‌عس ریک‌خسته‌ نه‌ینییه‌کانی ناوشاری ئاشکرا ده‌کرد و ئه‌ندامانی لێ ده‌ستگیر ده‌کردن، ئه‌وه‌ش بووه‌ مایه‌ی نیگه‌رانی بو‌ شو‌رش و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی تیپ و که‌رته‌کاندا، ئه‌وده‌م من له‌ که‌رتی سیی ئه‌زمه‌ری تیپی ٤٧ ی پیره‌مه‌گروون بووم، عه‌بدولره‌حمان سیته‌کی که‌ مرو‌قیکی هیمن و خاوه‌ن چه‌ند منالیکی زۆر بوو، به‌لام ویزدان و هه‌ستی کوردایه‌تی وای لێ کردبوو که‌ ته‌واوی خیزان و مناله‌کانی به‌جی به‌یلت و پوو له‌ شاخ و پیشمه‌رگایه‌تی بکات، فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، جیگری که‌رته‌که‌مان عه‌باس سیته‌کی بوو (ئه‌گه‌ر بلیم مرو‌قی دلسۆزی له‌و زاته‌ که‌م بوو، په‌نگه‌ بیته‌ هو‌ی سه‌رنج و تیپینی بو‌ نووسینه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانم)، عومه‌ر حه‌سه‌ن ناسراو به‌ «عومه‌ر عه‌ره‌ب» فه‌رمانده‌ی مه‌فره‌زه‌ی که‌رته‌که‌مان بوو، له‌ دۆلیکی نزیک گوندی کانی به‌ردینه‌ی سه‌ر به‌ دۆله‌پووت، زۆربه‌ی زۆری پیشمه‌رگه‌ و فه‌رمانده‌کان کۆ بووینه‌وه‌، ئاگاداریان کردین نه‌وشیروان مسته‌فا ده‌یه‌ویت چاوی پیمان بکه‌ویت و له‌سه‌ر هه‌ندیک هه‌له‌ و که‌موکوپرییه‌کان و چۆنیه‌تی

دانوستان بدوئیت. کاتژمیر یهکی پاش نیوه‌رۆ کۆ بووینه‌وه و نه‌وشیروان مسته‌فا به جلی ساده‌وه و کۆن و جووتی پیلای لاستیک و جامانه‌یه‌کی ئاسایی، له‌گه‌ل مام رۆسته‌م و دوو پیشمه‌رگه‌دا به لاندگرۆزه‌ریکی پیکاپی سپیی مۆدی‌ل ۱۹۷۹‌دا هاتن. هه‌مووان له‌سه‌ر زه‌وی دانیشتبووین، ئه‌ویش به‌پێوه، مام رۆسته‌میش به‌لای شانی راستیه‌وه وه‌ستابوو، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن. سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی قسه‌کانی، زۆر به‌تووره‌بیه‌وه وتی: «ئیمه ئه‌م‌رۆ له دانوستانداين له‌گه‌ل حوکمه‌تی عێراقدا، به‌و درنده‌بیه‌ی خۆیه‌وه گه‌توگۆمانه و باس له چاره‌نووسی گه‌له‌که‌مان ده‌که‌ین، به‌لام پیشمه‌رگه ده‌چنه‌وه ناوشار و تووشی سه‌ره‌ئیشه‌مان ده‌که‌ن و گرفتمان بۆ دروست ده‌که‌ن. من پیشمه‌رگه‌ی خوێری و دز و چه‌ته‌م ناوئیت!» زۆربه‌ی پیشمه‌رگه دێرینه‌کانی نیو ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه تا ئیسته‌ش له ژياندا ماون و زۆر جاریش ئه‌و سه‌رگوزه‌شته‌یه به‌بیر یه‌ک ده‌هینینه‌وه. من ئه‌و کاته ته‌مه‌نم بیست و سێ سال بوو و وتم: «کاک نه‌وشیروان، یه‌کیته‌ی نیشتمانی چۆن ده‌بیته‌ دز و خوێری تیا بیته و ناوی لێ بنریت پیشمه‌رگه و شوێرگی؟» ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: «به‌لێ تیا به‌تی و خراپتریشی تیا به‌...» دوا به‌دوای من، «شه‌هید حه‌مه‌ عه‌لیی به‌ر خانه‌قا» پرسیا‌ری ئا‌راسته‌ی وته‌کانی نه‌وشیروان مسته‌فا کرد و وتی: «کاک نه‌وشیروان، پیشمه‌رگه‌مان هه‌یه ماندووه و زۆر ده‌میکه که‌سوکاری نه‌بینیوه و هه‌شمانه به‌ هۆی ئه‌م دانوستانه ژيانی هاوسه‌رگیری پیک هیناوه و هه‌شمانه نه‌خۆشه‌...» نه‌وشیروان مسته‌فا وه‌لامی دایه‌وه و وتی: «ئه‌وه‌ی که نه‌خۆشه، خۆمان نه‌خۆشخانه‌ی شوێرمان له به‌رگه‌لوو و سوورداشدا هه‌یه. گه‌ر هه‌ر زۆر

۱۰ حه‌مه‌ع‌لیی به‌رخانه‌قا: فه‌رمانده‌ی که‌رتی دووی ئه‌وسای تیبی ۴۷‌ی پیره‌مه‌گروون بوو، له راپه‌رینی ئازادکردنی کوردستان سا‌لی ۱۹۹۱، له رۆبه‌رپووبوونه‌وه‌یه‌کی به‌رگریکردنی شاری که‌رکووکی بابه‌گورگور و زۆرت‌ترین هیزی سه‌ربازی و کۆپته‌ری جه‌نگی ئاسمانیی رژیمی به‌عسی عێراقی، له‌گه‌ل پۆلیک تیگۆشه‌ری دێریندا له چیمه‌ن نزیکه‌ی که‌رکووک شه‌هید بوون.

نه خوښييه که ی سەخت بوو، ئەوا له رېگه ی لیژنه ی ته نسیقەوه دهینیرینهوه
 بۆ شار و چارهسەر بکریت.» مام پۆسته میس به زهردەخه نه و گالته وه،
 وهک پيشه ی هه میشه یی که گالته و قسه ی خوښی دهکرد، وهلامی دایه وه
 و وتی: «ئەوه ی که ژنیشی هیناوه، ژنه که ی بینیت بۆ ناوچه ی ئازادکراوی
 ژیر سنووری هیزی پيشمه رگه، خیمه یه ک بۆ خو ی هه لبات، تاوه کوو بزانی
 گفتوگۆ نیوان ئیمه و حکومه ت ئامانجی چی ده بییت.» نه وشيروان مسته فاش
 ئاورپکی له لای شانی راستی دایه وه و وتی: «به سه پۆسته م!» ئەویش
 پیکه نین گرتی. ئەوه ی مه به سستی نه وشيروان بوو، ته واو راست و دروست
 بوو، چونکه وهک له سه ره وه ئاماژه م پێ داوه، پژی می به عس لایه نگرانی
 خو ی ده نارده نیو هیزی پيشمه رگه و چه کیان له شان ده کرد و دواتر
 ده چوونه وه نیو شار خه ریکی ئاژاوه گیړی و پاوو پرووت و ده ستر یژیکردنه
 سه ر خه لکی به ناوی پيشمه رگه وه و شوړشه که یان له بهر چاوی خه لکی
 ناشرین ده کرد. به لام یه کیک له وان ه جباری عه لی عه ویز که فه رمانده ی
 که رتیش بوو، گو یی به بریاری شوړش نه ده دا و له گه ل مه حموودی مه مه د
 جان ناسراو به «خوله ی حه مه جان»، ئیوا ره یه ک له گه ره کی تووی مه لیک
 له گه ل کۆمه لیک چه کدارانی ده وله تدا رووبه زووی یه ک ده بنه وه و ئەمان
 ته نها دوو پيشمه رگه ده بن و چه کدارانی ده وله تیش به هیزیکی زۆره وه
 ئابلۆقه یان ده دن، خوله ی حه مه جان له ویدا شه هید ده بییت و جباری عه لی
 عه ویزیش ده ستر ی ده کریت. له راستیدا جباری عه لی عه ویز ده ستر ی
 نه ده کرا، به لام سه ره پیکردنیان له بریاری شوړش و هاتنه وه یان بۆ شار
 و شه هیدکردنی خوله ی حه مه جانی هاوړی دی رینی، بووه هوکاری ئەوه ی
 چیتر جبار درێژه به به رگریکردن و شه ر نه دات و له ویدا ده ستر ی ده کری.
 نازانم چۆن بتوانم باسی هه لو یست و خوړاگریی ئەو تیکۆشه ره
 قاره مانانه بکه م که له زینداندا بوون، چۆن له کاتی ئازار و ئەشکه نجه دانیا ندا

۱. یاده وه ری عه بدولر ه زاق، لقین، پاشکوی ژماره ۱۸۶، کانوونی دووه می سالی ۲۰۱۲.

له لایه ن دارودهسته و تاقمه داپلۆسینه ره که ی رژی می له ناوچووی عیراق به شیوازیکی نامرۆیی ئازار دهران. ئەوانه ی له نیو زینداندا بوون، هه ندیکیان چهند پیشمه رگه یه کی شاخ بوون و له سهروهختی مفاوه زات و له کو تایی سالی ۱۹۸۴ دا هه ریه ک به هۆیه ک که وتبوونه نیو زیندانی دائیره ی ئەمنی سلیمانیه وه، له ناویاندا: ئازاد چاوشین، شوپش جوانرۆیی، کریکار؛ له ناسراوه کان بوون، هه ریه که یان به ئومیدیک چاوه روانی ئازادکردن بوون، سه رکه وتنی گفتوگو و لیبوردنی گشتی، یان گوپینه وه ی دیل به دیل. زوریک ئازاد کران و شه ش پیشمه رگه یان گوپیه وه، واته ئەوانه ی سه ر به رژی می به عس بوون و له لایه ن یه کیتی نیشتمانی کوردستانه وه به دیل گیرا بوون و ریکه وتن ده کرا هه ریه ک له دیله کانی پیشمه رگه ی زیندانی ئەمن و ئەو دیلانیه ی سه ر به رژی می بوون و لای شوپش بوون، ئازادیان بکه ن و بیانگوپنه وه. شه ش پیشمه رگه یان گوپیه وه که حه وته میان جه باری عه لی عه ویز بوو، ده بووایه بگوپدرایه ته وه له گه ل دیله کانی رژی مدا، له نیو زینداندا مایه وه و ئازاد نه کرا. من ماوه یه کی که م بوو بهر ئەو ئازادکردنه که وتبووم، دوای ئەوه ش زور چیرۆک و بیره وه ریی زیندانه کانم خویندووه ته وه، تا ئیسته ش بروام وایه عه بدولر حمان مونیف به شاکاری خو ره لاتی ده ریای ناوه راستیه وه (رۆمانی خو ره لاتی ده ریای ناوه راست)، عه بدولر حمان مونیف له سالی ۱۹۷۵ دا نووسیویه تی، که ره جه ب ئیسماعیل پاله وانی رۆمانه که یه تی، زیندانیکی سیاسیه، به حه وت زینداندا تیپه ر ده بیته، له رۆمانه که دا باس له ئازار و ئەشکه نجه دانی ده کات که چۆن قورسایه به گونیه وه هه لده واسن و سه ری ده خه نه نیو کیسیکه وه که پرپه تی له پشيله و به دار له پشيله کان ده دن و پشيله کانیش له ترساندا په لاماری ده موچاوی ده دن و ئازاری ده دن، دوای سالانیکی زوری پر ئازار و ئەشکه نجه دان، ره جه ب ئیسماعیل به لێن و بریاری ئەوه ده دات بچیته ده ره وه و هیچ کاریکی سیاسی نه کات و له زیندان ئازاد ده کریته، هاوړیکانی ئەمه به خیانه ت تیده گه ن، به لام ئەو ده یه ویت بچیته ده ره وه و زام و برینه کانی ساریژ بکات

و چاره‌سەری خۆی بکات، ئەو دەیه‌وێت چیرۆکی خۆی لەنیو ئەو زیندانەدا بنووسێت که چۆن ژیانی سەختی تیدا بەسەر بردووه و دواتر دەپرواتە دەرەوه و (له مارسیلیا) نه‌یان‌توانیوه به‌ته‌واوی گوزارشت له زیندان و دۆخی زیندانییه‌کانیان بکات! راستی ئازار و ئەشکه‌نجه و ئەندیشه‌ی زیندانییه‌کانی به‌عسی عێراقی تا ئیستاش وه‌ک پێویست نه‌نووسراوه‌ته‌وه، جوامیری و ئازایه‌تی ئەو که‌له‌پیاوانه‌ی شوین بزر بوون، ده‌لاقه‌ی دەرگا ئاسنینه‌کانی ناو ژووره‌ تاکه‌که‌سییه‌کانی ئەمنی سلیمانی هەر به‌ وایه‌ری له‌حیم به‌ شیوه‌یه‌ک برابووێه‌وه، هینده‌ی هیلکه‌ی نه‌عامه‌یه‌ک برابووێه‌وه، له‌ ناوه‌وه بو‌ دەرەوه دەرده‌که‌وت، ژووره‌که‌ی ئەو به‌ لاتهنیشتی چه‌ند ژووریکێ تره‌وه بوو، له‌وه‌لاقه‌یه‌وه به‌ئاسته‌م رووخساریمان ده‌بینی. من جه‌باری عه‌لی عه‌ویزم وه‌ک فه‌رمانده‌ی که‌رتی ۳۳ی سلیمانی ده‌ناسی، ژووره‌که‌ی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بچووکتر و ناخۆشتر و ته‌نه‌اش بوو، ئیمه‌ دووان و سیان پیکه‌وه بووین. پرسیارم ئاراسته‌ی جه‌بار کرد و وتم: «هۆکاری چیه‌ هه‌میشه‌ تو‌ به‌پێوه له‌نیو ئەو ژووره‌ بچووکه‌دا وه‌ستاویت؟» له‌ وه‌لامدا وتی: «چی بکه‌م، دوو بست ئاو له‌ ژووره‌که‌مدایه‌، نایلۆنم له‌ به‌تانییه‌کانم پێچاوه و هیشتا ناتوانم دانیشم.» هه‌ندیک جار سه‌تلمان ده‌هینا و له‌ ده‌لاقه‌ی به‌تالکردنه‌وه‌ی سه‌تلی میز و پیساییه‌کانه‌وه، به‌دزییه‌وه به‌تانییه‌ شپ و ئەسپییاییه‌کانی نیو ژووره‌کانی خۆمان ده‌دایه‌. «ئەبو نه‌هله‌» که سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وان و سه‌جانه‌کانی زیندان بوو، شاره‌زا و داسۆزی بیئه‌ندازه‌ی پزیم بوو، به‌ کردنه‌وه‌ی دەرگا ئاسنینه‌کانی ژووره‌کانی زیندان، هه‌موو سات و چرکه‌یه‌کی ژیاومان ئازاریکی نوی به‌ جه‌سته و پو‌حماندا ده‌هاته‌وه، شکاندنێ که‌سایه‌تی ئەم زالمه‌، هیزیکێ مه‌عنه‌ویی زور بوو ئاهیکێ به‌به‌ردا ده‌کردینه‌وه. بۆیه‌ که‌م که‌س ده‌یتوانی به‌رپه‌رچی ره‌فتاری ناشرینی ئەم زالمه‌ بداته‌وه، جه‌باری عه‌لی عه‌ویز به‌ وته‌کانی پو‌ژانه‌ی، هیزی به‌ ئیمه‌ ده‌به‌خشییه‌وه. وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌کی بویری نیو شوپش و کوردایه‌تی له‌نیو زیندانا ره‌فتاری ده‌کرد، به‌ ده‌نگیکێ گر و به‌رز تکای

له زیندانیانی نیو زیندانه که دهکرد، بهوهی هیچ کهسیک له ژیر نازار و
 ئەشکه نجهی دهسته و تاقمه کهی ئەم پڙیمه، به لگه و هیچ و تهیه کی راست
 له سهر خوی و هاوړیکانی نه درکینیت. له دوای هه لویستی مه زنی خوی بو
 هاوړیکانی، جهستهی زامداری پیشانی هاوړیکانی نیو زیندان دها و هانی
 ددان و پیی راده گه یاندن نازار و لیدانی جهسته؛ راهاتنه، ده بیت هه مووان
 خۆمانی له سهر رابهینین. زور جار جهباری عهلی عهویزیان ده برد بو
 لیپرسینه وه و لیکولینه وه له نهومی دووی دائیره ی ئەمنی سلیمانی، هینده
 ئەشکه نجهیان دها، به بیهوشی و به جهستهی خویناوی له نیو په توویه کدا
 دهیانه نیایه خواره وه و له ژووری زیندانه که دا فرییان دها. دواتر به پیکه نینه
 به رزه کهی جهبار و ئاواز چرینی جهبار، ههستیان پی ده کرد که جهبار
 به جهستهی خویناوی به هوش هاتوه ته وه و هه کاتیک جه لادیک یان
 پاسه وانیک زیندانه که ده رگای ئاسنینی ژوره که یان بگردایه ته وه، جهباری
 عهلی عهویز به پرویاند هه لده شاخی و پرچنیوی ده کردن. سه رانسه ری
 قاوشه که دهنگی ده دایه وه، پیی راده گه یاندن: «ئیه ئیعترافی چی به من
 ده کهن؟ خۆتان کوژراوه کانی خۆتان باش ده ناسن کییه، کیتان له چالاکیه کانی
 ناو شاردن لئ کوژراوه، ئەوانه هه مووی من کوشتوو من! ئیه له سه روه ختی
 مفاوه زات و گفتوگودا منتان ده ستگیر کردوو، دها ئیه ئەو پیاوانه نین من
 له شهردا بگرن!» جهباری عهلی عهویز ئەمانه ی له کاتیکدا دهوت که هیچ
 کام له و زیندانیانه له ترسی لیدان و ئیهانه کردن، نه مانده توانی بچوو کترین
 به گژدا چوونه وه بنوینین. جهبار قه لایه ک له وره ی به هه مووان به خشیبوو،
 دواتریش له قاوشه کان یه کمان ده گرتوه، زیاتر له سه د کهس له و زیندانه دا
 بووین قسه ی بو ده کردین، کوړی دانیشتنی گهرم ده کرد. جهبار دهیوت:
 «پازی نیم کهس ئیعتراف بکات، من ئەوه شهش مانگه لیږم، هه ر کهس
 یه کیکی تر به دوای خۆیدا بهینیت، سووک و رسوای ده کهم. ئیمه تازه
 گیراوین، با کهسی تر تووش نه کهین، دلنیا بن ئەوه ی که ئیعتراف نه کات؛
 بهر ده بیت، ئەوه ی ئیعترافیشی کرد؛ ئیمزا له سیداره دانی خوی کردوو.»

جەبارى عەلى عەويز وەك رابەرى زىندان خۆى دەنواند و ئىمەش ھەموو وەك سەرکردەى زىندان لىمان دەروانى، ئاسۆى ئومىد و ھىوايەكى نیشان دەداين كە لە راستىدا نوزەى ژيان لەويدا ھەست پى نەدەكرا.

جەبار و ئازاد چاوشىن؛ دوو پياوى ئازا و دوو سەرکردەى زىندان بوون، بەش بە حالى خۆم زۆر دلم پىيان دەكرايەو و شانازىم دەكرد كە ھاوپى ئەوانم و كۆمەلە پىشمەرگەى وەك ئەوانى پەرودە كردوو، ھەردووكان گرفتارى گەورەيان؛ ژن و مائەكانيان بوو. لە كاتى چوونەدەرەو و «تەحقيق» دا ژنەكانيان بۆ دەھىنان و لەبەر چاوى خۆياندا ھەپەشە و سووكايەتى و ئىھانە و داواى پاكانە و تەسلىمبوونيان لى دەكردن، لە گەرانەوھياندا ئەوان ناخى خۆيان ھەلدەپشت، ھەر چىيەك پووى دەدا بۆ منيان دەگىرايەو. ھىشتا دانوستان ھەر لەئارادا بوو، چەندىن پىشمەرگەى زىندانى لەگەل ئەفسەر و سەربازى رژىم كە لە سنوورى ئازادكراوى ھىزى پىشمەرگەدا دەستبەسەر بوون، ئالوگۆريان پى كرا و ئازاد كران. لەبەر ئەوھى جەبارى عەلى عەويز، ئەو پياوھ شاخنشىنە ھىشتا ھەر لە زىنداندا بوو، نە ئەوھ بوو ئازاد بكرىت و لە شاردا لەژىر دەسەلاتى بەعسدا چاودىرى بكرىت نەبا جارىكى تر بگەرپتەوھ ناو ھىزى پىشمەرگە، نە ئەوھ بوو لەگەل ئەفسەرە عىراقىيە دىلەكانى ژىر دەسەلاتى ھىزى پىشمەرگە بگۆردىنەوھ و ئازاد بكرىت. رۆژبەرۆژ خەلكى كوردستان لە چاوەروانى ئەنجامى گفتوگۆى نىوان يەكيتى نىشتمانى و ميرىدا بوون، خەلكى زۆر ناومىد و رەشبين بوون بەرامبەر بە دەولەت كە دان بە مافەكانى گەلى كورددا بنىت. رژىمى بەعس تاوانى بەرامبەر بەو پىشمەرگانە دەكرد كە بە رىگەى فەرمى لىژنەى تەنسىقەوھ لەلايەن شۆرپشەوھ دەنيردرا نەخۆشخانەكانى شار بۆ چارەسەر كەردن، لەلايەن ھىزە سەركوتكەرەكانيانەوھ پىشمەرگەى نىو نەخۆشخانەكانيان دەستبەسەر دەكرد و رەوانەى زىندانە نەھىيەكانى خۆيان دەكرد. بە ھوى دانوستانەوھ ھەندىك لە رىكخستە نەھىيەكانى ناو شارىيان ئاشكرا كەردبوو، ھەليانەكوتايە سەر مائەكانيان و دەستگىريان دەكردن،

رۆژانه هه‌وایی شه‌هیدبوونی پێشمه‌رگه ده‌بیسترا و هه‌ر له سه‌روبه‌ندی دانوستاندا بوو سه‌رکرده و فه‌رمانده‌ی یه‌کێتیان شه‌هید ده‌کرد. کاتیکیش گه‌فتوگۆی نیوان میری و یه‌کێتی تیک چوو که مامه‌ ریشه‌ی فه‌رمانده‌ی که‌رتی چواری جه‌باری شه‌هید بوو، ئیتر یه‌کێتی نه‌یتوانی زیاتر ئارامی و بێده‌نگی هه‌لبژێریت و بریاری رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ته‌واوی هی‌زی سه‌ربازی عێراقی دا. جه‌باری عه‌لی عه‌ویز، ئه‌و پیاوه‌ شاخنی‌شینه‌ هه‌شتا هه‌ر له‌ شاردا بوو، بۆ چه‌ند رۆژیک ئازادیان کرد که له‌ ژێر چاودێری خۆیاندا بوو، دواتر گه‌راندیانه‌وه‌ زیندان و ئازاری ده‌روونیان ده‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی سوودی لی‌ ببینن و به‌لێنی هاوکارکردنیان له‌ دژی هی‌زی پێشمه‌رگه‌ بدات.

رژیمی به‌عس بۆ بێرێزیکردن به‌ جه‌باری عه‌لی عه‌ویز، ئه‌و جه‌باره‌ی له‌ نیو زیندانداندا منه‌تی نه‌بوو به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی پتر له‌ سالی‌ک و تینووی‌تی و برسیتی و دوور له‌ خیزان و مناله‌کانی، به‌ ئۆتۆمبیلی تایبه‌تی سه‌ربازی خۆیان ده‌یانگێرا به‌ شه‌قامه‌کانی شاری سلیمانیدا و له‌ ته‌نیشته‌وه‌ چه‌ند چه‌کداریک له‌ نیو ئۆتۆمبیله‌که‌دا لوله‌ی تفه‌نگه‌کانیان به‌ رووی خه‌لکی‌دا ده‌رده‌هینا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ متمانه‌ی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز که‌م بکریته‌وه‌ و وایان پێشان‌ی جه‌ماوه‌ر ده‌دا گوايه‌ له‌گه‌ڵ خۆیاندايه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ریکخستنه‌ نه‌ینیه‌کانی ناوشار راپۆرتی ده‌ستتیکه‌لکردنی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له‌گه‌ڵ به‌عسدا رووبه‌رووی سه‌رکردایه‌تی یه‌کێتی بکه‌نه‌وه‌. ده‌مه‌وی‌ت له‌ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م یاده‌وه‌رییه‌دا که به‌رپرسیارم له‌ ته‌واوی وشه‌کانی، ئه‌نگوست بخه‌مه‌ سه‌ر گێرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌ و ئه‌و چیرۆکه‌ پر تراژیدیا و کاره‌ساته‌ جه‌رگبه‌، که به‌سه‌ر مرۆفیک‌ی پاکی به‌ئهمه‌ک و دلسۆزی وه‌ک جه‌باردا هاتوه‌. شایه‌ت‌حالی‌ک که له‌ سه‌رده‌می خه‌بات و شو‌رشدا هاو‌رپی و هاوسه‌نگه‌ری جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بوو کاتیکی له‌ نیو حسکدا بوون (حیزی سۆسیالیستی کوردستان) به‌ ناوی «شامیل»، که دواتر پشتی کرده شو‌رش و گه‌رایه‌وه‌ شار، ده‌لێت:

من به‌ هۆی ناسینی که‌سی‌ک که ئه‌فسه‌ری هه‌والگریی سه‌ر به‌ رژیم بوو،

داوایان لی کردم به جهباری عهلی عهویز رابگهیهنم که هاوکارمان بیئت و لهگهلماندا بیئت، ئەوهی که دهیهویئت له سامان و خوښگوزهرانی؛ بوی جیبهجی دهکهین و پاریزگاربییشی لی دهکهین. داواکاری ئەو کهسهی سهر به پژییم به جهباری عهلی عهویز رابگهیاندا، بهلام جهبار له وهلامدا وتی: «من گهر ئەوهم بکردایه، نهمدههیشت ئەو ههموو ئازار و ئەشکهنجیهه به زیندانهکهیاندا بدرایه، ئەمه جگه لهوهی زورترین ئازاری دهروونیان دام، بیپزییان به خووم و خیزان و هاوپزیان و هاوسهنگهرانم کرد. ئەوانه خهون بهوه دهبینن من لهگهلیاندا بم و هاوپری و هاوسهنگهرانم بو ئەوان دهستنیشان بکهم؟» جهباری عهلی عهویز زیاتر پیی له مهرگی خوئی دهنه و ههموو بنهمالهکهی دایه دهست قهدهر و جاریکی تر وهک ههلویهک بهرهو بهرزایی چیاکان ههلفری و بهتیژی لهسهر بهرزاییهوه خوئی کردهوه نیو هیزی پیشمهرگه و هاوشانی براکانی بو تومارکردنی میژوویهکی لهوه گرنگتر، ئەویش چاره‌نووسی گهلهکهی بوو، مهرگی پیش خوئی خست و چهکی شهرفی پیشمه‌رگایه‌تی کردهوه شان، له زورترین داستانی قاره‌مانانهی رووبه‌روو بوونه‌وه‌کانی دوژمنی گهلهکهیدا وهک فه‌رماندهیهکی دلیر و لیها‌توو، نه‌به‌ردانه و سه‌رکه‌وتووانه ده‌ج‌ه‌نگی. ده‌مه‌ویئت لی‌رده‌دا نامه‌ی یه‌کیک له تیکۆشه‌رانی روژگاره سه‌خته‌کان بخه‌مه روو که چۆن جه‌باری عه‌لی عه‌ویز پاله‌وانی ئەو روژگاره سه‌خته بوو، تیکۆشه‌ری دیرین دیاری چالاک ده‌لیت کاتیک جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له زیندان ئازاد ده‌کریت و ده‌چیته‌وه شاخ، من له تیپی ٤٣ی ئاسۆس بووم لای کاک نه‌به‌ز، واته «خوله‌ی جگهر» که هاوپری جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بووه، هاته لای نه‌به‌ز، واته دواي ئازادبوونی له زیندان و له‌ژی‌ر چاودیری‌کردنی پژییم و جاریکی تر هه‌له‌هاتنی بو شاخ، له گوندی مهرگه له خانوویهکی بچووکی نزیک باره‌گای تیپ له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی و دایکی نیشته‌جی بوو. بو ههر چالاکیه‌ک بیاناردینایه، شه‌هید جه‌بار ره‌وانی شاد بیئت له‌گه‌لماندا ده‌هات، له‌وانه: شه‌ره‌کانی داستانی رزگاری و شه‌ری به‌رده‌سپیان له سنووری سه‌فره و

زەروون. جەبارى عەلى عەويز ھاورپيھتیی لەگەڵ مام ھيرشدا زۆر بەتین بوو، مام ھيرش فەرماندەى کەرت بوو، پاش ئەوھى لەلایەن مەلبەندى دوو نەخشەى گرتنى چەرمەگای دارشتبوو، جەبارى عەلى عەويزيش لەگەڵ مام ھيرشدا بۆ گرتنى چەرمەگا لەگەڵ ھيزەکەدا بەرپى کەوتن، بەلام لە رېگادا کەوتبوونە بۆسە يەكەوھ و دووچارى شەريکى سەختى دەستەويەخە بووبوون و لەويدا ھاورپي خوشەويستى جەبارى عەلى عەويز؛ فەرماندەى قارەمان و دلسۆز غەريبە رەش شەھيد دەبيت. گيرانەوھى ئەم يادەوھريبە و بەشداریکردنى جەبارى عەلى عەويز لەگەڵ ھاورپي و ھاوسەنگەرانى ئەو رۆژگارە دژوارەى شاخ و بەجیھيشتنى خيزان و منالەكەى لە گوندى مەرگە، دەلالەت لە دلسۆزى و نيشتمانپەرۆھرى و خوشەويستى بۆ ھاورپيکانى دەكات. پاش شەھيدبوونى غەريبە رەش و دريژەپيدانى خەباتى بيوچانى، جەبار دەگەرپيئەوھ گوندى دۆلان لە بەرى قەرەداغ بۆ بەرپۆھبردنى پرسەى شەھيد غەريبە رەش. دوابەدوای رۆودانى ژەھراويکردنى کۆمەليک پيشمەرگە و سەرکردە لە گوندى سيروانە، جەبار لە گەرانەوھيدا بۆ مەرگە لە رېگادا دەستگير دەکريت و لەو رۆوداى و کارەساتە جەرگبەردا تيۆھ دەگليت. پيش ئەوھى ئاماژەى تەواو بە جوړى دەستگيرکردنى جەبار بەدەم و لەو کارەساتە بدویم، دەمەويت ھەنديک زانیارى لەسەر ژەھراويکردنى پيشمەرگە بەدەم. ژەھرى «ساليۆم»^۱، بە واتای «مەرگەموش» کە بۆ کوشتنى جرجى گەورە بەکار ديت، بەلام پڙيىمى عيراقى بە ھاوکارى زۆر کارشناسى بيگانە وایان لى کردبوو کە وەکوو ئاوان پادەريکى زۆر سادەى لى بکەن و بەئاسانى بەکار بييت لەناو خواردن يان خواردنەوھدا، بۆ لەناوبردنى ئەو نيشتمانپەرۆھرانەى کە دژى پڙيىمى بەغداد خەبات دەکەن و دەجەنگين. لەبەر ئەوھى ھەنديک کەس لە دەرەوھ چارەسەر کران لە

۱. کوشتن لە عيراق بە گازی ساليۆم و تراژيدياکەى سيروانى ناوچەى مەرگە لە کوردستان، دکتۆر سالار باسیرە، پەرتووکخانەى دلزار، ۲۰۰۰، ل ۱۹.

«ژههراویکردن به سالیۆم» و هه‌ندیکیش له دهره‌وه وه‌فاتیان کردبوو، تا رادهیه‌ک ئەم ژههره ناسرا به ناوی «ژههری عیراقی»، به‌لام له راستیدا زانیارییه‌کی وایان نه‌بوو له دهره‌وه‌ی نه‌خۆشخانه‌کان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی کاریه‌ریی ئەم ژههره له‌سه‌ر مرۆف و راده‌ی کوشتنی، چونکه زیاتر زانیارییه‌که له کارکردنی له‌سه‌ر جرج و گیانله‌به‌ری تر هه‌بوو، که‌م که‌س برۆای ده‌کرد که ده‌وله‌تیک هه‌بیت ئەم ژههره له دژی هاوڵاتی خۆی به‌کار به‌نینیت. کاریه‌ریی ئەم ژههره له مرۆفدا له هه‌لۆه‌رینی مووی جه‌سته و دابه‌زینی کیشی به‌بی ئەندازه و هه‌لئاوسانی پیستی سه‌ر و پروخسار و چاو کزبوون و په‌یدابوونی نه‌خۆشی «پارکنسۆن»، که بریتیه له جوړیک تیکه‌ی عه‌سه‌بی که له ئەنجامی له‌ده‌ستدانی کۆنترۆلی میشکه‌وه به‌سه‌ر ئەندامه‌کانی جه‌سته‌دا یاخود به‌شیک له به‌شه‌کانی جه‌سته‌وه دیت، بۆیه جووله‌ی ئەو به‌شه‌ی جه‌سته نائیرادی نائاسایی ده‌بیت. ده‌وله‌ت بۆ ده‌ستوه‌شاندن له هیزی پیشمه‌رگه و شه‌هیدکردنیان، جووره‌ها پلانی داده‌پرشت. یه‌کیک له‌و کاره‌ساته جه‌رگه‌رانه‌ی که له ریگه‌ی ژههراویکردنه‌وه پرووی دا، هیزی پیشمه‌رگه و خه‌لکی کوردستان ناره‌حەت بوون و ده‌وله‌ت سوودیکی بیته‌ندازه‌ی له‌و کاره‌ساته بینی که به‌سه‌ر کۆمه‌لیک سه‌رکرده و خه‌لکی سقیدا هات و قوربانی گه‌وره‌ی لی که‌وته‌وه که ژههرخواردکردنی سه‌رکرده‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان؛ مسته‌فا چاوپه‌ش و چه‌ند سه‌رکرده و پیشمه‌رگه‌یه‌ک بوو.

هه‌ر بۆیه مسته‌فا چاوپه‌ش به‌دووردریژی ئاماژه‌ی به چۆنیه‌تی ژههرخواردکردن و شه‌هیدبوونی ئەو که‌سانه ده‌کات که له‌گه‌لایندا بوون، له نیوانیادا دایکی مسته‌فا چاوپه‌ش که له ته‌مه‌نی ٦٤ سالیادا شه‌هید ده‌بیت. ئەو ده‌لیت^١: چیرۆکی ژههرخواردکردنمان له گوندی سیروانه، سی

١. یاده‌وه‌رییه‌کان، مسته‌فا چاوپه‌ش، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی چاپخانه‌ی سه‌رده‌م،

٢٠١٤، ل ٢٦٤.

مانگ دواى گرتنى خيزانم. له سالى ۱۹۸۷ له مانگى نوډا كامهرانى برابى و حهسهنى ئاموزاى له شاخى قولپوشينه لاي شهدهله شههيد بوون. له و كاته شدا بارهگاى تىپى ۴۳ى ئاسوس له مهرگه بوو. جهبارى عهلى عهويژ له كاتى دانوستانى يهكيتى و حكومهتدا گىرابوو، له و ماوهيهدا به لىبوردين بهر بوو، پيش ئهوهى خوى بيت، ژن و منالهكهى هاتبوون و له مهرگه بوون، رهفقهكانى جهباريش ههر له مهرگه بوون، بارهگاى منيش له سيروان بوو، به سهياره نيوسهعات له مهرگه دوور بوو. جهباريش كه له زىندان بهر بوو، هات و مالى دانا لاي تىپى ۴۳ى ئاسوس، ئه و كاته ههقال نه بهز (خولهى جگهر) سهرتىپى ۴۳ى ئاسوس بوو. پاش ماوهيهك له ديهكه گلهيى و گازندهيان كرد و قسهى لهسهه دروست بوو كه شهوانه مهشرووبات دهخواتهوه، من و كاك ملازم عومهه بانگمان كرد و وتمان تو دواى ئهه هموو ماندوو بوونه؛ بوچى خوت ناشرين دهكهيت؟ ئهگهر وا بكهيت، خهلكهكه داواى دهركردنت دهكهن. خوا ههئناگرى وتى: ههله بووم، ئيتتر شتى وا ناكهم و روو ناداتهوه. كاتيك جهبار گىراوه، نهرمىنى خيزانى هاتوچوى بهغدا و دائيرهى ئهمنى كردوو و پهيوهنديى دروست كردوو، قسهشيان لهسهه جهبار دهكرد كه به هوى ژنهكهيهوه بهر بووبى. بو ميژوو دهئيم: جهبار لهگهه حكومهت هيچى نهبوو، ژنى خراپ نهبن. ئيمه ئاگادارى ئهه وردهكارييه نين، ئهه كاته ژن و مندالى منيش له زىنداندا بوون، بهلام داىكم و تريفهى خوشكهزام لام بوون له مالهكهى خوم. من گومانم دهكرد ريژهيهكى كهه ژههريان پى دابم، چونكه زور هىلاك بووم، سنگم دهيهشا، وهك ئهوه بوو تيزابى پيدا بكهيت، به شهرتى من جگهرهشم نهكيشاوه. له رويشتندا له پيشمههركاياهتيدا كهس لهگهه من دهرنهچوووه، ههميشهش له خهياى مندالهكانم كه زىندانين، شهويكيان ههر خهوم لينهدهكهوت، سهعات ۱۲ بوو، ههستام و وهسيهتم نووسى بو ملازم عومهه، كاميرايهكى

رہسمگرتن و کامیڑایہ کی فیدیوم ھےبوو، لہ گھل دوو ھزار دینار، ھےموویم
بہیہ کہوہ گری دا و بہ تیپ بہستم، لیم نووسی کاک عومہر ئے گھر شتیکم
لی ھات، ئے مہی ھے مہ لہ ژیانمدا؛ بیدہ بہ منالہ کانم. سہعات ۱۲ بیرم کردوہ
ئو ژنہ (نہرمین) جاریکیان ھات و وتی: دہتوانم ژنہ کت ببینم، بہ لام بو
بہربوون ناتوانم. کہ بیرم دہ کردوہ، ئے م قسہیہ سہرنجی راکیشام، خہ یالم
بو ئوہ چوو ھەر ئوہ ژنہ ژہری کردبیتہ خواردنهوہ! ھەر چی خواردبووی،
وای لی ھاتبوو، بو نموونہ: عومہر بوتانی، جہ لال مینہ بہگ، عومہر جہیران
عوسمان، قادر منہوہر. من خوّم جاریک بہ سہ یارہ ھاتبوومہ خواروہ، لہ
مقہر کاک نہ بہ ز واتہ خولہی جگہر کفتہ یان ھےبوو، منیش مامہوہ، دیار
بوو ئوہوشی کردبوو، ریژہ کہی کہم بووہ، لہ کولاندا کاریگہریہ کہی کہم
دہبیتہوہ. وتم: عہیبہ بہم شہوہ ھے لیستیم لہ خہو. بہ یانی سہعات ھےشت
چووم بو لای کاک عومہر، ھیشتا لہ خہو ھے لئہ ستابوو، توژیک ھاتوچوم
کرد، دوایی ھے لمساند، وتم: کاک عومہر، ئے م سنگئیشہیہ و ھیلاکیہی من
نہ خوشی نییہ، وتی: چیبہ؟ وتم: شکم لہو ئافرہ تہیہ، چونکی قسہیہ کی وای
کردوہ کہ دہتوانی سہردانی منالہ کانم بکات. ئیتر لہ گھل کاک عومہر ریک
کہوتین ئے گھر ئے م جارہ بیتہوہ، جانتاکہی پیشکنین.

چوونی ملازم عومەر بو یاخسه مەر

نیوان مەرگه و یاخسه مەر لای مام جه لال، به پیاده پینج بو شەش سەعات دەبیئت. ئەو کاتە من سەیاره یه کی تو یۆتام هەبوو، بو ریزگرتن له کاک عومەر که هەموو تەمەنمان پیکه وهین و وهک برا بووین، وام به لاوه جوانتر بوو به سەیاره که برۆین، وتم خو سەیاره کهم هەر خەلکی سوودیان لی دەبینن... من لیڕەدا له مەبهستی ئەم نووسینه نهگەیشتووم که مستهفا چاورەش له یاده وهریه کهیدا له لاپه ره ی ۲۶۶دا دهلیت: وتم خو سەیاره کهم هەر خەلکی سوودیان لی دەبینن! به هەر حال، دەمه ویت شیوازی نووسین و دەر برینی وشەکان، سەرنجی تەواوی خو میان له سەر بدهم، چونکه یاده وهریه کانی خەباتی پیشمه رگایه تی، میژوویه کی گرنگ و به تایبەت کهسانی به رپرس و سەرکرده کان، نه وهی نوێ کتیب و نووسینه کانیان به سەرچاوه دهیننه وه، به تایبەتی کاتیک نووسینیک دهخریته سەر لاپه ره و دهکریت به کتیب، دهبیئت خالبه ندی و هه له گری له لایه ن کهسانی که وه بو بکریت که پسپور و شارەزا بن له بواری ریزمان و زمانه وانیدا. مستهفا چاورەش دهلیت: خو مان حازر کرد، وا بزانه ریکه وتی ۱۹۸۷/۱۱/۲۱ بوو. رۆشتین، که گەیشتینه به رگه لوو، ملازم عومەر سەر کهوت بو باره گای کاک نه وشيروان، منیش وتم دهچم پیشکینی خوین ده کهم و ئەشیعه یه ک دهگرم، چونکی تەندروستیم باش نه بوو. ئەو رۆشت و من چوومه خهسته خانه که، دکتور به رزان ئەکره می عزهت نه جیب شاهیده و دکتور شوان له وی بوو، پیشکینیان بو کردم، وتیان سهرمات بووه، شرووبیکیان بو نووسیم. له بهر چاوی ئەوان سهره کهیم کرده وه، توژیکم لی خواردوه و هه لمدايه چه مه که وه، وتم هەر ژه هریان داومه تی. پاش ئەوه چوومه باره گای کاک نه وشيروان، وتی بوچی هاتوون؟ ئیمه برووسکه مان کردوه بو تپیه کانی گه رمیان بین بو لای ئیوه، په لاماری شاخی ئاسۆس و زینوی سپی ده دهین و دهیگرین. له بهر گرنگی بریاره که، بو رۆژی دوايي یان هەر ئەو رۆژه گه راینه وه. چون چووین، وا هاتینه وه.

هیزهکان دین بو ئهوهی ریکیان بخهین بو گرتنی شاخی ئاسوس و زینوی سپی، بریارهکش به ئیمه و تراوه که چی بکهین. رۆژی ۱۹۸۷/۱۱/۲۲ هیزهکان گه‌یشتن، خۆمان ئاماده کرد، له‌گه‌ل کاک عومه‌ر چووینه‌کانی توو، دوا قوناغه که ئۆتۆمبیل بۆی ده‌چی، ورده ورده له کورکورپه‌وه هیزه‌کانمان به‌ره‌و شوینی دیاریکراو سه‌رخست. من له‌بنی داریکدا دانیشتبووم، هیلاکیم پیوه دیار بوو، هیزی جارام نه‌مابوو، گومانه‌که‌م هه‌ر به‌رده‌وام بوو، له‌ دلی خۆمدا وتم کاک عومه‌ر وا تینه‌گات ده‌ترسم یان شتیکی تر. هاته سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ش سه‌ر که‌وین بو سه‌ر شاخ، خۆم ئاماده بووم، کیسه‌خه‌و و پیداو‌یستی ترم پی بوو، کاک عومه‌ر هات و وتی کاک مسته‌فا تو نه‌خۆشیت، مه‌یه. وتم وه‌للا کاک عومه‌ر که بریارم دابوو بی‌م، زیاتر له‌به‌ر خاتری تو بوو. چونکی له‌ داستانی رزگاریی یه‌که‌مدا من لیپرسراوی بووم، جیگه‌کان شاره‌زا بووم، مادام وایه، من نایه‌م و ده‌رۆمه‌وه بو باره‌گای خۆمان، ئیرانی وته‌نی به‌رپرسیاری تدارکات ده‌بم، خواردن و فیشه‌ک و پیوستییان بو جیبه‌جی بکه‌م. خوا حافی‌زیمان کرد و گه‌رامه‌وه بو سیروان بو باره‌گای خۆمان. رۆژی پیشتر وه‌ستا مه‌جید گوشتی مریشکی بو هینابووین، هه‌ر چوار رانه مریشک له‌ نایلوندا بوو، دایکم به‌ته‌مه‌ن بوو، ژن له‌ زیندانا بوو، ئیسماعیل بانگ کرد که پیشمه‌رگه بوو لام، شو‌فیریش بوو، وتم بچو بو مالی مامۆستا مه‌لا موحه‌ره‌م که ئیمام جومعه‌ی مه‌رگه بوو، با سه‌ریعه‌ی کچی بنی‌ریت یارمه‌تی دایکم بدات، مامۆستا مه‌لا موحه‌ره‌م خزممان بوو. وتم مادام خۆم نه‌چووم بو شاخ، با ئه‌و خواردنه‌ی له‌ ماله‌وه هه‌یه، ئاماده‌ی بکه‌م و بۆیان بنی‌رم. دوا‌ی نیوه‌رۆ ئیسماعیل هاته‌وه، له‌باتیی سه‌ریعه‌ی مه‌لا موحه‌ره‌م بنی‌ت، نه‌رمینی ژنی جه‌باری عه‌لی عه‌ویزی له‌گه‌ل خۆی هینابوو، هه‌ر ئه‌و رۆژه له‌ سلیمانی گه‌رابوووه‌وه، عه‌لی لووت ماسی به‌ سه‌یاره‌ی مه‌فرزه‌ خاسه له‌گه‌ل خۆی تا‌کوو بنگرد هینابوو. ئیمه ئه‌مه نازانین جه‌باری می‌ردی چووبوو بو قه‌رده‌اغ بو لای خیزانی مام هی‌رش، مام هی‌رش شه‌هید بووبوو، پیشمه‌رگه‌یه‌کی ئازا بوو و په‌فیقی جه‌بار بوو، دیاره پیش

ئەو ھەي بېت، دائىرەي ئەمن پىيان وتووه چى بكات و چۆن بەكارى بەينى. ھاتە مالى ئىمە، ئەو كاتەش لەنيوان يەكيتى و ھىزە سىياسىيەكاندا ئاشتبوونەوھى گشتى ھەبوو، بەرەي كوردستانى لە سەرەتاي دروستبوونيدا بوو. دكتور مەحمود عوسمان، عەدنان موفتى و موحسین بايز ھاتبوون كە بارەگاي حيزبى سۆسياليسىتى كوردستان دابنين كە رەسوول مامەند سكرتيرى بوو، ھاتن و پەيدا بوون، بارەگاھەمان ھىچى تيدا نەبوو، سەرم خستن بۆ مالى خۆمان، سەعات دەورى يانزە بوو، چووين دانىشتين، برادەران نامەيان بۆ من نووسىبوو شوپىيان بۆ پەيدا بەكەم بۆ بارەگا، من بىرم كەردبۆوھە كانى شىنكە چەند خانوويەكى تىدايە و نزيك خۆمانە، بياندمى بۆ بارەگا، پىشتر مالى شىخ جەنگى تيدا بوو، ئەوان چووبوون بۆ ئيران و چۆل بوو. كە چووينە مالى خۆمان، وتم: نيوەرۆ نارۆن بۆ ھىچ جىگەيەك، تەماشاي يەكترىان كەرد، تىگەيشتم لاي من ميوان دەبن. دەرگاي ژورى ميوانەكەمان بەرامبەر چىشتخانە بوو، روم كەردە داىكم و وتم: داىە، نان دروست بەكەن بۆ نيوەرۆ. ئەو نەرمينەش لەوى بوو، نەرمين فرسەت دەھىنيت دەچىت ھەر چى ماستمان دەبى؛ دەىگرىتەوھە و ماستاو دروست دەكات، ئەو دەرمانەي پىي دراوھ، دەيكاتە ناو ماستاوھەكەوھ. دوايى ئىمەيان برد بۆ لەندەن بۆ عىلاج، دەرکەوت ئەو ژەھرەي پىمان دراوھ، پىي دەلین «ساليوم». دەورى سەعات دوانزە و نيو بوو نان تى كرا، سفرە ئامادە كرا و پەرداخەكان لەسەر سفرەكە دانران، من خۆم پەرداخە ماستاوھەكانم تى كەرد، بەقەدەر ژمارەي ميوان. ھەر لە كاتى ماستاوتىكەردندا لە پىشەوھە پەرداخىكم خواردەوھ، بە حىساب مەعیدەم ساف بېت بۆ ئەوھى نيوەرۆ نانى باش بخۆم. كە نان دانرا، ئەوانەي لەسەر سفرەكە بوون، ئەگەر لەبىرم نەچووبى: ۱. دكتور مەحمود عوسمان، ۲. عەدنان موفتى، ۳. سامى شۆرش، ئەوكات لەسەر چاپخانەي يەكيتى بوو لاي خۆمان، ۴. بىستوونى مەلا عومەر، ۵. ئاوات مەحمود، دواي ئىمەش ديارە داىكم و سەرىعەي مەلا موحەرەم و تريفەي خوشكەزام نانيان خواردووه، دكتور شوان دواي ئىمە ھات، نەخۆشى ھەبوو، ئەویش

نانی خوارد. وتم: با زوو نان بخوین، دوو شههیدمان ههیه که له شهپرکاندا شههید بوون، هینابوویاننه خوارهوه، یهکیکیان سهردار بوو، برای هاوړی جهبار لای کاک ملازم عومهر شوڤیر بوو، ئەوی تریشیان خه‌لکی تووه سووران بوو، چاوه‌روانی هاتنی که سوکاریان ده‌کرد. به‌په‌له نانمان خوارد و چووین بو سهرقه‌برانی دئی چنارنه، له‌وئ قه‌برمان بو هه‌لکه‌ندبوون. ههر له‌و خواردنه‌ی وه‌ستا مه‌جید هینابووی، لیمان دروست کردبوو و ناردبوومان بو براده‌رانی سهر شاخ که له‌گه‌ل کاک عومهر بوون و له شه‌پدا بوون. له‌سهر قه‌بران پیش ئەوه‌ی شه‌هیده‌کان بنیژن، کاک بیستوون وتی گیژم، منیش مه‌تاره‌یه‌ک ئاوم پی بوو، دامی و دهموچاوی پی شت، وتم بچو لای سه‌یاره‌کان دانیشه، ئیمه‌ش که ته‌واو بووین؛ دینه‌وه بو لات. پاش به‌خاکسپاردنی شه‌هیده‌کان که هاتینه‌وه لای سه‌یاره‌کان، بیستوون له‌سهر جاده‌که له‌ته‌نیشته سه‌یاره‌که راکشابوو، به‌په‌له خستمانه ناو سه‌یاره‌که و بردمان بو خه‌سته‌خانه‌که‌ی لای خومان. ئەو دکتوران‌ه‌ی له‌وئ بوون، ئەمانه بوون: دکتور مه‌حمود عوسمان، دکتور شوان، دکتور جه‌لال. ئەوه‌ی پیویست بوو؛ بو‌یان کرد، هیچ هوشی نه‌هاته‌وه، وتیان دل‌یه‌تی. پاش راوه‌شان و هه‌ول‌دان، گیانی له‌ده‌ست دا. ههر له‌و کاته‌ی دکتوره‌کان له‌سهر بیستوون بوون و ئیمه‌ش له‌وئ بووین، سه‌ریعه‌ی کچی مه‌لا موچه‌رهم که هاتبوو یارمه‌تی دایکم بدات، هات بو خه‌سته‌خانه‌که و وتی سهرم دیشیت، یه‌کسه‌ر له‌وئ کهوت به زه‌ویدا، پاش ماوه‌یه‌کی کورت ئەویش ته‌واو بوو. ویستم سه‌ریعه سواری سه‌یاره‌که بکه‌م و له‌گه‌لی بچمه‌وه بو مه‌رگه، وتیان دایکت بانگت ده‌کات، که چووم بو لای، وتی مسته‌فا گیان مه‌عیده‌م دیشی، ههر ئەوه‌نده‌م لی بیست، ئەویش بیهوش بوو، ئەویشمان نارد بو لای دکتوره‌کان. من سه‌ریعه‌م برده‌وه بو مه‌رگه ته‌سلیم به که سوکاریم کرد، خه‌لکی مه‌رگه، کاک چه‌تو و پووره گه‌له که خه‌لکی مه‌رگه بوو و ئیستاش ماوه، لیم کو بوونه‌وه. دوستان مه‌سینه‌یه‌ک شیریان بو هینام، ههر له‌ناو سه‌یاره‌که‌دا ده‌ستم کرد به خواردنه‌وه‌ی و هه‌موویم ته‌واو کرد، هه‌ستم

ده کرد ورده ورده بیهیز دهم، ئەمه پوژی یه کهم بوو. دایکیشم گیانی سپارد و تهواو بوو، هینایانه وه بو دئی ئاوهژی، قه بریان بو هه لکه ند، ویستم بچمه ژیر تهرمه که یه وه، به لام نه متوانی. ئەو ژنەش به درو خوی رشان دبووه، به مانای ئەوهی ئەویش خوار دوویه تی. هەر له ئاوهژی نه وزادی نووری به گ له گه لماندا بوو، وتم کاک نه وزاد وریای ئەم نه رمینه بن شتیکتان به سه ر نه هینی، شیرکووی شیخ نووری وتی په میی بکه م؟ وتم نا، چونکی ئەگه ر شتیکی وا بکه ی، په نگه بلین شتیکی هه یه و بو داپوشینی کووشتویانه، ئەو کاتهش نیوهی دنیا بروات پین ناکات. تریفه ی خوشکه زام هیچی لی دیاری نه دابوو منال بوو، ناردم بو سلیمانی خزمان ئاگادار بکات، مالی بیستوون چوو بوونه وه بو سلیمانی، جوابم ناردم بوو بو گوله ی خیزانی که له ترسی حکومه ت به دزییه وه ته عزیه دابین.

پوژی دواتر خزمه کانم له گه ل گوله ی خیزانی بیستوون هاتن، ئەو پووداوه ی پووی دابوو، به چاوی خویان بینیان. به منیان وت تو برو مشووری خوت بخو، حه قی ئیمه ت نه بی. من هەر شه وه که ی پیش ئەوه ی ئەوان بین، ورده ورده سه ری په نجه کانم سه ر ده بوون و تووکی سه رم ده وه ری. شه و دکتور شوان هات و لام نووست، وتم دکتور گیان وه زعم باش نییه، وتی تو وه زعی نه فسیت خراپه. به هه رحال، پوژمان کرده وه، خزمان هاتن. پیش ئەوه ی ئەوان بین، دوو ئیستره م حازر کردبوو، نه قاله ی نه خوشم حازر کردبوو، من پویشتم به ره و کانی توو، له وی ئیتر ریگه ی سه یاره نه ما، سواری ئیستره کان بووم به ره و ئیران و خزمانم به جی هیشت، له گه ل دهسته ی پیشمه رگه کانی لای خووم ملی ریگامان گرت. ئەوه شم بیر نه چیت هەر دوا ی پووداوه که برووسکه یه کم کرد بو ملازم عومه ر، وتم ئەو خواردنه ی بووم ناردموون، مه یخون ژه هری تیدایه، به لام دوا یی ده رکه وت که ئەوانیش خوار دوویانه، به لام له مریشکه که دا نه بوو، له ماستاوه که دا بوو که ئیمه خوار دبوومانه وه، دوا یی بو یان گیرامه وه که چه ند ترساون، ده یانوت هه موومان له خوومان ده ترساین شتیکمان لی بیت له سه ر ئەو شاخه و

دەمانوت ھەر ئىستا لىمان دىارى دەدات. ھەرکە لە كانى توو دەرچووين، سىم كەوتە ئازار، سواری ولاخيان کردم، داواى ئاوم دەکرد نەياندەدامى، چونكى شارەزاييمان نەبوو، لەو کاتەدا باشتەين ئاوه بو ئەوھى مىزى زور بکەيت و ژەھرەکە فرى بدەيت. ھەر چۆنىک بىت سەر کەوتين و چووينە سەر شاخى ئاسۆس نزيک جىگەى شەپەکان، ئەوھى لەبىرم بىت: ملازم عومەر، شىخ داراي حەفید، شىخ سەدرەدين، قادری مامەند ئاغا، لىپرسراوانى پىشمەرگەکان و برادەرانى تریش لەوى بوون. وەزعم زور خراپ بوو، کاک عومەرم جيا کردەوه و وتم ھەر شکم لەو ئافرەتەيە؛ نەرمين، ئەویش وتى نامەيەک بنووسە بو جەبارى مێردى، بو ئەوھى ھەرکە لە قەرەداغ گەرايەوه خوى بىکوژى، منیش دەستم قەلەمى نەدەگرت، بەو شەوھ تارىکە بە خەتیکى ناخوش ئەم چەند دێرەم بو جەبار نووسى، ئىستاش لەبىرمە چىم نووسیوو.

برام کاک جەبار

سلاو

کاکە گيان خيانەتى ژنەکەى تو بووه ھوى شەھیدبوونى کاک بىستوونى مەلا عومەر کە برادەرى چەند سالەتە، ھەرودھا دایکم و کچەکەى مەلا موخەرەم، ئیمەش چارەنووسمان ديار نىيە، ھىوادارم خۆت معامەلە لەگەل ئەم وەزەعە بکەى.

برات مستەفا چاورەش

مانای ئەوھى بىکوژە. دواى نووسىنى نامەکە، ھەر بەو شەوھ سنوورى ئىران و عىراق بو دىي ھەرزەنە پۆشتين، شارەزیمان لەگەل بوو، شەپیش بەردەوامە لەنيوان عىراق و ئىراندا، نزيکی سنوور بووينەوه لای ھەرزەنە. دواتر مستەفا چاورەش بارى تەندروستىي پۆژبەپۆژ بەرەو خراپتر دەبىت، وەك خوى دەلەيت بو پشکين و چارەسەرکردن دەچیتە نەخۆشخانە لە

شاری سهردهشت و دواتر رهوانه‌ی نه‌خوشخانه‌ی شاری ته‌وریزی ده‌کن له ئیران و له‌ویشه‌وه رهوانه‌ی هه‌نده‌ران ده‌کریت و ده‌چیتته ولاتی هۆله‌ندا و به هۆی سهختی و خراپیی باری ته‌ندروستی، رهوانه‌ی ولاتی به‌ریتانیا ده‌کریت له نه‌خوشخانه‌یه‌ک له شاری له‌نده‌ن. زۆریک له به‌رپرس و سه‌رکرده‌کانی حیزبه‌کان ژه‌هرخوارد کراون، ئەمه‌ش ژه‌هرخواردکردنی مسته‌فا چاوپه‌ش و دایک و کچی مه‌لا موچه‌په‌م و ئەو سه‌رکرده‌نه‌ی له‌گه‌لی بوون که گومان له نه‌رمینی خیزانی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز ده‌کریت. نه‌رمین له گوندی سیروانه‌وه خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته‌وه شاری سلیمانی. راستیه‌ک هه‌یه و ده‌بیت ئاماژه‌ی پی بدریت، جه‌باری عه‌لی عه‌ویز که‌سیکی بیتاوان و بیتاگا بووه له‌و پرووداوه، به‌لام به‌ بریاری نه‌وشیروان مسته‌فا و بریاری شوپش، جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا له گوندی دۆلان له‌لایه‌ن مه‌فره‌زه‌یه‌کی هیزی پیشمه‌رگه‌وه که هاوپی و هاوسه‌نگه‌ری خۆشی بوون، به‌دیل ده‌گیریت و به‌ره‌و سه‌رکرده‌یه‌تی ره‌وانه‌ ده‌کریت. نیوان قه‌رده‌اغ و سه‌رکرده‌یه‌تی ریگایه‌کی چه‌ند پوژیه‌ی دووردریژه، به‌تایبه‌ت له سالانی هه‌شتاکاندا پژیمی به‌عس ته‌واو ده‌ستی گرتبوو به‌سه‌ر زۆربه‌ی سنووری ژیر ده‌سه‌لاتی هیزی پیشمه‌رگه‌ و ئه‌رک و ماندوو بوونیکی زۆری ده‌ویست بو گه‌یشتن به سه‌رکرده‌یه‌تی. گریمان‌یه‌ک بخه‌ینه‌ پیش چاوی خۆمان، گه‌ر جه‌باری عه‌لی عه‌ویز تاوانبار و سه‌ر به‌ پژییم بووایه، ئەوا زۆر به‌ئاسانی ده‌یتوانی خۆی له‌و پرووداوه ترسناکه نه‌جات بدات، چونکه ئەو مه‌فره‌زه‌یه‌ی له‌گه‌لی دابوون و هاوسه‌نگه‌ری خۆی بوون و خۆشیان ده‌ویست، تاکوو گه‌یشتوونه‌ته سه‌رکرده‌یه‌تی، چه‌که‌که‌ی شانیان لی وهرنه‌گرتبوو، ئەوه‌ش ده‌بووه هۆکاریکی ئاسان بو ده‌ربازبوون و نه‌جاتبوونی له‌و کاره‌ساته. پاش چه‌ند پوژیک، جه‌باری عه‌لی عه‌ویز ده‌به‌نه سه‌رکرده‌یه‌تی و له به‌رگه‌لوو زیندان ده‌کریت. پشکو نه‌جمه‌دین^۱ به‌م شیوه‌یه‌ باس له زیندانیکردنی جه‌بار

۱. ئەزموون و یاد ئالای شوپش و حیکایه‌ته‌کانی زیندان، به‌رگی یه‌که‌م و دووه‌م، ۱۹۷۸-۱۹۸۳، ۱۹۸۳-۱۹۸۹، پشکو نه‌جمه‌دین، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی (...)، ل ۳۱۱.

دهكات: زیندانی بهرگه‌لوو، فیبریوه‌ری ۱۹۸۸، ئەو ساله؛ سالی هاتنی ئەنفال و نغروبوونی دنیا بوو، جهنگی عیراق و ئیران له بهره‌کانی نیوه‌پراست و باشووردا چه‌قیوه و ته‌کانی نادات. هیزه‌کانی عیراق پیچه‌وانه‌ی چاوه‌پروانی ئیران و هیزه سیاسییه‌کانی کوردستان، کیلگه‌کانی «مه‌جنوون» و هه‌نده‌ک ناوچه‌ی دیکه‌ی گرنگ ده‌گرنه‌وه. کوردستان ده‌بیته‌شهرگه‌ی هیزه‌دژه‌کان و ئیران، قورسای خوی له بهره‌کانی کوردستاندا به‌هاوکاری هیزه‌کوردیه‌کان زیاتر ده‌کات، له مانگی جه‌نیوه‌ردا زه‌نگی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ده‌بیسترا، تاپوی چه‌زیایه‌ک ده‌بینرا که ده‌یویست هه‌موو ولات لوش‌بدات، هیزه‌کانی پاسداران وه‌ک په‌وه‌گورگ له ناوچه‌که به‌ر بووبوون، کوپته‌ره‌کانی ئیران دۆلاودۆل ده‌فرین و له بهرگه‌لوو ریگ له ته‌ختاییه‌که‌ی ته‌نیشتی زینداندان ده‌نیشتنه‌وه، باره‌کانیان جی ده‌هیشتن و ده‌گه‌رانه‌وه، فرۆکه‌کانی عیراق له به‌رزاییه‌وه کوپته‌ره‌کانی ئیرانیان بنچاو ده‌کرد و بۆسه‌یان بۆ ده‌نانه‌وه.

مامه شیخ وتی: شوکر یه‌کیتی فرۆکه‌خانه‌یه‌کی هه‌یه، به‌لام بۆ ده‌بی ئەم فرۆکه‌خانه‌یه ریگ به‌قنگی ئیمه‌وه نووسابیت! ده‌ترسیم رۆژیک فرۆکه‌یه‌کی ئیراقی به‌رۆکیتیک، فرۆکه‌خانه و زیندانه‌که‌ی ئیمه‌ش نغزۆ بکات!

فرۆکه‌یه‌ک هات و نیشته‌وه، عه‌لی مامه‌حه‌مه‌گوتی: به‌رزم بکه‌نه‌وه، ده‌مه‌ویت له‌و کونه‌وه بیبینم که داخۆ چیی تیدایه! جه‌باری عه‌لی عه‌ویزیش گوتی: وه‌ره‌سه‌ر شانم! عه‌لی له‌قه‌لادوشکانی جه‌باردا دانیشت و جه‌بار هه‌ستایه‌سه‌ر پێیان. عه‌لی گوتی وا نابیت، هیچ نابینم، ده‌بیت به‌پێیان له‌سه‌ر شانتم بوه‌ستم، دیواره‌که هیند به‌رزه‌ده‌لیی شووره‌ی قه‌لایه! هه‌سته‌سه‌ر پێ! عه‌لی هه‌ستا و گوتی: «ده‌بیینم!»

«چییه؟»

«مه‌سینه! ئاقتاب!»

«چی!»

مه‌سینه‌ی ده‌ستنوێژه‌ه‌لگرتن. پاسداره‌کان ده‌چن بۆ که‌ربه‌لا و پێیان وایه ئیراق مه‌سینه‌ی لی نییه. جه‌بار گوتی دابه‌زه‌شانم شکا! جه‌باری

عهلی عهویز مانگیک دهبوو بو دیوهخانهکهی ئیمهیان هینابوو، من جهبارم پیشتریش دهناسی. دهرگیان کردهوه، مهلا یاسین گوتی جهبار لای ئیوه دهبیئت! ژنهکهی جهبار خوی دهرباز کردبوو و پاداشتی خوی له بهعس وهرگرتبوو. جهبار جهختی لهسهه ره ئهوه دهکردهوه که ئهوه لهو کاتهدا له قهرهداغ بووه له مهلبهندهوه برووسکهیان بو کردوووه و خوی به پیی خوی هاتوووه بو سههکردایهتی.

ئهگهر من ئاگاداری ئهوه بیروهوشتییهی ژنم بووایهه، به پیی خوم نهدههاتم، من دهمتوانی لهبری ئهوهی بو ئیره بییم، بو سلیمانی برۆم! ژنهکهه پیش ئهوهی تاوان دژی ئهوه برادههرانهی من بکات، تولهی له من کردوووتهوه. جهبار وههای دهگوت!

مههرگی بیستوون دلگرانی کردم، بیستوون له شهوی پهلامارهکهی یهکیتی و زیندانیکردنی ئیمهدا میوانمان بوو. من خوم به ئهندامی ئهوه رهوتهی ئیوه دهزانم، ههر کیشهکه به ناشتی و بی تهقوتوق چارهسهه بکریت من لهگهله ئیوهه، ئاخر من دهمهویت نه کورد بکوژم و نه کوردیش بمکوژیئت! بیستوون دوا ئیواره له گوندی تهکیه وههای پیی گوتم!

لهگهله خهستبوونهوهی هیرهشهکانی بهعسدا، زیندان دههات و چولتر دهبوو. زیندانییهکان پاکوپیس دهکران، ههندیکیان به چهردهیهک پاره لهنیوان ۲۰ تا ۳۰ ههزار دینار ئازاد دهکران. ئهفسههریک که داوای پهنا ههزار دیناریان لی کردبوو، بهکول دهگریا و دهیگوت پهنا ههزار دینار ئهگهر گهلاهی دارپرتهقالیش بیئت، به سالیک کو نابیتهوه. ههندیک له سههراز و جاشان بی بهرانبهه ئازاد کران، ژمارهیهکی زوریان گواستهوه بو ناوچهکانی قهرهداغ و خوشناوهتی و جارئ سهه کهسیک له زیندانا مابوون.

بازنههی ئهنفال به زمانی بلایسههی خویهوه تهنگ دهبوویهوه، بهعس برپاری دابوو به ههر نرخیک بیئت و ئهوه ناوچهیه که مهترسیی بو دهسهلاتی ئهوه له کوردستاندا دروست کردبوو، کونترول بکات، دریژیی بهرهکانی شهه له ههر چوار لاهه چند سهه کیلومهتر دهبوو، ژهنههراالهکانی سوپای بهعس له

نزيكه وه سه رپه رشتي شپه كه يان ده كرد، هيزه كاني يه كيتي سه رسه ختانه بهرگرييان ده كرد، ناپالم و كاتيوشا و توپي دوور هاويژي ژارپژين؛ يه ك چركه ش وروونيان نه ده دا. له دولي جافايه تيدا قيامه ت هه لسابوو، دوزه خ تاو درابوو، مروقه كان چه كدار و بيچه ك، ژن و مندال پير و گهنج له و دوزه خه دا ده سووتان.

گه وه ي زنجيره كان به هه لاوي نزووله و
سنگكوتاني دايك گهرم دانه هاتن،
به هه ناسه ي ژه هراويي بيابان ليك ترازان!
له ژير بريسه كي نه و شمشيرانه ي به ئاسماندا هه لده سووپان،
سپينه ي چاوه كاني هه تاو پرژا،
دهر به نده كان په ركه ميان گرت،
ئه ستيره ي بن نه شكه وته كان كوورژانه وه،
بنكاچه كان كه فيان چه راند،
گابه رده كان، سه ري به ناله يان به كوشي نوالاندا كرد...

زيندان چولو هووله، قاوشه كان سرته يان ليوه نايه ت. ئيستا مامه شيخ،
عه لي مامه حه مه، جه باري عه لي عه ويژ و من، ميراتگه ري نه م زيندانه
گه وره ين! شورش نه گه ر شتيكي به ميرات بو ئيمه جي نه هيشتبي، نه م
زيندانه ي وه كوو ديارى پي به خشيوين. جه بار ده ترسي و له ناخه وه هه ره سي
هيناوه، شه وانه خه وي نيه و تا سپيده جگه ره ده كيشي. گه ردوگولي به ياني
دهنگي باداني كليلي زيندان، جه باري راپله كاند. جه بار له ناخه وه، له قوولايي
نه ستى خويدا هه ستى به كو تايي خو ي كردبوو. «من ده روم! گه ردنم نازاد
بكه ن! ئيستا ده مبه ن و ئيعدامم ده كه ن!» ده رگا كرايه وه و جه بار هه ستا،
ئاورپيكي له ئيمه دايه وه، له چاواني جه باردا جگه له ترس، هيچي تري ديكه م
نه بيني! جه بار جگه ره يه كي پيكره، بي مائئاوايي پيشيان كه وت. له نيو گرمه ي
ته قينه وه ي كاتيوشادا گويمان له رپژنه گولله يه ك بوو، من نه و ده سترپژهم
ناسيه وه، ئيستا ش نه مزاني كه داخو جه بار هاوتواني ژنه كه ي بوو، ياخود

ئەو دەستپىژە تاوانىك بوو بۇ سىرپىنەوھى مەوقىك كە ناوى جەبارى عەلى
عەويز بوو... نازانم!

«نەرمين»؛ خىزىنى فەرماندەى تىكۆشەرى دىرىن، دواى كارەساتى
ژەھر خوار دىكردنەكە، بەرەو شارى سلېمانى ھەلدەيت. مستەفا چاوپرەش بۇ
پىشكىن و چارەسەرى ژەھر خوار دىكردنەكەى، لە سالى ۱۹۸۷ دا بەرەو ئىران
و دواتر بۇ ھەندەران دەچىت. نەوشىروان مستەفا؛ سىكرتېرى كۆمەلەى
رەنجەرانى كوردستان دەبىت و بارەگای لەنزىك زىندانى بەرگەلوو دەبىت.
جەبارى عەلى عەويز لە بەرگەلوو گوللەباران دەكرىت. بارودوخی سىياسى
عىراق گۆرانكارى بەسەردا ھاتووه و راپەرىنى سەرتاسەرى كراوه. لە
پىكەوتى ۱۹۹۱/۳/۷ دا شارى سلېمانى ئازاد دەكرىت و ھىزى پىشمەرگەى
ھەموو حىزبەكان لە تەواوى شارەكانى كوردستاندا ئازادانە تىكەل بە
جەماوەر دەبن، تاوانبارانى دژ بە گەل و نىشتمان بە سزای گەل و شوپش
دەگەيەنرىن، نەرمىنى خىزىنى جەبارى عەلى عەويز لە شاردايە و ھىزى
پىشمەرگەش لە لوتكەى بەرزىدايە.

ئایا نەرمىنى خىزىنى جەبارى عەلى عەويز، وەك ھەر تاوانبارىك بە
سزای گەل و شوپش گەيەنرا؟ يان بەبى ئاگادارى برپارى شوپش و گەل،
ئەو كارە ئەنجام درا (۱)؟

پىش ئەوھى جەبار بكوژن، ژنەكەى وتوويەتى جەبار بىتاوانە و ۲۵
كەس لەو موائەرهى بەشدارە. سەبارەت بە پروداوى ژەھر خوار دىكردنى
مستەفا چاوپرەش و ھەندىك بەرپرسانى تر، داىكى دەلەيت: كورەكەى بىتاوان
بووه و يەكئىتى بە ناھەق و بەبى دادگايىكردن و بى لىكۆلینەوھ كوژراوه.
لەو پروداوھدا ستمەمىكى گەورە لە كورەكەى و بنەمالەكەيان كراوه، كە
تاوانىكى لەو جوۆرە دەخەنە پالپان. رەعنا ھەمە ئەمىن كە داىكى جەبارى
۱۰ بۇ ئەو مەبەستەش بروانە: سالار مەھموود، لقىن، ۲۰۱۲، ل ۱۸۷. داىكى جەبارى
عەلى عەويز ئاماژە بە ھەندىك وردەكارى مېژووى تاوانى ژەھر خوار دىكراوانى ئەو
بەرپرسانەى يەكئىتى نىشتمانى و كاراكتەرى تاوانەكە دەدات.

عەلی عەویزە، بە چاوی پر لە فرمیسکەووە باس لە پاکی و قارەمانییتی کورەکەیی دەکات کە چەندە قوربانیی لە پیناویەکییتی و شوپشدا داوە، کە لە ساڵی ۱۹۸۴دا لەلایەن حیزبی بەعسەووە دەگیریت و بۆ ماوەی بیست ساڵ لە ژێر دەسەلاتی ئەو پڕۆژیمەدا حوکم دەدریت و پاش سێ ساڵ زیندانیکردن، بە لیبوردنی گشتی ئازاد دەکریت. پاشان حکومەت کۆمەڵیک بەلینی گەورەیی پێی داو، بەلام جەبار بەو مەرجانە رازی نەبوو. پاش ئازادبوونی لە زیندان بە دوو هەفته، جاریکی تر پرووی لە شاخ کردوو و گەراووتەووە نیو هیزی پیشمەرگەیی یەکییتی نیشتمانی و رایگەیانوووە بەووەی من بەبی شاخ ناژیم. هەر لەو ساڵەدا کە چوووتەووە شاخ، پرووداوی ژەهرخواردنەکە پرووی داوە. پاش شەش مانگ، خیزانەکەشیان برد بۆ شاخ کە مالیان لە مەرگە بوو. دواتر جەباریان ناردبوو بۆ بەری قەرەداغ بۆ پرسەیی مام هیرش. کە چوو بوو بۆ قەرەداغ، ژنەکەیی ناردبوو بۆ رانیە بۆ مالی براکەیی.

دایکی جەبار لە پرسەیی بیستوونی مەلا عومەردا دەبیئت، ئەو پیشمەرگەییی ژەهر دەیکوژیت، خەسووی نەبەز واتە «خولەیی جگەر» بە دایکی جەبار دەلیت: بۆ ناچیت سەری لە جەباری کورپت بدەیت؟ دایکی جەباریش دوودلی و ترس دەچیتە ناخیهووە و بۆ پوژی دواتر بەتەنها بەرەو شاخ بەری دەکەویت. بە چەند پوژیک و ترس و دلەراوکی، خوی دەگەییەنیتە مەرگە و لەوێ خیزانەکەیی نەبەز (خولەیی جگەر) پرووداوەکەیی بۆ دەگیریتەووە.

دایکی جەبار ئاماژە بەووە دەکات لەو کاتەدا بەرپرسیکی یەکییتی نەرمینی گەیانوووتەووە شاری سلیمانی، ئەو بەرپرسە زانیاریی داومەتی. دایکی جەبار دەلیت: ئەو بەرپرسە بە سایەقەکەیی خۆیدا ژنەکەیی دینیتەووە سلیمانی، وتبووی بیبەنەووە تەسلیمی دایکی بکەنەووە، بەلام دایکی ژنەکەیی جەبار ناھیلیت بمینیتەووە، دەینیریت بۆ مالی خوشکەکەیی جەبار. دواتر عەلە لووت ماسی و ملازم عەلە کە سەر بە پڕۆژیم دەبن، دەدەن بەسەر مالی خوشکەکەیی جەباردا و عەلە لووت ماسی داوای نەرمین دەکات، لە ژووری سەرەووە نەرمین دەھیننە خوارەووە، لەگەڵ دوو خوشکەزای جەباردا دەیگرن. ئەووەی

جی سهرنج و تیبینییه، عهله لووت ماسی له دواى راپهړین دستگیر کړا و دواتر له زیندان نازاد کړا و تا ئه م چاوپیکه وتنه عهله لووت ماسی له سووریا دهژی. دایکی جه بار دريژه به باسه که دها و باس له چوښه تیبی رووداوه که دهکات و دهلیت: من بهو بهرپرسه یه کیتیم وت بو نه رمینتان نارده وه بو سلیمانی؟ له وهلامدا وتی: من ئاگام لی نییه و نازانم پلانی (موئامه ره ی) کی بووه. سه بارهت بهو رووداوه دهلیت: کاتیک گه یشتمه مه رگه، خوله ی جگه ر (نه به ز) نامه یه کی بو نووسیم بیبه م بو کاک نه وشيروان مسته فا له بهرگه لوو. به تراکتوریک سه عات دووی شهو گه یشتمه بهرگه لوو، دواتر چوومه بهرده م ئه و زیندانه ی که جه بارى تیدا زیندانی کرابوو، داوام له پاسه وانه کان کرد که جه بار ببینم، ئه وانیش پیان وتم: ئه مرمان پی نییه، سبه ی وهره وه به لکوو بیبیت. به یانی چووم بو باره گاکه ی نه وشيروان مسته فا، پاسه وانه کانی نامه که یان لی وهرگرتم و بردیان بو نه وشيروان مسته فا، دواتر پیان راکه یاندم نه وشيروان مسته فا کوښونه وه ی هه یه. پاشان چوومه وه بو بهرده می زیندانه که، داوام له بهرپوه بهر ی زیندان کرد که جه بار ببینم. له دووره وه یه کیک بانگی کردم و وتم تو کیت؟ ئه ویش وتی جه بارم و هاته بهرده مم. وتم ئه وه چیه گو به ندیان بو ناوخته وه؟ پاشان ئاماژه به وه دهادت و دهلیت: جه بار داواى کردووه نازادی بکه ن، گهر خیزانه که ی تاوانبار بیت و به لگه ی له سهر بیت ئه وا، دایک و خوشک و برایه کی به بارمته له لای یه کیتی داده نیت و بچیتته وه سلیمانی له ماوه ی شهو و روژیکدا نه رمینی خیزانی بکوژیت. پاشان لای هه ندیک بهرپرس و هاوړییانی وتبووی گهر ئیوه پیاو بوونایه، نه تانده هیشت نه رمین برواته وه سلیمانی و دستبه سهرتان ده کرد. کاتیک نه رمینی خیزانی جه بارى عهلی عهویز پاش دستگیرکردنی له لایه ن عهله لووت ماسی و راده سترکردنی دائیره ی ئه من؛ نازاد ده بیت، دایکی جه بار پیی دهلیت: ئه وه چیه نه رمین، ئه م گو به نده چی بوو ناته وه؟ نه رمینیش له وهلامدا دهلیت من ئاگام له رووداوه که نه بووه و بیست و پینچ که س «موئامه ره یان» له جه بار کردووه. پاشان دایکی جه بار ئاماژه ی

به‌وه‌ش داوه بهر له‌وه‌ی جه‌بار بکوژن، جه‌بار وه‌سیتی کردووه هاورپیه‌کی خوی پاسپاردووه به ناوی «بیستوونی ته‌سجیلات» که نه‌رمینی خیزانی بکوژیت. هاورپیکه‌شی دواي پاپه‌رینی ئازادکردنی کوردستان، وه‌سیتته‌که‌ی جه‌بار جیبه‌جی ده‌کات و نه‌رمین ده‌کوژیت. دایکی جه‌بار ده‌لایت: له‌رۆژیکی په‌مه‌زاندنا ده‌چنه‌ مالی دایکی نه‌رمین و نه‌رمین ده‌به‌ن، پاش لیکۆلینه‌وه نه‌رمین ده‌لایت جه‌بار بیتاوانه. وه‌کوو باسی ده‌که‌ن و باس ده‌کریت، کوپیه‌کی ده‌نگی لای بیستوونی ته‌سجیلاته. دایکی جه‌باری عه‌لی عه‌ویز ئاماژه‌شی به‌وه‌ دا که مام جه‌لال؛ جه‌باری زۆر خوش ده‌ویست، وتوویه‌تی ده‌ست له‌ جه‌بار مه‌ده‌ن تاکوو خۆم دیمه‌وه، به‌لام بهر له‌وه‌ی مام جه‌لال بیتته‌وه، گولله‌بارانیان کردووه. گیرانه‌وه‌ی میژوو له‌لایه‌ن هه‌ندیک که‌سه‌وه بو به‌رژه‌وه‌ندی خود و تاکه‌که‌سییه و سوودمه‌ند ده‌بیت، له‌لایه‌ن هه‌ندیک که‌سانی تریشه‌وه راستی و دروستی میژوو‌ه‌که وه‌ک خوی باس ده‌کریت و تووشی سه‌رئیشه و کیشه و ململانی و گیروگرفت ده‌بیت، بویه‌ منیش لیره‌دا میژوو‌ه‌که‌م به‌ راست و دروست وه‌ک خوی گیراوه‌ته‌وه له‌ به‌شیکی یاده‌وه‌ریه‌کانمدا و ده‌بیت باجه‌که‌شی هه‌ر چیه‌که بیت؛ بیده‌م، ته‌نانه‌ت رۆحکیشانی‌ش بیت. کاتیکیش رۆح له‌سه‌ر راستی و دروستی گیرانه‌وه‌ی میژوو بکیشریت، بیگومان نه‌و میژوو هه‌میشه‌ زیندوو ده‌بیت...

کاتیک جه‌باری عه‌لی عه‌ویز له‌ زینداندنا ده‌بیت، بارودۆخی سیاسی و ته‌سکبوونه‌وه‌ی سنووری ئازادکراوی ژیر ده‌سه‌لاتی هیزی پيشمه‌رگه له‌لایه‌ن رژیمی به‌عس و توپبارانکردنی ته‌واوی گونده‌کان له‌ ته‌نگاویکی زرووفی ئه‌نفالی یه‌کدایه، نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌و ده‌مه‌ که سکرتری کۆمه‌له‌ی په‌نجده‌رانی کوردستان بووه، زانیویه‌تی که جه‌باری عه‌لی عه‌ویز بیتاگا بووه له‌و رووداوه و بیتاوان بووه، به‌لام شو‌رش برپاری گولله‌بارانکردنی بو ده‌رده‌کات به‌و تۆمه‌ته‌ی تازه جه‌بار که‌لکی نه‌ماوه، گه‌ر ده‌ستی بگاته‌وه به‌ شاری سلیمانی، به‌م حاله‌ته‌وه خراپه‌ی زۆری لی ده‌وه‌شیتته‌وه، به‌و هۆیه‌وه له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندانه‌که‌دا به‌ چهند گولله‌یه‌که ته‌واو

کراوه. له بهر حاله تی ئیحتیاتی شوړش و گریمانه ی خراپوونی له داهاتوودا، دهنه نه وشيروان مسته فا دهیزانی که جهباری عهلی عهویز بیتاوانه، وهک وریا و جوامیری سهرتپ و سالاری حاجی دهرویش و زاهیر کونجرینی و مام ئاراسی حسک و... هتد؛ بیتاوان شهید کران. گپرانه وهی ئه م یاده وهریبانه بو کولاندنه وهی زام و برینی بنه ماله ی قوربانیمان و بیړیزیکردن به خودی هیچ که سایه تیبه ک نییه، به لکوو ته نه ا راستی و دروستی میژوویه که بو نه وهی داهاتوو که چیتر هه له و که موکورپییه کان دووباره نه بنه وه و له چه مکی ته وای شوړش و سهروه رییه کانی و کیشه و ململانیکان بگه ن و بیته ئه زمونیکی رابردوو بو داهاتووی پر له ئومیدی سهرکه وتن و پیکه وه ژیان. پیش ئه وه سهرنج و تیبینی زیاترم بو ئه و پرووداوه دهربرم و بخرمه پرو، واته کاتیک نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویز که به کاراکته ری سه ره کی گوره ی ژهرخوار دکردن ده زانن، گوايه له کاتی گه رانه وهی بو شاری سلیمانی؛ زورترین پاداشت کراوه له لایه ن حیزبی به عسه وه.

من دهمه ویت لیره دا نه خشه ی ئه و ماله بکیشم که نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویز دوی کاره ساتی ژهرخوار دینه که تا ئه و کاته ی ده کوژریت له لایه ن «بیستوونی ته سجیلات» که هاوړی سهره کی و گیانبیه گیانی جهباری عهلی عهویز ده بیت، له و خانووه دا ژیانی له گه ل دایکی جهبار و دوو منداله که یدا بردو ته سهر. مه به ست له نه خشه کیشانی ئه و خانووه ی نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویزی تیا ژیاوه، دواتر دیمه وه سهر مه به ستی سهره کیم له نووسینه که. خانووه که به رامبه ر «مه رکه زی سه یوان بو»، پرووی به رده می خانووه که چول و گوړستانی سه یوان بو، واته هیچ خانووه یه کی تری لی نه بووه، پشتی خانووه که شیوه که ی سهرکاریزه و ته نه سنووری جوگرافیای ئه و خانووه ی نه رمینی تیدا ده ژیا؛ چوار خانو بوون له ته نیشته یه که وه، پاشان دیواری سهره کی خانووه که؛ نزم و به هه ردوو دیودا چوله وانی بووه. له و دهمه دا کوړه که ی که ناوی جیقارایه، ته مه نی چوار سال و کچه که ی حه وت سالان بووه. له دوی راپه رین و

ئازادبوونی كوردستان، جاريكى تر چاوم به كورپهكهى جهبارى عهلى عهويژ كهوتوه. دواى پرسيارگهليكى زور و گهپانهوه بۆ بارودوڤخى ئه و كارهساته كه پرووى دابوو، چۆنيهتیی گوزهران و پرووداوى كوشتنى نهرمينى دايكىم لى پرسى.

جيقاراي كورپى جهبارى عهلى عهويژ پيى راگهياندم: دواى ئهوهى كه باوكم شههيد كرا و منيش تهمنم له دواى راپهريپن به پهنجهكانى دهست دهژميردان و له ده سالان تيبهپرى نه ده كرد، باري گوزهرانمان به رادهيهك ناخوش و دژوار بوو؛ ئارامان لى ههگيرابوو، ناچار نه متوانى دريژه به خویندن بدهم، كه هيو و ئامانجى پاشهپوژم بوو. ههر له و ده سالييهى تهمنهوه كه و تمه بازارهوه و ناچار كارى دهستگيرى و گورهوى فروشتن و چلوورهم ده كرد، پوژانه سى بۆ چوار دینارم دهست ده كهوت. دايكم (نهرمين) سى برابو، يهكيكيان له جهنگى عيراق و ئيراندا سه رباز بوو، شههيد بوو، مووچهى شههيدانهى له لايهن حوكمهتوه بۆ برابووهوه، براييهكى ترى له رانيه دهژيا و براي سيبه مى له كارهساتيكي پرووداوى وهرگهپانى ئوتومبيلدا گيانى له دهست دا.

ناچار به و كاره كه مهى كه من ده كرد و مووچهى شههيدانييهكهى خالم دهژياین. له ئهنجامى كار كردنى دهستگيرى و ماندوو بووندا، نه مدهتوانى له قوتابخانه وهك هاوريكانم بخوینم. بويه سهختى ژيانمان له دوورى نه بوونى باوك و دايكيكى نه خویندهوار و ههژارم، خوم و خوشكه كه م وازمان له قوتابخانه هينا و دريژه مان به كارى دهستگيرى دا. ئهوهى كه ئهندامانى خيزانه كه مانى وهرز كردبوو، وهرزى زستان بوو. هه موو ساليك ئه و وهرزه ببوو نه هامهتى بۆ ئيمه، چونكه تهنها زوپايه كمان هه بوو، له بهر بى نهوتى، شهوانه نه نكم يهك كاتژمير زوپا كهى داده گيرساند و هه موومان له دهورى كو ده بووينهوه، ههر ئه وهندهى تينى گه رمان بۆ دههات كه چند سه نتيه تريك ليوهى دوور بووين، ده كوژينرايه وه و هه ريه كه و په توويه كمان هدا به سه ر شانماندا و له بهر ئازارى جهسته و به دنم كه

له کاتی کاری دهستگیریدا ماندووی دهکردم، بهر له خویندنه وهی کتیبه که خهوم لیده کهوت، ئه وهش ببووه هۆکاری ئه وهی چیترا نه توانم وهک قوتابیه کی ئاسایی له قوتابخانه دا بخوینم. سه بارهت به کوشتنی نهرمین، پیی راگه یاندم که «بیستوونی ته سجیلات» که هاوریی باوکم بوو، دایکمی کوشت. له م دوا دوا یه دا بیستوونم بینی و پرسیارم لی کرد سه بارهت به کوشتنی دایکم، ئه ویش له وه لاما وتی به لی من کوشتوومه و ئه و ئه رکه م به جی هیناوه که باوکت وه سیتی بو کردووم. کاتیک که وتمه گفتوگو له گه ل بیستوون، پروخساریم به بیر هاته وه، ئه و کاته من مندا ل بووم وهک ههر مندا لیک که هز به گمه و یاریکردن دهکات، له کولانه که ی بهر ماله که ماندا بهرامبه رمان گورستان بوو، یاریم دهکرد، له دووره وه دوو پیشمه رگه م بینی و به ره و مالی ئیمه هاتن، که یه کیکیان «بیستوونی ته سجیلات» بوو که هاوریی باوکم بوو، پاشان به خیزانی تیکه ل بووین، هاتن و خویان کرد به مالی ئیمه دا و داوای دایکمیان کرد به وهی هه ندیک کاریان پییه تی و دواتر ده یهیننه وه بو ماله وه. داوی گفتوگویی که زوری نیوان نه نکم و دایکم و بیستوون له ژووری ئه و دیو، پیی راگه یانده بوون به وهی ملازم عومه ر کاری پییه تی و هه ندیک پرسیاری لی دهکات و دواتر نهرمین ئه مانه ته لای من بوتان ده هینمه وه. پاش دریزه پیدانی گفتوگویی نیوان من و بیستوونی ته سجیلات، وتی: دایکت عه باکه ی دا به سه ریدا و وتی بیستوون با برۆین. دایکت به نه نکتی وت: واته به دایکی جهباری عه لی عه ویز، ئه گه ر من نه هاتمه وه، ئاگات له م دوو مناله م بیت. دواتر نه نکت زور به تاسه وه وتی: بیستوون، ئه مانه تی تو و نهرمین! منیش وتم: خه مت نه بیت چون ده یبه م، ئاواش ده یهینمه وه.

ئیسته ته مه نی من گه یشتوته بیست و هه وت سالان و جاریکی تر چاوم به بیستوونی ته سجیلات که وه ته وه، پرسیارم لی کرد: چون و به چی دایکمت کوشت؟ وه لامی دایه وه: له داوی راپه رین به ره ی کوردستانی له مزگه وتی عه لی که مال لیکولینه وه یان له تاوانباران ده کرد و بریار ده درا ئه و که سانه ی

تاوانیان کردووه، بکوژرین. ئیتر نازانم ملازم عومەر چۆن لیکۆلینه وه که ی له گه ل نه رمین کردووه، چونکه ملازم عومەر خۆی قسه ی له گه ل کردووه، به لام دلنیا م زۆر زوو بریار له سه ر کوشتنی دایکم دراوه. دواتر بیستوونی ته سجیلات پیی راگه یاندم کاتیگ بریاری کوشتنی نه رمین له لایه ن ملازم عومهره وه ده رکراوه، بیستوون وتوویه تی من به و کاره هه لده ستم و ده یکوژم! بیستوون وتی: کاتیگ من و دوو پیشمه رگه ی تر نه رمینمان برد بۆ شه قامی شه ست مه تریه که، نه رمین وتی: بیستوون، بوه سته با جاریک خۆم چاک بکه م، کاتیگ ته قه ده که ییت و که وتم، با جه سته م ده رنه که ویت. پاشان بیستوون وتی: نه رمین خۆی چاک کرد، واته زیاتر پۆشاکی توندتر و خۆی پیچاوه تر کرد و دواتر وتی: بیستوون، من ئاماده م، ته قه بکه. بیستوون وتی: ده سترپژیم کرد و نه رمین ده سته جی له شوینی خۆیدا که وت و گیانی له ده ست دا.

بیستوون وتی: کاتیگ گیانی له ده ست دا و چوومه سه ری، بینیم به شیوازیگ خۆی پیچابوووه که که وتیش، هیچ شوینیکی جه سته ی ده رنه که وت. له کاتی ده سترپژیکردندا نه رمین ماکسییه کی ره شی له به ردا بوو، چونکه شه ش مانگ بوو برایه کی به رووداوی وه رگه پاندنی ئۆتۆمبیل گیانی له ده ست دابوو. بۆ به خاکسپاردنی دایکیشم، ده رامه ت و بژیویمان به جوړیک خراب بوو که له نیوان خزم و خیزخوازاندا پارهی کفن و گوړ هه لکه ندن و به خاکسپاردنی دایکم، کۆمه کی پاره یان بۆ کردین. پیش ئه وه ی کۆتایی به چیرۆک و ئه م یاده وه ریبه تفت و تاله و کاره ساته پر تراژیدیایه به ینم، ده مه ویت سه رنجی خوینه ر له سه ر چۆنیه تی رووداوه که و جوړی به لگه و نووسینه وه ی یاده وه ریبه که و تاوان و کاراکته ری سه ره کی و پشتی په رده وه بدریت. سه ره تایه کی روون و ئاشکرا و شیوازی بیوچانی خه باتی مروقیکی دلسۆزی وه ک فه رمانده ی دیرین شه هید جه باری عه لی عه ویز، میژوو شایه تی حه قیقه تی مه زنیی ئه و مروقه یه که له سه ره تای لاویتییه وه و له شوړشی ئه یلووله وه چه کی پیشمه رگایه تی کردووه ته شان و دوا ی

نسکوی شوږشی ئەیلوول و له هه لگیرساندنه وهی خهباتی ریکخستنی نهینی
 شار و شاخ و پیشمه رگه سه ره تاییه کان بووه. جهباری عهلی عهویز خوی
 بیبهش نه کردوو له خزمه تکردن به نیشتمان هه، میژووش حهقیقه تی
 بیتاوانیی ئەم مروڤه دلسۆزهی ده رخستوو به وهی که به دوور بووه
 له خیانهت و پلانی ژههر خوار دکردنی ئەو تیکۆشه رانهی دوو چاری ئەو
 کاره ساته جه رگبره بوون. ئەوهی ده بیته جیی پرسیار ئەوهیه چۆن نه رمین
 دواي ئەنجامدانی ئەو کاره، توانیویه تی خوی بگهیه نیته وه ژیر ده سه لاتی
 دوژمن و خوی ده رباز بکات له و کاره ساته جه رگبر و ترسناکه؟ پرسیار
 له وه گه وره تر ئەوهیه له و سالانه دا نه وشیروان مسته فا که به یه کیک
 له و سه رکردانه به ناوبانگ بووه که چاوپۆشیی له هه له یه کی بچووکیش
 نه کردوو نه ک هه له یه کی گه وره، به تایبهت تاوانی له و جوړه! پاشان پیش
 ئەم تاوانی ژههر خوار دکردنه، تاوانی تریش رووی داوه و به که مترین کات
 به سه ر تیپه ربوونی تاوانه که دا، تاوانبار به سزای گه ل و شوږش گه یه نراوه،
 له هه مان کاتیشدا به زووترین کات گوئیستی ئەو هه واله بووه، هوکاری
 بیده نگیی نه وشیروان مسته فا له و تاوانه دا چی بووه؟ ئایا نه وشیروان مسته فا
 نه گه یشتوته سه ر ئەوهی بریاری سزادانی نه رمین ده ربکات و نه رمین خوی
 ده رباز کردوو؟ یان کاره کان له تاریکیدا و له پشتی په رده وه ئەنجام
 درابن؟ خو ئەگه ر وا بیت، نه رمین دواي ماوه یه ک گه پراوه ته وه بو سلیمانی.
 پاشان تاوانیکی گه وره ی له و جوړه، جیی لیخۆشبوون و لیبورده یی نییه،
 هوکاری چیه نه رمینی خیزانی جهباری عهلی عهویز دواي سالانیکی زور
 له سلیمانیدا ژیاوه و له و خانوو چۆله ی دووره شاردا به سزا نه گه یه نراوه
 و نه کوژراوه، واته له دواي راپه پینی سه رتاسه ری ئازادکردنی کوردستان
 کوژراوه، که ماوه یه کی دریژخایه نه دواي ئەنجامدانی ئەو کاره ساته گه وره
 و ترسناکه؟

ئایا نه رمین هینده پاسه وانی رژیمی له گه لدا بووه بو پاریزگار یکردنی
 و ماله که ی له نیو سه نته ری شاردا بووه تا کوو دهستی هیزی پیشمه رگه ی

پى نەگات؟ كە بە پىچەوانە كە يەو مالى نەرمين لە گەرەكى سەركارىز و چۆلەوانىدا بوو و ماله كەشى بە تەنھا بە تەنېشت چوار مالدا بوو. ھەر لەو سالانەشدا ھىزى پىشمەرگە تاوانبارانى زۆرى بە سزاي گەل و شۆرش گەياندوو و نەرمينيش تەنھا لە گەل ئافرەتېكى بە ساللاچووى (دايكى جەبارى ھاوسەرى) و كور و كچېكىدا ژياو، بۆ لە برى ئەنجامدانى ئەو تاوانە، بە سزاي گەل و شۆرش نەگە يەنراو؟

يان كاتېك جەبارى عەلى عەويز دەستگير دەكرىت و زىندان دەبىت، داوا لە شۆرش دەكات بەو ھى گەر بەلگە لەسەر ژنەكەى ھەيە، ئازادى بكەن بەو مەرجەى جەبار منالەكانى و دايكى بە بارمتە دابنىت لاي شۆرش و بچىتەو ھە شار نەرمينى خىزانى بكوژىت، ھۆكارى چىيە رېگر بوون لە بەردەم پىشمەرگە كەيدا؟ كاتېكيش بۆيان پوون بوو ھە جەبارى عەلى عەويز بىتاوانە، بۆچى كوژرا و كەسېكى بىتاوان لە برى تاوانبارىك باجى كۆتايى ژيانى بدرىت؟ گەر جەبارى عەلى عەويز تاوانبار بوو، بۆچى لە ئىستەدا بە پىشمەرگەى شەھىد خانە نشىنە؟

كاتېك نەرمين ئەم تاوانەى ئەنجام دابىت، دەبىت لە لايەن دوژمنەو پاداشتېكى گەرە و بەنرخ كرابىت. ھەك دكتور سالار باسىرە لە پەرتووكى كوشتن لە عىراق بە ژەھرى سالىوم و تراژىديا كەى سىروانەى ناوچەى مەرگە لە كوردستاندا دەلېت: نەرمين دواى ئەنجامدانى تاوانەكە و گەرەنەو ھى بۆ شار، لە لايەن رژىمى بە عەسەو پاداشتېكى گەرەى ھەرگرت. ھەر ھە تىكۆشەرى دىرىنى فەرماندە پشكو نەجمەدىن لە پەرتووكى ئەزموون و ياد، ئالاي شۆرش و حىكايە تەكانى زىنداندا بە ھەمان شىو دەلېت: ژنەكەى جەبار خوى دەرباز كردبوو، پاداشتى خوى لە بەعس ھەرگرتبوو. گریمان نەرمين ئەو ھەموو پاداشتەى لە رژىم ھەرگرتبىت، بۆچى لە خانوويەكى پووخاودا ژيانى بەسەر بردوو و بۆ بژىويى منالەكانى لە لايەن خەلكەو ھە يارمەتى دراو؟ ئەمانە ھەموو پرسىارگە لىكن بى ھەلام ماونەتەو. سەربارى ئەو ھى خۆشم لەم چىرۆكە تىنەگە شىتووم، بەلام

هه‌ندیک یاده‌وه‌ری هه‌یه نابنه جیگه‌ی گومان و پرسیارکردنی بی وه‌لام،
ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا وه‌لامه‌که‌یم وه‌رگرتووه‌ته‌وه، بکوژه‌که‌ی نه‌رمینه. بیستوونی
ته‌سجیلات هاو‌پیی گیانبه‌گیانی جه‌باری عه‌لی عه‌ویزه و زۆرتین کاته‌کانی
له‌گه‌ل جه‌باردا به‌سه‌ر بردووه و زۆرتین یاده‌وه‌ری هاو‌پییه‌تی له‌گه‌ل
جه‌باردا هه‌بووه و تیکه‌لی ته‌واوی خانه‌واده‌که‌یه‌تی و ده‌کریت بلین له‌گه‌ل
نه‌رمین و جه‌باردا وه‌ک خوشک و برا بوون و سۆز و خوشه‌ویستی
نیوانیان پیناسه‌ی نه‌بووه، چونکه ئه‌وه‌ی من بزانه‌ی جه‌باری عه‌لی عه‌ویزه
له‌گه‌ل هه‌موو هاو‌پیکانیدا تیکه‌لی خیزانی هه‌بووه و که‌سیک بوو هه‌میشه
هاو‌پیکانی سه‌ردانیان کردووه و له‌ماله‌که‌یدا نه‌رمینی خیزانی خزمه‌تی
ده‌کردن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دوا‌ی راپه‌رین به‌ده‌ست‌پیزی گولله‌ی کلاشینکوفی
بیستوونی ته‌سجیلات، نه‌رمین ده‌کوژریت! که‌واته لی‌رده‌دا پاله‌وانی چیرۆکه‌که
هینده‌ی نه‌ماوه بیستوون بیت. ده‌مه‌ویت چاو‌یک به‌نه‌خشه‌ی ئه‌م پاله‌وانه‌ی
مه‌یداندا بخشینم، ئاخۆ له‌نیو ئه‌م هه‌موو رۆژگاره‌ی نیو ئه‌م هه‌موو ساله‌دا
که‌تپه‌ری به‌سه‌ر ئه‌م تاوان و کاره‌ساته‌ جه‌رگه‌ره‌ی تاوانی گوندی
سیروانه، بۆچی نه‌رمین نه‌کوژرا؟ ته‌نها پاله‌وانی نیو شو‌پش، بیستوون
بوو؟ واته شو‌پش نه‌یده‌توانی ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام بدات و بیباکانه‌ش وه‌ک
سزادانی تاوان‌باره‌کانی تر، له‌ئیزگه‌ی ده‌نگی کوردستاندا بلاو بکریته‌وه؟
ئه‌مه‌ بیرو‌پ‌رای بیستوونی ته‌سجیلات خۆیه‌تی، هۆکاری کوشتنی نه‌رمین به
پاله‌وانیتی خۆی ده‌زانیت و ده‌لایت: خۆم کوشتوومه! وه‌ک خۆی ده‌لایت،
داواکاری جه‌باری عه‌لی عه‌ویزه‌ بووه، ئه‌مه‌ له‌کاتیکیشدا هیچ به‌لگه‌یه‌کی بۆ
دوا‌ی خۆی نه‌خستۆته‌ روو، ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بیت ده‌لایت: کاتیک له‌مزگه‌وتی
عه‌لی که‌مال تاوان‌باران به‌سزای گه‌ل و شو‌پش ده‌گه‌یه‌نران، من له‌لایه‌ن
ملازم عومه‌ره‌وه‌ نیردرام و له‌گه‌ل دوو هاو‌پیی تری پیشمه‌رگایه‌تیمدا داوام
کرد که‌ بچم نه‌رمین بینم و چووین هینامان بۆ مزگه‌وتی عه‌لی که‌مال.
کاتیک برپاری کوشتنی ده‌رکرا، من داوام کرد خۆم بیکوژم. دواتر بردمه
سه‌ر شه‌قامی شه‌ستییه‌که‌ی سلیمانی و کوشتم. پرسیاریک بۆ کاراکته‌ری

بکوژی نهرمین بکریت، هۆکاری چیه له بلاوکردنهوهی پالنهوانیتی خوی له
 کوشتنی نهرمیندا، ئایا بلاوکردنهوهی ئەم ههواله به قارهمانیتی و مهزنی
 خوی دهزانیت؟ ئەمه له کاتیکدا ههزاران تاوانبار به سزای گهل و شوپش
 گهیهنراون و ههموو به ناوی شوپشی حیزبهکانهوه ناو دهبریت؟ دهبیت
 مهبهست لیرهدا چی بیت، بیستون شانازی بهم پالنهوانیتییهوه دهکات؟ ئایا
 پیش نهوهی ئەم ئافرهته بکوژیت، وهک خوی دهلیت: پیش نهوهی نهرمین
 بکوژم، داوای لی کردم بهوهی خوی پوخته بکاتهوه و توندعهباکهی له
 خوی پیچایهوه، کاتیکیش پیش نهوهی فیشهکی ئاراسته بکه، نهرمین وتی:
 بیستون، سهیرم بکه و بینی به نیوچهوانمهوه. لیرهدا بکوژی ئەم ئافرهته
 باس له قارهمانیتی نهوهکات و باس له پالنهوانیتی نیو مهیدانی خوی
 دهکات که لوولهی تهنهکهکی ئاراستهی نیوچهوانی ئافرهتیکی تهنها کردوه!
 ئایا ئەگه نهرمین له بواری کومه لایهتیدا خاوهنی خیل و عهشرهتیکی
 گهوره و زور بووایه، بیستون هۆکاری گوللهبارانکردنی نهرمینی دهگرته
 نهستوی خوی؟ یان له نزیکهوه ئاگادار بووه که نهرمین بیکهس بووه و
 بیمهت بووه له باسکردنی گوللهبارانکردنی؟ ژیان ههموو بوونهوهریکی
 جوراوجوری تیا دهژی و سروشتی ههموو سیفاتهکان له مرؤفدا جیاوازن و
 چوونیهک نابن، کهواته دهبیت رهچاوی هه شتیک بکریت که چاوهرواننهکراو
 بیت، بویه پرسیری زیاتر بهدوای خویدا دینیت، چونکه ئەم کارهساته و
 ئەم تاوانه گهورهی ژههرخواردکردنه و پهیوهندیی ئەم ئافرهته به پژیمهوه،
 لهدوای راپهڕین که ههموو دامودهزگا داپلۆسینه رهکانی پژیمی بهعس
 دهستی بهسهردا گیرا، نهرمین هیچ «مهلهف» یکی بهر دهستی هاولاتیان
 و شوپش نهکهوتوه. چون دهبیت کهسیک تاوانی گهورهی لهو جورهی
 نهجام دابیت و پاداشتی زوری لهبری نهو تاوانهدا له لایهن پژیمهوه
 وهگریت و هیچ مهلهفیکی پهیوهندیکردنی به پژیمهوه نهبوویت و ئاشکرا
 نهبیت؟ دادگایکردنی تاوانباران له لایهن بهرپرسیکی خاوهن نهزمونی
 سیاسی خهباتی ژیرزه مینی و خهباتی چهکداریی شاخ که له رابردووی

ئەو ھەموو ئەزموونە دژوارەى ملازم عومەر كە بەرپرسی مەكتەبى
 ەسكەرىي ەكىتىي نىشتمانىي كوردستان بوو، چۆن ھەر ئاوا ئاسان
 كەسايەتتىي خۆي لەنيو ئاپۆرەى جەماوەردا لەدەست بەت و ئافرەتتىكى
 تاوانبار بەبەر چاوى ەشامەتەو ەتەسلىمى كەسىك بە ناوى پىشمەرگەى
 دىرینەو ەبكات و دواتر گوللەبارانى بكات؟ مەبەست لە پىشمەرگەى دىرین،
 واتە بە راست و دروست ئەو پىشمەرگەى ە رابردوودا و لە سەردەمى
 خەباتى شاخدا بە كردار پىشمەرگە بووبىت، بەلام كاتىك ەكىتىي نىشتمانى
 لە سەرەتاي دەستپىكردنى دانوستاندا بوو لەگەل رژیىمى بەسدا، بىستوونى
 تەسجىلات سەرقالى دووكانەكەى بوو، سروودى نىشتمانىي بە دەنگى بەرز
 بۆ خەلكى بلاو دەكردەو ە و رىكلامى مفاوہزاتى دەكرد. ئەوكات كەم
 تا زۆر ئىمە بۆ كارى شۆرش دەھاتىنەو ە بۆ شار، ئاوات ەبدولغەفوور
 ەك «لىژنەى تەنسىق» لەنيوان ەكىتى و رژیىمدا بوو، ئايا لىرەدا ملازم
 عومەر پەلەى بىسنوور و بى بەلگەى لە تاوانباركردن و كوشتنى نەرمىندا
 كردىت؟ يان بكوژەكەى نەرمىن ەك پالەوانىكى خەيالىي نىو فلىمەكان و
 رۆلى پالەوانىتىي رۆستەمى زالى گىرابىت و ناراستگۆيى بە مېژووى ملازم
 عومەر ەو ە كردىت؟ خو ئەگەر واش نىيە، ەىچ بەلگەى ەك لەبەر دەستدا نىيە
 بۆ كوٹايىھىنان بە ژيانى ئافرەتتىك كە پىش ئەو ەى بكوژرىت، بە ھاوړىي
 ھاوسەرەكەى بلىت: با خو م پۆشتە بكەم و ەباكەم بەدەم بە سەرمدا، نەبا
 دواى كوشتنم؛ جەستەم دەربكەوئىت!

لىرەدا نامەوئىت زىادەر ەوى لە مېژووى ئەم پالەوانەدا بكەم، چونكە جگە
 لە كوشتنى ئافرەتتىك، مېژووىەكى دىكەى ئەم جەنگاوەرە و ئەم پالەوانەم
 نەبىستوو ە كە بۆخۆم ەىندە مېژووى سەر ەرىي تىكۆشەرە دىرینەكانم بىنيو ە و
 بىستوو ە، شەرم لە فىشەك تەقاندنى كەسىكى لەو جۆرە بەرامبەر بە ئافرەتتىكى
 تاق و تەنھا و بىكەسى سەر شەقامىكى دوورە شارى سلیمانى دەكەم.

ژيان بەردەوامە و نەو ە دواى نەو ە لەداىك دەبن و ئەو ەى كە
 بىنيمان و ئەو ەشى كە بىستمان، دەكرىت بلىن: تەنھا بوو بە چىرۆكىك

له يادوهرييه كانماندا، به لام كام چيروك و كامه يادوهري؟ هر له سهره تاي دهستيكر دنيه وه تاكوو كو تاييه كه ي، وشه كانم به گومانه وه له نيو نووسينه كانمدا به رجه سته بوون و وه لامي راسته قينه م وهرنه گرت، ئاخو ئه مه خهون بوو يان حه قيقه تي رووداويكي راسته قينه ي نيو ئه زمووني شو ر شيك كه هه زاره ها خه باتگير قورباني بو داوه؟ گومان له وه ناكريت شو ر ش به بي هه له و كه موكو ري نابيت، هينده ي شو ر شي يه كيتي له خزمه تي گل و نيشتماندا بووه، مه حاله هيچ حيزبيكي تر جيگره وه ي ئه و ميژووه بيت، لي دهكريت هه نديك تاوان له پشتي په رده وه كرابيت و له ژووره تاريكه كاندا نه خشه و پلانيان بو كي شرابيت و دارپژرابيت. كو تايي چيروكه كه ش، جه باري عه لي عه ويژ به چهند ده سترپژيكي ده كوژريت و پاش چهند رپوژيكي جه سته ي شيواوي ده خريته بيريكه وه و دوسيه كه ي داده خريت و كو تايي به چيروك و نهينيه كاني دلي نه رمينش هينرا و خرايه بيريكو قوولتر له بيره كه ي جه باره وه...

داستاني قهيوان ماوهت

جهنگي عيراق و ئيران كه پتر له ههشت سالي خياند، ههردوو ولاتي دژ به يهكتر له رووي ئابووري و هيزي سه ربازييه وه شكستخواردن و ماندووبوونيان به خووه ده بيني و ده سه لاتي رژيمي به عس رپوژبه رپوژ لاوازتر ده بوو، به داخه وه سه ركرده كاني له مهر شو ر شه كاني ئيمه وه ك پيوست ئه و هه له يان نه قوستبووه وه و دوژمنيش هر دوژمنه، نابيت بروا و متمانه ي زياتري پي بكريت. هه موو حيزبه كان په يوهندي دؤستانه و په يوهندي ستراتيجيان له گه ل ئيران و توركي و سوريادا هه بوو، به لام له كاتي هاوكاري و پيوستيبوون پييان، ده سته رداري حيزبه كان ده بوون و پشتيان تي ده كردن.

يه كيتي ئه گه رچي له رابردوودا شه ري ئيراني كردبوو، به لام له سالي 1986 دا په يمانى ريكه و تننامه يان به ست و ئيران به لينى هاوكاري

و ناردنی ئازووقه و تهقه مهنی و چاره سهری بریندار و پیوستیه کانی هیزی پیشمه رگه دابین بکات. دواى ئه وهى که یه کیتی که وه ته شه پى سهخت و پووبه پووی هیزیکی زه به لاهی پژی می به عس بووه وه، ئیران پشتی له یه کیتی کرد و خاوه نی په یمان و ریککه و تننامه و بریار و به لینه کانی خوی نه بوو. ئەم ریککه و تنه ی یه کیتی و ئیران، پژی می به عسی تووره کردبوو و پژی می به عس به هوی جهنگی ئیرانه وه له زور شویندا شکستی سهربازی هینابوو، دهویست له سنووری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمه رگه وه هیترشی سهربازی بکاته سهر بازگه و بنکه کانی پاسداری ئیران، که له دۆله پرووته وه دهستی پی دهکرد و له سهفره و زهروون کوتایی پی دههات. دۆله پرووت سهربازگهی گهره ی «سارداو» ی لی بوو که نزیک شاری سلیمانی بوو، کانی بهردینه و کانی گوران و گوندی فهیال، دواتر به که لکی قه یواندا و چیای دوو برا که به «قوته ی دوو برا» ناو ده برا و دواتر دیمه وه سهر چیا و گونده کانی تر که هیزی پیشمه رگه پتر له سی مانگ دوو چاری شه پریکی قورس و ترسناک و سهختی خویناوی بوو، که به خوینی پتر له (۱۰۰) شه هید به شکسته وه شه پره کان کوتاییان پی هات.

له و کاته دا باره گای هیزی پیشمه رگه له بهری دۆلیوه، ههر له یه که م گوندی «بالخی» وه تا کوو سهر گه لوو و بهر گه لوو، باره گای هیزی پیشمه رگه و سهر کردایه تی و مه لبه ندی دوو و نه خو شخانه و زیندانی بهر گه لووی لی بوو، کاریزه ی کۆن به چند کیلومه تریکی که م له ناحیه ی کاریزه وه دور بوو، من وهک فه رمانده ی مه فره زه ی که رتی پینجی شه هید هاوری جه بار، بو دنیابوون له و که سانه ی له شاره وه دههاتن، پرسگه یه کی بچوو کمان دانابوو، «لیوا پوکن عه بدولکه ریم ئه لخه زره جی» که سه رو کفه یله قی یه ک بوو، له لایه ن پژی مه وه پیی راگه یه نرابوو که وه فدیک بنیریت بو لای «مام جه لال» که حکومه تی عیراقی ده یه ویت له و سنووران وه هیزی سهربازی خوی له دژی ئیران جووله پی بکات به ره و سهفره و زهروون که ئه و کاته مه رزی نیوان عیراق و ئیران بوو. یه کیتی سوودمه ندی گهره ی ئه و مه رزه

بوو. من له گه ل چوار پيشمه رگه دا له پرسگه كه دا بووم و وه لامان بو هات
 دوو ئوتومبىلى خاكى سهربازى جوړى لاندگروزه به چهند نه فسه ريكه وه
 ده يانه وىت سهردانى «مام جه لال» بكن. ئيمه ش سهروى خومان ئاگادار
 كرده وه و به ئوتومبىلى تايبه تى سهر كردايه تى هاتن به دواياندا و سهردانى
 «مام جه لال» يان كرده بوو. داواكارى وه فده كه له سهر كردايه تى يه كىتى
 نه وه بوو كه پڙىمى به عس هيچ په لامارىكى هيژى پيشمه رگه نادات و
 نه و سنووران يان بو چول بكن كه به ده ست هيژى پيشمه رگه وه يه، به لام
 ريكه و تنه كه نه كرا و پڙىمى به عس يش بريارى هيرشكردنه سهر ته واوى
 سنوور هكانى هيژى پيشمه رگه دا و له مانگى سيپته مبه رى سالى ۱۹۸۶ دا
 شهر له دوله پرووته وه ده ستى پى كرد. يه كىتى نيشتمانى كوردستان
 به فهرمى بريارى شهرى راگه ياند و هه نديك له هيژه كانى خوى كو كرده وه
 كه برىتى بوون له تىپى ۲۱ى كه ركوك و تىپى ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ى قهره چوخ
 و ده شتى هه ولير و تىپى ۱۳ى سوران و ۲۵ى خالخالان و ۱۹ى كوره ك
 و ۷۸ى كاروخ، تىپى ۵۱ى گه رميان و ۵۳ى شىروانه و ۵۵ى قهره داغ و
 ۹۳ى كويه، تىپى ۴۷ى پيره مه گروون و ۳۷ى شارباژير و ۳۱ى سليمانى؛
 به شدارى نه و شهره يان كرد، جگه له زوربه تى فهرمانده ي كهرت و جيگرى
 كهرت و فهرمانده ي مه فرزه و زورترين پيشمه رگه. ليره دا ناوى هه نديك
 له سهر تىپه كان به پى شهره كان و ناوى هه نديك له بهرپرسى سهربازى
 مه لبه نده كان ده هينم له يه كه م شهرى قه يواندا، كه برىتى بوون له م سهر تىپ
 و بهرپرسى مه لبه ندانه: شورش ئيسماعيل، مسته فا چاوره ش، سامان
 گه رميانى، سه لاج چاوشين، عه ولا بور (شيره بور)، سهره ننگ ئيسماعيل،
 مام غه فوور (مامه غه فه)، ره به رى سه ييد ئىبراهيم، شىخ جه عفر، عومه ر
 عه رب، سه لاجى حاجى عه لى (سه لاج چاوزه ق)، نه وزادى عه به ي ته قى،
 ساير ره سوول، نازادى حه مه ي گه محان، سالاره چاوشين. نه م هيژانه
 به بريارى سهر كردايه تى كو كرابوونه وه، له هه ر سنوورىكى نه م تىپانه دا
 چهند مه فرزه و كه رتىكيان به جى هيشتبوو، كه رتى ئيمه له گوندى «بالخ»

بوو، شوږش ئيسماعيل سهرتپي ئيمه بوو، شهر له چياکانی دهوروبهري دوله پرووت و کهلکی قهيوان دهستی پي کرد، خه لکی گوندي قهيوان ههنديکیان چوليان کردبوو، ههنديکيشيان له وي مابوون. له راستيدا خه لکی تهواوی هه موو گوندهکان ورهيان زور له هيزی پيشمه رگه زیاتر بوو، له گه ل ئه وه شدا وره ی زیاتريان به هيزی پيشمه رگه دها و خوارده مه نييان ناماده ده کرد و برينداره کانيان به ولاخ و تراکتور ده گواسته وه بو نه خوشخانه ی شوږش که ئه و دهمه له بهرگه لوو بوو، نه خوشخانه یه کی حيزبی ديموکراتی ئيرانيش له گوندي گه رهدی بوو، هاوکاری هيزی پيشمه رگه يان ده کرد و ههنديک له برينداره کانيان چاره سهر ده کرد. پڙيمي به عس له دوله پرووت و شاربازير، له گوندي سيته که وه، راجيمه و تانک و زريپوش و جگه له زورترين چه کداری کورد و تهواوی هيزی سهربازي خوی له و ناوه دا کو کرده وه. وا پيوستی ده کرد ههنديک پيشمه رگه ی که رتی ئيمه بو پاراستنی گوندهکانی بالخ و گاپيلون و ئه و سنووره بچن، چونکه ريگه ی سهره کی سهرکردايه تی يه کيتی بوو، به تاييه ت نهواوی مه کته بی سياسي و بنکه ی راگه ياندن و نه خوشخانه ی شوږش و زيندانی بهرگه لوو، جگه له وه ی له شاخی هه لاج و دابانه وه په ی پي ده برا، به لام ريی سهره کی و هاتوچوی ناسايی ئه و ريگايه بوو که له گوندي کاريزه ی کونه وه راسته وخو تاکوو گوندي ياخسه مه ر که مه کته بی سياسي يه کيتی لی بوو، له گه ل ئه وه شدا باره گای «مام جه لال» له گوندي ياخسه مه ر بوو و نيوه يان له وي بميننه وه. چند پيشمه رگه يه کيان له گه لدا ناردم، بریتی بوون له م ناوانه: هيرش ناسراو به «شازين»، غه فووری حاجی ره شيد، رييواری مام کويخای کانی سپيکه یی (له دواي راپه رين له شهر ی ناوخودا به دهستی چه کدارانی حيزبه ئيسلامييه کان شه هيد کرا)، نووره دینی برام، نازاد که رکووی، محه مه د قاره مان (چند مانگيک ببوو به پيشمه رگه. له گه ل گه يشتمان بو شه رکه، دواي دوو کاتزمير تفهنگه که ی فری دابوو و رايکردبوو، تاکوو ئيستش نه ميبنيوه ته وه)، کاروانه قه له و، شوانه ی يوسفی عه به که، هيمن؛ چووينه

گوندی قه‌یوان. تیپی ۲۱ی که رکوک به‌سەر چیای دوو برا (قوته‌ی دوو برا) وه بوون، له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی شه‌ر، دوو شه‌هیدیان دابوو. عه‌به‌ره‌ق که جیگری که‌رتی دووی تیپی ۳۱ی سلیمانی بوو، به‌خۆی و حه‌وت پیشمه‌رگه‌وه به‌سەر که‌لکی قه‌یوانه‌وه بوو. چونکه ئاماده‌کاریی باش نه‌کرا بوو، سه‌ره‌تا عه‌به‌ره‌ق به‌و هیزه که‌مه‌وه چووبوو سه‌ر شاخ، نه‌خشه‌ و داریژرابوو شه‌و ئیمه‌ بچین به‌هانایانه‌وه، به‌لام له‌به‌ر بوردوو مانکردنی سه‌ختی راجیمه‌ و گولله‌ توپ و تانک و ته‌قه‌ی زرییۆشه‌وه، مسته‌فا چاوپه‌ش پیی راگه‌یاندم ئە‌مشه‌ویش نه‌چینه‌ لای عه‌به‌ره‌ق، چونکه سه‌رکه‌وتنمان بۆ سه‌ر شاخ هه‌ر وا ئاسان نه‌بوو، به‌ دريژایی رۆژ فرۆکه‌ی هه‌لیکۆپته‌ر و سیخۆ و ته‌واوی توپ و تانکه‌کانیان بۆ ته‌نها کاتر می‌ریکیش بواری نه‌ده‌دا و ناو گونده‌که‌شی توپباران ده‌کرد که ژن و مندال و خه‌لکی به‌سالاچووی تیا مابوو. له‌ دیوی ئە‌ودیویش هیژیکی سه‌ربازیی زۆر به‌پیاوه سه‌ر ده‌که‌وتن و هی‌رشیان ده‌کرد، سه‌ر ریگی شاخ هه‌ر چی دره‌خت و ده‌وه‌ن هه‌بوو گریان گرتبوو، به‌ چوونی ئیمه‌ش، نه‌ک چه‌ند که‌سیک به‌لکوو هه‌موومان شه‌هید ده‌کراین، چاوه‌ریی ئە‌وه بووین بۆردوو مانکردن که‌متر بیت و ئیمه‌ش بچینه‌ لای عه‌به‌ره‌ق. بۆ سه‌به‌ی رۆژ بووه‌وه، جاریکی تر بۆردوو مان ده‌ستی پیی کرد، به‌لام زۆر خراپتر، له‌ناکاوه‌شت هه‌لیکۆپته‌ر هاتنه سه‌ر گونده‌که‌ و بی ده‌ستپاراستن له‌ ته‌واوی خه‌لکی ئاواپی، ته‌نانه‌ت کانیی ژنانیشی بۆردوو مان ده‌کرد. ئیمه‌ش له‌گه‌ل هیزه‌که‌ی مسته‌فا چاوپه‌ش که به‌رپرسی سه‌ربازی مه‌لبه‌ندی دوو بوو، ئە‌وه هیزه‌ی تیپی ۲۱ی که رکوک که له‌سه‌ر شاخ بوو، چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی له‌ خواره‌وه له‌گه‌ل ئیمه‌دا بوون، بۆ خۆپاراستن له‌ بۆردوو مانی کۆپته‌ره‌کان بلاوه‌مان لی کرد و هه‌ریه‌ک به‌ لایه‌کدا چووین. من زۆر خه‌می شوانه‌ی یوسفی عه‌به‌که‌م بوو (ئییسته له‌ هۆله‌ندا ده‌ژی)، زۆر مندال بوو، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا بویر و چاونه‌ترس بوو، پیکه‌وه چووینه قه‌دپالی شاخه‌که و کۆپته‌ره‌کان به‌ شیوازیک نزم ببوونه‌وه که بۆردوو مانیان ده‌کرد به‌ئاسانی ده‌بینران، منیش زۆر به‌توندی ملی شوانه‌م گرت، بۆ

ئەوھى نەجوولئیت و لەناو دەوھنەكەدا نەمانبىنئیت. ئىمە كلاًشىنكوڤمان پى بو، تەقەمان بگردايە، ھەروەك ئەوھ وا بوو بەردى تى بگريت. دواى بۆردوومانىكى زۆر و برينداربوونى دوو مندال و ژنىك لە گوندى قەيوان، كۆتايى ھات و ھەريەكەمان گەراينەوھ دەوروپشتى گوندەكە و سەرقالى ئەوھ بووين چۆن شەو بچين بەھاناي عەبەرەقەوھ. يەكك لە نەخشە و پلانە جوانەكانى عەبەرەق ئەوھ بوو ئەو ھەموو كۆپتەر و زىپۆش و تانكەى بۆردوومان و تەقەيان لە سەنگەرەكانى ئەو ھىزە بچووكەى عەبەرەق دەگرد، ئەو ھەموو ھىزشە سەربازىيەش دەكرايە سەريان، سەنگەرەكانيان چۆل نەدەگرد، پلانەكەشيان ئەوھ بوو لە كاتى بۆردوومانگردندا ئەمان لە ئەشكەوتىكى بچووكدا بە پۆژ خۆيان ھەشار دەدا و بە شەویش دەھاتتە دەرەوھ و پووبەرەووى ئەو ھىزە زەبەلاھەى پۆژ دەبوونەوھ لە خوارەوھ. ئىمە ديمەنى سووتاندنى دەوھن و تۆزى ئەو بۆردوومانەيەمان دەبىنى كە بە گرى ئاگرەوھ لەنيو ئەو ھىزە كەمەى عەبەرەقدا دەتەقینەوھ. مستەفا چاوپرەش وتى: «عەبەرەق پۆحم بەقوربانت بئیت، چەندە قارەمانئیت!»

ئەو ھىزەى لەوى بووين، ھىندە ماندوو بووين ئارەزووى تەنھا خولەكك خەومان دەگرد. بە پيشمەرگەكانم راگەياند كەمىك پشوو بدەين و بخەوين، چونكە شەو دەچىنە سەر شاخ. ھەندىكمان راکشايين و ھىشتا چەند خولەككى كەم بوو خەومان لىكەوت، گوللەتۆپىك لە نيوانماندا تەقبيەوھ و لە نيوانياندا من بريندار بووم. ئازاد كەركووكى و غەفوورى حاجى پەشىد ھەر چۆنىك بئیت تاقم و تەفەنگەكەيان بۆ ھەلگرتم و بەرەو گوندى بالڤ گەراينەوھ و ئەو ھاوسەنگەرەنەى لەگەلمدا نىردرابوون، بئىئاگا بووم لىيان و بەبئى فەرماندە ما بوونەوھ.

كە گەشىتئىنە گوندى بالڤ، عومەر عەرەب كە فەرماندەى كەرتەكەمان بوو، شەوانە بە مەفرەزە دەچووھ ناو ناحىەى كارىزەوھ، دەستى لە سەرباز و چەكدارەكانى پۆژ دەوھشاندا. عومەر عەرەب يەكك بوو لەو فەرماندانەى شارەزايىەكى تەواوى ھەبوو لە جۆرى مەفرەزەى تايبەت بۆ سەر نەياران

و دوژمن، له دوورهوه که منی بینی، بهپهله بهرهو پروومان هات و باوهشی پیدا کردم و وتی: «ئوه برینداری؟ ئه برادهران چۆن! کهس شههید نهبووه؟»

منیش هینده خوینم لی رۆشتبوو، نه مدهتوانی وهلامی بدهمهوه، بهلام غه فووری حاجی رهشید پیی راگه یاند که بارودوخه که ئیجگار ئالۆز و خراپ بووه، تیپی ۲۱ی که رکوک دوو شههیدیان داوه و هیژیکی که می عه به رهق له پیشهوهی شهردان و کهسیش ناتوانیت بچیت به هانایانهوه. عومر عه رب وتی جاریک پشوو بدن. پیشمه رگه یه کمان له گه لدا بوو ناوی ئاکۆ بوو، باوکی دهرزیی له خه لک دها، ئه ویش هه ندیک شاره زایی له دهرزیلیداندا هه بوو، پییان دهوت دکتور ئاکۆ. له سهردهمی شاخ و بی دکتوری و بی ماموستایی و ته نانهت مه لای موسلمانیش، به قه سایان دهوت دکتور و هه ر که سیکیش سی دهقی قورئانی له بهر بووایه، پییان دهوت مه لا، یاسین و ته لقینی له کاتی پیوستدا ده خویند. ئیتر به و هویه وه ئاکۆ ببوو دکتور. مووکیشیکی گه وهی پی بوو، پیشمه رگه له و سهردهمه دا وا بوو، ئاوینه یه کی بچووک و مووکیشیک بو ریش چاککردن، چونکه زور دزهنگ خویان دهشت و ریشیان ده تاشی، ئه وهش ببوو هۆکاری ریش هیشتنه وهی زورینه یان و فلچه یه کی ددان شتن، به کیفی مه خزهنی کلاشیکوفی نیو قه دیانه وه بوو، جار به جار ریشی خوئی پی چاک ده کرد، ده یکرد به شوینی برینه که مدا و هینده خه ریکی ده بوو، ئازاری جهسته م وای لی کردبووم په ی به مردنی خو م به رم، به لام ئه و هه ر کۆلی نه دها و زیاتر مووکیشه که ی ده کرد به ناو جهسته و شوینی برینه که مدا، تا کوو ئه وهی پارچه ئاسنیکی بچووکی گولله توپیکی دهرهینا و ئیتر رۆح جاریکی تر گه پایه وه به جهسته مدا و بی ئه وهی شه رم له کهس بکه م، خه وم لیکه وت. پاش ماوه یه کی که م کاتیک به خه بهر هاتمه وه، وام ده زانی خه وم لیکه وتوو، به لام هاو رپیکانم پییان وتم له کاتی دهرهینانی ئه و پارچه ئاسنه له هوش خو م چووم. یه که م سه رکه وتنی پژی می به عس له شه ر و نه خشه دارپژراوه کانیدا، له دۆله پرووته وه دهستی پی کرد و که لکی

قهیوانی کۆنترۆل کرد و تیپی ۲۱ی کهرکووک پاشهکشهی به هیزهکهی کرد و ئەوهندهی من ئاگادار بم پیش برینداربوونم، ئەو هیزانهی کهرت و تیپهکانی یهکیتی خاوهنی هیزیکی لهبنههاتوو بوون، بهلام ئاسته مه خۆراگرتن بهرامبهر هیزیک سهه جار له هیزی خۆت مهزنتر. عه به رهق لهو شه په جوامیرانهی که کردبووی، دوو پیشمه رگهی بریندار و تیپی ۲۱ی کهرکووک دوو شه هیدیان دابوو، هیزی پیشمه رگهش لهو سنوورهدا شکستی هینابوو و پژیمی به عس بهردهوام له هیرشکردندا بوو بو کۆنترۆلکردنی تهواوی سنووری ئازادکراوی نیو هیزی پیشمه رگه.

بریارى سه رکردایه تی و هیرشکردن بو سه ر ناحیهی کاریزه

پژیمی به عس دوابه دواى ئەوهی سه رکهوتنی به دهست هینا و ناوچهی دۆله پرووت و کهلکی قه یوان و زنجیره چیاى ئەزمه ر و سیته ک و نیوهی سنووری شارباژی ر و پیشتر سووره قه لات و قه لاچوالان و چوارتا و ماوه ت و ناحیهی کاریزه ی به دهسته وه بوو، لهو شوینانه شه وه بو ر دوومانی هیزی پیشمه رگهی ده کرد و نه خشه و پلانی کۆنترۆلکردنی تهواوی سنووری ئازادکراوی هیزی پیشمه رگهی داده نا که له کونه ماسی و گوندی با ل خ و گاپیلۆن و ولاخلول و دۆلبیشک و چیاى بایلو سه تا ده گاته سه ر مه رزی سه فره و زه روون، بو هیرشکردنه سه ر سوپای ئیران.

له ریکه وتی ۱۹۸۶/۹/۳، مه کته بی سیاسیی یه کیتی بریارى گرتنی ناحیهی کاریزه ی دا و شو ر ش ئیسماعیل وه ک سه رتیپی ۴۷ی پیره مه گروون، به فه رمی به هه موو که رته کانی راگه یاند هیرش بکریتته سه ر ناحیهی کاریزه. عومه ر عه ره ب فه رمانده ی که رتی ئیمه بوو، پوژیک پیش هیرشکردنه سه ر ناحیهی کاریزه، کاتژمیر حه وتی ئیواره کو بوونه وه یه کی به تهواوی پیشمه رگهی که رته که مان کرد و له کو بوونه وه که دا رایگه یاند که رتی ئیمه که رتیکی چالاکه و هه میشه چالاکی گه وره و زیانی زوری به پژیمی به عس

گه یاندووه، پاشان ناحیهی کاریزه سنووری ئیمهیه و بو ئیمهش شهرمه که قورسترین و گهرهترین په بایهی دوژمن له م شهره دا نه گرین، چونکه هیژیکی گهرهی هه موو تیپه کانی یه کیتی له هه موو سنووره کانه وه هاتوون و ئه وان نه شاره زان. ئه وهش بریاری مه کته بی سیاسیه که هیرش بکریته سهر ناحیهی کاریزه. ئه و په بیهی که عومه ر عه رب ده ستیشانی کردبوو، له ناو کاریزه دا بوو، به رزترین و گهره ترین هیژی چه کداری رژی می تیا بوو، ههر چواردهوری په بیهی که لو غم ریژ کرابوو، ته نها ریگه یه کیان بو هاتوچوی خویان هیشتبووه و ریگا کانی تریان ته لبه ند کردبوو، له به رزاییه وه چوار بلاکتوری گهره ی روناککه ره وه یان دانا بوو، ههر چی به وی دا تیپه پریایه؛ به ئاسانی ده بینرا. په بیهی که ده یروانییه سهر گوندی مۆکه به. مۆکه به گوندیک بوو له سهر ریگه ی راسته و خوی هه موو گونده کانه وه بوو، که له پشته وه له گوندی قه یوانه وه ده ستی پی ده کرد تا وه کوو گونده کانی بالخ و گاپیلون و مالومه و یاخسه مه ر که مه کته بی سیاسی یه کیتی لی بوو. ههر چه نده خوشم هیشتا بریندارییه کم ساریژ نه بوو بوو و ههر ئازاری هه بوو، بریاری له و جوړه ی شوړش زور گرنگ بوو، له کاتی کدا ئاماده ییت تیا نه بووایه و به شدار نه بوویتایه، ده بووه عه بییه ک له و هیرشه گهره یه که میژوویه کی زور گرنگی نیو شوړش بوو. عومه ر عه رب له کو بوونه وه که دا رای گشتیی پیشمه رگه ی که رته که مانی وهرگرت و پرسیاری کرد: کی ئاماده یی تیا یه که ده سته ی هیرش به ر بیته؟ ته نها یه ک دوو پیشمه رگه ره زامه ندیی خویان ده رب ری، یه کییک له وانه ناوی هیرش (شازین) بوو، عومه ر عه رب زور زویر بوو که پیشمه رگه کان بی هه لویست بوون. هۆکاری ئه وه ی ئه و په بیه ترسناک بوو، هه ندیک چه کداری ناوچه ی شاره زوور و زه پریه نی تیا بوو (له سهر ری عه ره به ت و راسته ری سهره کیی شاره زووره)، عه شره تیکی گهره و دوژمنایه تییا هه یه، زوریان به هوی دوژمنایه تییه وه پشتیان کردبووه شوړش و پالپشتی رژی می به عس بوون، شاره زایی ته واویان له تفهنگ ته قانندن و جوړی بۆسه نانه وه و توندره و بوون، ده سته که ره وه

و شارەزای تەقەکردنیاں تیا بوو، لە کاتی کۆبوونەووەکەشماندا بەردەوام دەنگی گوللەتۆپ و ئاربیجی و بیکەسی و تەقەیی تەقەنگی پێشمەرگە دەهات. عومەر عەرەب بەناچاری خۆی هەندیک پێشمەرگەیی دەستنیشان کرد، بۆ ئەوەی زیاتر ورەیی پێشمەرگەکان بەرز بکاتەو، لەوانە: بەکر که برای خۆی بوو، پیم وایە تەمەنی حەقەدە سال دەبوو، نوورەدینی برای من و هیرش که خۆی هەلوێستی هەبوو، مەریوان و دلاوەرە شەل، ئازاد کەرکووکی، غەفووری حاجی رەشید، عەلی قلیاسانی فەرماندەیی مەفرەزە بوو، منیش که فەرماندەیی مەفرەزە بووم، وەک لێپرسراوی ئەو چالاکییە و دەستەیی هیرشەبەر دەستنیشان کرام. هەر چەندە من لەگەڵ رای پێشمەرگەکاندا بووم و بە عومەر عەرەبم وت: ناهەقیان مەگرە، گرتنی ئەو رەبایە هەر وا ئاسان نییە و دلنیاشم شەهیدمان دەبیت و بۆمان ناگیریت. عومەر عەرەبیش پێشنیارەکەیی منی پێی پەسەند بوو، بەلام وتی: چارمان ناچارە و ناشکریت بلین بۆمان ناگیریت. ئەو سەردەمەش وا بوو، پێشمەرگە بیزانییایە شەهید دەکریت، وشەیی «نەخیر» بەسەر زاریدا نەدەهات.

بۆ سبەیی ئیوارە شۆرش ئیسماعیل هەر پینچ کەرتهکەیی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروونی کۆ کردەو، جگە لە ئیمەش؛ کەرتهی تیپی مەلبەندی دوو و کەرتهیکی تیپی ٢١ی کەرکووک و کەرتهی تیپی ٢٥ی خالخالان، هەموومان نزیکی دوو سەد پێشمەرگە دەبووین. کەرتهی تیپی ٤٧ی پیرەمەگروون، ئازاد وەندەرینی و خەلەبیدین و جەمال چاوشین فەرماندەبیان دەکرد، بنکەیی سەرەکیی ئیستخباراتی ناحیەیی کاریزەیان پێی سپێردرا. ئیمە لە سەرەتادا کەرتهی پینجی شەهید هاورێ جەبار بووین، بەلام لە تەشکیلاتی تیپدا بووین بە کەرتهی یەک و کەرتهی پینج، وەستا مەجید بوو بە فەرماندەیی کەرتهی. پاش ئەوەی وەستا مەجید شەهید بوو، مەلا خالید کرا بە فەرماندەیی کەرتهی، بەلام هیشتا دەستبەکار نەبوو، بۆیە کامیلی مام رەسوول که خزمی خۆم بوو، وەک فەرماندەیی کەرتهی گرتنی رەببەیی کاریزەیی کۆنی پێی سپێردرا. سەلاحی حاجی عەلی و نەوزادی عەبەیی تەقی، وەک فەرماندەیی کەرتهی گرتنی رەببەیی

ناو ناحیه‌ی کاریزه‌یان پی سپی‌درا. له کۆبوونه‌وه گشتییه‌که‌دا شو‌رش
 ئیسماعیل رایگه‌یاند هیچ پیشمه‌رگه‌یه‌ک ته‌قه‌نه‌کات، تا‌کوو عومه‌ر عه‌ره‌ب
 ئاربیجی نه‌ته‌قینیت. شه‌و به‌ری‌که‌وتین و هه‌ریه‌ک به‌پیی به‌رنامه‌ی خو‌ی
 جیا بووینه‌وه. ده‌نگی غه‌لبه‌غه‌لبی پیشمه‌رگه، چه‌کاره‌کانی رژی‌می به‌ئا‌گا
 هینابوو‌ه‌وه، به‌تایبه‌تی ئی‌مه‌ش به‌رووناکیی بلا‌جکتۆره‌کان ده‌بینراین و
 ئه‌وانیش هه‌ستیان پی کردبووین و ئاماده‌باشیی خو‌یان وه‌رگرتبوو. له
 راستیدا چه‌کداری ئه‌و ره‌ببیانه‌شه‌وانه‌ پیشمه‌رگه‌یان ده‌بینی و ته‌قه‌یان
 لی نه‌ده‌کردن، چونکه‌ ریکه‌وتنیک هه‌بوو به‌وه‌ی ئه‌وان جگه‌ له‌وه‌ی که
 چه‌کداری رژی‌من، به‌لام هه‌قیان به‌سه‌ر پیشمه‌رگه‌وه نه‌بوو. کاتر می‌ر دو‌انزه‌ی
 شه‌و ئی‌مه‌ چووین له‌ده‌وری ره‌بیه‌که‌ی پیمان سپی‌درا‌بوو، ئاماده‌ بووین.
 من ده‌سته‌ی هی‌رشبه‌رم جیا کرده‌وه و عومه‌ر عه‌ره‌ب و ئه‌بو فه‌لاح که به
 ره‌گه‌ز عه‌ره‌بی باشووری عی‌راق بوو، سه‌ربازی هه‌له‌هاتووی سه‌ربازگه‌ی
 سارداو بوو، له سه‌ربازیدا خو‌لی ئاربیجی ته‌واو کردبوو، زۆر شاره‌زا
 بوو. عومه‌ر عه‌ره‌ب و ئه‌بو فه‌لاح که‌وتنه‌ ئاربیجی ته‌قاندن و له‌گه‌ل یه‌که‌م
 ئاربیجی به‌رووی ره‌بیه‌که‌دا ته‌قی، ئه‌وان پیشتر هه‌ستیان پی کردبووین
 و خو‌یان ئاماده‌ کردبوو، به‌چوارده‌وری خو‌یاندئا ئاگر‌بارانیان ده‌ست پی
 کرد، بو‌چرکه‌ساتیکیش مؤ‌له‌تی ئی‌مه‌یان نه‌ده‌دا، ته‌نها ریکه‌یه‌کیش هه‌بوو
 بو‌ئه‌وه‌ی هی‌رشیان بو‌به‌رین، به‌گولله‌باران و ئاربیجی و دو‌شکه‌ و
 گولله‌هاوه‌ن ئه‌و ریکه‌یان ئاگر تی‌به‌ر دا، چوارده‌وری ره‌بیه‌که‌ش ته‌لبه‌ند
 و لو‌غم‌ریژ کرابوو. هه‌ر چه‌نده‌ چه‌ند جاریک هی‌رشم‌ان بو‌ده‌کرد، به‌لام له
 ترسی شه‌هیدبوونی پیشمه‌رگه، نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌و به‌رپر‌سیار‌یتییه‌هه‌لب‌گرم.
 عومه‌ر عه‌ره‌بیش به‌رده‌وام ئاربیجی پی‌وه‌ده‌نان. هی‌زی پیشمه‌رگه‌ له
 ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر بنکه‌ی ئی‌ستخباراتی ناحیه‌ی
 کاریزه‌ که له‌نزیک ماله‌کان بوو، سه‌لاح حاجی عه‌لی (سه‌لاح چاوزه‌ق) و

نهوزادی عه بهی تهقی ره بیهی نزیك ماله كانیان كوئترۆل كرد. كه رتی دوو كه ره بیهی كاریزه ی كوئیان پی سپیردرابوو، ئەوانیش به هه مان شیوهی ئیمه یان به سه ردا هاتبوو، نه یانتانیبوو ده ست به سه ر ره بیهی كه دا بگرن، ئەگه رچی كامیلی مام ره سوول فه رمانده ی مه فرهزه و پیشمه رگه یه کی لیها توو بوو، پۆلی فه رمانده ی كه رتی ده بینی، به داخه وه به بریندارییش وه ك هاوسه نگه ره كانی باسیان لیوه ده كرد، هی رشی زیاتری ده كرد و تا وه كوو له نیوان پیشمه رگه و چه كداره كانی نیو ره بیهی كه دا پۆحی ده رچوو بوو. سه د مخابن بو شه هید كامیلی مام ره سوول و گشت شه هیدانی ریگای رزگاری. كاتیک ده بریت به خاك بسپیردریت، جزدانه كه ی هه ندیک پاره ی تیدا بوو، له گه ل سه عاته كه ی ده ستی و مستیله یه کی ئالتوونی له ده ستدا بوو، كه س نه یزانی كام پیشمه رگه ی قاره مان لووشی دابوو! جیی سه رنجه ئیسته خه لکی ره خنه له ده سه لات ده گریت و ده لین گه نده لی هاو لاتیانی نا ئومید و زویر كردوو. ئەوه ی كه من باسی لیوه ده كه م، گه نده لی نه بووه، به لكوو تاوانیک بووه، هاوسه نگه ره كه ت سه رتا پای جه سته ی خوینی لی بچوریت، هاوړیکه ی بتوانیت مستیله كه ی په نجه ی ده ربهینیت و شانازی به جوانی په نجه ی ده ستی خو ی بکات.

به رده وام له لایه ن رژی مه وه بو ردوومانی ته واوی ئەو ریگایانه ده كرا كه جیی ها توچوی پیشمه رگه بوون، عومه ر عه رب به منی راگه یاند نیوه ی هیزه كه له گه ل خو م ببه م با هه مووان پیکه وه، نه بین بو ئەوه ی هه ر هیچ نه بیت شه هیدی زور نه دهین.

ئەو پیشمه رگانه ی له گه ل مندا بوون، جیا بووینه وه و به ده م پاكردن و هه ناسه برکی و ترسی بو ردوومانی رژی م، به شیوازیك كه زور به زه حمه ت ده په رژاینه سه ر یه كتر، له نیوان ته قه ی ره بیهی كان و بو ردوومانی هاوه ن و دۆشكه و ئاربیجی چه كداره كانی رژی مدا، كونه زی راییکی چیمه نتوی وشك كه پیشتر وهك پاشماوه ی ئاوه پۆی كاریزه ی پندا تیده په ری، داوام له و پیشمه رگانه كرد، له بهر ئەوه ی شه هید نه کرین، بچنه ئەو كونی زی رابه وه،

خۆشم له گه‌ل نووره‌دینی برام و هێرش (شازین) له سه‌ره‌وه ماینه‌وه. هێرش پێی راگه‌یاندم که نووره‌دینی براشم بچیته نیو کونی زیرابه و شکبووه‌که‌وه، بو ئه‌وه‌ی هه‌ر هه‌یج نه‌بیت که دوو برا پیکه‌وه شه‌هید نه‌بن، به‌لام من به هێرشم راگه‌یاندم جیاوازی تو و نووره‌دینی برام نییه، هه‌ر که سیکتان شه‌هید بن، بو من وه‌ک یه‌ک وایه. هێرش وتی: کاک که‌ریم واز له‌و قسانه بهینه. براده‌رانیش به‌سکه‌خشکی ده‌یانویست له‌وسه‌ری سه‌ردابی زیرابه‌که‌وه بینه ده‌ره‌وه، چونکه مه‌ودای درێژ بوو، به‌لام که گه‌یشتبوونه ئه‌وسه‌ری، به چیمه‌نتۆ گیرابوو. جاریکی تر هه‌ر هه‌موویان به‌سکه‌خشکی گه‌رابوونه‌وه و ئیمه‌ش به‌رده‌وام چاوه‌رانمان ده‌کردن، زۆریان پێچوو، له‌ناکاو توپیک له‌ دووری نیوان من و هێرش و نووره‌دینی برامدا ته‌قییه‌وه، هه‌موومانی تاساند و دوا‌ی چه‌ند چرکه‌ساتیک ئینجا هه‌ستم کرد خوین به‌سه‌ر رووخساری نووره‌دینی برامدا دیته‌ خواره‌وه. هه‌ر چۆنیک بوو هه‌موومان به‌ره‌و ناوچه‌ی سنووری ئازادکراوی هیزی پێشمه‌رگه‌ گه‌راینه‌وه و کاتیک له‌ گوندی بال‌خدا به‌ هه‌یه‌که‌مان شاد بووینه‌وه، نووره‌دینی برام پێی راگه‌یاندم کامیلی مام ره‌سوولی خزممان شه‌هید بووه. بو سبه‌ی به‌ ئامار باس له‌ ده‌ستکه‌وت و شه‌هید و برینداره‌کان کرا. جگه‌ له‌ فه‌رمانده‌ی که‌رتی پێنجی تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون، کامیلی مام ره‌سوول و حه‌مه‌ی مه‌لا عه‌لی گه‌ر به‌هه‌له‌دا نه‌چووبم، سه‌ر به‌ حیزبی دیموکراتی ئێران بوو، باوه‌رپیکراوی شو‌رش و مرو‌قیکی دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر بوو، به‌کر قه‌لادزی و پێشمه‌رگه‌یه‌کی تر نازناوی نازانم، ئه‌ویش ناوی به‌کر بوو، شه‌هید بوون و دوو برینداریش هه‌بوون که یه‌کیک له‌ برینداره‌کان نووره‌دینی برام بوو.

ده‌ستکه‌وته‌کانی هیزی پێشمه‌رگه‌: ده‌ستبه‌سه‌رکردنی ته‌واوی بنکه‌ی سه‌ره‌کی باره‌گای ئیستخبارات و بنکه‌ی تایبه‌تی ناحیه‌ی کارێزه، ده‌ستگیرکردنی به‌رپه‌وه‌به‌ری ناحیه‌ی کارێزه و ته‌واوی ئه‌و مه‌له‌فانه‌ی که ئه‌نجوومه‌نه‌کانی گونده‌کان په‌یوه‌ندی نه‌ینیان له‌گه‌ل به‌عسدا تیدا بوو، دیلکردنی چه‌ندین سه‌رباز و چه‌کداری کوردی پ‌ژیم و چه‌ندین چه‌کی جو‌راوجۆر و ته‌قاندنه‌وه‌ی هه‌ندیک

له بنكه كان. به لام كاتيك كاميلي مام ره سوول شه هيد ده بيت و كامه راني براي له كاتي هيرشكر دنه كه دا له گه ليدا ده بيت بو در باز بوني تهرمه كه ي، شه هيد كاميل ده دات به كو ليدا و له گه ل چهن د پيشمه رگه يه كه دا تهرمه كه ي رزگار ده كه ن و ده يگه يه ننه نزيك باره گاي تپ.

برياري گولله باران كردي تاوانباران

پاش نه وه ي هيزي پيشمه رگه بنكه ي ئيستخباراتي كونترول كرد و نه و مه له فانه يان له گه ل خوياندا هينا بوو، ناوي هه نديك له نه نجوومه ن و شو فيري نيو گونده كان كه ماوه يه كي زور بوو بوو په يوه نديان به ئيستخباراته وه هه بوو، پيم وايه هه شت بو ده كه س ده بوون، هه موويان به برياري شورش گولله باران كان كه ناوي چهن د كه سيكيانم له ياده، نه ويش: عه لي دا يكي خه لكي گوندي ولاخو، كوينا ره سوول خه لكي گوندي مالومه بوو، هه نديك له كه سوكاري كوژراوه كان تهرمه كانيان بر دنه وه و زوريشيان له داخي نه و برياره ي شورش كه گولله باراني كردن، پاليان دا به رژيمه وه.

تا دههات به ره كاني شهر فراوانتر ده بوون

هيزي پيشمه رگه له هه موو تپ و كه رت و مه له بنده كان به ته واوي ماندوو ببوون و له شه ريكه وه ده گوازانه وه بو شه ريكي تر. كاتيك هيزيك له جهنگدا سه ركه وتوو ده بيت، نه و هيزه ده بيت ئاماده كاري خوراك و ته قه مه ني و پوشاك و پيداويستي برينداری و ته نانه ت گواستنه وه ي تهرمي شه هیده كانيشي بو كرابيت. بو ميژوو ده ليم و نه م ياده وه رييه م نووسيوه ته وه، جگه له خيانه تكار و تاوانباراني هه لگيرساندن شهي كوردكوژه و كورد به كورد كوشتن كه ناوي لي نرابوو شه ري براكوژي، هيج هيزيكي حيزب و هيج شورشيك هينده ي يه كيتي نيشتماني كوردستان قورباني نه داوه و تووشي شهر و پيكدادان نه بووه به رامبه ر به رژيمي به عسي داگيركه ري خاكي كوردستان و دوژمني

گەلی کورد. گەر هەر شکست و بیهیواییەک لە سەرکەوتنی پیشمەرگەدا لە داستانی قەیوان ماوەتدا هەبوویت، ئەوا ئەو شۆرشە وەک پێویست توانای چەک و تەقەمەنی و خۆراک و پۆشاک و پێداویستی بریندارەکانی هیزی پیشمەرگەیی نەبوو، پاشان ئێرانیش وەک رێککەوتننامە و خاوەنی بریار و بەلێن، هاوکاریی هیزی پیشمەرگەیی نەکردبوو لە ڕووی ماددی و تەقەمەنی و گواستنه‌وه‌ی بریندار و... هتد. دواى گرتنى ناحیه‌ی کارێزه به چەند ڕۆژیکی کم، فەرمانمان پێ کرا که بچین بۆ زنجیره‌چیاکانی گوندەکانی دۆلبێشک که نزیک سنووری سەر مەرزى سەفرە و زەررون بوو. بە سەرکەوتنمان بۆ سەر شاخ، تیبی ٥١ی گەرمیان و تیبی ٥٧ی سەرگرمە و تیبی پارێزگاری و جگە لە کەرتی ئێمە، چەند کەرتیکی تیبی ٤٧ی پیرەمەگروونی لێ بوو، هەمیشە ڕژیم بە هەموو چەکیکی قورسەوه بۆردوومانی دەکردین. زنجیره‌شاخەکان بەردەلانی، هیزی پیشمەرگە ماندوو و تەواو بێزاری لە ڕووخساریاندا بەدی دەکرا. ڕادەستکردنی ئەو زنجیره‌چیاى دۆلبێشک که شوینیکی ستراتیژی بوو، لە هەموو تەمەنی ژيانى سیاسى و زیندانى و برینداریبووندا، ڕۆلەى قارەمانى وەک نیو ئەو شەرەم نەدیوو. پتر لە هەژدە کۆپتەر بە ئاسمانەوه بۆردوومانیان دەکردین، جگە لە بۆردوومانی سەربازگەکانی تری ڕژیم و هێرشى درندانەى سەرباز و چەکدار و سیخوره‌کانیان، بەلام پیشمەرگەکان بێمەت بوون لە شەهید و برینداربوونیان. لەیادمه «سالار چاوشین»، دواتر پیم وایه به نه‌خۆشى مالئاوایی لە ژیان کرد، که فەرمانده‌ی یه‌کیک بوو له‌ کەرتەکانی تیبی ٤٧ی پیرەمەگروون، دەستی بەسەختی بریندار ببوو، بە دەستەکه‌ی تریه‌وه ئارپیجی دەنا بە کۆپتەرەکانەوه و خوین بە قۆل و دەستیدا دەهاته خواره‌وه. لەسەر شاخ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی خیرا کرا و نه‌خشه و پلانی پووچه‌لکردنه‌وه‌ی هێرشه‌کانی دوژمن درا، چونکه به‌ شه‌و شوینه‌ گشتی و گرنگه‌کان به‌ دەست هیزی پیشمەرگه‌وه بوو، به‌ ڕۆژیش ڕژیم هێرشى به‌ کۆپتەر و تۆپ و تانک و زریپۆشه‌کانیه‌وه دەکرد و هیزی پیشمەرگه‌ش سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان چۆل ده‌کرد.

جاشی ههرکی و سورکی،

شاخه‌کانیان به قۆنته‌رات به بیست هه‌زار دینار ده‌گرت

که‌رتی ئی‌مه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاره‌زای ناوچه‌که بووین، عومه‌ر عه‌ره‌ب به سامان گه‌رمیانی و ت ئه‌م‌رۆ هه‌یژکی یه‌ک‌جار کۆ بووه‌ته‌وه و نزی‌ک که‌وتوونه‌ته‌وه، به‌نیازن شه‌و هه‌یرش بکه‌نه سه‌رمان، ئی‌مه ده‌چینه پشتی ئی‌وه و به‌ر ووی دوژمندا خۆمان هه‌شار ده‌ده‌ین، هه‌رکه هه‌یژ دوژمن سه‌ر که‌وتن و هه‌یرشیان کرد، ئی‌وه رۆوبه‌ر وویان ببنه‌وه و ئی‌مه‌ش له‌ پشته‌وه لی‌یان ده‌ده‌ین. ئه‌و نه‌خشه‌یه زۆر ترسناک بوو، چونکه هه‌یژ پێشمه‌رگه ته‌قه‌ی له‌وان ده‌کرد و فیشه‌کی پێشمه‌رگه‌کان به‌ ئاراسته‌ی ئی‌مه‌دا ده‌هات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئی‌مه به‌ دیوی پڕژیمدا بووین و هه‌یژ جاشه‌کانیش به‌لای ئی‌مه‌دا سه‌ر ده‌که‌وتن و هه‌ریه‌ک له‌ ئی‌مه‌ش له‌ناو ده‌وه‌نه وشکبووه‌کان و پشتی په‌نا به‌رده‌کاندا خۆمان هه‌شار دا‌بوو. شه‌ر ده‌ستی پێ کرد و پێشمه‌رگه له‌ سه‌ره‌وه لی‌یان هاتنه‌ ده‌ست و ئی‌مه‌ش له‌ پشته‌وه ته‌قه‌مان لی‌ ده‌کردن، به‌لام ئی‌مه ژیانمان زۆر له‌ مه‌ترسیدا بوو، چونکه هه‌یژ پێشمه‌رگه‌ش کاتی‌ک ته‌قه‌یان له‌ جاشی هه‌رکی و سورکییه‌کان ده‌کرد؛ فیشه‌که‌کان رۆوبه‌ر ووی ئی‌مه‌ش ده‌بووه‌وه و پڕژیمیش به‌ هه‌مان شی‌وه ته‌قه‌یان له‌ پێشمه‌رگه ده‌کرد؛ ئی‌مه‌ی ده‌گرته‌وه، چونکه ئی‌مه که‌وتبووینه نی‌وان هه‌ردوو لایانه‌وه و جاشه‌کان به‌ جۆری‌ک سه‌ریان لی‌ شی‌وابوو هه‌ریه‌ک به‌ لایه‌کدا رایانده‌کرد، یه‌کی‌ک له‌ جاشه‌کان له‌ ترسی گیانی خۆی که‌وته به‌ر ده‌ستمان و جلی ره‌ش و سپیی خه‌تخه‌تی له‌به‌ردا بوو، له‌گه‌ڵ خۆماندا بردمان. ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی بۆردوومان ده‌کران. بۆ سه‌به‌ی که‌ رۆژ بووه‌وه، به‌ دووربین سه‌یری ته‌رمی کوژراوه‌کانی جاشه‌کانمان ده‌کرد، زیاتر له‌ په‌نجا کوژراومان ژمارد، جگه‌ له‌وه‌ی له‌نی‌وه ده‌وه‌ن و تاشه‌به‌رده‌کاندا ته‌رمه‌کانی تریان نه‌ده‌بینران. به‌لام پێشمه‌رگه‌یه‌ک شه‌هید بوو به‌ ناوی «سالار»، به‌داخه‌وه له‌ کاتی شه‌هیدبوونیدا که‌وتبووه دیوی دوژمن که‌ به‌رده‌وام توپبارانی ده‌کرد، بۆ رۆژی دواتر هه‌ینامانه‌وه و

به سئ پيشمه رگه دا تهرمه كه يمان راده ستي تپي ۷۴ي پيره مه گروون كرد كه شورش ئيسماعيل سه رپه رشتي ده كرد. ئه و چه كداره ي كه به ديل گرتبوومان، ههنديك زانياريمان لي وه رگرتبوو كه چه كداري عه شيره تي ههركي و سوركي بوون و به رپرسه كانيان شاخه كانيان به قوتته رات له رژيمي به عس به ميقداري بيست هه زار ديناري ئه و سه رده مه وه رگرتبوو. عومه ر عه رب وتي: كه ريم وه ره له گه لمد، بردمانه ئه و ديوي په بيه كه و پي وت بروره وه بو لاي سه ددام. چند مه تريك لي مان دوور كه وته وه، تاكوو چند ررژيكيش ئيمه له وي بووين، تهرمه كه ي هه ر له شويني خويدا مابووه و ئه وه ش وه ك توله يه ك بو «شه هيد سالار» كه له و هيرشه دا شه هيد كرابوو، ئيمه دوو چاري كي شه يه كي گوره ببووين، چونكه ررژبه ررژ رژيم هيزي زياتري ده نارد و كه سيش به هاناي ئيمه وه نه ده هات. عومه ر عه رب وتي: ئيمه ته واو برسي و تينو و پيداويستي برينداري و فيشه كمان پي نه ده ما و كه سيش نه يده زاني ئامانجي ئيمه چي ده بيت و شه ري به رهي (جه به يي) به و شيويه ناكريت و به و جوره ش به كوشت ده درين، من ده چم بو لاي شورش ئيسماعيل بو ئه وه ي ريگه چاره يه ك بدوزينه وه. عومه ر عه رب پي راگه ياندم ئاگام له كه رته كه بيت و بو سبه ي ده گه رپته وه لامان، منيش له ناخي خومه وه ئه وه م پي باش نه بوو، چونكه پيم شه رم بوو بليم ئيمه ماندووين و برسي و بي فيشه كين، عومه ر عه رب پيشمه رگه يه كي له گه ل خويدا برد و به زويربوونه وه ئيمه ي به جي هيشت. زور دلته نگ بووم، چونكه نه مده زاني چي به پيشمه رگه كان بليم، بو شه و جاريكي تر جاشه كان ههركي و سوركي هيرشيكي درندانه تريان كرده سه رمان و شوينه كان پيشه وه ي ئيمه يان گرت و كونتروليان كرد. ئيمه ش له گه ل هيزي هاوبه شي ۵۱ي گه رميان و ۵۷ي سه رگره مه، سئ بريندارمان دا و له و زنجيره چيايه پاشه كشه مان كرد و هاتينه زنجيره چيايه كي تر، واته به ره و لاوازي و ته سكبوونه وه ي سنووري ژير ده سه لاتي پيشمه رگه و شه رپه كان ده چووين و تا ده هات ئه وان سنووري هيزي پيشمه رگه يان كونترول ده كرد و هيزي زياتريان بو ده هات.

سامان گهرمیانى: خهلكى سلیمانى هه موو خویری و حیز و دزن!

بۆ پوژی دواتر هیژیکی تری ۲۵ی خالخالان و ۸۶ی دهشتی هه ولیر هاتن به هانامانه وه، دواى ئەو هه موو ماندوو بوون و شه ونخونییه، فیشهک و هه ندیک نانی وشک و کولیره یان له گه ل خویندا هینابوو. شه و هیرشمان کرده وه سهر ئەو شوینانه ی که به جیمان هیشتبوو، دووباره کوئترۆلمان ده کرده وه و ده که وته وه ژیر ده سه لاتی هیژی پیشمه رگه. من نامه ویت شیوازی بۆردوو مانکردن و جووری رهفتاری درندانه ی پژییم و چه کداره کانیا ن زۆر دووپات بکه مه وه، به لام ئەوه ی که هه یانبوو و پیمان ده کرا، له ئیمه دا به کاریان ده هینا.

بۆ پوژی دواتر جاریکی تر هیژی پیشمه رگه به ره و دواوه پاشه کشه مان کرد. هیرش (شازین) م زۆر خووش ده ویست، کوپیکی قاره مان و دلسۆز بوو، هه میشه ده فته ریکی بچووکی پی بوو سال و کات و شوین و یاده وه رییه کانی تیا ده نووسی، که ئیسته بووه به نووسه ریکی باش و جددی و کاری وه رگپرانى فارسی بۆ کوردی ده کات و چه ندین بابه تی جوړاوجووری میژوویی له سایت و مالپه ره کاندایا کردوو ته وه. له گه ل هیرشدا له په نای تاشه به ردیکی گه ورده دا پالمان دابوو وه، فیشهکی ئەو جاشانه ی که ئەو ره بییه ی ئیمه یان به ده سته وه بوو، له ویوه به ئاربیجی و بیکه یسی و قه ناسه وه ئاراسته ی هیژی پیشمه رگه ده کرا. تیپی ۵۱ی گهرمیان فه رمانده یه کیان له گه لدا بوو ناوی شیخ جه مال بوو، بۆ چه ند کاتژمیریکی که م له و شه ره دا پیی ئاشنا بووم، فه رمانده یه کی به ئەمه ک و دلسۆز بوو، هیرش پیی راگه یاندن کاک شیخ جه مال شتیکی باش ده که هیت بیته نیوان ئەم دوو تاشه به رده وه که من و که ریمه شهل پالمان پیوه داوه، به لام شیخ جه مال وه لامی دایه وه و وتی: «زۆر عه یبه سل له فیشهکی دوژمن بکه مه وه!» به پیوه راوه ستابوو، به دووربین ده یروانییه جاشه کان و ئەوانیش به هه موو جوړه چه کیکی قورس ئیمه یان بۆردوو مان ده کرد. به فیشهکی «قه ناس» ی جاشه کان،

پیشمه‌رگه‌یه‌کی تیپی ۵۱ی گه‌رمیان بریندار بوو و فیشه‌کی‌کیش له‌نیوان من و هیرشدا هات و به‌ر سه‌ر دلی شیخ جه‌مال که‌وت، هینده ئاگام لیی بوو وتی: «ئاخ، تینوومه!» و ئاوم بده‌نی، چهند چرکه‌یه‌کی پیچوو و له باوه‌شی من و هیرشدا هه‌موو ژیانی خوی به‌شورپش و گه‌له‌که‌ی به‌خشی و شه‌هید بوو. زور به‌داخه‌وه بو کاکه شیخ جه‌مالی فه‌رمانده، به‌لام چاونه‌ترسی و قاره‌مانیتی خوی له‌و چرکه‌ساته‌دا بووه هوی شه‌هیدبوونی، دهنه‌رنگه‌به‌و جووره‌ره‌فتاری مه‌ردانه و خووره‌وشتی به‌رزی پیشمه‌رگانه‌ی نه‌کردایه‌وه و حیسابی بو دوزمنی خوی بگردایه، له‌و کاته‌دا شه‌هید نه‌کرایه. بو چهند پوژی دواتر عومه‌ر عه‌ره‌ب نه‌گه‌رایه‌وه، خوشم زور ماندوو بوبوووم و پیشمه‌رگه‌کانیش سکالا و گلله‌بیان ده‌کرد، کو‌بوونه‌وه‌یه‌کی بچووکم به‌ پیشمه‌رگه‌کان کرد و پیم راگه‌یاندن فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان روشتوو و جیگری که‌رته‌که‌مان شه‌هید بووه. عه‌لی قلیاسانی له‌ گوندی بالخ به‌ خوی و مه‌فره‌زه‌یه‌که‌وه مابوووه‌وه، ته‌نها من مابوووم سه‌ره‌په‌رشتی که‌رته‌که‌م ده‌کرد و نه‌شمه‌زانی چون پیشمه‌رگه‌کان رازی بکه‌م، چونکه‌ ناهه‌قیان نه‌بوو، پاشان ئه‌وه‌ش شه‌پی هیزی پیشمه‌رگه‌ نه‌بوو به‌چه‌کی سووک به‌ره‌له‌ستی له‌هه‌زاران چه‌کداری رژیم بکات به‌و هه‌موو قودره‌ت و توپ و فرۆکه‌ی جه‌نگییه‌وه. هیرش هاته‌وه‌لام و وتی: «فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان کاریکی خراپی کردوو و ئیمه‌ی به‌جی هیشتوو!» له‌و کاته‌شدا سامان گه‌رمیانی هات بو لام وتی: «زور عه‌یبه‌ بو عومه‌ر عه‌ره‌ب رایکردوو و ئیوه‌ی به‌جی هیشتوو، خه‌لکی سلیمانی هه‌موو خویری و حیز و دزن و به‌ره‌پرسی پیشمه‌رگه‌کانی سلیمانی له‌ باوه‌شی ژنه‌کانیان دوور ناکه‌ونه‌وه و ئیوه‌ش شه‌ر ده‌که‌ن!» منیش هاتمه‌وه‌لام و وتم: «عومه‌ر عه‌ره‌ب راینه‌کردوو و فه‌رمانده‌یه‌کی قاره‌مانه، به‌لکوو به‌ کاریک چوووه بو لای شورپش ئیسماعیل و ده‌گه‌رپته‌وه.»

به‌نه‌گه‌رانه‌وه‌ی عومه‌ر عه‌ره‌ب، ته‌واوی پیشمه‌رگه‌کان سارد ببوونه‌وه و هه‌ندیک پیشمه‌رگه‌ی هیزی گه‌رمیان که‌وتنه‌ توانج و گالته‌پیکردن. له‌ راستیدا

سامان گه‌رمیانی له دلسۆزی خۆی و به‌زه‌ییهاتنه‌وه‌ی به‌پیشمه‌رگه و برینداره‌کاندا له ناخی خۆیدا، ئەو جنیو و وشه‌سارد و سووکانه‌ی دهره‌ه‌ق به‌خه‌لکی سلیمانی ده‌کرد، به‌لام سلیمانی پایته‌ختی رۆشنییران و هه‌زاره‌ها شه‌هید و زۆرتین سه‌رکرده و جیی هه‌موو چینوتویژیکێ تیا بووه‌ته‌وه و هه‌میشه‌سنگیان فراوان بووه له ئاست په‌خنه و په‌خنه‌له‌خۆگرتن، نه‌ده‌بوو سامان گه‌رمیانی به‌و شیوه‌یه‌ هیرشی بکردایه‌ته‌ سه‌ر خه‌لکی سلیمانی به‌گشتی، ده‌بوو ته‌نها په‌خنه‌ی له‌ عومه‌ر عه‌ره‌ب بگرتایه و ته‌ر و وشکی پیکه‌وه نه‌سووتاندايه.

دوای راپه‌رین و دروستبوونی حکومه‌ت و په‌رله‌مان، له‌ ساڵی ۲۰۱۴دا له‌گه‌ل سه‌کرتیژی کۆمه‌له‌ی پیشمه‌رگه که‌مه‌ندامبووه‌کانی سه‌نگه‌ر؛ شوان موغای و به‌رپرسی کۆمیته‌ی ئەلمانیای کۆمه‌له‌ی پیشمه‌رگه دیرینه‌کانی کوردستان؛ هاوڕی کامه‌ران سه‌ردانی سامان گه‌رمیانیمان کرد و باوه‌شی پیدا کردم و دوای گیرانه‌وه‌یه‌کی کورتی میژووی ئەو داستانه و قاره‌مانیته‌ی ئەو پیشمه‌رگانه‌ی له‌ویدا به‌رگریان ده‌کرد، به‌ سامان گه‌رمیانیمان وت: «له‌بیرته‌ وت پیشمه‌رگه‌کانی تیی ۷ی پیره‌مه‌گروون ترسنۆکن و خه‌لکی سلیمانی هه‌مووی حیزن؟» پیم راکه‌یاندا که به‌نیازی نووسینه‌وه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانم و ئەو جنیوانه‌ت وه‌ک خۆی بۆ ده‌نووسمه‌وه، چونکه ئەوه میژووه و ده‌بیته‌ وه‌ک خۆی بنووسریته‌وه، ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و وتی: «کاکه‌ برا گیان ئەوه مه‌نووسه.» پاشان وتی: «منیش نا‌هه‌قم نه‌بوو، ئیتر ئەوه شه‌ره و باشتره جنیو بده‌ین وه‌ک رابکه‌ین.» یه‌کیک له‌ میوانه‌کان وتی: «کاکه‌ شه‌هاب گیان مه‌نووسه حیز و دزن، بنووسه بی‌موبالات بوون و خۆیان دزیوه‌ته‌وه.» منیش وتم: «کاکه‌ گیان وای نه‌وتبوو، سامان گه‌رمیانی چیی وتوو، ئەوه‌ی بۆ ده‌نووسمه‌وه.» هه‌موویان ده‌ستیان کرد به‌ پیکه‌نین و سامان گه‌رمیانی وتی: «زۆر به‌داخه‌وه بۆ ئەو تیکۆشه‌ر و دلسۆزانه‌ی گیانی خۆیان به‌خت کرد و شه‌هید بوون!»

عومەر عەرەب وتی:

«با سامان گەرمیانی پر به دەمی خۆی گوو بخوات...»

له مانگی ئۆکتۆبەری سالی ۱۹۸۶دا، به بریاری شوڤش ئیمه له زنجیرهچيای دۆلبیشکدا گەراینهوه بوو بارهگای کهرتهکهمان که له گوندی بالڤ بوو. عەلی قلیاسانی که فرماندهی مەفرەزەهی کهرتهکهمان بوو، له گەل عومەر عەرەب و نیوهی هیزی پیشمەرگەهی کهرتهکهمان له بارهگاکهماندا مابوونهوه، منیش به نائومییدی و ئازاری دەروونی ئەو پیشمەرگانهی به بهر چاوی خۆمهوه له زنجیرهچيای دۆلبیشکدا شههید و بریندار دەبوون و دیمەنی توپبارانی ترسناکی تانگ و زریپۆش و کۆپتەر و هیڤشی درپدانهی جاشهکانی عەشیرهتی هەرکی و سورکی، ببوو برینیک ساریژبوونی هەر وا ئاسان نەبوو. ئەو پیشمەرگانهی که له گەلدا بوون، دوو هیندهی من قارهمان و دلسۆز و به جەرگ بوون، پیشمەرگەهی وامان له گەلدا بوو له شەری زنجیرهچيای دۆلبیشکدا زۆری پیناخۆش بوو که ئیمه گەراینهوه بوو بارهگاکهمان له گوندی بالڤ، تەنانهت هەندیکیانم به زۆر هینایهوه له گەل مەفرەزەکهماندا. کاتیک گەیشتیتهوه گوندی بالڤ، عومەر عەرەب پێی وتم: «ئەوه چییه ئەو دەنگۆیه بلأو بووتهوه گوايه من رامکردوو و شەرەکه م به جی هیشتوو؟ ئەی توو عەیب ناکهیت شەرت پێ نەکراوه و سەر لوتکهی شاخهکانت رادهستی جاشهکان کردوو، گەر ئەوهنده ترسنۆکیت، بوچی پیت نەوتم ترسنۆکم؟» منیش وهلام دایهوه که دهزانم نە توو ترسنۆکیت و نە من و پیشمەرگەهی مەفرەزەکه م له سەر شاخ ترسنۆک بووین، بهلام من چی بکه م تەنها چەند مەخزەنیک فیشهک به لاقەدی خۆم و پیشمەرگەکانی مەفرەزەکه مەوهیه و ماوهی دوو ههفتهیه ئیمه له جهنگی پوو به پوووی زلهیزیکی درپدانهی به عسداين بوو خۆپاراستن له خۆمان و چیاکان، فیشهکی نیو مەخزەنهکانی جاشه مردوووهکانی نیو ئەو جهنگه به کار دههینین. جگه لهوهی هەر پیشمەرگهیهک کولیرهیهکی بهر کهوتوو، دواي برسیتی و

تینوویتی و بی خوراکى! ئىستەش تۆ بە من دەلىيت: ترسنۆك، بۆچى
 شەرت پى نەكراوہ؟» پاشان سامان گەرميانى بە خۆى و ھىزەكەيەوہ ھاتن
 بەھانامانەوہ، ھەر كەرتە و فەرماندەى خۆى لەگەلدا بوو، ئەوہى كە بى
 فەرماندەى كەرت بوو، تەنھا ئىمە بووین كە من پۆلى كارىگەر و تايبەتم
 لە ئەركى بەرپۆەبردنى شەپەكەدا گرتبووہ ئەستوى خۆم، بەلام پرسىارى
 سەرەكى سامان گەرميانى ئەوہ بوو كە «تۆ بۆ نەگەرابوویتەوہ بۆ ناو
 شەپەكە؟»، لەو كاتەشدا ھىندە نەبوو مام جەلال بۆ ھاوكارىكدنى ھىزى
 پىشمەرگە سەردانى دەرەوہى ولاتى كردبوو، عومەر عەرەب وتى: «با
 سامان گەرميانى پى بە دەمى خۆى گوو بخوات، لە ھەموو ژياندا ھىندەى
 من شۆرشيگر نەبووہ. ئىستە مام جەلال لە دەرەوہى ولاتە، زۆرى لە
 بەرپرسەكان لە غيابى مام جەلالدا خويان لە ترسى ئەو شەپەدا ھەشار
 داوہ و شەپى ناچاركراو بە پىشمەرگە دەكەن.» پاشان عومەر عەرەب
 وتى: «كەرىم گيان، لەبىرت نايەت كە لەبەر ھوزە وشكەكەدا بە ئەمرى
 نەوشىروان مستەفا تاوانبارانى بەعسمان بە سزاي گەل و شۆرش دەگەياند
 و تۆش برىندار بوويت و ھاوارت لى دەكردم عومەر بىكوژە و بەجىم
 مەھىلە؟ من دلنيام گەر لەگەل سامان گەرمياندا بوويتايە، بۆ دەرەبازبوونى
 ژيانى خۆى؛ تۆى دەكوشت و بەجى دەھىشتىت. لەبىرت دىت ئازاد ھەلەدنى
 و ئەزوہ ناسراو بە «ھىرش» ئۆتۆمبىليكى جۆرى لاندگروژەرى سالى
 ۱۹۷۹يان پفاند، كە خوشكەزايەكى پارىزگارى سلیمانى شىخ جەعفەر كە بە
 «شىخ چۆپى» ناسرابوو! ئازاد ھەلەدنى لەسەر ئەو چالاكىيە پاش ماوہىەك
 دەستگىر كرا و لەلايەن نۆكەرەكانى شىخ جەعفەر (شىخ چۆپى)؛ پارىزگارى
 سلیمانى بە تىزاب سووتىنرا! كى بوو كە فەرماندەى كەرت بوو لە تىپى
 ۴۷ى پىرەمەگروون؟ يەكەمىن كەس ئەو ئۆتۆمبىلەيان بە دوو ئاربيجى و
 يەك بىكەيسى و تۆ پىشمەرگەوہ، تەسلىم بە پڙىمى بەعس بوونەوہ؟ كى
 بوو برپارى لەسەر كوشتى جەيشى شەعبى و تاوانبارانى دەرەكرد و بە
 منيان پى بەكوشت دەدان گوايە سەر بە دەزگاكانى پڙىمن! پىشمەرگەيەكى

قوربه‌سەر گەر به هەر چی جوریک بووایه ته‌سلیم بووایه‌ته‌وه، یان ده‌یانکوشت یان ده‌چوونه سەری بری پاره‌یان لی وەرده‌گرت. خو هیچ پیشمه‌رگه‌یه‌ک هینده‌ی ئەو فه‌رمانده‌یه‌ی که له تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون بوو، پیشمه‌رگه‌ و چه‌کی شو‌رش و ته‌نانه‌ت ئەو ئۆتۆمبیله‌ی که ئازاد هه‌له‌دنی له‌سەر به‌ تیزاب سووتینرا و شه‌هید کرا؛ تاوانی نه‌بوو! خو‌تان ده‌زان کئی بوو و خزمی کئی بوو و بوچی لی‌پرسینه‌وه و لی‌پچینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا نه‌کرد و بو ته‌نها جاریکیش ناوی به‌ خراب باس نه‌کرا و هیچ مه‌فرزه‌یه‌کی پیشمه‌رگه‌ش لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا نه‌کرد، ئەوه من بووم ترسنۆک یاخود ئەوان!»

پاشان عومه‌ر عه‌ره‌ب هینده‌ تووره‌ و بی‌زاریی ئەو شو‌رشه‌ی له‌نیو رووخساردا تیا به‌دی ده‌کرا، وتی: «غه‌ریب کونجرینی له‌ هه‌ندیک له‌و به‌رپرسانه شو‌رشگیرتر و چاونه‌ترس و دلسۆزتر بوو، هەر ئەوانه‌ وایان لی کرد و له‌هه‌ولی تیکشکاندنی باری که‌سایه‌تی فه‌رمانده‌ قاره‌مانه‌کان بوون و له‌خشته‌یان ده‌بردن و روویان له‌ رژی‌م ده‌کرد.» غه‌ریب کونجرینی فه‌رمانده‌ی تیپ بوو، پیش داستانی قه‌یوان به‌ چه‌ند مانگیگ ته‌سلیم به‌ رژی‌م ببوووه‌وه و دواتر وه‌ک «ئامر س‌ریه‌»ی فه‌وجی سووک (فه‌وجی خه‌فیفه‌) ره‌بایه‌یه‌کی له‌ناو سوورقه‌لاتدا له‌لایه‌ن رژی‌مه‌وه‌ پی سپی‌درابوو، په‌یوه‌ندی کردبووه‌وه به‌ نه‌وشیروان مسته‌فا و هه‌موو ئەو چه‌کدارانه‌ی که له‌گه‌لدا بوون، بریتی بوون له‌ دوانزه‌ چه‌کدار، په‌یوه‌ندیان کرد به‌ شو‌رشه‌وه. من هینده‌ ماندوو بووم له‌و شه‌ره‌دا و نه‌شمده‌زانی ئامانجی دوا‌پوژی ئەو شه‌ره‌ چی ده‌بی‌ت، هەر ئەوه‌نده‌م پی کرا و وتم: «سامان گه‌رمیانی له‌سەر حه‌قه‌ و گه‌ر تۆش له‌ جیی سامان گه‌رمیانی‌دا بوویتایه‌ و سامان گه‌رمیانی‌ش عومه‌ر عه‌ره‌ب بووایه‌، ئەو ره‌خنه‌یه‌ هەر ده‌گیرا.» عومه‌ر عه‌ره‌ب ئەو پیشنیار و وه‌لامه‌ی منی پی په‌سه‌ند بوو و وتی: «تۆش و سامان گه‌رمیانی‌ش راست ده‌که‌ن.» منیش له‌ وه‌لامدا وتم: «ئەو ره‌خنانه‌ی که تۆ له‌ هه‌ندیک سه‌رکردایه‌تی و سیاسه‌تمه‌دارانت گرت، بیشک

راستگوییان تیا بهدی دهکریت، که خۆم هەر هه‌موو ئەو نا‌هه‌قیانەم به چاوی خۆم ده‌بینی و له نزیکه‌وه ئاگاداری هه‌موو نا‌راستگویییه‌کان و تیکشکاندنی که‌سایه‌تییه‌کانم.» له راستیدا نه‌ش‌مده‌زانی عومه‌ر عه‌ره‌ب بۆ هینده داخه‌ده‌ل و تووره‌بوو، به دلشکاوی و خه‌مبارییه‌وه وتی: «من له هه‌موو ئازاره‌کانتان ده‌گه‌م و ده‌زانم بووم به هۆکاری ئەوهی جنیو و وشه‌ی بازاری ئاراسته‌ی ئیوه و هه‌مووان بکریت، به‌لام ئەوه من بووم دایک و باوکم هەر له سه‌ره‌تای هه‌لگیرساندنی شو‌رشی ئەیلوول ده‌ربه‌ده‌ر بوون و ئەوه من بووم له‌سه‌ر ده‌ربه‌ده‌ری خانه‌واده‌که‌م له باشووری عیراقدا که نیشه‌جیی زۆره‌ملی بووین و له‌نیو زولم و زۆرداری عه‌ره‌بی ره‌گه‌زه‌په‌رست ژیا‌نی سه‌ختمان به‌سه‌ر برد و زمانی کوردم هەر له‌یاد نه‌چوو و نازناوی عومه‌ر عه‌ره‌بم پێوه لکاوه. ئەوه من بووم فه‌رمانده‌ی ئەو که‌رته‌ی تیپی ٤٧ی پیره‌مه‌گروون، که هه‌موو رۆژیک به ئازایه‌تی و قاره‌مانیته‌ی ئیوه‌ی تیکۆشه‌ر؛ چالاکیان له ناوجه‌رگه‌ی ده‌سه‌لاتی رژیمی به‌عه‌سدا ئەنجام ده‌دا و ئیزاعه‌که‌ی یه‌کیتی به‌شانازییه‌وه به‌ناوی یه‌کیتییه‌وه و به‌سه‌روودی نیشه‌تیمانییه‌وه زیاتر وره‌ی هیزی پێشمه‌رگه‌ی پی به‌رز ده‌کرده‌وه و به‌رپه‌سه‌کانیش که ئیسته‌تانه‌وته‌شه‌ر له پێشمه‌رگه‌ی که‌رته‌که‌م ده‌ده‌ن و جنیو به‌خه‌لکی شاره‌جوانه‌که‌ی سلیمانی ده‌ده‌ن، هەر خۆیان به‌خۆیان بن، با بێن بزانه‌م کام به‌رپه‌رس و کام ده‌ملووس و ماستاوچی، هینده‌ی یه‌ک پێشمه‌رگه‌ی که‌رتی من چالاکی کردبیت و که‌سوکاری وه‌ک خیزان و بنه‌ماله‌ی من ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ر و تووشی دوژمنایه‌تی بووبیت!» بۆ یه‌که‌م جارم بوو عومه‌ر عه‌ره‌ب به‌و شیوه‌یه‌ ببنم، چونکه هه‌رگیز له ژیا‌نی پێشمه‌رگه‌یاتیدا ئەو کورپه‌ ئازایه و فه‌رمانده‌یه‌م به‌و جو‌ره دلشکاوه نه‌بینیوو، نه‌ش‌مده‌زانی هۆکاری چیه‌ رۆژه‌رۆژ نا‌ئومیدی زیاتری تیا به‌دی ده‌کرا، هەر ئەوه‌نده تیگه‌یشبووم عومه‌ر له‌لایه‌ن هه‌ندیک به‌رپه‌سه‌نه‌وه په‌ی پی ده‌برا و دژایه‌تیان ده‌کرد، ئەوه‌ش بووه هۆکاری ئەوه‌ی له‌کو‌تاییدا پشتی له شو‌رش کرد، ئەو شو‌رشه‌ی که هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ی له‌سه‌ر

دهر به دهر کرا. عومەر ئه و ده مه ته مه نی ته نها بیست و پینج سالانیک ده بوو، که چی هه ندیک له و سه رکردانه ی ته مه نیان هه لکشابوو، دژایه تییان ده کرد و ئه و کورهیان به ره و هه لدیڕ برد. دوا ی دوو رۆژ پشوودانمان، هیژیکی زۆر گه وره و پرچه ک له لایه ن دوژمنه وه خویان ئاماده کردبوو به ره و کاریزه ی کۆن و ئه و گوندانه ی باڵخ و گاپیلۆن که له سه ر رپی سه رکردایه تی بوون و دوو چاری شه ریکی سه خت بووین.

شه ری کاریزه ی کۆن و ئابلقه دانمان و نزیکبوونه وه مان له مه رگ

پاش جنیوه کانی سامان گه رمیانی و وه لامی عومەر عه ره ب و نه گه رانه وه ی بو نیو هیژی که رته که مان، دوو به ره کی که وته نیو هیژی پیشمه رگه ی گه رمیان و پیشمه رگه ی سلیمانی و ته واوی سه رکردایه تی به و دوو به ره کییه ئاگادار بوون و تا ده هات پیشمه رگه لاوازتر و زۆریشیان خویان له شه پرکردن ده شارده وه و هه ندیکیشیان له پر دیار نه ده مان، به تایبه ت ئه و پیشمه رگانه ی که له کاتی دانوستاندا ببوون به پیشمه رگه، ئه وه ش هه لو یستیکی زۆر خراب بوو که له سامان گه رمیانییه وه ده ستی پی کرد و تا ده هات پیشمه رگه ی گه رمیان له بهر چاوی پیشمه رگه ی خه لکی سلیمانی ناشرین ده بوون و به هه مان شیوه ش پیشمه رگه ی سلیمانی له بهر چاوی پیشمه رگه ی گه رمیان ترسنۆک ده بینران. له بهر ئه وه ی که رتی ئیمه له و سنووره دا زۆر شاره زا بوون، زۆر به ی شه ره کانی ده سه ته ویه خه و پیشی شه ره کان؛ به هیژی تیپی ٤٧ ی پیره مه گروون ده کرا، بو ئه و مه به سه ته ش داوا له که رتی ئیمه ده کرا که بچین ری له و هیزه ی دوژمن بگرین که خویان ئاماده کردوو ه بو هیرشکردنه سه ر گونده کانی کونه ماسی و کاریزه ی کۆن و گوندی باڵخ. عومەر عه ره ب داوا ی لی کردم له گه ل مه فره زه یه کدا بچم بو کاریزه ی کۆن، منیش پرسیاریکم لی کرد و وتم: «عه لی قلیاسانییش وه ک من فه رمانده ی مه فره زه یه، نه با له ناخی خۆیدا وه همیک دروست بیته و پیم باشه هه ندیک

ئەرکی بەرپرسیاریتی شەرەکان بخەیتە ئەستۆی، چونکە ئەو پتر لە دوو مانگە؛ زیاتر ئەو ئەرکەت بە من سپاردوو. «عومەر عەرەب لە وەلامدا وتی: «من جیاوازی هیچ پیشمەرگە یەک ناکەم و هەمووان وەک یەک دەبینم.» عەلی وەک فەرماندەیی مەفرەزەش تیکۆشەریکی قارەمانە و زیاتر ئەرکی پاراستنی بارەگاکی مان و گوندەکەم پێ سپاردوو، ئەوەش بوو تە ھۆکاری ئەوێ بە زۆری نەماناردوو بۆ سەر شاخ و نیو شەرەکان.

منیش داوام لە چەند پیشمەرگە یەک کرد کە بێن لەگەڵدا، بەلام کەم کەسیان ئامادەییان تیا بوو، ئەوەش ھۆکاری ئەو نەبوو کە لە ترس و بیۆرەیی و لاوازیدا بێت، بەلکوو زۆر شەکەت و ماندوو ببوون، خۆم چەند پیشمەرگە یەکم دەستنیشان کرد بە ناوی رییوار کانیسپیکەیی جەبارە سوور، رەفیق، نوورەدینی برام، ھیرش و چەند پیشمەرگە یەکی تر، ژمارەمان سیانزە پیشمەرگە دەبوو.

ئیمە ئەو ھیرشەمان بەھەند وەرنەگرتبوو و پاشان دلیا بووین لەو تیکۆشەرە دلسۆزانەیی کە پیکەو بووین و بە سووک زانیی دوژمن. بە «زە»یی تەفەنگەکانمان و «حەربە»یی لوولەیی کلاشینکوفەکانمان، شەو چەند چالیکمان ھەلکەندبوو وەک سەنگەر بەکارمان ھینا. «زە»یی تەفەنگ بەو دەوتریت لوولەیی تەفەنگی پێ پاک دەکرایەو و «حەربە»ش چەقۆیەکی درێژ بەژێر لوولەیی کلاشینکوفەکەو، لە کاتی پیوستی جەنگدا بەکار دەھینرا. تۆپبارانی رژییم ھیچ بواریکیان نەداین و تا دەھات تەقەکردن لەلایەن چەکدارانی رژییمەو زیاتر و ھیزەکانیان نزیکتر دەبوونەو. لەگەڵ پووناکبوونەو سەرلەبەیان، بە ھەموو جۆرە چەکی قورس ھیرش کرایە سەرمان. لە شەریکی پتر لە نو کاتژمێردا، بارودۆخیکی زۆر خراپمان بەسەرداھات و ھەر چی پیشمەرگە یەکم دەناردەو بۆ بارەگاکی مان کە بچیت فیشەک و خۆراکمان بۆ بەھینیت، دەپۆشت و نەدەھاتەو، تاکوو ئەوێ لەو سیانزە پیشمەرگە یە، تەنھا پینچ پیشمەرگە ماینەو. ئەگەرچی نووسەرانی کۆمەڵەیی پیشمەرگە دیرینەکان لقی کوردستان بەدوورودریژی

باسیان لهو نه بهر دبیانه کردووه و هیرش (شازین) له نووسینی یاده و هریه کانیدا دهلیت نیمه دوانزه پیشمه رگه بووین، به لام لیږدها به پیویستی دهزانم بو نهنگو سترخستنه سهر راستی و دروستییه کان و جوړی روو به روو بوونه وه کانی هیزی پیشمه رگه که نیمه ش له وپه ری نارپه حه تی و ماندو و بووندا بووین، من داوام له هیرش کرد که بچیت له باره گاکه مان له گوندی بالځ فیشه کمان بو بهینیت، به لام هیرش به ده سته تالی گه رایه وه بو لامان. له گوڅاری «چیا» دا دهلیت: سیانزه سه عات شهر، شهوی ۲۲- ۱۹۸۶/۲۳ له نیوان گوندی بالځ و کاریزه ی کون، سه نگرمان له هیزیکی پیشه وه ی دوژمن گرت و کاتر میږ ۱۱ ی شهو به سهر ۱۴ سه نگرمان دابه ش بووین. نهو شوینه ی که نیمه بو ی چوو بووین، پیشتر له لایه ن هیزه کانی پیشمه رگه وه وهک خالیکی لاواز و لوهکی ته ماشا دهکرا، هیچ هیزیکی لی نه بوو، هر بو یه نهو شهو به برووسکه یه ک ناگاداریان کردین که به رهو نهو ناوچه یه بروین که چند سه نگر میکی کونی لینه. فه رمانده ی سه ربازی نهو ناوچه یه؛ «نازادی حه مه ی گه محان» ی فه رمانده ی تیپی ۹۹ ی بتوین بوو، کاتر میږ ۱۲ ی شهو دوژمن که و ته ته قه کردن له سه نگر ره کانمان، شه ریکی به ران به ریڼ له نیوان نیمه و دوژمن دهستی پی کرد، دوژمن به هه موو جوړه چه کیک که و ته بوړدو و مانکردنی سه نگر ره کانمان و زانیاری پی گه یشتبوو شوینیکی فه راغ هه یه ده توان دزه ی بو بکه ن و ده ست به سهر گوندی بالځدا بگرن. نه م هه واله له لایه ن ریځخستنه کانی یه کیتییه وه به نازاد گه یشتبوو، هر بو یه به په له نیمه یان بو نهو بو شاییه ی نیوان بالځ و کاریزه ناماده کرد، شه ری به رام به ریڼ له نیوان نیمه و دوژمندا دریژه ی کیشا، زیاتر له ۴ سه عات به جوړه ها چه ک سه نگر ره کانی نیمه یان ده کوتا،

۱. بروانه: گوڅاری چیا، کومه له ی پیشمه رگه دیرینه کانی کوردستان، چاپخانه ی حه مدی، ژماره ی (۳) ی نه یلوولی ۲۰۰۷، ل ۱۱۱. به بی ده ستکاری کردن لیږدها خستوومه ته به ر دیدی خوینه ر و نه گه ر هه له یه کی ریژمانی و پیچه وانه ی گیرانه وه ی میژووی تیدا بیټ، نهوا خودی نووسه ر لینی به ر پر سیاره.

ریزه فیسهکی رهشاشی بیکهسی بهسهر سهنگرهکانماندا گیزهی دهکرد و بهردهم و ناو سهنگرهکانمانیان پروناک دهکردهوه، زیاتر له ۱۰۰ گولله ئاربیجیان بهسهرماندا دهتهقاند. دوژمن ترسیکی زوری ههبوو، ههر بویه بهبهردهوامی تهقهیان له سهنگرهکانمان دهکرد. شهو چهند ههنگاوئیک لیمان هاتنه پیشهوه، بهلام کهوتینه تهقهکردن لییان و ناچار پاشهکشهیان کرد. ئیمه هیچ جوهره هیرشکیمان نهکرده سهریان، چاوهپیی هیرشی دووهم بووین، بهلکوو ئهوان هیرش بکهن و به زهرهریکی زورهوه پاشهکشهیان پی بکهین. دلنیا بووین دهیانشکینین، چونکه شوینمان قایم بوو، ئەمه جگه له وهی لای راستیشمانه وه پیشمه رگهکانی تیپی ۹۹ی بتوینی لی بوو که زور دور نهبوو لیمانه وه، زوربهیان لای سابیر رهسوول و ئازادی همهی گهمحان کو ببوونه وه. به دریژایی ئه وه شهوه له شهریکی قورسدا بووین.

لیردها شتیگ ههیه دهمه ویت بیلیم، دوو کاتژمیر بهسهر چوونمان به رهو سهنگرهکاندا تینه په ریبوو، ئه وهی جگه له کهریمه شهل (شههاب کهریم - بهنده) هیچ فه رماندهیه کی ترمان له گه لدا نه بوو، پیشمه رگهکانیش کهوتنه ملبادان و دهرچوون له فه رمانی به رپرسه کهیان. له کاتژمیر ۵ی سه رله به یانیدا دوژمن به هیزیکی گه وره ی پوخته وه په لاماری سهنگرهکانی ئیمه یان دا، شه ر به گهرمی دهستی پی کرد، ئیمه ته نها پینج پیشمه رگه ماینه وه و دوو پیشمه رگه شمان هه ر شه و هه له اتن. ئه و به یانییه به ته واوه تی شه کهت و هیلاک بووین، شه و نه خه وتبووین، کاتیکیش دوژمن هیرشی هینا، به سه ختی له گه لیدا کهوتینه شه ره وه. هیرشه که له چهند قولیکه وه بوو: قولی یه کهم له کاریزه کوئه وه به ره و چه می پیرئه لیا س، قولی دووهم له هه مان شوینه وه به ره و سهنگرهکانی ئیمه (واته لای چه پی هیزه که ی سابیر رهسوول و ئازادی همه ی گهمحان)، قولی سییه م له لای راستی جرتاواوه بو کونه ماسی و له ویشه وه به ره و پشتی کونه ماسی و به ره و لوتکه ی حه سه ن به گ. قولی یه کهم له کاریزه کوئه وه دهستی پی کرد، له لایه ن تیپی ۹۹ی بتوین، به خراپترین شیوه دوژمنیان شکاند. له و قولشه به ره و ئیمه هیرشیان هینا،

دوژمن هندی پیشرهویی له ویوه کرد، ئیمه توانیمان له هیرش رایانگرین، به لام وه زعمان یه کجار ناله بار بوو، فیشه کمان به ره و که مبوننه وه ده چوو، له شه وه وه نانمان نه خواردبوو، ئاویشمان پی نه بوو. کاتژمیر ۶-۷ ی بهیانی به ته واوه تی ته قه ی دوژمن هه راسانی کردبووین، زاتمان نه ده کرد به قه د تاله موویه ک سهر دهر بکهین، وه ک خۆل به رامبه ر به سه نگره کانمان ده هاتن، هه زاران فیشه ک قه راخ و پیشه وه ی سه نگره کانمانیان ده سمی. ئەم پیشرهویییه ی دوژمن هه موومانی ترساند، چونکه دوژمن ده دیتوانی بگه رپته وه و پشتمان بگریت و زۆر ناوچه له ده ست پیشمه رگه بچیت. هیزی په لامارده ری دوژمن له جاش و سه ربان، به پیی ئەو زانیاریانی له کاریزه وه هاتبوو، زیاتر له ۴۰۰۰ چه کدار له قۆلی ئیمه وه شه ر به رده وام بوو، دوژمن ورده ورده پیشرهویی ده کرد و ده کشایه وه. وه ک پیشتر باسم کرد وه زعمان له هه موو روویه که وه خراب بوو، ئیمه له گه رمه ی شه ردا بووین چه ند پیشمه رگه یه کی که رتی ۳ ی تیپی ۷ ی پیره مه گروون به فه رمانده یی سالاری شیخ عومه ر گه یشتنه لامان که ژماره یان ۵ پیشمه رگه ده بوو. به راستی ئەو پینچ پیشمه رگه یه هه ریه که یان بوخویان به رامبه ر به ده یان چه کداری دوژمن ده وه ستان. به رزانی ته مین، نزار، سالاری شیخ عومه ر له گه ل دوو پیشمه رگه ی تردا که ژماره مان بوو به ده پیشمه رگه، له سه نگره کانمان سه رگه رمی ته قه کردن بوون. له هیزه په لامارده ره که ی دوژمن، ئەوه نده مان زانی له پشته وه ده سترپژیمان لی ده کری و خه ریک بوو فیشه ک سه ری سی چواریکمان هه لگری. هه موومان پیکه وه هاوارمان ده کرد «ته قه مه که ن»، سه ره تا وا تیگه یشتین که پیشمه رگه کانی خۆمانه و ئیمه ش به جاش تیگه یشتوون بۆیه ته قه مان لی ده که ن. چه ند جاریک هاوارمان کرد، به لام سوودی نه بوو، به توندی سه نگره کانمانیان ده کوتی، به ته واوه تی خۆمان نو قمی سه نگره که مان کرد و به هیچ شیوه یه ک نه مانده ویرا سه ر هه لبرین، من خه یالم بۆ ئەوه ده چوو تیپیک یان گرووپیک پیشمه رگه هه لگه رابنه وه، یان خیانه تیان لی کردووین و له گه ل هیرشی دوژمندا ئەوانیش په لامارمان

ددهن، يان چه کمان دهکهن، يان ته سلیمی دوژمنمان دهکهنه وه. به لام بوچوونه که مان هیچیان راست نه بوون، به لکوو ئیستا (ئه وسا) جاش پشتی گرتبووین و دزه یان کردوته حه ساسترین سهنگه ری پیشمه رگه وه، ئیستا له پشت و پاشه وه ده یانه ویت کونمان بکه ن و ته قهش به به رده وامی گهرمه و ئیمهش له دوورپیانیکداین، پروومان له ههر شوینیک بکرده؛ دوژمن زه فهری پی ده بردین، ماوه یه کی پیچوو تاکوو ته قه له پشته وه ماندا نه ما، سهیری دواوه مان ده کرد هیچ له ئارادا نییه، ته قه یه کی زوره، به لام به ره و ئیمه فیشه ک نایهت، ئینجا زانیمان که مه فزه یه کی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون توانیان ئه و هیزه ی دوژمن که پشتی گرتبووین، هیرش بکه نه سهریان و له ماوه یه کی که مدا بیانشکینن. به راستی گهر ئه و مه فزه یه کی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون نه بووایه، ئه گهر هه مووشمان نه کوژراینایه، ئه و شه هیدیکی زورمان ددها و به خراپی تیک ده شکاین، چونکه ئیمه توانای به ره نگاری پیشه وه و دواوه ی خو مان نه ده بوو، نه شمانده توانی له دواوه و پیشه وه شه ری دوژمن بکه ین. لیره دا پیویسته ئامازه به ناوی ئه و مه فزه قاره مانانه ی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون بدهم که له دواوی سهنگه ره کانمان دوژمنیان شکاند و ئیمه یان له و بازنه ترسناکه دا رزگار کرد. به داخه وه ناوی ئه و مه فزه پیشمه رگه یه م به ته واوه تی له یاد نه ماوه، ته نها ناوی ۳ پیشمه رگه یان نه بیت، هه رسیکیان له پله ی فه رمانده دا بوون: ئازاد هوندهرینی؛ جیگری که رتی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون، خله بیدین (دلیر)؛ فه رمانده ی مه فزه ی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون، جه مال چاوشین؛ فه رمانده ی مه فزه ی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون. پاش شکاندنی ئه لقه ی پشته وه مان، ئیتر له وه دلنیا بووین هیرشی دوژمن له پشته وه ناتوانن زه فه رمان پی به ریت و به ئاسانی پیشه وه ی بکات. هاوکات له گه ل شکاندنی هیزی دوژمن له قولی پیشمه رگه کانی تیپی ۹۹ ی بتوین، به پیچه وانه وه هیرشه که به شیوه یه کی سهخت بو سه ر ئیمه دریزه ی کیشا و له گه ل دوژمندا شه ریکی قورسمان کرد. له گه ل به رگریکردنی ئیمه، تیپی ۹۹ ی بتوین به هیزیکه وه به هانامانه وه هاتن که ژماره یان ۳۰

پیشمه‌رگه ده‌بوون، به هاتنی ئەم پیشمه‌رگانە، سەنگەرەکانی ئیمه هیندهی تر قایم بوو. هەر ئەو رۆژه «کەریمەشەل» پیی راکەیاندم که بچمەوه بەلخ و بزانی له مقەریشەکی کلاشینکۆف و گولە ئاربیجیی لیبە یان نا؟ گەر پامەوه باره‌گا و له قەوانیکی ژەنگاوی زیاتر، هیچی ترم نەدۆزییه‌وه. کاتی له مقەرەکه‌دا پشوویەکم دا، باره‌گا که به‌سەر یه‌کدا درابوو، ژوورەکه بونی مردووی لی ده‌هات، جگه له چەند لیفەیه‌کی خۆلای و دراو، هیچی تری لی نەبوو، قاپ و قاچاخەکانی باره‌گا؛ خۆل سوانی دابوون. بونی خۆل و پیشەیه‌کی مردوو سەری کاس کردبووم، ناچار هەستامه سەر پیی و گەر پامەوه لای برادەرانی. له گەرانه‌وه‌مدا، چاوم به چەند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تیپی ۸۷ی قەرەچوو خەوت. پاش چاک و چۆنی، پیشمه‌رگه‌یه‌کی خریلانەیی قەلە و سەر و رۆوخسار تۆز لینیشتوو لیی پرسیم: جەنابت پیشمه‌رگه‌یی کوی؟ منیش وه‌لام دایه‌وه: تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروون، گوتی: زۆر باشه، ئیمه ده‌چین سەنگەرەکان له برادەرانی تیپی ۴۷ی پیره‌مه‌گروون وەر ده‌گرین، به‌لام پیش هەموو شتی که ده‌مانه‌وێت کاک ئازاد و کاک سابیر رەسوول ببینن. منیش له‌گەڵیاندا رۆشتم. پیشمه‌رگه‌که گوتی: «من فەرمانده‌یی که‌رتم، به «فاقه مه‌خمووری» ناسراوم، سەنگەرەکانی برادەرانی ئیوه وەر ده‌گرین و زانیاریم له‌سەر ئەو هیرشەیی ئەم‌رۆش هه‌یه که کرایه سەرتان. ده‌ستتان خوش، شەری چاکتان کرد.» منیش گوتم: «سوپاست ده‌که‌م، ئیوه‌ش تیپیکی چالاکن، به‌به‌رده‌وامی له‌ ریگای ئیزگه‌یی رادیۆوه چالاکیه‌کانی ئیوه‌ش ده‌خوینریته‌وه، که‌م جار بووه ناوی ۸۷ی قەرەچوو نەهینریت.» به‌ده‌م ریگاوه فاقه مه‌خمووری لیی پرسیم: «ئەوه‌نده زانیاریم هه‌بیت دوژمن له‌م ناوچه‌یه‌وه نزیکه، کوری سلیمانی نەمانکه‌یته‌وه به‌ناو حکومه‌تا، ئیمه شاره‌زا نین! به‌ خودای پیش ئەوه‌ی بمده‌یته‌ ده‌ستی حوکمه‌تی، ته‌پرت پیی لیده‌ده‌م.» ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و گه‌یشتینه لای ئازادی حه‌مه‌ی گه‌مان، منیش چوومه‌وه لای برادەرانی. به‌ گه‌یشتم، کەریمەشەل ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و گوتی: «کوا فیشه‌ک؟» گوتم: «فیشه‌کی چی؟ باره‌گای

چی؟ مقەر ئەلئی که لاوهیه!» که ریمه شهلش گوتی: «وام زانی که ته ئخیر بوویت، خه ریکی ئەوهیت فیشه که کان به لۆرییه ک بگوازیته وه!» ئەوهندهی نه برد چەند پیشمه رگه یه کی ۸۷ی قه ره چووخ گه یشتنه لمان و شوینه کانی ئیمه یان پر کرده وه و سه نگه ره کانمان بو ئەوان به جی هیشتن و گه راینه وه باره گاکانمان. باره گای چی! پیس و پۆخل، هیچ شتیک له جی خویدا نه مابوو، راخه ره کان به لولکراوی له سووچیکدا فری درابوون، خۆل به ری په نجه ره و سه رتاقه کانی داپۆشیبوو، له گه ل که ریمه شهل و عه لیدا له سووچیکدا دانیشتن، جه بار و ره فیکیش له لامانه وه پال که وتن. که ریمه شهل رووی لی کردین و گوتی: «ماندوویت ها؟» گوتم: «ماندووم، خۆت ئەزانیت له سه ره تای شه ره وه ئیمه پشوومان نه داوه. له و برۆایه دام شه رپیش به م زووانه کۆتایی نایه ت و دوژمنیش واز ناهینیت، چونکه سوپا به ته مایه هه موو ئەو ناوچانه ی مه به ستیه تی؛ داگیری بکات. تۆش ئەزانی ئیران شه ره که ی گواستۆته وه کوردستان و به رده وامیش له ناوچه ی سه ر سنوور هیز به ره و ماوه ت و ناوچه کانی تر ده گوازریته وه، ئەوه تا چەند پیشمه رگه یه کمان ماوه هه موو هه لاتوون، که س نازانیت به ره و کوی رۆیشتوون، خۆشت ئەزانی به ر له شه ر؛ مقەر قه ره بالخ بوو. جگه له میوانه کان، سه یر که شوینی هه ندیکیان ئیستاش دیاره، له که رته کانی تریشدا پیشمه رگه فیراری کردوو، به لام ده بیت ئەوه شت له بیر بیت که ئەم شه ره ش پیوستی به ئیراده هه یه، ئەمه ش جگه له وه ی که له رووی جه سته ییشه وه ده بیت ته ندروست باش بیت.» که ریمه شهلش گوتی: «راست ده که یه ت، منیش له و برۆایه دام شه ر به م زووانه کۆتایی نایه ت، هه موومان ماندووین و پیشمه رگه شمان هه لاتن، به لام با سه بر بگرین، بزانی چی ده بیت.»

نامہ شیخ جعفر و شہری گردی حسہن بہگ

کاتیک مروّف تووشی گرفتیکی گہورہ و ماندووبوونیکی جہستہیی و دہروونی دہبیت، بہتایبہتی ئہرکی ئہخلاقى سیاسى و چارہنووسى گہلیکی ہمیشہ ستہملیکراو، کہ ئیمہ وەک پیشمہرگہ ئہو ئہرکہ ئہخلاقى و سیاسى و شورشگیپیہمان خستبووہ ئہستوی خوّمان، پیمان شہرم بوو باس لہ تہنہا چرکہساتیکی ماندووبوون و شہونخونى و ئازارى جہستہیی خوّمان بکہین، چونکہ پیمان دہوترا پیشمہرگہ. ہیئدہ نہبوو لہ بارہگای کہرتہکہماندا لہ شہری دہستہویہخہی کاریزہی کون گہرابوونہوہ کہ ئابلوقہ درابوون و ہہریہکہمان نزیکبوونہوہی مہرگی خوٰی دہہاتہ بہرچاو، بارہگای ئیمہش کہ لہ گوندی بالّخ بوو، زور مہترسیدار بوو، لہبہر ئہوہی گوندی بالّخ یہکیک بوو لہو گوندانہی دوای گرتنى کاریزہی کون و کونہماسى، مہترسى گہورہی لى دہکرا و بارہگاگہشمان لہو گوندہدا بوو، نیوہی دانیشتوانى گوندہکہ بہرہو شار و شاروچکہکان ہہلہاتبوون و ہہندیکیشیان لہوئ مابوون. بو میژوو دہلیم ہہندیک خہلکی گوندی بالّخ کہ لہ ناخى دلّ و دہروونیانہوہ پییان ناخوش بوو پیشمہرگہیہکی کہرتى ئیمہیان لہ گوندی بالّخ دارکارى (فہلاقہ) دہگرد و ہیئدہیان لى دہدا لہتاو ئازارى جہستہیی خوٰی ہاوارى بو تہواوى دانیشتوانى گوندی بالّخ دہبرد. ئیوارہ بوو، لہگہلّ عہلى قلیاسانى کہ فہرماندہی مہفرہزہی کہرتہکہمان و ہیرش (شازین) و نوورہدینى برام، بہناو دیکہدا بہرہو بارہگاگہمان دہرؤشتین، گویمان لہ دہنگى گریان و نالہی پیشمہرگہیہک بوو کہ بہ ہہموو جوړیک ئازارى دہروونى و جہستہیی دہدرا و وشہى ناشرین و نہشیاوى پى دہوترا و پییان دہوت تو خہتمایلى بہعسیت (خہتمایل بہو کہسانہ دہوترا کہ لہلایہن رژیى بہعسہوہ دہہاتنہ نیو ریزہکانى ہیزی پیشمہرگہ و زانیارییان بو رژیى بہعس دہنارد و زور جاریش پیشمہرگہیان بہنہینى شہہید دہکرد)، پییان دہگوت: «راستیمان پى نہلیت،

ئىستە دەمت پىر دەكەين لە فېشەك، دەى ئىعتراڧ بكة!» منىش دەنگى ئەو پېشمەرگەيەى خۆمانم ناسىيەوہ كه «حەيدەر»ى ناو بوو، بەلام پىرنسىپى حىزبى و شوپش واى لى كردبووم كه نەمتوانىبوو بچم بەهانايەوہ، من دەمزانى حەيدەر چەندە دلسۆز و قارەمانە. پىم واىە لە كاتى نووسىنى ئەم يادەوہرىيەمدا، حەيدەر بەرپىسىكە لە دەزگاي شەهيدان. ترسى من لە بەرگرىكردنى حەيدەر، ئەزمووم لە داركارى (فەلاقە)كردندا هەبوو. ئازار و ئەشكەنجەى حەيدەر، دوو هيندە ئازارى ناخى دەروونى منى دەدا. كاتىك لە پاكتاوكردنى شوپشگىران و ئىعدامكردنى هەندىك لە تىكۆشەران كه لە نىوانياندا «ورىا» بە تەور شەهيد كرا، من هىچ تىروئانجىكم بۆ ئەخلاقى سىياسى و شوپشگىرانە نەبوو، تەنها لە دانىشتنىكى ئاسايى نىو چەند پېشمەرگەيەكدا وتم: بەداخەوہ بۆ شەهيد وريا ناھەقىي بەرامبەر كرا، كاتىك من پىناسەى وريام بە شەهيد كرد، ئاگادار كرام و بانگ كرام لەسەر پىناسەى شەهيدبوونى ئەو تىكۆشەرە قارەمانە كه زۆرتىن چالاكىي ناوشارى پى دەسپىردرا و دواتر بە غەدر شەهيد كرا. هەندىك لە پېشمەرگەى دانوستان (مفاوہزات)، داواى لىبوردين لەو پېشمەرگانەش دەكەم كه بەم شىوہيە ناويان دەبەم، هەر تىكۆشەرىكىش تەنها بۆ يەك رۆژىش بەرگرىي لە مىللەتەكەى كردىت؛ بە دلسۆز و قارەمانى دەزانم، بەلام هەندىكىشىان بەو شىوہيەى هاوسەنگەرەكانمان خەباتيان نەدەكرد، زياترىنيان سەرقالى رەسمگرتن و پىاسەى ئىوارانى سەر گرد و نىو گوندەكان بوون و كاتىكىش تووشى شەرى گەورەى دوژمن دەبووين، زۆرىكيان بەجىيان هىشتىن. يەككە لەو پېشمەرگانەى مفاوہزات، كه من لە دانىشتنەكەدا باسەم لە شەهيد وريا كردبوو، بۆ چارەنووسى نەگرىسى من، ئەو شەوہ جەبار فەرمان لەو گوندەدا بوو، دەپەرىيەوہ بۆ بەرى قەرەداغ، هەرگىز ئەو رۆژەم لەياد ناچىت، جەبار فەرمان پىي وتم: «تۆ چىت و خۆت بە چى دەزانىت، بە تاوانباران دەلىيت شەهيد؟ ئاقل دەبىت باشە، دەنا وات لى دەكەم كهس نەزانىت بۆ كوى برۆيت و سەرى خۆت هەلگىريت!» من پىسىار لە هەموو

خوینهرانی ئەم یادهوه‌رییه‌م ده‌که‌م، ئاخۆ شه‌هیدبوونی وریا؛ تاوان بوو، یاخود به‌تاوانباریان ده‌زانی؟ له‌و لیپرسینه‌وه‌ی جه‌بار فه‌رمان له‌ گوندی کانی گۆران، وه‌ک چۆن له‌ خه‌ویکی پرماندووی پر هه‌سره‌ت به‌خه‌به‌ر بینیته‌وه، به‌و شیوه‌یه‌ ترسنۆکی من به‌رامبه‌ر به‌رگریکردن له‌ تیکۆشه‌ری دیرین و قاره‌مان هه‌یده‌ر، زۆر خۆم به‌ خه‌جاله‌ت ده‌زانی که‌ من فه‌رمانده‌ی ئەو تیکۆشه‌ره‌ بووم و نه‌متوانی به‌رگری له‌ دلسۆزی و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌که‌م که‌ پێشمه‌رگه‌کان هه‌یده‌ریان به‌ خه‌تمایل و جاسووس و سه‌ر به‌ پڕیم ده‌زانی. بۆ زانیاری زیاتری گشتی ئەستۆپاکی هه‌یده‌ری تیکۆشه‌ر و دلسۆز، برۆانه‌ گۆقاری چیا، کۆمه‌له‌ی پێشمه‌رگه‌ دیرینه‌کانی کوردستان، ده‌زگای چاپ و په‌خشی هه‌مدی، سلیمانی، ساڵی ۲۰۰۷، لاپه‌ره‌ ۹۱.

تۆمه‌تێکی نابه‌جی!

له‌ سه‌ره‌تای شه‌ری قه‌یوان ماوه‌تدا، «هه‌یده‌ر پینجۆینی» هاوریم بوو که‌ ئەه‌وکات به‌رپرسی ئازووقه‌ و زانیاری و چاوساگی ناوچه‌که‌ ده‌بیته‌، به‌ فه‌رمانی قادری حاجی هه‌لی و ئازاد هه‌ورامی ره‌وانه‌ی ئۆردووگای کاریزه‌ و ده‌روپشتی ئەو ناوچه‌یه‌ ده‌که‌ن، له‌ ماوه‌یه‌کدا هه‌یده‌ر توانیبووێ ژماره‌یه‌کی یه‌کجار زۆر مریشکی سه‌ربراو و هه‌وت هه‌زار و پینج سه‌د سرنجی ده‌رزی بۆ به‌ره‌ی شه‌رگه‌کان په‌یدا بکات. له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی شوێرش، بۆ پشوودان ده‌چیته‌ مالی «حاجی هه‌زیز» له‌ گوندی باڵخ، له‌و کاته‌دا مه‌فره‌زه‌یه‌ک پێشمه‌رگه‌ ده‌چنه‌ مالی حاجی هه‌زیز و هه‌یده‌ر ده‌ستگیر ده‌که‌ن به‌ فه‌رمانی مه‌له‌به‌ند و کۆسره‌ت ره‌سوول، گوايه‌ گومانیان لێه‌تی ده‌ستی له‌گه‌ڵ دوژمندا تیکه‌ڵ کردبیت و په‌یوه‌ندی به‌ ئیستیخباراته‌وه‌ هه‌بیته‌، ئیتر هه‌ر له‌و ماله‌وه‌ هه‌یده‌ر به‌ شه‌ق و شه‌قازله‌ و تیه‌له‌دان تاکوو زیندانی به‌رگه‌لوو نایوه‌ستین. سه‌یره، بۆ کاری خراپه‌ چهند به‌ده‌ستوبردین و به‌په‌له‌ بریار ده‌ده‌ین! ئینجا له‌ زیندانی

به‌رگه‌لوو زۆر خراپ عه‌زیتیان دابوو، بۆ ئه‌وه‌ی ئیعتیراف بکات په‌یوه‌ندیی به‌ کێوه‌ هه‌یه. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌سه‌له‌که‌ وا ده‌رنه‌چوو، ئینجا ئازاد کرا و درێژه‌ی به‌ کاری پیشمه‌رگانه‌ی خۆی دهدا. ئه‌وه‌ی که ببوو هۆی گومانی به‌رپرسان له‌ حه‌یده‌ر، چۆنیه‌تی په‌یداکردنی ئه‌و ژماره‌ زۆره‌ی سرنجی ده‌رزلیدان بوو که چۆن ئه‌و هه‌مووه‌ی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا په‌یدا کردبوو، له‌ کاتی‌کدا له‌ نه‌خۆشخانه‌کانی سلیمانی و شاره‌کانی تری کوردستاندا بۆ ده‌رمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت! ئه‌م کاره‌ ئازایانه‌ی حه‌یده‌ر وای له‌ به‌رپرسه‌کان کرد په‌له‌ بکه‌ن له‌ بریارداندا و پاش گرتن و ئازاردان و زیندانیکردن، ناچار هه‌یچیان له‌سه‌ر نه‌دۆزییه‌وه‌ و راپۆرتی ماستاوچییه‌کان بیکاریگه‌ر بوو، له‌ دواییشدا به‌ وته‌ی فارسه‌کان ده‌لیت: «ببه‌خشه!»

رژیمی به‌عس هه‌میشه‌ له‌ هه‌ولی تیکشکاندن هه‌یه‌کانی پیشمه‌رگه‌دا بوو، چونکه‌ به‌ هه‌زاره‌ها چه‌کداری کورد و عه‌ره‌ب و ته‌نانه‌ت هه‌زی سه‌ربازی له‌ باشووری عه‌یراقه‌وه‌ بۆ شه‌ری پیشمه‌رگه‌ هه‌ینابوو و به‌ هه‌موو که‌ره‌سته‌یه‌کی جه‌نگیه‌وه‌ که‌ بۆیان ئاماده‌ کرابوو. ئیمه‌ ته‌نها وه‌ک پارتیزان شه‌ری دوژمنمان ده‌کرد، نه‌ ده‌وله‌ت بووین تاکوو شه‌ری ده‌وله‌تیک بکه‌ین، نه‌ حزبی‌ک بووین پالپشتیی ته‌واومان هه‌بیت له‌لایه‌ن وڵاتی ده‌ره‌وه‌ و ئه‌و وڵاتانه‌ی که‌ بریاری هاوکاریکردنیا‌ن ده‌داین وه‌ک تورکیا و ئه‌یران و سووریا و ناراستگۆییان له‌گه‌لدا ده‌کردین.

تیکۆشه‌رانی نیو شه‌ره‌کانیش سه‌ره‌رای ماندوو بوون و قوربانیدان و خۆبه‌ختکردن، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌یان پێ ده‌کرا بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی به‌ره‌نگاری ئه‌و هه‌یه‌ درێدانه‌ی رژیم بینه‌وه‌ و تا ده‌هات هه‌زی پیشمه‌رگه‌ شکستی زیاتری ده‌هه‌ینا و دوژمنیش به‌ره‌و پیشتر ده‌هات. بۆ ته‌سه‌کرده‌وه‌ی سنووری ئازادکراوی پیشمه‌رگه‌، شیخ جه‌عه‌فر مسته‌فا ئه‌و کاته‌ به‌رپرسی سه‌ربازی مه‌ل‌به‌ند بوو، له‌ ئیسته‌دا یاریده‌ده‌ری سه‌روکی هه‌ریمی کوردستانه‌ بۆ کاروباری سه‌ربازی، له‌ چه‌می پیر ئه‌لیاس له‌خوار گوندی با‌لخ، هه‌والی هه‌یرشکرده‌ سه‌ر گوندی با‌لخ و گردی حه‌سه‌ن به‌گی پێ گه‌یشته‌بوو،

نامه‌ی‌کی به پیشمه‌رگه‌یه‌کدا ناردبوو، له و کاته‌شدا عومه‌ر عه‌ره‌ب به خو‌ی و مه‌فره‌زه‌یه‌که‌وه رۆژئ پیشتر چووبووو نزی‌ک گوندی کونه‌ماسی و رووبه‌رووی زله‌یزیکی درنده و پرچه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ببوووه‌وه. نووره‌دینی برام نامه‌که‌ی دایه ده‌ستم و تیایدا نووسرابوو به‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر گردی‌ه‌سه‌ن به‌گ که ده‌یروانییه‌سه‌ر گوندی کونه‌ماسی و کاریزه و بال‌خ و گه‌ره‌دی و له‌خوار لوتکه‌ی‌ه‌سه‌ن به‌گی‌سه‌رووی گوندی و لاخلوو بوو، من و ئەو پیشمه‌رگانه‌ی که له باره‌گا‌که‌ماندا مابوونه‌وه، هه‌مووان پیکه‌وه بو به‌رگری‌کردنی پیشوه‌ختی ئەو زله‌یزه‌ی دوژمن رۆشتین، له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک پیشمه‌رگه‌ی دابراوی که‌رت و تیپه‌کان که به هوی ئەو هیرشه‌درپدانه‌ی رژی‌مه‌وه کرابووو سه‌ریان و له که‌رت و تیپه‌کان دابرابوون و چه‌ند سه‌ربازیکی هه‌له‌اتوو که ناویان لی نرابوو هی‌زی به‌رگری، که ئەو هی‌زه له ته‌واوی گونده‌کاندا هه‌بوون و منیش بر‌وا و متمان‌ه‌م پینان نه‌بوو، چونکه وه‌ک پیشمه‌رگه‌ رۆلی کاریگه‌ریان له رووبه‌رووبووونه‌وه و هه‌ستکردن به نیشتمان‌په‌روه‌ری نه‌بوو، به‌لکو هه‌له‌اتبوون له سه‌ربازبوونیان له جه‌نگی عی‌راق ئی‌ران و بو هه‌لی‌ک ده‌گه‌ران که چۆن بتوانن خو‌یان بگه‌یه‌ننه ئۆردووگا‌کانی ئی‌ران و پیاسه‌ی شه‌وانی شه‌قامه‌کانی (کوچه‌ی عه‌ره‌ب له تاران و ده‌ربازبوونیان بو و لاتانی هه‌نده‌ران. یه‌کی‌تیش ناچار بوو ریگر نه‌بی‌ت له مانه‌وه‌یان له سنووره‌کانی ئازادکراوی هی‌زی پیشمه‌رگه و بریاریکی بو ده‌رکردن و ناویان لی نان هی‌زی به‌رگری و ئەنجومه‌نی گشتی گونده‌کان ئاگاداری کاروباری ئەو هی‌زه به‌رگریه‌ بوو که هه‌رگیز هی‌چ ئاماده‌یه‌کیان تیا نه‌بوو. کاتی‌ک پیشمه‌رگه له چیاکان له شه‌ردا بوون، ئەوان ئەو تفه‌نگانه‌ی که پینان بوو، له کایه‌ن (جیی حه‌وانه‌وه‌ی ئازهل) حه‌شار ده‌دا و کاتی‌کیش پیشمه‌رگه له ناویاندا به‌ده‌رکه‌وتایه، تفه‌نگه‌کانیان له شان ده‌کرد و به‌ناو ئاوا‌یی گونده‌کاندا دوو هی‌نده‌ی پیشمه‌رگه له ناخی خو‌یاندا رۆلی خو‌یان ده‌بینی، به‌لام له‌لایه‌ن دانیش‌تووانی گونده‌کانه‌وه به چاوی پیشمه‌رگه سه‌یر نه‌ده‌کران. له‌یادمه له گوندی هه‌نارانی خواروو، ئەو

دهمه کویخا حسینی هه ناران؛ پیاویکی قسهخوش و جیی برۆا و متمانهی
مام جهلال و نهوشیروان مستهفا و تهواوی ئەندامانی مهکتهبی سیاسی
و سه رکردایهتیی یه کیتی نیشتمانی بوو، یه کیک بوو له و هاوالاتییانهی
له ترسی جهنگی عیراق و ئیران هه لهاتبوو، ئیمهش ریمان کهوته گوندی
هه ناران، داوای لی کردم ئیوارهی ئەو رۆژه بچینه مالهکهی که له یهک
ژوور پیک هاتبوو، پاش ئیوارهخوان و قسهی شهوی بهر چرا، داوای
هاوکاری لی کردم که به فرماندهی که رته کهم بلیم چهکی پی نه کړن. ئیسته
به پلهی لیوا له یه کیک هیزهکانی حزب وهک کارمندی حزبی دامه زراوه و
دووریش نییه هاوالاتییهک کاری بکهوئته ئەو شوینه، نه توانیت به واژوی
ئەو سهردانی پی بکریت. چهک کرین له لایهن شوړشهوه وهک بریاریک بو
ئەو سه ربازه هه لهاتووانه ده رکرا که له ژیر سنووری ئازادکراوی هیزی
پیشمه رگه دا هه سابوونهوه و به هیمنی و ئارامی له و گوندانه دا ده ژیان
که خه لکی گوندهکانیش هاوکارییان ده کردن و دواتر له کاتی پیوستیدا،
واته شهری رووبه رووبوونهوهی هیزی پیشمه رگه و نه یارهکانی، ئەو هیزی
به رگریه کهس نهیده زانی له کوی تفهنگهکانیان فری دها و هه لدهاتن.

سه رله به یانی له گه ل عه لی قلیاسانی؛ فرماندهی مه فرهزه، پیکه وه له گه ل
هاورپیان له ئاماده کاریدا بووین بو سه رکهوتن و به رگریکردن له هیزی
پیشمه رگه ی پشتی خومان و پیشه وهی دوژمن. به یه کیک له پیشمه رگه کانم
راگه یاند که رتی ئیمه دوو ئاربیجی و دوو بیکه یسیمان هه یه. جه باره سوور که
تیکۆشه ریکی خاوهن به ئەزموون و پیشمه رگه یهکی زۆر ئارام و چاونه ترس
و دلسوژ بوو، له شهری که تووی سه ر به شارباژیر، له بهر ئەوهی چاوی
کز بوو، پاشان له و شه ره سه خته دا له ئیمه دابرابوو، بهر دهستی جاشهکانی
هه رکی و سورکی قونتته راتچییهکانی به عسی داگیرکردنی شاخ و گرد و
دۆلهکانی کوردستان جه باریان به دیل گرتبوو، دواتر شیخانی به رزنجه
هه ولی ئازادکردنیان به میقداری پارهیهکی زۆر دابوو که له لایهن بنه ماله
هه ژاره که یانه وه هاوکاری ئەو بره پارهیه بوون و ببوووه هوی ئازادکردنی

جەبار و دواتریش شۆرش ھىندە بېرەحم بوو، لەبىرى ئەوھى مەدالىاي ئازايەتى و دلسۆزى و خۆراگرى پى بېخشن كە جەبارە سوور تەمەنى لەو كاتەدا ۱۹ سالان بوو كە لە شەرى چىاي سەختى لوتكەى حەسەن بەگدا لەتەنىشت خۆمەوھ پىكەوھ ھەردووكمان برىندار كراوین و جەبارىش شەھىد بوو، كە چى بەپىچەوانەوھ ھىشتا گومانى ئەوھىيان لى دەكرد كە خەتمایل بىت و بەعسىش ئازادى كرىبىت، وەك ئەو خەتمایلە بەعسىيەى خرابووه پال حەیدەر و دواتریش ئازاد كرا.

ھىشتا سەر نەكەوتبووینە سەر گردى حەسەن بەگ و تەواو ماندوو ببوون و پىشمەرگەى كەرتەكەشمان ھەندىكىان لە دلسۆزىدا ھەنگاوى خىرايان دەنا بۆ ئەوھى زووتر بگەنە شوینى مەبەست، كە چى بۆلەبۆل و گوئىبىستى وشەى نەشیاو بووم، منىش بۆ ئەوھى بزەنم چى روى داوھ، چونكە ئەركىكى قورسەم پى سىپىردرابوو كە بە نامەى فەرمى شىخ جەعفەر مستەفا ئاراستەم كرابوو، دەبوو وەك پرنسىپى حىزبى و شۆرشگىرەنە ئەركى خۆمان جىبەجى بگەن. گەرامەوھ بۆ خوارەوھ، كە پىشمەرگەكان دوو دوو بەرەو رۆوبەرۆوبوونەوھى دوژمن بۆ سەر گردى حەسەن بەگ سەر دەكەوتىن. ھىرش بە رۆوخسارىكى گرژ و تەنگەكەى بە دەستەوھ بوو، ھىندەى نەمابوو تەقە بەرەو رۆوى ئەو پىشمەرگانە بكات و بىانكوژىت، گەر فرىاش نەكەوتمايە، رەنگە كار لە كار بترازايە و ھىرش يەك دووانىكى بكوشتاىە. بۆ ئەو مەبەستەش وەك لە چەند لاپەرەى پىشوویدا ئامازەم پى داوھ و وەك سەرچاوەیەك بۆ ئەو مێژووھ برۆوانە گوڤارى چىا^۱ دەلەت:

كاتژمىر ۳ى نىوھشەو بەپەلە لە خەو ھەلساين و كەوتىنە خۆكۆكردەنەوھ لەگەل ئەو ھىزەى كە ناوم ھىنا (ھىزى بەرگرى) و كەوتىنە رى. ئارىبىجىبەكمەن ھەبوو، كەرىمەشەل و عەلى كە ھەردووکیان وەك فەرماندەى مەفرەزە

۱. گوڤارى چىا، كۆمەلەى پىشمەرگە دىرینەكانى كوردستان دەرىدەكات، دەزگای چاپ و پەخشى حەمدى، سلیمانى، ۲۰۰۷، ل ۶۷.

له‌گه‌لماندا بوون، به‌جه‌باريان راگه‌ياند كه يه‌كئك له‌و دوو ئارپيجييه‌كه له‌مقه‌ردا و له‌شوئينيكي قايمدا بشارنه‌وه، چونكه پيويستمان نييه له‌گه‌ل خوماندا بييه‌ين. ملي ريگامان گرته‌به‌ر و به‌ره‌و هه‌ورازيكي سه‌خت ملمان نا، له‌بناري به‌نه‌دوره‌وه به‌نه‌دور زنجيره‌چييايه‌ك بوو، ده‌يروانييه سه‌ر گوندي كونه ماسي و گوندي بالخ و گوندي ولاخلوو تا لاشاني زنجيره‌كيوي حه‌سه‌ن به‌گ گه‌يشتينه شويني مه‌به‌ست كه شاخيكي رووته‌ن و سه‌ربه‌ره‌وخوار بوو كه ده‌كه‌ويته سه‌روو پشتي كونه ماسي و خوار لوتكه‌ي حه‌سه‌ن به‌گ. هه‌نديك له‌هيزي به‌رگري و پيشمه‌رگه‌كان له‌مقه‌ره‌وه كه كه‌وتينه ري، هه‌ر بوله‌بوليان بوو، ئيمه‌شيان بيتاقت كردبوو، قسه‌ي ره‌ق و ناخوشيان ده‌كرد و ده‌يانگوت: ئەم هه‌واله نازانين چ خوشك حيزيک داويه‌تي به‌تيپ، بو ئەوه‌ي خوي به‌ريته پيشه‌وه و ماستاو و گه‌وادي بکات! زوربه‌ي ئەو پيشمه‌رگانه‌ي بوله‌بوليان ده‌كرد، هي‌زي به‌رگري و پيشمه‌رگه‌ي ده‌زگاي ئيداري و موته‌فه‌ريقه و هه‌لاتوو‌ه‌كاني شه‌ر بوون. بويه به‌ر له‌وه‌ي بگه‌ينه سه‌ر شاخ، پشوويه‌کمان دا. ئەو براده‌رانه هه‌ر قسه‌ي ناخوشيان ده‌كرد و له‌به‌ر خويانه‌وه جنيويان ده‌دا، بويه خوم پئ نه‌گيرا و گوتم: ئەري ئەوه عه‌يب ناکه‌ن ئەم هه‌موو قسه‌ پ‌روپو‌وچانه ده‌که‌ن؟ له‌مقه‌ره‌وه ئيوه هه‌ر خه‌ريكي قسه‌ي ناشرين و جنيودانن به‌م و به‌و، ئەگه‌ر حالتان وايه فه‌رموو بچنه خواره‌وه ملتان بشکينن! يه‌کئکيان ويستي خويم لي سوور بکاته‌وه و ليم هاته پيشه‌وه، گوتم: برؤ دواوه با لي‌رده‌دا وه‌ک سه‌گ نه‌تتوپينم، خوي‌ري! دوايي كه‌وتمه جنيودانن به‌هه‌موويان، گوتم ترسنوکن و پياوي شه‌ر نين. كه‌ريمه‌شه‌ل كه له‌سه‌رووي ئيمه‌وه بوو، به‌تووره‌بييه‌وه هاته خواره‌وه و گوتي: هي‌رش، ئەوه چييه؟ وه‌لامم دايه‌وه كه ئەمانه له‌مقه‌ره‌وه هه‌ر خه‌ريكي بوله‌ و جنيودانن، تاقتي ئيره‌يان نييه، ئيمه‌شيان بيتاقت کردوو. كه‌ريمه‌شه‌ل گوتي: ئەوه چ خوي‌رييه‌كه؟ گوتم: هه‌موويان! ده‌ورمان گرتن و دووانمان چه‌ك كرد، كه‌ريم گوتي: هه‌ر چي قسه‌ي كرد، بيكوژه! دوايي چه‌كه‌كانمان دانه‌وه و تو‌زي قسه‌مان بو‌ كردن و گوتمان: ئيمه له‌يه‌که‌م

پوڙي شهروه به شداريمان كردووہ خہو نہ چوٽہ چاومان، به خہياليشماندا
 نايہت. به لام ئيوہ ئہمہ يہ کہم جارتانہ وا دينہ سہر شاخ، کہ چي تہ حہ مولی
 يہک سہ عاتتان نييہ. تاوہ کوو دنيا رووناک دہ بيٽہ وہ و بزانيں دہنگوباس
 چييہ، ئايا دوژمن هيٽس دہ کاتہ سہرمان يان نا، ئہ وسا ئہ گہر هيٽس نہ کرا،
 دہ گہر ييٽہ وہ شويني خوٽمان و ئيوہش بوکوي دہ چن؛ بچن، ئيٽر عہ يب
 ناکنہ ئہم ہموو قسہ رہقانہ دہ کهن و پيشمہر گہ کانيشتان بيتاقتہ کردووہ!
 بہ عام بيٽہنگ بوون و کہسيان قسہ يان نہ کرد، من چاويکم ہہر لہ سہر يہک
 دووانيکيان بوو، لہ دلي خوٽما ئہ و ہم ليک دہ دايہ وہ کہ شہر دہست پي
 دہ کات ئہ و بولہ بولہ کہر انہ لہ دواوہ تہ قہ مان لي دہ کهن و بمانکوژن (ئہم
 حالہ تہ لہ زور جيگادا رووي دابوو). لہو لاشانہ دا کہريمہ شہل حہرہ سياتي
 دہر کرد و پيشمہر گہ يہک کرا بہ حہرہس، ئيمہش پال کہ وتين، تہ فہنگہ کانمان
 لاي خوٽمانہ وہ دانا، يہکي پہ تويہ کي پزيو شمان پي بوو، من پہ توکہم بہ
 خوٽما دا و پال کہ وتم، کہريمہ شہل نہ خہ وتبوو، ہہر و دہنوزي دہ دا و
 ئہمديو و ئہو ديوي دہ کرد. لہ کاتژميٽر ۵۱ دہمہ و بہ ياني مہ فرہزہ يہکي جاش
 بہ دزييہ وہ ليٽمان ہاتہ پيشہ وہ. ئہوان چاويان لہ حہرہ سہ کهي ئيمہ بوو
 کہ خہوي ليکہ وتووہ و سہريشي بہ سہر تہ فہنگہ کيدا شوٽس کردبووہ،
 ئہمہ يان بہ ہل زاني و بہ نياز بوون بمانکوژن يان بہ ساغي ئہ سيران
 بکهن.

لہو کاتہي کہ جاشہکان بہرہو ئيمہ دين، کہريمہ شہل ہاوار لہ
 جاشہکان دہ کات وا دہزاني برادہراني هيٽي بہرگرين و دہلي: زہحمہت
 نہ بيٽ حہرہ سہکان بگوٽن، با ئہويش بيٽ سہرخہ ويٽ بشکيني. لہو
 کاتہ دا حہرہ سہکان کہ پيشتر خہوي ليکہ وتبوو، بہ ئاگا ديٽہ وہ و ميلي
 تہ فہنگ رادہ کيشي و ريزيک ئہ کات بہ ناوياندا، ئيمہش ہرہوہک شيٽ
 پہلاماري تہ فہنگہ کانمان دا و کہوتينہ تہ قہ کردن لہ بہر دہمي خوٽماندا و
 يہکي لہ جاشہکان بريندار دہ بيٽ و ئيٽر بہ شہلہ شہل بہرہو خوارہ وہ
 ہلديٽ و ئيٽر تہ قہ دادہمہ زريٽ و جاشہکان لہ بنارہ وہ هيٽس دہ کهن

به رهو نهو لاشانه پروته لانه يه يه نيمه ي پيوه بووين، نينجا بلاو بووينه وه و سهنه گهرمان لي گرتن. تانکه کاني سوپاش له سووره قه لاته وه به خهستي کهوتنه بوردو و مانکردني سهنه گهره کانمان. به راستي نهو شوينه ي نيمه ي پيوه بووين، جگه له چالاکيه يه يه خو کوژي؛ هيچي تر نه بوو، چونکه شاخه که پروته ن بوو، لاشانيکي سه ربه ره و خوار بوو، به رامبه ر به سووره قه لاتيش زور به جواني ديار بووين، دوژمن پيوستي به روانگه (رصد) نه بوو بومان، هر بويه تانکه کان و توپخانه ي دوژمن به جاريک هيلاکيان کردين، نه مه جگه له هيرشي جاشه کان و چه ندين ره شاشي بيکه يسي (BKC) و دوشکه که له خوار لاشاني نيمه وه ته قه يان لي کردين، فيشهک و گولله توپ وهک خو ل به رامبه رمان ده هات.

من ره شاشيکي ئاربيکه ي (RBK) م پي بوو، شه وه که ي دايانمي، مه خزه نيکم به رهو شويني ره شاشي بيکه يسي (BKC) يه که ته قاند که به ته واوه تي سه غله تي کردبووين، به لام سوودي نه بوو. دوژمن هر به رده وام بوو له هيرشکردن بومان، به لام ره شاشي بيکه يسي (BKC) يه که ي دوژمن به ته واوه تي ته قه کاني نيمه و به رگريکردنه کانمان بيکاريگه ر کردبوو.

ره فيق داواي لي کردم که مه خزه نيکي چلي به ئاراسته ي ره شاشه که دا بته قينم، به لکوو بتوانم بيدهنگي بکه م. مه خزه نيکي چليم بهو شوينه وه نا، فيشهکي نيمه و نه وان تيکه ل به يه کتر نه بوون، مه خزه نه که ي من گردار بوو، نه وه ي دوژمنيش به هه مان شيوه، هه ردو و لامان يهک زريزه ي ئالتوونيمان به هيلکي دريژ به رامبه ر به يه کتري ده گورپيه وه و ديمه نيکي يه کجار جواني دروست کردبوو. به لام له گهرمه ي ته قه کردندا بووم، فيشهکيک لاي راستي سه رمي تيغ کرد و نه توت ده کيلو به سه رمدا کيشراوه، يه کسه ر ره شاشي ئاربيکه (RBK) يه که م دانا و ده ستم به ده موچاومه وه گرت. چاوي راستم ئاوي تي زا، پاشان سه ريکم راوه شاندا و به دوو په نجه فشارم خسته سه ر پيلووي چاوم، ماوه يهک بهو شيويه رامگرت، پاشان ده ستم له سه ر هه ردو و چاوم به ر دا و هه ستم ده کرد شته کان ته لخ دينه به ر چاوم، له و

کاتدا که ریمه شهل هاواری لی کردین که من و ره فیک بگه ریینه وه پاشه کشه له سه نگره کانی پیشه وه بکهین و بیینه دواوه. که پاشه کشه مان کرد، له لاشانی دۆلئیکا دانیشترین و کهوتینه لاشانی ئەودیوی دوژمنه وه، تهنه ها ره سه یگمان له سه ره به رزاییه که دا هیشته وه، تا کوو ئاگاداری جموجۆلی دوژمن بیت. بو زانیاری زیاتر، جووری چهکی ئارپیکه ی له کلاشیکوف گه وره تر و به هیزتره و له جووری چهکی بیکه یسی بچوو کتر و بیکه یسی به هیزتره له چهکی ئارپیکه ی، سه ره تا زور ده ترسام چاو یکم له ده ست دابیت و کویر بووم، به لام هه ستیشم ده کرد فیشه که که زور به ته نکي لای سه ری سمیوم. که ریمه شهل گوتی: هیرش ده بیت بگه ریته وه بو مقه ر و ئارپیکه ی کی (RBG) یه کی لیه و به لکوو بیه نیت، من ده زانم ئیره شوینمانه و به م زوانه ش لیره نارۆین و له وانیه هیزی تریش به هانامانه وه نه یه ت. رووم نه هات باسی ئەو سوو که بریندارییه ی خو م بکه م و بلیم سه رم فیشه ک تیغی کردوه و وه زعم باش نییه. له سه ر شاخه وه به ره و گوندی بالخ به ری که وتم. توپبارانی دوژمن هینده چر بوو، زیاتر له ۲۰ گولله توپ دهیدا به زه ویدا و ۲۰ی تریش به ئاسمانه وه بوون. که گه یشتمه ناو ره زه کانی پشت گوندی بالخیوه، گولله توپیک له نزیکي چه ند مه تریکه وه له په نامدا ناله ی کرد و کیشامی به زه ویدا، تا دوو سی ده قیقه نه متوانی هه ستم، می شکم به ته واوه تی کاس بوو، خو ل و گل و له ته به ردی ئەو ناوه ی کیشا به سه رمدا. ویستم هه ستمه وه، توانام له بهر برابوو. برووسکه یه ک به قاچی چه پمدا هات، ده ستم به سه رمه وه گرت و هه ستامه سه ر پی، ورده ورده به ره و گونده که ده کشام، ئەوه نده ی پینه چوو هه ستم ده کرد شه قاوه کانم تیکه لوپیکه لیان ده بن، له په نا داریکا دانیشتم و جگه ره یه کم داگیرساند، ئینجا بو م ده رکه وت بریندارم به بی ئەوه ی به خو م زانیبیت.

بو ئەم مه به سته ش که ریمه شه لی فه رمانده مان دوا ی پرسیارکردن، زانیمان که مه فره زه یه کی پیشمه رگه که چه ند که سیکیان له هیزی به رگری بوون، پشته وه ی ئیمه یان به بی پرس چو ل کردبوو، پاشان لیپرسراوی ئەو

مه‌فره‌زه‌یه‌مان بانگ کرد و تیروپر جنیومان پی دا، ئینجا پیش خومان دا بو لای شورش ئیسماعیل و سابیر ره‌سوول و ئازادی همه‌ی گه‌محان، له‌ویش له‌به‌ر چاوی ئەو فه‌رماندانه‌دا قسه‌ی ره‌قمان به‌رامبه‌ر کردن و پاشان فه‌رمانده‌کانیش پینان گوت: «ئه‌رکیک که ناتوانی له‌ئه‌ستوی بگری، بوچی ده‌یکه‌یت که خه‌ریک بوو هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان به‌شه‌هیدبوون بچن!» دوابه‌دوای ئەوه‌ش شورش ئیسماعیل و سابیر ره‌سوول و ئازادی همه‌ی گه‌محان ده‌ستخوشیی ئەو خوراک‌گریه‌یان لی کردین که به‌بی نان و ئاو له‌ ۱۲ شه‌وه‌وه به‌رگریمان کردووه و له‌ سه‌نگه‌ره‌کانمان نه‌جوولاوین. پاشان شورش ئیسماعیل بردمیه ئەولاه و گوتی: «واز له‌و براده‌رانه بهینه، نه‌ده‌بوو له‌به‌ر چاوی سابیر ره‌سوول و ئازادی همه‌ی گه‌محان به‌و شیوه‌یه قسه‌ت بکردایه، له‌ کاتیکدا من فه‌رمانده‌ی تیم و به‌رپرسم له‌هه‌ر شتی که له‌م ناوچه‌یه‌دا روو بدات!» منیش داوای لی‌بوردنم لی کرد و پاش خواحافیزی، له‌گه‌ل که‌ریمه‌شه‌لدا گه‌رامه‌وه لای براده‌ران.

به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه ناو سه‌نگه‌ره‌کانمان، ئازادی همه‌ی گه‌محان گوتی: «ئه‌گه‌ر برسیتانه، وه‌رن شتی که بخون!» به‌راستی من زورم برسی بوو، یه‌کسه‌ر وتم: «وه‌لا برسیمانه!» له‌گه‌ل که‌ریمه‌شه‌لدا تیر نان و په‌نیر و چامان خوارد، له‌ دوا‌ییدا چوو‌وینه‌وه لای براده‌ران، که ئیمه‌یان دی، گوتیان: «ره‌نگتان دیاره شتی که تان خواردووه.» من یه‌کسه‌ر گوتم: «کاک ئازاد نانی داینی، دوو دوو ئەگه‌ر شه‌رم ناکه‌ن، بچن نان بخون.»

ئیتیر بریاریان دا بچنه لای شورش ئیسماعیل، تا‌کوو به‌و دوو پیشمه‌رگه‌یه‌ی ناردوو‌یانه بو چه‌می پیر ئەلیاس؛ خواردن‌یان بو بهینه. ئەم شه‌ره ۱۳ کاتر می‌ری خایاند، به‌لام ژماره ۱۳ بو هه‌ردوو لامان جیگه‌ی نه‌گه‌تی بوو، چونکه جه‌نگ هه‌رگیز خزمه‌ت به‌ مرؤ‌قیه‌تی ناکات و هه‌ر چی کاره‌ساتی ناخوش و مالو‌یرانکه‌ره له‌ جه‌نگه‌وه په‌یدا ده‌بیت. هه‌موومان شه‌ر هه‌لده‌گیرسینین، که چی هه‌مووشمان له‌ مه‌رگ راده‌که‌ین. دوژمن خاکی داگیر کردوون، شه‌ری ئیمه‌ش شه‌ری ناچاریه، ده‌نا که‌ی شه‌ر خوش بووه؟ له

راستیدا من نەمزانیبوو ھیرش (شازین) بریندار کرابوو، گومانی ئەو شەم لێ نە دەکرد بە فیل وەک ھەندیک پێشمەرگە ی تر خۆی بدزیتەو، بەلام ھەستم بە بوونی شتیکی نادیار دەکرد و لەلام گەلالە نە دەبوو، ھۆکاری نەگەرانیو ھەوی ھیرش چی بوو، ئەویش بریندارکردنەکی ببوو ھۆی دا برانی کاتی لەگەڵ ئیمە و دواتر کە گەراییو نەمان، زۆرم پێ ناخۆش بوو کە بەو شیوہیە من ناردبووم ئاربیجیہ کمان بۆ بەینیت، بەلام بە ھۆی منو ھەبوو لە رینگادا بریندار کرابوو.

شەری بەردەسپیان، کۆتایی ھەموو شەرەکان بوو

بەم شیوہیە ژانی پێشمەرگە زۆر لە نەرەحەتی و شەونخونی و بیخۆراکی و باران و بەفر و سەر شاخ و گەردەکان بوو، لەم شەر دەگوازیارینو ھەبوو شەریکی تر، لە شاخیکو ھەبوو شاخیکی تر و گوندیکی تر، بەبێ ئەو ھۆی بۆ تەنھا رۆژیکیش ھیزی پێشمەرگە پشوو بدات و گەر ساتیکیش خەو بە چاویاندا بەاتایە، لە دەنگی بۆردوومان و شریقە ی تۆپ و راجیمە و گوللە ی زریپۆشەو بەخەبەر دەھاتن و زۆر جاریش شەھید و برینداریان لێ دەکەوتەو.

پتر لە دوو مانگ لەگەڵ ئەو زلھیزە ی رژی می بەعسدا لە شەر دا بووین، بە دەیان شەھید و بریندارمان دەدا و پێشمەرگە ش جگە لەو ھۆی تەنھا ئاربیجی و بیکە یسی و چەند زریپۆشیک لە بەرزاییەکانو ھەبوو لە دووری شەرەکانو تەقەیان پێ دەکرا و چەند ھاوہنیکی بچوو کمان ھەبوو لەلایەن «شەریف قورئانی» یەو کە ئەزموونیکی باشی ھەبوو بۆ پیکانی سەربازگە و بارەگا و بنکەکانی دوژمن کە پێی دەوترا تۆپخانە ی شۆرش. چەکی شانی پێشمەرگە، تەنھا کلاشینکوف و تەفەنگی ژیسکی و ئاربیکی بوو، ئەمەش بۆ بەرامبەر ئەو ھیزە درندەیی بە ھەزارەھا چەکار و فرۆکە ی جەنگی و کۆپتەر و... ھتد، جگە لە قارەمانیتی و باوہری پتەوی بەرزی ھیزی پێشمەرگە، ھیچی تر

نەبوو. لە نۆفەمبەری سالی ۱۹۸۶دا، چەند مانگیگمان مابوو بۆ سالی نۆی و تا دەهات دەچووین بەرەو سەرما و رەهیلە ی باران و بەفر و بەتایبەت سەرما ی بەرەبەیان کە لەنیو شاخەکاندا بەسەرمان دەبرد، چەند هیزیکی زۆر لە کەرت و تیپەکان بەرەو «بەردە سپیان» و سەر لوتکە ی کۆی حەسەن بەگ کە لە گوندی و لاخوو بۆی سەر دەکەوتین و کۆیکی پر تاشەبەردی گەرە و بەرز و سەخت بوو. لوتکە ی بەردەسپیان و حەسەن بەگ؛ شوینیکی ستراتیژی هیزی پیشمەرگە بوو، لە پشتیەوه، لە ناحیە ی کاریزە و کونەماسی، کە ئیستە کونەماسی بوو بە سەیرانگا و بە سەدان هاوالاتی بۆ حەوانەوه و ئاسوودەبوونیان دەچنە ئەو سەیرانگایە و ئەو دەمەش بە خوینی زۆرتەین پیشمەرگە ی یەکیتی بەرگری لی دەکرا، دوژمن زۆر پیویستی بە شاخی حەسەن بەگ هەبوو، چونکە لەویۆه هیرشی بۆ سەر سنوورەکانی سەفرە و زەرەون دەکرد، بۆ چوونەپیشەوه ی شەری بەرامبەری ئێران.

لە ریکەوتی ۱۹۸۶/۱۱/۴، هیزی دوژمن هەر لە بەرەبەیانەوه تاکوو تاریک بوو، زۆرتەین فرۆکە ی جەنگی و کۆپتەر و بۆردوومانیکی زۆر ترسناک کراین. تیپی مەلبەندی دوو، تیپی ۶۵ ی بەلفەت و تیپی ۴۳ ی ئاسۆس و تیپی ۴۷ ی پیرەمەرگروون و تیپی ۶۳ ی جووتیاران، بەسەر شاخەوه بووین و دواتریش سامان گەرمیانی و شوپش ئیسماعیل سەر کەوتنە سەر شاخ و هیزیکی کەمی پانزە پیشمەرگە یەک دەبوون هاتن بەهانامانەوه. ژمارە ی ئەو پیشمەرگانە ی بە من سپێردرابوون، چوار دە تیکۆشەری زۆر قارەمان و خۆراگر بوون، بریتی بوون لە: داود، دلاوەرەشەل، شوانە ی یوسفی عەبەکە، فەرەیدوون، غەفووری حاجی رەشید، ریبواری مام کویخای کانی سپیکە ی دۆلەرەوت، هیرش (شازین)، نوورەدینی برام، ئازاد کەرکوکۆ، سەردار قادر (سەرداری قالە ی خەلووز)، ئاکۆی مەلا عەبدول، کامەرەن رەسوول برای شەهید کامیل لە کەرته کە ی خویان دابرابوو، هاتبوو لای ئیمە. سەر شاخی حەسەن بەگ؛ سەخت و تاشەبەردی گەرە و هەندیک

کونی بچووکی له شیوهی ئەشکەوتدا تیا بوو، هەر چۆنیک بوو له نیو ئەو تاشەبەردانە و بە پارچە بەردی بچووک هەندیک سەنگەری بچووکیان دروست کردبوو، مەفرەزەیهکی کەرتی ٣ی تیبی ٤٧ی پیرەمەگروون که سالاری شیخ عومەر و پیشەرەو ئەحمەد (پیشەیی ئەحە که لان) هەردووکیان فەرماندەیی مەفرەزە بوون که بریتی بوو له سیانزە پیشمەرگە بەم ناوانە: بەرزانی تەمین، نزار دواي ئەو شەرە شەهید بوو، ئەنوەر له شەریکی تردا شەهید بوو، رەسوول دواتر شەهید بوو، برایمی حاجی حەمەیی وایەرمەن (بلە لووتە) دواتر شەهید بوو، دلێر ئەحمەد (دلێری ئەحە که لان) له راپەرینی سەرتاسەری ئازادکردنی کوردستان سالی ١٩٩١ له گرتنی شاری کەرکووکدا شەهید بوو، ئازاد عەرەب که سەربازیکی هەلەتووی بە رەگەز عەرەب له جەنگی عێراق و ئێران، له گوندی کانی گۆراندا نیشتەجێ بوو، دواتر بوو بە پیشمەرگەیهکی دلسۆز و قارەمان و له شەرەکانی شەهەلە شەهید بوو، رزگار گاپیلۆنی، سەرکەوت، حاجی کەریم، عومەری مامە عەزە، سالاری شیخ عومەر، پیشەرەوی ئەحە که لان. له پیش ئیمەوه له بەردەسپییان تووشی شەرپێکی دەستەویەخە بوون و سالاری شیخ عومەر که فەرماندەیی مەفرەزەکه بوو و بزیندار ببوو، له گەل ئەو شەدا فیشەکی کەمی پێ مابوو. گەر ئازاد عەرەب وەک ئاماژەم پێ دا له ئەنجامی جەنگی عێراق و ئێراندا وەک سەربازیکی هەلەتوو له گوندی کانی گۆراندا ژووریکی بچووکی کردبوو جێی حەوانەوهی ژیانی خۆی و دواتر ببوو پیشمەرگە له تێپەکه ماندا؛ فریای سالاری شیخ عومەر نه که وتایه، دوور نه بوو سالار فیشەکی پێ نه مابووایه و به زیندوویتی بهر دەستی دوژمن بکهوتایه، ئەگەرچی سالاری شیخ عومەر هینده تیکۆشەریکی بیئەزموونی خەباتی سیاسی و چەکداری نه بوو، لی شەرەکان هینده سەخت و هیزی پیشمەرگەش به چهکی سووکه وه وەک چهکی کلاشینکوف، مەگەر تەنها ئەو بیروباوەرە جوانە و دلسۆزی بۆ خاک و نیشتمان، بەرەنگاریی ئەو شەرە سەختەیی بکردایه که هەزاران شوۆرشیگێری بزوتنەوهی ئازادبخوازی گەلی

كورد بهرگه‌ی زولم و زوری و هیژشی درپدانه‌ی حیزبی به‌عسی بگرتایه. شه‌پی هیژی پیشمه‌رگه‌ی ئەو مه‌فره‌زه که‌مه‌ی له‌پیش ئیمه‌وه بوو، جگه له‌وه‌ی سالار بریندار بوو، دوو پیشمه‌رگه‌شیان ناوه‌کانیانم له‌یاد نه‌ماوه؛ شه‌هید بوون و تهرمه‌کانیان به‌ر ده‌ستی دوژمن که‌وتبوون. پاش کشانه‌وه‌ی مه‌فره‌زه‌که‌ی سالاری شیخ عومەر و پیش‌په‌وه‌ی ئەحه‌که‌لان بو لای ئیمه و ئیمه‌ش ماندوو بوونیکی یه‌کجار زورمان پیوه‌ دیار بوو، هیشتا شو‌رش ئیسماعیل که ئیسته‌ وه‌زیری پیشمه‌رگه‌یه و سامان گه‌رمیانی ئەندامی سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستانه؛ نه‌گه‌یشتبوونه لمان، دیار بوو ئەوانیش زیاتر له ئیمه و هیژه‌کانی تر ماندوو بوون. ئەو شوینه دوژمن کۆنترۆلی کرد و به‌دهیان فرۆکه‌ی جه‌نگی بۆردوو‌مانی ئیمه‌یان کرد و رووبه‌رووی شه‌رپیکی ترسناک و ده‌سته‌ویه‌خه‌ بووینه‌وه و مه‌فره‌زه‌که‌ی سالاری شیخ عومەر و پیش‌په‌وه‌ی ئەحه‌که‌لان و چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌کی تری که‌رته‌کان، له‌نیوانیاندا چه‌مه‌ی برای شه‌هید وه‌ستا مه‌جید و کامه‌ران عوسمان (کامه‌رانی عوسه‌شه‌ل)، غازی و توانای برای شه‌هید دلیری شیخ ره‌زا؛ به‌شداری شه‌ره‌که‌ بوون.

کاتیک هیژی مه‌فره‌زه‌که‌م له‌سه‌ر شاخ و پیش ئەوه‌ی بریندار بېم، برسی و تینوو و فیشه‌ک و خواردمه‌نیمان لی برابوو و منیش شه‌رمم له‌پیشمه‌رگه‌کان ده‌کرد، دوا‌ی ئەو هه‌موو ژیانبه‌خشین و فیداکاری و کۆلنه‌دانه‌وه به‌هه‌ر که‌سیکیان بلیم که له‌شاخ بچنه‌خواره‌وه بو گوندی ولاخلوو که تاک و ته‌را خه‌لکی گونده‌که‌ی تیا مابوو، که بچن هه‌ر هیچ نه‌بیت هه‌ر شتیک ناوی خواردن و خواردنه‌وه‌ی لی بنریت؛ بۆمان به‌ینه‌سه‌ره‌وه، نه‌گه‌یشتمه‌ه‌چ ئاکامیک و به‌باشم زانی به‌براکه‌ی خۆم بلیم، چونکه وه‌ک پیشمه‌رگه؛ فه‌رمانده‌ی ئەو بووم و له‌روانگه‌یه‌کی تریشه‌وه من برا گه‌وره‌ی ئەو بووم، داوام له‌نووره‌دینی برام کرد که له‌سه‌ر شاخ بچیته‌خواره‌وه، ئەویش له‌وته‌ی من ده‌رنه‌چوو، پیی وتم: «باشه، ده‌چمه‌خواره‌وه، به‌لام به‌چی نان و ئاو و ته‌قه‌مه‌نیتان بو به‌ینم؟» له‌راستیدا

منیش نه مزانی چۆن وه لآمی بدهمه وه. نووره دینی برام چووه خواره وه و تاكوو چند کاتژمیریک نه هاته وه، منیش هینده ی تر شهرم گرتمی به وه ی که براكه م رایکردوو له شه ره که دا. زۆرمان برسی بوو، دهستم دایه گه لآی دار ده وه نیک و چند گه لآیه کم لی خوارد، پاش چند چرکه یه ک هیلنجم دا و پرشامه وه و ئازاریکی ناخۆش به گه دمه دا هات. نووره دینی برام هاته وه و خوین به نیوچه وان و جامانه یه کی پر خوینی له ملیه وه ئالاند بوو، که بۆ دووهم جار بوو له داستانی قه یوان ماوه ت و گرتنی ناحیه ی کاریزه دا بریندار بوو، به و لآخیک (هیستر) هه ندیک خواره مه نیی له گه لدا خۆیدا هی نابوو بۆ سهر شاخ، وه ک دوو ته نه که ی پر له ئاو و دوو گوینی پر کولیره ی بۆ هی ناو بووین، له لایه ن هاو لاتیانی سفیلی کوردستان و ئه و دایک و خوشکانه ی که رۆله و براکانیان پیشمه رگه بوون و له لایه ن ته واوی ئەندامانی ریکخستنه نه یینییه کانی ناوشار بۆیان نارده بووین.

بۆ میژوو ده لیم: شوڤرش ئیسماعیل و سامان گه رمیانی، دوو به رپرسی ئیداری و سه ربازی و دل سوژ و به ئەمه ک بوون، ئەگه رچی ته نها به ختیاری برای شوڤرش ئیسماعیل و ئازاد وه نده ریینی فه رمانده ی مه فره زه ی که رتی تیپ بوو، که ریم سهر سپی فه رمانده ی مه فره زه بوو، پیش ئه و هیزه ی که هی نابوو یان بۆ هاوکارکردنمان، که وتبوون و پیش ئه وان هاتبوونه سهر شاخ، بۆ رۆژی دواتر سه ره له به یانی هی رشیکی زۆر سه خت له لایه ن رژی می به عسه وه ده ستی پی کرد و زۆرترین چه کداری رژی م به هه موو توانایه کیانه وه، شه ریکی خویناوی ده سته ویه خه روو به رووی هیزی پیشمه رگه بوونه وه، توپیک له نیوان شوڤرش ئیسماعیل و سامان گه رمیانی و من و ئازاد وه نده ریینی و که ریم سه رسپی ته قییه وه و که ریمی شه هید کرد، که بووه یه که م شه هیدی ئه و هی رشه. سوپای رژی م و هیزی پیشمه رگه تیکه ل به یه ک بوون. من له و شه ره دا فیشه کیکی بیکه یسی به ر لاکه له ی پشتم که وت و به هه مان شیوه ش جه باره سوور که چند کاتژمیریکی که م هاتبوو له لایه ن و له ته نیشت منه وه فیشه کی بیکه یسی به ر ناوسکی

که وتبوو و له پشته وه هه لیته کاندبوو. نوورهدینی برام و کامه ران ره سوول
برای شهید کامیل و غه فووری حاجی ره شید و ریواری مام کوپخای
کانی سپیکه یی، ئیمه یان له سهر شاخ برده خواره وه بو گوندی و لاخلوو و
به داخه وه هه ردوو کمان که زور پهریشان بووین و جه باره سوور دهستی
کرده ملم و زهرده خه نه یه ک گرتی و پیی وتم: «خه مت نه بییت، چاک ده بیته وه،
گرنگ ئه وه یه سه رکه وتوو بووین!» به داخه وه روچی ده رچوو و شهید
بوو و ژیانی به خشی به گهل و خاکی کوردستان. ئه وه ی زانیاریم له سهر
شهید جه باره سوور هه بوو، زور جار باسی بیبه زه یی باوکی بو ده کردم
و دهیوت من مندال بووم و دایکم مردوو و باوکیشم دوی مردنی دایکم،
ژیانی هاوسه رگیری پیک هیناوه و هه ر له مندالییه وه خراب بووه له گه لماندا
و هه موو ژیانم پر ئازار و ئه شکه نجه بووه به هو ی ئه و ژنه ی باوکه وه،
چه نده ها شه و له ماله وه ده ریکردووم و نه یه یشتوو وه ک مندالی تر چه ز و
ئاره زوو ه کانم به نینه دی و ناخوشتیرین ئازاری ژیانی مروث؛ بیبه شبوون
له نازی دایکایه تییه. پاش ئه وه ی جه باره سوور شهید بوو و من خوینیکی
زورم لی ده چوپی، هه ر چو نیکی بوو گویدر یژیکیان په یدا کرد و منیان
به برینداری خسته سهر گویدر یژه که و به گردی پشتی گوندی گه ره دیدا
سهر که وتین. کامه رانی مام ره سوول برای شهید کامیل، بو ئه وه ی به سهر
گویدر یژه که وه نه کهومه خواره وه؛ ئاگاداری ده کردم و نوورهدینی برام و
غه فووری حاجی ره شید ئه ملا و ئه ولایان ده گرتم و به ره و گوندی گه ره دی
به ری که وتین. جگه له وه ی به زریپوش ته قه یان له چواردهوری شه ره که
ده کرد و فرۆکه ی جهنگی به رده وام بووردوومانی ده کرد. ئه و ریگایه ی ئیمه ی
پیا سهر ده که وتین، هه ورازیکی سهخت بوو، له بهر ئه وه ی ری ستراتیژی
هیزی پیشمه رگه و به هانا هاتنی هیزه کانی تر و هینانی ئازوو قه بوو بو نیو
شه ره کان، رژی می به عس ئه وی کردبووه ئامانجی خو ی و زیان به هیزه کانی
تیگوشه رانی که رت و تیپه کان بگه یه نیت. له و بووردوومان کردنانه دا جاریکی تر
به پارچه ی مووشه کی فرۆکه جهنگییه کان بریندار بووم و هینده ی نه ده ما

لهتاو ئازاری جهسته؛ رۆحم دهریچیت، چونکه من خۆم بریندار ببووم و جاریکی تریش بریندار بوومهوه. پاش گه‌یشتنمان بۆ گوندی گه‌ره‌دی، به تراکتۆر منیان گه‌یاندە به‌رگه‌لوو که زیندان و نه‌خۆشخانه‌ی شۆرشی لی بوو. نه‌خۆشخانه‌ی چی! ته‌نها ژووریکی گه‌وره و پاره‌ویکی باریکی دریژی له گل و خشتی سوور دروستکراو و چه‌ند دۆشه‌کیک و هه‌ندیک له پیداو‌یستی برینداری و نه‌خۆشی لی بوو. گه‌ر ئەو نه‌خۆشخانه‌یه له‌گه‌ل بارودۆخی ئیسته‌دا به‌راورد بکریت، هیشتا به‌ جیی حه‌وانه‌وه‌ی ئازهلان نایه‌ت، به‌لام هیژی پیشمه‌رگه‌ هینده به‌ باوه‌ریکی به‌رز و پته‌و به‌رگری له خاکی کوردستان ده‌کرد، هه‌ندیکیان برینداریش ده‌بوون پییان شه‌رم بوو شه‌ر به‌جی به‌یلن و له‌نیو هاورپی و هاوسه‌نگه‌رانیا‌ندا بلین بریندارین.

دکتۆر شوان که مروقیکی دل‌سوژ و خۆنه‌ویست بوو، له ولاتی سویده‌وه گه‌رابووه‌وه و له‌وه نه‌خۆشخانه‌یه‌ی به‌رگه‌لوو له‌ژیر بۆردوومانی فرۆکه جه‌نگیه‌کانی پژیمی به‌عسدا پیشمه‌رگه‌ی برینداری چاره‌سه‌ر ده‌کرد و خزمه‌تی ده‌کردن، پیی راگه‌یاندم که ئەو فیشه‌که‌ی به‌ر لاکه‌لله‌ی پشتم که‌وتوو، لی‌ره‌دا چاره‌سه‌ر ناکریت و گه‌ر بۆیشت دهربه‌ینم؛ چوو‌ته‌ نیوان ئیسقانی فه‌قه‌راتته‌وه و تووشی شه‌له‌ل ده‌بیت و په‌نگه‌ قاچ و ده‌ستت له‌کار بکه‌ویت، به‌لام له‌ ماوه‌یه‌کی داها‌تووی دوروودریژدا خۆی ورده‌ ورده‌ له‌ شوینی خۆی ده‌جوولیت و دواتر دهرکردنی ئاسانتر ده‌بیت. دوا‌ی راپه‌رین و له‌ سالی ۱۹۹۵ وه‌ک هه‌ر هاو‌لاتیه‌کی ئاسایی رۆوم له‌ تاراوگه‌ کرد و له‌ ئەلمانیا له‌ شاری نورنبرگ (Nürnberg) دا‌ نیشته‌جی بووم، له‌ نه‌خۆشخانه‌ی سه‌ره‌کیی ئەو شاره‌دا فیشه‌که‌که‌یان بۆ دهره‌ینام و ئەو چه‌ند ساله‌ زۆره‌ هه‌میشه به‌ جه‌سته‌یه‌کی ناتهن‌دروست و نا‌ئاسایی ژیانم ده‌گوزه‌راند. پیش ئەو هه‌موو کاره‌ساته‌ دلته‌زین و شه‌ر و کوشتاره‌ی که له‌ جه‌نگی به‌ره‌یی (جه‌به‌یی) قه‌یوان ماوه‌دا تووشی ببوین، پیش هیرشه‌که و پیش ئەوه‌ی بریندار بم، شۆرش ئیسماعیل بانگی کردم به‌ر په‌نای رکه‌برده‌کانی سه‌ر شاخ و پیی راگه‌یاندم من ده‌زانم عومه‌ر عه‌ره‌ب ئیوه‌ی به‌جی هیشتوو و

خۆی له شه‌ره‌كاندا ده‌دزیتته‌وه، من زۆر سوپاسی تۆ ده‌که‌م که ئەم چهند مانگه بریندار بوویت و شه‌ره‌كانت به‌جی نه‌هیشتوو. منیش وه‌لامم دایه‌وه که فه‌رمانده‌ی که‌رته‌که‌مان ماوه‌یه‌ک له کاتی شه‌ره‌كاندا له‌گه‌لماندا بووه و هه‌والی برینداربوونیم پی‌گه‌یشتوو و ئەوه‌ش بووه‌ته هۆکاری ئەوه‌ی که له‌گه‌لماندا نییه. شو‌ر‌ش ئیسماعیل وه‌لامی دایه‌وه و وتی: «وا نییه، من باشت‌ر ده‌زانم وه‌ک له تۆ. ئی‌مه چهندین زانیاریمان لایه که رژی‌می به‌عس ژماره‌ی سوپا و هی‌زه چه‌کداره‌کانی چنده و ژماره‌ی شه‌هید و بریندار و پی‌شمه‌رگه‌ی راکردوو و ترسنۆکمان لایه و له هه‌موو ساته‌وه‌ختیکدا ئاگاداری هه‌موو بارودۆخی‌کین ک‌ی د‌لسۆز و خۆراگر بووه له‌م شه‌ره‌انه‌دا. من زۆر سوپاسی تۆ ده‌که‌م که چهند جاریک بریندار بوویت و رۆلی باشت هه‌بووه له‌م شه‌ره‌انه‌دا...» دیاره من که ئی‌سته ئەم وشانه ده‌نووسم و باس له‌م یاده‌وه‌ری‌بانه ده‌که‌م، زه‌مه‌ن و کاتیکی زۆر نییه میژووی هاوسه‌نگه‌ران له‌یاد بک‌رین، تاوانبارانی نیو شو‌ر‌ش و ترسنۆک و بووده‌له و گه‌نده‌لکارانی سه‌رده‌می ئەو رۆژگاره له ئی‌سته‌دا زۆریشیان بوونه‌ته به‌رپرسی بالای حیزب و پاسه‌وان و مووچه‌ی خه‌یالی و ئۆتۆمبیلی به‌نرخ و ته‌واوی پ‌یداو‌یستی‌یه‌کانی ژیانیان بۆ دابین ک‌راوه.

هه‌موو مرۆفیک قابیلی گۆرانه و هه‌موو مرۆفیکیش دووچار‌ی هه‌له و که‌موکۆری ده‌بی‌ت، ئی‌مه‌ش ئەو هه‌لانه به‌سه‌رماندا تیناپه‌ریت، به‌لام بۆ می‌ردمندا‌لیکی وه‌ک ئی‌مه گه‌وره‌ترینمان ته‌مه‌نی نه‌ده‌گه‌یشته بیست سالان، که له‌و ته‌مه‌نه‌دا هیشتا مرۆف چاکه و خراپه‌ی خۆی لیک جیا ناکاته‌وه، که هیشتا من له‌و ته‌مه‌ندا شی‌اوی فه‌رمانده‌یی نه‌بووم و فه‌رمانده‌ش ده‌بی‌ت هیچ نه‌بی‌ت ته‌مه‌نیکی هه‌لکش‌اوی هه‌بی‌ت، به‌لام بارودۆخی سیاسی شو‌ر‌ش له‌و کاته‌دا پی‌ویستی به‌وه هه‌بوو، یاخود باشت‌ر بل‌یم ته‌مه‌نی هه‌ره‌تی لاویتی که ته‌مه‌نیکی پر له هه‌له و داچوونه. شو‌ر‌ش ئیسماعیل پی‌ی وتم: ده‌بی‌ت منیش ئەو ئەرک و ماندوو‌بوون و خۆراگری‌یه‌ی تۆم له‌یاد نه‌چیت که

رۆلى فەرماندەيەكى باشت گىراۋە و پېشنارى ئەۋە دەكەم لەم ھەموو خۆراگىيەدا، لە داھاتوودا فەرماندەي كەرتەكە بېت. لە كۆتايى قسەكانيدا وتى: «رۆژىك دەبېت ئەم ھەموو نارەحتەي و ناخۆشەيە دەبېتە مېژوويەك شانازىي پىۋە دەكەين.» كاتىك شۆرش ئىسماعىل بە ھىمنى و خۆراگىيەۋە ئەو وشە جوانانەي ئاراستە كردم، واى لى كردم ئەو گەلا درەختەي لە برساندا دەمخوارد، ئازارى گەدە و جەستەيى لەنيو ھەناومدا لەبىر بردمەۋە. دوژمن لەو ھىرشەدا شكستى ھىتابوو و پتر لە ۳۰ چەكداريان لى كوژرا و تەرمى كوژراۋەكانيان بەجى ھىشتبوو و دەستكەوتى پىشمەرگەش ئەو چەكانە بوون كە بە دەست كوژراۋەكانەۋە بەجى مابوون و چەند جۆرىك چەكى ۋەك بىكەيسى و ئارپىجى و فېشەككىكى زۆريان بەجى ھىشتبوو. زىانى پىشمەرگەش چوار شەھىد و سى برىندار بوو، لەو ھىرشەي كە منى تيا برىندار و جەبارە سوورى تيا شەھىد بووبوو.

ئىستا دەرۆم، ھەر شەقىك دەيھاۋىژم، كوندەيەك مىزى پىۋەيە

داستانى قەيوان ماۋەت و خۆراگىي ھىزى پىشمەرگە، پتر لە ۳ مانگ بە خوئىنى گەشى ۱۰۶ شەھىد و زۆرتىر برىندار و سووتاندنى چەندىن گوند و شەھىدبوونى دانىشتووانى گوندەكان كۆتايى ھات. لە رېكەوتى ۱۹۸۷/۱/۱۵ دا رېژىمى بەعس تەۋاۋى ھەموو سنوورەكانى يەككىتى نىشتمانىي كوردستانى لەو دەقەرەدا داگىر كرد، سەركردايەتتى يەككىتى راگەياندىن و نەخۆشخانە و تەۋاۋى بارەگاي مەكتەبى سىياسىي گواستەۋە، بەتايبەت بۇ گوندى قاسمەرەش.

زىندانىيەكانى نيو زىندانى بەرگەلوو، ھەندىكىيان بە كەفالىت و ھەندىكىيان

به بریك پاره نازاد کران و هه ندىک له به عسییه خویندیزه کان گولله باران کران و هه ندىک پیشمه رگهش به هه ر تومه تیک بیت نازاد کران و هه ندىکیشیان دواتر وهک غه دریکى شوږشگيرانه و به بى به لگه و بیتاوان گولله باران کران، وهک: جه بارى عه لى عه ویز و سالارى حاجى دهرویش و سه لاج چاوزهق و زاهیر کونجرینی و جوامیری سه رتپ و... هتد. بو ئه و مه بهسته ش شوږش نه یده زانی چى بکات و چوڻ خوڻى له بیوه فایى و به دوور له خوورپه وشتى سیاسى و پهیمانى ستراتیژى ریکه و تننامه ی وهک ئیرانى جمهورى ئیسلامی کونه په رستى ئیران و ئه و جینوساید کردنه ی به سه ر گه له که ماندا هات، پروون و ئاشکرا بکات.

هه ر له گوندی سه رگه لوو و به دیوی میرگه پاندا تا کوو ده گاته گوندی قزله ر، دانیشتووانی گونده کان چولیان کردبوو و ته واوی سه روهت و سامانیان به جى هیشتبوو، ته نانهت له نیو گوندی قزله ردا هه ندىک ئاژهل و په له وه ر به هو ی بوږدوومانی دزدانه ی فرۆکه جه نگییه کانى رژی مه وه کوژرابوون. من له نه خوښخانه ی به رگه لوو به ری که وتم و نه شمده زانی پروو له کو ی بکه م تا برینه که م ساږیژ ده بیت. له چپای داباندا به سواری هیستره وه تووشی وه هاب (وه هابه که چهل)؛ به رپرسی سه ربازی مه لبه ند (مه سنول عه سکه ری) بووین له گه ل چه ند پیشمه رگه یه کدا، که ئیمه ی بینى من بریندار و به سه ر پشتمی هیستریکه وه و نووره دینی برام و غه فووری حاجى ره شید و ریبواری مام کو یخای کانى سپیکه ییم له گه لدایه، زور ریژی لی گرتم و وتی: «دهنگوباسی گشتی چپیه و بو کو ی ده چیت؟» منیش له وه لامدا وتم: «هیژی پیشمه رگه ئه وه ی بو ی کراوه و توانای هه بووه پروو به پرووی دوژمن بووه ته وه، به لام هه ر شکستیکیش پرووی دابیت، پیشمه رگه شه ری به ره یی له گه ل ئه و دوژمنه سه رسهخت و پرچهک و زله یزه دا پی ناکریت و ته واوی به رزایی و شوینه ستراتیژییه کانمان به دهسته وه داوه. ئه ویش پیی وتم: نه خیر، وا نییه و دهستی کرد به پیکه نین. زور سهیره هه ندىک جار مروث ههست به دوږاندن و شکستى خو ی بکات، دواتر شکستهینانى خو ی پی به

ئازايەتى و ياخود پى شەرم بىت! ئەمە لە كاتىكدا من راستىيەكانم بۆ وەھاب باس كرد، خۆ نەبىت ئەوئىش بىئاگا بووبىت لەو راستىيانەى كە من باسەم لىوہ كرد. بەلام پرسىارى ئەوہى لەلا دروست كردبوو كە من لەنىو شەرى سى مانگەى داستانى قەيوان ماوہتدا دوو جار برىندار بووم و ئەوئىشم لەگەل مەفرەزەيەكى پىشمەرگەدا بەرىكەوت لەو دەقەرەدا بىنيوہتەوہ و سەير لەوہدايە بەرپرسىكى سەربازىي مەلبەند پرسىارى چۆنيەتى سەركەوتن و شكستى شەرى هيزى پىشمەرگە لە من بكات! وەھاب ئەگەرچى زۆر زوو ھەلدەچوو و توورەيى بىئەندازە بوو، بەلام بە مافى خۆشى و بە ئازايەتى و قارەمانىتى خۆى گەيشتبووہ ئاستى بەرپرسىارىتى لەنىو شۆرشد. دەستى كرد بە گىرفانىدا، ۱۵ دىنارى دەرھىنا و پىي وتم: با ئەوہت پى بىت، بەلام من پارەكەم لى وەرنەگرت، پاشان پارە لەوئىدا ھىچ رۆل و كارىگەرى نەبوو، شۆفىرى ھەندىك تراكتور و ئۆتۆمبىلى لانكروزر و پىكاب لە چاوانەترسى خۆياندا ھاتوچۆيان دەكرد و خەلكى گوندنشىنەكانيان دەگواستەوہ بۆ شار، ئەوانىش پارەيان لە پىشمەرگە وەرنەدەگرت. پارەكەى كرد بە گىرفانى غەفوورى حاجى رەشىدا. جوانترىن دىمەنىش ئەوہ بوو پىكابىكى لاندكروزرىان پى بوو، زۆر بەھەلمەت بوو بۆ سەركەوتن بە چىاي ھەلاج و داباندا و منىش بەبرىندارى بەسەر پىشتى ھىستەرەكەوہ و ئەو ھاوسەنگەرانەى لەگەلمدا بوون، بەسەر ئەو چىا سەختەدا ھەر چۆنىك بوو سەر كەوتىن و كاتىكىش گەيشتىنە سەر لوتكەى ھەلاج و دابان، لە ناخى خۆمدا وام لىك دەدايەوہ ئەو بەرپرسە دەبوو منى برىندارى لە جىي خۆيدا لە پىشى ئۆتۆمبىلەكەيدا دانايە و گەر خۆشى لەناو ئۆتۆمبىلەكەدا جىي نەبووايەتەوہ، بەپى بە چىاي ھەلاج و داباندا سەر بكەوتايە. كاكە وەھابى مەسئول عەسكەرى زۆر بەخىرايى گەيشتە سەر لوتكە و ھەورازى بەردەلانى شاخى ھەلاج و دابانى برى و ئىمەش بۆ ھەوانەوہ و سارپىژبوونى برىندارىيەكەم، گوندى ھەنارانى سەروومان پى باش بوو، چونكە بۆردوومان نەدەكرا، لەبەر ئەوہى ھيزى پىشمەرگەى تيا نەبوو، لەگەل ئەوہشدا نزىكەى شەش مالىكى تىدا

مابووه وه. به لام گوندى هه نارانى خواروو كه نزيك گوندى كانى به ردينه و كانى سپيکه بوو، هيشتا زوربهى ماله كانى تيا مابووه وه. به بريارى قادري حاجى عهلى، ئالوگورپان له كه رت و تپه كاندا كرد. قادري حاجى عهلى به رپرسى مه لبه ندى دوو بوو. من به هوى بريندارييه كه مه وه نه متوانيبوو ئاماده بم. بو ئه و مه به سته وهك له لاپه ره كانى پيشوودا ئاماژه م به گوڤارى چيا دا، له لاپه ره (٨٨) دا ده لئيت: نيوه رۆ ته شيكلاتى تپ به ئاماده بوونى سه رجه م پيشمه رگه و فه رمانده كان ده ستى پى كرد، قادري حاجى عهلى ته شيكلاتى كرد و هه نديك فه رمانده پله يان به رز كرايه وه و پورتى چهند كه سيكيان شكاند و ده مه قه ريه كى زوريشى تيدا پرووى دا. يهك پله ش به و پيشمه رگانه نه درا كه سى مانگ و نيو له بهر به فر و سه رما به رگرييان كرد و تا كو تايبى شه رى قه يوان ماوه ت به شدارييان كردبوو كه هه نديكيان ئه زموونى باشيان له شه رى پيشمه رگايه تى به ره يى (جه به يى) دا په يدا كردبوو. زوريشى خوى به مه غدوور ده زانى كه پله كه ي ده ره جه يهك به رز كراوه ته وه. هه نديك پيشمه رگه ش كه وتنه ره خنه و گلله يى له ناو خوياندا. شوڤش ئيسماعيل ليژنه يه كى له چهند پيشمه رگه يهك دروست كرد و پى راگه ياندى كه بچن ئه و پيشمه رگانه ي به دهنگ برووسكه كه ي تپه وه نه هاتوون و به راديو ش بلاو كرايه وه چه كيان بكن و به قولبه ستراوى ره وانهى زيندانى به رگه لوويان بكن. ئه گه ر نه هاتن، بو تان هه يه ته قه يان لى بكن و بيانكوژن، بو ئه وه ي فيرى لاملى نه بن و ئيلتيزام به فه رمانده وه بكن. كو مه لئيك پيشمه رگه خويان ئاماده كرد و به ره و چه ككردى هاوړيكانيان كه وتنه رى. يه كيك له و براده رانه پى گوتم: بو توش نايه يت له گه لماندا؟ گوتم: ئاماده نيم هاوړي خوم چهك بكم. ئه م كاره ش باش نييه كاك شوڤش ده يكات، هيچ نه بيت ئه م جاره عه فوويان بكات و سه رنجيان بو ئه م ملبادان و نارنيكوپنيكيه يان رابكيشيت. گوتم: كه يفى خو ته، ئيسا ده روم. هه ر شه قيك ده يهاوړم، كونده يهك ميزى پيوه يه. مه فره زه كه يان ناو نا «ئينزيات» و چهند گونديك به دواى پيشمه رگه كاندا ده گه ران، هه ر چييه كيان له و براده رانه ديوو،

پهلاماریان دابوون و به زیندانی رهوانه‌ی بهرگه‌لوویان کردبوون. ئاخر چۆن
 پیشمه‌رگه‌یه‌ک که تا دوینی هاورپیت بووه و له سه‌نگه‌ریکدا بووبن و سه‌دان
 جار له‌که‌ناری مه‌رگدا گه‌راوینه‌ته‌وه، چه‌کی بکه‌م و شه‌قی تی هه‌لبده‌م و
 ره‌وانه‌ی زیندانی بکه‌م، له‌سه‌ر شتیکی واش که نه‌یده‌هینا به‌و جوړه
 مامه‌له‌یه‌یان له‌گه‌لدا بکریت! بو زانیاری، زیندانی به‌رگه‌لوو و نه‌خوشخانه و
 زوربه‌ی به‌شی راگه‌یاندن ده‌گوازانه‌وه و چۆل ده‌کران، به‌لام جیی سه‌رنج
 و تیبینییه پیشمه‌رگه‌یان ره‌وانه‌ی زیندانی به‌رگه‌لوو ده‌کرد! پاش ماوه‌یه‌ک له
 گوندی هه‌نارانی سه‌روو ماینه‌وه و گونده‌کانی تر به‌رده‌وام له‌ژیر بووردوومانی
 دوژمندا ده‌سووتینران و کاول ده‌بوون و هیزی پیشمه‌رگه‌ش زیاتر پروویان
 له‌به‌رزاییه‌کان ده‌کرد و نیو گونده‌کانیان به‌جی ده‌هیشت و دواتر ئه‌و گونده‌ی
 ئیمه‌ی تیا بووین، ئه‌ویش به‌به‌رده‌وامی بووردوومان ده‌کرا. هیژیکی بیئه‌ندازه‌ی
 زۆری گه‌وره له‌هه‌موو سنووره‌کانه‌وه ئاماده‌ی هیرشکردن بوون و ته‌نها
 گوندیک که بووردوومان نه‌ده‌کرا، گوندی هه‌نارانی خواروو بوو. کاتژمیر
 هه‌وتی ئیواره چووینه گوندی هه‌نارانی خواروو و له‌مالی کوپخا حسینی
 هه‌ناران ماینه‌وه. کوپخا حسینی هه‌ناران؛ مروقیکی قسه‌خۆش و خانه‌واده‌یه‌کی
 دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر بوو، ته‌واوی سه‌رکرده و فه‌رمانده و زۆری هیزی
 پیشمه‌رگه‌ چوونه‌ته‌ ماله‌که‌ی و ده‌یانناسی و ته‌نانه‌ت خودی «مام جه‌لال»
 زۆری خۆش ده‌ویست. مام جه‌لالیش خاوه‌نی ئه‌زموون و ئاشته‌وایی و دلی
 که‌سی نه‌ده‌یه‌شاند و هه‌ر کاتیکیش پیشمه‌رگه‌یه‌ک، فه‌رمانده‌یه‌ک، هه‌ر
 که‌سیک هه‌له‌یه‌کی بکرده‌یه، گه‌ر زویریش بووایه، دوا‌ی چه‌ند خوله‌کینک
 قسه‌ی خۆشی ده‌کرد و دلنه‌وایی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌دایه‌وه و هاوکارییشی
 ده‌کرد، بو ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌له و که‌موکوپییانه دووباره نه‌بنه‌وه، ئه‌گه‌رچی من
 له‌ته‌مه‌نی پیشمه‌رگه‌یه‌تیمدا چه‌ند جاریک به‌دیداری شاد ببووم، به‌لام ته‌نها
 یه‌ک جار له‌گوندی گه‌ره‌دیدا له‌نزیکه‌وه گه‌توگۆیه‌کی زور که‌مم له‌گه‌لدا
 کردووه و قسه‌ی بو کردووین. له‌مالی مام کوپخا حسینی هه‌ناران دوو روژ
 ماینه‌وه و ته‌واوی خانه‌واده‌که‌ی له‌گه‌وره و بچووکه‌وه ریزدار بوون و

رېزيان له هه موو خه لکي ده گرت. له ناو تاقان و پشتي گوندي هه نارانه وه به ره و گوندي کاني گوران، هيژيکي زور له چه کداری پږيم نه و سنووره يان تهنی و هيژه که گه يشبووه نزيک گوندي هه نارانی سه روو که پيشتر ئيمه ی تيدا بووین. نه وهی که بمانکرديا، تهنها به رگرييه ک بوو له خو مان و شکستخواردوو ده بووین و ده کوژراين، جگه له وهی خه لکي گونده که بوړدوو مان ده کران و نه و گونده ده سووتینرا. تا ده هات هيژه که ش به ره و نزيکبوونه وه ده هات و نه مانده زانی چی بکهين، به تاييه ت من بريندار و نه مده توانی هه نگاوی زور خيرا بنيم و به گرده به رزه کاندای سه ر بکهوم و نه و ناوچه يه ش دوليکي دريژ ده يبه سته وه به گوندي هه نارانی سه روو و هيژي دوژمنيش به به رزاييه کانه وه بوون. شه و مام کويخا حسين هاته لامانه وه و هه نديک نه زموونی شوړشی بو باس کردین و ناماده یی تيا بوو خوشی به رگری بکات له گه ل ئيمه دا، به لام نه وه ش سوودی نه بوو، جگه له مالویرانی و کاولبوونی گونده که. دواي بيرکردنه وه و گفتوگويه کی زوری نيوانمان، ريبواری مام کويخای کانی سپيکه یی وتی: بچينه گوندي کانی سپيکه، له لايه که وه نزيک شاره و له لايه کی تره وه مالی باوکی خو مه و پاشان چه کمان پي نه بيت، بو نه وهی مالی باوکم تووشی هيچ کيشه يه ک نه بن. نه و پيشنياره ی ريبوارمان پي باش بوو، غه فووريش وتی: منيش نه و برا گه وره يه م راده سپيرم هاوکاريمان بکات، تا بارودوخه که هه ر هيچ نه بيت که ميک ناسايی بيته وه و دواتر ده گه رپينه وه شوینی خو مان. گه ر بو شمان نه کرا، به نه ينی ده مينينه وه. که سيکی باوه رپيکراومان نارده وه بو لای خانه واده ی مالی ريبوار و نه وانيش به هه مان شيوه مالی غه فووريان ناگادار کردبووه وه. بو دوو پوژي دواتر چووينه گوندي کانی سپيکه، به لام براکه ی غه فوور به بی نه وهی من ناگادار بم (سامال شيخه) که پيشتر پيم وايه رابه ر سياسي که رت بوو له ناو هيژي پيشمه رگه دا و براييه کی فه رمانده ی که رت بوو و تاکوو ئيسته ش نه ندای کو مه له ی پيشمه رگه ديرينه کانی کوردستانه، راده ستي پږيم ببووه وه و پاشان وه ک دابونه ريتی عه شايه ری نازانم که کيشه يان له گه ل خياليک يان

عه شیره تیکی تر دا هه بوو بیت، به لام هینده ده زانم که جیگری فه و جی سووک
 (خفیفه) بو، که بهرپرسی سه ره کیی «ئامر فه و جه که» ی ئه ویش به هه مان
 شیوه برایه کی فرماندهی کهرت بوو له رابردوودا له ناو هیزی پیشمه رگه دا،
 په یوه ندیی نهینیی هه ر به شوپشه وه مابوو و وهک باس دهکرا پیشمه رگه ی
 برینداری هه شار ده دا و ته قه مه نیی بو هیزی پیشمه رگه ده ناردا، به لام نازانم
 جووری په یوه ندیی هه کی چوون بوو. که برا گه وره که ی غه فوور به م کاره ی زانی
 و «سامال شیخه» ئاگادار کرابوو وه له جیی هه وانه وه و چوونیه تیی
 برینداری کردنی من و ئابلوقه دانی ئه و گونده و مانه وه ی ئیمه له کانی سپیکه دا،
 بو ئه وه ی زیاتر خو ی له جووری په یوه ندیکردن به ریکخستنه کانه وه و هیزی
 پیشمه رگه بگه یه نیت، هه موو ئه و خه بهر و باسه ی گه یاندبووه بهرپرسی
 فه و جه که ی. بو سه ره له به یانی برایه کی ریواری مام کوپخا له خه و هه لیساندین
 و وتی: ههستن، چوارده وری دیکه مان گیراوه و مشوری خو تان بخون! پاش
 نیوکاتژمیتر، برا گه وره که ی غه فوور پیی راگه یاندین: مه ترسن و هه موو
 شتیکم بو سامال شیخه گیراوه ته وه و ئه ویش به لینی پاراستنی ئیوه ی داوه
 و له گه ل خو مدا هیناومه و چاوه رپیتانه. به داخه وه ده بوو ئیمه له هه موو
 شتیکم ئاگادار بکراینایه ته وه، به لام هه ندیک کهس که بریاری خیرا ده دات؛ له
 رقوکینه ی بو به رامبه ردا نییه، ره نگه ئه و زاته ی ئه و ره فتاره ی به رامبه ر به
 ئیمه کردبوو؛ برا که ی خو ی له گه لماندا نه بووایه، سه رنجی خراپ و
 لیکدانه وه مان به جووریکی تر بووایه، به لام ئه ویش له ترسی ژیانی ئیمه ئه و
 کاره ی ئه نجام دابوو. کاتیک له مالی مام کوپخا به دهر که وتین و پرووبه پرووی
 ئه وان هه نگاومان ده نا و خه لکی ناو گوندی کانسیپیکه له سه ربان و نیو
 دیکه دا ده یانروانییه ئیمه، ژنیک دهستی کرد به گریان و دوغای ده کرد و
 ده یوت: «خوایه، تو ئه وه قبول نه کهیت، چوون مندالی خه لکی به ناوی
 شوپشه وه به کوشت و فریو ده دن! ئاخر ئیوه له خوا ناترسن، ئه م مندالانه
 ئیعدام بکرین!» من فرمیسک به چاومدا ده هاته خواره وه، کاتیک ئه و ژنه به و
 شیوه یه تکا و نزای له خودا ده کرد و ده پارایه وه که ئیمه تووشی گرفت

نه‌بین، قیزم له پېشمه‌رگایه‌تیبوونی خۆم و راده‌ستی دوزمن ده‌کرده‌وه و
 مردنی خۆم پې ئاواته‌خواز بوو. هەر له هه‌ره‌تی مندالییه‌وه من خولیاى
 خه‌بات و له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنى خه‌باتى پېشمه‌رگایه‌تیمدا له گوندیکى
 رۆژه‌لاتى کوردستانه‌وه ده‌ستم پې کرد و دواى سى سال زیندانیبوونم له
 قه‌سابخانه‌کانى ئەبو غریب و چوار جار بریندارى و جاریکى تر تووشى
 هه‌مان رۆوخسارى ئەو درندانه بوومه‌وه که هه‌موو ژيانى خۆم له‌و پیناوه‌دا
 بو شوپرش به‌خت کرد. پاش ئەوه‌ى سامال شیخه له مالیکى باوه‌رپیکراوى
 خۆى و به ئاگادارىی ئەندامانى خانه‌واده‌ى غه‌فوورى هاوسه‌نگه‌رم پشوویه‌کى
 پى دام و هه‌ندیک جاریش پى ده‌وتم: کاریکى وات بو ده‌که‌م تاکوو برینه‌که‌ت
 ساریژ ده‌بیته، من به‌رپرس ده‌بم له ژیانتان. ماوه‌یه‌ک به‌و شیویه‌ ناهزانم
 له کوپوه هاوکارىی منى ده‌کرد و تا ئەو کاته‌ى ته‌واو چاک بوومه‌وه و
 قورسایى له‌سه‌ر ژيانى ئیمه و له کاتى لیپرسینه‌وه‌دا له‌لایه‌ن لیكۆله‌رى
 رژیما که‌م کرده‌وه. سامال شیخه له‌پیش راپه‌ریندا وه‌ک باسیان لیوه ده‌کرد،
 به‌نه‌ینى چه‌ند پېشمه‌رگه‌یه‌کى بریندار و هه‌ندیکیشیان که بو چالاکی
 ده‌هاتنه‌وه؛ وه‌ک ئیمه‌ى دالده‌ دابوو، دواتر رژیمی به‌عس په‌یوه‌ندییه‌کانى به
 شوپرشه‌وه له‌لا ئاشکرا ببوو، ده‌ستگیریان کردبوو و کوشتبوویان و که‌سیش
 هوکارى تیرۆرکردنه‌که‌ى له‌لا ئاشکرا نه‌بوو، چونکه ته‌رمى خۆى و
 ئۆتۆمبیله‌که‌یان به‌ته‌نها له شوینى تیرۆرکردنه‌که‌یدا به‌جى هیشتبوو.

دروستبوونه‌وه‌ى مه‌فرزه نه‌ینیه‌کانى نیو شار له‌دواى ئەنفال

وشه‌ى ئەنفال له زۆر بابه‌تدا شیکردنه‌وه‌ى زۆرى ده‌ویته، ئەگه‌ر
 بمانه‌ویته بزانیان که ئەنفال مانای چیه‌ و له‌کوپوه سه‌رچاوه‌ى گرتووه و
 بو کى و بو چ مه‌به‌ستیک به‌کار هینراوه، ئەوه پېویسته چاویک به ده‌قه‌کانى
 قورئاندا بخشینین و له چه‌مک و ره‌هه‌نده‌کانى وشه‌که تیبه‌گه‌ین. ئەگه‌رچى ئەم
 په‌رتووکه په‌یوه‌ست نییه به ئەنفال و ره‌خه‌ له ئایین و ئیسلام، به‌لام کاتیک

تاوانی کیمیاباران و سووتاندنی گوندهکان و جینۆسایدکردنی هاوالاتییانی سقیلی کوردستانی باشوور به ناوی ئەنفالهوه کراوه، ئەوەش بووه هۆکاری ئەوهی بزانی ئەنفال به مانای چی و بۆ چ مەبەستی بەکار هاتوو و بۆچی ئەنفال وهک تاوانیکی درندانە نامرۆیی له گەلی کورددا تاقی کرایهوه! لێردا ههول ددهم زانیارییهکی زۆر کورت که له پهرتووکی «خویننامه»^۱ دا بهدوورودریژی باس کراوه، بخرمه بهر دیدی خوینەر. دهیان لاپه‌ره‌ی ئەوم کورت کردووتهوه بۆ دوو خال:

خالێ یه‌که‌م: له کۆندا و له نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا، پێش سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام هه‌ر شه‌ریک له‌نیوان بنه‌ماله‌ و خیل و عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کاندا پرووی بدایه، نه‌ریتی ئەو کاته‌ و بووه که لایه‌نی سه‌رکه‌وتوو ده‌ستی ده‌گرت به‌سه‌ر مال و سامان و گیانی لایه‌نی ژیرکه‌وتوودا. بۆ نموونه؛ ته‌واوی پیاوه‌کانی به‌دیل ده‌گرتن و زۆربه‌یانی ده‌کوشتن و ژن و منداله‌کانیانی ده‌کردنه‌ کۆیله‌ی خۆیان، دواتر هه‌ر چی مال و سامانیان هه‌بوو کۆیان ده‌کردنه‌وه و له‌ناو خۆیاندا دابه‌شیان ده‌کردن. هه‌ندیک جاریش وا پرووی داوه که به‌شیک له‌ پیاوان و ژن و منداله‌کان نه‌کوژن، به‌لکوو به‌ پاره‌یه‌کی زۆر بیانفرۆش، یاخود به‌ منته‌ له‌ (کولتووری کوردیدا پێی ده‌لین به‌ پیاوه‌تی)، یان له‌سه‌ر داوا و ریککه‌وتنی سه‌رۆکه‌هۆز و سه‌رمایه‌دار و ئەرستۆکرات و پیاوماقولا‌نی ئەو کاته‌ ریککه‌وتنیان له‌سه‌ر کراوه و ئازاد کراون. به‌و دیل و ژن و مندال و که‌لوپه‌ل و سامانه‌ی که له‌دوای شه‌ره‌که‌ ده‌ستی به‌سه‌ردا گیراوه، ده‌لین: ئەنفال یان غه‌نیمه. که‌واته ئەنفال یان غه‌نیمه، وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه، واته‌ تالانی، واته‌ ئەو که‌س و دیل و کوژراو و ژن و مندال و سامان و ئاژهل و په‌له‌وه‌ر و ته‌واوی ئەو که‌لوپه‌لانه‌ی که‌ دوای شه‌ر ده‌ستیان به‌سه‌ردا ده‌گیرا (تالانین، غه‌نیمه‌ن، ئەنفالن). گرنگ نه‌بووه که له شه‌ره‌که‌دا چی پرووی داوه، به‌لکوو ئەوه گرنگ بووه کێ سه‌ر ده‌که‌ویت و

۱. خویننامه، مەریوان هه‌له‌بجیه‌ی، چاپی سی‌هه‌م، فه‌سلێ سی، ده‌رگای یه‌که‌م.

لەدوای شەرچ دەستکەوتیک یان تالانییەک، غەنیمەیهک، ئەنفالیکی دەست
 دەکەوێت. پاش سەرھەلدانی ئیسلام و گەشەسەندن و تۆکمەکردنی جیپیی
 موسلمانان لە شارێ مەدینە و بەدەستھێنانی دەسەلات، ئەم نەریتەیان وەک
 خۆی دووبارە کردەووە. بۆ نموونە؛ لە شەرھەکانی بەنو قورەیزە و خەیبەر
 کہ خۆدی پەيامبەری ئیسلام لە ھەردوو شەرھەکاندا سەرکردایەتی لەشکری
 موسلمانانی کردووە، بەسەر لایەنی بەرامبەرەدا سەرکەوتوو بوون و لە
 ھەردووکیشیاندا کارەساتی جەرگبەر پووی داوە و پاش سەرکەوتنیان؛
 تالانییەکی یان غەنیمە یان ئەنفالیکی زۆرۆزەبەنەیان دەست کەوتوو،
 تەواوی پیاوھەکانیان کوشتوو، تەواوی سامان و کەلوپەل و شتی گرنەھا
 و ئاژەل و زەویوزار و ژن و مندالەکانیان کۆ کردوونەتەووە و لەناو خۆیاندا
 دابەشیان کردوون. بەلام ئەو کاتە یەکەم جار وشەیی ئەنفال لە قورئاندا
 ئاماژەیی بۆ کرا، دەگەریتەووە بۆ ئەو دەنگ و ئاژاوەیەکی کہ لەپاش شەرپی
 بەدر لەناو موسلمانەکاندا پووی دا. موسلمانەکان لەو شەرھەدا سەر کەوتن،
 تالانییەکی زۆر زۆر کەوتە چنگیان، زۆری تالانییەکی (ئەنفالەکی) ئاژاوەیی
 خستە ناو موسلمانانەووە و لەناو خۆیاندا کردیانە دەنگەدەنگ، ھەر کەسە
 و داوای بەشی زیاتری بۆ خۆی دەکرد، پەيامبەری موسلمانانیش بریاری
 دا کہ لە دابەشکردنی تالانییەکاندا پەلە نەکەن، ئەووە بوو کەلوپەلەکان کۆ
 کراونەووە، بەلام دابەش نەکران. لە گەرپانەووەی لەشکرەکی پیش ئەووە
 بگەنەووە بە شارێ مەدینە، پەيامبەر چەند قسەییەکی کرد و وتی: ئەمانە
 وەحین و لە خوداوە بۆم نێردراوە و ئیتر چەندین ئایەتی خویندەووە، یەکەم
 ئایەتی ئەو کۆمەلە ئایەتە باسی ئەنفال دەکات، تیبدا وەک چۆن سەرردەمی
 جاھیلی کۆکردنەووە و دابەشکردنی تالانییەکانی بە کاریکی دروست و باش
 دەزانی، بە ھەمان شیوہ ئەو ئایەتە ئەم نەریتەیی بە کاریکی دروست و باش
 زانی و کۆکردنەووە و دابەشکردنی تالانی (ئەنفال)ی حەلال کرد، بەلام بە
 کەمیک دەستکارییەووە. دەستکاریکردنەکەش نەریت نەبوو، بەلکۆ دەقیکی
 شەرعی و ئیلاھی بوو. بۆ نموونە؛ سوورەتەکی ناو ئەنفال، ھەرۆھا

یه که م ئایه تیش باسی ئەنفالی دەکات، سوورەتی «الانفال» ئایه تی یه که م دەلیت: ﴿يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ﴾.

واته: «(ئە ی محەمەد) دەربارە ی (الانفال) تالانییەکانی پاش جەنگ پرسیارت لی دەکەن، تۆش پێیان بلی تالانییەکان بو خودا و پە یامبەرە که یه تی، دە ئیتر ئیوێش له خودا بترسن و کیشە ی نیوانتان چارەسەر بکەن و ئاشت ببنە وە. ئەگەر ئیوێ پراست دەکەن و ئیماندارن، ئەوێ ملکه چی برپارەکانی خودا و پە یامبەرە که ی بن.»

له ئایه تیکی تردا له بریی وشه ی «ئەنفال»، وشه ی غەنیمه به کار هاتوو، هەمان سوورەت، له ئایه تی ژماره (٤١) دا دەلیت: «باش بزانی که ئەو دەستکه وتانە ی کۆتان کردوو ته وە، هەر شتیکی بیت، ئەوێ یه که له سەر پینجی بو خودا و پە یامبەرە که یه تی.»

بیگومان له راقه کاندای باسی ئەوێ کراوه که چون چوار به شه که ی تریان دابه ش کردوو، به لام ئەوێ گرنگ بیت ئەوێ به له م دوو ئایه ته دا ئەو هەمان زانی که ئەنفال چ مانایه کی هه یه و بوچی و کئی و به چ مه به ست و ئامانجیک به کار هاتوو.

خالی دووهم: پێش سەر هەلدانی ئیسلام و دوا ی سەر هەلدانی ئیسلامیش، له و زه مه نه دا نه ری تیان وا بووه که ناو بو شه ره کانیا ن یان بو گه شت و قافلە بازرگانیه کان دابنن. بو نموونه؛ شه ری به در، بو یه ناو نرا به در، چونکه له پال کانی و شوینی کدا شه ره که کرا که ناوی به در بو، ئیتر ئەم کولتوو ره درێژه ی کیشاو ه و ئیستاش هەر وایه، له ناو کومه لگا ئیسلامیه کاندای بووه به باو ناوی به در له کوره کانیا ن ده نین. بو نموونه؛ له م سالانه ی دوا ییدا تورکیا هی رشی کرده سەر رۆژئاوای کوردستان، شه ره که ناو نرا «فه تح»، ئەم وشه یه ناوی سوورەتیکی تری قورئانه. هەر ئەم کولتوو ره بوو که وای کرد له ده سه لاتی به عس له به غداددا له سال ی ١٩٨٨ دا هی رشیکی زور به رفراوان

بکه نه سهر ناوچه رزگارکراوه کانی باشووری کوردستان تا داگیری بکاته وه،
ئه وه بوو به ناوی ئه نفاله وه هیرشه که یان دهست پی کرد و وهک برپاریان
دابوو ته واوی دهستگیرکراوه کانیان بی هیچ به زه بیه ک قه تلوعام کردن، ههر
چی مال و سامانیشیان هه بوو وهک تالانی بران. له ئه نفاله کاندایانکی زور
به ر گه لی کورد و ناوچه که و شوپش که وت، نزیکه ی سه د و هه شتا و دوو
هه زار هاو لاتی سقیل له پیاو و ژن و مندال، به پیر و نه خو شه وه، به چه ندین
شیوازی جیا جیا قه تلوعام کران، هه ندیکیان گیراویانه ته وه به شیکی زور له
ژن و کچه دهستگیرکراوه کان دهستدریژی سیکیسیان کراوه ته سهر و دواتر
کوشتوویان، شیوازی کوشتنه کانیان زیاتر له کوکرنه وه و دروستکردنی
گوره به کومه له کاندایان بووه. کاره ساته کان هینده دلته زین بوون، که ئه م ناوه
(ئه نفال) له بیر نه چیتته وه و بو هه تاهه تاهه بیته په له یه کی رهش به ناوچه وانی
هه موو ئه وانه ی که باوه ریان به کوشتن و به قه تلوعامکردنی خه لکه وه هه یه.
جینوسایدکردنی هاو لاتیانی سقیلی باشووری کوردستان و خاپوورکردنی
سه دان گوند و دهستگیرکردن و دهر به دهر کردنیان له زیدی باو باپیرانیان به
ناوی ئه نفاله وه، به چه ند قوناغیکی جیاواز سه رانسه ری کوردستانی گرتته وه.
بو زانیاری زیاتر، زوریک له نووسه ران و تیکوشه رانی به شداربوو و
رزگاربووی نیو کاره ساتی ئه نفال؛ یاده وه ریبه کانیان نووسیوه ته وه. بروانه:
کتیبی «قه ندیل به غدای هه ژاند»^۱ باسی له چو نیه تیی شه ری سه ختی هیزی
پیشمه رگه دهکات و ده لیت: له گه رمه ی ئه نفال و ئه و کاته ی ژن و منال و
پیر و لاوی کورد بیخه تا و له خو را راپیچ ده کران و بیسه روشوین ده کران،
سه دان پیشمه رگه ته سلیم ده بوونه وه له بهر سه ختی خه بات و بی ئاوه دانی،
وه حکومه تی به عس وای دانا بوو ته واو شوپش و پیشمه رگه ی ته فروتونا
کردوو و جاریکی دیکه پیشمه رگه له خاکی ئه نفالکراو و کیمیا باران نامینن.

۱. قه ندیل به غدای هه ژاند، شه هید رینان، به شی سینیهم، چاپی یه که م، چاپخانه ی

په یوه ند، ۲۰۱۱، ل ۱۱۹.

عهمه‌لیاتی ئەنفال له ۱۹۸۸/۲/۲۳ دەستی پێ کرد تا کۆتایی مانگی ئەیلوولی ۱۹۸۸. ئەو عه‌مه‌لیاتانه سه‌رانسه‌ری کوردستانی گرتەوه، ناوچه‌یه‌ک نه‌ما که‌م تا زۆر ئەو کاره‌ساته‌ی به‌ر نه‌که‌وتبێ. کافرەکانی به‌غدا له‌پیش هه‌موو شتی‌ک، مزگه‌وت و شوینه ئایینییه‌کانیان خاپوور ده‌کرد.

ئەنفالی یه‌ک: بۆ سه‌ر باره‌گای سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان و دۆلی جافه‌تی و مه‌رگه و شارستین و بناری سوورداش. ئەنفالی دوو: بۆ سه‌ر ناوچه‌ی قه‌رده‌اغ و بازیان، له ۱۹۸۸/۴/۲ کۆتایی هات که له گوندی سیوه‌سانان زیاتر له حه‌فتا که‌س به چه‌کی کیمیایی شه‌هید کران.

ئەنفالی سی: بۆ سه‌ر ناوچه‌ی گه‌رمیان که به هه‌زاران که‌سی تیدا به‌دیل گیران و ئافره‌ته‌کانیان شوین بزر کرد و لاو و پیره‌کانیان شه‌هید کرد و بی‌شه‌رمانه هه‌ر له هیلکه‌ی مریشک تا ده‌گاته مه‌کینه و ئۆتۆمبیل به‌تالان بردیان.

ئەنفالی چوار: بۆ سه‌ر ناوچه‌ی شیخ بزینی و چه‌می ریژان و ساله‌یی ده‌شتی کۆیه و که زیاتر له هه‌زار که‌س شوین بزر کران که به سه‌دان منال و ئافره‌تانیاں له‌گه‌ڵ دابوو. هه‌ر چی مال و حالیاں هه‌بوو به‌تالان رۆیشت و له گوندی گوپته‌په‌وه به زه‌بری چه‌کی کیمیایی نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا که‌س شه‌هید کران.

ئەنفالی پینج: بۆ دۆلی باليسان و خو‌شناوه‌تی و مه‌له‌کان و گه‌ره‌وان و وه‌رتی، له‌وێ پيشمه‌رگه‌کانی کورستان بۆ ماوه‌ی دوو مانگ زیاتر شه‌ریان له‌گه‌ڵ دوژمن کرد.

عه‌مه‌لیاتی ئەنفالی شه‌ش: له رۆژی ۱۹۸۸/۸/۲۸ بۆ سه‌ر ناوچه‌ی بادینان، له‌ویش به هه‌زاران ئافره‌ت و منال شه‌هید کران، ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ریی خه‌لکیش بۆ تورکیا بێ ژماره بوون.

پیشتر باسم کرد که ئەنفال یه‌کیک له ئازاره سه‌خت و نه‌براه‌ه‌کانی کورده، ده‌رکی ئەو تونیله نه‌براه‌یه که مرو‌قی کورد پیندا تێپه‌ر ده‌بیت و ناگاته

هیچ شوینیک، ئەو برینهیه سوئی و ئازاری سالانهی رۆح نوی دهکاتهوه، ئەو ئازارهیه که ههمیشه رۆحی کوردبوونمان زیندوو دهکاتهوه و خهباتی نویمان جۆش دهدا و دەرگای بوون و تیکۆشانمان بۆ دهخاتهوه سهپرشت و چهکهرهی له دایکبوونمان ههزارهها جار شین دهکاتهوه. ئەنفال مایکی پر له برووسکی به جیماو و سووتماکی پر تاوانه، دهستی رهشی زولم و ویژدانیکی نه کلۆکی زولم و ژانه. ئەم بیویژدانیه گهوره و بچووکى نه فامیوه و ته نانهت مندالی سهر بيشکهی کردووته پیکانی ئامانجهکانی، پرژیم و ههزاران کۆرپه ی ساوای له بیابانهکانی عه ره بیدا زینده به چال کردوو، ئەنفال واته کوشتن و برین و گولله بارانکردن و زینده به چالکردن، به بی جیاوازی له نیوان ژن و پیاوی به سالاجوو و گهوره و بچووک و ته نانهت سووتاندنی دار و درهخت و نه هیشتنی ئازله کان و کوشتنی بالنده کانیش به ئاسمانه وه. دوابه دواى ئەو تاوانه درندانه و گواستنه وهی باره گای مه کته بی سیاسی و راگه یاندن و ته و اوی هیزی مه لبه ند و تیه پیکانی هیزی پیشمه رگه بۆ سهر سنووره کانی رۆژه لاتى کوردستان، کاریگه ریی زوری هه بوو له سهر لاوازکردنی ریکخستن و دهسته ی شانه نهینیه کانی پیشمه رگه ی نیو شار و جۆری په یوه ندیه کانیان به سه رکردایه تی و مه لبه ند و تیه پیکانه وه. به م شیوه یه دواى جهنگی دریژخایه نی پتر له هه شت سالی عیراق و ئیران و کوتایی جهنگ له نیوانیاندا، پرژیمی به عس هه لیکى باشی بۆ ره خسا و هه موو هیزه کانی ئەو سوپا درندانه ی که هه یبوون، له دژی بزوتنه وهی پرزگاریی ئازادىخوازی گه لی کوردی به کار هینا و به بی هیچ جیاوازییه ک به یه ک چاو و بیروباوه ره وه، میله ته ی کوردی به دوژمنی خوی ده زانی و ئەوهی به دوور له کاروکرده وهی نامرۆیی بوو، له گه ل گه لی کورددا ئەنجامی دا. به م شیوه یه پتر له سالی ک سه رکردایه تی یه کیتی و په یوه ندیه ئەو مه فره زه پارتیزانانه ی که له به ری قه ره داغ و دۆلی جافایه تی مابوونه وه و قۆرخکردنی ته و اوی سنووره کانی هیزی پیشمه رگه له لایه ن به عسه وه، ببوووه هۆی ئەوهی به که می له هه والی سه رکردایه تی و په یوه ندیه ی هیزی

پیشمه‌رگه و راگه‌یاندن و ریکخستنه نهینییه‌کانی ناو شار. له کۆتایی جه‌نگی عیراق و ئێران و هیرشکردنه سهر هیزه‌کانی پیشمه‌رگه و کیماباران و ئەنفالکردن و جینۆسایکردنی گه‌لی کورد، رژییمی به‌عس بۆ سه‌رکوتکردنی نه‌یاره‌کانی و به‌تایبه‌ت «شیعه‌کان» وه‌ک «حیزبی ده‌عوه» که ئێران هه‌موو هاوکاریه‌کی ده‌کردن، چه‌ندین شوینه پیرۆزییه ئایینییه‌کانی سووتاند و ته‌نانه‌ت چه‌ند مووشه‌کیکی ئاراسته‌ی مه‌زارگه‌کانیانی کردبوو که شیعه‌کان به‌لایانه‌وه پیرۆز بوو، کیمابارانی هه‌له‌بجیه شه‌هید که پتر له پینچ هه‌زار ژن و مندال و به‌ته‌مه‌نی تیا بووه قوربانی و ئەنفالی پتر له سه‌د و هه‌شتا و دوو هه‌زار هاوالاتی سقیل، سووتاندنی پتر له پینچ هه‌زار گوند له کوردستان، ته‌واوی هاوالاتیانی کورد و عه‌ره‌بی تووره کردبوو و برۆا و متمانه له‌نیو هیزی سوپاکه‌یدا نه‌ده‌ما و تا ده‌هات رژییمی به‌عس لاوازتر ده‌بوو. ریکخستنه نهینییه‌کانی ناوشار په‌یوه‌ندییه‌کانیان به‌هیتر ده‌کرده‌وه و سه‌رکردایه‌تی پلانی خۆیان دا‌ده‌رشت و جۆری په‌یوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ڵ مه‌فره‌زه پارتیزانه‌کان و ریکخستنه نهینییه‌کانی ناوشاردا به‌هیتر ده‌کرد. چه‌ند مه‌فره‌زه‌یه‌کی پارتیزانه‌کان به‌نهینی ده‌هاتنه‌وه نیو شار، یه‌کیک له‌و مه‌فره‌زه پارتیزانانه؛ «عه‌به‌ ره‌ق» وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌ک له‌گه‌ڵ سی پیشمه‌رگه‌دا هاتنه‌وه و بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌ مالیکدا مانه‌وه که دواتر دیمه‌وه سه‌ر ئەو چیرۆکه. به‌نامه‌ی فه‌رمیی به‌رپرسی ریکخستن (ع، ب، ش)، داوی دروستبوونه‌وه‌ی شانیه‌ک (لیژنه) پیشمه‌رگه‌ی ناو شارم لی‌کرا له‌لایه‌ن سیروانی حاجی عوسمان و عه‌بدو‌ل‌لای سدیق سواره. من هه‌ر چه‌نده له‌گه‌ڵ عه‌بدو‌ل‌لای سدیق سواره‌دا له‌یه‌که‌وه نزیک بووین و خزمایه‌تیمان هه‌بوو، به‌لام به‌هۆی ئەزموونی سیاسی و خه‌باتی چه‌کداری و وه‌ک ئەوه‌ی له‌ رابردوودا له‌ شاخ رۆلی به‌رپرسم بینیبوو، پاشان له‌وان به‌ته‌مه‌نتر بووم، له‌و داواکاریه‌ی ئەوان په‌شیمان بوومه‌وه و گه‌یشتمه ئەو بیرکردنه‌وه‌ی که ده‌بی‌ت له‌و رۆژگاره سه‌خته‌ی به‌سه‌ر ئیمه‌دا هاتوو، به‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی باش و به‌ئەزموون، کاری شانیه‌کانی پیشمه‌رگه‌ی

ناوشار ئەنجام بەدەين، دواى ئەوھى كە پيشتەر كە من بيئاگا بووم لە
 جوړى پەيوەنديهكان. نوورەدینی براشم لەگەل سىروانى حاجى عوسمان،
 عەبدوللای سدیق سوارە، ئەيوب حەمە سالىح قەرەچەتانی، رزگار عومەر
 محیدین؛ وەك شانەیهكى نەینى ئاگادار كرابوون، بەلام لە سەرەتادا هیچ
 کامیكیان بە یەكتریان نەدەزانی. من بریاری خۆم لەگەل كەسیك دابوو،
 بەلام بەرپرسی ریکخستن ئەو داواکارییهی رەت كردهوه و بە ئیستەشەوه
 نازانم هۆكاری چی بوو، ئەوانیش ئەو كەسەیان ئاگاداری ریکخستنەوهی
 شانە نەینییەكانیان نەكردبوو، ئەوه نەبیت من بروام بە نوورەدینی برام
 نەكردبیت و متمانەم بە سىروانى حاجى عوسمان و عەبدوللای سدیق
 سوارە نەكردبیت. بیركردنەوهی من لەو كاتەدا تەنها دەگەراییهوه بو
 كەم و زۆری تەمەن و ئەوانیش تەمەنیان لە من بچووكتەر بوو، ئەوھش
 دوودلی لە ناخدا چاندبوو كە ببوو مەترسیهكى گەرە بو من، چونكە
 ئەنجامدانی كار و چالاكی ناوشار ئەركیكى قورس و ترسناك بوو، لەنیو
 حەشامەتدا لوولەى دەمانچەت ئاراستەى سەر دلی دوژمنەكەت بكەیت، ئایا
 سەرکەوتوو دەبیت، یان شكست دەهینیت؟ لە رابردوودا لە چالاکیهكى
 كەرتهكەماندا، كاتیک بو سزادانی تاوانباریک مەفرەزەیهكمان ریک خست و
 پینچ پيشمه رگه به رهو شار دههاتینهوه، هیشتا چەند كاتژمیریکمان مابوو
 بگەینهوه ناوشار، دووانیان پەشیمان بوونەوه و داواى گەرانهویان دەکرد،
 لە راستیدا هەردووکیان زۆر قارەمان و لە چەندین بۆسە و بەرگریکردن
 و ڕووبەرۆبوونەوهی هیزی درندانهی رژیمی بەعسدا دلسۆزییان دەنواند
 و بەئەمەك و دلسۆز بوون، بەلام كاتیک باست لە رۆحكیشانی دوژمنیكى
 سەرسەختی تاوانبارت بكردایه، زۆر كەم كەس ئەو ئیرادەى رۆحكیشانهی
 تیا بەدی دەکرا، ئەوھش ببوو هۆكاری چاوترساندنی من ئاخۆ کاریكم پى
 بسپێردریت و لە کاتی کارەكەمدا بەرامبەرەكەم پەشیمانیهكى تیا بەدی
 بكریت و شكست بهینم! بۆیه بریارم دا ئەو كەسەى كە ریکخستن رازی
 لەسەر نەبوو، خۆم بەتەنها داواکاریهكانیان جیبه جی بكەم. دواى ئەنجامدانی

دوو چالاكى، بهبى ئەوھى نە ئەو ھاورپىيانە بە كارەكانم بزانن، نە منىش ئاگادارى ھەوالى كار و چالاكییەكانى ئەوان بووم و ئەوانىش ئاگادارى و ھىچ پەيوەندىيەكیان بە شانە نەینىيەكانى ترەوہ نەبوو، بەلام پىكەوہ چالاكیى ناوشاریان ئەنجام دابوو.

لە رىكەوتى ۱۹۸۹/۷/۲۵ دا كاتژمىرى يانزە و نیو، لە چىشتخانەى «حەسەنى موسا»، عەبدوللای سدیق سوارە لەلایەن «كاوہ حەمە رەشىد» ناسراو بە «كاوہ كاراتى» دانىشتووى شارى سلیمانى، سەر بە موخابەرەتى عىراق دەستگىر كرا. چىشتخانەى حەسەنى موسا، يەكك بوو لە چىشتخانە بەناوبانگەكانى شارى سلیمانى، خاوەنەكەى كەسایەتییەكى ناسراو بوو. عەبدوللای سدیق سوارە بۆ بژىویی ژيانى خۆى كە تەنھا كچىكى دوو سالانى ھەبوو، لەویدا كارى دەكرد، ھەمان رۆژ، رىكەوتى سالى ۱۹۸۹/۷/۲۵ دا، كاتژمىر ھوت و بیست خولەك، كاوہ كاراتى بە چوار ئۆتۆمبىلى خاكى جىمسی جۆرە ئۆتۆمبىلىك تايبەت بوو، دەزگای موخابەرەت بەكاریان دەھینا، چونكە كەسى لە نیودا دیار نەدەبوو، ھىزىكى زۆرى چەكدار مالى ئىمەیان ئابلۆقە دا و لەناكاو لە دیواری دەرگای سەرەكى و حەوشەى پشتەوہ و لە سەربانەوہ بە تەفەنگ و بە دەنگەدەنگىكى زۆر و ترسناكەوہ نوورەدینی برام دەستگىر كرا. پىشتەر لە ھەمان رۆژدا، بەلام پىش دەستگىرکردنى نوورەدینی برام، سىروانى حاجى عوسمان و ئەيوپ حەمە سالىق قەرەچەتانى، رزگار عومەر محىدین؛ لەلایەن كاوہ كاراتى كە سەر بە دەزگای موخابەرەتى عىراقى بوو، دەستگىر كرابوون. ھۆكارى دەستگىرکردنیان زیاتر دەگەرپىتەوہ بۆ دوو ھۆكارى جیاوان، يەكك لەو ھۆكارانەش كە تەواوى دەزگای موخابەرەتى سلیمانى و ئاسایشى سلیمانى لى ئاگادار كرابوونەوہ. لە دانىشتنىكى سەر مێزدا و برابوون بە كەسىك كە لە رابردووى سەردەمى رۆژگارى سەختى قوربانیدان و پىشمەرگایەتیدا يەكك بوو لەو پىشمەرگانەى كە ھاوسەنگەرمان بوو، تەواوى دەنگى ھەریەك لە عەبدوللای سدیق سوارە و نوورەدینی برام و سىروانى حاجى عوسمانى

تۆمار کردبوو که گوايه ئاگادار کراونه ته وه به وهی که شانه نهینیه کانی پیشمه رگه دروست بکه نه وه و چند چالاکیه کی خویانیان له و دانیشته دا باس کردبوو. زیاتر به لگه ی ته واو له سه ر عه بدوللای سدیق سواره خرابووه روو، چونکه ئەو قسه ی زیاتری کردبوو. دوا ی لیكۆلینه وه یه کی زۆر و ئازار و ئەشکه نه جه دانی هه ریه که یان، عه بدوللای سدیق سواره وای به باش زانیبوو وه ک خویان له ناو ده چن؛ که سانی تر له دوا ی خویان نه بنه قوربانی. له کاتی ئەشکه نه جه دان و لیپرسینه وه دا، نه هیی له دروستبوونی شانه نهینیه کانی پیشمه رگه کردبوو. له وه لامدا وتبووی من دهمه ویت سه روکۆماری عیراق «السید الرئیس صدام حسین» بکوژم. کاتیک به رپرسیانی پژی می به عس هه لسه نگاندنیان بو ئەم وه لامه کردبوو و پییان راگه یاندبوو چون ده توانیت «السید الرئیس صدام حسین» بکوژیت؟ له وه لامدا عه بدوللای سدیق سواره له به رده م دادگای شوړشی به عس (محکمة الثورة)، له دوا ی لیكۆلینه وه و لیپرسینه وه؛ له ویدا دادگایی ده کرایت و یان زیندانیی هه تاهه تایی یا خود بریاری له سیداره دانی له سه ر ده درا، وتبووی: «سه ددام حسین» هه ر کاتیک سه ردانی سلیمانی بکات، مندالی خو ش ده ویت و له شوینه گشتیه کان وه ک شه قامه سه ره کییه کان، چاوی به خیزان و مندالان ده که وت، منیش ده چوومه نیویان و ده مکوشت! ئەوانیش ئەو وه لامه ی عه بدوللای سدیق سواره یان به هه ند وه رگرتبوو و دوا ی دادگایی کردنی سیروانی حاجی عوسمان که ئەو وه لامی دابوو وه هیشتا هیچیان نه کردوو، به لام به نیاز بوون کاری ریکخستن بکه ن و به هه مان شیوه نووره دینی برام وتبووی من به نیاز بووم بچمه وه شاخ و بیمه وه به پیشمه رگه. ئەیوب حه مه سالح قه ره چه تانی، رزگار عومه ر محیدین، به هه مان شیوه هه ریه که یان وه لامیکیان بو خویان ئاماده کردوو و دلسۆزانه هیچ که سیکیان تیوه نه گلاندوو له ده ستگیرکردن و زیندانی کردنی هاوړپیکانیان. سه د مخابن، دادگای شوړشی به عس (محکمة الثورة) بریاری له سیداره دانی عه بدوللای سدیق سواره و ئەیوب حه مه سالح قه ره چه تانی ده دات و هه ریه ک له وانی تریش زیندانی

هه تاهه تایی به سه ریاندای ده سه پینریت. برایه کی عه بدولای سدیق سواره به ناوی بیستوونی سدیق سواره پیشمه رگه ده بییت و بو ماوهی بیست سال حوكم ده دریت و دواتر له سالی ۱۹۷۹دا به لیبور دنی گشتی نازاد ده کریت، له گه ل نه وه شدا برایه کی به ناوی محمه د سدیق سواره به هه مان شیوه پیش عه بدوللا له سیداره ده دریت و برایه کی تریان به ناوی لوقمانی سدیق سواره له سالی ۱۹۸۳دا له کهرتی خو ماندا پیشمه رگه ده بییت و ئیسته ش له ژیاندا ماوه و باری گوزهرانی زور خراپه. زور به داخه وه بو هه ندیک له به رپرسان که تا ئیسته ش هیچ کامیکیان له و خانه واده یان نه پرسیه ته وه و هیچ هاوکاریه ک نه کراون، که زور به ی خانه واده که یان له ری خه بات و شوپش و کورد بووندا له ناو چون و له رۆژگاریکی پیوستدا و خه باتی سهختی چیا به رزه کاندای پیشمه رگه بوون.

له گه ل شکستی هه میشه یه یی رژی می به عس و په یوه ندیبه کانی، ریکخسته کانی نیو شار زیاتر ده بوون. وهک پیشتر ئامازهم پی دا پیشمه رگه پارتیزانه کانیش هانده ریکی زور باش بوون بو جور ی په یوه ندیبه کان و کهم تا زور هاتنه وه یان بو نیو شار. فه رمانده ی لی هاتوو و دلسوز و قاره مان عه به رهق کاتیک به زه حمهت هاتبووه نیو شار، ته نها مه به سستی نه وه بوو که شوپش هه ر ماوه و هه ر ده مینیت و له کاتی گه رانه وه شیدا بو شاخ؛ که وتبوونه بو سه یه کی چه کداره کانی به عس و له شه ریکی ده سته وه یه خه دا و به نار هه تی در باز ببوو. له دوای نه جامدانی چالاکیه کدا هینده شپرزه بووم، نه مده زانی روو له کوئی بکه م! به لام به ریکه وت خو م کرد به مالی که ریمی شیخ عیسا، که له شاخ هاوسه نگر و جیی بروا و متمانه بوو، برازایه کی به ناوی هه لاله له گه ل بینینی رووخساری شیواوم، به بی نه وه ی هیچ ترسیکی تیا به دی بکه م، زور دلسوزانه هاوکاری تهاوای کردم و بو دلنیا بوون و رزگار بوون له دله راوکی و پاراستنی ژیانم، له سه ربانی خانووه که یان له ته نیشته برایه کی خویه وه جیی بو راختم. بو رۆژی دواتر ئارامیه ک به ده رووندا هات و دلنیا بووم له وه ی هیچ که سیک به جور ی

کار و چالاکیه که می نه زانیوه. باوکی هه لاله له گهله قاله ته گه رانیدا له ناو چووبوو. «قاله ته گه رانی» که سایه تییه کانی ناسراوی ناوچه ی شارباژیر و گوندی ته گه ران بووه و له لایه ن پژی می به عسه وه له گهله هه ندیک که سایه تییه ناسراو و کومه لیک هاویری خویدا بیسه روشوین کراون.

پۆژبه پۆژ کار و چالاکیه کانی ناوشار زیاتر ده بوون، له ریکه وتی ۱۹۹۰/۱۲/۶ دا یه کیک له هه ره چالاکیه سه خته کانی ئه و پۆژگاره که ته واوی شاری سلیمانی هه ژاند و ته واوی ده زگا داپلۆسینه ره کانی پژی می سه رقال کردبوو، هه موو کووچه و کولانه کانی شاری سلیمانی به دوا ی ئه نجامده ری ئه و چالاکیه دا ده گه ران و به تاوانباریکی سه رسه ختیان ده زانی. کوشتنی سی تاوانباری به ریوه به ری ئاسایشی گشتی پژی می به عس (مدریه الامن العامه) به م ناوانه، به سزای گهله و شوپش گه یانده بوو: جاسم، له دایکبووی شاری رومادی، به ریوه به ری ئاسایشی گشتی (مدریه الامن العامه) ی سلیمانی.

مفه وه ز سه باح، له دایکبووی شاری موسیل

مفه وه ز عه لی، له دایکبووی شاری حله

کاتیک ئه م تاوانبارانه له لایه ن عومه ر شیخ محهمه د ناسراو به «شیخ عومه ر» به سزای گهله و شوپش گه یه نران، شیخ عومه ر له بارودوخیکی خراپدا بوو، به ئاشکرا بوونی ئه نجامدانی ئه و چالاکیه، ته واوی خانه واده که ی ده ستگیر کراو. پژی می به عس له لایه ن ئه ندام و ده زگا نه یینییه کانییه وه رایگه یانده بوو به وه ی هه ر که سیک شوین و جیی هه وانه وه ی شیخ عومه ر ده ستنیشان بکات، خه لاتیکی گه وره ی ماددی پی ده به خشیته. کاتیک ده نگوی ئه و هه واله بلاو ببوو هه وه، به ریکه وت چاوم به دلیری شیخ ره زا که وت. دلیری شیخ ره زا؛ فه رمانده یه کی که رتی یه کیک له تیپه کانی تیپی ۷۷ ی پیره مه گروون بوو، پیشتر باوه رپیکراوی شه هید جه مالی عه لی باپیر بوو، ئاگاداری کردمه وه به وه ی شوپش سه رقالی دروستبوونه وه ی مه فره زه

نهينيه کانی نیو شاره. دیاره دلیری شیخ رهزا وهک فهرماندهیهکی لیھاتوو
 و باوه پیکراویکی شوړش، ئاگاداری ئه و هه موو نهینییانه نه بوو بیټ،
 چی ده کریت و چون ریکخستننه وهکان سه رله نوی ئاماده کاری خویان بو
 پلانیک نوی ریک دهخه نه وه و په یوه نندیه کانیان به هیتر دهکه ن! دلیر
 پی راگه یاندم ئاگاداری ئه و جموجولیت، چند که سیکی باوه پیکراوی
 رژیمن کوژراون؟ منیش وه لامم دایه وه و وتم: به لی، ده زانم ناوی شیخ
 عومه ره. دواي ئه نجامدانی ئه و چالاکیه، شیخ عومه ره له مالی پووری
 یه کیک له براده ره کانی خوی له گه ره کی ماموستایان به ناوی هاوپی
 عه باس، هه شاریان دابوو. دیار بوو دلیر وهک فهرماندهیهکی لیھاتوو،
 وهک من هه ندیک زانیاری سه بارهت به دروستبوونه وهی شاننه نهینیه کان
 هه بوو، یاخود زانیاری پیش من هه بوو بیټ، لای من ئاشکرای نه ده کرد.
 وهک پیشتر ئامازهم پی دا دروستبوونه ی ریکخستن و شاننه نهینیه کان
 به و جوړه دارپژرابوو که شاننه کان په یوه ندی و زانیاریان له جوړی کار و
 چالاکیه کانی یه کتردا نه بیټ. به و شیوه یه رژیمی به عس روو له دارووخان
 و شوړش و ریکخستننه کان به ره و بوو ژانه وه و جه ماوه ریش به و په پی
 وره ی به رزه وه له چاوه پروانی راپه پینیکی سه رتاسه ری بوون. دواي شه پی
 داگیرکردنی کویت له سالی ۱۹۹۰ دا له لایه ن رژیمی به عس و شکسته پینانی
 به رامبه ر به داگیرکردنی و ده ستپیکردنی یه که م راپه پینی سه ربازی له
 باشووری عیراق و جموجولی جه ماوه ر و دهنگی نار ه زایه تی هاو لاتیانی
 شاری رانیه، له مانگی ئازاری سالی ۱۹۹۱ دا یه که م راپه پین دهستی پی
 کرد و دواتر قوناغ به قوناغ شاره کانی تری کوردستانی گرت ه وه. ئه گه رچی
 رژیمی به عس به شیوازیک شکستی سه ربازی و مه عنه ویی هی نابوو، ناچار
 لیبور دنی گشتی راگه یاند و زور به ی زوری زیندانه کانی نیو به ندیخانه کانی
 ئازاد کرد، به لام هیچ کاریگه رییه کی ئه و تووی له سه ر خه لکی به گشتی
 نه ده کرد و ناچار هی رشیکی درپندانه ی کرده سه ر جه ماوه ری کوردستان
 و هاو لاتیانی سفیلی باشووری کوردستان. وهک ئه زمونیک له تاوانی

دپرندانهی رابردووی ئەنفال و کیمیاباران، له ئازاری سالی ۱۹۹۱دا کۆری بهکۆمهلیان ئەنجام دا و تهواوی شار و شاروچکهکانی کوردستان چۆل کران و پوویمان له سنوورهکانی رۆژههلاتی کوردستان و باکووری کوردستان کرد. له زۆربهی راگهیانندهکان و کهنالی تیقییهکانی ولاتاندا ههوالی ئەو کارهساته‌ی به‌سه‌ر گه‌لی کورددا هاتبوو، بلاو ده‌کرانه‌وه. وه‌ک ئاماژه‌م پێ دا، یه‌که‌م راپه‌رین له شاری رانیه‌ ئەنجام درا، به‌ ده‌روازه‌ی راپه‌رین له میژوودا ناو ده‌بریت و دواتر له ۱۹۹۱/۳/۲۱دا به‌ هیزی جه‌ماوه‌ر و هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان شاری که‌رکووک ئازاد کرا. پاش ئەوه‌ی به‌ره‌ی کوردستانی بو‌و جارێکی تر له سالی ۱۹۹۲دا دانوستانیان له‌گه‌ل رژیمی به‌عس کرده‌وه و ئەو ئەفسه‌ر و سه‌رباز و دیلانه‌ی له ئەنجامی راپه‌ریندا له‌لایه‌ن به‌ره‌ی کوردستانیه‌وه دیل و ده‌ستبه‌سه‌ر بوون، له‌گه‌ل زیندانه‌ سیاسییه‌کان گۆرانه‌وه و سیروانی حاجی عوسمان، نووره‌دینی برام، رزگار عومه‌ر محیدین؛ ئازاد کران، جگه‌ له‌وه‌ی چه‌ندین زیندانی تری سه‌ر به‌ هه‌موو حیزبه‌کان که‌ پیشتر له زیندانی ئەبو غریبدا بوون که‌ بریتی بوون له: فه‌ره‌یدوون دارتاش، مامۆستا ئەحمه‌دی سه‌ناعه، مامۆستا حه‌مه‌ سالح، مامۆستا عه‌زین، دکتۆر مه‌جید، ئیبراهیم خانه‌قینی، که‌مالی ئالای شو‌رش، بابه‌ تایه‌ر، به‌کری مام نووری که‌ له زیندانا مالئاوایی هه‌تاهه‌تایی له ژیان کرد، ره‌فیق ناسراو به «ره‌فه‌ بالشکاو» سه‌ر به‌ حیزبی سۆسیالیستی کوردستان بوو، پاش ئەوه‌ی حوکمی زیندانی هه‌تاهه‌تایی به‌سه‌ردا سه‌پینرابوو، پیش ئازادکردنی زیندانه‌کان به‌ دوو مانگ له‌سێداره‌ درا، عه‌تای حاجی ئەحمه‌د له‌گه‌ل په‌نجا زیندانی تردا ئازاد کران و له‌به‌رده‌م باره‌گای ریکخستنی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، له شاری سلیمانی له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ریکی زۆر به‌ ئاهه‌نگ و هه‌له‌په‌رکی و سروودی نیشتمانییه‌وه پیشوازیان لی کرا.

«هیچ چانسیک بوونی نییه، ئیمه هه موو دیلی چاره نووسیکن.»

دۆستویفیسکی

مرۆف له چرکه ساتی له دایکبوونییهوه، به بی حهز و ئارهزوومهندی و داخواییهکانی خۆی دیته ئەم سهرزه مینه و تیکه ل به ناو کۆمه لگه و ئەو بنه ماله یه ی چاره نووسی بۆی دیاری کردوه؛ ده بیته. له گه ل ئەوه شدا به بی هیچ ئاسووده بوونی و یژدانی تاکه که سیی مرۆقبوونی خۆی، وه ک خواستیکی نه ویستیش ئەو چاره نووسه ی به سه ردا ده سه پینریته، دواتر ده بیته مولکی سروشتیکی نه خوازراو و ملکه چ به کاردانه وه گشتییه کان، مه رگی ناوچه یی له نیو چیوه خیزانی و کۆمه لگاییه که و به رکه وته کانی بۆ سروشت و ژیان گه شه ده کات. که واته کاتیک تۆ له مه رگی ژیانی ناوچه یه کدا له دایک ده بیته، ئەو شوینه هه ر گۆشه یه کی له دایکبوونی مرۆف بیته، گرنگ نییه وه ک هه لکه وته ی نیو خیزان و بنه ماله یی خوهره وشتی به هه ر ئاراسته یه کدا بیته و خوینده وار بیته، یاخود نه خوینده وار، قاره مان یاخود ترسنۆک، خاوه نی سه روه ت و سامانی زۆر و ئیماندار و خواپه رست و بیباوه ر. مه به ست له مه رگی ناوچه ییش ئەوه یه که تۆ له مه رگی ژیانی ناوچه یه کدا له دایک ده بیته، وه ک شوین که جیاوازه وه ک کۆمه لگا رۆژه لاتیییه کان یان رۆژئاواییه کان، خیزانیش هه مان پیوه ری بۆ جیاکردنه وه له نیو په روه رده ی هه ژاری و ده وله مه ندی، خوینده وار و نه خوینده وار، ئاییندار و بیباوه ر، ناوچه و خیزان دروست ده کات.

بۆ نمونه؛ په روه رده ی شوین به واتای ناوچه، دارپژهری چیوه ی په روه رده ی خیزانه. که واته ئەو شوینه و ئەو ناوچه یه ریچکه ی ژیانته بۆ دیاری ده کات. بالکردن و نما و سه رکه وتنی به رگرییه کانی مانه وه ی پر له کیشه و گرفتی ئازارایی گه لیک له هاوته مه نه کانم بیر ناچنه وه، ساته وه ختی مندالی و هه رزه کاری و گه نجیتی و کاملبوونی ئیمه وه ک پیوه ر بۆ ژیانی

گه شه کردووی مروڤیکی ئاسایی که تینیدا باجی زمان، ئایین، خیزان، ره گهن، گه ورهیی و بچووکی، بویری، ترسنوکی، بازوو و باسکی پتهو، نه خوشی و کالفامی، دهوله مهندی و هه ژاری، یاخیوون و سه رشوپی، بی بهرگی و پوشتهیی له ژیان و زورگه لیکي تر له م باجدان قبوولکردنه، بوونه به شیک له مالویرانی و ئاسوودهیی بو بهرچاوی زورینهی بهرچاو به ستراو به کولتوویریکی سه پاو له کومه لگهی کوردیدا.

ئه م کورته نووسینه م بووه ته به شیک له چیرۆک و به سه رهاته کانی نیو ئه م یاده وه رییه م، به کو تایی و پاشکووی ئه م په رتووکه ده خریتته به ر دیدی خوینهر و هوشداریییه که بو ههندی که له سیاسه تمه داران و هیشتا ئاماژه ی ته واوم به تاوانکاری و جووری خه بات و نئه خلاقیی سیاسی رابردووی ئه وسای سه رده می شاخ و بارودوخی ئیستای شیوازی به ریوه بردنی سیستمی حوکمرانی له عیراق و کوردستان به گشتی و ته ژی له گهنده لی و به هه ده ربردنی سامانی گشتیی ولات که له رابردوودا پییان ده و ترا شوپشگی و له ئیسته شدا به ههندیکیان ده و تریت دز و گهنده ل نه کردوو. له لاپه ره کانی پیشوودا باسم له ههندیکی تاوانی شه پی کوردکوشتن کردوو که چه ندین تیکوشه ری تیا بوونه قوربانیی نیو شه پی به ناهه ق و به زور سه پیئراو به سه ر خه باتگی راندا. ده مه ویت له پاشکووی ئه م په رتووکه دا چیرۆکیکی بیباوککردنی مندالیک بخره مه روو که له لایه ن هاوپییه کمه وه ئاراسته ی کردبووم به ناو نیشانی به ره می شه پی ناوخو، له ته واوی تو ره کومه لایه تییه کاندایه بلاو ببوو وه، به خویندنه وه ی سه رسام ده بیت. ئه زموونییکی شه پی ناوخو و کوردکوشتن له لایه ن حیزبه کانی له مه ر ئیمه، بو نه وه ی دواپوژی ده خره مه روو، بو ئه وه ی بزانی به ره می شه په کانی براکوژی له لایه ن حیزبه کانی کوردستان چه نده ئازاربه خره و چه نده کاریگه ریی ده روونی له سه ر خانه واده و بنه ماله ی قوربانیییه کان هه بووه که هه رگیزاوه رگیز له یاد نا کرین، لی ره دا ته واوی نووسینه که وه ک خو ی ده خره مه روو.

هاورپیه کم گوتی: لای بهرپرسیکی سهربازی دانیشتبووم، هەر لهخۆوه هات به خهیا لدا که پرسیاریکی لی بکه م، پیم وت: کاک سهردار، چی رووداو یک ههیه ئازارت ده دات؟ له وه لادا وتی: له شه ری ناوخۆدا بانگ کرابووین بۆ کو بوونه وه. له به رامبه ر باره گاکه دا (مقه ره که دا) که پریکی به دار دروستکراوی لی بوو، مندالیک ته په دۆریکی دانابوو، ساردیی تیا ده فروشت، ئیمه ش زۆر تینوو بووین، لامان دا و سهر و ساردییه ک بخۆینه وه. منیش پیم وت: کوری بچووک، هه ریه که و ساردییه کمان بۆ هه لپچه!

منداله که ش خه ریکی هه لپچه رینی ساردییه کان بوو، له بهر ئه وه ی که مندال بوو، فریای ئه و تینوویتییه ی ئیمه نه ده که وت و منیش ده ستم خسته سهر شانی و وتم: باوکه خویرییه که ت له بهر موبه ریده دانیشتوووه و توی به م گه رمایه ناردوووه بۆ ساردی فروشتن! به لام منداله که به سه رت و داخیکی قووله وه سه ری به رز کرده وه و وتی: خالۆ، باوکم نه ماوه. منیش زۆر نارچه ت بووم، بۆچی ئه و پرسیاره م کرد! ئه وه ش بووه هۆکاری ئه وه ی خۆم پی رانه گیری ت و پیم وت: به قوربان، نه مزانی که باوکت نه ماوه، گه ر قسه یه کیشم کردوووه و توی پی نارچه ت بییت، ئه وا داوای لیبوردنت لی ده که م و بمبوره. به لام پرسیاریک، ئه ی باوکت به چی تیا چوو؟ به ده م قسه کردنی شه وه میقداری په نجا دینارم کرد به گیرفانیدا. منداله که به ده م ساردی هه لپچه رینه وه وتی: باوکم، سهردار کوشتی. دوا به داوای ئه و وه لاهه، ئه وه نده ی تر رووخام، چونکه به وشه ی «سه ردار» خۆم بیر ده که وته وه، ده بییت چه ند مندالی ترم به و شیوه یه بی باوک کرد بییت! به جاریک ئه ژنۆم شکا، توانام نه ما به پیوه بوه ستم، به لام نه مه یشت هاورپیکانم پیم بزانی. به ردیک وه ک سه کویه ک له ژیر که پره که دا بوو، له سه ری دانیشتم و پيشمه رگه و پاسه وانه کانم سه رقالی ساردی خواردنه وه و گالته وگه پ بوون، منیش به جاریک رووخابوووم و ئاگام له خۆم نه ما بوو له تاو ئه و منداله و چه زیشم ده کرد بزانی راست ده کات! له دلی خۆشمددا ده موت: به لکوو وا نه بییت! خۆ من خه لکم زۆر کوشتوووه، به لکوو باوکی ئه و منداله من نه مکوشتییت، ههر

هیچ نه بیټ که میټ که خه مه که م سوو کتر ده بیټ، چونکه تا ئه و کاته نه مده زانی که من که سیټ که دهیکوژم؛ به و شیوهیه مالویران ده بیټ. ناخم به جارټک پووخابوو. جارټکی تریش پرسیارم لی کرده وه و پیم وت: کوری بچووک، باوکت له کوئی کوژرا؟ منداله کهش له وه لامدا وتی: له ئه شکه وتیکدا له گه ل هاورپیکانیدا، «سه ردار» ههرسیکیانی کوشت. ئیتر من گومانم نه ما به وهی که من باوکی ئه و منداله م نه کوشتوو. پرسیارټکی ترم له لا دروست بوو و وتم: کاکه بچکول، که گوره بوویت، به نیازیت سه ردار بکوژیته وه؟ منداله که له وه لامدا وتی: هه ر کاتیک گه وره بم، نایه لم بژی، وهک سه گ دهیتو پینم. ناچار منیش پیکه نیم، به لام ئه و پیکه نینه نه بوو بمه ویت خه مه کانم بره وینم و بزهش بخه مه سه ر لیوی هاورپیکانم، به لکوو پیکه نینټکی ده ستکرد. ته نها له به ر دلی ئه و، میقداری سه د دیناری تریشم کرد به گیرفانیدا و پیم وت: ئافه رین، هه ر کاتیک که گوره بوویت، «سه ردار» وهک سه گ بتو پینه. تا ئیستهش هه موو شه ویک که ده خه وم، ئه و منداله دیته وه به ر چاوم. چاوی فرمیسک قه تیسماو و پر له کینه و رقه جوانه کانی نایه لن بو ته نها ساتیکی که همیشه پشوو بدهم و بو ته نها ساتیکیش پیلووی چاوه کانم دابخرین، له زه نی خو مدا لیکدانه وهی ترم هه بوو، ئاخو من چه ند مندالی تری به و شیوهیه م بی باوک کرد بیټ، به لام به داخه وه، ئه و شتانه قه ره بوو ناکرینه وه، ده نا هه ر چی سه روه ت و سامانم هه یه ده مدا به و منداله که دلی ئاسایی بکه مه وه و خو شم له ئازاری ویژدانم رزگارم بووایه! چیروکی تراژیدیا و رووداو و قوربانیه کانی شه ری نیو حیزبه کان به ناوی شه ری براکوژی و شه ری ناو خو زورن و باسکردنیان؛ کولاندنه وهی زام و برینی بنه ماله ی غه درلیکراوانه، که هه رگیز ئه و برینانه ساریژ نابن و به برینداری ده میننه وه. به داخه وه هه ندیک له سیاستمه دار و هه ندیک له سه رکرده کانی نیو حیزبه کان پابه ند نه بوون به بریار و ئه و به لپانه ی که به هاو لاتیانان دابوو. لیردها ده مه ویت ئاماژه به دوا ی پرؤسه ی ئازادی سه رتاسه ری رزگار بوونی کوردستان و حیزب و حکومت بدهم و ئاماژه به دید و تیروانینی هه ندیک له و به رپرسانه بدهم که له رووی

باری گوزهران و جوړی سیستمی بهرپوه بردن؛ جیاوازییه کی زوړیان هه یه له گه ل بارودوخی ئیسته و ژیانی سهرده می شاخ، که هه ندیکیان به ئاسته م هاوالاتیان ده توانن سهردانیان بکن و بیانینن. چهند وتاریکم پیشوهخت له چهند مالپه پریکی گشتیی سهر به خوډا بلاو کردبووه وه، دهمه ویت به هه ندیک دستکاری که مه وه سهارهت به خوډه وله مندکردن و دووره پیری له هاوالاتیان و دستبه ردارنه بوونی پله وپایه ی و حیزب و دسه لات؛ بو ئیوه پروون بکه مه وه. زوړیک له بینینی خه لک بو دوخی ئیستای یه کیتی، ده لاین یه کیتی بووه به کومپانیا. گهر بی شهرم و سلهمینه وه سهرنجیکی کورتی ئیستای سهر کردایه تی یه کیتی نیشتمانی کوردستان به دین، تیده گه یین له وه ی ئهم یه کیتییه قاره مان و جهسته زامداره، ئهم پرووباری خوینه، ئهم هموو خانووه قوران، ئهم هموو زیندانی سیاسی و قوربانیدانی هه له بجه و ئه نفال و هه زاران پیشمه رگه ی که مئه ندام و تیکوشه ری دیرین و هه ژاران؛ به دست دوو به شی له یه کنه چووی دژبه یه ک بهرپوه ده بریت. به شیک به بی ترس و خه م، خه ریکی خوډه وله مندکردن و بازرگانیکردنه به هموو سهر وه ریه کان و خه باتی شه هیدان و یه کیتییه وه. بی شهرم دست بو هموو پیروزییه کانی یه کیتی و ئازاراکانی ده بات، به شه که ی تری به دل له گه ل هزر و زانست و خزمه تدا تیده کوشی بو سهرخستنی زیاتری سهری به رزی یه کیتی و بو به رزترین پله ی سهرکه وتن.

به شی یه که م، سی جوړن:

جوړی یه که م: هیزی دهره کیان به قوناغ کردوته سهرچاوه ی دسه لات و هیزی خو سه پاندن و بوونه ته جیی گرژی و ئالوزی، ته واوی جهسته ی یه کیتیان ته نیوه و له سهره وه وهک زهرورته ی سه پاو هاتوونه ته خواره وه و له جومگه کانی دسه لاتدا خو یان گیر کردووه و سوودیان له نا ئارامیی گشتی و ژینگه ی مملانیکانی ناوه وه وهرگرتووه بو مانه وه و سهرچاوه ی دارایی دهره کیان بو چاوبهستن له گه ل بازرگانی ناوخو جوین کردووه.

جۆرى دووهەم:

هیزی ناوهکییه که به سەر ناوچه و خیل و دین و پاداشتا دابهش بوون، گەرچی ئەم نمونانە ئاسانتر دەدۆزینەوه، بەلام چارەسەریان قورستر و ئالۆزترە وەک لایەنی کۆمەلایەتی و دۆخی سیاسی کوردستان، بەتایبەتی دواى بینینی نمونەى بەرامبەر لە نەیار و دروستکردنی بەرژەوهەندی، هەندیکیان هەمان سیستمی جاشایەتی زۆرەملییان گواستەوه بۆ ناو شۆرش و حیزب تیگەیشتن بە بوونی هیز، دەتوانن دەولەمەند ببن و دەسەلاتیش بپاریزن و بمیننەوه. ئەمانە لە راو و پروتەوه بۆ ئاودیوکردنی شۆقل و داگیرکردنی هەزاران دۆنم زەوی، خۆیان کردە خاوەن بیرە نەوت. کۆمپانیا زەبەلاحەکان و بەرژەوهەندییەکانیان برده دەرەوهی هەریم و عێراق!

جۆرى سێهەم:

تیکەلەیهک لە هەردوو جۆری سەرەوه، بە راگرتنی بالانسی مۆنەرمی لە پەستانی دەرەکی و شەری ناوهکی و بالبالین بۆ خۆچەقاندن. بەکورتی و کوردوتەنی، بەبێ رەتووش ئەمانە یەکیتیان لە پرۆژە و پەیرهو و ستراتیجەوه بردووه بۆ دەستکەوت و هەلپەیی خواستی کەسی و یەکیتیان خستۆتە خزمەت خۆیانەوه، پیشیان وایە ئیتر کۆتایی دنیا بەستراوه بە کۆتایی ئەوانەوه و دەستبەرداری هیچ نابن و وا تیگەیشتوون کە خۆینی شەهیدانی یەکیتی لە چاویان دەچۆرێ و دەبێ ئەوان شەری راستەقینەى بۆ بکەن، دەنا بە دوورکەوتنەوه و مردنی ئەمان، یەکیتییش بێ سی و دوو وەفات دەکات...

بەشی دووهەمیش سی جۆرن:

جۆرى یەکەم:

عەقلى سیاسى و هزر و رۆحی یەکیتین، خاوەن پرۆژە و ئامانجن بۆ گەل، بەری رەنج و خەباتی چەند سالەى خەباتی نەینی و زیندان و شار و شاخی تیکۆشەرانی، هەلگری زۆرترین ئازارن بۆ خەلک و خەمپەوینی راستەقینەى بنەمالەى شەهیدان و تیکۆشەرانی، سەربەرز و پروسوورن،

پرن له تیگه‌یشتن و دنیا‌بینین، ری پۆشنکه‌ری به‌رده‌وامی خه‌باتی نوین، ئەمانه‌ پراویژکاری راسته‌قینه‌ن بۆ گه‌رانه‌وه‌ی شارپی‌ی‌ پزگاری‌ی‌ میلیه‌تیک که‌ یه‌کیتی‌ تیا‌ له‌دایک‌ بوو. بۆ ئەم‌ نموونه‌یه‌ش، هه‌ندیک‌ له‌ به‌رپرسان‌ و سیاستمه‌دار و خه‌لکانی‌ به‌ئهم‌ زومونی‌ سه‌رده‌می‌ شاخ‌ و دوا‌ی‌ پرۆسه‌ی‌ ئازادی‌ کوردستان‌ زۆرن، له‌ پیناو‌ دورستکردنه‌وه‌ی‌ لۆژیکی‌ عه‌قل‌ و نویبونه‌وه‌یه‌کی‌ پیشکه‌وتووتر.

جۆری دووه‌م:

گه‌نجه‌ خوینگه‌رم‌ و خاوینه‌کانی‌ ده‌ستیان‌ له‌ هیچ‌ خراپه‌ و بازرگانی‌ و ملدانه‌وه‌ نه‌گلاوه‌ و وه‌ک‌ هی‌زی‌ هه‌ستانه‌وه‌، سنگیان‌ کردۆته‌ قه‌لغانی‌ به‌رگری‌ و مانه‌وه‌ له‌ تیکۆشانی‌ تیکۆشه‌رانی‌ یه‌کیتی‌ و ئامانجه‌که‌ی‌ که‌ پزگارکردنی‌ کوردستان‌ و به‌پرکردنی‌ گه‌نده‌لی‌ و به‌د‌به‌کاره‌ینانی‌ حیزبه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی‌ که‌سی. ئەمانه‌ جی‌ ئومیدی‌کی‌ زۆرن‌ و ئومید‌ ده‌کرئ‌ ئاینده‌ی‌ یه‌کیتی‌ پیش‌ بخه‌ن‌ و له‌ پاشکۆ‌ و پرۆ‌ حیزبه‌کانی‌ هه‌ریم‌ ده‌رمان‌بینن. «پرۆ» واته‌ له‌ گه‌ل‌ پرۆژه‌که‌، له‌ گه‌ل‌ ره‌وته‌که‌، واته‌ له‌ گه‌ل‌ بوون، پاشکۆ‌ ئەوانه‌ن‌ که‌ خویان‌ هه‌ل‌واسیوه‌ و ده‌یانه‌وی‌ت‌ سوود‌ له‌ به‌ره‌مه‌که‌ ببینن‌ و ده‌ستکه‌وتیان‌ هه‌بی‌ت‌ له‌ کاسه‌لیسه‌کان‌ باشترن، پرۆ‌ ئەوانه‌ن‌ که‌ له‌ گه‌ل‌ پرۆژه‌ فکریه‌که‌دان‌ و ده‌ستیان‌ هه‌یه‌ له‌ جیبه‌جیک‌کردنا، بۆ‌ نمونه‌ پرۆ‌ پارتيه‌کان‌ ئەوانه‌ن‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی‌ پارتي‌ ئیش‌ به‌ پرۆژه‌که‌ی‌ پارتي‌ ده‌که‌ن‌ و باوه‌ریان‌ به‌ سه‌رکه‌وتن‌ و توانا‌ و تیگه‌یشتنی‌ پارتي‌ هه‌یه‌.

جۆری سێهه‌م:

هه‌موو‌ ئەو‌ کادره‌ خه‌مخۆر‌ و دلسۆزانه‌ن‌ که‌ شه‌ویان‌ خستۆته‌ سه‌ر‌ پۆژ‌ و کار‌ بۆ‌ دروستکردنه‌وه‌ و پشتیوانی‌ ئەو‌ دوو‌ جۆره‌ی‌ سه‌ره‌وه‌ خستۆته‌ گه‌ر‌ واته‌ جۆری‌ دووه‌م، ئومیدی‌ ئاینده‌ و سه‌رکرده‌ی‌ دوا‌پۆژی‌ گه‌له‌که‌مانن‌ و ده‌یانه‌وی‌ت‌ سیستمی‌ سیاسی‌ بگۆرن‌ بۆ‌ سیستمی‌کی‌ مۆدیرن‌ و سه‌رکه‌وتوو. لی‌ره‌وه‌ به‌رپرسیاری‌تی‌ گرنگ‌ ده‌که‌وی‌ته‌ به‌ر‌ ئەندامانی‌ حیزب‌

و دهبیت ویزدان و میژوویان پاک رابگرن و دهنگ بدن بهوانه‌ی دهیانه‌وی
دهنگیان دلیر و سه‌ریان بویر بیت.

یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، خاوه‌نی سه‌روه‌ری پر شانازی و
سه‌رکه‌وتنه به‌سه‌ر دۆخه ئالۆز و دژواره‌کانی میژووی سیاسییه‌وه له
ناوچه‌که‌دا. یه‌کیتی نیشتمانی به میژووی خۆی؛ حیزبیک‌ی چاونه‌ترس و
بویر بووه و له هیچ به‌رپرسیاریه‌تییه‌کی میژوویی خۆی نه‌دزیوه‌ته‌وه
و تیکۆشاوه و سه‌رکه‌وتوو بووه. یه‌کیتی له ده‌روه‌ی خویدا به‌ئاسته‌م
توانراوه و که‌س نه‌یتوانیوه به‌ره‌نگاری بیت‌ه‌وه وه‌ک په‌راویزخستن و وه‌لانان
و دوورخستنه‌وه. ریبازی یه‌کیتی له خه‌لکه‌وه به خه‌لک و بو خه‌لک بووه،
به‌لام زور به‌داخه‌وه له بارودۆخی ئیسته‌ی سیاسی، بوونی به‌رژه‌وه‌ندی
تایبه‌تی و ده‌ستکه‌وتی تاکه‌که‌سیدا، هه‌ندیکی نیو سه‌رکردایه‌تییه‌که‌ی
ئاراسته‌ی خزمه‌تکردنی خه‌لک و بنه‌ماله‌ی شه‌هیدان و ماندوونه‌ناسانی
یه‌کیتیان به مه‌به‌ستی کوکردنه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامانی تایبه‌تی بو
بنه‌ماله‌ و خۆیان هاوپیچ کردوو. ته‌واوی ئورگانه‌کانی جه‌سته‌ی یه‌کیتیان
دارزاندوو و نیوه په‌که‌وته و نیوه مردوو کردوو و ده‌یانه‌ویته‌ هه‌موو
ئه‌ندامانی یه‌کیتی بیده‌نگ بن به‌رامبه‌ر گیانه‌لا، «گیانه‌لا» که‌سیک که له
سه‌ره‌مه‌رگدایه و نه‌مردوو، له‌سه‌ر سپاردنی گیانه به مه‌رگ و له کو‌تایی
نزیک ده‌بیت‌ه‌وه و گیان ده‌سپیرئ. یه‌کیتی و په‌که‌وته‌که‌ی بوته بیئومیدی
زوری شو‌ر‌ش‌گی‌ر و ماندوونه‌ناسه‌کانی یه‌کیتی. به‌بی دوودلی ده‌بیت هه‌موو
دلسۆز و خه‌مخۆرانی یه‌کیتی نیشتمانی به‌بی گویدانه هیچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی
تاکه‌که‌سی، هیممه‌ت بکه‌ن و دلنیا بن له‌وه‌ی یه‌کیتی ده‌بیت به قوناغی
هه‌لسانه‌وه‌دا تپه‌رئ و ئاو له په‌که‌وته و په‌که‌وته‌ییه‌کانی ناو په‌کخستن
نه‌داته‌وه و هیچی تر خۆی نه‌خلافینیت به ژماره‌ی سواو و سه‌قه‌ته‌وه که
جگه له سپینه‌وه‌ی جوانییه‌کانی تری یه‌کیتی، هیچی تر سه‌وز ناکه‌ن بو
که‌سوکاری شه‌هیدان و یه‌کیتی و کوردستان. له دواجا‌ردا ده‌بیت بزانی
یه‌کیتی قوربان‌ی ده‌ویته، قوربان‌یش خوینی نوی و هیزی نوی ده‌ویته و

دهكړئ، نهك كه سيك كه خوی به توپزی توانای ههنگاو یكى نه بئ و داوا له ئەندامانى بكات هیممهت بكن تاكوو به كیى سهر بكه ویت.

ئەم دەربرین و تیبینییه شم ده بیته پاشكوی یاده وه رییه كانم، بهنده له سالی ۱۹۷۹ دا وهك زوریكى له زهمه نی شوړش و خهباتی كورددا، پیحزاوی قور و گووم و چلپاوی ژيانی سهخت و گلانی رۆژگارم چه شتووه، له پیناو شوړش و ئهركی بهرپرسیاریتی و هاوخه می و دلسوژیم وهك هاو نیشتمانییهك، بو ماوهی بیست سال له لایه ن رژی می به عسه وه حوكم دراوم، پتر له دوو سالی نازار و ئەشكه نجه دانی نیو زیندانه كانی دائیره ی ئەمن و ئیستخبارات و هه یئهی خاسه و زیندانه كانی ئیستخباراتی شاری سلیمانی و كهركووك و به غدام چه شتووه، بو ماوهی چوار جار له نیو شاری سلیمانی و داستانی قه یوان ماوهت و شه ری دهسته ویه خه ی نیو دوله پرووتی سنووری شاری سلیمانی بریندار كراوم، چه ندین جار چانسی ژيانه وه م به مه رگی له ناكاو و ریکه وت سپاردووه و گه راومه ته وه ناو هاوړی و هاوسه نگران و رۆحله مشت بووم بو دووباره بوونه وه ی ئەو مه رگه هه لېژیردراوه له نیوان دوژینه وه ی بوون و نه بووندا بو خه بات و شوړش و گه له كه م. ئەم میژووه له سه ر بنه مایه کی جیاوا تر له نووسینه وه كانی تری هاوړییانی زیندان و شار و شاخ گه لاله بووه، زاده ی خوین و كه له پچه و هه لواسینی نازاره كانی نیو زیندان و شلپه ی دهنگی گولله ی كاسه سهر و راكردنی كووچه و كو لانه كانی نیو شار و قریوه ی دهسته وشانندن و سه ربزیوی تو له كردنه وه ی شه هیدان و به ره می ئاره قه ی ژیر دهوار و سه نگره كانی به رگری و دهنگی نارنجووك ئەنداز و ئاربیجی و بیکه یسی و خوینی شه هیدان و نازاری گوندنشینان بوو. نووسینی ئەم یاده وه رییه، شكوی گه وره ی شه هیدان و سه روه رییه كانی شاخ و كه سوکاری سه ربه رزیان بوو، ئەمه نووسینه وه ی یاده وه رییه كانی ناخی پيشمه رگه یه کی گیانفیدای به نازاره كه ته مه نی حه قده سالان بوو كه ویستی به ته قاندنه وه ی دوو نارنجووك (رومانه) له نیو سه نته ری شاری سلیمانی پر حه شامهت و ته نیو له چه كدارانی داموده زگا درنده كانی رژی می به عسدا

گهلهكه‌ی سهر بخت و ئاسووده‌یی بنۆشیت، نهك وهك بارودۆخی ئیسته بهر گۆله‌یهك له برین و غه‌می سهختی میله‌ته‌که‌یدا بکه‌ویت و به ئالۆزکاو‌ی و بیچاره‌یی بیانینیت، که رۆژانه بی‌شهرمانه سه‌دان که‌مه‌ترخه‌می به‌رامبه‌ر به بنه‌ماله‌ی شه‌هیدان و خه‌باتی تیکۆشه‌رانی ده‌کریت، ئه‌وه‌ش هۆکاری ئه‌وه‌یه ئه‌م ده‌ستبردنه بۆ میژووه ده‌بیته خواستی زۆرینه‌ی تیکۆشه‌ران و زیندانیانی سیاسی و ئه‌ندامانی نیو ریکخستن و کادره دیرینه‌کان و دروستبوونی پرسپاری گه‌وره و سه‌رنج و تیپینی، نهك خۆبه‌گه‌وره‌زانین و خۆزکردن بۆ به‌ده‌سته‌هینانی ده‌ستکه‌وتی تاکه‌که‌سی، که له ئیستادا بۆته مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بۆ زۆریک که ته‌نها خۆیان ده‌بینن و به هیچ شیوه‌یه‌ک نایانه‌ویت هیچ که‌موکۆرییه‌کان و سیستم و ده‌ستوور و یاسای ئه‌قلیه‌تی شاخ و تاوان و دیل کوشتنی شه‌ری نیو حیزبه‌کان و خۆشاردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له به‌رپرسان له کیمیا‌باران و ناردنی خانه‌واده‌یان بۆ هه‌نده‌ران و خۆحه‌شاردانیان له‌نیو باره‌گا دووره‌کانی سهر سنووره‌کان و ناردنی پێشمه‌رگه بۆ پێشه‌وه‌ی به‌ره‌کانی جه‌نگ، هیچ شتی‌ک له‌مانه و له رابردوویان به‌بیر به‌هینریته‌وه که کۆری خه‌لکیان ده‌کرده قوربانی و خۆشیان به ژیری و ژیان و خوینی رژاوی پێشمه‌رگه‌یان کرده پاره و ته‌لاری به‌رزی چه‌ند نهۆمی خۆشگوزه‌رانی بۆ خۆیان و نه‌وه‌کانیان.

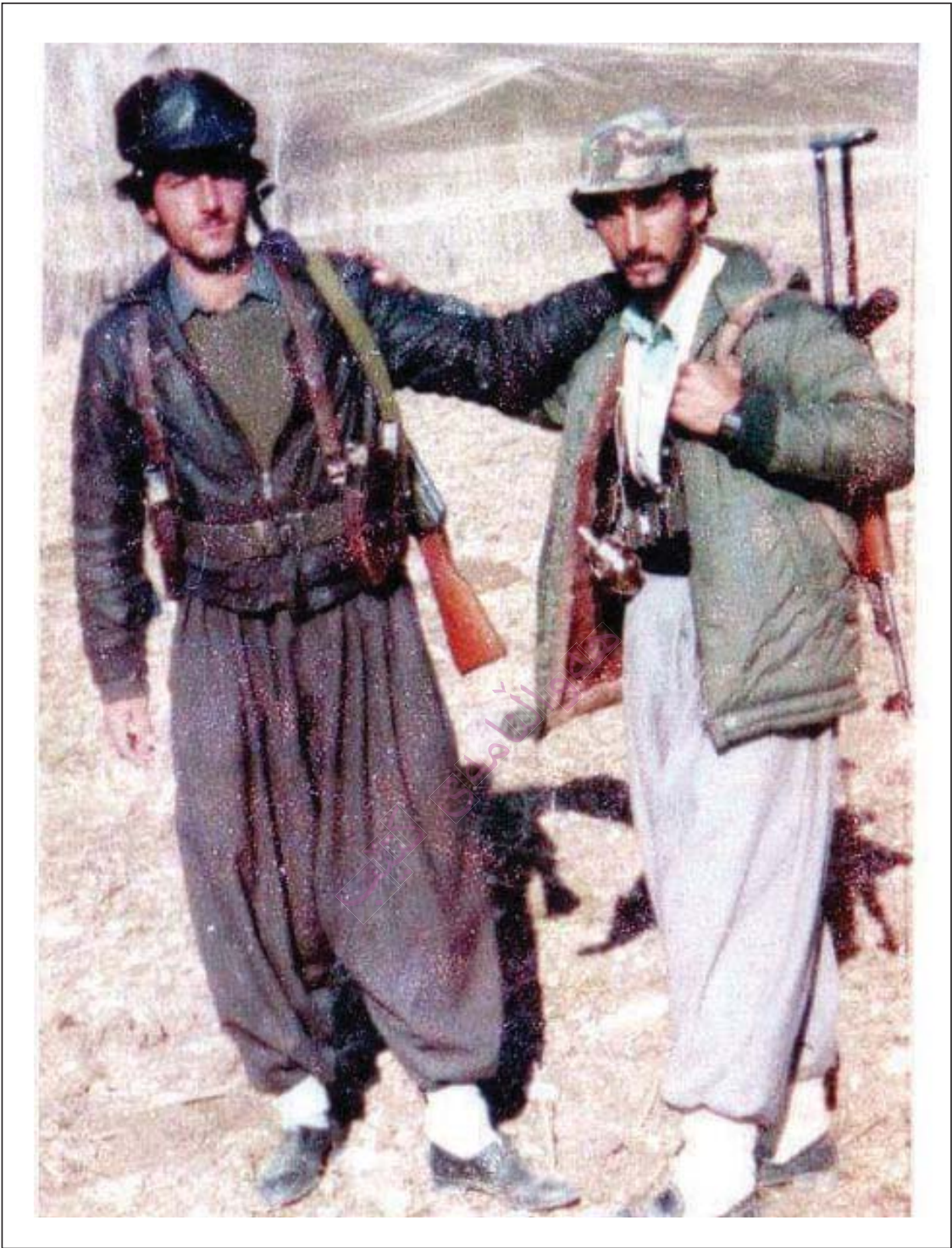
به‌دلناییه‌وه ترسی ده‌ستبردن و باسکردن و گێرانه‌وه‌ی چیرۆک و به‌سه‌رهاتی دلته‌زینی ئه‌و هه‌موو ئیسک و پرووسکه سووتماکه‌ی شۆرش و شاخ، نهك کاریکی ئاسان و گرانه، بگره خویناوی و تۆله‌سینه‌ره‌وه‌یه بۆ من و بیگومان ده‌بیته که‌سیکی که‌سی بۆ نیوانی من و نه‌یارانم، که تییدا به‌شانازییه‌وه برپارم داوه ته‌مه‌نی مانه‌وه‌م به خزمه‌تکردنی خوینی شه‌هیدان و هاوسه‌نگه‌رانم ببه‌خشم، که بۆ شۆرش و کوردایه‌تی ده‌ستبه‌رداری هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی ژیان و هه‌موو ته‌مه‌نی لاویتییان به‌خشی. به‌لێنتان پێ ده‌ده‌م تا دوا هه‌ناسه‌م به‌رگریکاریان ده‌بم و له گۆ و ده‌ست ناکه‌وم به‌رامبه‌ر به هیچ که‌موکۆرییه‌ک و که‌مه‌ترخه‌مییه‌ک و راستیه‌کان وه‌ک

خۆی باس دەکەم. گرنگیی ئەم جۆرە میژوووانە بۆ ئایندهی نەوهکانی داهاوو، دیاریکردنی جۆری خەبات و تیزی سیاسی و هزری ئامادهبووی نوێیه بۆ ژیان و دەستکەوتەکانی پابردوو، پەردە لادانە لەسەر خەباتی چەوتی و چەواشهکاریی کەسی و مەرامی بۆگەنیان بۆ سەرخستن و دەستخستنی هەندیک لە کەمییهکانی تیپه‌پریو کە تییدا زۆرینه‌یان پەشیمانی دەچیژن. بەنده لەدوای راپه‌رینی سالی ۱۹۹۱دا ژيانى هاوسەرگیرم پیک هینا، لە سالی ۱۹۹۵دا پروم لە دنیای غوربەت کرد و لە شارى نورنبیرگ (nürnberg) ئەلمانیا مافی پەنابەریتیم وەرگرت. لە هەمان سالدا وەک ئەندامیکی ریکخستنی یه‌کیتی لەو شارەدا، کە بەرپرسی ریکخستن؛ کەمال سەرگه‌لوویی بوو، لە ئیستەدا لە مەکتەبی سیاسی یه‌کیتی نیشتمانی لە شارى سلیمانی خزمەت دەکات، کاری ریکخستتم دەکرد. لە ژيانى هاوسەرگیرمدا دوو کچ و دوو کور بە ناوی سیفان کە لە ئیستەدا سەرقالی خویندنه لە زانکو، وشە قوتابی ناوه‌ندییه، کورەکانم (کۆبین، کۆفان) دەرچووی قوتابخانهی ئامادهی لە ئەلمانیا. لە سالی ۱۹۹۷دا سەرقالی نووسین و کاری راگەیاندن و لەگه‌ڵ دروستبوونی سایت و مالپه‌ره گشتیه‌کان، مەکتەبی ریکخستنی یه‌کیتی و «pukmedia» لە گوڤاری لڤین و رۆژنامهی هاوالاتی و مالپه‌ری گشتی و وتاری کورد و «NRT» و زۆرتین رۆژنامهی ئەلکترونیی ئەهلیی سەر به‌خۆ و ئازاد بابەتی رەخنه‌یی و میژووی سیاسی بلاو کراوه‌ته‌وه، لە سالی ۲۰۰۹دا لە ئەلمانیا شارى «Ludwigshafen» دا، ئەندامی دەستەى دامەزرینه‌ری ریکخراوی په‌پوله (schmetterling) مندالان و لە سالی ۲۰۱۵دا ئەندامی دەستەى دامەزرینه‌ری بازنه‌ی ئەلمانیاى پلاتفۆرمی و دابراڤان و ئەندامی کۆنفراڤانسی ریکخراوی گشتی پلاتفۆرمی دابراڤان، لە زۆربه‌ی زۆری شارەکانی ئەلمانیا، کۆر و چالاکییه‌کانمان بۆ چەندین رۆشنبیر و پرۆفیسۆر و خاوه‌ن برۆانامه‌ی دکتۆرای زانکۆی ولاته‌ بیانیه‌کان ئەنجام داوه، بۆ ژيانیکی نوێی ئاواره‌یی چنی؛ بە ماندووبوون و چنگه‌کری و هه‌ژاری، رینگا سه‌خته‌کانی ماندووبوونم کرده کامه‌رانی و

سه ركه و تتم بۆ گرگانی ئاسوودهیی دهچوون له فهنابوون! كورتی و چهوتی
رینگا و خواستهكانی نههامهتی ئیمه‌ی وهك خیزان دابرا‌ند و ده‌رگای ته‌نهاییم
كه‌وته‌وه رۆی. بوومه‌وه به‌و بابرده‌لیی مه‌نفا و له‌گه‌ل نه‌وره‌سه‌كانی پاییزدا
كوچی دوا لانه‌ی خووم كرد و چوومه‌وه ناو هیلالانه‌یه‌کی ته‌نھا و ساردی
بینه‌وا. له‌گه‌ل هزر و سوژ و یادگاریه‌یه‌كانی خوومدا، كه‌وته‌وه به‌ركه‌وتن و
چوومه‌وه دنیای خه‌ونه ترسناكه‌كانی زه‌مه‌ن و گه‌پامه‌وه بۆ نیو كو‌نجی
زیندانه‌كانی زه‌مه‌نی لاویتییم و مه‌رگ و دووكه‌ل و مه‌ته‌ریز؛ بوومه‌وه ته‌نھا
و ته‌نهایی منی كرده‌وه به‌ پیلووی چاوێکی تیژی نه‌ترووكاو، دوست و
هاورپیی و هاوسه‌نگه‌رانم چوونه جیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خویان، به‌شانازییه‌وه
ئه‌وانه‌م بۆ ئاشكرا بوون ده‌مه‌ویت له‌ كه‌لین و درزی ئه‌و ده‌رگای راستیه‌وه
كو‌تایی به‌ نووسینی ئه‌م یاده‌وه‌رییه‌م به‌ینم و بلیم وهك پێشمه‌رگه‌یه‌کی
چنگ پر له‌ گولله‌ی ناخ به‌ئازا له‌ هه‌ر هه‌له‌یه‌کی رینووس و زمانه‌وانی و
به‌دحالییوونێکی نه‌شیاو، له‌ نه‌گه‌یشتنی وته‌كانم وهك خو‌ی ببورن، چونكه
ده‌مه‌ویت له‌ راستی رۆوداو و تاوانه‌كان و ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی له‌ ته‌مه‌نی
ژیانی خه‌باتمدا به‌ چاوی خووم بینومن و كه‌ خوشم به‌شیکی گرنگی ئه‌و
میژووهم، له‌ راستی بابه‌ته‌كان خووم لا نه‌ده‌م و چاونه‌ترس و بویرانه
هه‌روهك سه‌رده‌می پێشمه‌رگایه‌تی به‌بی سه‌له‌مینه‌وه ده‌ست بۆ ئازاره‌كانی
ببه‌م...

هه و النامه كتيب

پاشكۆي ويئنه و به لگه نامه كان

له راسته وه شه هاب كه ريم / نه رده لان ئيسماعيل عارف،
سالی ۱۹۸۳

ئەنچووئەنى بالا
كۆمىتەى ئەلمانىا

كۆمەلەى پېشمەرگە دېرىنەكانى كوردستان
ئىسى ھەندەران

TEL: 0172711442

E.mail : haure.kamiran@yahoo.de

بابەت / بانگەشت

نۆر بەرئىز : نووسەر و پۆشئىبەر ھەئال " شەھاب كەرىم "

سلاوئىكى گەرم : ھىوامان سەرگەوتن و بەختە و ھەرىقائە ..

لە يادى چلەمىن سالتوۆزى دامەزئاندنى يەكئىتى نىشتىمانى كوردستاندا كۆمىتەكەمان لەسەعات 16:00 ى پۆزى
31.05.2015 رۆنورەسەئىكى شایستە دەگىرئى و بەرئىزان بۆ ئەم يانكۆردنە و ھە بە بانگەشت كۆلون، بە شدارىتان ماىەى
خۆشحالچمانە .

لەگەل رۆزماندا .

ئەدرەس :

Oberdorfstraße 45

53757 Sank Augustin – Buisdorf

كۆمىتەى ئەلمانىاى كۆمەلەى پېشمەرگە دېرىنەكان

لېژنەى سەرپەرشتى مەراسىم

شەهاب کەریم. مەدالیای رێزلێنان لە لایەن کۆمیتەی ئەڵمانیای
کۆمەڵەی پیشمەرگە دێرینه‌کان کوردستان

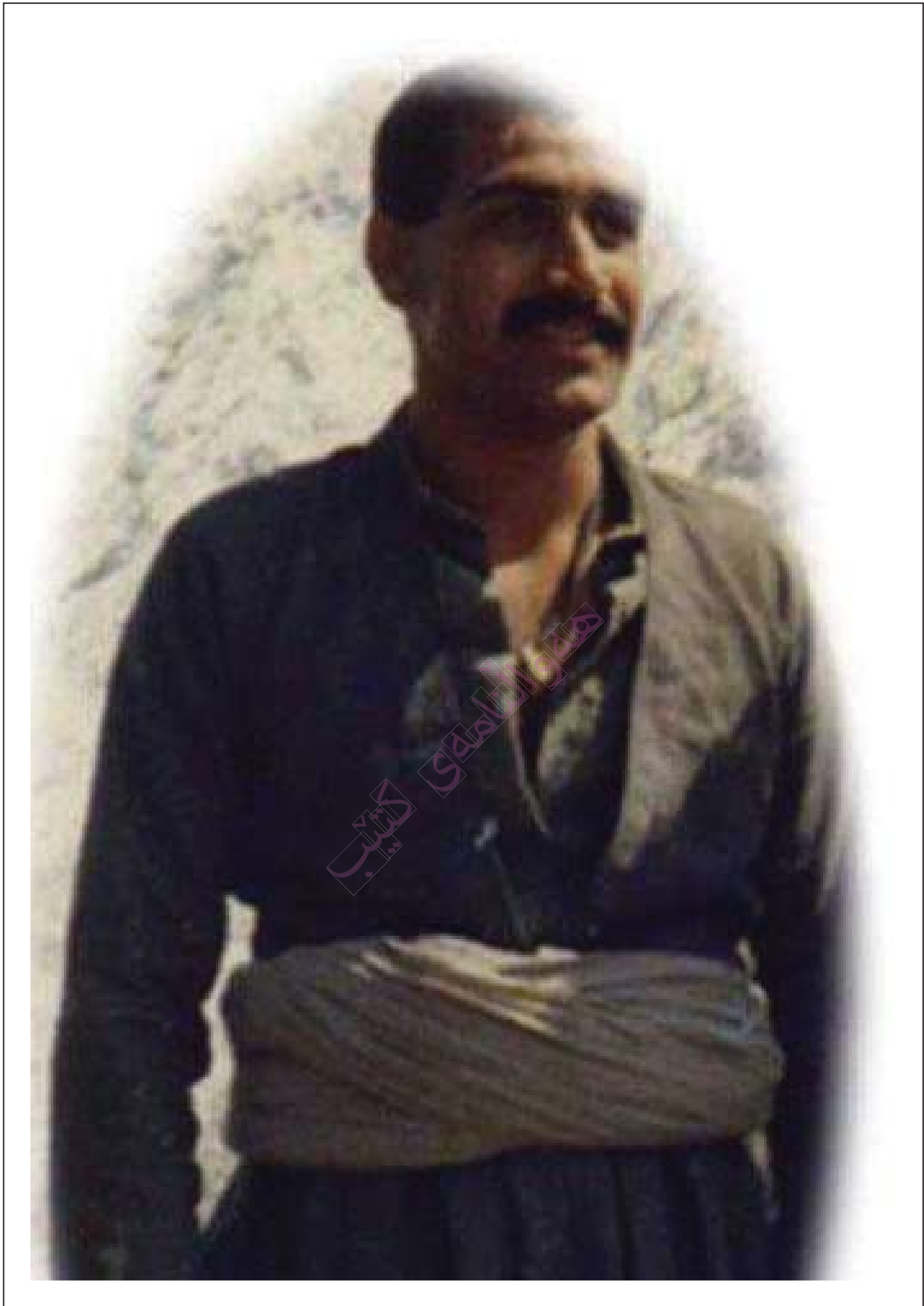
لە راستەوه شەهید عەبدوڵا سەدیق سوارە / شەهید جوامیری سەرتیپ

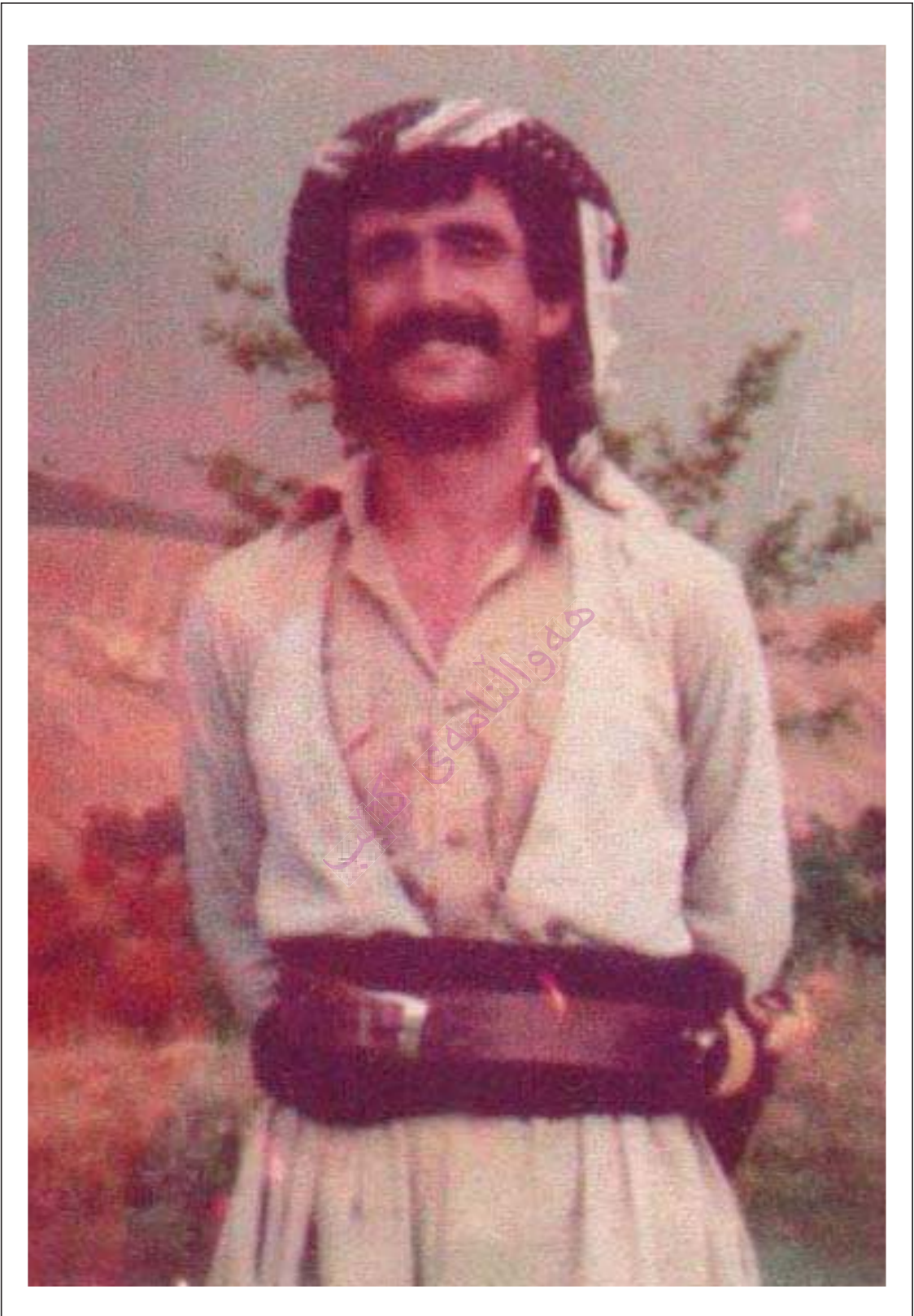
شهید فازیلی باجه

نورهدینی برام، ناسراو به سهر به ست

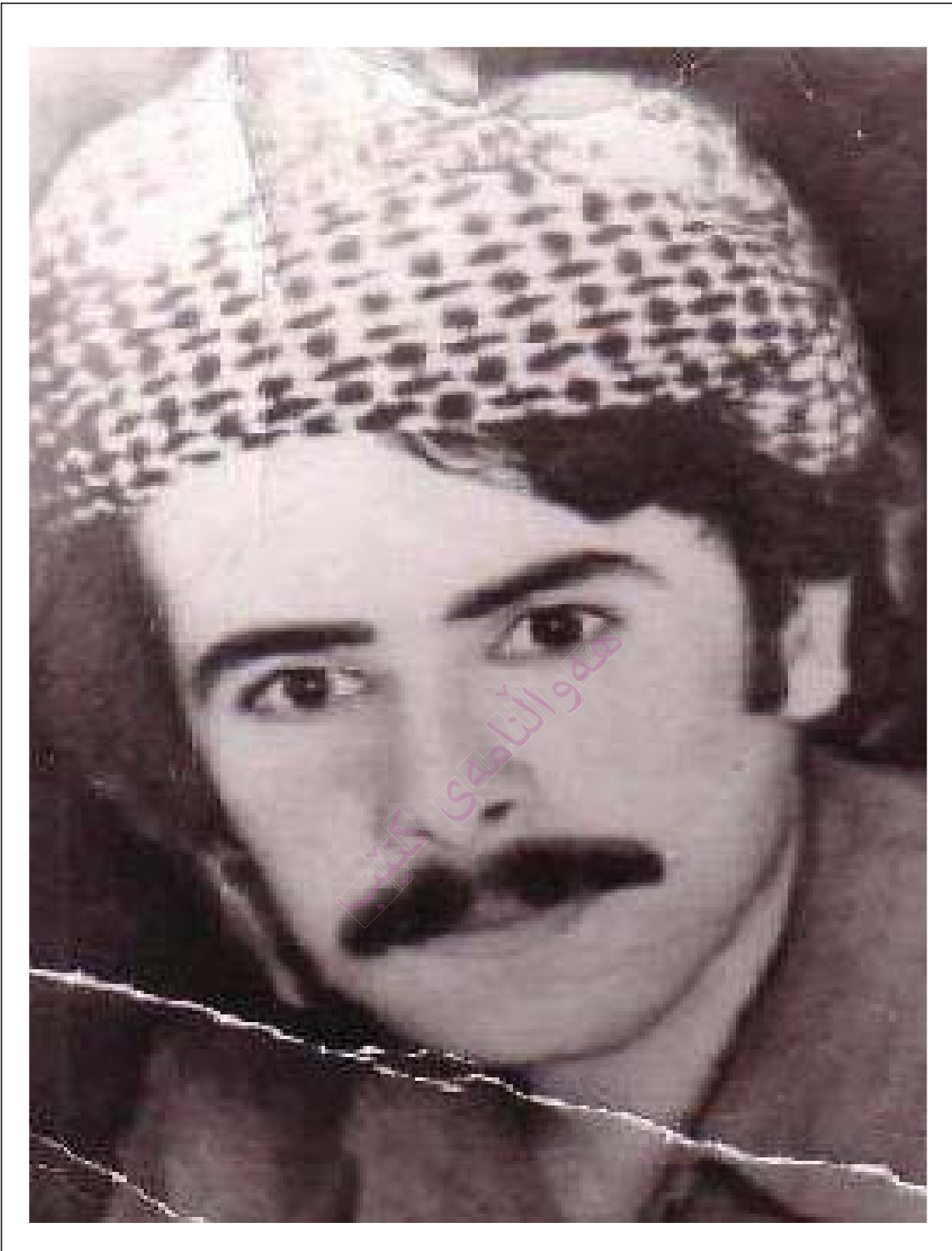
شهید نازاد عه‌ره‌ب

شهيد وهستا مه جيد

له راسته وه كوچكردو سيروان حاجي عوسمان،
شهيد عه بدولا سديق سواره

شهید دارای شه‌عدی بهگ

ئاراس عه بدول ره حمان، ناسراو به شهید ماموستا پیشرهو

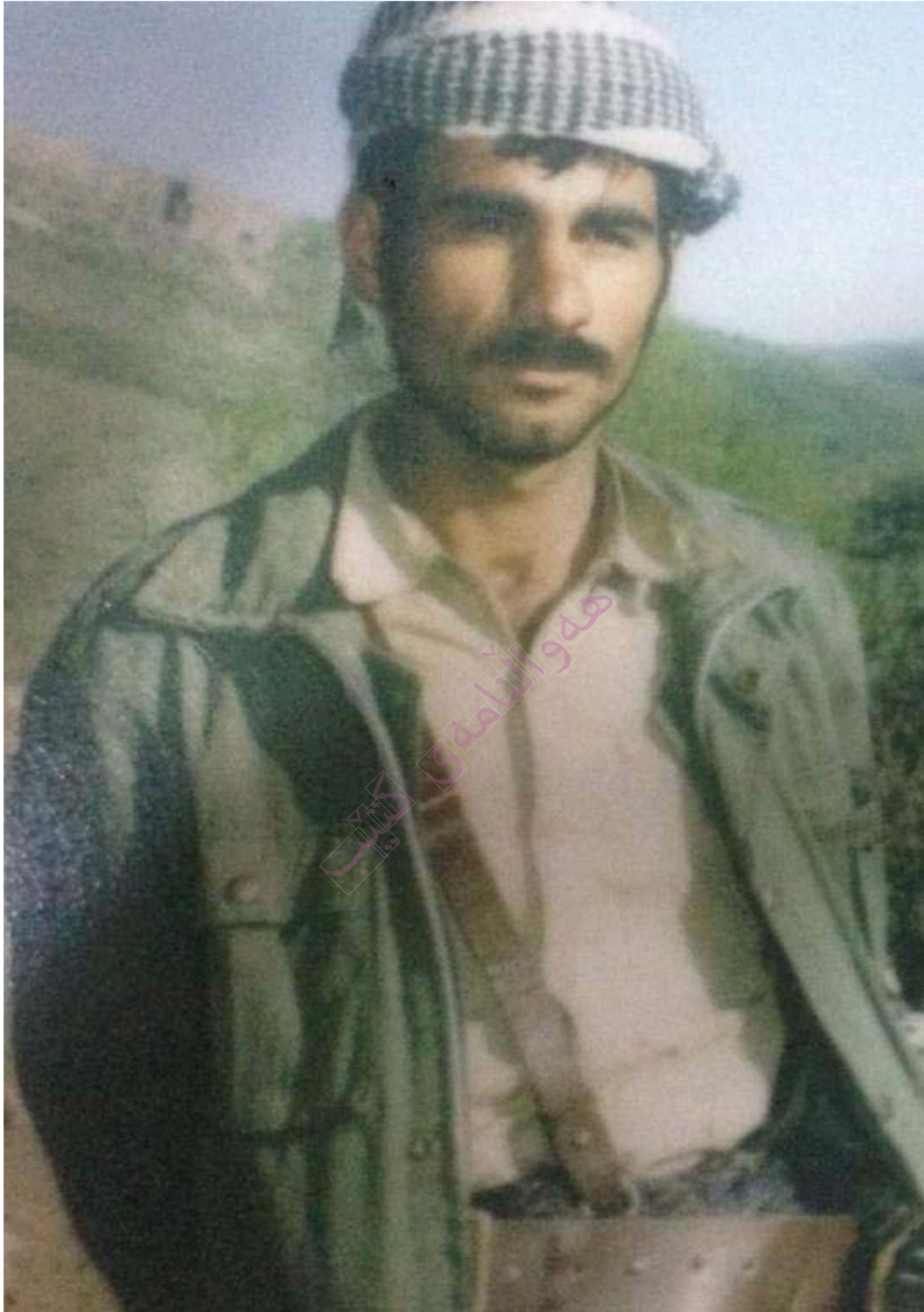
توفیق ناسراو به شهید هونه‌ر

شہید ہاورئ جہبار

شهید جهباری علی عهویز

شهید خلیفه‌ی عابدولاً مارف

نامه نهینیه کانی ناو هندی کومه له،
په زاقی وهستا وهاب ناسراو به شهید (وریا) له سهر تیرورکرا

کجایین را باریک ... ایضا فی القیاس ... الآلهه ...
 ضومته ... درین ... بر او ...
 باند ...
 موفقی ...
 سیه ...
 کوی ...
 ده ...
 که ...
 یس ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...
 که ...

نورث

بقره کلام و حاد در شماره صحافت که بعد از سیدیه سرور گیلانی
که بعد از آنکه همیشه سرور که وقت بنامه که بافت در داستان
در و در میان تا شمس

۱- که در نامه مانع حسین صلی الله علیه و آله در نامه در ادب
که که که کم کورا که در به را این که به که در آن که چه در و در
ریاستت بنادایت گنایه رنگا که که که گرت

نورث کلام و حاد در شماره صحافت که بعد از سیدیه سرور گیلانی

کتابخانه در سرور که در ایستاد در وقت

ڈیڑے گئے مسافر

یوم کے مسافر ہوا یہ سڑک گرا نہ

گناہ کے ہم تارا نیار نہ وہ شمار وہ اعام بلیان

۱- نائے رہ سنا مالیات یہ راہے رگہ رگہ بنا تہ یہ کہ

۲- کہ کہ کہ شیخ جانے

۳- کہ رہن سے و نور

۴- نور سے ہم ملیے

۵- عیدل سورانے

۶- عہدہ خیرہ

۷- سور کا خیارے کو رہے کہ تہا میاں کہ سنا و سنان یہ عالم

۸- گناہیان کہ یہ یہ تہ تہا سے ہر یک یہ تہ وارہ

۹- یوسف لہ

۱۰- کیرہ ہا ہا فر یہ

۱۱- سنا و سنا تہا کہ کہ تہا یہ رہ

۱۲- ہزا و سنا

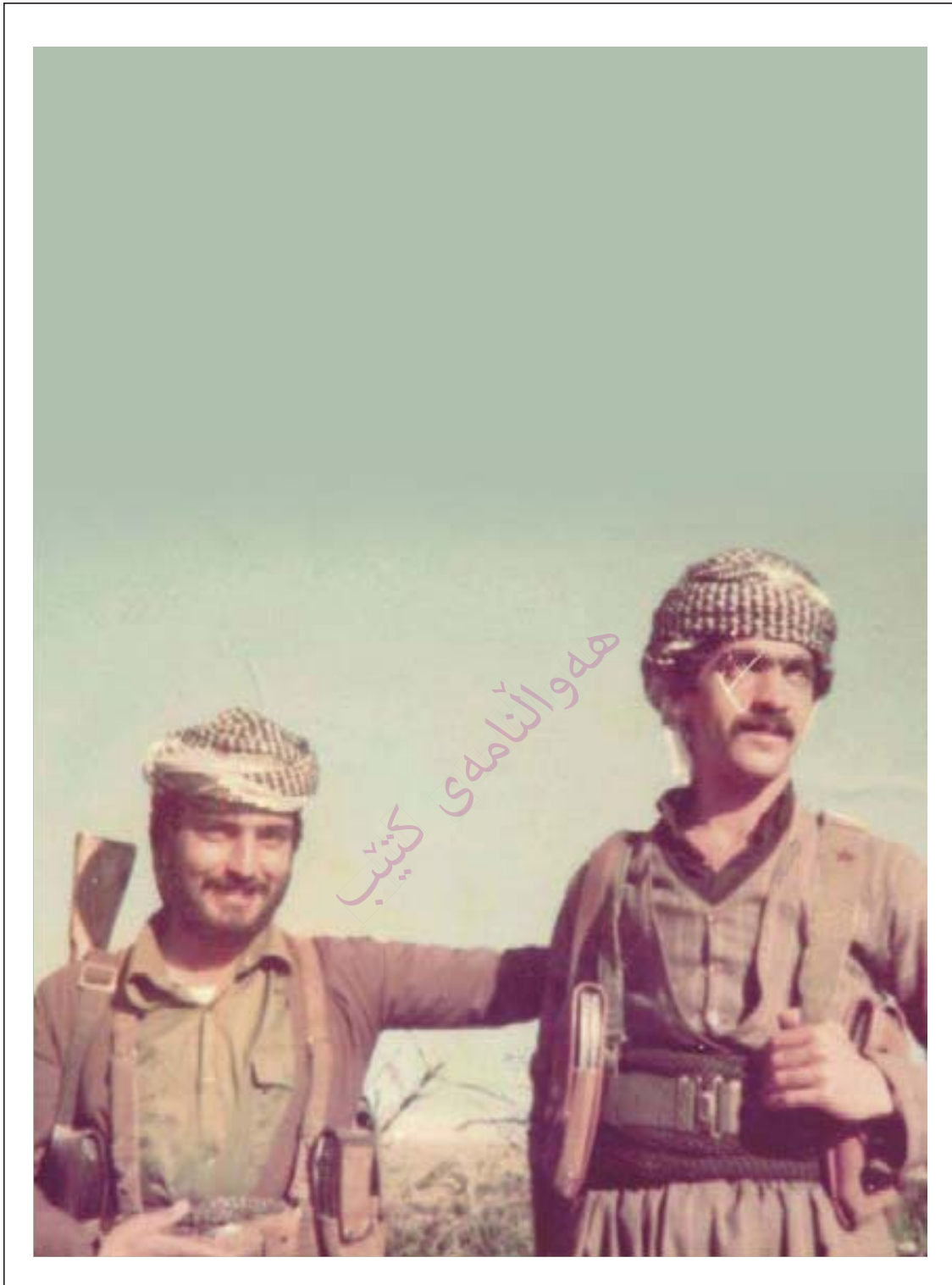
۱۳- نا کہہ سنا

تیرے یہ رہ تہ تہا سنا و سنا تہا

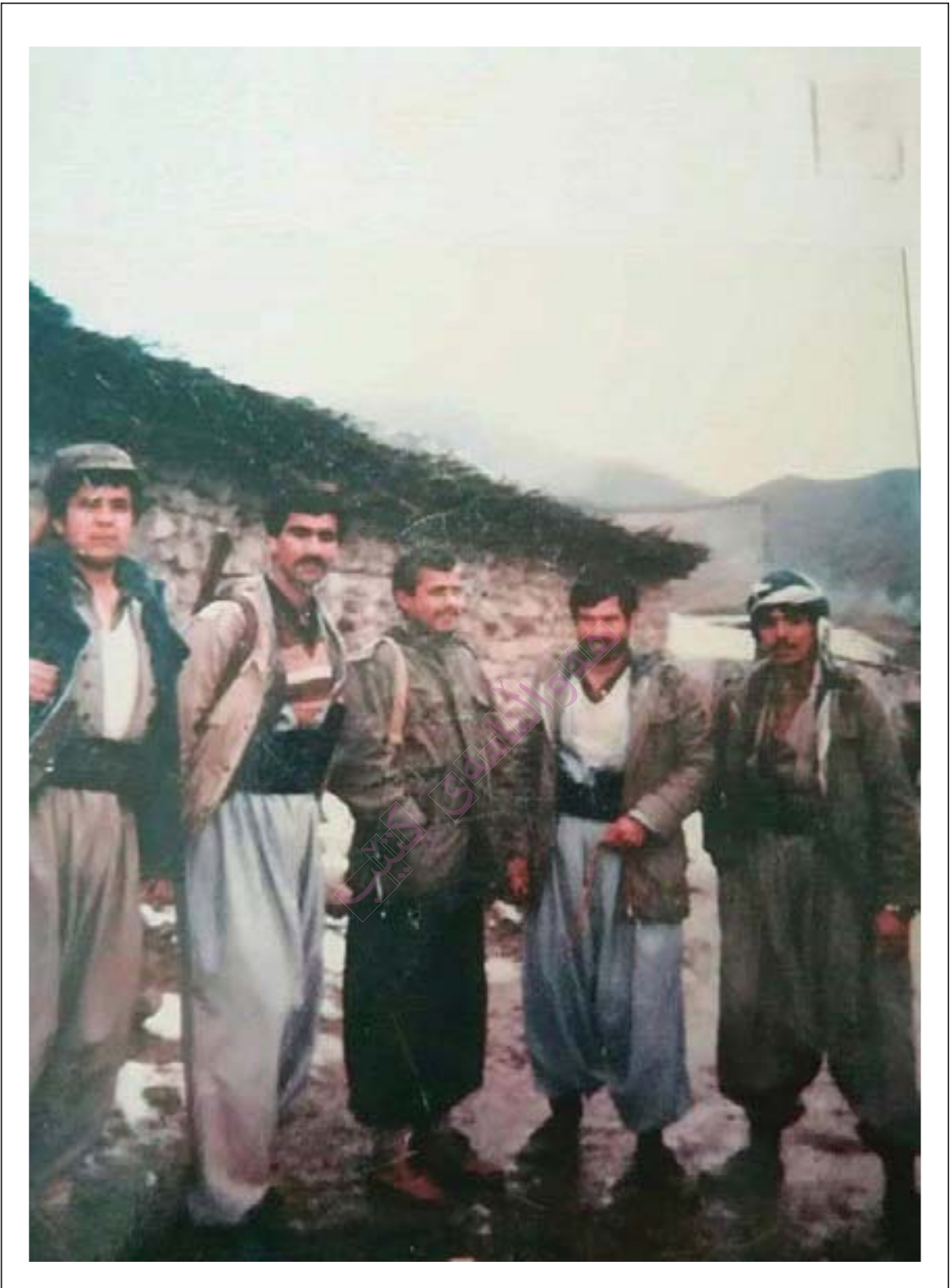
کو مینہ سے ہر گراہے

ماہ خیر

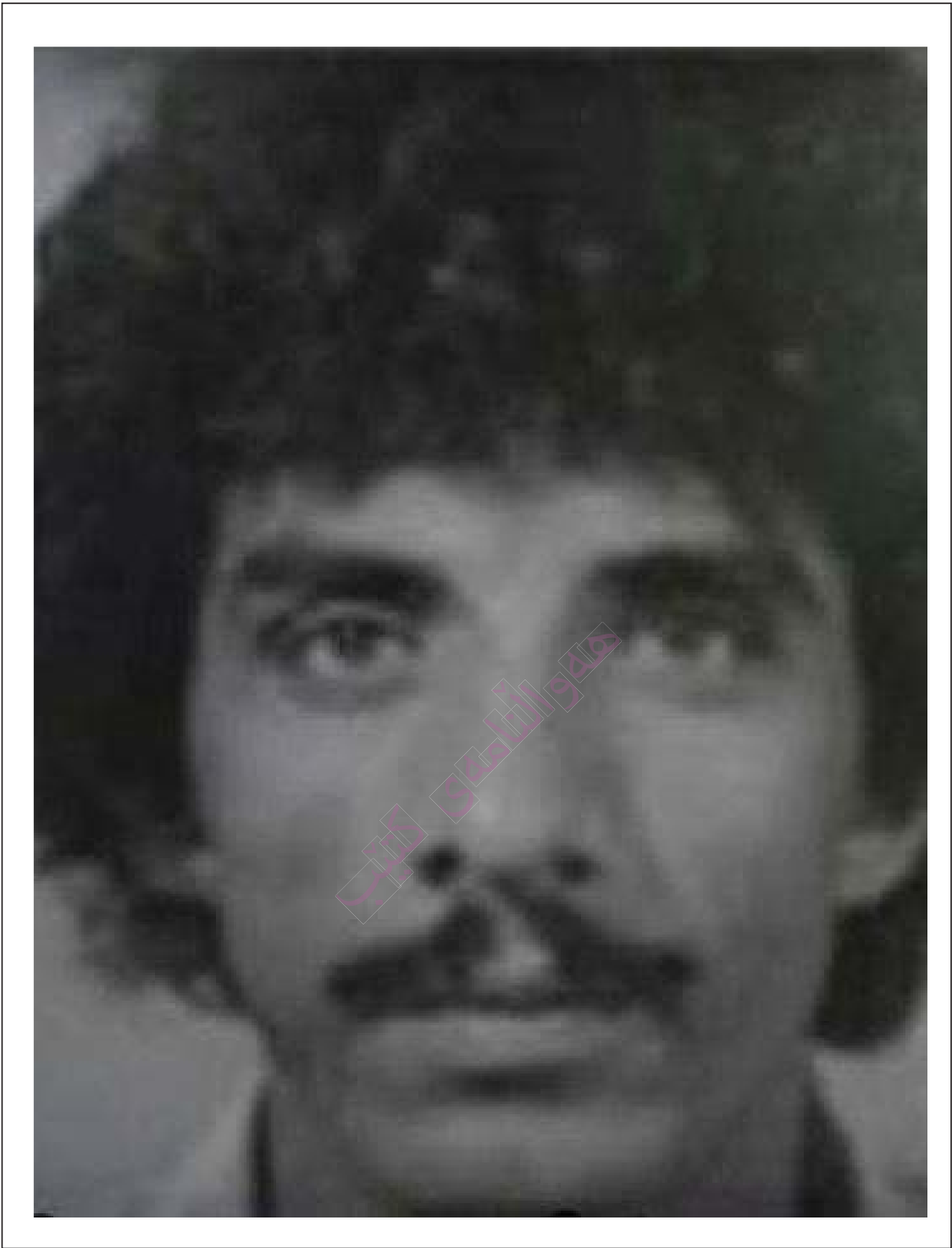

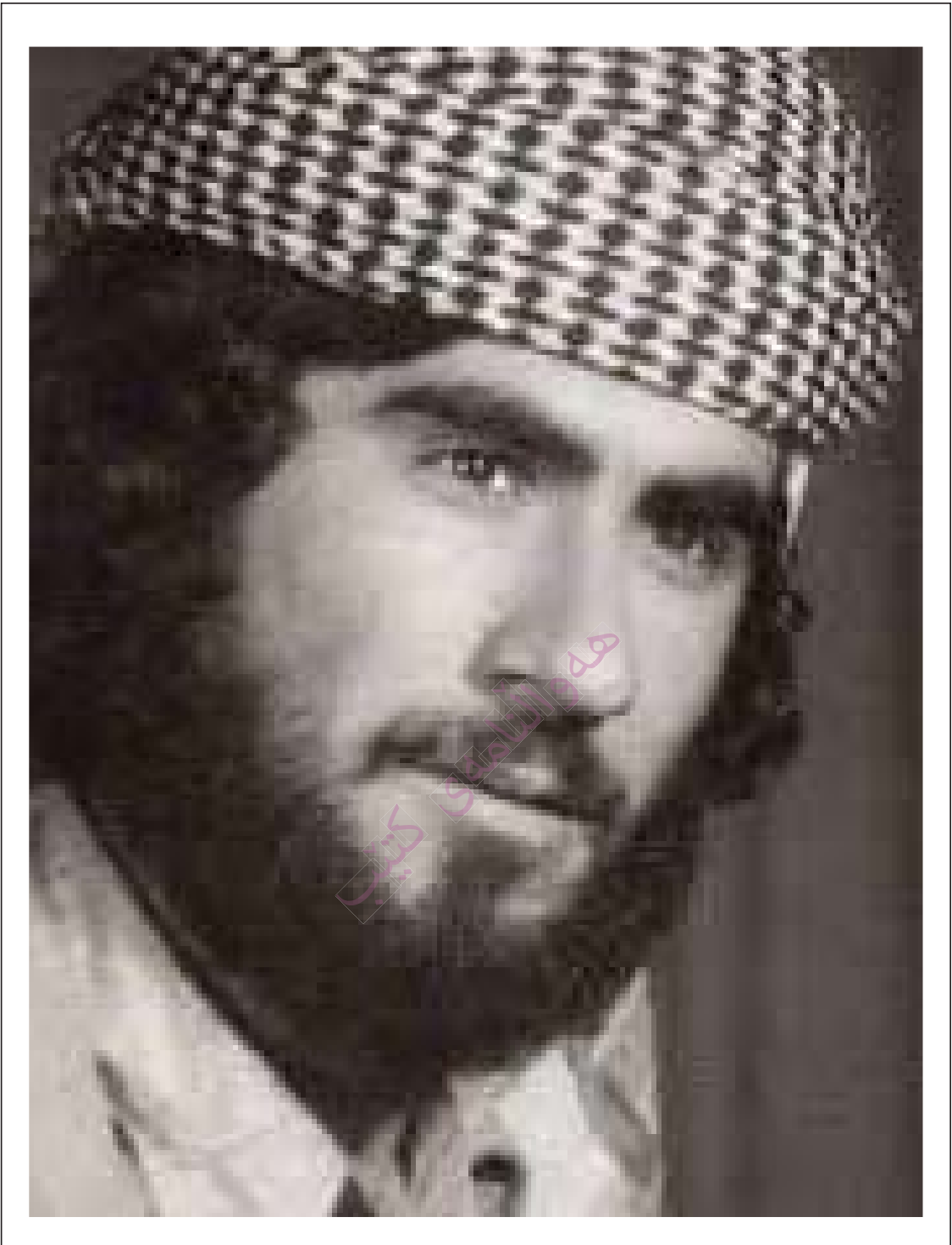
له راسته وه شه هید سه لاهی حاجی عهلی ناسراو به سه لآح چاو زهق،
تیکوشه ری دیرین لوقمانی سدیق سواره

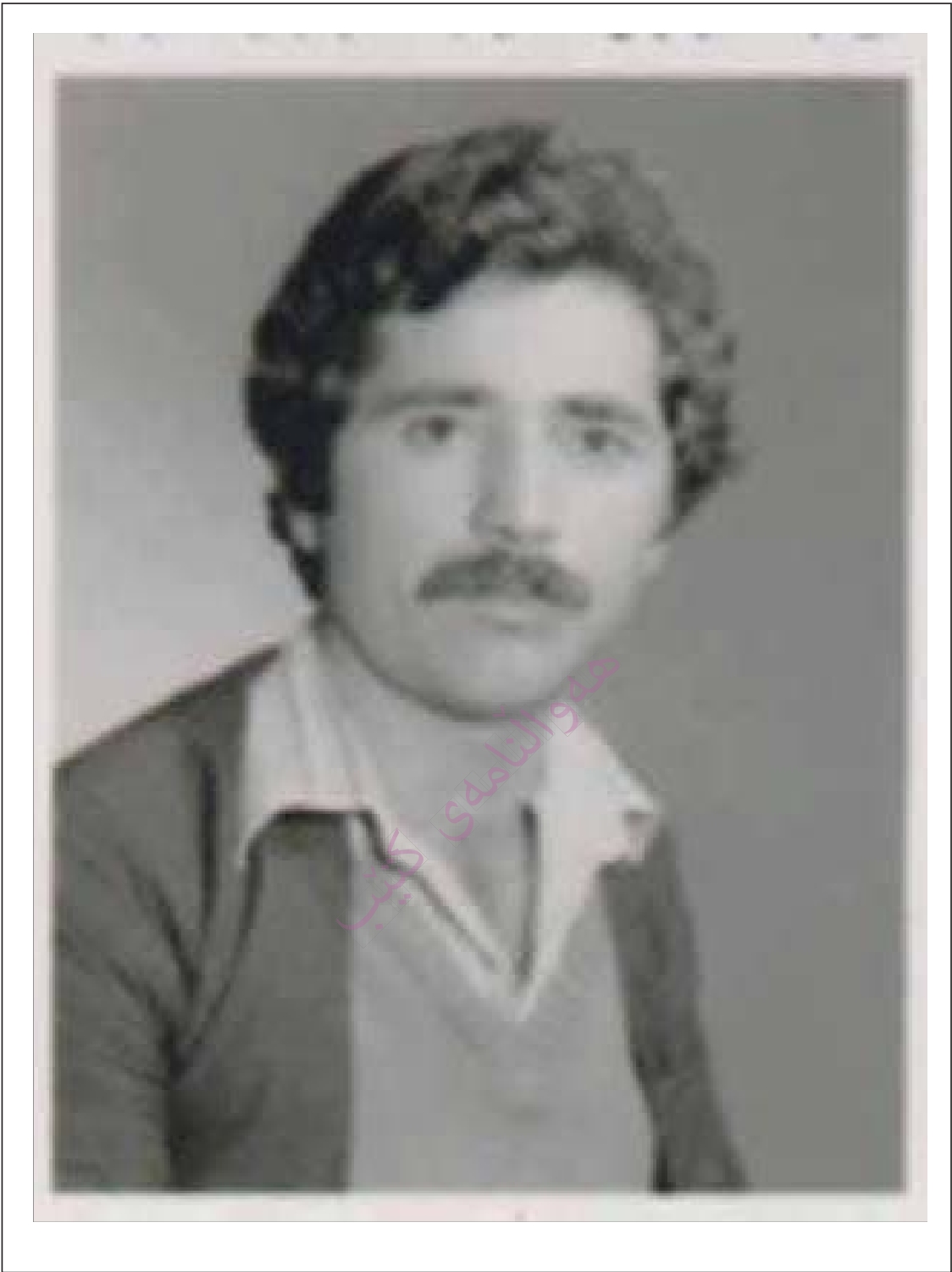
له راسته وه شههید عه بدولا سدیق سواره. ئازاد که رکوکی. عومه ر عه ره ب.
کامه ران مه حمود ناسراو به کامه رانی خوله سمیل. شوانه ی یوسفی عه به که

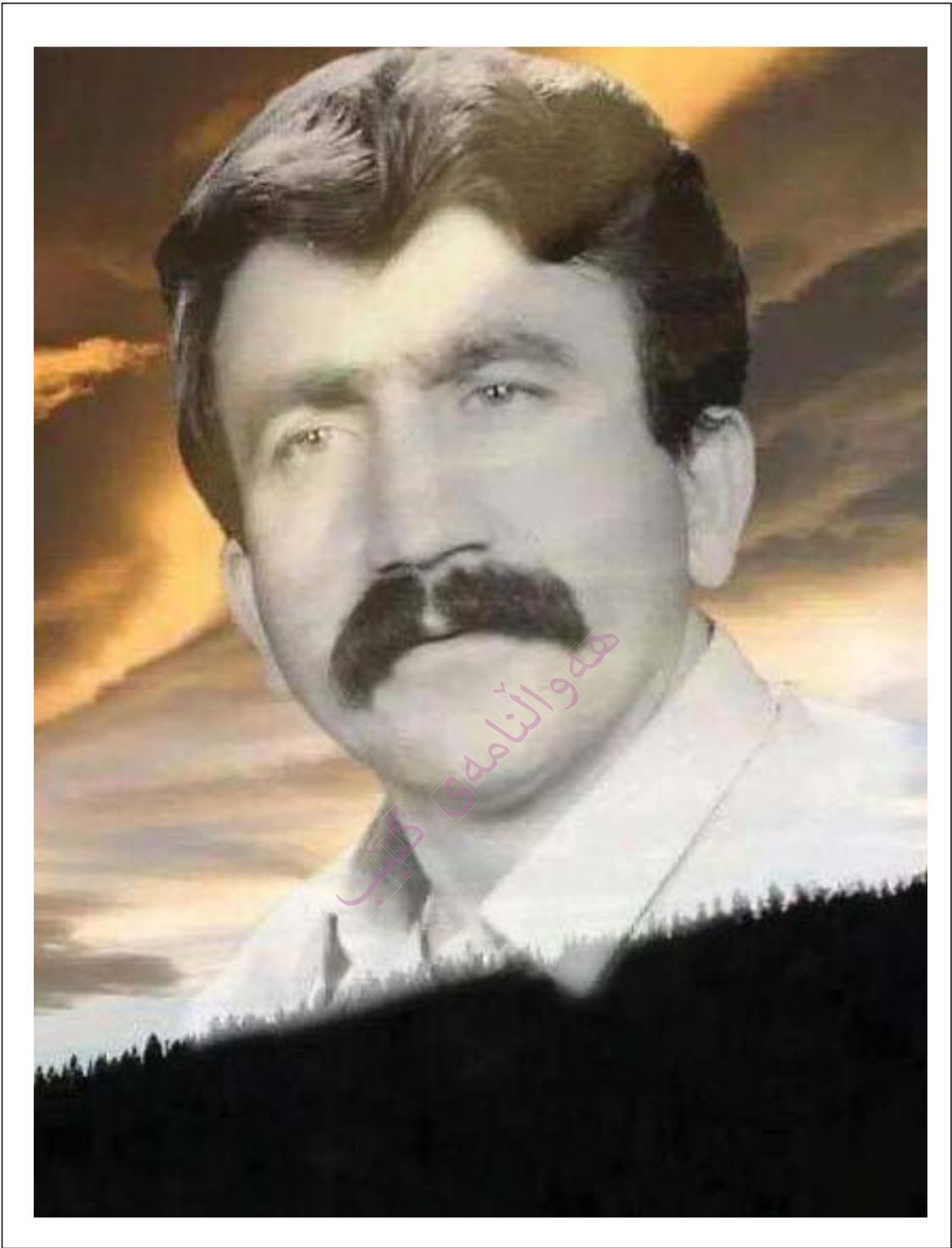
رہزاق و ہستا و ہاب، ناسراو بہ شہید وریا

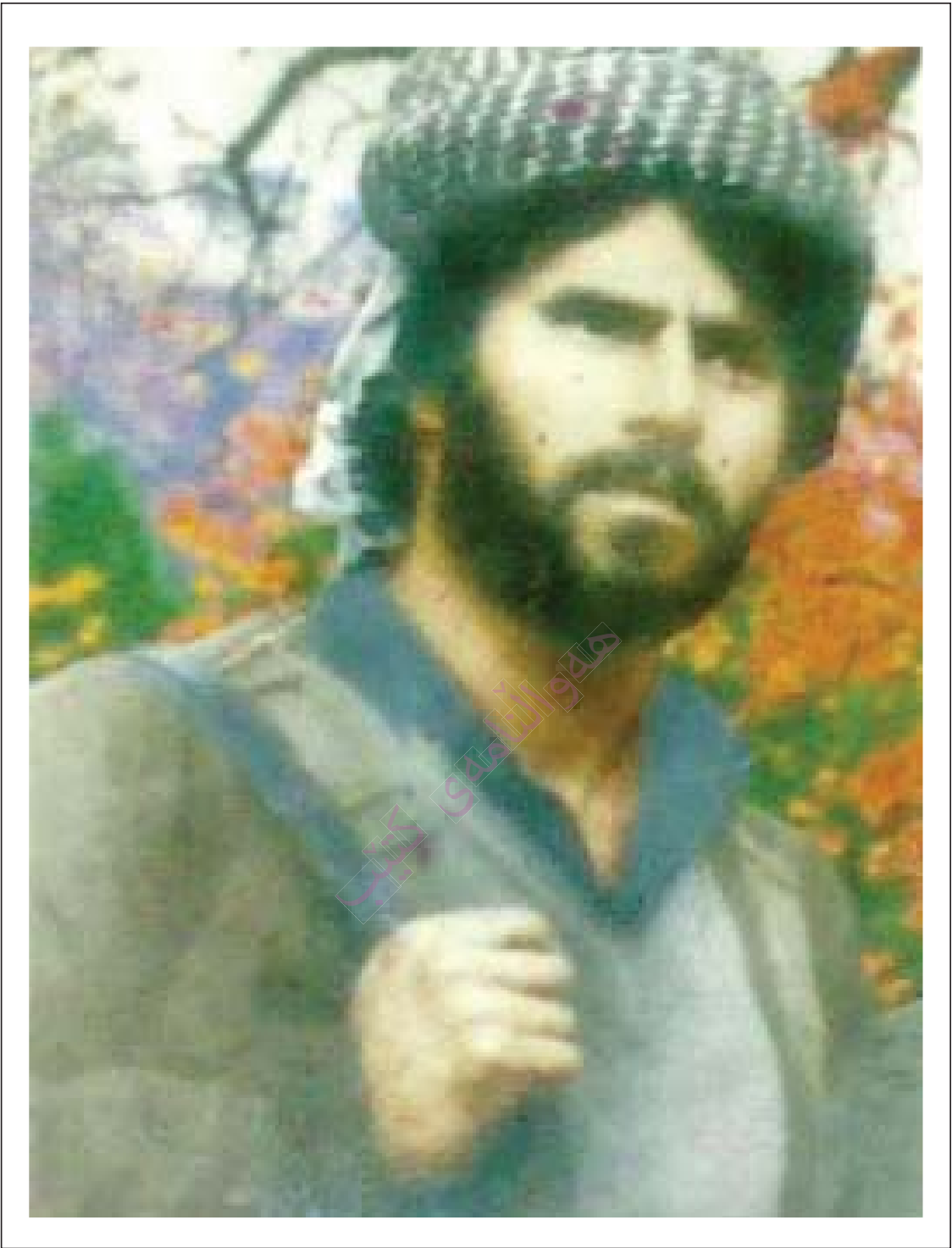
ياسين كهريم توفيق ناسراو به شههيد مام ئاراس

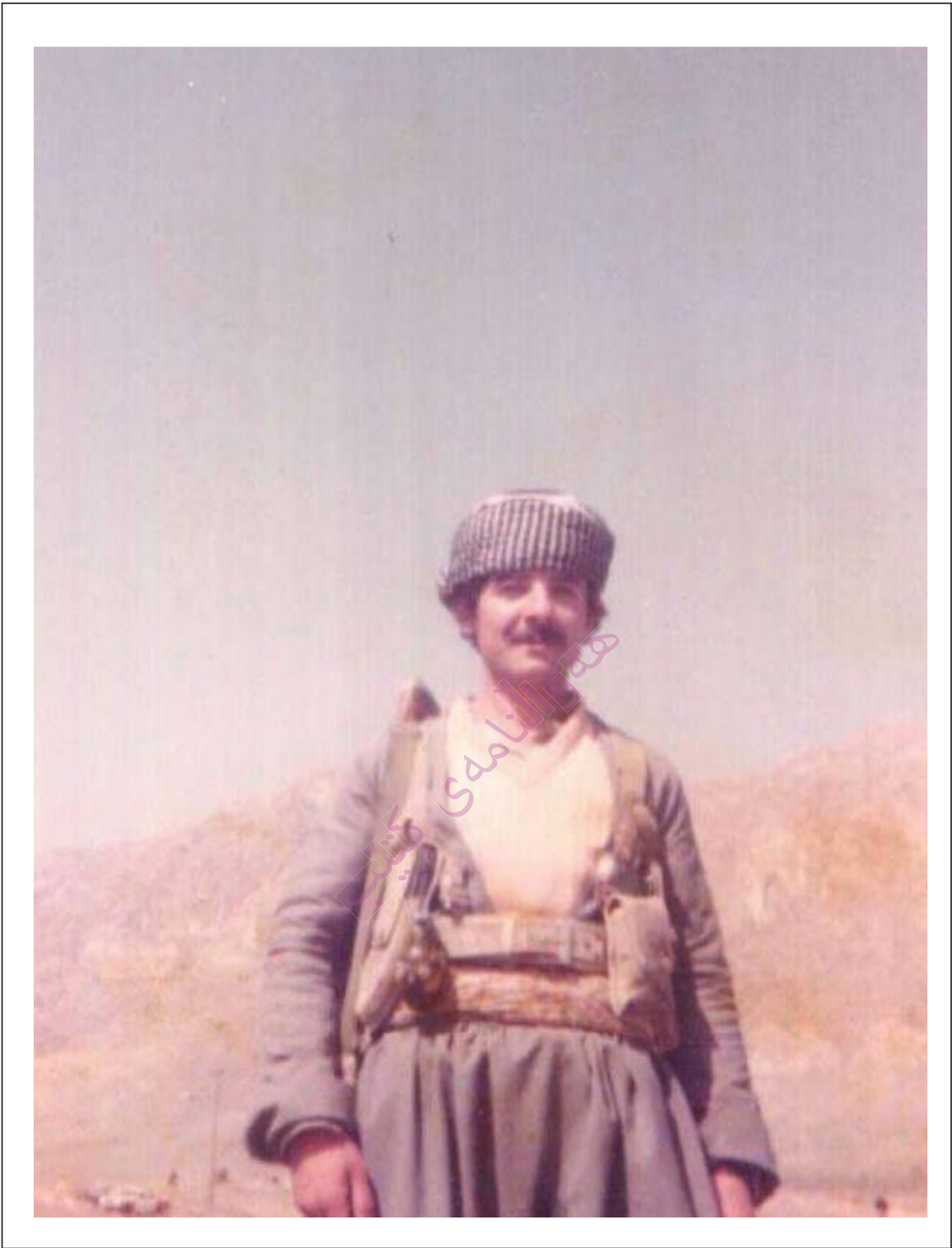
شہید تہیر جہلال مستہفا ۱۹۸۵/۱۱/۲۷ دا له زیندانی ئه بوغریب
له سیداره درا

شهید سالاری حاجی دهریش

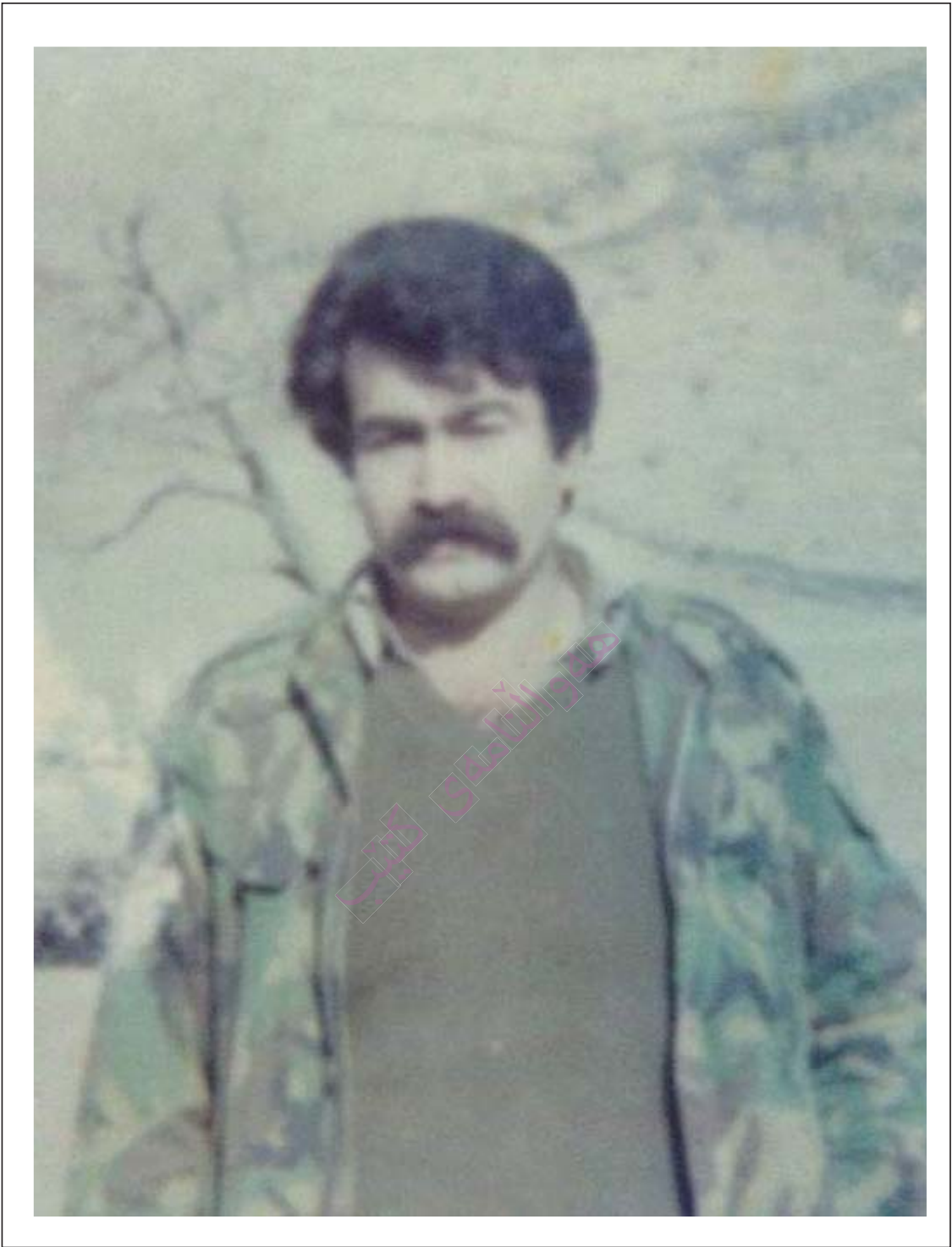
شہید نازاد ہلہ دنی

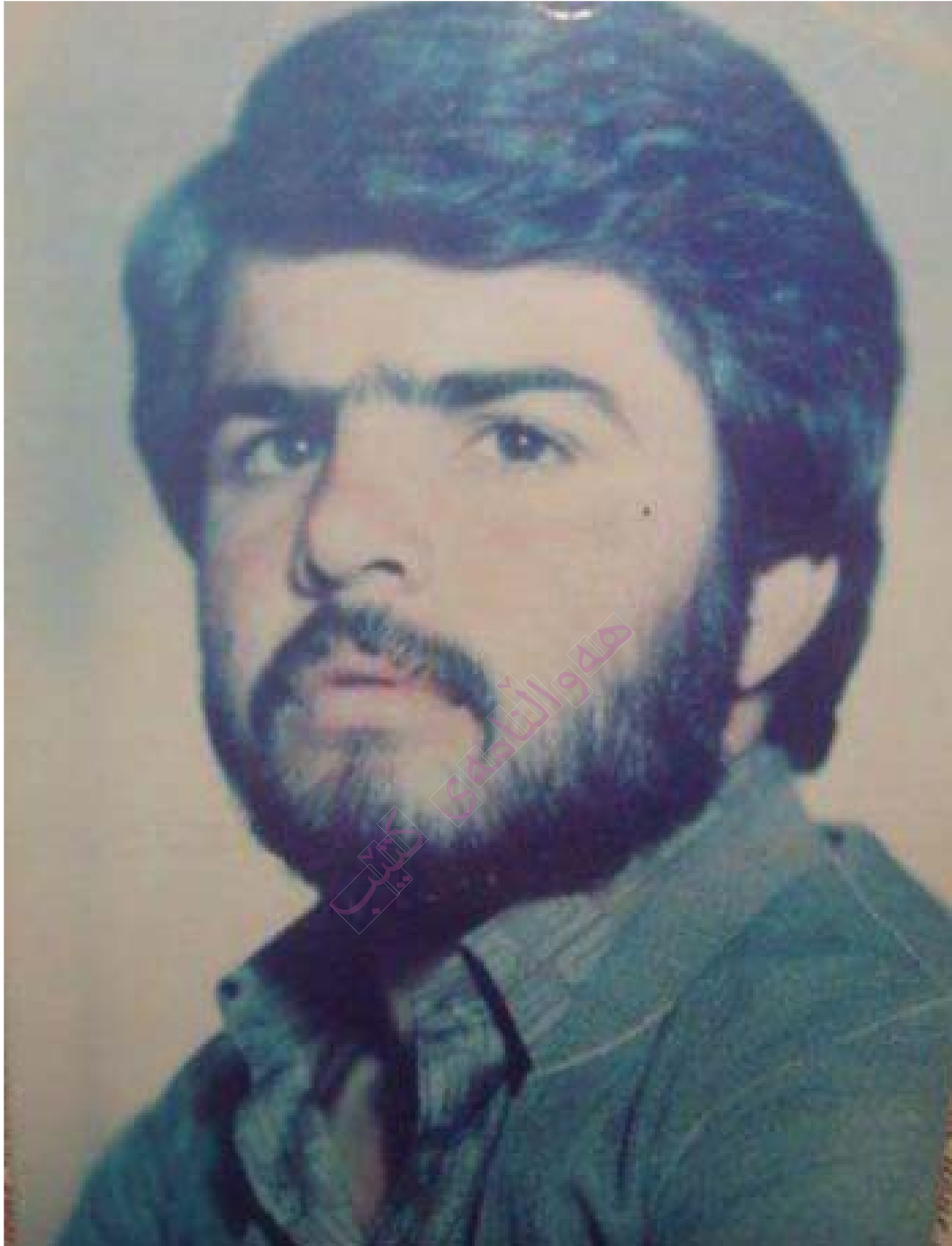
شه‌هید به‌کر حاجی فارس

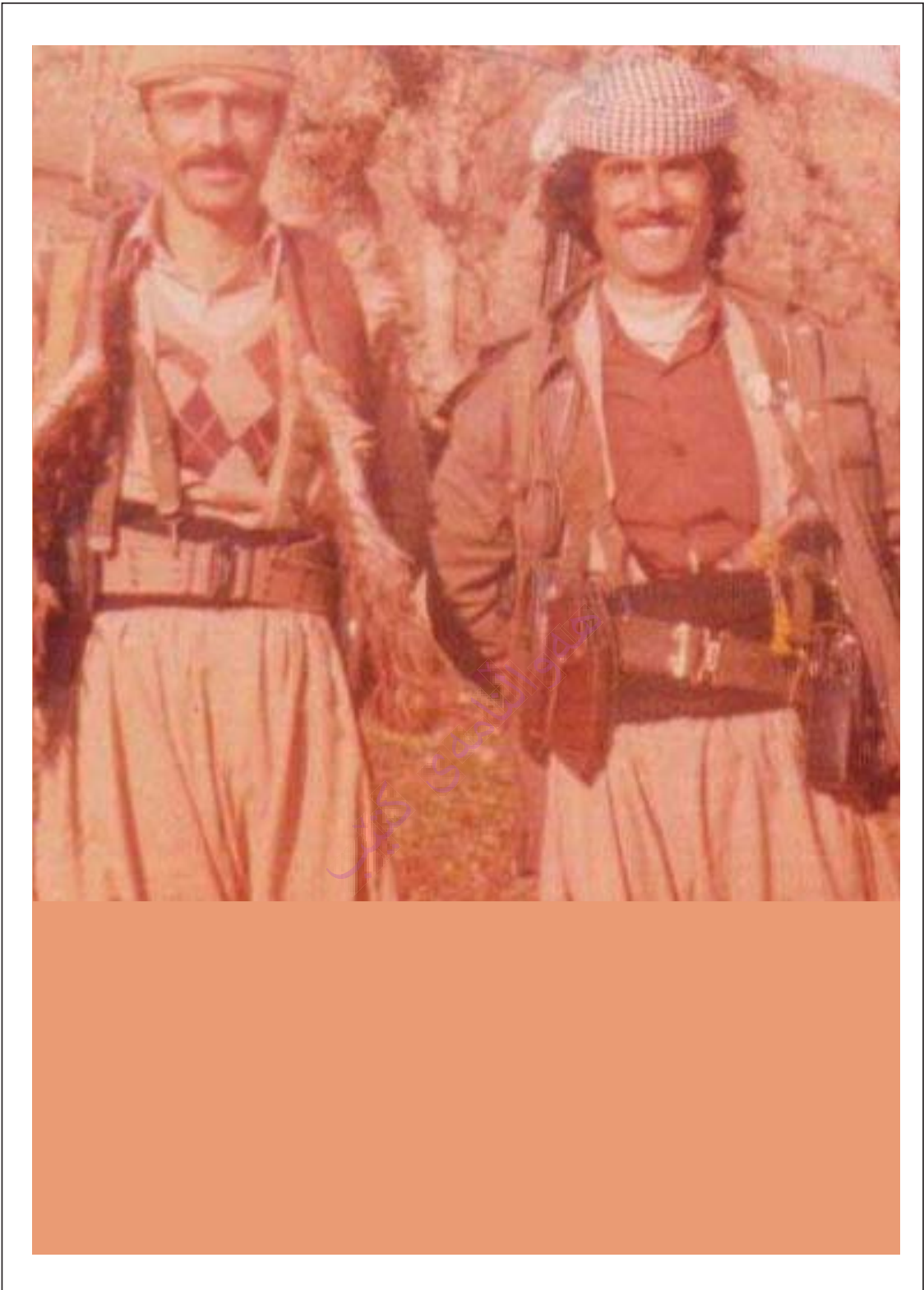
شهیدی زیند و کامهران ئیسماعیل عارف، ناسراو به وشیاره سور

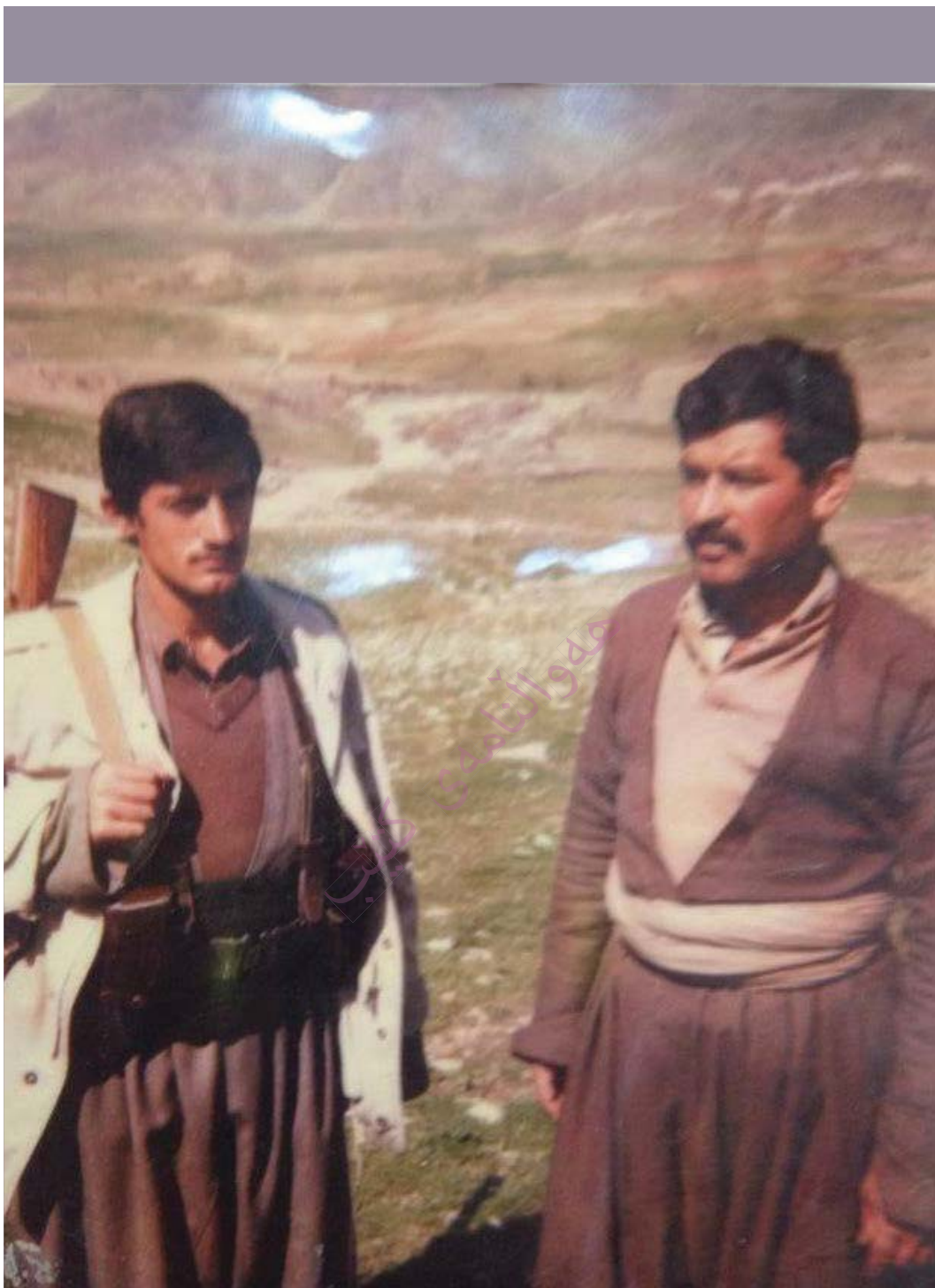
شهید جوامیری سہرتیپ

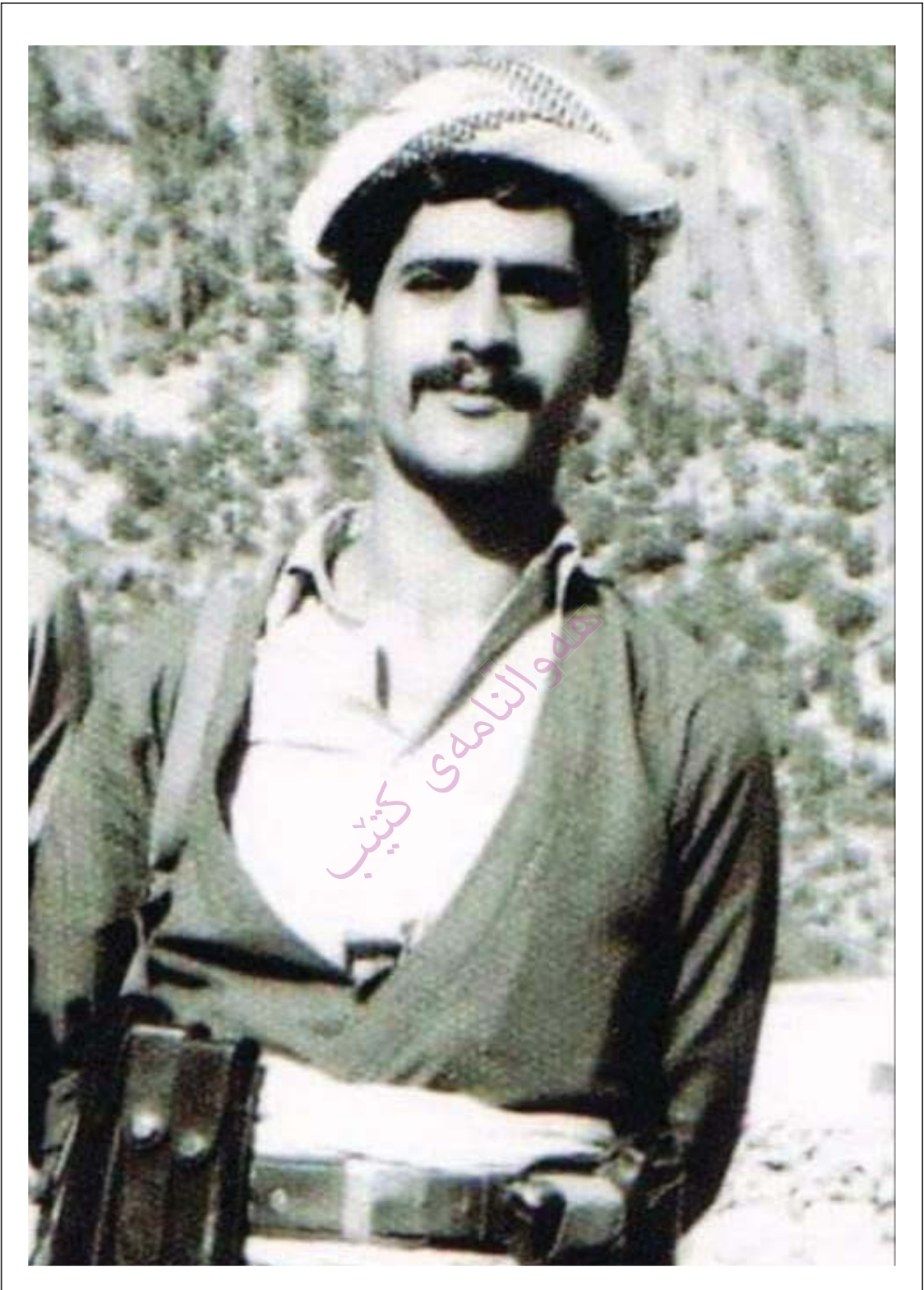
به‌هادین محهمه‌د، ناسراو به شه‌هید به‌هه کویر

له راسته وه شهید مام ئاراسی حسک، شهید که ریمی داده مهنه

پاستی وینه‌که هیوا قلیاسانی، شه‌هید پزگار قلیاسانی

جه لالی مه لا مسته فا

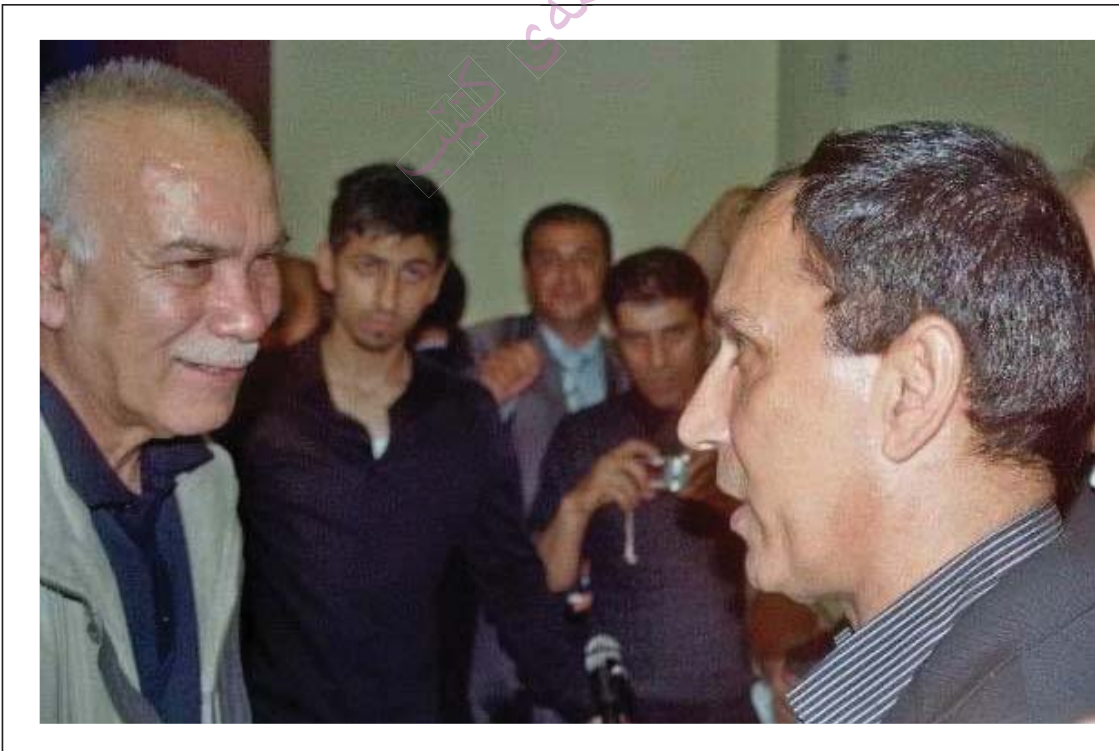
عومەر عەرەب

شۆرش ئیسماعیل

له راسته وه محهمه د حاجی مه حمود، شه هاب که ریم

له راسته وه شه هاب که ریم، نه وشيروان مسته فا

له راسته وه شه هاب كه ريم، مه لا به ختیار

له راسته وه شه هاب كه ريم، ئاوات قاره مانى

له راسته وه سامان گه رمیانی، شه هاب که ریم

شه‌هاب كه‌ریم ږوناکی شیخ جه‌ناب

له‌ ږاسته‌وه شوږش ئیسماعیل ، شه‌هاب كه‌ریم

له راسته وه فوئادی مه جید میسری، شه هاب که ریم

له راسته وه شه هاب که ریم، حاکم قادر

له راسته وه شه هاب كه ريم. فوندي مه جيد ميسرى. ئاسو خانه قيني
ئەندامى دەستەى دامەزرىنەرى بازنەى ئەلمانىاي پلاتفۆرمى دابران

تيكۆشەرى دیرين ئارام محەمەد غەریب. ناسراو بە مامۆستا ئارامى باساک

هەرێمی کوردستانی عێراق
Kurdistan regional - Iraq
Council of ministers

رئاسة مجلس الوزراء
وزارة الثقافة والشباب
المديرية العامة للمكتبات العامة
المكتبة العامة / السليمانية
ژماره : ١١٢
بهروز ١٥ / ٢٠٢٠

سەرۆکایهتی نهێنومهنی وهزیران
وهزارهتی رۆشنی و لادان
بهێژوههراپهتی گشتی کتێبخانه گهشییهکان
کتێبخانهی گشتی سلێمانی
بهشی سپاردن

ژماره :
رۆژ : / کوردی ٢٢٠

بۆ/ ناوهندی رۆشنی چاودیز
بایهت / ژماره ی سپاردن

به پیتی یاسای چایه مهنسی ژماره (١٠) ی سالی ١٩٩٢
ژماره ی سپاردنی (١٥٦٢) ی سالی ٢٠٢٠ تهرخانکراوه بۆ کتیبی (میژوو بهک له لوهلی تفهنگهوه) که له
لوسینی (مهجید نهحمهه کهریم)، به لهرازی (٥٠٠) دانه، که بایه ته که ی (یاداشت)، به مهرجیک (٥) دانه له
کتیبه که بۆ بهشی سپاردن رهوانه بکۆت.

له گهڵ نێژماندا

قههه مهنسی رێژمهراوه

نالان محمد رۆوف
به رێژه بهر

کتیبی:

- ١- دهنه وازی سپاردن بهم شۆهبه له سهو کتیبه که چاپ بکۆت، له به رێژه بهراپهتی گشتی کتیبخانه گهشییهکان ژماره ی سپاردن () ی سالی ٢٠٢٠ ی بههراوه.
- ٢- ههر چایهخانه بهک بایهت نهین به ناردنه و دی (٥) دانه له کتیبه که، ژماره ی سپاردنی ناردنه.

وێنه بۆ/

• دوسه ی سپاردن